MONUMENTA MUSICAE ROMANIAE

SERIES FONTIUM ET EDITIONUM CRITICARUM

GEORGE UCENESCU

Carte de cânturi

Manuscrisul românesc nr. 3497

din Biblioteca Academiei Române din București

- ediție facsimilată -

Îngrijire ediție:
Nicolae Gheorghiță
Cătălin Cernătescu

Volum apărut cu sprijinul Bibliotecii Academiei Române din București

EDITURA UNIVERSITĂȚII NAȚIONALE DE MUZICĂ BUCUREȘTI

MONUMENTA MUSICAE ROMANIAE

SERIES FONTIUM ET EDITIONUM CRITICARUM

GEORGE UCENESCU

Carte de cânturi

MONUMENTA MUSICAE ROMANIAE
SERIES FONTIUM ET EDITIONUM CRITICARUM

GEORGE UCENESCU

Carte de cânturi

Manuscrisul românesc nr. 3497 din Biblioteca Academiei Române din București

- ediție facsimilată -

Îngrijire ediție:
Nicolae Gheorghiță
Cătălin Cernătescu

Volum apărut cu sprijinul
Bibliotecii Academiei Române din București

Editura Universității Naționale de Muzică București | 2026

Îngrijire ediție: Nicolae Gheorghiță, Cătălin Cernătescu

Design copertă, expert tehnoredactare, DTP: Mirel Mihălăchescu

UCENESCU, GEORGE

Carte de cânturi. Manuscrisul românesc nr. 3497

din Biblioteca Academiei Române din București (ediție facsimilată) / Ucenescu, George.

București: Editura Universităţii Naţionale de Muzică București, 2026

ISMN 979-0-807104-22-3

SCANEAZĂ AICI!
George Ucenescu
Carte de cânturi

Exemplar distribuit gratuit în cadrul proiectului cultural „FANAR (Formarea de audiențe pentru noi abordări revivaliste)”, cofinanțat de Administrația Fondului Cultural Național.
Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

PROIECT CO-FINANȚAT DE:

© 2026 Biblioteca Academiei Române din București, Editura UNMB și Asociația REVIVART.
Toate drepturile rezervate.

Editura UNMB
Str. Știrbei Vodă nr. 33, 010102 București, România
Email: edituraunmb@unmb.ro
www.unmb.ro | www.edituraunmb.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Volumul de față reproduce, în premieră editorială, conținutul manuscrisului românesc nr. 3497 din Biblioteca Academiei Române București (*Carte de cânturi* de George Ucenescu), cea mai extinsă colecție de cântece laice cu notație psaltică existentă în limba română. Ediția facsimilată este realizată în cadrul proiectului cultural *FANAR* (*Formarea de audiențe pentru noi abordări revivaliste*), implementat de Asociația REVIVART cu sprijinul Administrației Fondului Cultural Național (AFCN), Universității Naționale de Muzică din București (UNMB) și Bibliotecii Academiei Române din București (BARB). Lucrarea apare atât în versiune tipărită, cât și în format e-book, fiind pusă în mod gratuit la dispoziția interpreților, cercetătorilor și iubitorilor muzicii vechi.

Manuscrisul românesc BARB 3497 constituie obiectul cercetării realizate de Vasile D. Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, publicat în 1979 la Editura Muzicală[1]. Nicolescu oferă celor pasionați de muzica veche o istorie cuprinzătoare a valorosului manuscris, transcriind, în același timp, repertoriile în notație occidentală. Din investigațiile sale aflăm că George Ucenescu s-a născut la Sibiu, la Poarta Cisnădiei, în jurul anului 1830[2]. În 1850 pleacă la București, trimis de Reprezentanța Bisericii din Șcheii Brașovului pentru a se desăvârși vreme de trei ani în arta cântării bisericești la școala lui Anton Pann (1796/7–1854). Întors în 1853 cu un „testimoniu de laudă" în muzică și arta tipografiei, Ucenescu a fost numit psalt la Biserica Sfântul Nicolae din Șchei și profesor de muzică „divină și esternă" (religioasă și occidentală) la diferite școli primare și gimnaziale românești din Brașov[3]. Vreme de aproape patru decenii, ucenicul lui Pann și-a împărțit viața între strană și catedră, fiind socotit „ctitorul învățământului muzical românesc din Brașov"[4]. Pe lângă activitatea didactică, el a fost un pasionat culegător și colecționar de cântece. Manuscrisul nr. 3497 este rodul acestor preocupări.

Pe pagina de gardă a culegerii se poate citi titlul „*Carte de cânturi cu note de psaltichie, scrise de G. Ucenescu, student al domnului Anton Pan, la 1852. 567 cânturi*". Nicolescu atrage atenția că însemnarea nu-i aparține antologistului, ci a fost adăugată mai târziu[5]. Manuscrisul de 1109 pagini are aproximativ 13 cm înălțime, 11 cm lățime și 5,5 cm grosime. Este legat în pânză neagră, cu numele autorului și titlul imprimate cu litere mari, aurite, pe cotor[6]. Lucrarea este scrisă cu alfabet latin, semn al unei redactări mai târzii, în plină epocă a școlii latiniste din Transilvania. Stabilirea perioadei de alcătuire a volumului a reprezentat una dintre problemele cu care s-a confruntat Nicolescu. După o cercetare minuțioasă, autorul a formulat ipoteza că Ucenescu a început alcătuirea colecției în jurul anului 1860 și a încheiat-o în 1877 sau

[1] Vasile D. Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, București, Editura Muzicală, 1979. Trimiterile la pagini din notele de mai jos se referă la această ediție.

[2] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 11–12.

[3] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 10.

[4] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 22.

[5] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 31–32. Potrivit lui Nicolescu, titlul nu îi aparține lui Ucenescu, ci achizitorului manuscrisului, iar anul 1852 trimite la perioada studiilor sale cu Anton Pann, nu la data redactării.

[6] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 33.

cu câțiva ani mai târziu, probabil spre 1880[7].

Cartea de cânturi este un manuscris miscelaneu, cu tematică variată, în care Ucenescu a adunat laolaltă cântece de origine populară, cultă și semicultă, alături de creații proprii, care valorifică atât texte populare, cât și poeme ale unor autori celebri ai vremii (Vasile Alecsandri, Gheorghe Asachi, Andrei Mureșianu, Iancu Văcărescu, Gheorghe Sion, Iacob Mureșianu-tatăl). Conținutul antologiei reflectă repertorii care au circulat în secolul al XIX-lea atât în Țara Românească și Moldova, cât și în Transilvania, având un rol proeminent de culturalizare a românilor[8].

Tematic, materialul acoperă o gamă largă, de la lirica de dragoste de tip neoanacreontic, dominantă în manuscris, la cântecul cu pronunțat conținut social și, mai ales, la cea patriotică și națională[9]. Aceasta din urmă, deosebit de apreciată în preajma anului 1848, milita pentru limba strămoșească, pentru portul național și pentru unirea tuturor românilor. Valoarea documentară a manuscrisului este sporită de însemnările lui Ucenescu, prețioase mai ales pentru biografia lui Anton Pann.

Repertoriile consemnate în manuscris ilustrează convergența unor straturi sonore diverse, în care ecouri ale tradiției oriental-levantine coexistă cu influențe occidentale propagate prin trupele de operă itinerante, fanfarele militare moderne și instituțiile de învățământ muzical ale secolului al XIX-lea. În acest context, manuscrisul lui Gheorghe Ucenescu poate fi interpretat drept un document transilvănean de excepție, care atestă circulația și receptarea, dincolo de Carpați, a repertoriilor urbane culese din mediul balcanic și românesc. Preluate în mare măsură din culegerile lui Anton Pann, în special din *Spitalul amorului sau Cântătorul dorului* (1852), aceste cântece perpetuează universul muzical cosmopolit al Principatelor Române, modelat de interferența tradițiilor grecești, otomane, bizantine și românești. Prin activitatea pedagogică și culturală a dascălului brașovean, acest patrimoniu repertorial a depășit cadrul geografic al Moldovei și Țării Românești, integrându-se organic în viața muzicală a Transilvaniei.

Din punct de vedere documentar, manuscrisul cuprinde o perioadă generoasă a artei muzicale și poetico-literare românești din secolul al XIX-lea. Activitatea lui Ucenescu se înscrie în ampla mișcare de redeșteptare națională și culturală de acum două veacuri, care a impulsionat dezvoltarea folcloristicii românești. Prin entuziasmul cu care a cules și a răspândit diversele tipuri de muzică, prin grija pentru cântarea psaltică și pentru educarea muzicală a tineretului, el a pregătit terenul și ambianța culturală în care aveau să lucreze mai târziu la Brașov Gheorghe Dima, Ciprian Porumbescu și Iacob Mureșianu-fiul[10]. Publicarea acestui izvor documentar de excepție, care surprinde un fragment din viața muzicală a urbelor românești aflate în plin proces de modernizare, reprezintă un necesar demers de revivalism livresc, o recuperare a memoriei culturale recente, tot mai expuse degradării. Îi încurajăm pe cei interesați de fenomenul muzicii de lume să se aplece cu interes asupra volumului de față. Colecția readuce în atenție piese reprezentative pentru sensibilitatea muzicală a epocii, care redevin astfel accesibile după o îndelungată perioadă de uitare.

---

[7] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 36.

[8] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 38.

[9] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 38–39.

[10] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 5 și p. 22.

Aducem, pe această cale, mulțumiri Bibliotecii Academiei Române din București și domnului director prof. ing. Nicolae Noica, prin a cărui bunăvoință au fost puse la dispoziția editorilor imaginile de înaltă rezoluție ale celor peste 1100 de pagini din manuscris. În aceeași măsură, apreciem generozitatea cu care instituția de cultură a oferit Universității Naționale de Muzică din București, prin Asociația REVIVART, dreptul de publicare a acestei opere prea puțin cunoscute.

***

Prin inaugurarea seriei editoriale *Monumenta Musicae Romaniae. Series Fontium et Editionum Criticarum*, în cadrul *Centrului de studii asupra muzicilor secolului al XIX-lea* al Universității Naționale de Muzică din București (www.unmb.ro/cncms), ne propunem să oferim comunității științifice din România și din străinătate acces la surse muzicale fundamentale (manuscrise, tipărituri, documente și repertorii) care au fost create, copiate, utilizate sau au circulat de-a lungul timpului în spațiul istoric și cultural românesc. Seria își asumă misiunea de a valorifica un patrimoniu muzical de o remarcabilă diversitate sonoră, lingvistică, confesională și cultural-artistică, reflectând multiplele tradiții care au coexistat și au interacționat în teritoriile locuite de români. Prin publicarea acestor documente, urmărim conservarea și transmiterea lor către generațiile viitoare, precum și integrarea lor în circuitul internațional al cercetării muzicologice.

Titlul colecției se inspiră în mod deliberat din tradiția marilor corpusuri documentare dedicate istoriei României, între care *Documenta Romaniae Historica* ocupă un loc de referință. În cazul de față, utilizarea termenului *Romaniae* nu revendică o semnificație strict filologică sau geografică în sensul său medieval, ci desemnează, prin convenție academică, ansamblul patrimoniului muzical legat de spațiul istoric al României și de comunitățile care au contribuit la formarea și transmiterea acestuia.

Monumenta Musicae Romaniae se dorește a reprezenta un cadru editorial de lungă durată, deschis tuturor tradițiilor muzicale cultivate în spațiul românesc, fie acestea bizantine, occidentale, orientale, deopotrivă laice sau religioase, oferind cercetătorilor, interpreților și publicului interesat instrumente esențiale pentru cunoașterea și înțelegerea istoriei muzicale a României în context european și internațional.

Editorii

FOREWORD

The present volume reproduces, in a first editorial edition, the contents of Romanian manuscript no. 3497 held in the Library of the Romanian Academy in Bucharest (George Ucenescu's *Carte de cânturi* [Book of Songs]), the most extensive collection of secular songs in psaltic notation extant in the Romanian language. This facsimile edition has been produced within the framework of the cultural project *FANAR* (*Formarea de audiențe pentru noi abordări revivaliste* [Building Audiences for New Revivalist Approaches]), implemented by the REVIVART Association with the support of the Administration of the National Cultural Fund (AFCN), the National University of Music Bucharest (UNMB), and the Library of the Romanian Academy in Bucharest (BARB). The work appears both in print and in e-book format, and is made freely available to performers, scholars, and lovers of early music.

Romanian manuscript BARB 3497 is the subject of the study undertaken by Vasile D. Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi* [The Ucenescu Manuscript. Songs], published in 1979 by Editura Muzicală.[1] Nicolescu offers those drawn to early music a comprehensive history of this valuable manuscript, while at the same time transcribing its repertoires into Western notation. His investigations reveal that George Ucenescu was born in Sibiu, at the Poarta Cisnădiei, around the year 1830.[2] In 1850 he left for Bucharest, sent by the Church Council of Șcheii Brașovului to perfect himself, over the course of three years, in the art of church chant at the school of Anton Pann (1796/7–1854). Returning in 1853 with a "testimonial of commendation" in music and the printing arts, Ucenescu was appointed cantor at the Church of St. Nicholas in Șchei and teacher of "divine and external" music (that is, sacred and Western music) at various Romanian primary and secondary schools in Brașov.[3] For nearly four decades, Pann's disciple divided his life between the chanter's pew and the teaching desk, being regarded as "the founder of Romanian musical education in Brașov."[4] In addition to his pedagogical work, he was an ardent gatherer and collector of songs. Manuscript no. 3497 is the fruit of these pursuits.

On the flyleaf of the collection one may read the title "*Carte de cânturi cu note de psaltichie, scrise de G. Ucenescu, student al domnului Anton Pan, la 1852. 567 cânturi*" [Book of Songs in psaltic notation, written by G. Ucenescu, student of Mr. Anton Pan, in 1852. 567 songs]. Nicolescu points out that this inscription does not belong to the anthologist himself, but was added at a later date.[5] The manuscript, of 1,109 pages, measures approximately 13 cm in height, 11 cm in width, and 5.5 cm in thickness. It is bound in black cloth, with the author's name and the title imprinted in large gilt letters on the spine.[6] The work is written in the Latin alphabet, a sign of

[1] Vasile D. Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, Bucharest, Editura Muzicală, 1979. The page references in the notes below refer to this edition.

[2] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 11–12.

[3] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 10.

[4] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 22.

[5] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 31–32. According to Nicolescu, the title does not belong to Ucenescu but to the manuscript's acquirer, and the year 1852 refers to the period of his studies with Anton Pann, not to the date of its redaction.

[6] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 33.

a later redaction, at the height of the Latinist school of Transylvania. Establishing the period of the volume's compilation was one of the problems Nicolescu faced. After painstaking research, he advanced the hypothesis that Ucenescu began assembling the collection around 1860 and completed it in 1877, or a few years later, probably toward 1880.[7]

Carte de cânturi is a miscellany manuscript of varied subject matter, in which Ucenescu gathered together songs of folk, Western art and light music, alongside his own compositions, which draw both on popular texts and on poems by celebrated authors of the day (Vasile Alecsandri, Gheorghe Asachi, Andrei Mureșianu, Iancu Văcărescu, Gheorghe Sion, Iacob Mureșianu the elder). The contents of the anthology reflect repertoires that circulated in the nineteenth century in Wallachia and Moldavia as well as in Transylvania, playing a prominent role in the cultural edification of the Romanians.[8]

Thematically, the material spans a broad range, from the Neo-Anacreontic love lyric that predominates in the manuscript, to song of markedly social content and, above all, to the patriotic and national repertoire.[9] The latter, particularly esteemed around 1848, championed the ancestral tongue, national dress, and the union of all Romanians. The documentary value of the manuscript is enhanced by Ucenescu's annotations, especially precious for the biography of Anton Pann.

The repertoires recorded in the manuscript illustrate the convergence of diverse sonic layers, in which echoes of the Oriental-Levantine tradition coexist with Western influences propagated through itinerant opera troupes, modern military brass bands, and the musical educational institutions of the nineteenth century. In this context, Gheorghe Ucenescu's manuscript may be read as an exceptional Transylvanian document, attesting to the circulation and reception, beyond the Carpathians, of urban repertoires gathered from the Balkan and Romanian milieu. Drawn largely from the collections of Anton Pann, in particular from *Spitalul amorului sau Cântătorul dorului* [The Hospital of Love, or The Singer of Longing] (1852), these songs perpetuate the cosmopolitan musical universe of the Romanian Principalities, shaped by the interplay of Greek, Ottoman, Byzantine, and Romanian traditions. Through the pedagogical and cultural activity of the Brașov schoolmaster, this repertorial heritage transcended the geographical bounds of Moldavia and Wallachia, becoming organically integrated into the musical life of Transylvania.

From a documentary standpoint, the manuscript encompasses a generous span of nineteenth-century Romanian musical and poetic-literary art. Ucenescu's activity belongs to the broad movement of national and cultural awakening of two centuries ago, which gave impetus to the development of Romanian folkloristics. Through the enthusiasm with which he gathered and disseminated diverse kinds of music, through his care for psaltic chant and for the musical education of the young, he prepared the ground and the cultural climate in which Gheorghe Dima, Ciprian Porumbescu, and Iacob Mureșianu the younger would later work in Brașov.[10]

The publication of this exceptional documentary source, which captures a fragment of the musical life of Romanian towns in the full process of modernization, represents a necessary act of revivalism through print, a recovery of recent cultural memory, ever more exposed to deterioration. We encourage all those interested in the

[7] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 36.
[8] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 38.
[9] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 38–39.
[10] Nicolescu, *Manuscrisul Ucenescu. Cânturi*, p. 5, p. 22.

phenomenon of worldly song (*muzica de lume*) to turn their attention to the present volume. The collection brings back to notice pieces representative of the musical sensibility of the age, which thereby become accessible once more after a long period of oblivion.

We extend our thanks, by this means, to the Library of the Romanian Academy in Bucharest and to its director, Prof. Eng. Nicolae Noica, through whose goodwill the high-resolution images of the more than 1,100 pages of the manuscript were placed at the editors' disposal. We also appreciate the generosity with which this cultural institution granted the National University of Music Bucharest, through the REVIVART Association, the right to publish this little-known work.

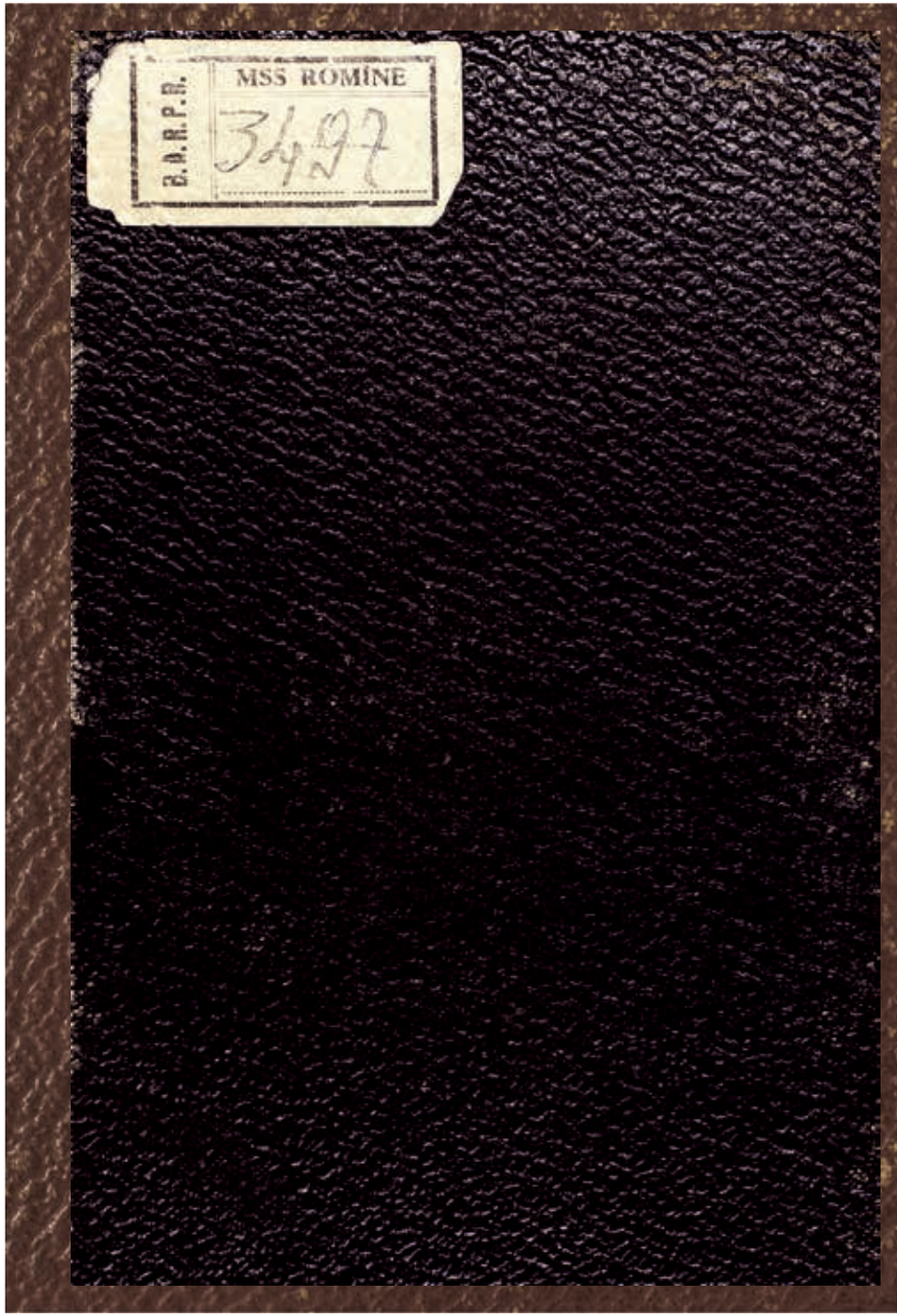
* * *

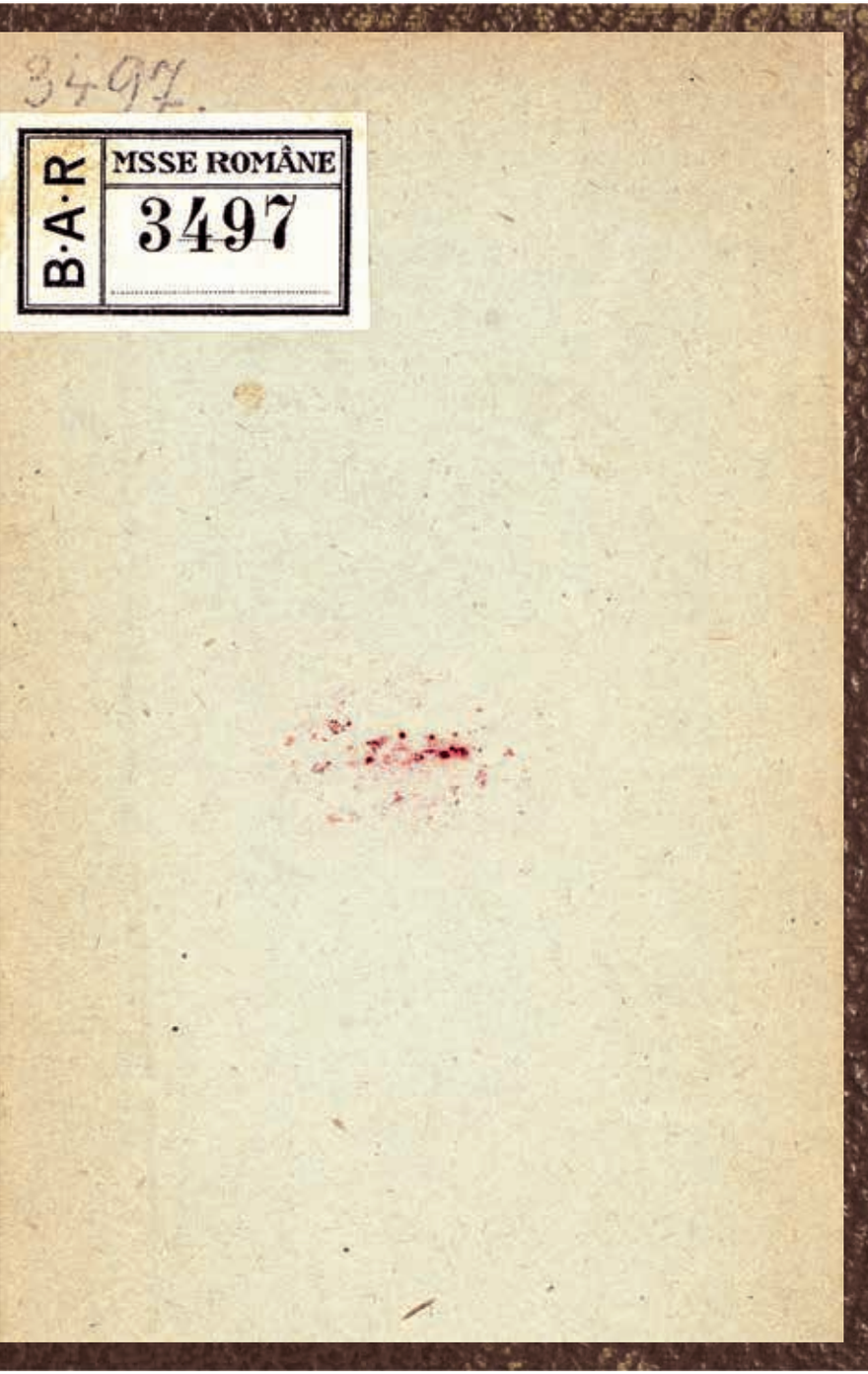
With the inauguration of the editorial series *Monumenta Musicae Romaniae. Series Fontium et Editionum Criticarum*, within the *Centre for the Study of Nineteenth-Century Music* of the National University of Music Bucharest (www.unmb.ro/cncms), we aim to offer the scholarly community in Romania and abroad access to fundamental musical sources (manuscripts, printed works, documents, and repertoires) that were created, copied, used, or circulated over time within the Romanian historical and cultural space. The series takes upon itself the mission of bringing to light a musical heritage of remarkable sonic, linguistic, confessional, and cultural-artistic diversity, reflecting the multiple traditions that coexisted and interacted in the territories inhabited by Romanians. Through the publication of these documents, we seek their preservation and transmission to future generations, as well as their integration into the international circuit of musicological research.

The title of the series is deliberately inspired by the tradition of the great documentary corpora devoted to the history of Romania, among which *Documenta Romaniae Historica* holds a place of reference. In the present case, the use of the term *Romaniae* does not lay claim to a strictly philological or geographical meaning in its medieval sense, but designates, by scholarly convention, the whole of the musical heritage connected to the historical space of Romania and to the communities that contributed to its formation and transmission.

Monumenta Musicae Romaniae aspires to constitute a long-term editorial framework, open to all musical traditions cultivated within the Romanian space, whether Byzantine, Western, or Oriental, secular or religious alike, offering scholars, performers, and the interested public essential instruments for the knowledge and understanding of the musical history of Romania in its European and international context.

The Editors

B.A.R.P.B.
MSS ROMÎNE
3497

3497.
B·A·R
MSSE ROMÂNE
3497

Carte de cânturi,
cu note de psaltichie, scrise
de
Gh. Ucenescu,
student al domnului Anton
Pann, la 1852. -

567 cânturi. -

- Cumpărat dela Thd. Șaraga din
București, la 25 Septembrie 1909. -

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

Notă. -

- Gheorghe Ucenescu a fost cântăreț
la biserica Sf. Nicolae din Brașov. Mort în
1896. - (Vezi: Bârseanu (Andreiu), - Istoria
școalelor centrale române din Brașov,
pag. 598 № 94.) -

ACADEMIA
ROMÂNĂ

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

Scara cânturilor

aflatóre în tomul acesta; aşeḍate după Alfabetul vechiu.

Rândul întâiu al Cântului.	pagina.
Am ibovnic Logofăt. . . .	1.
Ah, o păsărică rău inimămi. .	2.
Astădi rădu, vorbesc, glumesc. .	3.
A. binémi pare, fatăi a mea .	4.
Aoleo frate rădneț ! . . .	6.
Aud lumea ne vrând móre. .	8.
A ochilor meĭ lumină. . .	9.
Aĭ avut destulă vreme. . .	11.
Ah, mult sunt streinăn lume.	12.
Aolică ce vădiuu. . . .	16.
Aoleo ce fuse asta . . .	18.
Acum nădejdile mele . .	20.
Ah! ĭmĭ place Cupa plină .	22.
Aolică, d'aolică mult mĭe: .	25. +
Astădĭ bură, mâne bură. .	27.
Am auḍit puică bine. . .	29.
A mea vreață tristă. . .	31.
Am lăsat lumea si slavă.	34.
Am lăsat mărire, lume. .	36
Ah! cât sunt de amărât .	38.
Acest foc ce arḍe mine. .	40
Ah! Amorule tirane! .	42
Adio ḍicând ĭubită. . . .	45.
Adio ĭubită.	46
Ah! ce întristare mare. .	47.
Ar fi fost cu mult meĭ bine.	50
Ah, Noroc, noróce!	53
Ah, ĭubita mea cea dulce! .	55.
Ah, o păsărică!	57.
Aĭd române, aĭd voĭnice. .	58
Arḍăl focul Dascal ! .	60
A ta frumseță.	62
Ah, lume, lume tirană! .	63
A mea târâră taină. .	65

Ascultați o novita. . . . 68.
Amărâtă Turturică. . . . 72.
Albo, Albo dela munte. . . 75.
Acum e mieḑul nopții. . . 78.
Acel fiu de împărat mare. . 84.
Abea ani patru-spre-ḑece. . 91.
A, a, a. Bacea până când vasta 97.
A, a, a. Vivat Transilvania. . 98.
Astădi cu bucuriă Românilor. 103.
Aud Buçumul că sună. . 104.
Ai să dăm mână cu mână . 105.
Ah, cu ce Dor cu ce jale! . 106.
Arḑăl focul bărbat! . 340.
Aoleo! Mĕ-mĕ dóre spata. . 341.
Aoleo si vai de mine! . . 343.
Aĭ nu vedĭ unde mĕ duc. . 344.
Ah a mea ĭubită dóre! . 349.
Alinédăți lăcrămărea. . 352.
Ah Babiea lui Traian! . 353.
Astădi ĭat' ne-a răsărit. . 80.
Auḑiți aceste tóte. . . . 81.
— Astădi cel prea lăudat. . 86.
— Ah lume ne socotitŭ! . . 94.
— Adam dacă a gresit. . . 95.
— Acum vremea neau sosit. . 100.
— Aseară pe lună. (De carpați în Thiorĭ) 467.
— Așa am fost ursită. . 481.
— Arburel cu frunḑă verde. 487
Bată sfânta de Lupóe! . 110.
Bate-mĕ, frântește-mĕ. . 112.
Batăl pustica săl bată . 113.
Batăl Dumneḑeŭ d'amor! 115.
Batăl Dumneḑeŭ d'amor, Ah! 116.
Bordeĭaș, Bordeĭu, Bordeĭu. 118.
Barbule din Răpuceni. . 119.
Barbu vine dela Plugu. . 120.
Bine este tot d'una. . 122.
Bravi ostași ai Românieĭ. 124.
Bunule părinte . . . 125.
Bucurăte împărate. . . 126.
Batăl vântul si seninul (Hora) 679.

Vestéṅ ṭară aŭ ajuns. . . . . 128.
Vestéṅṭeră aŭ ajuns: Altă Melodie, 129.
Veḍiŭ ne milostivo, veḍiŭ. . . . . 129.
Văduviṭă grasă. . . . . 131.
Veḍi pricina de amor. . . . . 133.
Vede cruda că ’mi dragă . . 134.
Viaṭă bună vre odată. . . . . 136.
Vaĭ ce ciăs, ce zi. După Ţimigeli:) 138.
Vine Cucul de treĭ zile. . . . 145.
Vaĭ de Doĭ ce se ŭbesc. . . . 146.
Veḍi cu ochiĭ şi numi credi . . 147.
Vaĭ de mine ce-am făcut. . . 148.
Veniţi cu toţii din preună să ne ve: 150.
Vaĭ, răul cum se ţine. . . . 151.
Vivat să trăéscă ţiĭculiţa mea. 155.
Vaĭ de cântecile vóstre ! . 156.
Voiŭ să instruĭ cătănie . 158.
Veniţi cu toţii din preună şăne ţa: 159.
Veniţi toţi din preună acum cu voe 160.
Vaĭ de acela ce umblă. . . 163.
Veniţi boerĭ la lumină. . . 164.

Veniţi să prăznuim Dormirea. 165.
Veniţi cu toţii împreună . 167.
Vaĭ de mine puişor ! . 196.
Vară ! cât eşti de frumósă. 170.
Vaĭ, inima cum mĕ dóre ! 171.
Veniţi toţi: „Rumăvara„ . 395
Vino dragă Copiliţă. . . 420.

Greerusul tótă vara. . . 172.
Gândesc să plec, să mă duc. 173.
Gândul meŭ este la tine. . 174.
Garoafiţă năsumdată ! . . 175.
Grele dimurĭ m’a cuprins. . . 458.

De cât roda si veţinul. . . 179.
De-aĭ şti sufletelul meŭ. . 182.
Departe sunt de tine. . . 184.
Despre munte se pogóră. . . 186.

Din sânul maicii mele . . 189.
Din când în când aprinsă . 195.
De când s'a dus neîcân cele. 197.
Dragoste ce-avem noi, frate. . 200.
De Dor mare prididit. . . 201.
Dragostea focul de Dor. . 202.
De ce nu sunt Grădina . . 203.
Drum la Dial si Drum la Vale . 205.
De vreme ce Doftor ești . . 206.
De-ar fi Aurul să pótă. . 208.
Dacă inima îți cere bățe: 210.
Din Ploești până'n Novaci. 211.
Dragă, cum te-am iubit eu. 213.
Din stele nu e nici una . . 214.
Două inimi numi dau pace. 215.
Draga mea, ce stai pe gânduri. 218.
D'aolică ce țicală dela o tân. 220.
Durerea'mi cea mare. . . 221.
Din tinerețea'mi dudă. . 222.
De ce cu-a lor lumină. . 226.
De câte ori te rugesc. . 229.
De știeam căi ți-a șea. . 230.
De acum nădejdile dóte. . 231.
Din țara la Junețe dragă. 232.
De'i vedea vro tinerică. 234.
Dorul tău m'a prăpădit. 235.
De m'aș vedea o odihnică. 237.
Draga mea'n lume unică. 239.
De mic sărăcuț de mine. 244.
De doo-ori vederea'ți. 247.
După'ți fâta lungă cruda. 248.
Domne Jsuse Cristóse . . 252.
Domnul stătu Crai'u în țară. 256.
Deschide-te gură, cântă. 252.
Dómne ține și proteje . 256.
Dușă'i Vara cu-a sa fire. 257.
Dómne al puterilor dii: 259.
Dómnă bucurósă (Colindă) 260

Dómne, Dómne sfinte. . . . .263.
Deșteptă-te române (Melodia) 266.
Dómne mare, prea puternice . .267.
Drum bun, drum bun. . . .269.
Domnul României Mircea: .270.
Dómne împărate sfinte . . 273.
Dacă dorul meu mă strică. . 379.
Despre Răsărit răsare. . .259.
Din fântână trei isvóre. .417.
Dómne, cât îmi place mie. . 531.
Draga mami îți voiu spune. . 540.
Din inima mea a prins și înflăcărà:
Eu nam parte de o soră. . . 274.
Este bine, nu e bine. . . 275.
E nópte întunerec și singurătate 279.
Eram odată privitór în lume. .281.
E nópte întunerec și liniște: 283.
Eu am socotit să fie între noi. 284.
Eu gândém că mă iubești. .286.
Era nópte întunecósă. albă: 288.
Eram pe vârf de munte. 288.
Eu avém odată. . . . . 290.
Eu te las iubită. (Adio) . 293.
Eu sunt tinăr cum vedeți. 296.
Eată hora se pornește. . 298.
E și de sărbătóre. . . . 301.
Earna trece și să duce. . 302.
Eată, eat'au sosit iară. (Mai) 305.
Eată hioa cea dorită. (Imn) 312.
Eată frunda verde. (Mai) 315.
Eu sunt fiică de roman. 388.
Epitaful lui Anton Pann. 447.
Eu sunt mai mică, la toți: 460.
Jurământ l'amea iubită. 316.
Seliu-mași și nam cui. .
Zilele mi trece de dorul. 317.
Zile triste pentru mine. 319.

Zici tu mandro, zici tu ba? . . 422.
"Horile„ Cân de Școlă. . . . 497.

Imnul Metropolitului Șaguna. 492
Inimă tristată în lacrami — . . 320.
Jámi cu ochi o leac mě furei. . 322.
Iată vremea ne desparte. . 324.
Inimă precurmăți gândul. . 327.
Inimámi e plină de atâta ființă. 331.
Inimă în mine de dor săncinge. 333.
Inima mea cea arsă. . . . 335.
Inimioara mea din mine. . 337.
Jartămě soro, uităm grețala. 338.
Iosif cu Maria intra. . . 346.
Jan vedi lacrămile mele. . 347.
Inima mea e stăpină. . 383.
Inima mea nici odată nu. 384.
Ia mai di mă din Vióră. . 413.
Inimioara m nic odată. . 418.
Inima mea! până când? . 421.

Iată ziua cea dorită. . . 492
Joi e țărână iți glod, ieu e bărbățelul:
Cătră glasul din pustie — 489.
Când sunt lângă tine . . . 477.
Colea maica'n țăgetăl. . . 357.
Când îmi pun eu gând la tine 358.
Cu jale și cu mâhnire de. . 360.
Copilită dragă! . . . 361.
Cum ai fost la maicăta. 366.
Cum plec dinaintea ta. 368.
Cată Domne pre pământ. 369.
Cugetările senine. . . 371.
Cum ziceai că me iubești. 372.
Cu capela cam drăcească 374.
Calispera, spera. . . . 375.
Cu lacrami de durere. 376.
Chitar mud'armonicéscă. 381.
Crește mugurul în pom. . 386.
Cavalul ce cântă amar în. 389.

Cântarea diminetii. . . . . 392.
Cât e de greu îmi pare (Vavristia). 397.
Cât îmi de urât. (Teatral). 402.
Către mine te jurai, Dorule. 403.
Creator ce-a noptii ceată. 196. 404.
Cântă Cucu: cucu! sus pe fag. G. U. 408.
Cânta Cucu: Cucu! de G. B. 410.
Ca un glob de aur luna: 462.
Cu inima mea aprinsă. . . 465.
Cu cupa plină în mână. 412 ~~450~~
~~Liniștita~~ mea viață . . . 391.
~~Lelită Saftită~~. 405.
~~Lucafarén dulite~~ . . . 407.
~~Limbile să salte~~ . . . 450.
~~Lasă, eu voiu să mi zimbești~~. 425.
~~Lasă, lasă sufletel~~. . . . 428.
~~Lumina~~ vietii mele. . . . 427.
~~Luna~~ stelele să vadă . . 429.
~~La doi ochi ce îi iubesc~~ . . 432.
~~Lună~~ dragastósă. . . . 433.
~~Lunită~~ luminătóre. . . 435.
~~Lună, Lună~~, Stea frumósă. 436.
~~Lăudatil~~ că e mare Dumneă: 438.
~~Lacrămi~~ vărs, din piept surpin. 440.
~~La~~ Bordeiu cu Cruce înaltă. 441.
~~La~~ Rana mea de acum. 443.
~~Lasăți~~, lasăți Luntrișóra. 444.
~~Laudați~~ pre Dzeu. (De stea) 448.
~~La~~ munte ce să întâmplat. (religios) 452.
~~La~~ răspânte lânga vale. (Pisma) 454.
~~La~~ școlă, la școlă frați veseli veniți
~~Acesta~~ este cânt de școla. 469.
~~La~~ muncă, frați la muncă. . 472.
~~Lani~~ veniră, Marți venira . 473.
~~Leagănă~~-să, Clatinasă (Colindă) 483

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Așa scrie prin gazete . . . 489.
Cântînainte de școla . . . 496.
Lume lumenșelătóre . . 498.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Mă robesc stăpână. (Marióră.) . . 504.
Mila mea, dulceața mea . . . . . 505.
Marióră dintre baltă. (Mariora) 507.
Mugur, mugur, mugurel . . . . . 509.
Morte, móarte, unde ești . . . . 511.
Mă repetez odată 513
Mam rănit fără nădejde . . 515.
Minervo, slăvită Hănă . . . 517.
Mă vie în mișcare . . . . 518.
Mult mîie dor surată, dor, 521.
Mierliță, Mierliță . . . . 524.
Minunată ești la stat . . 525.
Mă topesc în pentru tine . 527

Muntilor, fiți mărturii . . . 528
Mam rănit far' de nădejde. 529.
Maria cea balae . . . . . 531.
Mă mir inimă, cum rabdi . . 538.
Mamă Hârco dela munte. 539.
Mă robesc stăpână. (Marioară) 545.
Melodia dela dela pagina . . . 504.
Mult e dulce și frumósă limba ce vorbim . . 547.
Miros de Coprine (Sosirea Randuricii) 550.
Mândruliță, floricea (Militarul) 551.
Mare Dumnedeule (De Trodi) 556.
Maica sta pe lângă Cruce . . . 557.
Moisi si Aaron. (De stea) . . . 560.
Minunată istorie (Oratie) . . 562.
Mai de parten cea Livade, Colinda Liniu . . . 564.
Murăș, Murăș apă lină! 569
Mândral Sórelucе adi strălucи: 572.
Mândrui portul românesc . 573.
Mai sculați boeri, sculați Hora boerească . . . 575.
Maica stândă mi stiră sau Bărbatul cu mnerea rea A.S. 588.

Mândro! Mult ţeĭ mai coti, . . 579.
Măĭ lăţare ţineţĭ calul. 545. si 581.
Măruţĭ cu floriĭ en dalbe. Colindă. 567.
Mândro mult ţeĭ mai coti. . 579.
Sub cerestile boltele colindă. . 583.
Maĭca sfânta milostivă
Saŭ bărbatul cu muerea rea
de A. Pann . . 588.
Mĭam adus aminte de fericiri. . 591.
Mugur, mugur, mugurel (vechiŭ) 594.
Când la Dunăreĭn sotita (la pahar. 596.
Cuculeţ cu péna sura (vechiŭ) — 598.
La cine mam jeluit totaza mă sfătu. 600.
Vĭa vai ţe depărteaznă — — — 601.
Câţi oameni ci din lumea mar. (fata trecuta) 603
Când eram la maĭca fatăi (Măritata de curând) 607.
Când gândesa să dzeam mai bine — 611.
Aoĭ Sionne baltă, (de craciun) — — 613.
Măriţeĭntru ceĭ de sus (d'ale Craciunului) 618.
Mierlă cu vestmânt cernit. 619.
Vaĭ câtă nevoe are sufletul. 620.
Nădejdea mi sa stins totă. Mel-nu este bună 624.
Nimic nui ca vinul — — —
Nu de multă vreme amorul: — 628.
Na mă pedepsi stăpână — — 632.
Nu voiu avere nici bogăţie Modificat 636.
Nimic nui ca vinul. — — 637.
Nu mai pociu de astenit — 638
Năţi auzit din Sian? — 640
Nevasta care iubeşte. — 645
Nu voiu lupe voiu să mor — 647.
Năr mai fi de ţină romană — 648.
Năm gustat vro data în tota viaţă 649.
Nu gândeam nici socotém. — 650.
Neculita in şcólă — — 652
Nuntă mare si frumóza — 651.
Ochilor de plâns topiţi — 655.
O inimă ce suspină — — 657
O viaţă cu necaz — — — 658
Oi cine vândrăsni — — 660
Ovaĭ mie! ce să fie! — 661.
Of 64, of de noz aibi mila! — 669.
Oltule, oltetule! secatar — 671.
Osebire amară, osebire rea, — 673.
Osă mor, osă mor amarât — 674
Of! De mine ce mă mâncat — 675.
O veselie la masă — — — 677.
Of! Dragoste zburătóre — 680.
Orb am fost cu la vedere — 682.
Nu este alt în viaţă. — — 685

Norocit în lumea asta. Căsăt. feriată — 688.
O pricina minunată (de stea) — 690.
O prea lăudată Maică: (de stea) — 691.
Omul este ca Țarba — — — — — 692.
O ce veste minunata (de stea) 695.
O ce veste minunată (altă compunere) 696.
Odat o copilită. cânt moral, — 697.
Oh! amar durere țară. la Mormîntu eroilor 698.
O Românie! o dulce țiară! Național. — 700.
Oștile stau fațăn, fată Marș național, 701.
O, Tous cap luminat., ca stéva, — 702
O Vróde prea tirane. de Vrozi — 703.
O Regina sfântă saltă — de stea — 704.
Oameni acum să salte. de la Vrozi — 705.
Rătăcire sfântă fără mântuitor — 665.
Patria mea cea dulce stăi — 670.
Pe luniță dă lumina, pe: 707
Pe Au vroiu, nu vroiu să am Zion bești. 708.
Primăvara când sosește, tótă firea: 709.
Primăvara a sosit, faptura său: 711.
Primăvara cum sosește, tot pământul: 713.
Primavara tot cândsosește Numai eu... 715.
Părăsita mea grădină! — 718.
Pentru mieu și darul mieu! — 722.

Pierdurî un suflet — 723
Până când nu te iubem Dorule: 724.
Până când să fiunt durere. — 725.
" altă deosebită — 729.
Prin pădurea cea umbroșă. Un amor stins 734
Pe culmea, délului, délului, délelulur: — 737.
Pe o stâncă negră, întrun: — 744
Pe câmpul de luptă noi stim să m. 745.
Prorocie din vecie Iosif merge să: 746.
Cânturi de stea Broș I.
Oprea cinstite creștine au nu mă c. — 749.
Cânt de stéi Broș II.
Părinte sfinte! drept îndurate: — 750.
Cânt de stea Broș II.
Primăvară timp frumos! mult estî: 751.
Broș II.
Anul nou ca sănătate ajungînd — 752.
Broș III.
Primăvara cea verdie (Romnetul, 1777.) 754.
Curând cofița cu apă rece " " 140. 755.
Peste munți peste hotare Mag. latin 139. 756.
Pe o cóstă verde arde plina lună — 757.
Amărâtă furtuna de A. San. vedî foile cele vechi cu firma — 760.
Ah o păsărică rău îmi. pe glas s. vedî foile vechi firma —
Lumină luminătóre de pan. vedî foile vechi firma — 762.

Nu voiu avere. Original de A.B. vechi 11
foile vechi firma)).
A. a. a. Vivat Transilvania
după ucenescu foile vechi 763.
Ah cerule cum nu ai milă. foile
vechi firma — —
Mărim puterea ta Dom. Imn. — 764.
Rădarea mise stiuse — 780.
Rozele de la unsóre — 790.
Rămâi în bătae — — — 791.
Rândulica sboră să se ducă — 791.
Să rămâ parte de amor — 795.
Rata detei prea doriti — 796.
Rămâi sănătósă, mia dis si... — 797.
Ra ra ra Blecimân druță — — 799.
Resuirea romănime — — 800.
Ruinata cetățue ce acópere: — 801.
Român verde că stejarul Magazin. 803.
Rahil nu mai plânge! dâle nasterii. 805.
Răsai lună vezi
Când Domnezu Iordan teu botezat. "
Sirmană nevasta mea! — — 807.
Sóre Lună, Stele, Cĭer — — 808.
Să crezi si ei urzideĭ. — — — 809
Soseste nóptea iară — — 811.
Soseste iară nóptea — — 816.
Stăi fetită dragă lase — — 818.
Stăi putin fetită dragă — — 821.
Scóla pui culită, scólă — — — 824.
Sufletulmi simte îndestulare — 826.
Sărutare locuri triste. — — — 828.
Să a dus! si or ce voi face — 830.
Suflet hain, nui păcat? — 831.
Spune inimiĭéră, spune. la a
— celaș nume — — 832.
Stă până inimii mele. — 832.
Sageti de foc arzătóre — — — 834.
Să dus vreama ta frumosa — 835.
Sânt streină, nampe nime — 837
Sirmanău frundă nenorocita 839.
Spunem mândru mereji nu
— mereji sp. p. 1. p 63 — 839.
Să trăiască, să trăiască p. 42. 842.
Stampe răndurele sânt. p: 89. 844.
Sirmană frunză ne norocită — — 847.
Salutare dragă Țară — — — 849.
Să mergem fată la Scóla — 850.
Sórele când să iveste, Blugerul — 853.
Supt pâle de codru verde — — 855.
Sună, sună si răsună — — 860

Melodiea (Cântului: "Spune inimióră — 862.
Sărbati români sarbatii. P. Mumulénu — 862.
Să fie de bineа Pentru mese — — — 864.
Sămănă străinătate (Nemerniceul), — 867.
Sunt la culme de cetate — — — 869.
Salbă românе plin de mândrie — — 872
Stau în drum să mă gândesc — — — 874.
Seulată dragă laze muze, de Maiu — — 878.
Sământa ceа mai sfintită. Urare. — 880.
Sub cerestile boltele. Colindă din Brasov — 883.
Slavă întru celen nalte. de stea. — 886.
Slavă să aibă ne sfârsită. de stea — 888.
Stéa cea cu slavă mare. de stea — 889.
Stéa spre răsărit străluceste. de stea — 890.
Stéa sus răsare — — — — — —
Slava întru înaltime. la Irozi — 891.
Fu ești hâna mea slăvită 1839. — 892.
Fulpina dragă de ce nai floare? — 894.
Fu năsdejdea mea mare! — 896.
Tot d'auna am fost fată — 899.
Tinerete, frumusete — — 900.
Tot de dor, de dor, de dor: — 901.
Tata zice: fată, fata! — 902
Fanana afanana (Fă gănesc) 904.
Trei minute fără tine — 906.
Tumă ziceai odată cum că — 907.
Tămi cunosti preabine dragostea — 909.
Fu le plângă Elena nencetat — — 911
Trecutau primavara, îmbătrânitau — 915.
Tânără copilă dragă! întreabă: — 917.
Toti cu toti într'o unire — — 918.
Tu plangi dragă pentru mine — 921.
Tot în lacrămi de durere — 924.
Tot tam zis puică, tam zis — 925.
Tinerete tică lăse mult ai fost — 926.
Trista Turtucaică — — — — 927.
Tirană străinătate — — — 929.
Turtucaia a nimicit dorul — — 931.
Te mărită fatul meu — — 933.
Trei Crai dela răsărit. de stea — 935.
Tâtes trecătóre — — — 938.
Tâte limbi le plesnitî cu mânile — 939.
Un păstor tinăr — II — — 941.
Un suflet nobil tireste III. 945.
Unde auz cucul cântând — — 946.
Uito, uitovai de mine! — —
Uitâte cu milă puică — — 948.
Un puiu zboră zi să duce — — 949.
Unde auz cucul din lunca — — 953.
Una doi trei patru Ţaltul — — 954.
Un popul ce se simte că are industrie 956.
Turturi, Valuli nau decât face — 960.

1.

Modelurile de cântare scrise deasupra troparelor.

Catavasii, Glasul întâiu.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

1. Ziua învierii:
3. Veniți să bem:
4. La dumnezeésca Straje:
5. Să mânecam dis de dimineță:
6. Pogorâtuței în cele mai de jos:
7. Cel ce au ușbăvit pre coconi:
8. Acésta numita-si sfânta zi:
9. Luminează-te, luminează-te:

2a Catavasie ℣.

1. Să cântăm tóte norodele:
3. Întăreștemĕ pre mine C-se:
4. Mare este taina rânduelii tale:
5. De nópte mânecând:
6. Pre Proorocul au mântuit:

2.

7. Cântarea musicéscă cea întocmită:
8. Cel ce au păzit pre Coconi:

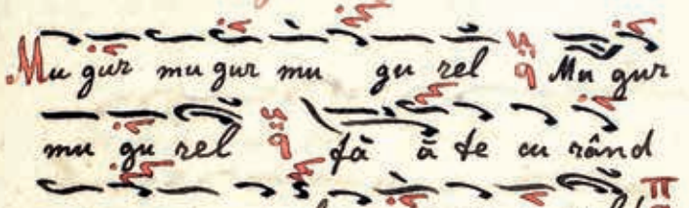
Pre tine făclia cea luminósă:

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

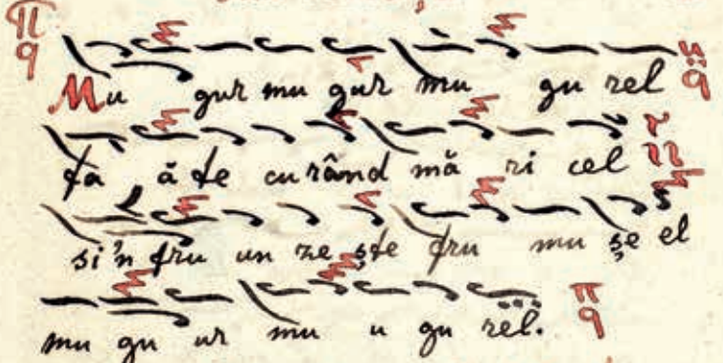
Modurile Cânturilor

Ce s'aŭ mai găsit. Glas ♀ Πa.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Aldul de Anton Pann.
Glas acelaș.—

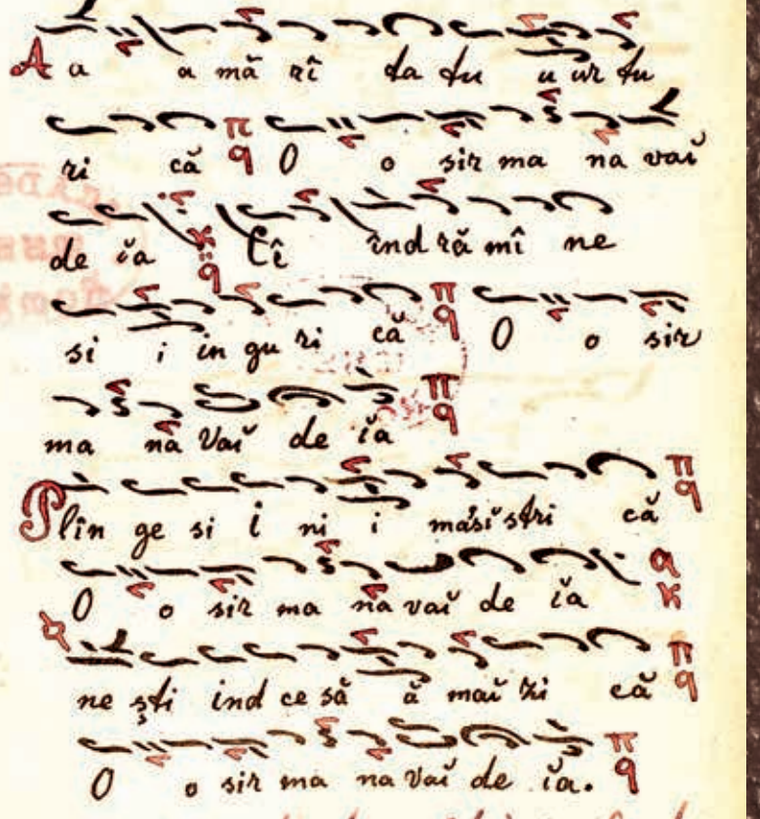

Versurile acestor melodiĭ sunt
la paginile: 509. si 594.

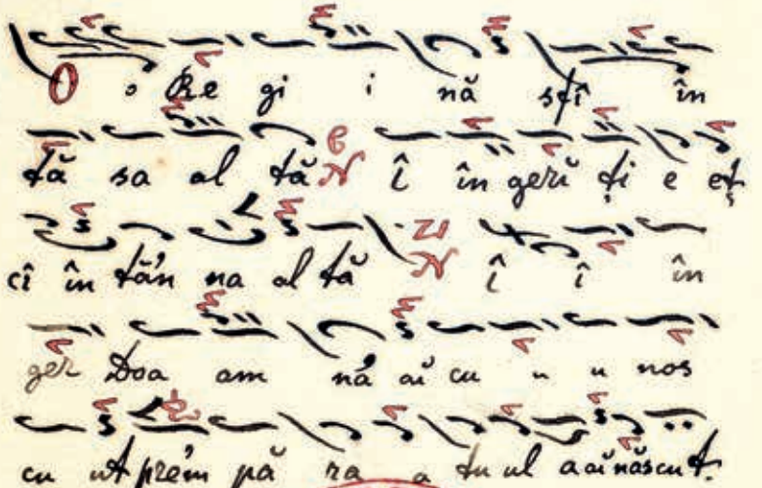
A doua Compunere a melodieĭ dela
„Ameăndță Turturică„ pagina 72.. Cum
să cânta în anii 1850.

Jalea Turturelei.

După compunerea Dluĭ Anton Pann.
Modul ♂ Πa. Γ.

O Regină Sfîntă Soltă, din Cânturile irozilor. altă melodie pe
Modul Legetos ♂ vedĭ
textul la pagina. 704.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

18

Cântul, 1.

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

Modul Hromatic. ☜ Πα.

Am i bov nicLo go făt
Pe nu me să vil a răt
Nu me le luĭ dran da fir
Duj ma nuĭ ’mĭl pun la bir.

Maĭ departe:

Şi nuĭl pun ca pun copil
Ci ’mĭl pun ca pun Mădil,
El de frică şa rădnit,
Şa dus şi n’a maĭ venit.

Şa dus, frate, m’a lăsat
La toţĭ pare bine’n sat;
Numaĭ mie’mĭ pare răŭ
C’a fost puişorul meŭ.

ACADEMIA RSSC Română

2. Cântul 2. Acro-stih.

Modul Legetos E. ca. T.

A a ah o pă să ri i că
Mmu ult o di ih na ăm stri i că
Tot pri cinĭ îm da a ce e
Nu mĕ la săn pa a ce (bis.)
Tot pri cinĭ îmĭ da a ce nu
u mĕ la a săn pa a ce.

Nu ştiŭ ce gând are,
Astă zĭ urmare,
Că prea îmĭ arată
Faţă’n amorată.

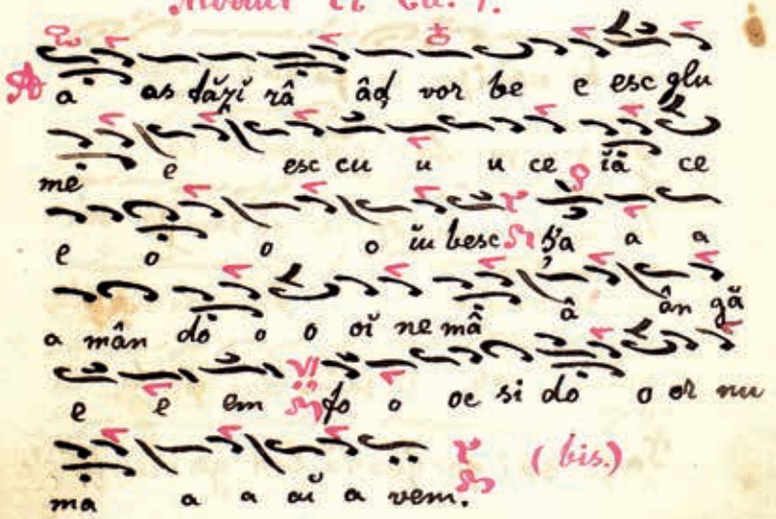
Şvinduse vine
Aprope de mine,
Şi îmĭ ciripeşte
De mă’n nebuneşte.

3.

Când ș'o apuc sbóră,
Când stau sĕ cobóră,
Nicĭ va să sĕ ducă,
Nicĭ nu să apucă.
Astă păsĕrică,
Ce liniștea-mĭ strică,
Altfel nu să prinde,
Decât laț d'aĭ tinde.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

Cântul, 3.
Modul ii ca. t.

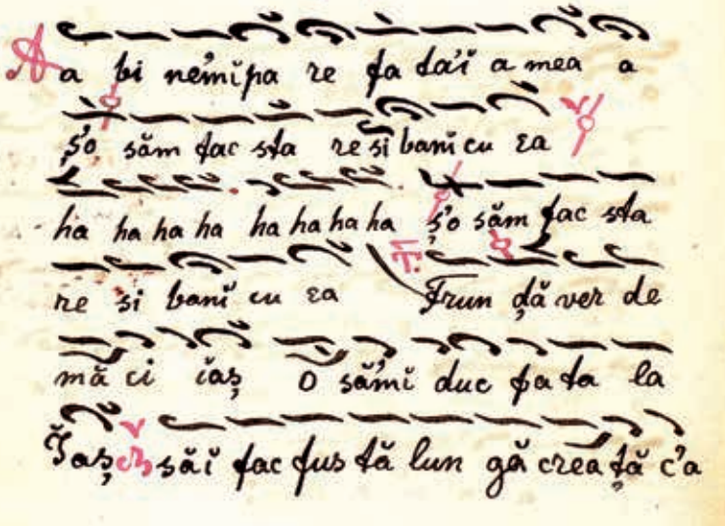

4.

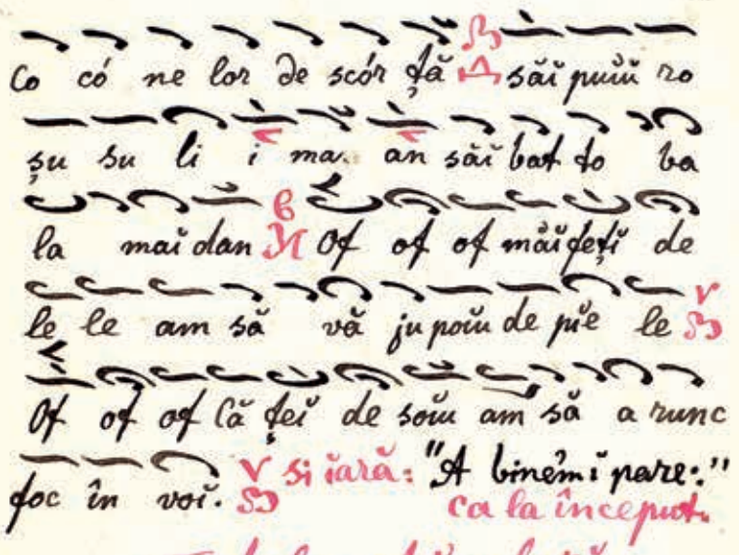
Ădĭ Sórele-a luminat,
Mai frumos, mai seninat,
Că pe ceĭa ș'o doream,
Acum în brațe o am.
Ădĭ luna a strălucit
Limpede, mai îndulcit:
Că la ceĭa ce-am gândit
Acuma am isbutit.

A. Pann

Cântul, 4. Din Baba Hârca.
Modul ♭ t. ε. Hi.

5.

Textul acestei melodii:

A! bineni pare, fatăi a mea
Șo sămi fac stare si bani cu ea.
Ha, ha, ha ha ha, ha, ha, ha!
Șo sămi fac stare si bani cu ea.

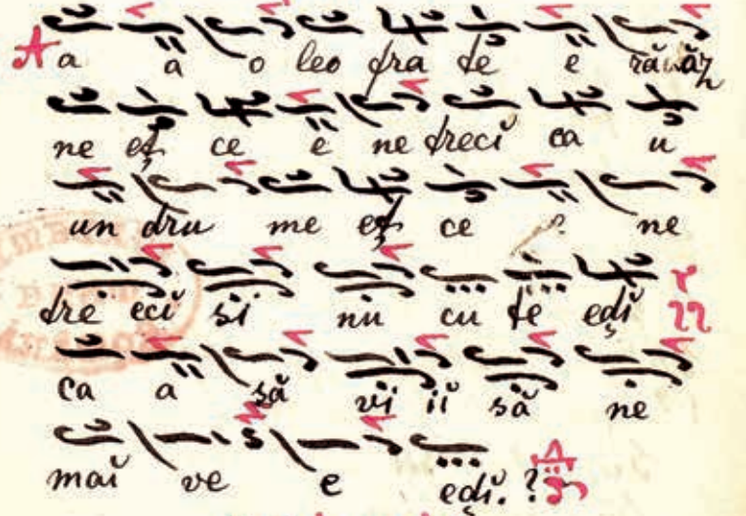
Frunză verde Măciași,
O sămi duc fata la Iași
Săi fac fustă lungă, creață
C'a cocónelor de scórță!
Săi puiu rozu Suliman,
Săi bat toba la Maidan.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

6.

Of, of, of, măi feți de lele!
Am să vă jupoiu de piele!
Of, of, of, Căței de soiu
Am să arunc focu în voi
si iară:
A! bineni pare fatăi a mea
Șo sămi fac stare si bani cu ea:

Cântul, S. 1801.
Modul ♭.Aj.

Mai departe:

21 7.

Orĭ ne ḑiĭ morți între vii,
Pe la noĭ de nu mai vii?
Or' ceva ți-am amărât
Întristât de neai urât?

Cu ce rău ți-am supărat,
Atât de ți-ai mânicat?
Ce ți-a ḑăcut să ne uiți,
La noĭ să nu te mai uiți?

Ce ți-a tras să te rădnești
Și să nu ne mai iubești?
Vino, vino'ncai acum,
Te mai abate din Drum.

Că de când mi-ai răznit
Și la noĭ n'ai mai venit,
Podecile îți privesc
Și urmele îți jelesc.

Că pe unde tu călcai,
Când veneai și când plecai,
Eŭ mereŭ le măturam
Și cu flori le presăram;

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

8.
Tar' acum de când nu vii
Au crescut toț bălării,
Că de când ne-ai părăsit
Bucuria ne-a lipsit.

Cântul 6. Acrostih.

Anica.

Aud Lumea ne vrând morțe,
Eŭ ḑic: Vie ḑo doresc,
Să mĕ ea, să scap de toțe
Să nu mĕ mai pedepsesc.

Nu plângŭ ci pĕptumi oftéḑă,
Guramĭ lasă foc de doru,
Sufletul'mi sântristéḑă,
N'am cui cere ajutoru.

Inima'mi să topește,
Vârtutea m'a părăsit,
Simțirea îmĭ pătimește,
Nădejdile 'mĭa lipsit?

22

9.

Chinuri port fără zăcere
Și'n gură nu mai am glas,
Milă, Ajutoru a cere
Limbă, Grai nu 'mi a rămas.

Ah! Amor, Doru, moru în silă!
Mă răpuu în sfârșit pieru!
Că to'deuna sunt fără milă
În deșert ajutoru ceru.

A. P.

Cântul, 7. Acro-stih.
Modul ∾ Ni. T.

Melod. de G. U.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

10.

A ochilor mei lumină
S'a stins, a perit de tot,
Nici a lunii rază lină
S'o văd ĕi nu mai pot.

Nădejdea vieții mele
S'a dus, de tot s'a răpus,
Necazuri și mâhniri grele
La patimi mari m'a supus.

Inima'mi d'acu'nainte
Nu se va mai mângâea,
Nici de vesele cuvinte
Nu se va înbuna ea.

Că dacă'n ne-mulțămire
Petrece Sufletul mieu,
Ce bine! ce fericire
Foc ca să mai aștept ceu?!

An-Ton avém mai puternic
Când mulțămiream avut.—
Acum am rămas nemernic,
Când Anico! ném perdut!

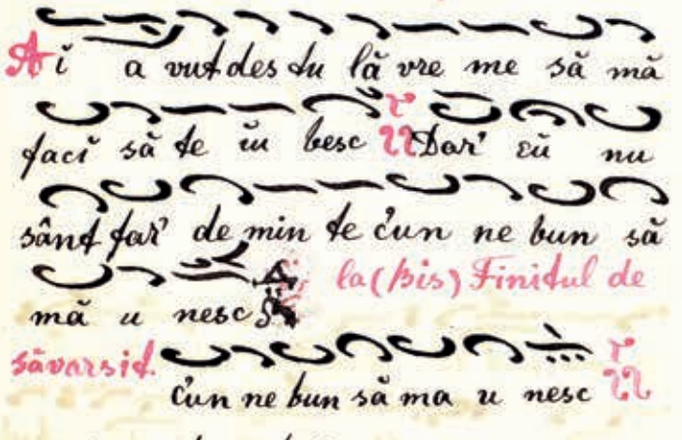
A. P.

---

23 ii.

Cântul, 8.

Modul ♀ ra. T. ←

— Aĭ avut destulă vreme
Să mĕ faci să te ĭubesc;
Dar' eŭ nu sânt făr' de minte
Cŭn nebun să mĕ unesc.
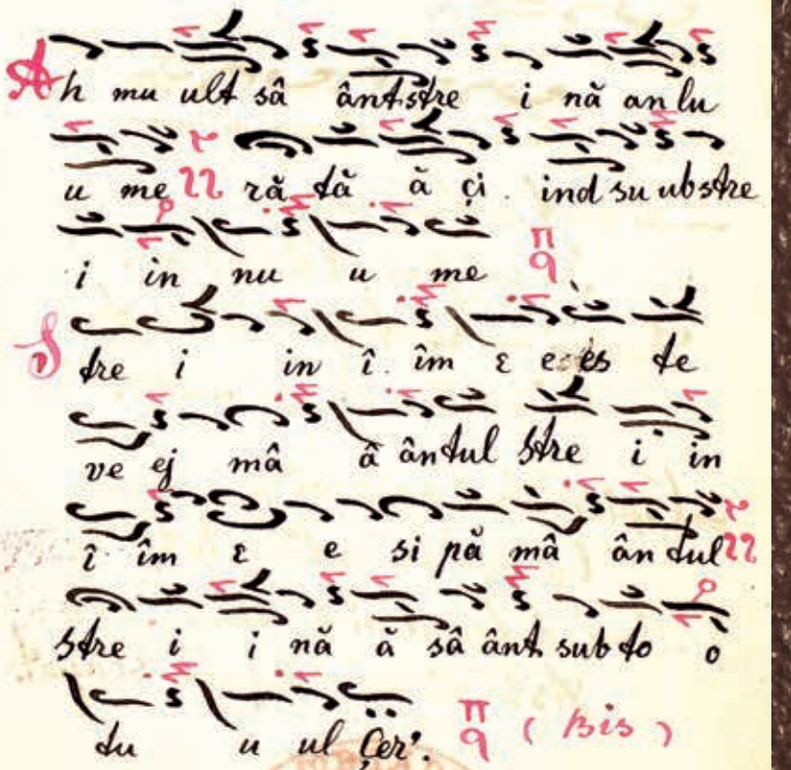
= Copilită' mĭ pare bine
Că aşa s'a întâmplat;
D'un dator nic si de tine
Astădĭ mĕ văduĭu scăpat.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

12. Cântul, 9.

Poesica si Melodica dedicate Monahiei Efrosina Psaltița si si Învățătórea Psaltichiei in Sfânta Monastire Viforâta, la Anul 1852.

Modul ♀ πa. T. ¬

ACADEMIA RSRM ÂNĂMOR

13.

În dureri strig părinți, rude,
Strig și nimini nu mă aude,
Căci acoperit pământul,
Și nu le știu nici Mormântul,
Nu am milă cui să cer.

2.

Astfel sorta mea tirană
M'a lăsat de tot orfană,
M'a împins într'o aspră viață,
Să trăesc fără dulceță
Ca și cei din închisori.

Stând în ast lăcaș de piatră,
Unde câinii vecinic nu latră,
Unde nici cocoșii nu cântă,
Și unde ochii mi nu se svântă
Nici odată de plânsori.

3.

Unde luna ca răsura,
Stă în contră cu Natura,
Chinuindu-se să vingă
Și aprinderea să stingă,
Lupta fără azi sfârși.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

14.

Unde Gârbova petrece,
Cea în drum cu sânge rece,
Și suspină cu plânsore
Căci trăește și nu more,
Ne putând nici a pâzi.

4.

Care în desmerdări și glume
S'a îndestulat în lume,
Și pre cea în jind mustreadă
Zurâdându-și să nu vadă;
Ci să plângă tot mereu:

Și să umble în covoiată
Tot cu ochii în jos plecată
Să nu vadă Lună, Sore,
Nici pasăre sburătore,
Nici pe Ceruri Curcubeu.

5.

Ah aci-s sortami urâtă
A voit să fiu vârâtă!
Nu vrui în Lume să mă știe,
Să mă dea în brat de sotie,
Și Cununa să sărut:

ACADEMIA ROMÂNĂ

25 15.

N'a vrut ca si eŭ în Lume
Să mĕ număr între mume;
Ci din Légăn, din pruncie
Mĕ goneşte cu urgie
Până în ăsta minut.

6.

Mĕ goneşte si mĕ pórtă
Tot între pârliţi de sórtă
Ca o frunză asvârlită
Într'o pădure pârlită,
Rădim fără să găsesc:
Unde de furtuni suflată
Sânt din loc în loc purtată,
Dintr'un lemn de alt lovită,
Si mereŭ tot înbrâncită,
Fără să me stărĭlesc.

7.

Când suflă în sus pe déluri,
Când pe sub surpate maluri
Când pe locuri viforâte,
Necăjite zămărâte,
Ca sirmana frunză sânt:

ACADEMIA MSSE ROMÂNĂ

16.

D'aci ĭar pin ape, gârle,
Stă când, când să mĕ asvârle
S'acolo într'o Vâltóre
Tiintămĭ putredĭtóre
Aşĭ avea al zĕ Mormânt.

15. Maĭu 1852. Bucurescĭ.

G. Ucenescu.
Student al Domnului
Anton Pann.

10.

Cânt national.

Modul 9 1/9 πα. ⊓. saŭ ⊓.

A a a o li i că ce e e vă
ḍu uĭ 9 co lén dél la Căl mă ţu u
u uĭ 9 ḍa tă ma re moş bă drâ ân
Ce rând de dĭĭ Mă ă ăr din sân. 9

Si urmatórele tot aşea.

17.

Fata tot îl îmbrâncea
Și din gură îi ziceа:
Fugi la naiba Moș bătrânu,
Că nuți dau Mărul din sânu!

Giaba ceri si te înoți
Că nai dinți Mărul săl roți,
Nici esti copil, băetel
Săl si să te joci cu el.

Moșul către ea zicea:
Nu știi nimic fata mea,
Băiatuți copilăros,
Aruncă Marul pe jos,

Eu sânt batrân si nam dinți,
Dar Copilul nare minți,
Nu știe Mărul mânca,
Nici cu el a se juca.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

18. Cântul 11. Horă.

Aoleo ce bătăioasă,
Umblă tot năbădăioasă,
Nici cu asta nu face casă.
Nici cu dânsa
Nu facu strânsa,
Tot din dóo
Nu leg nóo,
Nici din Pilă
Nu fac milă.

19.

Când îmĭ umblă'n bătătură
Cu nebună călcătură,
Și când dă câte o gură;
Sperĕe oară +
Sare, sbóră,
Vaca fuge,
Boul muge
Ca de Streche
La Ureche.
Ho! bălțată, na boiastră,
Stați că nu e póla vóstră;
Ci e dragamea Nevastă,
'Mie pereche,
Nu vă streche,
Vĕ e mumă,
Nu vă Çiumă,
Ea vă râde
Nu vă gâde.

+ oara, hóră, pasarĭ de casă: găini, rațe etc.

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

20. Cântul 12. Acro-stih.

Acum nădejdile mele
Sa dus, nu să mai întorc,
Am rămas in dureri grĕle
Să plâng si lacrămi să storc.
Norocire'mĭ cea pismașă
Na vrut să mĕ veselesc,
La viață pădimașă
M'a inbrâncit să trăesc.
Inima'mĭ de intristare
D'acum nu va mai scăpa,
Nencetat'a mea oftare
Curând mĕ va ingropa.
Că ce-am scăpat nu pot prinde
Nicĭ pocĭu săl mai dobandesc
Foc în pieptu'mĭ sĕ aprinde
Că ce-am perdut nu găsesc.
Ah! voĭ ceĭa ce ca sfintiĭ
Umblând grópa'mĭ ațĭ săpat,
Rânjindu-vă'ndată dintiĭ
Cu fiere mațĭ adăpat.

28

Apoi cântă compositorul

21.

Acuma dar' puteți râde
Ș'a petrece'n despătări,
Tocma ca și un Crud Gâde
Ce năreă Cuget mustrări.
Anton Pann.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

In Anul 1828. Rapind Anton Pann
Pe Sora Anica dela Mânăstire, aŭ în
brăcato bărbătește, cu Cuculion pe cap ca
pe Seminariștii cu Anteriŭ și cu scur-
țeică Vânătă — și a venit la Brașov cu
Anica-recomandânduo Ucenicul Său.
Aŭ rămas Psalt la Biserica Sfântu-
lui Nicolae în Scheiul Brașovului.
Pan Cânta și Ucenicul ținea Ison, și
Cânta și amândoi, și plăcutele voci pu-
nea în uimire pe ascultători.
Anica vădită fiind de femee — și Pann
ne mai putând răbda rușinea — Aŭ
părăsit postul de Cântăreț — și'n
dors țără în România. Și cununat
cu Anica și după doi ani. Anica
aŭ părăsit pe bărbat și și'n dus iar'
la mânăstire. Lăsând lui Pann un

22.

fiiŭ al lor anume Lazar. Această mare pier-
dere o jelește și o cântă în poesiile sale sub
Acro-sih "Anica".

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

G. Ucenescu
3. ani student
al Dlui Anton Pann.

Cântul 13. Beție.

I. Ah! îmi place Cupa plină;
Voiu să văd printre Cristalŭ
Picătura purpurină:
Par'că văd sub un Voalŭ.

O amabilă Virgină,
Pe a căreĭ chipiŭ Ovalŭ,
Doo rode se combină,
Doo rode de Bengalŭ.

Apoi voiu s'o văd deșartă
Căci atuncea îmi arată
Cum trec Ore pe Pământ:
După plin deșertăciune,
După Zori Sore ce-apune,
După Viață un Mormânt!

23.

II.

Viața nóstră'i o beție!
Sântemu beți când de Amoru,
Când de sacra Armonie,
Când d'unu nume sunătoru!

Carii beți de avutie,
Carii de știința loru,
Care parte de prostie,
Mulți de lacrimi si de Doru.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Sunțu chiar oameni ce sămbată
D'o idee vinovată,
De o crimă, d'un Păcatu:
Si sunt beți, beți cu furbare,
Torna Sânge în pahare,
Si au Sete neîncetatu.

III.

Când Ciorchina aurósă
E strivită sub Picioru
Si când curge spumegósă
In trun rumene Isvoru.

24.

Cu gândirea mea voiósă,
Mă înaltu din Noru in Noru,
Si p'o Lir'armoniósă,
Cânt mii imnuri si tot soru.

Dar' îmi die câte o dată
Că Ciorchina sdrumicată.
E a lumii chiar Simbolu.
Atunci Visulu sa schimbare,
Si la patimei altare,
Eu ducu lacrimi dreptu Obolu.

IV.

Dați'mi Vinu, mai dați'mi mie,
Voiu Durerea a uita:
Lumea altfelu n'o să fie,
De voiu plânge sau Cânta;

Si ce'mi trebue'n betie,
Nebunește a'nota
Când tu, Scumpa mea junie,
Versi în Vinemi Lava ta?

30
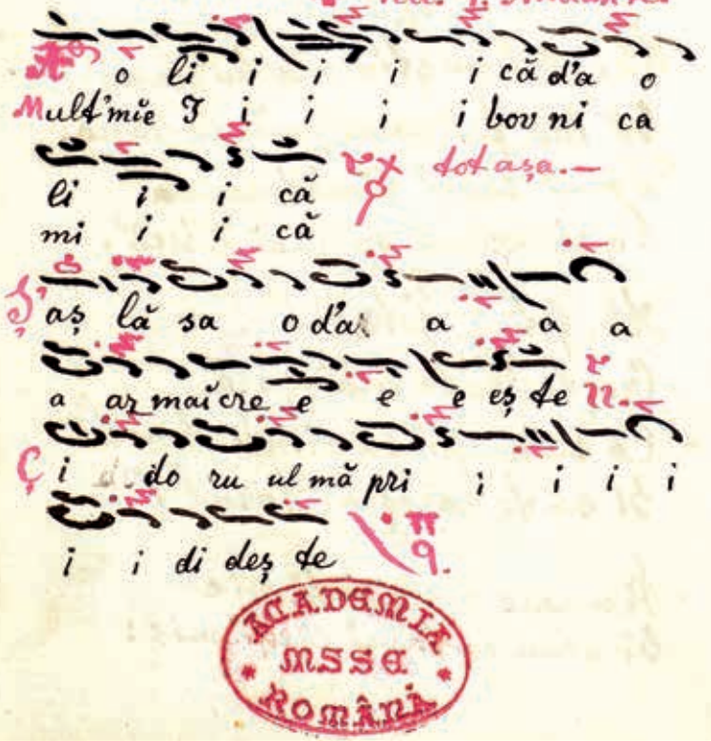
25.

Te înalță încodată
Al meu suflet, si îmbată,
De cerești-le-armonii.
Timpulu, spațiu mi-l răpește și zează!
Dacă Spiritul creadă,
Creatoru-l poți să fii.

G. Crețeanu.

Cântiulu 15. Cum cântă lăutarii.

Modulu 9 pa. F. Andante.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

26.

2.

Oh că mult e frumușică!
Fără că e o floricică:
Undeĭ văd ochiĭ ca Mura
Mĕ apucăn pĭept arsura:

3.

Undeĭ văd fața ca Crinul
'Mi sădaoga Surpinul;
Când o văd jucând la Horă
Dragostea ei mĕ omóră.

4.

Ah! căĭ nu știu vr'o buriană!
Să iaŭ foĭ sĕmĭ puĭu la rană,
Dorul sĕmĭ tĕmăduească
Ca să aștept să mai crésc̆ă;

5.

Ah, fetică, fetișóră!
Crește, făte mărișóră,
Ca să'ncepĭ să simți Amorul
Și să te găsésc̆ă Dorul,

6.

Ranele mele să'ĭ vie
Și atuncea sĕmĭ crédĭ mie:

31

27.

Să vedĭ inima în mine
Cât se arde pentru tine;

6.

Că aștept cu neràbdare
Să înalți, să crești mai mare,
Să câștig atta ĭubire,
Să trăim în fericire;

7.

Să trăim cât avem viață
Ca doĭ porumbĭ cu dulceață:
Să trăim cât o vrea Sfântul,
Să ne despartă Mormântul.

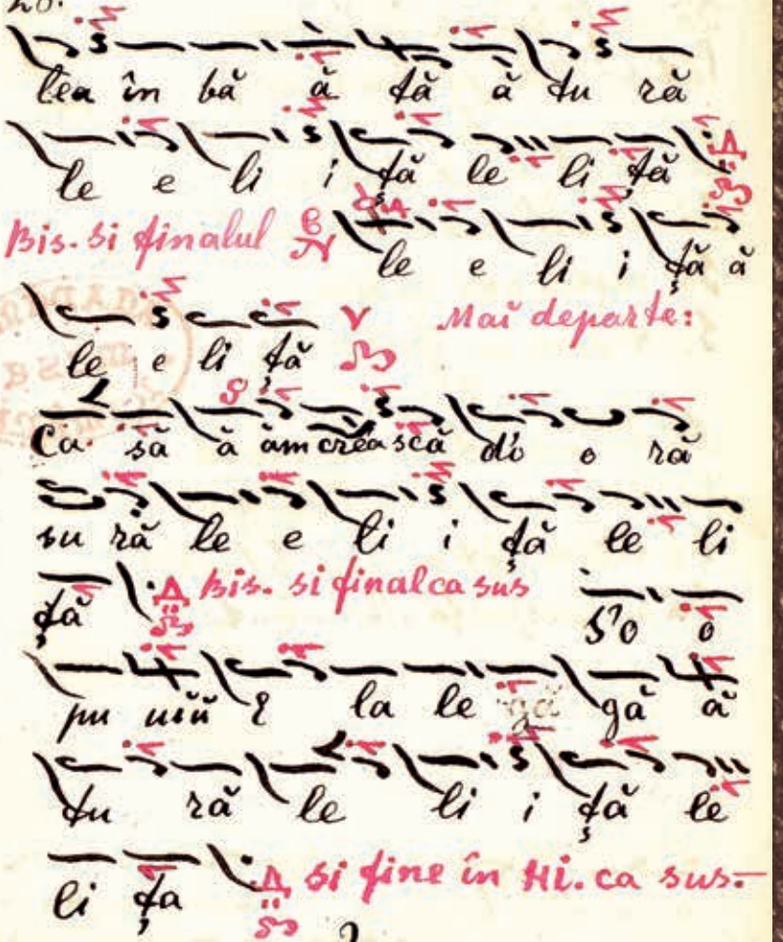
A: Panu.

Hora vechĭe.

Modul Hi. F. Allegro.

28.

2.

Să sè premenéscăn Ie,
Sĭn Rochiță Lilichie,
Sămbrace si Tivlichie,
Să placă altoru si mie.

3.

Să pue la Gâtu mărgele,
Și în degete inele,
Paftaluțe cu cordele,
Num'ân flori de flutturele.

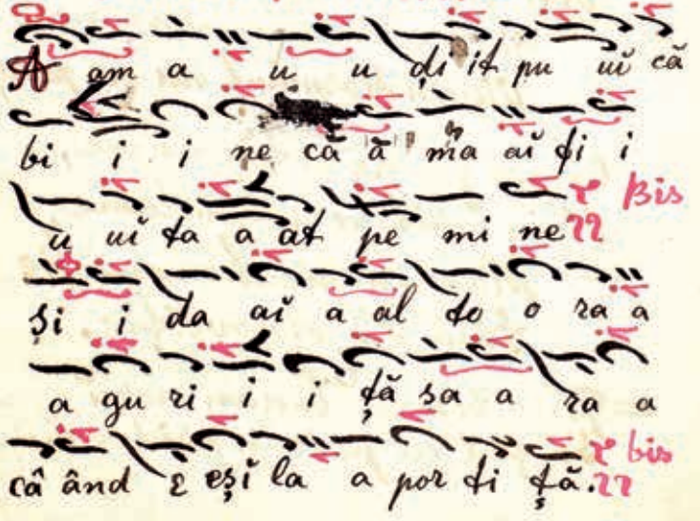
4.

Să mérgă să jócén Horă,
Ca să placă tuturóra,
Șăm răněscă'n inimióră —
Ah! Dragul ei mě omóră!

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

Cântul 16. Altă Horă.

Modul ♮ ta. T. Andante.

2.

Ce folos ę dar' de mine
Că bat calea pentru tine!
Păcat de amea ĭubire
Că ę fost în despreţuire!

3.

Gurda ța ę fost jurământul,
Că nu țai ți inut cuvântul,
Când diçai: "Țad să ténghiță
De'ĭ cădea tu din credință."

4.

— Te rog neĭcă Neculiță
Vin' de séră la Portiță,
Și ce am greșit îmĭ spune;
Viiéń Hormânt nu mě pune

5.

Că mě jur pe altău nume,
Nam ĭubit pe altún lume,
Mam închinat numaĭ ție
Fără vró vinovăție.

6.

= Fine Dómne lunán norŭ
Să șed cu puĭcán pridvorŭ,

să mĕ satur de Amoru 31.
Ş'apoĭ atuncea să moruĭ.

Cântul 17.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

A mea viață tristă
O văd că se sfârșește,
Amărâciuni, suspinuri
Dureri ce am cercatu,
Acum le văd departe,
Nimicu nu mĕ oprește
S'ajung la mórte-aceĭa
Ce tu 'mĭ aĭ însemnatu.

2.

Mormântul 'mĭ e aprópe,
Îl văd că se deschide;
Pe calea însă mortiĭ,
Eu stau și mĕ sfiescu,
Mă uĭtu la vro scăpare;
Dar' nóptea se destinde
Și Nuorii desnădejdiĭ,
În fața mĕ sântalnescu.

Atunci resuvenirea
Îmĭ vine, mĕ izbește,
Suspinulu 'mĭ deștéptă
Și piére în zadar:
Dar' fericirea mĭ-e dulce,
Ce'n veci mĕ amăgiește,
O văd tot înaintemĭ
Șimbindumĭ cu amaru.

4.

A mea ascunsă taĭnă
Tu'n veci nu veĭ aflao,
Crima 'te fără știre
Eu nu te las să plangĭ.
Și grabnicămĭ sfârșire,
Tu nu veĭ audio!
De cât ca orĭ ce vorbă
De care nu te-atingĭ!

5.

Dar' dacă tristămĭ Umbră
La tine va străbate
Și'ți spune că Mormântumĭ
Gemea dăl tău amoru

Atunci de vrei du dute, 33.
Țărânămi săți arate,
Și suspinându pe dânsa
Precurmă alu meu doru!

6.
Cu Salcica ce plânge,
Lă să atunci să ți cadă
O lacrămă pe Crucea
Ce ție-am consfințitu:
Cu Salcica cea Aristă,
Advârle a la rada
În veecinecu întunerecu,
Ce voiu ți rătăcitu.

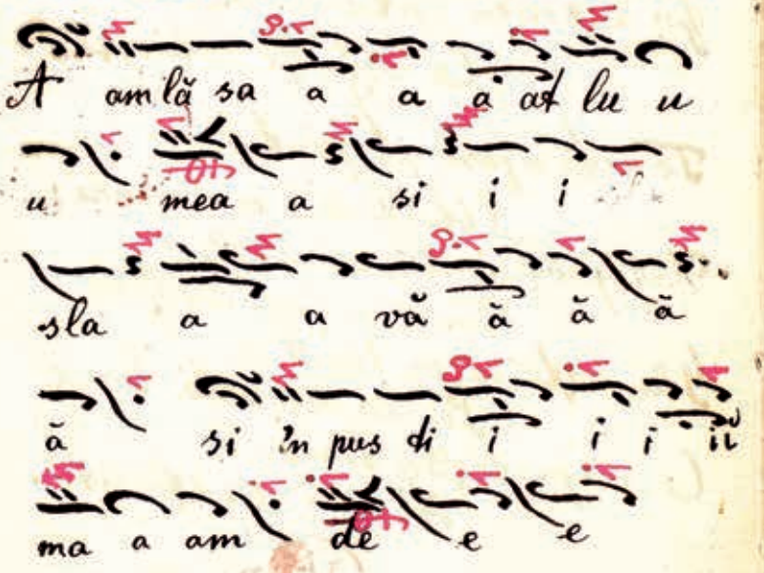
7.
Te uităn josu pe piatră,
Citește alu meu nume;
Dar' prețuindu cu milă,
Durerea cam simțitu.
Gândește că ca Umbra
Periiu din astă lume
Ce respecte dăn tine
Al meu rece sfârșitu.

A R

34. 8.
Stropește-amea țărână,
Cu lacrămile tale
Și un Suspinu tu lasă,
Să ți scape obositu,
Jelește câte-odată,
În ori ce loc de cale
Pacela cén viață ți
Atâta tea ănbitu.

Cântul 18.

Dzeș-lea Modul tra. Andante.

35. 35.

e păr ța a a at ca a
a a a să ă ă ă ă ă
sca a a a ap Nța cea a
gro za a a a a a
vă ă ă ă ă să ă ă
ge ța re e ce e e
e e e 'mi-ai dat.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

2.
Dăn ḑadar eu fug de tine
Căci odihnă n'am găsit,
Chipul tău ca scris în mine
Și în veci ne despărțit.

36.

3.
Când întorc căutătura
Și or' încotro privesc,
Câte plăceri dă Natura
Cu chipuri le zemnesc.

4.
Munții toți sunt în pornéla
De cumplitul meu suspin,
Cîerulu stă la îndoéla,
Lui sau ție mă închin.

A. P.

Cântul 19. Fusnicul.

Să cântă după Melodia Cântului 18.

1.
Am lăsat mărire, lume,
Am lăsat lux și palatu,
Am lăsat și rang și nume
Și în pustii m'am depărtat.

2.
Unde firea în tăcere
Gustă liniște în veacu,

Unde la amea durere
Aflu d'alinare leacu.

3.
Unde amuțita Stâncă
Si nesimțitorul Crângu,
Laîntristarémi cea adâncă,
Nu pot audi când plângu.

4.
Unde Vânturile sunnă
Prerumpând alu meu suspinu
Ș'il duc ca o jertvă bună
Cătră celu ce mé închinu.

5.
Astu locu, sub aceste Stele
'Miam ales de lăcuitu,
Rămășița vietii mele
Ș'o petrec mai liniștitu.

6.
Aci-în singurătate
Să traesc am hotărât

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

Ca amea streinătate
S'o jelescu tristu ș'amăratu,

7.
Aci-grijii lumești si valuri
Nu sunt, nici au locu a sta,
Aci-scapu dorii ce necaduri,
Aci-pace voiu gusta.

8.
Aci-petrecând în lacrami
Cerului voiu multumi,
Până voiu scăpa de patimi
Si de veci voiu adormi

Anton Pann.

Cântul 20.

Ah câtu sântu de amărâtu!
Si viața'mi amu urâtu:
De când cu atâtu necadu,
Voiu odată mortu să cadu;

39.

Codre, Codre înfrunditu !
Si voi fagi ! ati înverditu;
Dar' eu de doru mĕ usucu
Si'n Mormântu o să mĕ ducu.
Ah voi munti si copaci, fagi !
Stiti cât îmi sunteti de dragi:
Sub umbra vóstră sedém
Si cu draga mea vorbém:

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

Voi mărturie sunteti
Câtu traém noi bucurati,
Cum jucam, glumém, râdém
Si'amândoi ne mângăém !

Dar acum ah o pierdui
Si eu jalnicu mĕ răpui,
Nu'mi mai vine să vânedu
Nici la umbra-vă să sed.

Nu'mi mai placeti nici de cum,
Că nu sunt întreg acum,

40.

Sunt jumătate de omu
Si pârlit ca si un pomu;

Voiu să morŭ in'acest ciasu,
Că puteri nu'mi a rĕmasu,
Pasu nu voiu a mai păsi,
Voiu aicĭ a mĕ sfârsi.

A. P.

Cântul 21.

—Acestu focu ce ardé'n mine
Ca'ntrun cuptor ne stinsu,
Draga me e dela tine,
De la tine să aprinsu.

Si tu nicĭ nu ai în stire
Că am ajuns si să morŭ,
Numai de ata iubire
Si numai de al tău doru.

= Poti să morŭ în bună pace
Poti si trăi de voesti,
In sfârsit fă cum îti place,
Bunu Stăpân pe viatăti esti.

38

41.

— Ce mare nenorocire
Să ĭubéscă cineva
Pe o nemilósă fire,
Carea nici sĕ'l vadă va!

Prostŭ e si când fără vorbă
Cineva sĕ va robi,
Ş'arunca dragoste oarbă,
Fără să vrea alŭ ĭubi.

Moĭ cai'n tóta'mea viaţă
Si ochiĭ îmĭ voiu feri
A nu privi nicĭ o faţă,
De cât chinŭ a suferi.

Că dotŭ ochiĭ sunt pricina,
Si rănescŭ si sĕ rănescŭ
Eĭ sunţŭ numaĭ înșiși vina,
Că aşĭ p'un vrajmaş ĭubescŭ.

A. P.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

42. **Cântul 22.**

1.
Ah Amorule tirane
Cum pedepseşti tu cu rane
Inimile tinereşti
Prin cumplitaĭ lovitură
Schimbi, prefaci ori ce natură
Dimtire de omŭ smintești.

2.
Îl supui voințiĭ tale
Si din scaunul mințiĭ sale
Îl răstorni îl înbrâncești.
Îl cufundi în chinuri grele
Sin ne numărate rele
Viaţa iĭ învăluești.

3
Nicĭ o minte omenéscă
Nu póte sătĭ chibduéscă
Faptele de pre pământŭ:
Căci numaĭ co nălucire
Aducĭ pre omŭn pornire
Spre asĕ paște de vântŭ.

43.

4.
Că îl segetedi îndată
Cu săgeată veninată
Care nu mai are leacu,
Aduci în stare pe omulu
Să'şi piardă odihna, somnul
În acest scurt al său vécu.

5.
Tu dai drumulu norocirei
Şi smulgi firul fericirei
Muldoru juni pe acest globu,
Căci când doemălergu în lume
Pentru cinste, pentru nume,
Tu îi duci în drumuri orbu;

6.
Ah ferice! multu ferice!
Erou încă îi pocu dice
Unui june ca acelu,
Ce puterile'şi întréma
Şi de armăti fără témă
Stă cu fine la duelu;

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

44.

7.
Căci tu la'nceputu esti tare
Te înfuresti prea cu turbare
Ca unu Leu inversunatu;
Dar' tăria'ti mai in urmă
Cu încetul totu se curmă
Până cadi josu lesinatu.

8.
Ah, căci nam avut ştiinţă
De plăpânda ta fiinţă
Dintrun fâiu, din începutu,
Când asupra mea, tirane
Slobodind săgeti de rane,
Să de lupti pasu ai făcutu!

9.
Căti stamu împotrivă tie
Mă luptam cu bărbătie
şi d'atunci de invingemu,
Nuti dam pasu de bucurie,
Să mă aibi de jucărie,
Ci cu totul de stângeamu

A. P.

Cântul 23. Acro-stih. 45.

Adio dicând iubită
Mĕ duc̆u si mĕ osibesc̆u,
Îți dau veste prea scarbită,
Că n'am pasu să te iubesc̆u.

Nuți para că din ne milă
Mĕ duc̆u si mĕ osibesc̆u,
Cĭți jur că o fac̆u de sila,
Că n'am pasu să te iubesc̆u.

Iubindute cu'n focare
Mĕ duc̆u si mĕ osibesc̆u,
Voiu fi veșnic în oftare,
Că n'am pasu să te iubescu.

Cu inima de dor plină
Mă duc̆u si mĕ osibesc̆u,
Si jalea numi e putină,
Că n'am pas să te iubesc̆u.

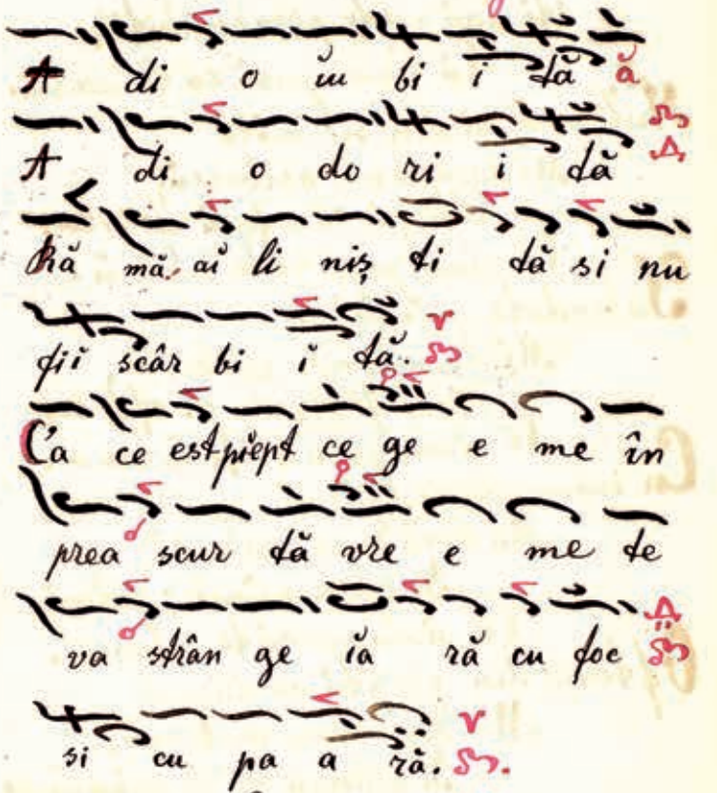
Oftând din pieptu cu durere
Mĕ duc̆u si mĕ osibesc̆u,
Si plângu fără mângăere,
Că n'am pasu să te iubescu

1829. A. P

ACADEMIA * MSSC * ROMÂNĂ

46. Cântul 24.

Modul ~ Ni. Alegro.

2.

Greu dorŭ mĕ usucă
Dacea stamea ducă,
Si pân' moŭ întorce
Tot lacrami voiu stŏrce.

41

47.

În tot'amea cale
Voiu petrece'n jale,
Amu îmi va fi ciasulu
Si o di totu pasulu.

3.

Ale mele chinuri
Si dese suspinuri
De doru'ti pornite
Voru fi ne sfârsite.
Adio dar' draga
Si iubiréti draga,
Ço ai cătră mine
Ne stearsă o tine.

A. P.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Cântul 25.

Ah cé'ntristare mare
Inima'mi a coprinsu!
Si ce doru cu'ndocare
In pieptumi s'a aprinsu!

Citire preumblare
Si oru câte facu,

48 Numi potu da usurare,
Suspinulu numi impacu.

Grădina, Câmpulu verde
Si Cerulu celu seninu,
Nici una nu îmi pierde
Alu dorului meu chinu.

Deșert deșirul varsă
Alu floriloru parfumu,
La inimami cea arsă
N'ajută nici de cumu.

Isvórele de apă
Deșert curgu, șerpuescu,
D'acestu doru nu mé scapă,
Amarumi nu'ndulcescu.

Căci dulcele meu bine
Si mângaerea mea,
Departe e de mine
Si de vederea mea.

Departe, prea departe,
E peste văi si munți,

42

Hotare ne desparte
Şi ape fără punţi. 49.

A! tu dragă fiinţă!
Căci n'auzi al meu glasu!
De ce nu e putinţă
Să vii într'acest ciasu?!

Sa sbor prin înălţime,
Vasduhulu să despic,
Ca Vântulu cu ûtime
Şalergi acum aici,

Ranidămi inimiora
Cu mâna s'o atingi,
Şi focul ço'mpresora
Să sufli si să'l stingi.
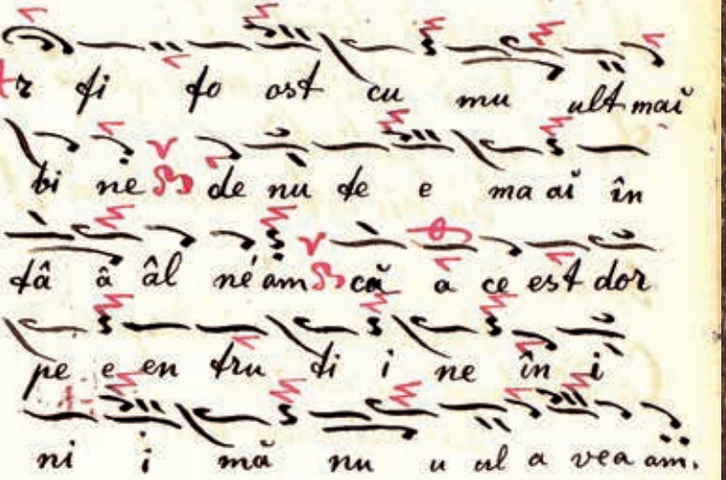
August 1852 G. U.

Acesta fu trimis din Bucuresci
la Braşov, tinerei mele sotii

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

50. Cântul 26. Acro-stih.

Modul II. Andante.

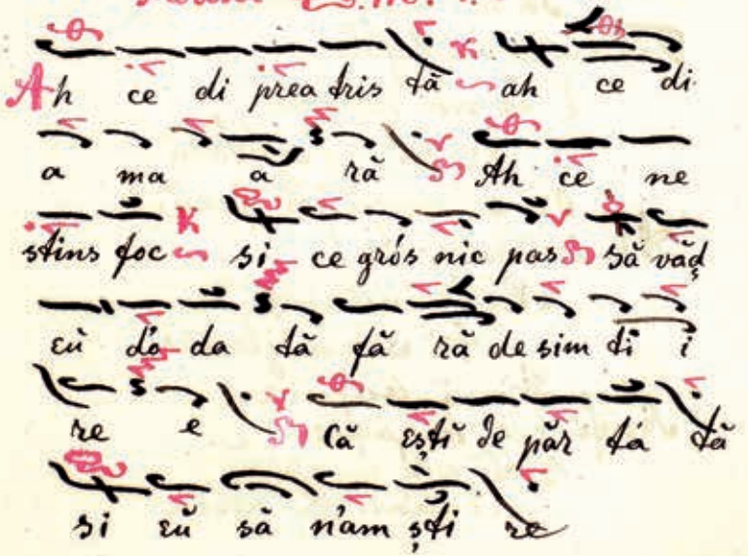
2.

Nu era să am pornire
Într'ât să te ûbescu,
Ci trăind în liniştire
Era sămĕ odihnescu.
Iar acum îmi turburu viaţa,
Mintea nu poçu sămi în pacu
Că tot doresc u să'ţi vadu faţa
Şi stau mămiru ce să facu
Că eu umblu după tine
Şi ţarat că te ûbescu.
Iar tu te fereşti de mine,
Să nu te mai întâlnescu.

Ah! nu fugi cîmĭ arată 51.
Spunémĭ pe placŭ de nuĭ sunteŭ
Să stricăm parola dată
Şi făcutul jurământeŭ.
Ar fi fostŭ cu multeŭ mai bine
Vederea sămĭ fi peritŭ,
Când tém întâlnit pe tine,
De cât să te fi zăritŭ.
Dedicatu Anichiĭ-de: Anton Pann.

Cântul 27.

Modul 2. Ni. Ti Andante.

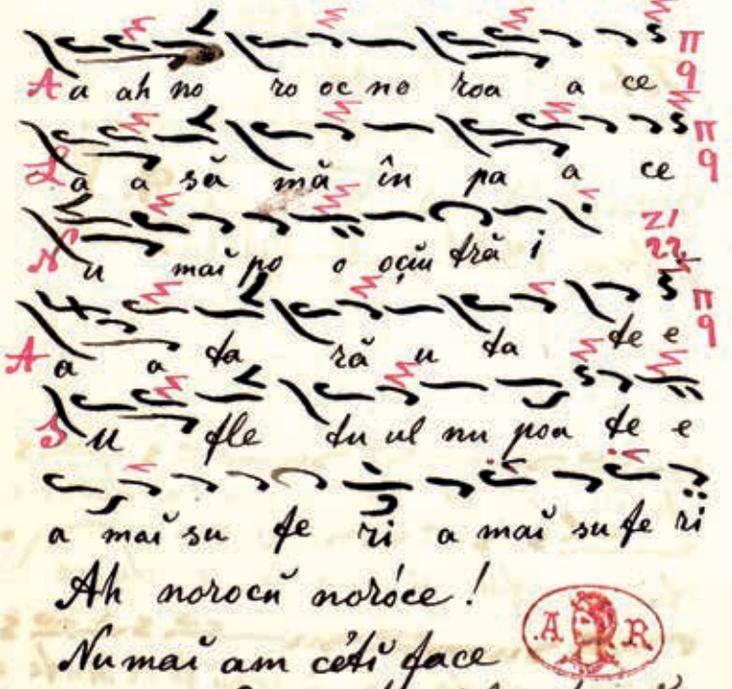
52. Apoĭ Acro-stih.

Suspinŭ cu durere
Şi în chinuri pieriŭ;
Nam ce să facŭ când aĭ
Inimă de fieriŭ.
Udŭ fața mĭ cu lacramĭ
Nencetat oftezŭ
Şi nam unde dorulŭ
Sămĭ încredințezŭ.
Laeuĭ îndurare
Stând să năduescŭ
De-acéstă mâhnire
Să mĕ mîntuescŭ.
Totdeauna nădejde
E la un noroc
Orĭ să mĕ ajutoriŭ
Orĭ să moriŭ în foc.
Ah dar onorate!
Nu te îndura
Fă vro mijlocire
A mă bucura.
Nuţi cer bogăție
Să trăĭ vie cu greŭ
Ci sămĭ dăĭ aceĭa

Care doresc eŭ. 53.
Aratăti dar' mila
Nu mĕ pedepsi !
Si d'amea dorintă
Ah ! nu mĕ lipsi.
Anton Pann

Cantul 28

Modul ♀ πa. T. Andante.

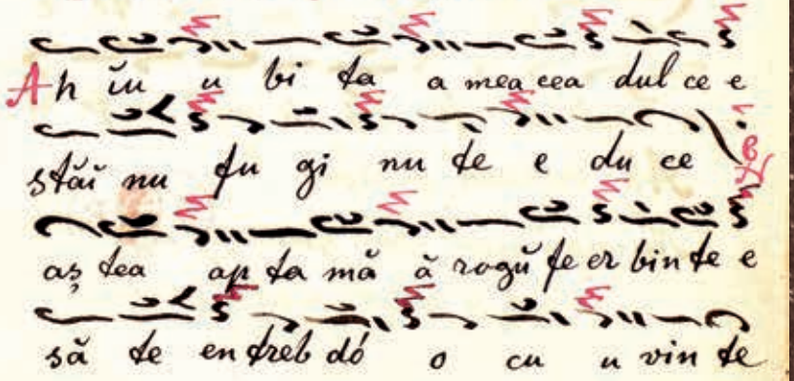
54.
Te rogŭ, de sĕ póte
Trimitemi o mórte
să mĕ ispravescŭ.

Ca să scapŭ de chinurĭ
De ofitarĭ, suspinurĭ
să intrŭn pământŭ !
Că mortŭ sĕ numeste
Totŭ cĕl ce trăeste
Cu nadejdĕn vântŭ.

Dedicat Mitidiŭ Barac de A. P
Anu: 1821. pentru Ghitară.

Cântul 29.

Modul ♀ Ni T. Andante.

55.

2.
Cum nu socotești vro dată
Că este și judecată
Carentrebă pe ori cine
Deau facut rău sau vrun bine
Și gândind la răsplătire
Să ți vii singur în simțire.
Iubita mea Coconiță!

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

3.
Și să lași atâtea rele!
Care faci inimii mele.
Ori gândești că n'o să ți vie
Câtemi faci Dumneata mie?
Vei vedea vro dimineță
Câtu de multu o să te dóră.—
Iubita mea Coconiță!

4.
56.
Ale mele tóte ți-se
Ce le numari, tot dreptu scrise
A fi basne... și cu nume—
Ai greșală— lasă... grieme
Și înțelege, de deștéptă
Că judecata de-așțéptă
Iubita mea Coconiță!

5.
Vei să dai răspunsu la tóte
Câte una când le-oi scóte,
Arătând din ce pricină
Mă cădnești ne având vină;
De aceea de te teamă
De Dreptate, bagă séma.
Iubita mea Coconiță!

6.
Nu vărsa în zadar sângie
Căn urmă totu tu vei plângie;
Dar' îți vino în simțire
Și cu nóste că, din fire
Nu poți face strâmbătate
Unde vedi numai dreptate

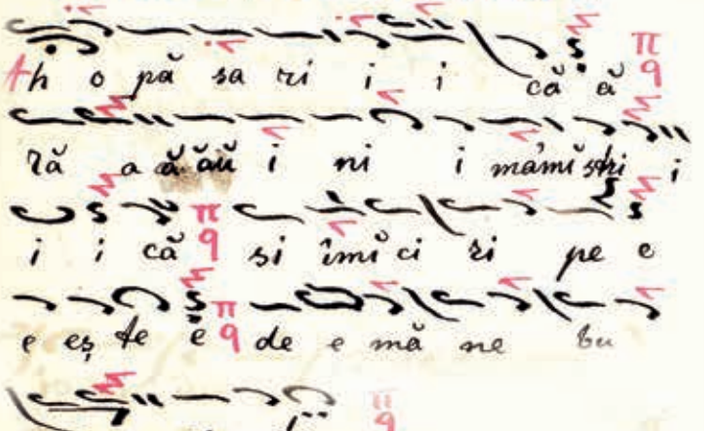
A. P.

45

Cantul 30.

57.

Modul ♀ πα. T. Andante.

Nu știu ce gându are
Astfel de urmare...
Că prea îmi arată
Fața amorată.

Svindusă vine
Aprópe de mine
Când só apucă sbóră,
Când stau să cobóră.

Nici va să se ducă,
Nici nu să apucă
Ci îmi ciripește
De mă nebunește.

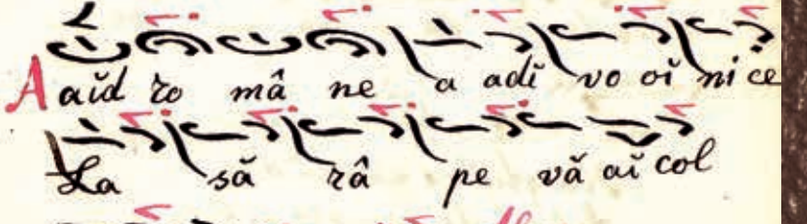
ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

58.

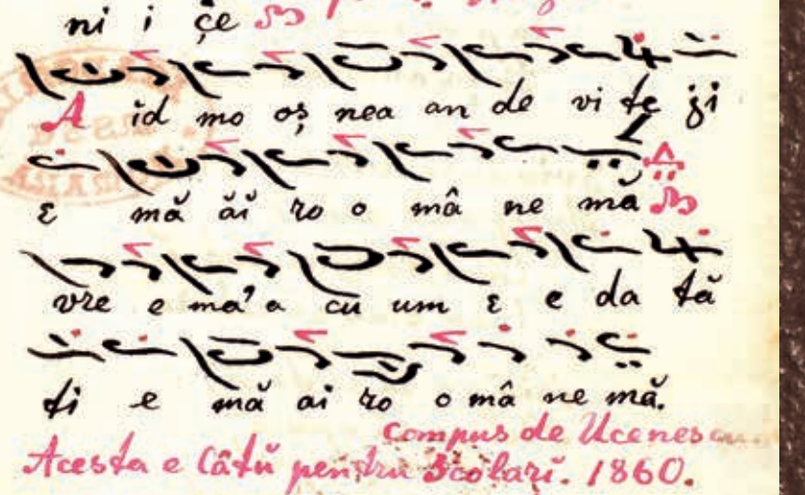
Astă păsărică
Liniștea îmi strică
Și altfelu nu să prinde
De cât lațu ai tinde
A. Pann.

Cântul 31. Ardelenescu.

Modul ♀ Hi. π. îndoitu.

apoĭ π. Alegro.

Compus de Ucenescu.

Acesta e Cântu pentru Școlari. 1860.

2. 59.

Pe uscatu ca si pe mare
Si pe josu tu esti călare;
Șiru de vécuri ție'ți spune
Măi române mă!
Că născutu esti a supune.
Măi române mă!

3.

Si cu fapte totu mărește
Lumii'ntregi a da poveste.
Aidi române căci e vreme,
Măi române mă!
De când țara te totu gieme!..
Măi române mă!

4.

Suferindu rușini si gróde
Sub cumplirea multoru lóde.
Aidi voinice! te arată,
Măi române mă!
Că totu esti ț'ai fostu odată
Măi române mă!

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

60. 5.

Cu Unire si cu minte,
Cu de arme drepturi sfinte,
bis. { Cerulu slava te voește,
Măi române mă
Aidi voinice birueste!
Măi române mă!

6.

Prinde Durda răsucește-o
Prin Varvari róta croește-o
bis. { Pân' ceiu frânge, pân' ceiu stânge
Măi române mă!
Toti dujmanii ce te frige.
Măi române mă!

1821. I. Văcărescu.

Cântul 32.
Din "baba Hâca" Modulu 9 lea. Andante.

61.

gre culŭ pă să reș de

Asemenea si acestea următóre:

Ah! ce focŭ pe mine! Of ce supărare!
Să strigŭ fóia dica totŭ în gură mare:

Tip to tip tis tip to tip ti pip to piptis

Acésta de 2-oră si

pip to pip ti rr apoi iară: Ardălŭ

focul Dascăl s.c.l.

Apoi strofa 2.

—Ah ce bucurie simțŭ în pieptŭ de dată
Când vădŭ pe câmpie că mi se arată
Căprioară fugătóre
Crepelică sburătóre,
Păsărele cântătóre,
Ce mă chemŭ la vânătóre,
Atunci dragŭ cu pușca, le culcŭ la pământŭ
—Si eŭ dragŭ ca tine; dar dragŭ totŭ în vîntŭ.

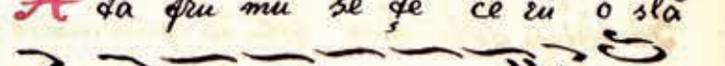
ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

62. Cântulu 33.

Modulŭ Hi. F. Allegro.

A da fru mu se ț de ce rŭ o slă

vescŭ în dre mii de ț e ț nu

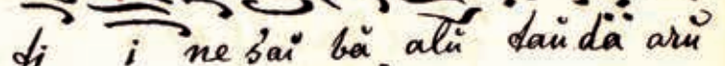
o ma aĭ dă rescŭ si de sunt pu

di i ne ță bă alŭ dau dă arŭ

în loc ma ca di i i ne sânt

în lu me raru. bis.

1.
Trupuți celŭ sănătóre,
Fragedúți mijlocŭ,
Fermecă simțire
Și minte pe locŭ.
Ochiĭ dăĭ aruncă
Săgeți de amorŭ;
Pieptură bagŭ în muncă,
Inimi dară doborŭ.

3.

Gurăţi cându vorbeşte,
Dulcele cuvêntu,
Sufletu robeşte
Şi firi pre pământu.

De aceste dóte
Câte ţi lém spusu,
Şi eu câtu se póte
Ţie suntu supusu

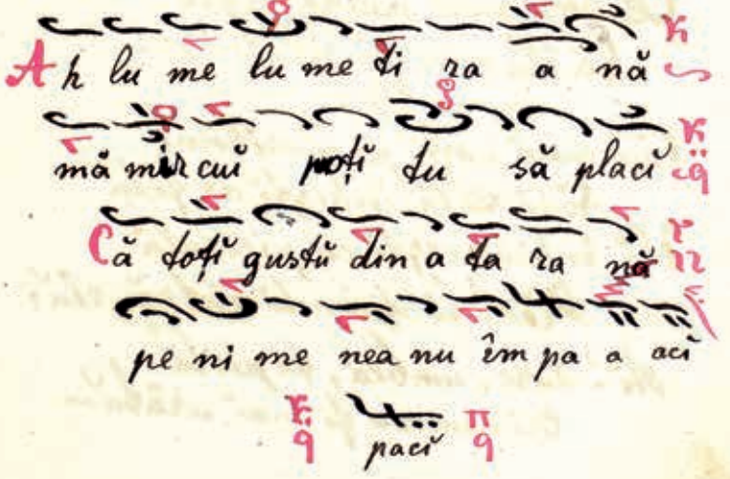
A. P.

63.

ACADEMIA
RSSC
ROMÂNĂ

Cântul 34.

Modulu 9 pa. T. Andante.

64.

2.

Plângându să nascu toţi în tine,
Plângându creşterĕşi apucu,
Plângându gustu din al tău bine
Plângându din lume să ducu.

3.

Că ce folos, ce dulceţa
Ne dai în lumina ta?
De cine tu în viéţa
Ne poţi veselu arăta?

4.

La cine tu părinteşte
Doioase budzeĭ dimbeşti?
Ce omă dieţi multămeşte
Că ĭlu mângâi şi lu ĭubeşti?

5.

Căci cumu naşti pe muritorul
Fără sălu ĭubeşti de felu
Ĭlu îmbrânceşti cu piçorulu
Răstitu dicându cătra elu:
Aĭ! dute, rumblă, de póte
Orĭ cum va fi maĭ urâtu –

Învârtitu, zotitu de sórta 65.
Necăjitu si amărâtu.

7.
De aceea cu dreptu dice
Totu celu în patimi crescutu,
Că numai dacelu ferice,
De celu ce nu sa născutu.

# # #

Melodia de Ucenescu, pentru scolari.

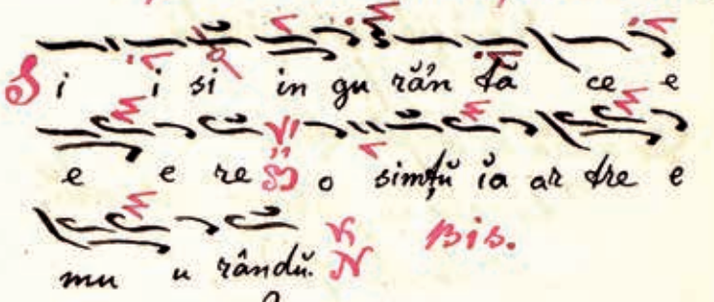
ACADEMIA MSSR ROMÂNĂ

Cântulu 35

Modulu ♮ Ra. ♯. Alegro.

66. Apoi urmédă mai departe. Ra. ♯.

2.
A mea flacără este
Veciunică, nevădută,
Ca si slaba lumină-a
Candelii sub mormântu,
Si desnădejde rece,
Înduneeime mută,
În veci nu o va stinge:
Iar' radele ce suntu
In toema de dadarnici
Ca si când n'ar fi dostu.

3.
Aibi-măn pomeni readi,
La grója mea nu trece
Fără ați arunca ochii
Si fără a gândi,

67.

Lăceă ce cenușăĭ
Te simte de si rece,
Singura Chinuirea
Si Vadŭ că-ar suferi,
Este de a fi stinsă
Din pomenirea ta.

4.

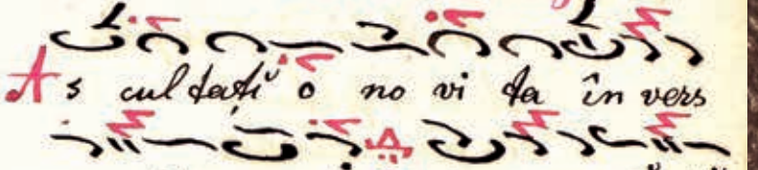
Ascultămĭ celŭ din urmă
Glasŭ singurŭ pentru tine,
Virtutea nu oprește
A plânge pe ceĭ morțiĭ,
În veci ce 'ĭam cerutŭ
'Ĭămĭ singurulu astŭ bine,
O lacrămă săndămpinŭ
L'avecniciei portiĭ,
Întâia si din urmă
Răsplată de amorŭ.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

68.

Cântulŭ 36.

Modul ♫ Ni. T. Alegro.

Un dânărŭ șamoredatŭ
De micŭ co copilă,
Șĭaŭ prinsŭ între ĭ curatŭ
Unul d'altulŭ mi la:

Șĭamândoĭ șĭaŭ învoitŭ
Să sĕ împreune,
Șodĭ prin nodulŭ legŭitŭ
Vrândŭ să se adune:

Dându mâna între celŭ Sfântŭ
Șĭunuĭ altŭ jurase,

Câtu voru trăi pre pământu 69.
Ei-să nu se lase:

Astfelu au mersu și-au cerutu
Voe părintéscă,
Cu rugi cum'li șau părutu
Ca săi însoțéscă—:

Iar' părinții loru ne vrându
Da vorbi'i oprira,
Pământoi ei ocărându
Li si osebira:

Ei șatunci plângând amaru
Tarăși să rugara,
Léu fostu însă în zadaru
Că nu'i ascultara.

Deci curând prilegiu aflându
Iar' se întâlniră,
Și'ntre dânșii sfatu făcându
La gându și'nvoiră:

Ca în doru să numai stea,
Ci să fugăn lume,

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

70. A trăi unde-oru putea
Sub schimbate nume.

Si pe feréstră un dealu
Ei își arătară,
Acolo sub alu șau malu
Aș'întâlni seară:

Juna dar' aflându mijlocu
De-cu sér' alérga
Iar' junele la soroc
N'a pututu să mérgă;

Ci elu îndată despre ți
Dacă se'narméță,
Acolo se repedi
Draga lui săși vadă;

Si cu gândulu întristatu
Prin pădure căutându'o
O găsi în depărtatu
Țiarăle rumpându'o.

53

71.

Elŭ cu arma alergă
Hiarăle imvinsă,
Si ŭbeita își ŭ strigă,
Iar' ea si murisă.

Elŭ atunci ca vinovatŭ,
Plânge, o jelește,
Si cu arma desperatŭ
Singurŭ sĕ jertfește.

\# \# \#

Ați auditŭ dar' părinți!
Cruda istorie,
Iertța acestoru ființi
Pildă să vĕ fie.

Fineri! si voi auditŭ
Jalnica întamplare,
Si în viața vĕ feriți
Das-felŭ de urmare.

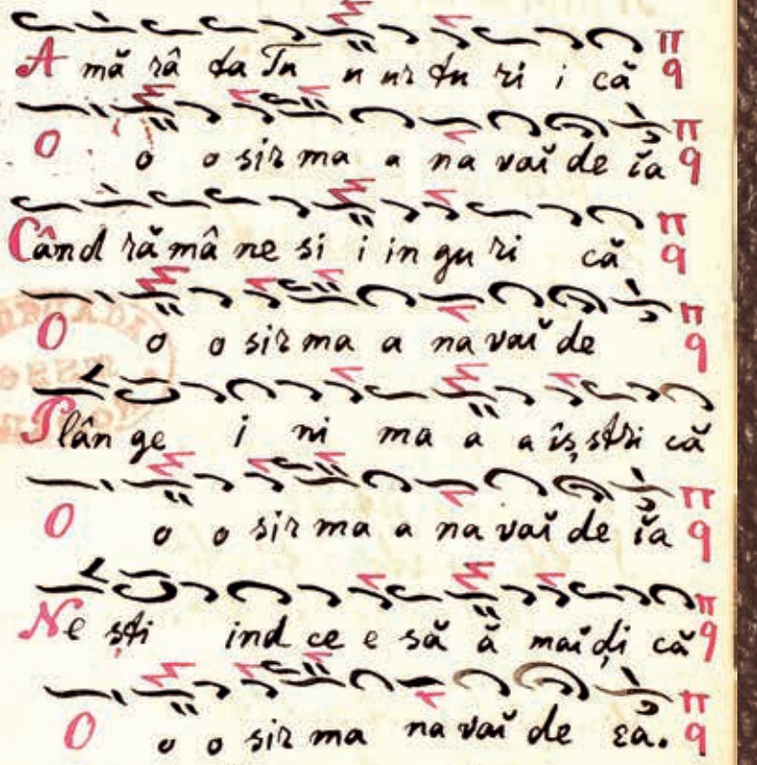
A. P.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

72.

Cântul 37.

Modul 9 na. 4/9 Andante.

Sbóră tristă prin pustie
Cu dorŭ după sa sotie
Salea sĭ nu să mai știe
Mai multŭ mórtă de cât vie

54

73.

Cât trăește totu jelește,
Plânge de se prăpădește,
Cu alta nu se însoțește,
Nici nu se mai veselește.

Trece drumoșa livede,
Nu să uită, nici nu vede,
Fuge prin pădurea verde
Și se duce de se pierde.

Sboră până de totu cade,
Ocolindu dumbravi, o grade
Și pe lemnu verde nu șade,
Dorulu ei de loc nu scade.

Și când stă câte odată
Totu pe ramurea uscată,
Cu inima înecată
De jale ne vindecată.

Șade pe câte o stâncă
Nici nu bea, nici nu mănâncă,
Întristarea'i cea adâncă
Din di în di crește încă.

Unde vede apă rece
Nu va la ea să se plece,

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

74.

Ci o turbură și trece,
Blestemându-o să sece.

Unde vede apă plină
De noroe și de tină,
Merge setea își alină
Și de soțulu ei suspină.

Unde-aude să pocnéscă
Fușca cea vânătorésca,
Ea să duce s'o lovéscă
Să nu se mai chinuéscă.

# # #

Când o pasăre, vai mie!
Nu va să mai fie vie,
Pentru draga ei soție
Când o pierde prin pustie.

Dar' ei care sânt din fire
O sirmanul vai de ei!
De când ea mai cu simțire,
O sirmanul vai de ei! scl.
Cum să suferu despărțire,
Fără jale și mâhnire!

55

75.

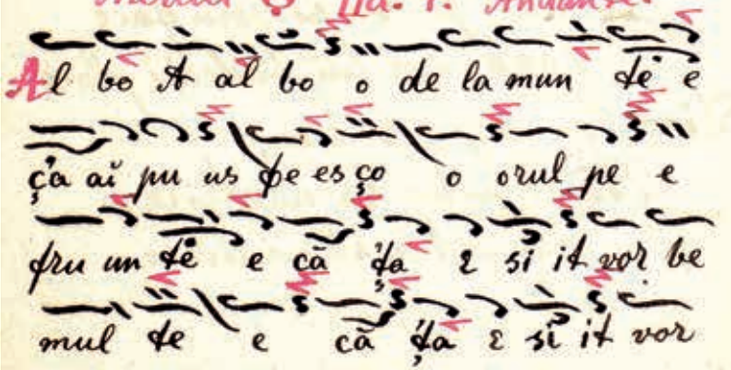
Despărțirea'mi e amară!
Trupu'mi e în foc de pară!
Mii de chinuri mă pucară!
Parcă sufletul săm zară!
Mórte! mórte otrăvită!
Ne milósă! crunta vită!
Tu mai despărțitu cumplită!
De perechea mea iubită!
Vino dar' ivești fața,
Tindeți cósa ta semeța,
Taeți mai curând viața,
Dacă'mi ai luat dulceața.

A. P.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Cântul 38.

Modul ♀ IIa. T. Andante.

76.

– Lasă'mi ĭasă, că nu'mi pasă,
Că nu e badea acasă,
Ci e dusu badea la cósă.
Să'mi coséscă fânu cu róă,
Frângei-sar cósa'n dóă,
Să vie la alta nóă.
Să'mi coséscă fânu, costrele,
Faceisar bucățele,
Să vie'n brațele mele.
Să'mi coséscă fânu cu flóre,
Să'mi fie de sărbătóre,
La capu si la titizóre.
Dică lumea, ĭi dau pace,
Eu m'oi purta si voiu face
După cum lui badea'i place.
Dică lumea, ce o dice,
Nu va putea să ne strice,
Dragostea să ne ridice. –

56 77.

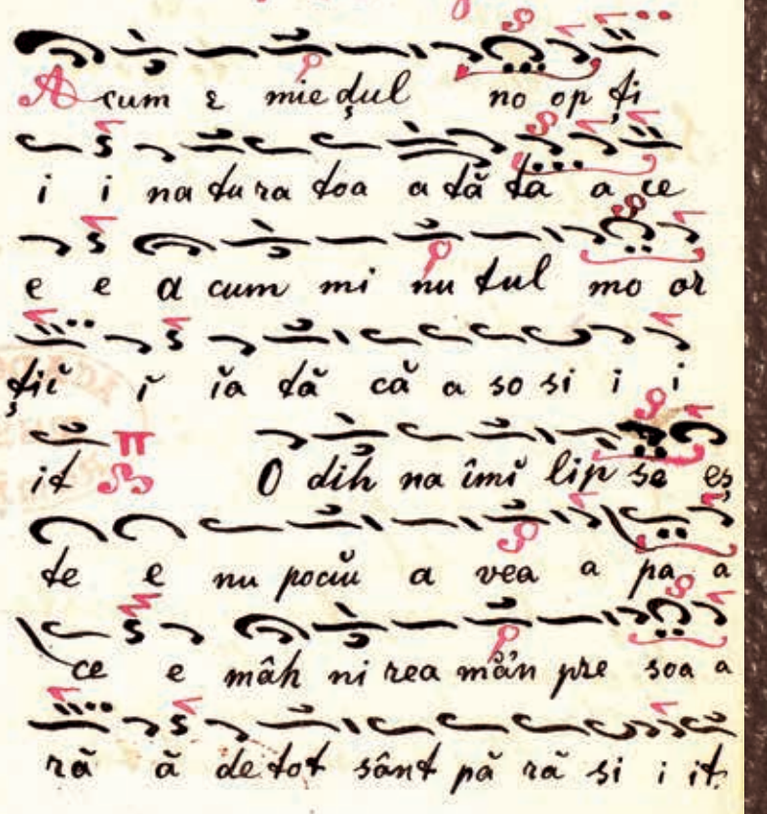
Că mĕ știe badea bine,
Inima lui e la mine,
Și a mea o pórtă la sine.
Inima lui îmĭ vorbește,
Și amea lui ĭĭ șoptește,
Că una d'alta doreste.
C'amândóo sântu legate,
Cu lanțurĭ arsĕnțocate,
Și una pentru alta pate.
Și lanțul ce le coprinde,
Intre ele când se'ntinde,
Cu maĭ răŭ focŭ le aprinde.
Iar' când s'adunŭ amândóă
Atuncea parĕă le plóă
O răcorélă de róă.
Le plóă, le răcorește,
Iar' de totŭ nu le răcește,
Că Dragostea le'ncăldește.
Nicĭ va recj vre o dată
Dragostea lorŭ ceaṅțocată,
Șorul ca să nĭl abată.

78.

Așea le e jurămantul,
Și âș' legate cu cuvântul
Ale despărți mormântul.

Cântul 39.

Modul ♀ Tr. Alegro.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

57

2.

Nădejdea mea din lume 79.
Sa dusŭ pe drumŭ de mórte,
S'a ștersŭ c'acea lucire
Ce fulgeră prin norŭ.
Eŭ nu suntŭ Filomelă
Dar' cat singurătate
Imĭ place a ei vĭață
Si cântŭ celŭ din zorŭ.

3.

In tocma ca si dânsa
Slăbitŭ de multe otinuri
Si de dureri de mórte
Lumina ei urăscŭ,
Lumina otrăvită
De reaoa strâmbătate,
O lasŭ, si ca dânsa
In prundă mĕ târâscŭ,

4.

Putină vreme încă
Si glasŭmi seva stinge,

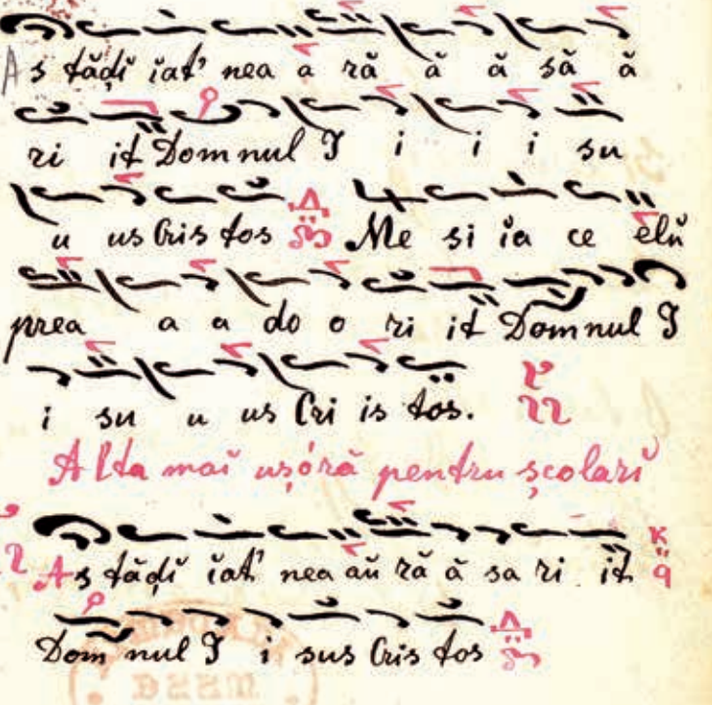
ACADEMIA
MSSA
Română

80.

Si sufletul la bate
In pieptŭmi vânceta;
Atunci fărădelă
Eŭ sórtămi voŭ învinge,
Si pasurile mele
Mórtea le vândrepta.

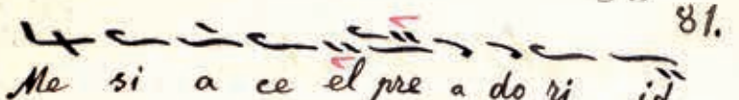
Cântul 40. de Crăciunŭ.

Modul II. ♮ ra. Fr. Alegro.

58

81.

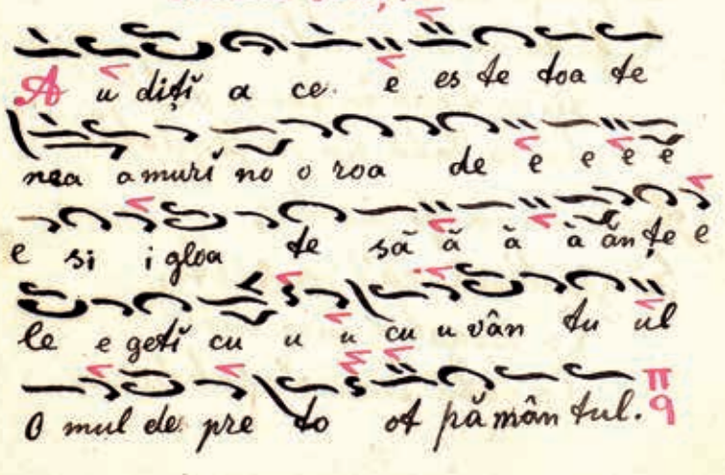

Din fecióra s'a născut, Dom: Is. Cristos.
Și cu Lapte s'a crescut, " "
Cu scutece s'a înfășat, " "
Și în brațe s'a purtat, " "
In chipu de robu s'a smeritu, "
Și pre noi nea mântuitu. "

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

Cântul 41.

Modul 9 ♀ πa.T. Andante de ale Nașteriĭ.

82.

Și bogatul candu s'adună,
Cu săracul din preună,
Să vĕ spuiu deințelepciune
Și de învățaturi bune.

Audul să vĭl întindeți
Pildele să le deprindeți.
Cela ce ai bogăție
Să nu stai în semeție,

Nici să aibĭ nădejdea frate
Sau în omu la grentate,
Că ce schimbu póte da Omul
Să se schimbe dela Domnul?

Cu prețu de răscumpărare
Sufletului de pierdare.
Fiĭva truda în vann dată
Că la Tadu nu va fi plată.

Acolo nu va fi mórte,
Să gândéscă căl va scóte,
Că bogatul înca móre
Ca totu Omul de sub sóre,

59

Şi averea lui rămâne 83.
De o eau rude streine.

Câtu se voru muta din lume
'Li s'au uitatu alu loru nume,

'Li s'au uitatu şi Mormântul,
Că 'ăinpresuratu Pământul.
Ceia ce nuşi facu pe lume
De bunătăti s'aiba nume,

Ce folosu îi este cinste
Omului fără de minte!
Ce'şi dă firea omenéscă
Pe firea dobitocească.

Nu cunóşte căl va duce
Desmerdarea lui cea dulce
D'o cădea ca oaea'n râpă,
Şi'l va sorbi mórtea'n pripă.

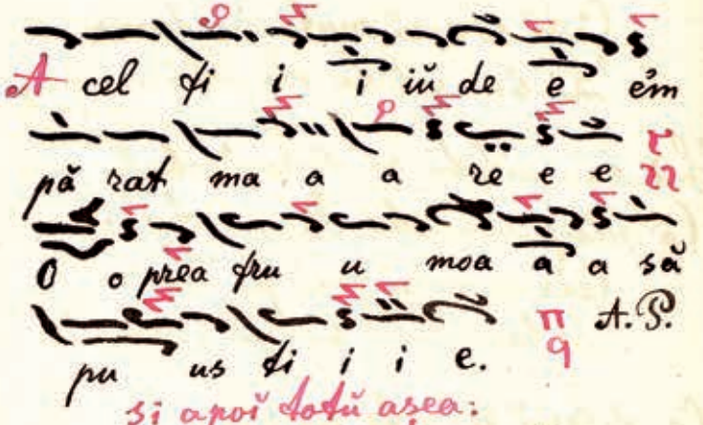
Aceasta este Psalmul 48.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

84.

Cântul 42.

Modul $\frac{4}{9}$ Φ Πα. T. Andante.

şi apoi dotŭ aşea:

Iară pentru Scolariĭ mieĭ 'lam
compus săl cânte asea: Πα.

G.U.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

60

85.

Cu doru si cu multă jale
Aŭ cântatŭ astfel pe cale:
Oprea frumósă pustie!
Mă rogu din inimă tie!
O prea frumósă pustie!

Priimestemĕ pre mine
Ca să vĕtuescŭ în tine!
Si desimea da sămĭ fie
Sceptrulŭ de împărătie.
O prea frumósă pustie!

Pre tine te voiŭ dĕacuma
Ca sămĭ fii tată si muma
Sale dale rămurele
Ca zulori dulcĭ ale mele
O prea frumósă pustie!

Si dintine brădisoriĭ
Voiŭ sămĭ fie frătiorii,
Cum si óte lemne crude
Sămĭ fie în locŭ de rude.
O prea frumósă pustie!

Că din lume cândŭ moiŭ duce
Sămĭ pociŭ da sufletul dulce,

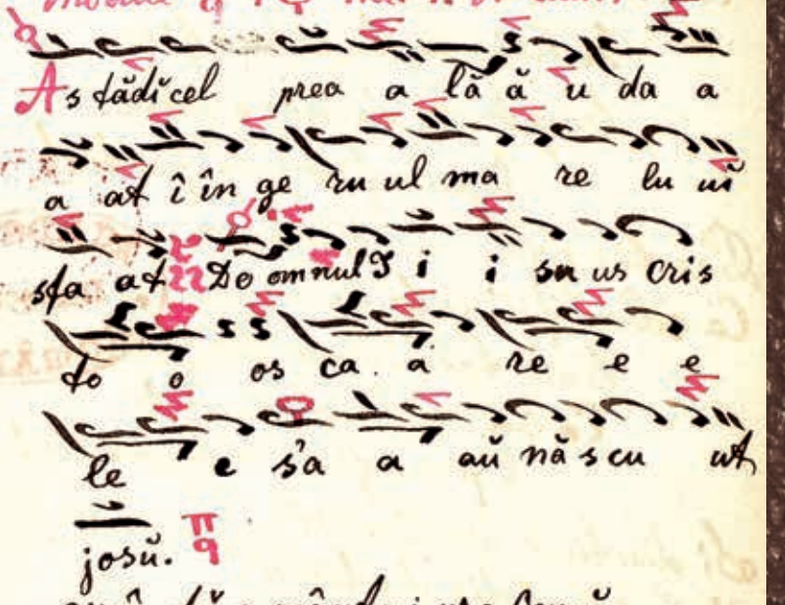
ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

86.

Intru a acelui mână
Ce mă ţiditŭ din ţărână.
O prea frumósă pustie!

Candul, 43.

Modul 1/9 1 9 na. T. Andante.

Vrândŭ a mântui pre Omŭ
Pentru greşala din Pomŭ,
Si din Iadŭ alŭ izbăvi,
In Raiŭ alŭ sălăşlui,

87.

Cându vru prin cerescu îndemnu
A se răstigni pre lemnu,
Cină de taină făcându
Pre Apostoli ospătându,

Dela Masă sa sculatu,
Piçórele leau spalatu,
Atunci Iuda mergându
'La vândut pre elu ḑicându:

Datimi trei-deci de arginti
Că vi'l dau sal răstigniti.
Jidovii banii 'au datu
Elu în punga 'au băgatu,

Oaste mare au luatu
Si la Oristosu au plecatu,
Dicând: voi vă veti uita
Pe carel voiu săruta,

La dânsulu veti alerga
Ş'apucând îl veti lega.
Astfel Iuda făcându

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

88.

Si ei pre Oristosu prinḑându,
'Lau dusu la Arhiereu
Sal judece întâiu ei,
Apoi dacolo legatu
'Lau trimisu si la Pilatu.

Pilatu dacă 'lau văḑutu
Sal judece au ședutu.
'Lau adusu, 'lau judecatu,
Pre Omulu ne vinovatu.

Unde némulu jidovescu
Îndrăcitu si dévolescu
Cerea fără a conteni
Pre Cruce alu răstigni.

Pilatu mânile spălându
Ei strigaspre ei ḑicându:
Dati sîamă lui Dumneḑeu
Să nam nici un păcatu eu,

Căn ăstu omu Dumneḑeescu
Nici o vină nu găsescu,
Iară voi, dacă îl urâti
Luati de îl omorâti.

62

89.

Atuncea ei 'lau luatu
'Lau bătutu, palme 'ieu datu,
Cu spini 'lau încununatu
Si în obraz 'ieu scuipatu.

Deci némulu celu îndrăcitu
Dacă 'lau batjocoritu,
De haine 'lau desbrăcatu
Cu Crucea 'lau încărcatu,

Si mergându 'lau răstignitu
Cu Cue 'lau pironitu
Cu Otetu 'lau adăpatu
Fiere 'ieu datu d'agustatu,

Si sufletulu cându 'sîa datu
Un Ostaşu au alergatu,
Cu sulita 'lau înpunsu,
Sânge si apă au cursu.
Aceste cerul vădându
Si pământulu neräbdându
Din temelii s'au clătitu

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

90. Sórele au întunecatu,

Luna s'au întunecatu
Stelele s'au despicatu,
Totu în spaimă au lăsatu
Păn' la al nóulea ceasu.

Deci dându după Cruce josu
Pre Domnulu nostru Hristosu,
Cu Gulguri, cu Smirnă unsu
În mormântu nou mortu în pusu.

S'au înviatu ca un sfântu
'A dreia di din mormântu,
Pe Adam din Iad râdicându
Si pre toţi cu El scoţându,

Din munca 'la izbăvitu
În Raiu 'la sălăşluitu,
Unde mai întâiu era,
Tatăşi a se bucura.

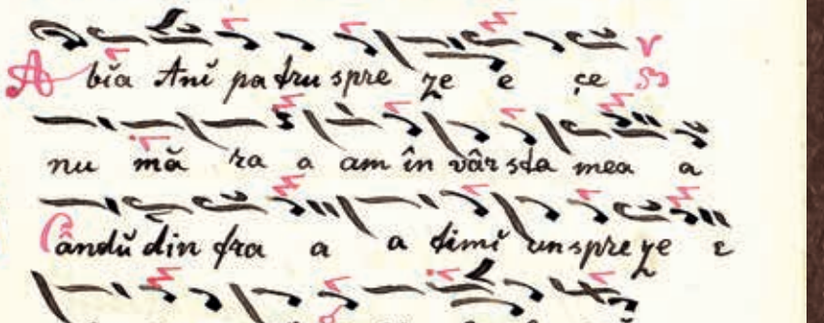
Cu carii si noi cu toţi
Fiind ai lui Strănepoţi,
Pre Dumnedeu s'o rugamu
Cu elu să ne bucuramu —

63
91.

Iosif si fratii lui.

Cantul 44. Moral.

Modulu ♭ Hi. T. Andante.

Ştiindume fără vină,
Gândulu loru nul cunoştemu,
Fără grije, în odihnă
Vitele îmi păşteamu.

Prin livedile înverdite,
Bucurânduma cântamu,
Sub ramurile înfrunzite
Mieluşeimi desfătamu.

Mânândule după urmă,
Cu fluerasulu cântamu

99.
Singhenunchindu lânga tulmă,
Lui Dumnedeu mă rugamu.

Ah! aci fratii porniră,
Fără mil'amă puca,
Si dodată năvăliră,
In fântân'amă arunca.

Că acolo în adâncime,
Vrându ei să mě potopescu
Sin grósnica întunecime,
Chinuitu să mě sfârşescu.

Ei văzândule-acea silă,
Când din mâni nu mě lăsa,
Mă rugam loru pentru milă,
Pornindu lacrămi a vărsa.

Dar aceştea în protivă,
Nu putea loru ale sta,
Ca pisma ne milostivă,
Suspinului nă juta.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

64

93.

Toemă atuncea lăcea jale,
Sosindu niște negustori,
La țara lorŭ p'acea cale,
Ce fusese trecători.

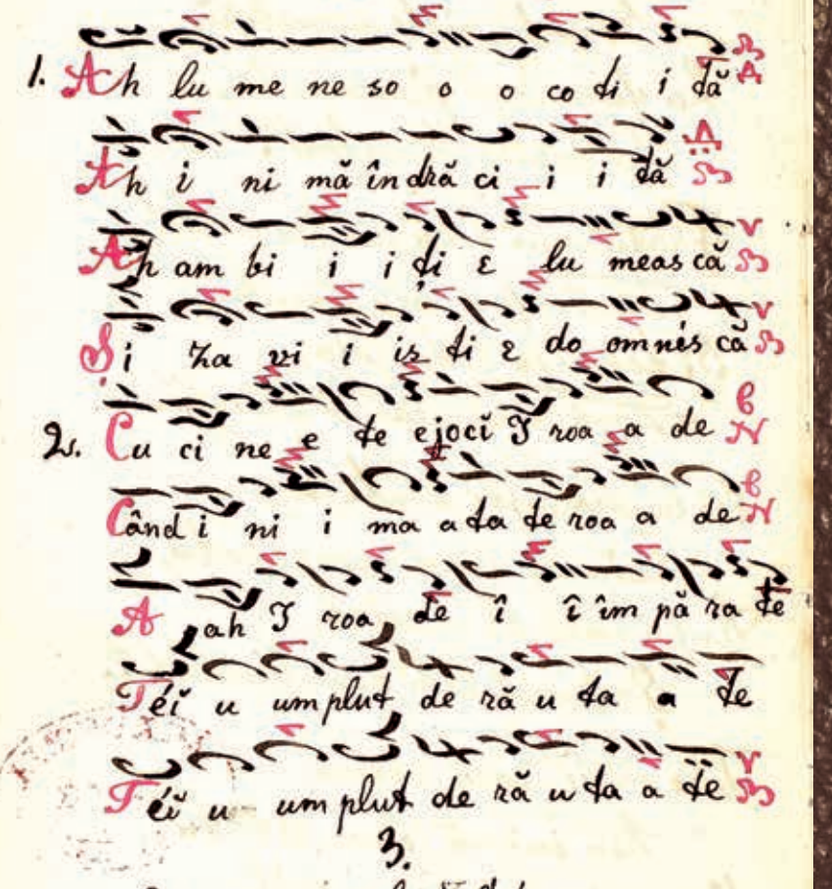
Fraților mieĭ lorŭ pentru plată,
De vânzare m'a făcutŭ,
Și toemĕla le fu gată,
După cumŭ leaŭ și plăcutŭ.

Și cu dragoste plătiră,
Ceĭa ce măŭ cumpărătŭ,
După cum se învoiră,
Și atunci totĭ sănŭ bucuratŭ.

Pre cariĭ încă vădându
Din inimă 'ĭam ertatŭ.
Și acolo în locŭ lăsându,
Cu jale mamŭ depărtatŭ.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

94. Cântul, 45. De Irodŭ.

3.

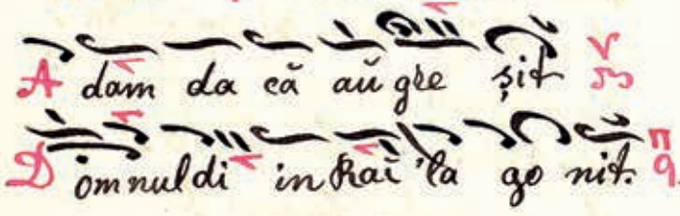
Că cu poruncile tale,
'Țaĭ umplutŭ țara de jale!
Țipetŭ, vaete de mume,
Ah! plângere la o lume.

65

95.

Nici o casă nu-i scutită,
Nici o mumă ocolită,
Că toate sunt lăcrămate
Şi de ţiudă sgăriate.

Cântul 46. (Colindă)
Modul $\frac{4}{4}$ ♀ πα. T. Andante.

Din Raiul celu din Edemu,
Osânditu cu greu blestemu.
Iar Adam dacâu vădutu
Căn greşală a căduţu.
Şi din Rau afară datu,
Isgonitu si lepădatu:
A şedutu josu întrun locu,
Plângându cu lacrămi de focu,
Cu jale la Rau privindu,
Şi către dânsulu grăindu:

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

96.

O Raiule lăcaşu sfântu!
Mă vedi în ce jale sântu...
Că suntu cumplitu urgisitu
Şi dela tine gonitu.
Oh, vai cumu mă bucuramu
In slava ta cându şedeamu;
Iar' acuma cu atâtu
Suntu jalnicu şi amărâtu!
Că dăcum nu voiu gusta,
Din sfânta dulceaţa ta.
Amaru Evo'ce făcuşi!
Unde vomu merge acuşi!
Pre tine te ascultaiu
Şi din acel pomu mâncaiu.
Că tu Evo mai silitu
Şi d'ăstu bine mai lipsitu.
O ticăloşulu de eu!
Cumu scârbiu pre Dumneţeu!
Greu păcatu Evo de noi,
Că vomu şi totu în nevoi.

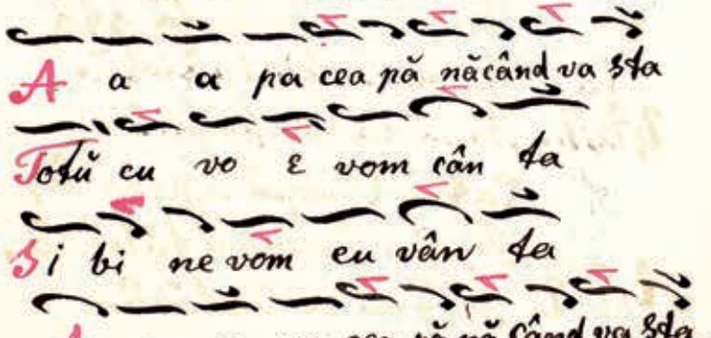
66 97.

Ci o Dómne mila ta
Ca de spre didirea ~~D~~sa.
Si nu mĕ lăsa scârbitŭ
Să fiu până în sfârşitŭ.

Cântul 47. al Păcii, vechiu.

pentru scolariĭ mieĭ

Modul Ni.T.

1856. Compunerea Ucenescului

Ε, Ε, Ε. Pacea totŭ să rămâe,
Impăratul só tie
Multi ani cu bucurie!
Ş, Ş, Ş. Avemŭ ane veseli,
Anŭ plăcutŭ că va veni,
Pacea sáva pomeni.

98.

O, O, O. Dómne Pacea tine-o
Dragostea'n tăreşte-o
Tarina rodeşte-o
U, U, U. Bine cuvântŭ eŭ si tu
Ce Iarnă grea eŭ trecu!
Acli ce vară să facu!
Ă, Ă, Ă. In vreamea cea plăcută
Pasărea pe ţuţă stă
Şĕ bucură si cântă.
î, î, î. Nouă ni să hotărâ,
Către Câmpŭ a pogorâ,
Prin livedi a tăbărâ.
î, î, î. Nóo ni să hotărâ

Cântul 48 Urare

Să Cânte ca: A, a, a. Pacea până când va sta

A, a, a. Vivatŭ Transilvania!
Vivatŭ Impărăţia!
Vivatŭ Metropolia!
A, a, a. Vivat Transilvania!

67

99.

E, e, e. Dómne miluéșteme !
Împăratu padeșteme !
Pace dațuéșteme !
I, i, i. La mulți ani Episcopii !
Vivat Arhimandriții !
La mulți ani cu preoții !
O, o, o. Dómne pacea ține-o !
Țiara întăreșteo !
Pânea înmulțeșteo !
U, u, u. Vivat, vivat ! bu, bu, bu !
Închinamu cu păharu
Pentru binele nostru !
Ă, ă, ă. La păharu mână mă,
Și în dóte d'arand dă,
Vivat, sus și tale ță.
Â, â, â. Aideți toți a hotărâ :
Cin' ce bea calu vom pârâ
Și afară'l vomu târâ.
Ău, ău, ău. Strigați vivat ! u ău, ău !
Pu, pu, pu cu bu, bu, bu !
Bu, bu, bu cu du, du, du !

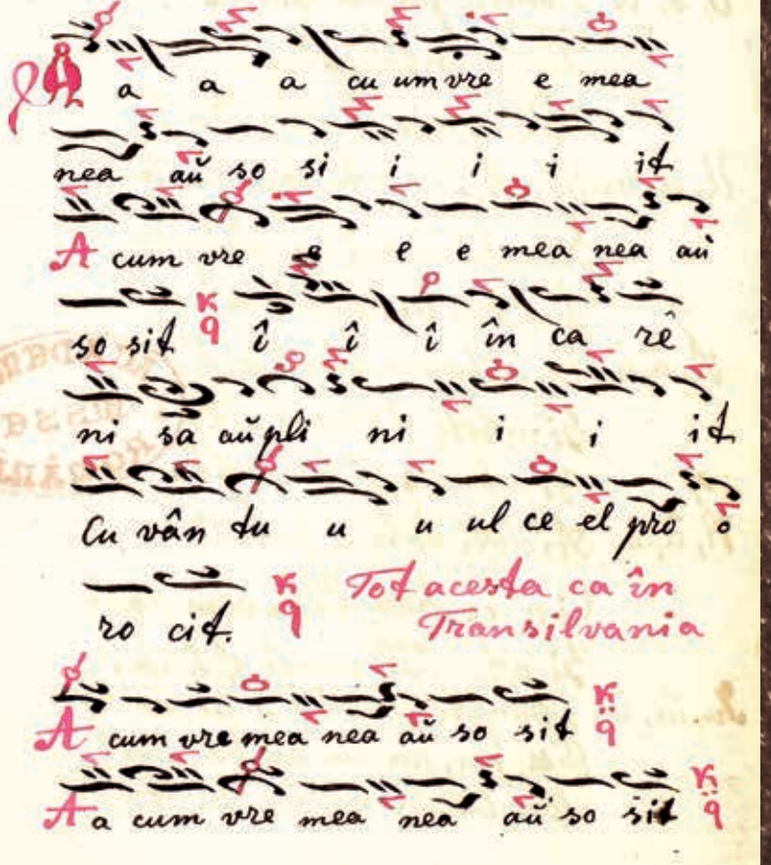
ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

100.

Ța, ța, ța. Amin, alliluia !

Bine, pace sâne dea,
Să ne folosim de ea !

Cântul 49. De Crăciunu.
Modul 4/9 Patrant. Ke. T. Andante.
Ca în Romaniea.

101.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

Carele așea grăea, (2-oriŭ)
Că să naște Mesia
Din fecióra Maria.
Craiĭ ce filozofescŭ (de 2-oriŭ)
În Vitleemŭ nimerescŭ,
Și Nașterea proslăvescŭ.
Aștădĭ s'aŭ încoronatu (de 2-oriŭ)
Iudovescul Împăratu
Carele în Esle s'a înfășatu.
O ce bucurie mare! (de 2-oriŭ)
Lui Irod ce supărare,
De aceasta rău îĭ pare.
O Iróde ce gândeștĭ, (de 2-oriŭ)
Ce poruncă porunceștĭ,
Ca mulțĭ prunci să prăpădeștĭ!
Mări ențăreață-te, (de 2-oriŭ)
Josiță gătește-te,
Bine socotește-te!

102.

Irod de Isusŭ întrebă; (de 2-oriŭ)
Fugĭ cu Dânsulu mai îngrabă,
Să mĭl afle fără trebă!
O vaĭ Iróde ce faci, (2-oriŭ)
Uciziĭ coconașĭ săraci,
O ce lege sfântă calci!
O câtu amarŭ maiceloru, (2-oriŭ)
Din țărâea pruncilorŭ,
A nevinovatilorŭ!
Patru-spre-dece de miĭ (2-oriŭ)
Maice rămânu fără fiĭ
Mai multu mórte de câtu viĭ!
O ce mórte, o ce chinu
Câtu sânge cursu de creștinu
Cu țipete și suspinu!
Rahil nu se mângâea (2-oriŭ)
Pentru prunc că nu era —
Ci mereu se tânguea.
O Iróde ce-aĭ lucratu! (2-oriŭ)
În zadar' aŭ mai cercatu,
Că pre Isus năĭ făcutu.

69

103.

Isuse Crai̯u îngerescu, (2-ori̯)
Împărate jidovescu̯
Oamenii̯ de prostăvescu̯.
Intru ceĭ de susu măriri̯, (2-ori̯)
Pre pământu impăciuiri̯
La óameni̯ buneĭnvoiri̯!
De acum pănăn veçie (2-ori̯)
Isus împăratu să ştie
Spre a nóstră bucurie.
Jumnévóstră sănătoşi̯ (2-ori̯)
Totdeúna si voioşi̯
Să ne vedeţi̯ bucuroşi̯!
Açesta să cântă până cându
joacă păpusile Colindătorii în
aşa numitul "Vitleemu,,

Cântul 50. Național.
Modul, ♮ II ca T. Alegro.

A ş dădi̯ cu bu cu rĕ e ro
pe Ioan cul în câm pi e cu
ma ni lorŭ ve e nidi̯
doţi săl în so o ţiti̯

104.

spă laţi̯ ar me le voas tre cu rând
să a ler găm din lo cu ri
le noas tre pre bar barĭ şa lun gam
Mar de e de u le ma re
e bra vu le cu noi să fii̯.
du în so de e es te si în
su dle de es de pre ai̯ dăi̯ fii̯.

Mai departe textul la "Magaziniu"

Cântul 51. Sandurul.
Modul ♭ ∞ Hi. T. Alegro.

A udŭ bu çu mul că su u nă
ă dri co lo rul şăn năl ţat
çe de de pan duri şa du nă

105.

vă i le a dânc ră su nă bis.
Ar mă sa rul a dur bat
Textul mai de-parte este,
la "Magazin."

Cântul 52. Hora Ardéluluĭ.

Modul B ni. T. Andante.

Aĭ să dăm mâ â nă cu u
mâ nă Măĭ ro ma ne mă
Totdeauna
Cei cu inima românа, măĭ rom:
apoĭ.

Săn văr di im Ho o ra frăți eĭ
măĭ ro ma ne mă pe pământul
bis.
Ro mâ ni eĭ mă ro ma ne mă.

Mai departe să află în "Magazin."

Cântul 53. Antic.

Modul ... o Na. F. Alegro. A.

Aĭ cu ce dor cu ce ja le
De di ne'am de pă ăr dat
Căn doara mea lun gă ca le nen ce
dat am sus pi na at A ah
nen ce dat am sus pi i nat

Mă mir cum deĭ în du ra at
D'al meu dor în flă că rat
A șa răŭ de deĭ scâr bi it și a
dât deĭ o o se e bit.
Nu voĭu da în véci uĭtăriĭ
Niciĭ îmĭ voră eși din gându
Cât în minutul plecăriĭ
'Mi le diceĭ l'ă crămând

71

107.

Dragostea ço arătai
Și nădejdea ce'mi o dai
În véçu nâși fi socotitu
Să fiu aşea oropsitu.

3.

Inima ardându în mine
'Tam dis: Adio! rămâi,
'Și peste dile puține
Iarăși viu să te mângâi.
Ah, Ceruleanlu si sfântu!
Tindeți mila pre pământu!
Și'mi dă al tău ajutoru
'Ca unu dreptu judecătoru!

4.

Că silitu suntu a mă duce
Și'n mâhnire să te las ù;
'Dar de dragul tău cel dulce
Voiu dori in orì ce çeasu.
Iată că te lasu, rămâi
Și lesne să mă mângâi
Dămi guriça çun cuvantu
Ca să ne vedem curându!

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

108.

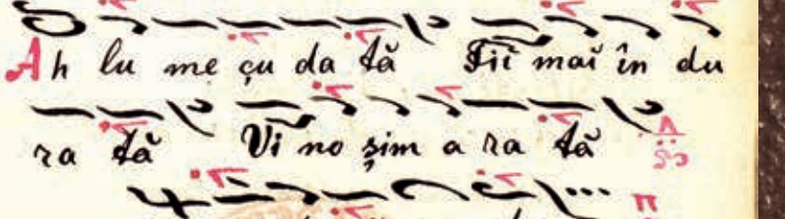
Alu meu sufletu nici odată
De odatu nu vânçeta;
Çi fii pe parolámi dată
Și de rogu nu mě uita.
Primește vièrsulu meu,
Cântal cum îl cântaiu eu
Și vrând în brațe sámi vii,
Te rogu, credinçósámi fii!

Anton Pann.

Acestu Cântu Acro-stih este dedicatu de poetul — adorateï sale Sora Anica — Cându poetul de gróza Zaveriï — a trecut la Brașov. 1821.

Cântul 54. "Lumea cúndata."

Modul ♀ πα. ⁵π. din "Baba Hârca."

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

72 109.

Nu mĕ mai pătrunde
Cu atâtea unde;
Ci arată-mi unde,
Vei a te ascunde!
Spune-mi soro lume!
Ale tale spume;
Nu cumva suntŭ glume
Pentru mine-anume?!
Câte lucruri grele,
Necaduri si rele—
Ce judeci de ele?
Tóte ale mele?!
O! nădejde séca!
Numai tu, saraca!
Faci să ne mai trécă...
Inima să dacă.—
Nădejdea-i o gluma
Trecândă ca spuma;
Insă ca o muma
Totŭ nu te sugruma.—

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

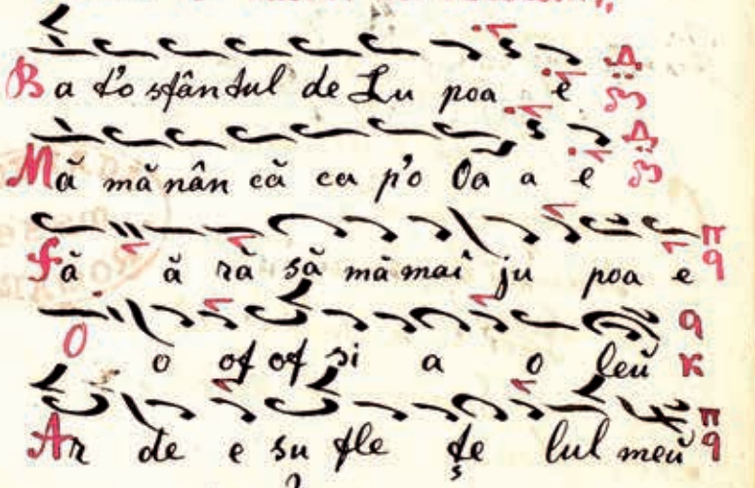
110.

Ci-ti făgăduesce
Si te îndulcesce;
Iar' până-a'nplinesce...
Voinţa-si lungesce.

Bucurescĭ 1852. G. Ucenescu.

Cântul SS. Horă veche

Modul ♀ πα.π. ca "Tererem,,

2.

Nu mĕ tae, ci mĕ rupe,
Mă muscăn locŭ să mĕ pupe,
Cine naiba să n'o scuipe!

111.

Of, of, of si aoleŭ
Arde sufletelul meŭ!

3.

Ţarĭ mândra de peste vale,
Cu Rochiţă si Şaftale,
Măntâmpină după cale.sel:

4.

Şi alérgăn fuga mare,
Secerá Ordul călare
Şi'l usucă pe Căldare:

5.

Până un Copilŭ să sugă,
Şasvârlă ca o Vârlugă,
Şi'l râşneşte totŭ în fugă;

6.

Într'o clipă za frământă,
Se rozeşte se'nverbântă,
Şi de bucurie cântă.

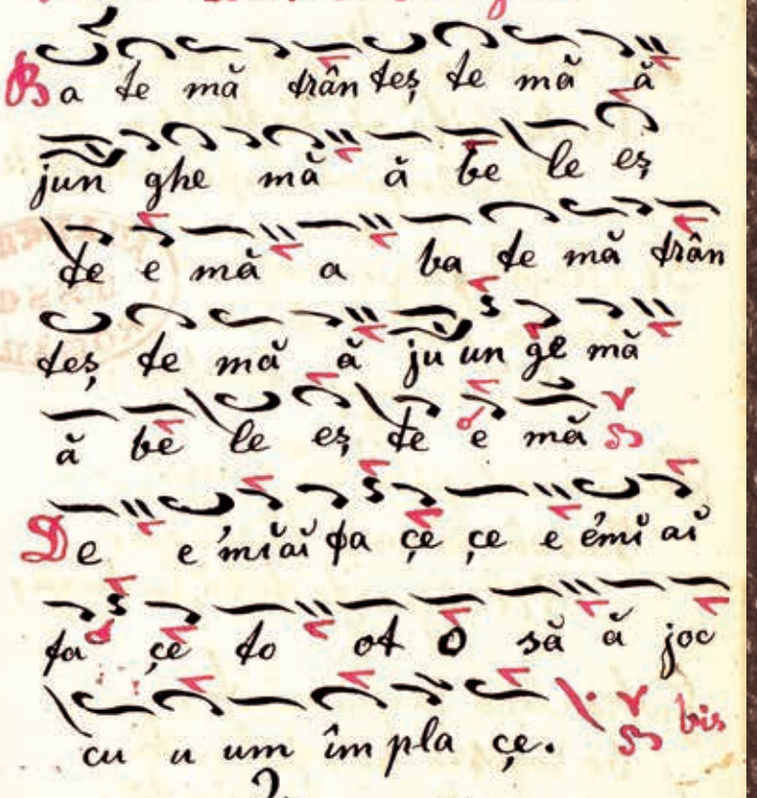
7.

Face focŭ, dae cu bardă,
Fetiţi în sudori să scaldă
Ca sămĭ facă durtă caldă.

ACADEMIA R.S.S.R.

112. Cântul 56. Horă veche.

Modul Ni. T. Alegro.

2.

Faemă, răpunemă,
În frigare punemă. De mĭaĭ ţa:

3.
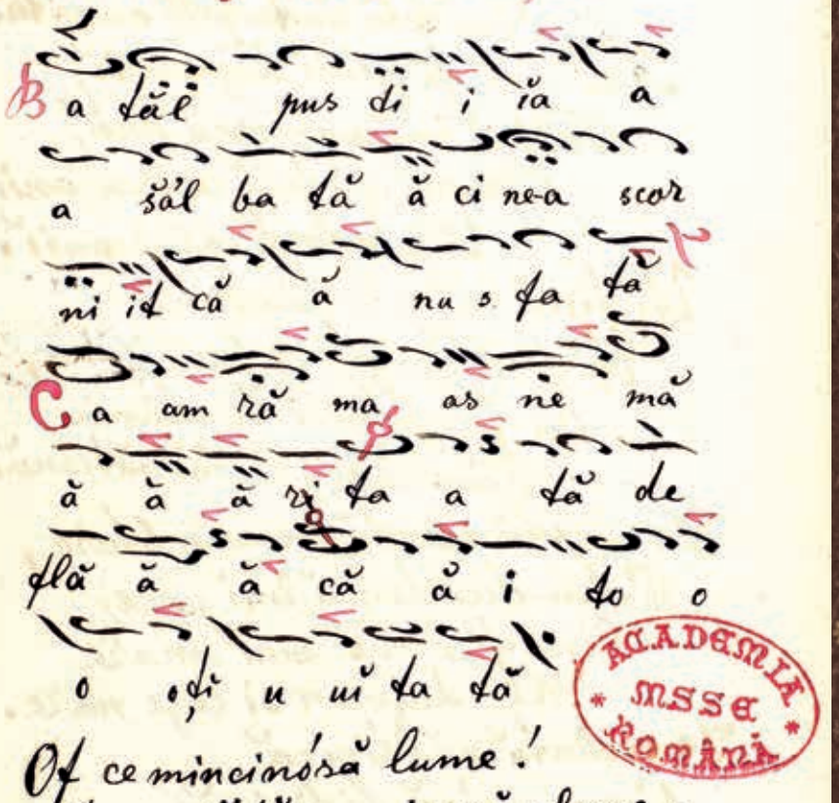
Calcă mă, turteştemă,
Frângemă, sluteştemă. De mĭaţ:

74

113.

Cântul 57.

Modul 8 πα. T. Alegro.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Of ce mincinósă lume!
De ne vădu cu nisce ghiume,
Cum vedem si noi la lume,
Ne afăronăn dată nume.
Of! n'aș fi fostu necăjită
De aș fi vre-o pocită,

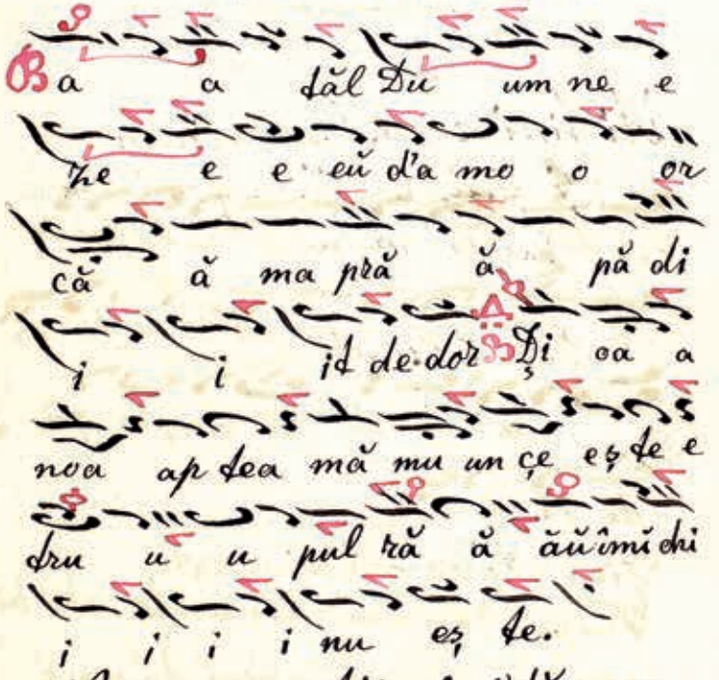
114.

De si ceva sântu sbârcită;
Dar' totu sântu dată numită.
N'ar mai fi junii dușmanii,
Totu zi îmi amărăscu anii,
Că trecu câroduri ca Broncanii
Si înbufnati ca Curcanii.
Îți ținu calea la fântână
Îți dicu: Dragă! te facu Jână,
Cu fagăduieli de mână
Până cându rămâi bătrână.
De vârstă sântu tocmăn stare,
Patru-deci de ani îmi pare,
Cine dice căs' mai mare
'Mi e dușman si lege n'are.
De si alatu năldicică
Si cam grósă, lăticică,
Dar' aste nimic nu strică,
Dacă dicu eu că sântu mică.
Of! inima gemen mine
Că Câș legile iar' vine
Și îmi e de lume rușine

De nu mă lua vrun cine. 115.

Cântul 58. Amorul.

Modul ♭ Di. T. Alegro.

Nici un minutŭ nu-mi dă pace,
Nu știu vremea n'am ce-i face,
Mă usucă, mă slăbește,
Viața-mi dicălosește.

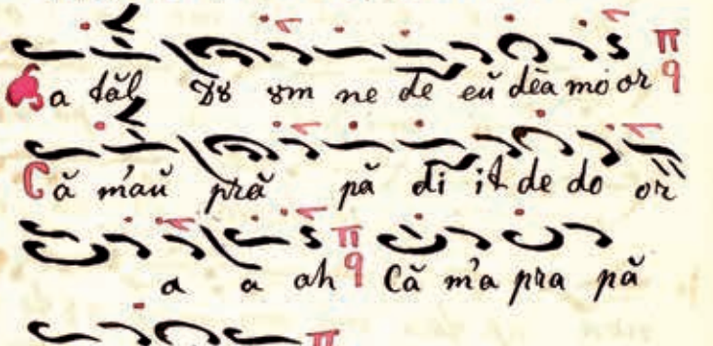
A R

116.

Umblu totŭ într'o uimire,
Pare că nu-mi sunt în fire;
Și-mi fac ponosu în lume,
Că mănchinu lui pentru nume.

Cântul 59. Amorul.

Modul ♀ πa. T. Andante.

Dioa nóptea mă muncește,
Trupul răŭ îmi chinuește. ah. bis.
Nici un minutŭ nu-mi dă pace
Tot cu dânsul am dé face.
Mă usucă mă slăbește,
Viața-mi dicălosește.

76

117.

Umblu tot întru uimire
Pare că nu sunt în fire.

Ard mă frig în mare foc
Nam astâmpăr la un loc.

Sufletu nu mi-au mai rămas,
O gându mii de-ori pe cias,
Cu totul mam prăpădit
Mintile mi-au smintit

Esu din casă să me duc
Nu știu în cătrău să pucu.

Viu iar mă întorc si sed
Stau în locu si suspinedu.

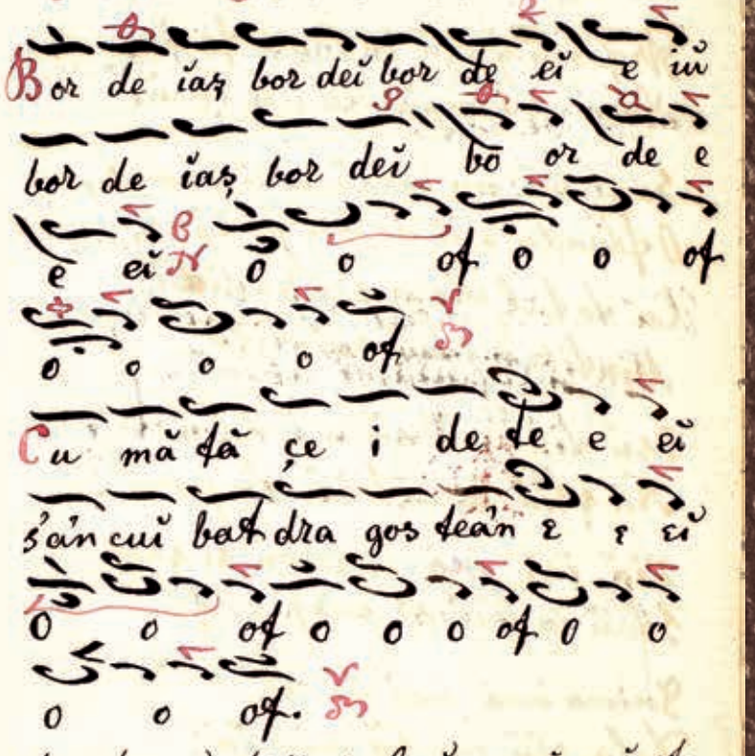
Inima mea vai de ea
Dela elu nu să mai ia.

Badalu Dumnedeu d'amoru
Că mă prăpădit de doru.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

118. Cântul, 60.

Modul ~ Ni. V. Alegro.

Bordeașu fără gârliçu 2-oră, apoĭ: of.
Tu mĕ faci să viu păicu
Desculțu si fără opinci. of!

Bordeașu întunecosu 2-oră si of!
Multu îmi ești tu drăgăstosu
Că mă faci să viu pe josu. of!

77

119.

Intâi paici când venemu
Patru junci cu înjugamu
Si acum nici unul namu.
Apoi veniiu si cu cai;
Dacă băiu si mâneai
Numai cămașă plecai!
Vai maica mea cea căpuiu,
Că si căcălămi băiuiu
Si de basmu mă facuiu!

Cântul 61. Popular.

— Barbule din Rasnceni!
Ce căți la noi în Strâmbeni?
Ce căți Barbule la noi,
Ori nus'fete pe la voi?

= Ba suntu multe dar suntu mici,
Nu suntu încă de voinici,
Cu mici nici nam ce vorbi
Nici nu pocu a mă ubi:

120. Cântul 62. din "Barbu"

Barbu vine dela Plugu
Cu doi-spre-ce boi la Jugu,
Cu drugul plin de asud
Si cămașa numai n lud;

Dujmani drumul îi pândescu
Si în câmpu îl întâlnescu,
Să nid' la doi-spre-ce boi
Șiși alegu din drânsii doi,
Barbu boii își scăpa
Voinicește să lupta;
Dar' dujmani cun Ciomag
Când, capul Barbului sparg.

Cântul 63. tot din Barbu.

La casa cu drestióră
Face un voinic să móra,
Nu știu face ori ce face,
Că guriția nui mai tace;

78.
121.

Nici la umbră nici la sóre,
Nici la capu cu perinióre,
Ci sĕ bate di si nópte
Si varsă veninu de mórte.

Cântă Buha susu pe Cruce,
Pe barbu la gróp̆ăl duce;
Dar' de plânsu cine'mi l plânge
Si pe brațu cine îlu strânge?

Plânge meicăsa catu póte,
Si surorile lui tóte;
Mai cu focu si vărsând sânge
Logodnica lui îlu plânge.

Si dicând cu multă jale
Aste vorbe ea pe cale:
Barbule! dragul tău nume
Semănați-laș in lume,

Prin grădini prin grădinițe,
Să răsară garofițe,

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

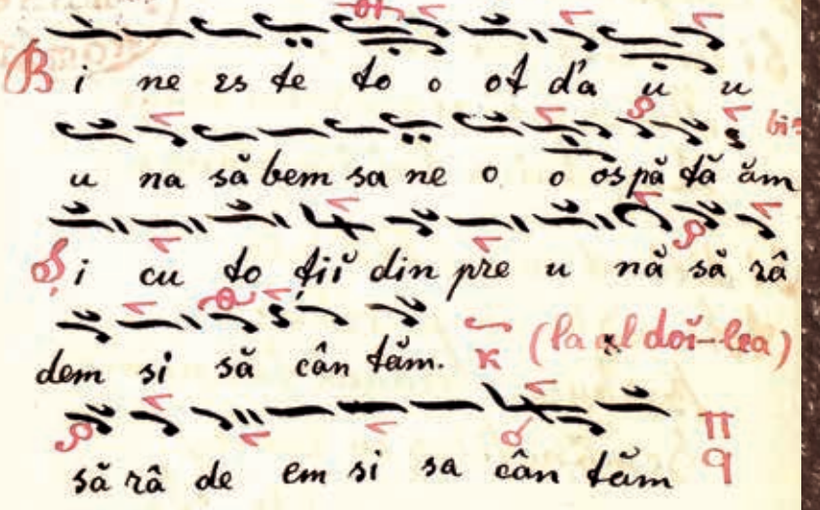
122.

Viorele, Micșunele
Numă uita (floricele,)

Să le pórte fetișóre
La capu si la fițișóre
Si neveste tinerele
A sĕ'npodobi cu ele.

Cântul 64. La Paharu.

Modul ♀ Na. T. Alegro.

79

123.

Lasă lumea să vorbéscă,
Strige, sbere câtu orŭ vrea,
Ghuma, jocul să fărăască,
Voiu cu ele-amăn gropă,

Veniți frați să trăim bine,
Veselindu-ne între noi,
Căci prea curând vremea vine,
Ca'n curcată cu nevoi.

Ne apasă, ne'ncovóe
Cu maniea și cea rea,
Și de jocuri ne despóe,
Ne'n braca cu haină grea.

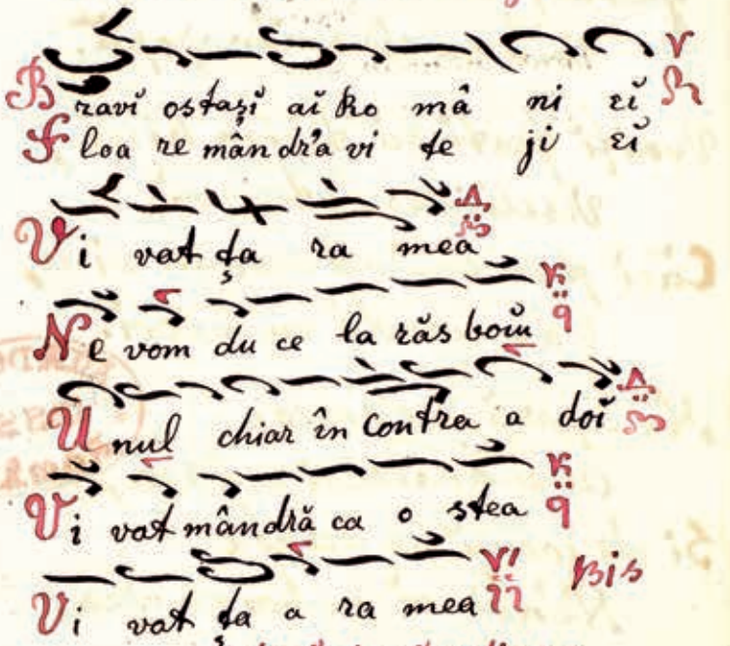
De bătrâni să ne ascundem
Și să fugim câtu putem,
Și ne contenitu să facem
Ce ne place si ce vrem.

ACADEMIA
MSSC
Română

124. Cântul 65.

Cântat în scólele Normali.

Modul ni. T. Alegro.

Adică după ordine:

Bravi ostași ai României, Vivat țara mea!
Flóre mândra vitejiei..! Vivat țara mea!
Ne vomu duce la rasboiu
Unul chiar în contra doi.
Vivat mândra ca o stea! Vivat țara mea
Mai repetăm: "Ne vom duce la răsboi", scl.

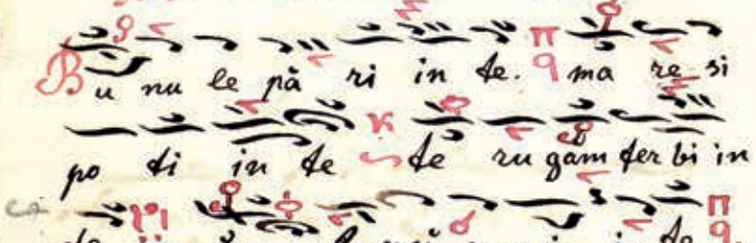
2 125.

Românași voinici de frunte, vivat: ccl:
Ne vomu face punte, munte, vivat: "
Și om striga murindu in foc:
Rămâi țară cu noroc!
Vivat mândră ca o stea,
Vivat țara mea! (bis) Și omstri:
V. Alexandri.

Cântul 66.

Imnu la intrarea în școlă.

Modul Enarmonicu ♩ πa. T.

2.
Dăne cunoștință
De ată ființă,
Dăne si știință
Și în Sânta Credință!

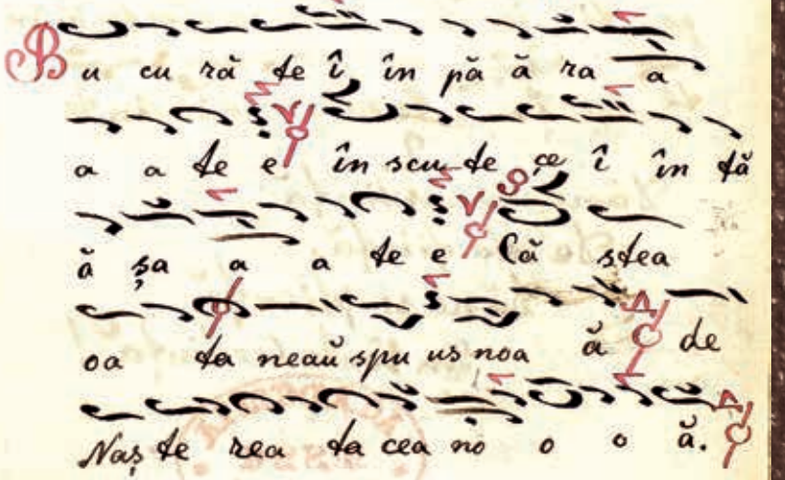
ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

126. 3,
Dăne deșteptare
Cătră luminare,
Dăne si răbdare,
Dăne'nbărbătare!

4.
Fie să cuvine-a
Nóstră rugăciune,
Fie'nchinăciune,
Toți îți dămu Stăpane!
G. Ucenescu.

Cântul 67. (la Nasterea Dlui)

Modul ♂ πa-dela — Di. T.

81

127.

Și Stéua cea mai alésă
Steleloru împărătésă,
Vădându'o nea pusu la cale
Prin strălucirile sale,

De la Răsăritu să credemu
Și după ea să purcedemu;
Care făcându-ne parte
Venimu forte de departe.

Tie închinări făcându-ți
Scumpe daruri aducându-ți:
Aurŭ, Smirnă și Tămâe
Ne uitate să rămâe!

Peștera să face casă,
Eslea Légănu de mătasă,
Unde s'au făcutu palatulu
Să să nască împăratulu.

Bucurăte Vitleeme!
Tu Efratto nu te teme!
Că din tine va să iasă,
Mesia dindrata casă.

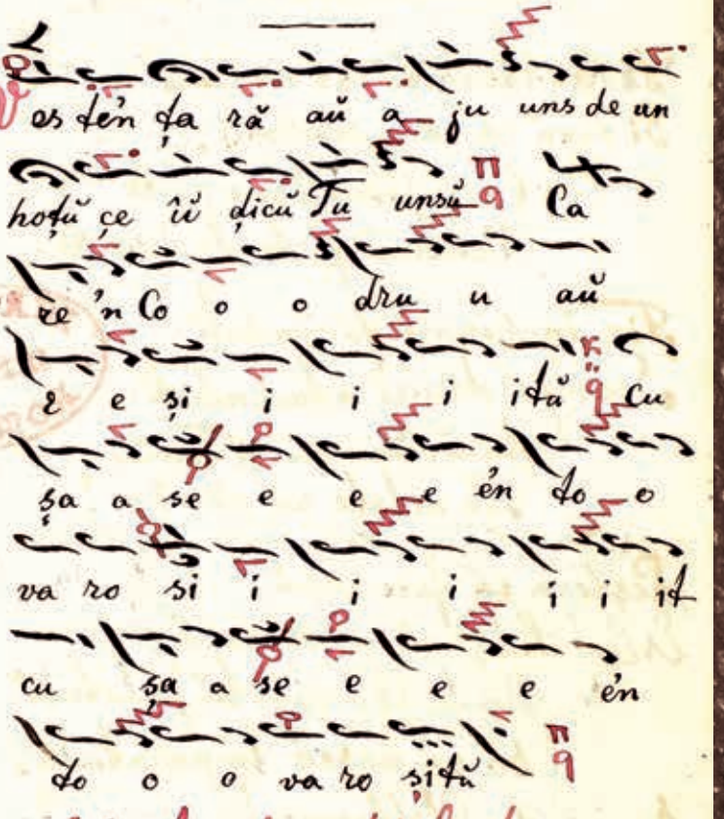
Ucenescu.

---

128. Cântul 68.

Modul 2 na. T. Andante.

pentru a se cânta cu Violina si Flauta si cu Clanaretu

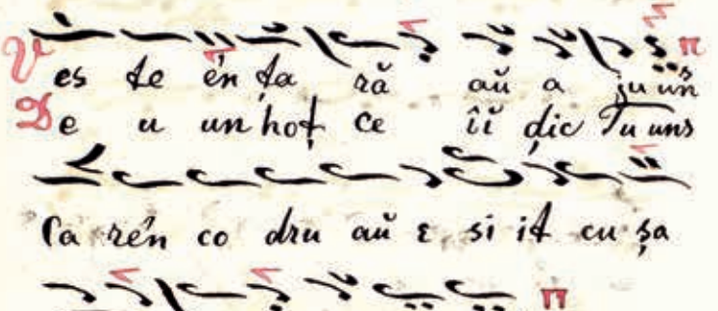

N: B: Așa îl cântă lautarii în Romania; iar' în Transilvania îl cânta cum urmează. G. U.

ACADEMIA * MSSG * ROMÂNĂ

82

Cântul 69. 129.

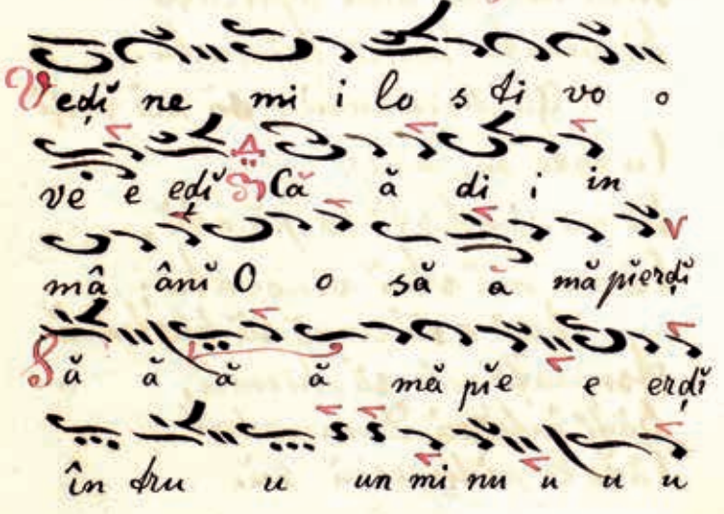

Mai departe urmédă ștrofele cunoscute.

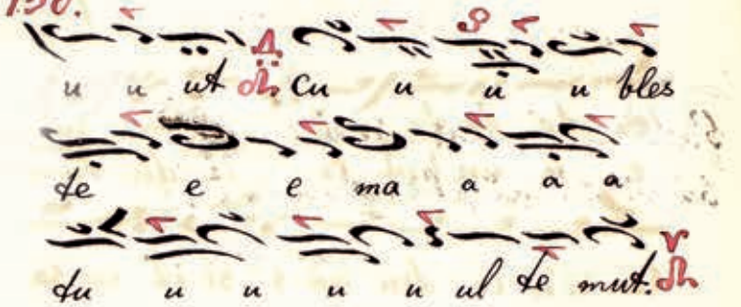
ACADEMIA RSSG ROMÂNĂ

Cântul 70. Vechi

Modul Ni Alegro.

130.

Ajunge, Crudo! atat
De când tot mai amărât,
Numi tot face în necaz
Din picóre mortu să cad,
Totu ŭbescu, ŭbescu îmi strigi,
Și în frigare viŭ me frigi:
Mai uscatu, mai afticatu
Și vieața mai mâncatu.
În Mormantu o să me vedi
Cu câte mai apăsat,
Și nu gândești la păcatu,
Că nu me știu vinovatu;
Dar' o săncepu să blestemu
Asupra-ți rele să chiemu,
Să-ți întórcă Dumnedeŭ
Câte le pătimescu eŭ.

83

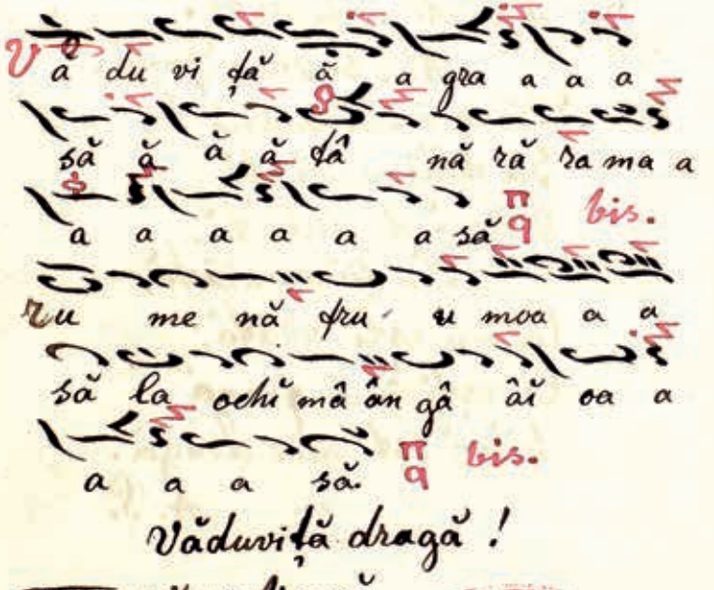
131.

Şăţi dea răsplătiri dirceşti,
Dela alţii să le găseşti,
Şi atunci la mormântul meu
Să vii să mă plângi mereu!

A. Pann.

Cântul VI. Văduviţii.

Modul ♀ na. T. Andante.

Văduviţă dragă!

Tânără şi dragă,
Junâ copiliţă,
Ca o garofiţă;

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

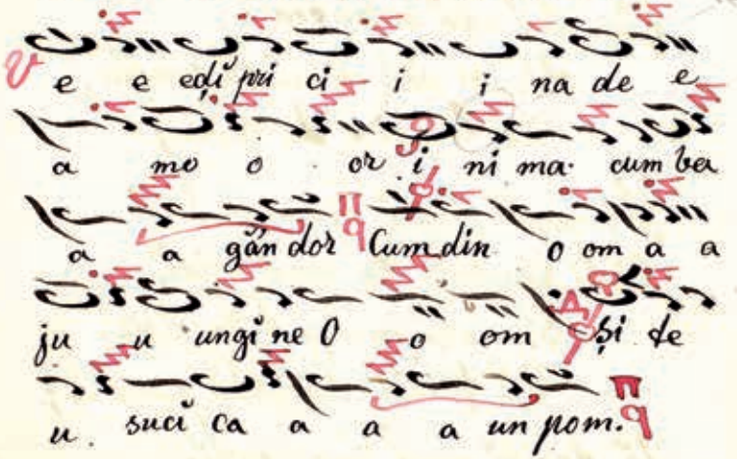
132.

Nu umbla cernită
Sine premenită,
Şalnicăn ţristată
Şi ne pieptenată;
Şcoli de dimineaţă
Şpală-te la faţă,
Şi mişte gătează
Şărui-ţi netedează.
Ah! şi vino, Şană!
Dă cu mine mână!
Şă ţrăim viaţă
Plină de dulceaţă.
Nu ţii amărâtă,
Că nu eşti urâtă,
Ci eşti încă ţragă
Şi-mi eşti mie dragă.

A. P.

Cântul 72. Amorul. 133.

Modul ♀ πα. T. Andante.

De amoru când audému
Îmi plăcea si eu șăl amu,
Socoteam că e haharu;
Dar' a fostu Veninu amaru;

Ca pun daguru' lam privitu;
Dar' gustând mam otrăvitu,
Văd acum adevăratu
Ca unu prostu mam înșelatu.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

134.

Ca o Musca alergau
Și'an dulcéța mănecau,
Ah! si văd că nu să scapu,
Căs' la peire de capu;

Ah copii, juni, tinerei!
Câți sânteți la anii miei,
Si nați încaput în dor,
Vă feriți d'acestu amoru;

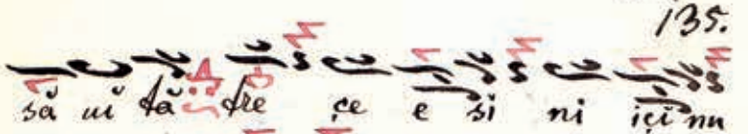
Vă feriți nul încercați,
Ranelei să nui gustați,
Că cea chiar câtu vêrfu de acu,
Vă omóră fără leacu.

Cântul 73. Ni. T.

85

135.

Capul pe la altiș pleacă,
Complimente să le facă,
Iar pe lângă mine trece,
Tute si cu sânge rece,
Ca pe lângă bolovan;

Nici nuși aduce aminte
Dale sale jurăminte,
Când dicea că o să mi fie
Până la mórte soție,
Să se ngrópe în trun mormânt.

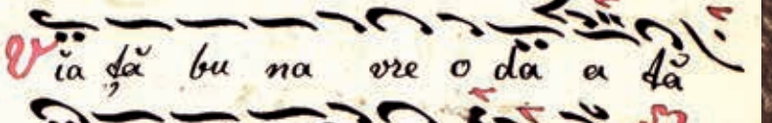
Siacuma cele dise
Au rămas ca niște vise:
Dar cerésca judecată
O va pedepsi vro dată
Pe ânsuși al ei jurământ.

A. Pann

ACADEMIA * MSSB * ROMÂNĂ

136. Cântul 1/4.

Modul ₂ Ni. T.

Ah! Amorule viclene!
Mai ș'acu mi ne noroci tu,
Și mai adusu'ntro stare
Ca să plângu ne conteni tu.

Dioa ș'ótămi e spre gânduri,
Și nóptea spre suspinatu,
Amar mie! oare cine
Fără drept m'a blestămatu!

86

137.

Lumea cum vădu omeniriĭ
Spre pedépsă s'a ḑidiţu,
Mam născut si eŭ întrânsa
Ca să fiu răŭ pătimiţu.

Eŭ mam înşelatu în sinémi
Ḑicându cŏi fi fericiţu,
O cunoscui mai în urmă;
Dar cu ce mam folosiţu!?

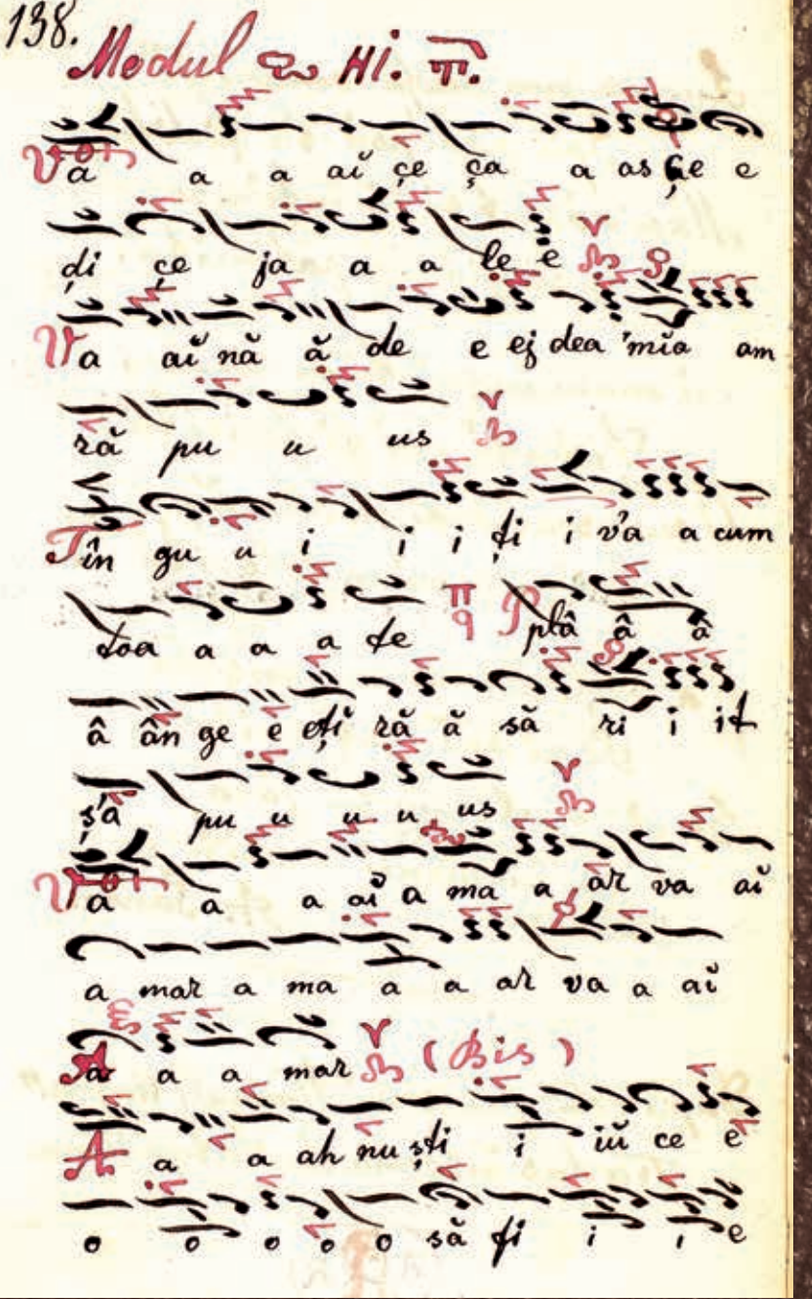
Ea vedĭ lumea cum înşală
Pe aĭ săi moşteniţori,
Şi Norocul cum să jócă
Cu sirmaniĭ muritorĭ!

A. Pann.

Cântul 75.

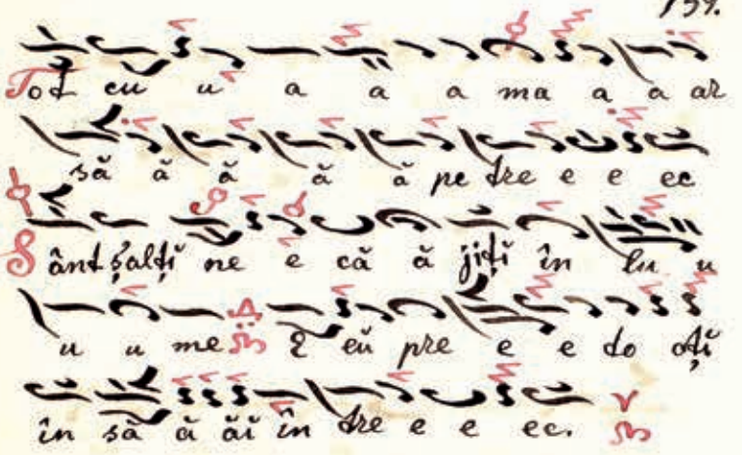
După celŭ grecescŭ, "Fimigali simfora."
Tradus în toema de Anton Pann.

138. Modul Hi. Π.

87

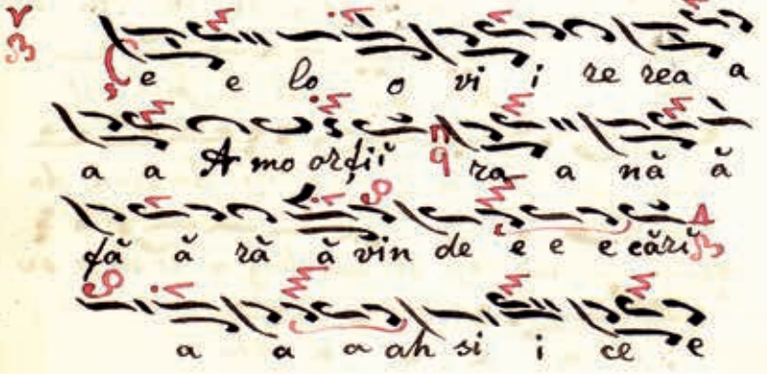
139.

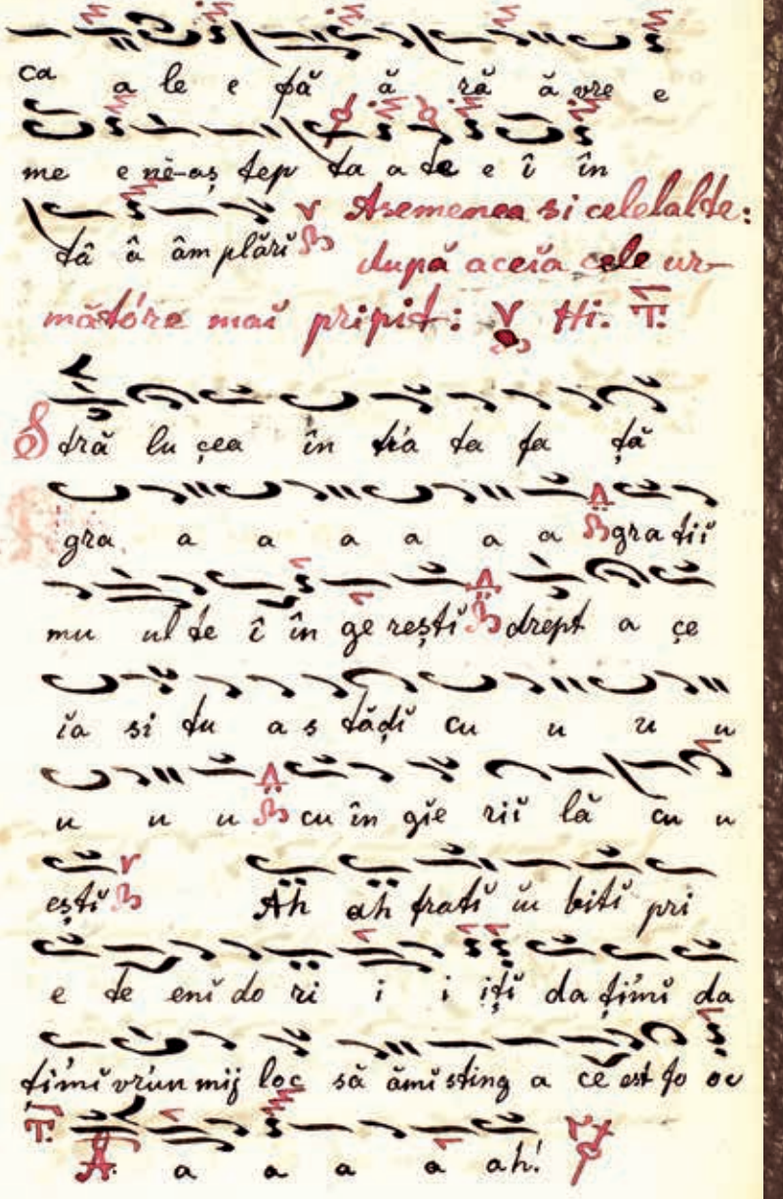
Vai amar si ţl. ca mai sus. A R

Apoi

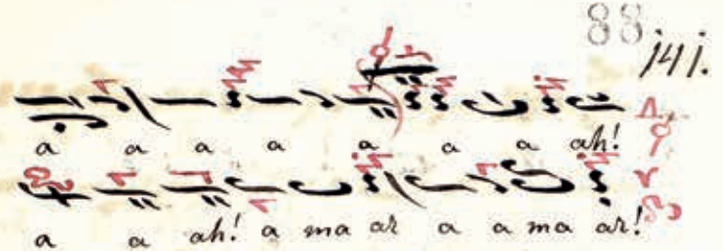
După ce dici si pe celelalte asemenea, cele următóre le dici ceva mai pripit.

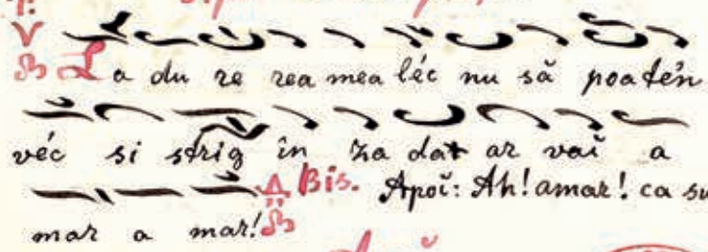
140.

88 141.

Apoĭ îndoit pripit

Bis. Apoĭ: Ah! amar! ca sus.

Apoĭ
maĭ raro-pripit.

Apoĭ urmédă întins
maĭ pe larg.

142.

Textul acestei Melodiĭ greceşti:

Vaĭ ce ţasu, ce di, ce jale!
Vaĭ nădejdea 'mĭam răpus!
Tânguitĭ-vă-acum toate
Blăngeşti Răzăritŭ şi apus!
Vaĭ amar! amar! amar! (bis)

Ah nu ştiŭ ce o să ţie
Cu amar ţoţi să petrecŭ!
Sunţŭ şalţi necăjiţi în lume;
Eŭ pe ţoţi însăĭ întrecŭ;
Vaĭ amar! amar! amar! (bis)

143.

Nu se vindecă o rană
S'alte inimămi coprind,
Deși alină vro micșóră,
Alte mai cu focu s'aprind;
Vai amar, amar, amar! (bis)

Nu nădăjduiam vro dată
Să mă calce acest focu,
Ca să pierd pa ceiă ncare
Așteptam al meu norocu;
Vai amar, amar, amar! (bis)

# # #

Ce lovire rea a morții!
Rană fără vindecări!
Și ce cale fără vreme!
Ne-așteptate întâmplări!

Ah deschideți încodată
Ochii tăi ce au apusu,
Ca să vedi la cențristare,
Pierderea ta m'a adusu!

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

144.

Dar' ce faci? O amar mie!
De ce taci si numi vorbești?
Iată ne statorniciea
A vieții omenești!

O amărăciunea morții!
O durere si suspinu!
O ce ți de tânguire!
O ce țiasu de lacrămi plinu!

# # #

Strălucea întrăa ta fată
Gratii multe îngerești,
Drepti aceia si tu astădi
Cu îngerii lăcuești.

# # #

Ah! ah! drati iubiți!
Prieteni doriți
Datimi, datimi vrun mijloc;
Sămi stingu acestu focu.

# # #

La durerea mea léc Nu se pótén véc,
Și strig înzadar! Vai! amar! amar (bis)
Ah! ah! ah! amar! (bis)

145.

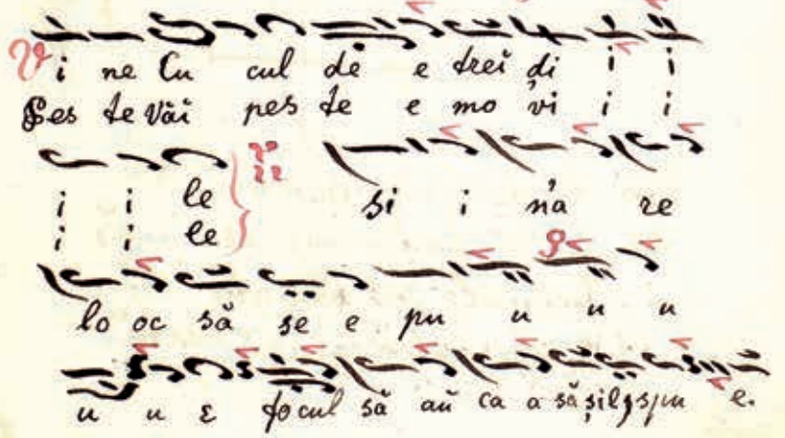
Deci dar' astădi ochi'n lacrămi
Înecând se tânguescu
De perduta mea stăpână
Și'ngropându'o să privescu.

Tânguiți-vă cum ó'te!
Plângeți Răsărit și Apus!
Vai! vai!

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

Cântul 76. Cucului.

Modul ♀ πα. Τ. Allegro.

146.

Sor pune pe rămurea
Aprópe de casa mea
Și'i e dricè de belea
Să nu'l vadă cineva.

Deș și Cucu'n voĭnic dornicŭ
Mi'laș prinde un ibovnicŭ,
Totŭ cămăși subțiri'iaș face
Și'laș purta cum îmi place:

Ci e Cucul pășărea,
Șade totŭ pe rămurea
Și zboră pe unde vrea,
De mine nu'l va durea.

Cantul 78.

Vaĭ de doĭ ce se ĭubescŭ
Și'ntre ei când nu îndrăsnescŭ,
Inimile își săgĭată
Și dragostea nu și arată

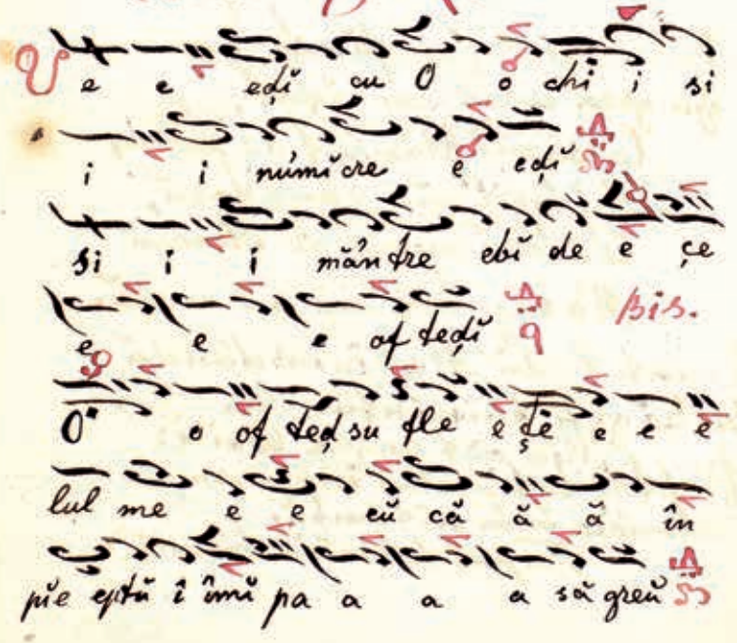
147.

Amândoi ardu întrun focu
Nau astâmpăr la un locu,
Umblă uimiți, nu știu ce dau
Totu dorescu ca să se vadă.

Așa eu fiindu rănitu,
Umblu totu ne odihnitu,
Că Amorul e focu mare
Dacu nare încredințare.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Cântul 79. Hai. T.

148.

O să moru de ah, si vai,
Si Dumne'da știre n'ai.
Că Dorulu m'au opticatu,
Si Suspinulu m'a secatu.

Mă miru cum de nu gândești
Că suntu răsplătiri firești!
De sântorcu mai cu prisosu
Către celu ne credincosu.

Cântul 80.

Vai de mine ç'am făcut!
In grea cursă am căzut,
Ca să mă frământ de Doru;
D'Un copil mic vânătoru,
Ceĭ dau nume de Amoru
M'a săgetat rău să moru.
Cruntul său Arcu încordându
Si săgeți amerințându,
Mĭa dat amare loviri:
Pieptul tot mi'l au înpunsu
Inimioara mĭa pătrunsu,
Trupul tot mĭ'n chinuiri.

92.

149.

Amorule ții mai bun,
Nu ții atâtu de nebun,
Ție-mi totu pieptul gătești?
Ce îmi totu atâți dureri,
Că îți sunt supusu cum ceri,
Ah mai mult ce mai voești?

Amorule! eu cubescu,
Ție nu mă'n potrivescu,
Nici la celu mai micu cuvântu:
Tu voești ca să'ți urmez,
Să sărut, să'mbrățișez
La care si gata suntu.

Dar de ce nu săgetedi
Si care 'mi o'ndatișezi,
Să simță ca mine doru?
Să'mi încai dar acestu dreptu
Răneșce si pe celu pieptu,
Ah de rogu amoru, amoru!

ACADEMIA * MSSC * ROMÂNĂ

150.

Cântul 81. la Vinu.

Modul ♀ ra. ♂.

Ve nițu cu toți dim pre u nă să ne ve se lim cu toți a cum si tot d'a u na Vi nul sălțert țim și mari si mici cu toți de ob ște să ne os pă dăm căci band Vi nul ve se leș de si de grijî ui tăm. (Bis)

Mai departe tot așa:

2.
Atunci mâhnire nu mai este,
Când bem mai multu vinu,
Bărbați, copii si neveste,
Toți veseli de plinu.

Cu toți cântând într'o unire,
Toți să glăsuim,
Când la pahar mulțămire,
'Ndată să golim,

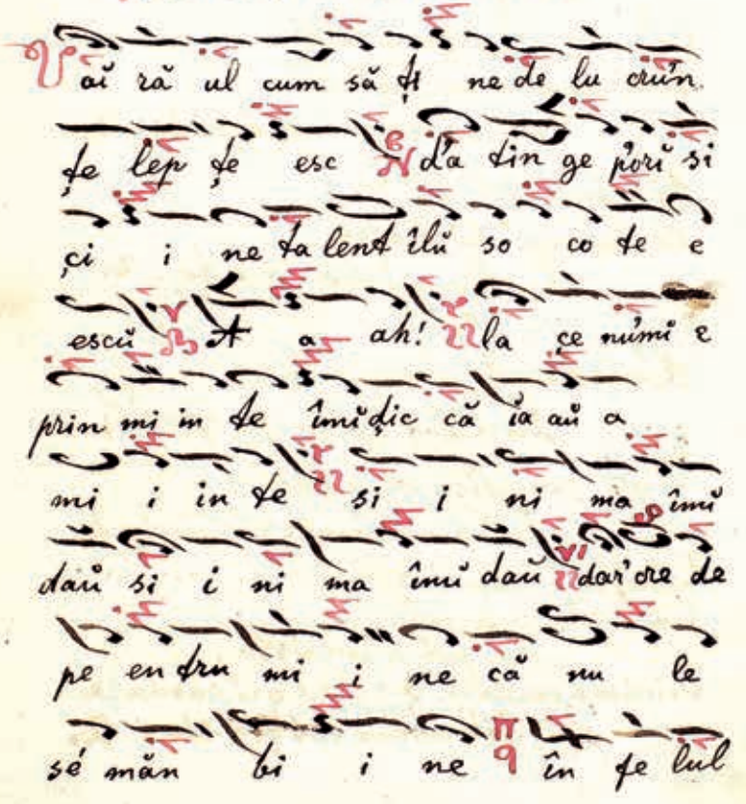
93

Urmând tot unul după altul 151.
Toți de rând să bem,
Și fiecare cu tot șartul,
Până să ne vedem.

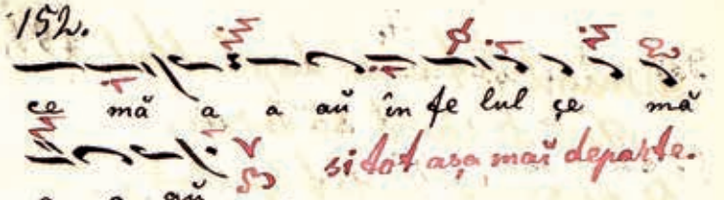
ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cântul 82.

Modul Hi. II.

152.

2.

La ceia ce îți pare
Că înțelepți și'nțil dici,
Numi poți da vătămare
Și giaba vorbăți strici: 2.

Căci e mintea curată
Și n'am păs nici odată
Că cinsteami veți păta, 2.

Și mincunile tóte
Ce lumea 'mile scóte
Cu timpu 'sor arăta. 2.

3.

La aceste ați răspunde
Nici nu avem de gându;
Dar veți dice or' unde
Că am rămas tăcând; 2.

Căci, în ideemi este
Că vorbele aceste,
Ce pot a întrista,
Și inima cea dare 'Sar perd'a ți răbdare
Și în contră tot țar sta. 2.

153.

4.

Dar' numi este din fine,
De care mă vaĭtu eŭ,
Ci ț'a spus'o, știu bine
Vre un vrăjmaș'u al meŭ. Ah!
Însă unde e ploe
Urmédă si noroe,
Precum învederat, 2.
Ș'a omului viață,
Ție cunóște din față,
Prea cu adevărat. 2.

5.

Si pilda ți arătată,
Ce de multu prețu o ții,
Că e nimica dótă,
Chiar', sigur si tu știi. Ah!
În cântecele mele,
Ce, dici, ĭubescu în ele
Fumeți a lăuda, 2.
Datoru e, dicu, mi crede,
Că ori cine le vede
Cunună ale da. 2.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

154.

6.

Că lângă celelalte
Podóbe câte sântu
Ș'acele daruri 'nalte
Ce număr pre pământu; Ah!
Dar' ori si ce ași scrie
Într'omea poesie,
E fără interesu, 2.
Numi este spre smintélă,
Nici cugetul mănșală,
Din minte ca sămi esu. 2.

7.

Ce lume fără pace!
Ce cugetu diavolescu!
Că ori si ce veĭ face
Totu strâmbu îl fălmăcescu. Ah!
Dacă ĭubești postirea,
Biserica, citirea,
Fățarnicu te faceu toți; 2
De beĭ si mănânci iară
Si petreci la di rară,
Îți dic, că: răŭ de porți. 2.

95

8. 155.

La vorbăți ceea semeață,
Ceți părea că să tac,
Am inimă îndrăsneață;
Dar' dișpute nu-mi plac Ah!
Așa dar' ți-e dojana
Drăcească și vicleană,
Chiar singur so gândești, 2.
Și mustraua ceții pare
Că'mi e spre vătămare,
Cu ea mă dolosești. 2.
Poesia și melodia
de D. Anton Pann.

N. B. Această poesie – este un
Răspuns. către jaluzasa Soție.
Ș.U.

Cântul 83. ♀ πα. Τ.
Cântăreței Viforâței. Natalia.

Vi vat să trăi ias căpii cu li țamea a a π9
Ce rul so zi lés că a ne mai vedea a a π9

156.

vi vat sus si ta a re e strig cu ε.
fectu ma re κ9 strigu cu Effectu ma a re.

2.
Anul nou cu pace Și întru mulți ani!
Cum la toți le place, Bunii creștiani
Vivat sus si tare strig cu effect mare.

3.
Anul nou ce vine, înoiască-o!
Cu daruri, cu bine dărruiască-o!
Vivat să traiască. s.c.l.

4.
Fie sănătósă a putea cânta!
Și ca cuviósă, multa profita!
vivat sus si tare!

Cântul 84. Mama Georgina.

Vai de cântecele vóstre
Și de urechile nóstre...
Că am fostu și noi copile
Și am în batrânitu în dile;
Dar' nău auditu în lume
De la părinți, dela mume

95

157.

Așa cântece neróde
De ale vóstre de móde,
Vedi, d'ae junii vă uită,
Și la voi nu să mai uită,
Cu fagăduelí vě pórtă
Pănă când să ducu pe Pórtă,
Și apoi vě atărnă nume
Vě face de basnu în lume.
Iar voi înșiraților Salbe
Pănă împletiți code albe,
Și trageți nădejdi de Parte
Cu așa vorbe deșarte,
Ca calulu bătrânu de iarbă,
Și ca omul spânu de barbă,
După cum cânta odată,
Pe candu era Mama fata.—
A. Pann.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

158. Cântul 85. Militarulu.

Modul Hi. ca dela ra. Melodia de S.U.

Voiu sa intrun că ta ni e Mon di
rul sănbrac Și în loc de pă lă ri
e să puiu Coif în capu
Sămi iau Dor da la spi na re mușa so
în vătu la le li te le ro ma ne
să mă răt mă retu. bis.

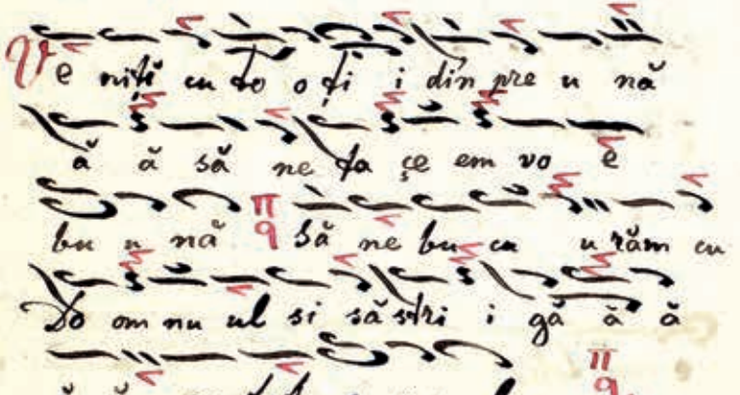
Acesta sa predat Scolarilor.

2.
Să mě facu ostașu de frunte
Ca strămoșii miei
Și pe lunca și pe punte
Spulberând ca lei. (bis)

3.
Și-apoi cerceșa dușmanul
Pe țarămi intra...
Să arăt eu că Romanul
Știe-a să lupta

Cântul 86. Colindă. 159.

Glas ȣ. ϙ πα. ⊓. de scólă.

Că ne Domnu si mântuinţă
Şi să strigăm cu credinţă,
Luĭ din hotarăle tóte
Şăn chinăţări si glóte.

Că marea cu valurĭ nalte
Şi Luĭ mână suntu lucrate,
De Elu suntu făcutĭ si muntiĭ
Şi Bradiĭ mariĭ si măruntiĭ.

Elu a făcut totu pământul
Şinguru numaĭ cu Cuvântul,
Şi nóo ne este Domnul,
Şîmpăratu preste totu Omul.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

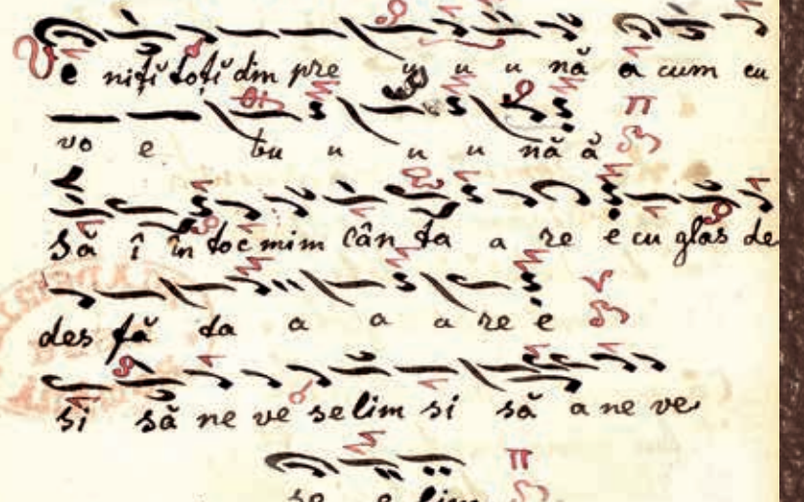
160.

Iarĭ cătĭ în El nu credură
Ispitiră si vădură,
Părăsitĭ de Domnul fură
Şi în locu Lui Ură cădură.

Dorinţeiu

Cântul 87. de Şcólă.

Glas ȣ. ϙ πα. ⊓. Andante.

Că iată a sositĭ ţără
Frumósa primăvără,
Cu florĭ si cu verdéţă
Şi plină de dulceaţă,
Pre cum o si dorim. 2.

98

161.

2.

Pamântul cen ghețase
Și iarba se uscase,
Acum răsare, crește,
Și ținde, se mărește,
Prin tot locul verdindu.

Grădini ce veștejise
Și tóte se pârlise,
Acu's înpodobite,
Cu roze înflorite,
Văzduhu'nmiresindu.

3.

Dumbrava'nrămurată,
Ce fuse scuturată,
Acum întinerește
Și frunda se mândrește,
Clădindusĕ de vântu!

Făptura țamorțise
Și tóte amuțise,
Acum pădurea sună
Eho! de voe bună,
Audul desfățându.

4.

Prin pomi, prin rămurele,
Stând jelu de păsărele,
Cu bucurie mare,

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

162.

Răsun dulce cântare,
Cu tóte melodindu
O! câtă'nbunare
Acum tot omul are,
O! câtu sĕ desfățéda
Și catu sĕ'ndestuléda,
Pre Dumnedeu mărindu.

5.

Veniți și noi mulțime
Prunciască tinerime
Cu glasu'ntro unire,
Sĕi dăm luĭ mulțămire
Și laudă de plinu.
Și cându toți de odată,
Cu glăsuire'naltă:
Mărire ție sfinte,
Ceresculе părinte,
Acum și'n veci, Amin!

99

Cântul 88. Norocirea

163.

Cantu moral.

Vai de acela ce umblă
Întra norocului umbră,
Fără nici o socotélă,
Ne gêndind la potignéla.

Că norocul e părere,
Umblă orbu fără vedere
Si nici odată nu are
Întrun locu cu temeiu stare.

De aceia trebuește,
Cinevа când dobândește,
Măcar dramu de norocire,
Să se pórte cu simtire;

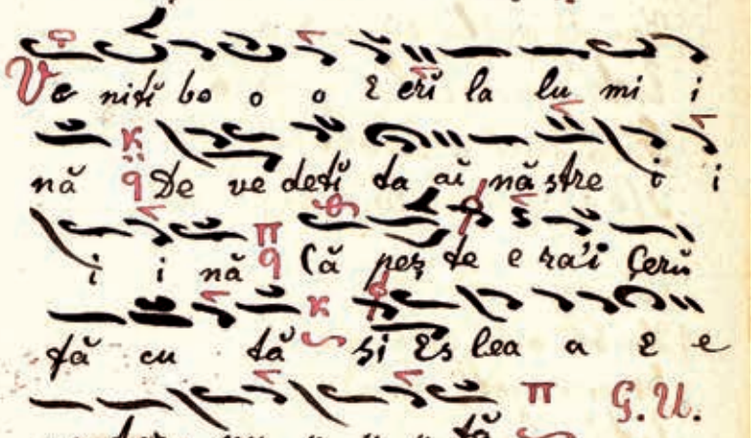
Ca nu vro dată săi vie
În Capu vreo fandasie,
Că se aflăn norocire,
Si fără de bântuire.

A. Pann

164.

Cântul 89.

Al Irodilorn Glas 5. ♀ πα. π

Unde o Dumnedaire
S'aŭ culcat intru mărire,
Pre fânŭ si pae uscate
La dobitóce aflate;
Iar' stéoa de nou ivită,
La Orientu răsărită
Si Magilorn cunoscută,
Cometă mare văduta,
Le asemenea anume —
Nu s'aŭ mai văduta în lume.
Trei crai magŭ gurced în cale
Cu măestriile sale,

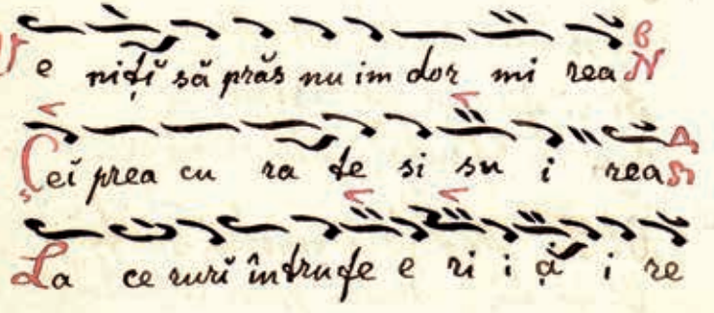
100

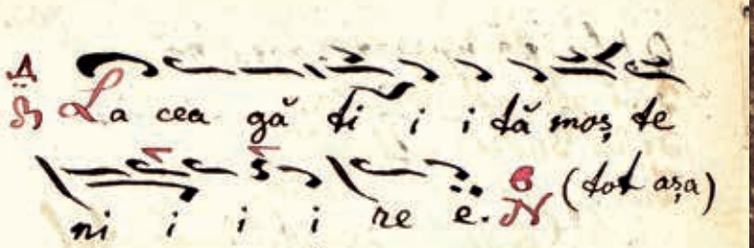
165.

După stea cu ţâleurile
Şăi afle adâncurile.
Şi în Iudeia aflară
Din proorocia cea rară,
Că şăn născutu împăratul
Iisus Hristos înălţatul,
In Vitleemu unde zace
In Isle, cu bună pace.
Craii acolo intrară,
Pruncu pre Iisus aflară
Forte ei să bucurară,
Cu daruri să închinară.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

Cantul 90.
Cântat de scolarii mei la Adormirea maicii Domnului 1859.
Glas 4. ♭ mi. Allegro.

2.
Că astădi îngerii prăsnuesce,
Şi cu sfiélă Ei slujesce,
Şi pământenii la veselie
Şi démnă astădi ca să vie.

3.
Deci toti cu mare glasu săi dicu
Curatei, ceii ce se ridică:
O! Saltă Maică prea-curată!
De pre pământu la Ceru mutată.

4.
O! Saltă! căi făcutu să vie
Apostolii săţi cânte ţie,
Şi ei fiindu în risipire,
Sosi la Sfântaţi Adormire.

5.
O! Tu! Nădejdea nóstră, saltă!
O! saltă! Maică prea curată!

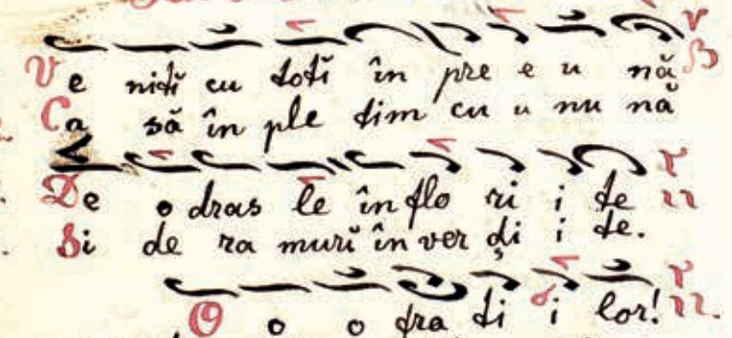
O! Saldă în paradisă-naltă! 167.
Că ești acum la Cerŭ mutată.

6.

Ci întru adormirea sfântă
Noi te rugămu bine-cuvântă!
Pre toți ceĭ ce te prăsnuește
Și întru tin' nădăjduește!

G. Ucenescu.

Cântul 91. Cântu de școla
La Florii. Modul 7a T.

Să întimpinăm pre Domnul
Toți ceĭ ce ĭubim Sionul,
Și a le nóstre vestminte
Săĭ așternem înainte
O, o, o. fraților!

168.

Adĭ plinește proroția
Proroculuĭ Isaia—
Fetii Sionului scrie
Că împăratul vasă vie.
O, o, o. fraților!

Veniți mude tinerele,
Să cântăm cu florile,
Cu al puncilor glasŭ care
Aŭ strigatŭ Osana tare.
O. o. o. fraților!

Strigă Ierusalime
Osana întrun năltime
Împăratul iată vine
Sionulŭ să i sănctine.
O, o, o, fraților!

Muntele Sionului
Biserica Domnului,
Muntele cu umbra désă
Și frecóra cea alésă.
O, o, o. fraților!

169.

Veniți și noi să privimu
Ceĭ ce Sionul ĭubimu,
Că vine pre Mânz ședându
Împăratulu, mântuindu.
O, o, o fraților!

Cântul 92. Mod. Tha. T.

Vaĭ de mi ne pu i zor
Muldu îmi e de ți ne dor
Mi dor pu ĭu le de mor.
Of de dorûți mă usucu
Când mă scolu și când mă culcu
Totu cu dorul tău mâncucu.
Nu mai pocu a mânchina,
Nu prândescu, nu pocu çina,
Nu știu ce e pricina...!

170.

Numi mai vine să mai jocu,
Ardu de dorûți ca în focu,
Ah, multu suntu fără de norocu!
Dacă nu deașu mai visá
Dorulu rău mâr apăsá
Curând lumea aș lăsá.—

24/4. 874. Ucenescu.

Cântul 93.

Vară! Câtu ești de frumósă
Eu așĭ vrea ca să te trecu...
Vină ĭarna cea gerósă,
Aĭbă vânturi catu de secă---

Că de giaba, Verisóră,
Tóte 'mile foĭ de plinu
Dacă rândra rumeóra
Plânge tristă cu sus pinu....

Ucenescu.

Cântul 94.

171.

Vaĭ inima cum mă dóre
Stau să cadŭ de pe picióre;
Când vădŭ linere meóre
Răsfățându-se la sóre.
Ah vaĭ bărbatŭ sirmanŭ!
Toți să fiĭ dușmanŭ.
Vaĭ puterea îmĭ slăbește,
Ahturile mănbulzește,
Gândurile mă muncește,
Fericirea numĭ dimbește
Ah, vaĭ bărbat săracŭ!
Eŭ suntŭ, nu mănpacŭ.
Ah inima mea din mine
E lipsită d'or ce bine
Dioa, nóptea tot în chine!
Nămĭ pe nime ș'o aline.
Ah, vaĭ bărbatŭ sirmanŭ
Toți să fiĭ dușmanŭ!
Cum? de unde voĭu maĭ scóte
Ah si vaĭul întru tóte!
Că pieptul meŭ nu maĭ póte;
Vino dară maĭ curând móte!

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

172.

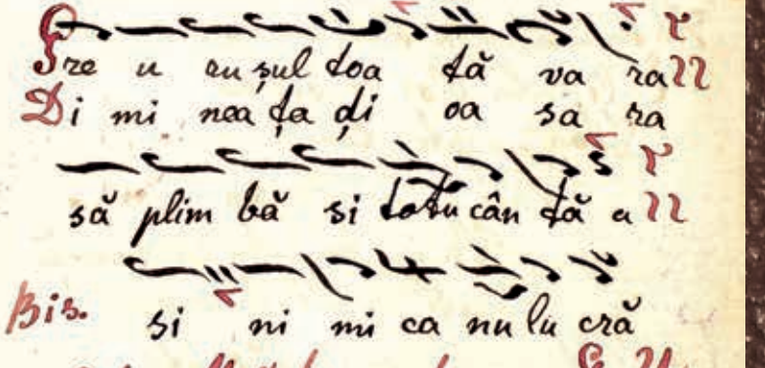
Ah vaĭ bărbatŭ sirmanŭ
Toți săĭ fiĭ dușmanŭ!
Ah! să trece lumea dulce,
Bunulŭ merge să sĕ culce
Frumosulŭ de mine fuge,
Fuge cântându sisĕ duce.
Ah, vaĭ sirman bărbatŭ!
Să nuțĭ maĭ facĭ păcatŭ...

875 Maĭu. Ucenescu.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cantul 94. Cântu de școlă.

Modul 8 Ra. T.

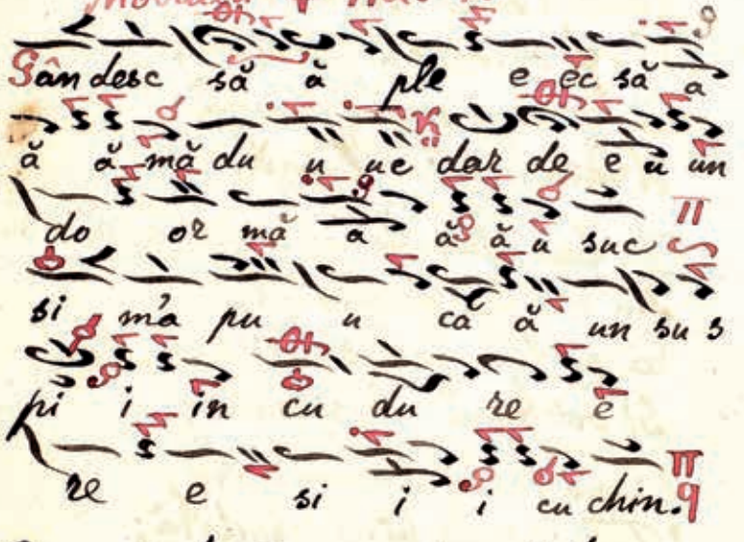
N. B. Mai de parte cantă S. U. la Adjedru.

104

175.

Cântul 95.

Modulŭ ♀ IIa. T.

Că mă ducu, mă despărtescu
De un sufletu celu ŭbescu,
Care si elu mă ŭbitu
Cu Amoru ne osebitu.

N'am ce face, plângu, oftedu,
Cu greu focu mă depărtedu,
Ci'l rogu a nu se întrista,
Nici mila a nume uita.

A. Pann.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

174.

Cântul 96.

Gândul meu este la tine
Cari ți mănioșu pe mine;
Ci de rogu ajungă ajungă
Atâta mănie lungă.

De 'am făcutu vro greșală
Nu's lucru de îndoélă,
Că purtăm toți slăbiciune,
Si vorbimu rele si bune;

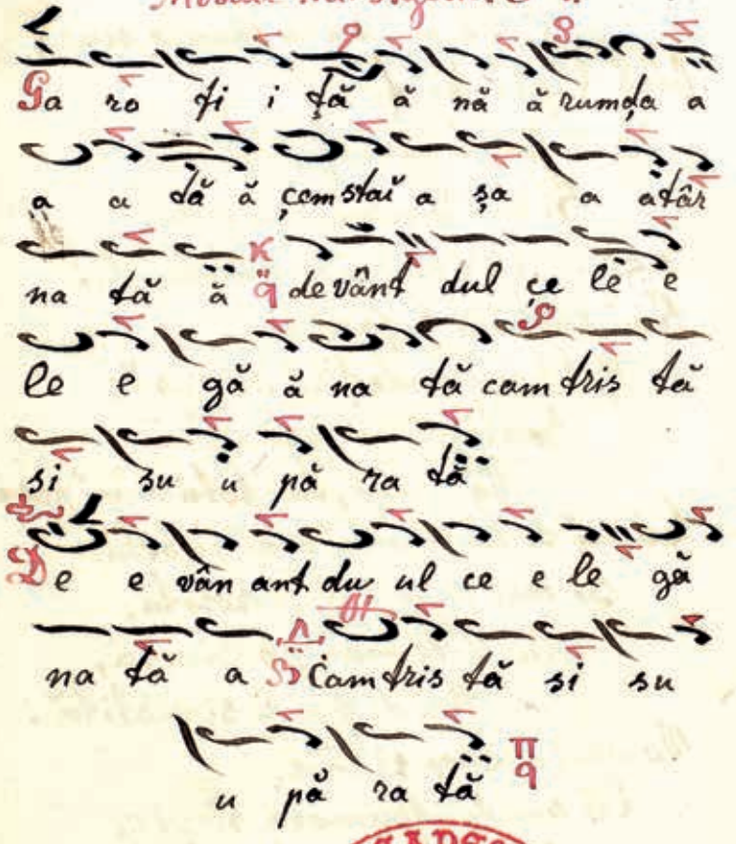
Ci mě iartă d'o cam dată,
'Toi prinde bine vro dată;
Si supărările tóte
Uită-le, din gându le scóte.

Vino a mea mângăere
Să'ți facu Agurida Miere,
Vin' dulceța mea cea bună,
Capului meu fii cunună!

A Pann.

175.

Cântul 97. Ginerelĕ si Broşineĕ.
Sau Sarodiţa si Roza. (Trandafirul.)
Modul na. Agem. 8 ti.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

176.

= Nu mĕ supăr pentru tine;
Ci pentru că oare cine
Era ca să facă bine,
Să mĕ ea în sânŭ la sine;
Însă Cupid băeţelul
'Sau făcut răsfăţŭ, căţelul,
Si mă înşelaţŭ, mişelul,
Căĭ cu naĭba mititelul!
Sau zuitŭ în tufa déşă
Într'un Trandafirŭ de casă;
Socotindŭ căĭ mai alésă
Foea lui, dar 'totŭ mumŭ pasă.
Că eŭ totŭ sunt'ŭ mai ĭubită
Si mai cu dragŭ mirosită,
Cu fóte mai potrivită,
Mai de frunte si vestită.
Va veni vremea si mie,
Că sunt'ŭ frumósă si vie,
Si foile voru sămĭ die,
Mai multă stătorniciе.

136

177.

Când Trandafirul va plânge
Ne având față de sânge,—
Și când floarea lui s'o stânge
Toată foia 'i se frânge.—
Cu toți spinii lui jelește;
Dacă munci înflorește,
Nimini nu'l mai mirosește,
Și nici cu mă mai hulește.
Iar eu rămân totu în stare
Cu-a mea foe verde mare,
Și ori cine vă mă are
Savându-mă ș-binei pare.

# # #

Așa dară, Garofiță!
Cu a le tale foiță,
Crești în d'amea grădiniță,
Rosie și mai pestriță:
Că de Cupid nimi 'e temă,
Nu bagi eu de dânsul séma,

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

178.

Că nu póte lua vamă
Cu săgețătăi de aramă!
Numai cu de Aurŭ póte
Din minte pre omŭ a scóte:
Ducăse la alte glóte....
Că le știu eu acum tóte.
Crești acuma în mlădiță,
Și te fă frumósă vițĕ!
Căi șade la Garofiță
Frumosu, la pieptu și la față:
Apoi grădinar ca mine
Nu va fi altul spre tine...
Voiu păzi așa de bine
Să nai nici unŭ mărăcine.

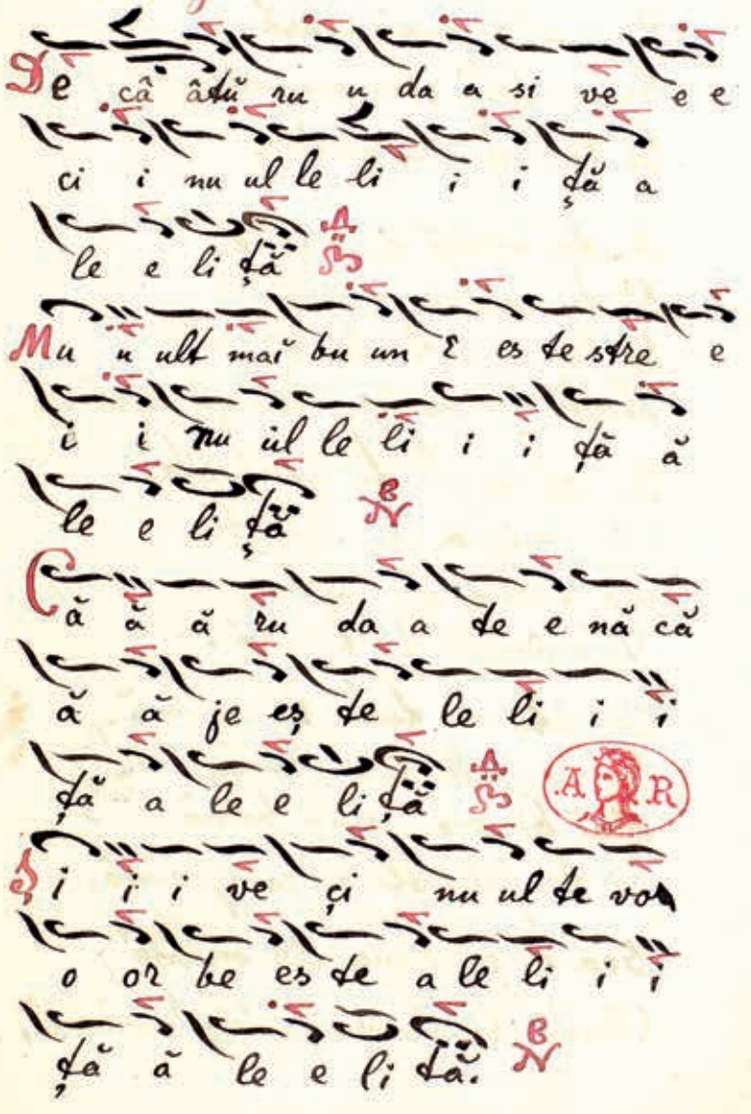
G. Ucenescu

N: B: Acestŭ Cântu șau tipărit
în „Minerva„ din Bucuresci.

ACADEMIA
DE
ARTE

Cântul 98. 107 179.

Legatos N 68. T.

180.

La o vreme când îți pasă
Vecinul te mai apasă,
Îți pune totu și ce nu vede,
Îți face de'i să crede.

Ruda iarăși n'are milă,
Să te vadă în silă,
Și la nevoe te lasă,
Nuți dă nici pe lângă casă.

Iar° străinul îți zimbește,
Din inimă te iubește,
La nevoe te ajută,
Te mângâe, te sărută.

De câtu un tată și o mumă
Să te certe de o glumă,
Mai bine-o vecină bună
Că te primbli cu zâmpreună,

Seara pe lună de mână,
Când și când în săptămână,

178

181.

Din casă pănăn grădină,
Cu vorbă dulce si lină,

Ți-ți spune dóao, trei glume,
Cum ?este mai dragu pe lume,
Ți-ți pune o periniçară
Să ședi pe prispă afară.

Câtu să ședi cu rămpreună
Nu tenduri de voe bună,
Că inima nu te lasă
Să o lași, să pleci acasă.

Fie nóptea câtu de mare
Că todu mica ?țisă pare,
Trece'ngrab ca o năluca,
Ținea la za te apuca.

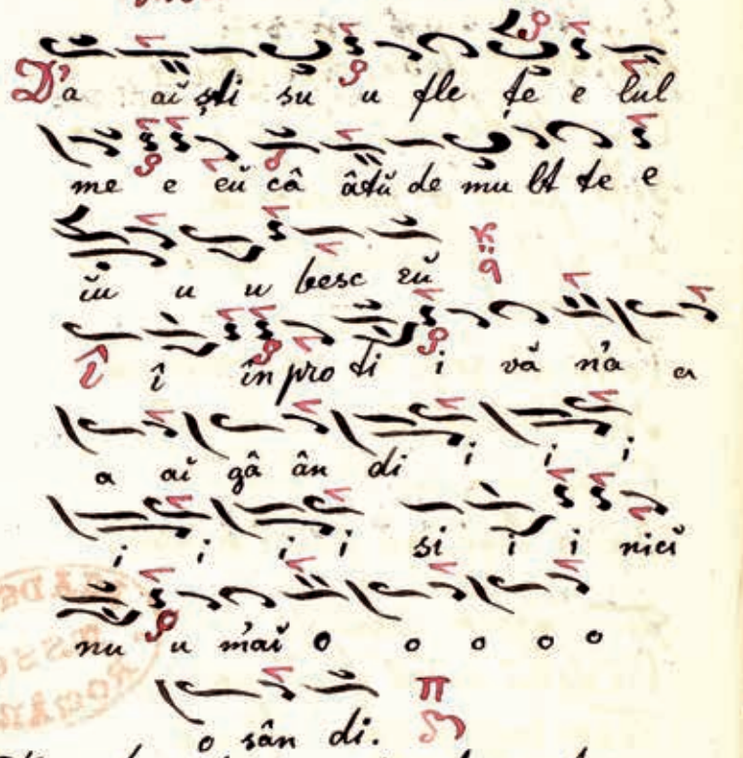
Si cându zada se răvarsă
Te duci mulțămitu acasă,
De primblare de sedere
Si de dulce mângâére.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

182.

Cantul 99. la neîncredere.

Modul 5 πα. T.

D'aĭ ști câtu de robu âi sântu
N'aĭ dice nicĭ un cuvântu;
Ci unindute'n amoru
Ar avea de mine doru.

183.

Numai tu, cu jurământu,
Ești draga mea pre pământu,
Și altă numai voescu
Nici să vădu, nici să iubescu.

Nu te mai îndoi dar
Și nu te mâhni îndadar,
Lasă cele ce te stric —
Și crede cele ceți zic.

La dușmani nu te uita,
La gura lorŭ nu asculta,
Căs ai relelorŭ isvorŭ
Și fericirea nuți vorŭ.

A. Pann.

ACADEMIA
RSSC
ROMÂNĂ

184. Cântul 100.

Modul II. Pa. T.

De par de sunt de ți i ne mă
de em că mai ui da at șa ce le
nopți șe ni ne a cum numai yim besc
un re ce vânt îmi spu u ne ca tu ah
mai la sa at si vai mă pier cu to dul nu
știu de mai dră esc săși ui tea sa ți
i in ță un su flet na pu tu ut săși
ui tea sa re di in ță ă vaș mă
ră ță ce e e esc a sa le la drămi
ști in te a celdul ce să ru ut îmi
pa re o cru ți me o vai mă în gro yesc.

3. 185.

Așa este fetiță,
Tu știu că mă iubești
Și când vro filomelă
Prin crânguri va cânta
Atunci inima mi bate,
Îmi pare că tu ești,
Ce mi dici cu dimbire:
"Eu nu te voiu uita."

Dar iarăși cându la tine
Mă uitu totu gânditor
Și suferu întăcere,
De tine depărtatu,
Dureri ne contenite
Atuncea mă apresor
Și un ce pare cămi dice:
"Iubirea lăsatu."

Dar iarăși trădătore
Eu nu credu că poți fi,
Și inimați cea bratemi
O dată a săltatu:

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

186.

Nu credu ca să voésca
Acum a părăsi
Pacela ce'n viață
Credința 'iai juratu.

Așa, iubite îngeru,
Grăbește-amă scăpa
De aste crude chinuri
Ce multu m'a obositu;

Îndórce-te o-dată
Și țăn'a mai afla
Acea dulce fericе
De care mai lipsitu.

A. Pann.

Cântul 101.

Streinul în Țara Românésca.

Despre munte să pogóră
Către vale o apșóră,
Lină, la beutu ușóra,
Poroclită: Gârlișóră, a)

a) Gârlă si Dâmbovița numită.

187.

« Dâmbovița apă dulce,
Cin'o bea nu se mai duce,
Și cumva de se va duce,
Înapoi iar'ălu aduce. »

E prea bine dis cuvântulu,
C'am umblatu mai totu pământul
Și'aci cum m'a adusu sfântul
Am rămasu să ascultu cântul:
Dâmbovița.... scl.

Țara e înbelșugată,
Cu de toțe îndestulată,
Lesneți faci masă bogată,
Vorba e adevărată:
Dâmbovița.... scl.

Or' ce omu se poposește,
Hrana, pâinea își găsește,
Ca în sânu de Raiu trăește,
Cântă și se veselește:
Dâmbovița.... scl.

Că romanii suntu din fire
Blânzi, plăcuți și cu înbire,

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

188.

Dulci la înprietinire,
Dișu e prea cu potrivire
Dâmbovița.... scl.

E galant ființe-care,
Au mâni slobode la dare,
Faci putinu, zi plată mare,
Bucurosu cânti cu glas tare:
Dâmbovița.... scl.

Aibă, naibă meserie,
Numa'n București să fie,
Chiar un șacagiu să fie,
Cânta iar' cu bucurie:
Dâmbovița.... scl:

Ai dar' toți într'o unire
Să urăm cu norocire
României fericire,
Cântându într'o glăsnire:
Dâmbovița apă... scl.

112

Cântul 102. 189.

Istoria Cânteculuĭ

Încă din anul 1844. Subscrisul aflându-mĕ Învăţătoru si Cantoru la Biserica Sfinteĭ Treimĭ depe Tocile – care este Comuna Bolgerschiulŭi de sus în Braşovu. —

Poetul Andreĭ Murăşian ca rudenie cu Parohul Vonifatie Pitiş venea Vara desu la grădinile parohuluĭ pentru aerŭ si pentru Cerase. Sosind furiosul anŭ 1848. poetul căuta o melodie după care să compue pentru acestŭ anŭ un Sonetŭ care să se cânte între amiciĭ ce era să se adune la grădina parohuluĭ pentru o petrecere de seara – cu mâncărĭ si beuturĭ în onórea Cerasĕlorŭ.

Am Cântat multe Cânteçe de probă; iar Sosind la următorul Cântŭ «Din sânulŭ maĭcĭĭ mele» si cântându-l – a rămas poetul – pe

190.

lângă acésta melodie – obligându-mĕ ca pe Dumineca viitoare să me aflu si eŭ împreună cu oaspetiĭ invitaţĭ la grădină Ca să cântu după melodia aleasă poesia ce ova compune până atunci —

Fiu Dumineca hotărâtă – iată că vine poetul împreună cu 4. Domnĭ români — si şedând cu totiĭ pe iarbă verde si cu Cerase înainte – îmĭ dete D. Andreĭ Murăsan poesia ţă cută: «Deşteptăte române:» îlu probaŭ puţine rânduri, si vădând că în tot Melosul este de minune potrivitŭ – l'am cântatŭ cu vocea mea tinără si puternică până la fine.

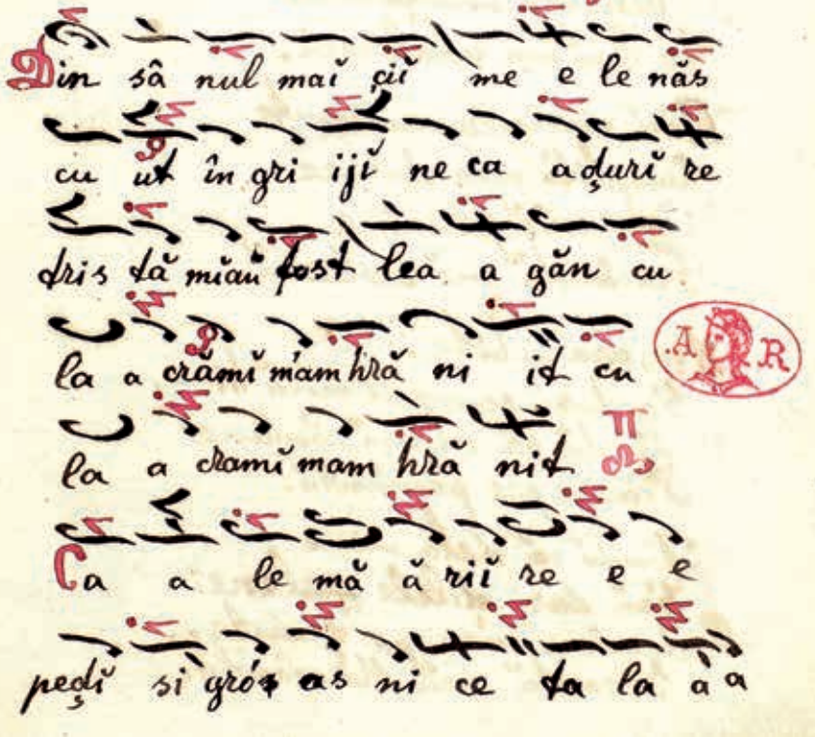
Mai repetindu-l odată toţi Domniĭ învăţând melodia din auzŭ cântaŭ împreună, mulţămindu si urându multă viaţă si sănă tate mareluĭ poetŭ.

191.

Din ḍioa aceĭa Cântul „Deș-
ḍéptă-te române„ s'aŭ ḍăcut celŭ
maĭ plăcut si ḍamiliarŭ, iar' eŭ
eram poștit în toate părțile ca săl
cântu si să învățu ținerimea al
cânta bine si regulatŭ.

G. Ucenescu.

Modul ♀ πα. T: < Allegro.

A R

192

2.

Acuma pretutindeni
Întorcŭ a mea vedere,
Si Ochiĭ mulțămire
De locŭ nu întâlnescŭ.

Căci nimenea nu simte
Cumplita mea durere
Si oameniĭ pe mine
Trecându mĕ ocolescŭ.

3.

Așa, așa ĭubite!
S'a dusŭ seumpul mĭeŭ bine,
Vădându că nimĭ rămâne
Plăcere pre pământŭ.

Vădându că ḍela mine
S'aŭ dusŭ ḍilele ḍerĭene
Puĭu mâna mea pe ḍrunte,
Si cantŭ unŭ Mormântŭ.

114

193

Din dilele-mi plăcute,
Din vecul lor de aur,
Din vechiami fericire,
Din sfântul lor Amor.

Idei au rămas numai,
Pre-cumu o nălucire
Rămâne diminéța
Din visuri care sboru.

5.

Așa, fără'ndoélă,
Amara mea viață
De-acum e pentru mine
Nisipu nerodit'oru,

Ce vara îlu usucă,
Iar' iarna îlu înghiață
Și nici o flóre n'afla
Sirmanul călători;

6.

Dar' însă suveniruł
Fiindeloru ușitate
Va fi l'al meu sufletu
In veci întătișatu

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

194.

Ca frundele aduse
De vijelii pornite
La vechea lor tulpină
Ce-odată leau purtatu.

7.

Nădejdi omorâtóre,
De visurile vóstre
Acum preste măsură
Me vădu îndestulatu!

Fugiți zadarnici dile,
Ce griji omorâtóre
Pe tâmpla mea frunte
Curându văti adunatu,

8.

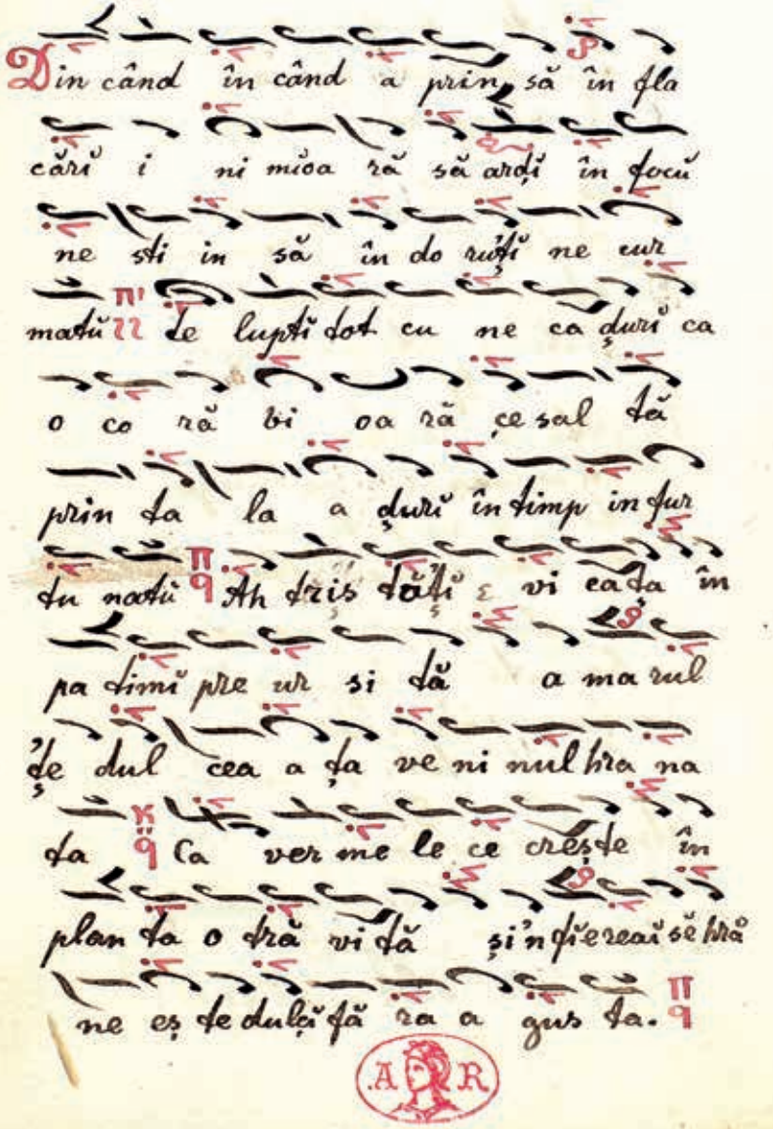
Când Tomna se arată,
Al Erneĭ rece Sóre,
Copacii fără slavă
Las frunda, se usucu.

A mea nenorocire
Uscându a vârsteĭ flóre,
Dic lumii unu adio
Și Dau Lira, me ducu.

G. Asachi

Cantul 103. O nenorocită. 195.

Modul, ♀ πα. T. ⊂. S.

196.

3.

Suspine te sugrumă,
Îți tae răsuflarea,
Scuipareaț̆i este spumă
Cu sânge și venin̆,

Și ne având̆ cui spune,
Ardând̆ ca luminarea,
Te stingĭ ca un cărbune
Sutin̆ câte putin̆.

4.

Ca vita care scóde
În muncă limbă lungă
Și face, că nu póte —
De câtŭ numai oftând̆:

Prin gloduĭ̆, prin nevoe
Só bată, só înpungă,
Ea trage săn covóe
Și móre totŭ dă când̆;

5.

Așa tu inimióră,
Dureri să te sugrume,
Să suferĭ sorióră
Că n'aĭ alt ce să facĭ:

116

197.

Așa 'l'a fostu norocul
Să plângă drăndu în lume,
Și rana ta și focul
În tine să le tacă.

6.

Ci dorul tău să rămâe
Și lacrămile multe,
Tentatorce, te mângâe
În sémă făr' să bagi:

Că cele ce de sórtă
'Ța fostu scrise în frunte,
Și vie chiar' și mórtă
Tu totu o să le tragi.

A. P.

ACADEMIA * MSSC * ROMÂNĂ *

Cântul, 104. M. ♀ ma. T.

198.

N'am pusu la capu floricele
Nici la códă panglicele.
Nu știu când e sărbătóre
Nici am di veselitóre.

În drun casă, esu afară
Totu cu inima amară.
Câți oameni văd și neveste
Totu îmi par că aducu veste,

Și nu văd o păsărică
Să vie, șaudu, să'mi dică
Că neïca călătorește,
Grăbește, când sosește;

Cin' o dice neïca vine
Îi dau Ța de pe mine
Și de pe culme scurteïca
Numai să mai văd pe neïca.

117

199.

Cine în ochi-i mi-l va scóte
Îi dau după mine tóte,
Îi dau măcar demi va cere
Si pantofii din picere.

Jaș da șirul de mărgele
Si Cordéua cu inele,
Si totu ași da, iaș da încă
Si tórta; dar mě mănâncă,

Că neica să necăjește,
Mě ciartă si mě urește,
Că elu ori unde să plimbă
Vine în deștu-i o schimbă,

Si-mi jură că pân la mórte
Dragostea mea o ȝo pórte.
Că avem ĭubire mare,
Dragoste fără încetare.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

200. Cântul, 105.

Melodia ca Cântului 105.

—Dragoste ce-avém noi, frate,
Gândém mórtea ne-o desparte
Si te facu o grădină
Ca să numi mai fii vecină.

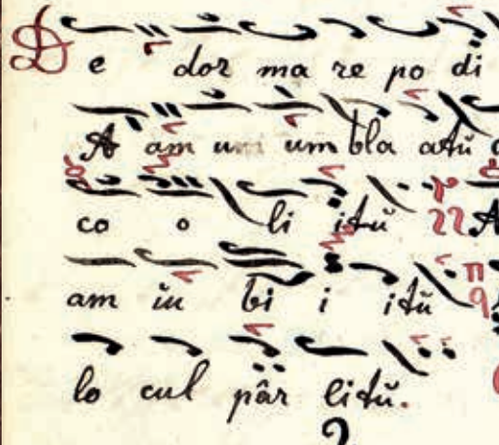
O grădină cu bucate
Pe amândoi ne desparte,
Ca să navem noi ĭubire,
Dragoste si întâlnire.

= Așa dragul meu vecine,
Pe pârlédu stă mărăcine,
Că acum nu mai sunt fată;
Ci cu bărbatu, măritată....

ACADEMIA ROMÂNĂ

Cântul 106. 201.

M. o pa. T.

C. Ș. U.
ACADEMIA RSS A ROMÂNĂ

2.

Dasupraĭ Vântul sunându,
Erbulița suspinându
Și pe Puica adticându,
Totu de Neĭca întrebându.

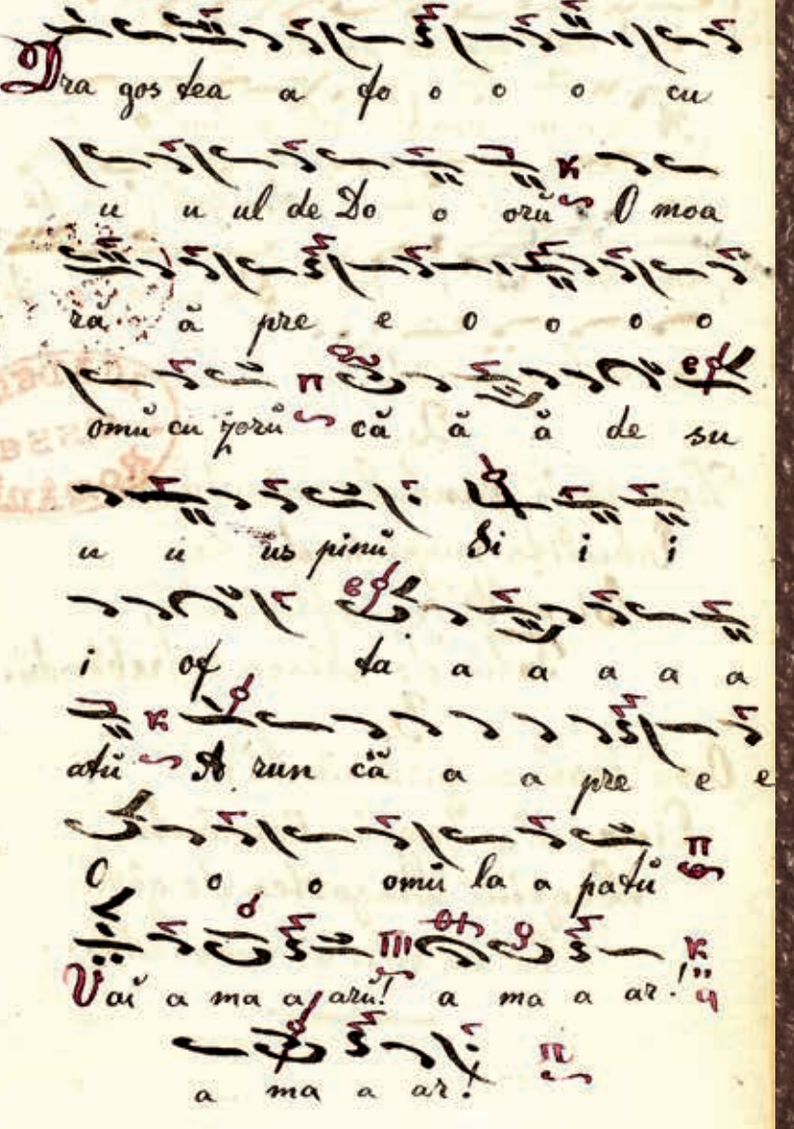
3.

O să lasu cu jurământu:
Cine m'o bagaĭ Mormântu,
Legemi Dragostea de gâtu
Că ea m'a si omorâtu...

---

202. Cântul 107.

M. o pa. T.

203.

2..

Ja vedi milă, ia vedi Doru !
Ce căştigi dela Amoru ?
Căn locu să te foloseşti,
Cu patimi de pomeneşti.
Vai amar, amar, amar!

3.

Că in Dreptate nu tinu,
Din Amorul celu putinu.
Daca stă la interesu —
La ce su din minti să mi zesu ?
Vai amar, amar, amar !

A. S.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

Cantul 108. Mo. Ni. T.

De ce nu sunt grădina ce sea ra
pe răcoa re o bi iç nu eşti prin tânsa
tu a de pre um bla
De ce nu sunt o ro o zăde çe nu

sunti o floa re cătunci gândesc o, dra gă
că tu nu mai ui ta.

2.

De ce nu sunti Zefirul ce sănuti răcoreşte,
De ce nu sunti unu Aeru ce sórbe gura ta.
De ce nu sunti unu sânge ç'obradul îti roşeşte,
Cătunci aş crede dragă! că tu nu mai uita.

3.

De ce nu sunti su Unda cea lină si curată,
Çen sănu de ascunde când mergi a de scălda.
De ce nu sunt Oglinda ce Chipul îti arată,
Cătunci aş fi mai sigur cătu nu mai uita.

4.

De ce nu sunt su luxul çe Sufletu ti iubeşte,
De ce nu sunt podóba çe pui pe frunte a ta ;
De ce nu sunt su slava ce inimati doreşte
Cătunci aş fi preasigur Că tu nu mai uita ;

5.

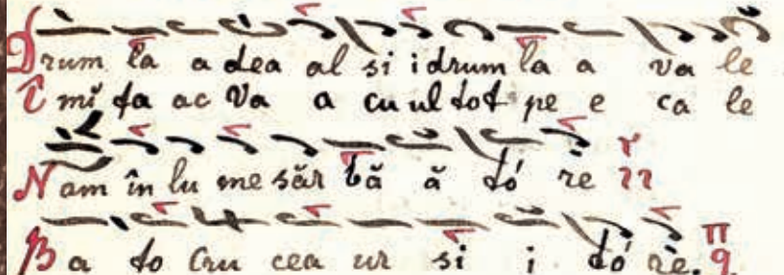
Dar, vai nu sunt nimica, sunt o simplă fiinţă,
Ç'a te iubi din Sufletu Amorul m'a învăţatu.

123

205.

Eŭ nu am altedaruri de cat a mea Credință
Și dăceia, crudo, mă tem că mai uitați.

Cântul 109. M. 8 πα T.

Care m'a ursitŭ pe mine
Să n'am nici unŭ ciasŭ cu bine;
Ci să mĕ trudescŭ pe lume,
Necaduri să me supume.
Ostenitŭ mereŭ de ducă,
Kópteaŭ Codru mĕ apucă,
Copaciloru suntŭ nălucă,
Ochii numi să mai usucă.
Unde mergŭ, în orĭce parte,
De iubitŭ rŭ nu am parte,
Dragosteleimi suntŭ desarte
Că mândra mea e departe.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

206.

Dorul cândŭ mĕ prididește
Nicĭ unŭ timpŭ nu mĕ oprește,
Viforul nu mă ngroadește,
Calea nu mĕ ostenește.
Aolică Dâcă flóre!
De n'aĭ fi fermecătóre
Nu mai întórce din cale
Să calcŭ pe urmele tale.
Cu doi-saci la spinare,
Leșinatŭ de ne mâncare,
De vântŭ bătutŭ, arsŭ de sóre,
Și cu băsicĭ la picóre.

Cântul 110.

De vreme ce Doftoru eștĭ
La patimile trupești,
Vino dar' de lecnește
Acestŭ pieptŭ ce pătimește:
Vino viața mea la trupŭ
Vin' su fletul meŭ celŭscumpŭ,

207.

Cu gura ta hotărește
Rețeta ce trebuește.
Vino, că alu tău rob sântu
Până voiu intra în pământu
Mișcăți budele si'mi spune,
Dămi cuvântu, nu mă răpune;
Întórceți chipul frumosu
Si îmi cântă mai duiosu,
Dămi din ochiți mângăere
La cumplita mea durere.
Ah! nu te posomorâ,
Dragostea numi omorâ,
Căn ochiți e a mea viață
Si dóță a mea dulțeață.
Si dela dânsii aștept
Leacu la rana mea din pieptu,
Că eu numai cu vederea
Îmi potu alina durerea:

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

208.

Ear' de nu veți avea doru
Si mă veți lăsa să moru,
Răsplătire după dapta
Si pe tine te aștepta.
Si veți crede tocm'atunci
La crudele mele munci,
Veți vedea căi fostu tirană
Si mai omorâtu cu rană:
Si atunci noi căi'n vântu,
Căci o să țiu în mormântu;
Ci spren durare grăbește
Mórtea pân' nu mă răpește.

A. P.

Cântul III.

Dérți aurul să póță,
Dămi dea viață'ndelungată,
Alu nimicu n'aș mai poftí;
Ci mâș străduí d'aș strânge,
Si de mórte nu m'aș plânge

122

209.

Căci aș da si mas plăti.

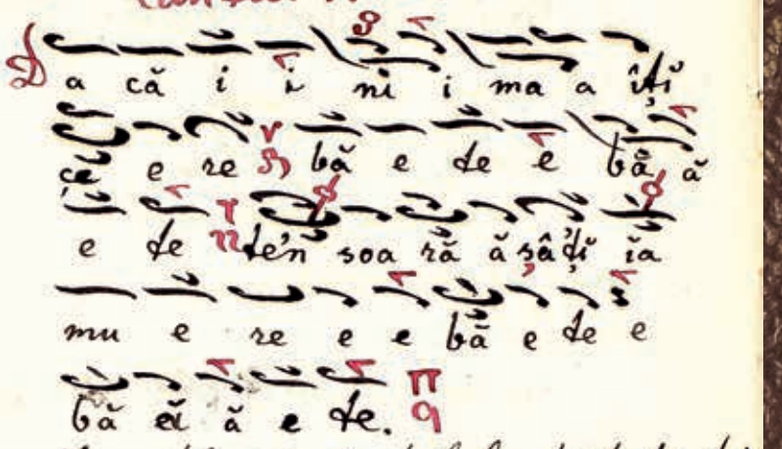
Dar' de vreme ce nu póte,
Să me scóță dela mórte,
De ce să mă străduescu ?
Cu amar si cu durere,
Ca să dobândescu avere,
La toți să mĕ căĕuleze

Mai bine săracu în pace,
Să trăescu cum mi'eĭ place,
Căci cându va fi ca să mor.
Petrecându în sărăcie,
Sfârșitul meu voiu sămĭ fie
Între viiu si între amor.

A. P.

ACADEMIA
MSSE
ROMÂNĂ

210. Cantul 112. M. Gr. Tia. Tr.

Nu umbla prin mahalale, băete, băete!
Inhaĭtați cu haĭmanale, " "
Că'ți fac spinarea tóbă, " "
Și o sămĕ dai de glóbă; " "
Ia'ți măsurile, băete, " "
Căs'în lume multe fete: " "
Nu fii dujmanu casii mele, " "
Cămĭ faci capului belele. " "

Dacă'ți trebue muere " "
Vin' la maĭca si mĕ cere, " "
Nu fluera pe la pórtă; " "
Ci cumu 'ți chipul de pórtă; " "

Bagăți mintile în traușta;— Băete, băete. 211.
Și nocoli la ferésta, " "
Că îți spuiu de nu știi încă, " "
Câte z'boru — nu să mănânca. " "
Nu gândi căs' dóte próste " "
Ca să dea cu tine cóste; " "
Surda s'beră cântându pe drumuri " "
Ametitu de próste fumuri, " "
Că să va găsi vre unulu " "
Săți dea minte cu Crăcunulu, " "
Săți scóță din nasu Amorulu " "
Și săți potolésca Dorulu.

A. P.

Cântul 113. Țâganul lăeșu.

Din Ploescĭ pănăn Novaci,
Perduiu șavuiu în Doi-saci: (Desagi)
Dar' dăvému or' de năvému,
Ca sămĭ eaŭ sciu că gândému:
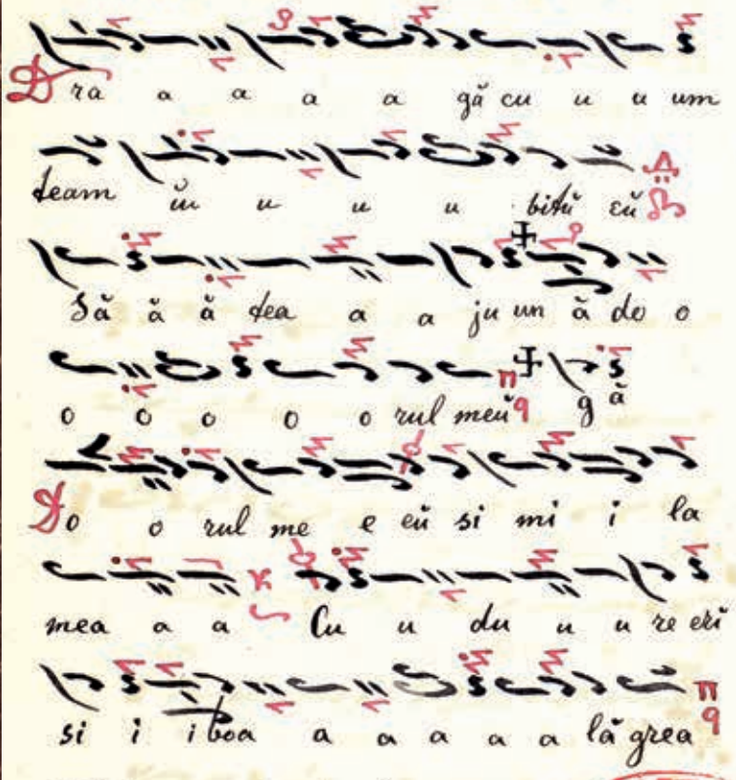
ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

212.
O păpușe de Tutunu
Șunu Călăpiorŭ de Săpunu.
Și mai avému, or' năvému,
Ca sămĭ eaŭ sciu că gândému:
O Țiulea șunu Cĭubucelu,
Să bea Dâca mea cu elu;
Luaŭ, nuștu ce făcuiu,
Dar' Aldămașului băuiu,
Și plecându cam bétu, cam drézu,
O glóbăn drum de calu brézu,
Ĝn spinarea mĭaruncă
Și la fugă o luă:
Eŭ damŭ călchâe să stea
Și elu fugea câtu putea,
Alergă, totu alergă
Șân Temniță mĕ băgă.

124

213.

Cântul 114. M. ♀ πα. T. —

Fulgere căḑându din norŭ
Să de arḑă si să morŭ,
Să crăpŭ, să de prăpădeşti,
Ca Ciara să de să de dopeşti!,

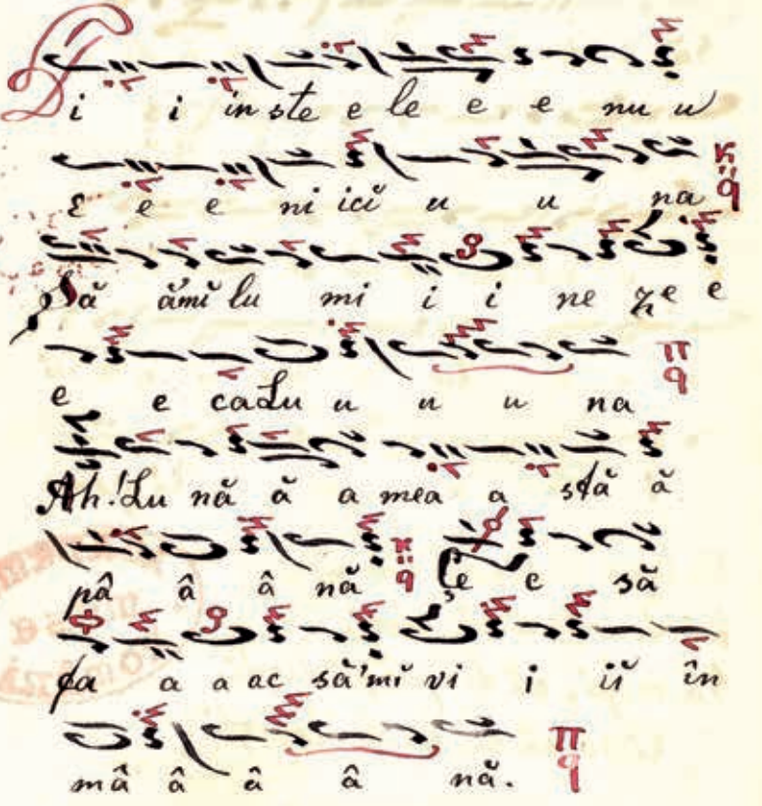
De câtŭ vie să maĭ staĭ
S'altuĭ inima săĭ daĭ,

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

214.

De câtŭ si p'altŭ săl'ŭ robeşti
Si săl laşi, săl'ŭ parăseşti.
1852. G. Ucenescu.

Cantul 115. M. ♀ πα. T. —

215.

Nuștiu ce cursă ațĭ dinde
Și cu ce Laț de pocŭ prinde !
Să te știu a nu te-ascunde
Prin ale norului unde ;
Că traescŭ o morte vie,
Așteptêndŭ mórtea să vie,
Nópte fără nori, senină
Ca să vădŭ ata lumină ;
Ziua trece, Nóptea vine,
Gândul meŭ e totŭ la tine ;
Și inerețele mele
Să sfârșescŭ în Chinurĭ grele ;
Să sfârșescŭ și de blestémă
Tu să daĭ de ele seamă :
Căci tu faci de să usucă
Și'n Mormântŭ ca să se ducă.

A. P.

Cântul 116.

Două inimĭ numĭ daŭ pace,
Mie numaĭ unámĭ place;

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

216.

Unámĭ este Draga mea
Și'altámĭ este o belea ;
Léșŭ ĭubi pe amândouă,
Să facŭ altă Lege nouă :
Dar' dóĭ sta ale ĭubi
Mă temŭ că și'orŭ învrăjbi ;
Eŭ diseŭ Dragiĭ să vie
Și Beléua să nu știe,
Dar' Draga mea cum sosi
Și Beléua fu aci ;
Amândouă numĭ daŭ pace
Dar' gâțiți care ĭmĭ place, ?
Una merită de Zimțŭ
Și'alta merită dén vinsŭ.

A. P.

Cantul 117.

(Pravoslavnică Creștină)

Dragostea mea cea dintaiŭ !
Tu te ducĭ și eŭ rămâiŭ,
Cum o să petrecŭ cu Dorŭ,
Să traescŭ și să nu morŭ ?

123

217.

Că d'acum unde gândescŭ
Parcŏ sămă prăpădescŭ;
Nu poçŭ sta nicĭ întrun locŭ
De văpăĭ si mare focŭ;

Intrun casă, esŭ mă plimbŭ,
Dorul nu pocŭ sămĭ maĭ schimbŭ,
Căn locŭ să 'mĭl uşuredŭ
Eŭ meŭ răŭ mă 'nflăcăredŭ.

Esŭ la câmpŭ ca să 'mĭl stingŭ
Vânturĭ batŭ şĭ'âlŭ maĭ încingŭ,
Orĭ si încotro mă ducŭ
Maĭ marĭ focurĭ mă apucŭ.

— Ah nu ştiŭ ce chipŭ să facŭ
Draga mea să te împacŭ !
Că acelaşĭ focŭ si eŭ
Patimescŭ în trupul meŭ;

Dar 'nu pocŭ ŭbita mea!
Lângă tine-a rămanea,

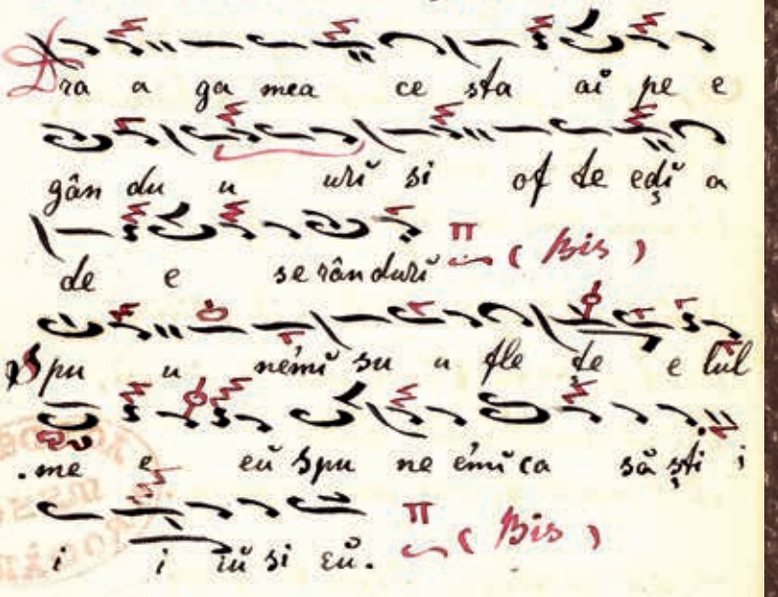
ACADEMIA * MSSC ROMÂNĂ *

218.

Sunt silitŭ chĭar si ne vrândŭ
Să plecŭ, să te lasŭ plângândŭ.

A. S.

Cantul 118. M. ♁ ma. T. T

Spunemĭ scumpa mea ŭbită !
Ce steŭ tristă si scârbită ?
(Spunemĭ sufletelul meŭ !)
(Spunemĭ ca să ştiŭ si eŭ.)

N. B. După fie-care două rânduri să cântă:
"Spunem sufleţelul meŭ! Spunemĭ ca să ştiŭ si eŭ."

219.

Spunémi scumpa mea iubită!
Ce stai tristă și scârbită? s.c.l.

Spunémi dragă, ceți lipsește?
Sufletelul ceți dorește?

Spunémi ce vierme te róde?
Și sămi râdi nu te slobóde?

Spunémi, dragă! din ceți vine,
Să te uiți cu rău la mine?

Spunémi carémi e greșala,
Și careți e bănuiala?

Care vorbe, și ce pără,
Inima îți amărâră?

Pentru ce plângi? O, minune!
Ce ai? nu tăcea, îmi spune!

Ce doreu? ce Doru țen presóră,

ACADEMIA MSSR ROMÂNĂ

220.

Spunémi dragă Soricóră!
A.C.

Cântul 119. Chiuitură.

Daolică ce dicală
Dela o tândală!
Vai ce focu, ce dicătură
Hop Opincă sură!
Dela noi, pe la Câmpie
Mândrele renvie,
Când privește voiniceii
Stându în joc ca leii,
Când lenvârte, le sucește
Inima le crește,
Iară când lenbrățișadă
In rău se viséda.

128

221.

Cântul 120.

1.

Durere'mi cea mare
Înfrecută p'or care
Cumplită durere;
Dar' eu totu nu mor';
Ah! dei dinea minte
Câmi dai jurăminte
Îmi vei păstra, póte
O umbră d'amor';

2.

Când' mergi prin vâlcele
Şi'adun' flori cele
Şi'acóperi cu ele
Fraga fruntea ta,
Dacă cuntâmplare
Nimerești o flóre
Ce pórtă scumpu nume,
Dicu: "Nume uita;

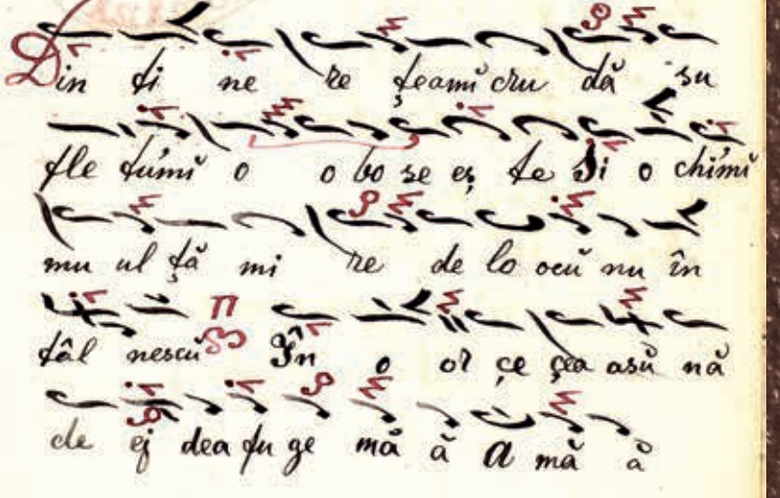
ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

222.

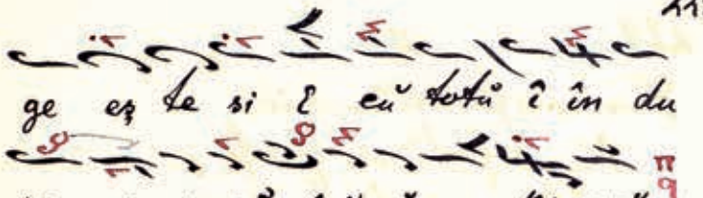
3.

Ah, atunci gândește
Că de min' vorbește
Asta 'mi e nădejdea
D'asta mai traescu;
Eu credu că din fire
E compătimire,
Care inimi lega
Cu lanțu sufletescu.

Cantul 121. ♀ ma. T.

223.

ge eș te si ț eu totu î în du

re e re rămâ i să ma sfârșescu.

2.

De'mi a ș imbitu vro-data
Vro mica fericire,
D'am încercatu durerea
Să o pocu ameți,
Amu deșteptatu în mine
Mai rău acea simțire
Ce'mi ș ice căndurere
Rămâiu a me sfârși.

3.

D'em cugetatu vro data
Că vremea stinge tóte,
Aste dorinți ș acuma
Mă faciu a me mâhni,
Zadarnicu, totu în silă,
Căci vădu că nu se póte,
Si eu totu în durere
Rămaiu a me sfârși.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

224. 4.

D'am constiintitu în mine
Vrun sufletu, vro ș iință,
D'm a suspinatu de dânsa
Ș'am ș isu, me va iubi,
Mi lăsatu în tăcere,
În cruda mea silință,
Si eu totu în durere
Rămaiu a me sfârși.

5.

Când dioa ș senină,
Când Sórele răsare,
Când roua diminetii
Incepe a peri;
Atunci pătrunsu de chinuri,
De dèsămi suspinare
Incepe si viațămi
Cu'ncetu a se sfârși.

6.

Când nóptea este blândă,
Când Luna strălucește,
Si ochimi ce gândirea
face-a aromi,

225.

Atunci resuvenirea
Ca umbra mân sotește
Șâmĭ dice cândurere
Rămâiu a mĕ sfârși.

7.

Ca iarba cea uitată
De Roua primăverii,
Ca pomul fără róde
Ce'ncepe-ângălbeni,
Sub schimbătóre vreme,
Sub vaetul durerii,
Totŭ as-felu zŭ acuma
Rămâiu a mĕ sfârși.

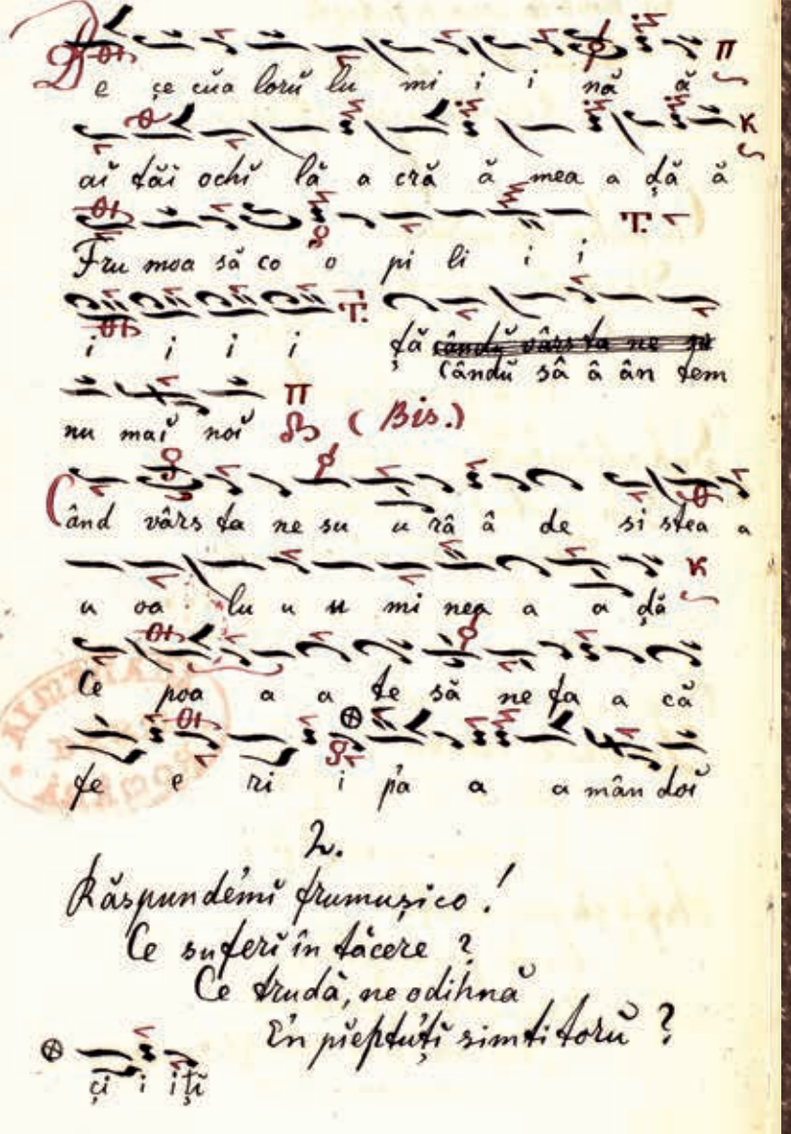
8.

Ca frunda care cade
De viscole isbită,
Ca flórea nĕngrijită
Ce'n cepe-a veșteji,
Astfel șa mea viață
De trude prebegită,
Rămâne cândurere
Cu ah! ase sfârși.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

226.

Cântul 122. M. ♀ πa. T. ⌐.

2.

Răspundemĭ frumușico!
Ce suferi în tăcere?
Ce trudă, ne odihnă
În pieptuți zimtitoru?

227.

Când inimâmi aprópe
Dâta sfântă placere
Si bate sâți raspundă
Cu suspinu de amoru.

3

Amorul e o taină
Ce nimeni no'nțelege,
De câtu numai acela
Co dat' a suferitu,
Săgetile de flăcări
Cu totu aceiaș lege,
In ori si care pepturi
Orbirea 'la infiptu.

4.

Când viața să sfarșește
Si sufletul veghează,
D'asupra pe mormântul
Ce zace întristatu,
Mai tristu e al meu sufletu
Vădându ce resprimédă
Al său prea tânăru sufletu
In fuhdul său mișcatu.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

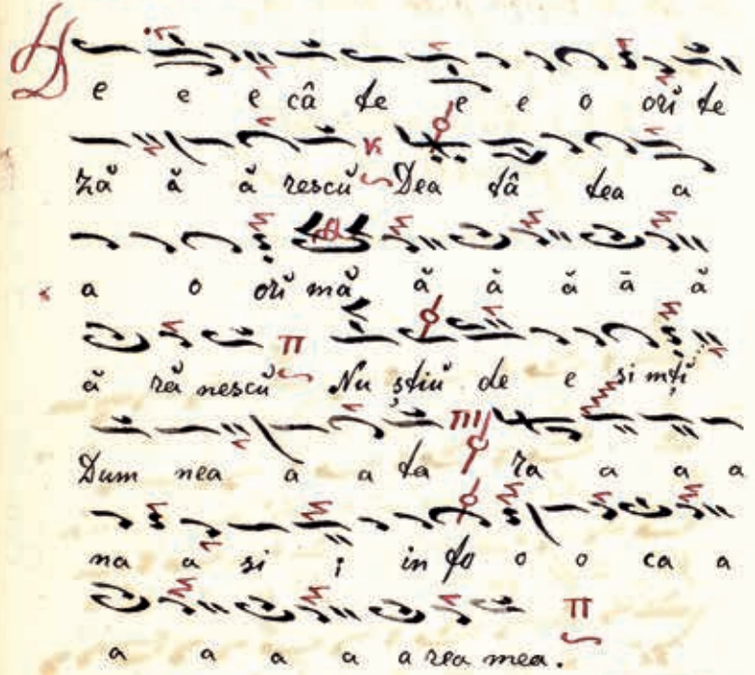
228. 5.

De vrei să știi viéța
Sau ce e fericirea,
Avemu putine dile
Si'apoi va fi târdiu,
Ca flórea cea de tómnă
Ceși perde înflorirea
Si numai poti parfumuri
Sălu afli in pustiu.

6.

Grăbimu în astă lume,
Uitămu or' ce mâhnire,
Copilul când să naște
Îi trebui ajutoru,
Dămu mâna cu dorință
In flăcări de iubire,
Sorbimu din cupa vietii
Umplută de amoru.

Cantul 223. M. ♂ πa. T. 229.

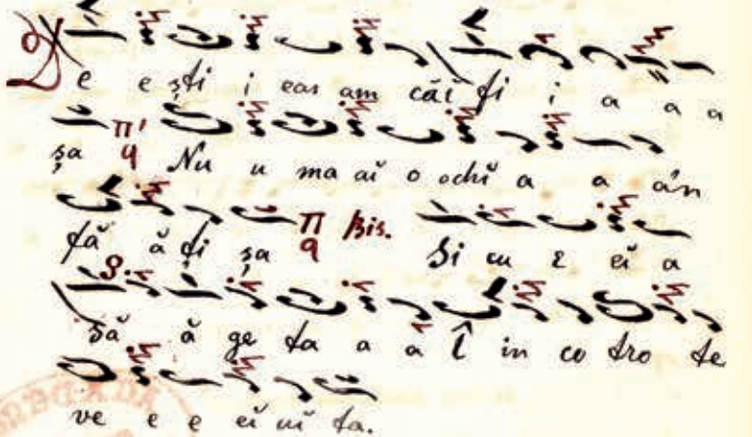
Teaș ruga si nu ~~cunoști~~ cutezu
Vrându să mĕ încredintezu,
Camorul e rană grea,
Când unul vrea și altu nu vrea.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Daș sti că nuți sunți pe placu
Naș sta supărări săți facu;
Ci ochii mĕaș stăpâni
Și mai multu nu măș răni.

230.
— Ba, de simți prea bine cu,
Si ești si pe placul meu,
Dar e rău de amândoi
Căci prăpastie între noi.

Cântul 124. M. ♀ πa. T.

Fără să țen dusi apoi,
Săți dragĕ Săgiadân apoi,
Alțân urma lui săarunci
Și pe omu săl lași în munci:
Dintruntâiu măș și feritu
Ca vrăjmașu teaș și privitu;

231.

Ci ne-ám privitu cu dragu;
Ș'acum rănu de mórte dragu;

Dale cărora dureri
Am rămasu fără puteri,
Și vădu bine co să morŭ
De nimi veĭ da ajutorŭ.

Cântul 125.

De-acum nadejdile tóte
Dela mine rău sfârșitu,
Morŭ, luându-mi-voe bună
Dela ceĭa ș'am ĭubitu.

Ah ascultă-mă, stăpână!
Până nu mă depărtezŭ,
Mă ducu să plângu în pustie,
Acolo să suspinezu;

Doĭ muri sămi scriu pe piatră,
Că acestu ne norocitu
Numai de amea ĭubire
În pustie ș'a sfârsitu."

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

232.

Iar' doĭ trăi cu durere
Prin pustie rătăcitu
Câte-o data'ĭi ad'aminte
De acel ce dea ĭubitu.

Cântul 126.

Din trista junete dragă,
Și din tinerii mei ani,
Mai ĭubitu-si mi-ai fostu dragă,
Fără să avemu dujmani.

Ochii mei fără sfiélă
La al teu chipu s'aținta,
Și ai tăi fără popréla
Mě privea si mă-n cânta.

Gura mea cu liberare
Ĭĭ vorbea ș'ĭĭ surâdea,
Și atá iar' prin urmare
Sămi răspundi să deschidea.

Glasul meu ca filomela
Ca să'ĭi cântu ĭlu slobodému,

233.

Șal tău în timpul acela
Sămĭ ajute'l audeamŭ.

Ne luamŭ, știi, si de mână
Si împreună alergamŭ,
Pela hâŭ, pela Fântână
Si pe nume ne strigamŭ.

Inimăți ardea de mine,
Nu vreĭ să te osibești,
Când mĕ depărtam de tine
Mă căutaĭ să mă întâlnești.

Séra până diminéța
Osebiți dacă ședému,
La a Zoriloru roșală
Alergam si ne vedémŭ;

Si n'avémŭ să ne opréscă
Amândoi a nu juca,
Voea-ne copilarésca
Nimenea nu o strica;

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

234.

Dar' acuma din protivă,
În mai zințitorii anĭ,
Sórta cea ne milostivă
Nea făcutŭ să avem dușmanĭ;

Tu stai totŭ păzitĭn casă
Pasŭ n'avémŭ să nĕ întâlnimŭ,
Singură nu te mai lasă
Dóo vorbe să vorbimŭ;

Ah! răcĭ nu e cu putință
Să ne facem iar' copiĭ,
După nóstră iar' voință
Să trăim câtŭ vomŭ și viĭ.

Cântul 127. Teatralŭ.

Deĭ vedea vro tinerică
Câtĭ vorbește in favorŭ,
Zi, că, este frumusică
Și în sfârșitŭ că vrea amorŭ.

135

235.

Despre rude ja ceĭ face,
Măcar de sor mâniea,
Este chipŭ ale prefface,
Si mijlocŭ a le'mpăca.

Ne rugămŭ cu plecăciune
Domniloru, nu fluerati,
Ci vĕ facemŭ rugăciune
Ca să ne aplaudati.

Cântul 128.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Dorul dăŭ mă prăpăditi,
Si cu dotul mă smintiti,
Ci de aĭ sufletŭ milosŭ
Teĭntórce, catămĭ duĭosŭ:

Te mai uită si la Ceru
Si nu mĕ lăsa să pieru,
Că tu esti ŭbitul meŭ
După unulŭ Dumnedeŭ:

235.

L'amoru de cândŭ măĭ suppusŭ
Kădejdea'n tine'meam pusŭ,
Si juru ca să amŭ păcatŭ
La altŭ chipŭ de mam uitatŭ;

—Stingeti dorul ce'mĭ spuĭ,
Nu umbla să te răpuĭ,
"Ca'n postŭ verde s'a uscatŭ,
Ca'n floritŭ s'a scuturatŭ;"

Tóte suntŭ la vremea loru,
Juramântŭ, credint'amoru,
Ci destul ori ce acumŭ,
Că în lume tótes' fumŭ;

Tóte de la omŭ sĕ ducŭ,
Trecŭ si pierŭ ca unŭ nălucŭ,
Câte'ntâiu 'i se par mustŭ
Urma loru e cu desgustŭ.

A. P.

136

237.

Cântul 129.

Mierea cu bărbatŭ leneşŭ.

De măş vedea odihnită,
De supărări liniştită
Şi de bărbatŭ mulţumită,
Măşŭ tinea că s' norocită.
Aş trăi cân Raiu ferice
Şi de Bărbatŭ năşŭ mai dice,
Chiar cu Miere să mĕ pice,
Şi pe mâini să me ridice.
Că de când suntŭ măritată
Nâmŭ rasuflatŭ nici odată,
Amŭ trăitŭ totŭ supărată,
Cu faţân lacrămi udată.
Am un Bărbatŭ de ocară,
De leneşŭ unicŭ în ţară,
Nu'l vedi nici iarnă nici vară
Să iasă din satŭ afară,
De drumuri nu ştiŭ ce face,
Că acasă mai multŭ ţace,

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

238.

Eŭ îi vorbescŭ si elŭ face,
Strigă, lasă-mĕ înpace.
Singura s' cu voe bună,
Casa de vorbămi răsună,
Când îlŭ vădŭ pe elŭ la lună
Jumătate suntŭ nebună.
Nare poftă nici de lume,
Fuge să nu sĕ afume
De iubire si de glume,
Mi e bărbatŭ dór cumŭ nume.
Dar' că e molâŭ laceste
De supărare numi este;
Ci mi e ca's între neveste
De basnu si de poveste.
Ce dolosŭ că elŭ nujură,
Şi e bunŭ preste măsură;
Dacăi nătângŭ, murăngură,
Nu sĕ simţe'n bătătură.
E mai bine răŭ să fie
Şi ca unŭ voinicŭ sămi vie,
Să mĕ simţŭ că amŭ soţie,
De câtŭ bunŭ si cu proştie.

239.

Oh! o mórte căci nu vine
Săl ea pe elŭ orĭ pe mine,
Si la doi să facă bine,
Luĭ orĭ mie sămĭ senine!!!
A. Pann.

Cântul 132. La despărtirea nóstră.

Draga meăn lume unică!
Oh! frumósă bobocică!
Ce despărtire ne strică!
Vaĭ! greŭ nŭoruĭ mi se ridică!

Că caută a mĕ duce,
Târdiulŭ să nu măpuce,
Face-misar calea cruce,
Dorul să nu mĕ usuce!

Teînbrățiședŭ cŭntristare,
Te sărutŭ cu lăcrămare,
Oh! dulcețilĕ amare!
Mierea, vaĭ! presură mĭ pare!

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

240.

Că mĕ saturŭ să nutĭ pară,
Dar' Murgul măașteaptă afară,
Să puĭu piçorul în scară,
Sa mĕ departedŭ cu pară.

Ci maĭ dămĭ o sărutare
Si te rogŭ pentru ertare,
De ți am datŭ vro supărare
Pune-o dragă la uĭtare!

Si nu maĭ a mea ŭbire
Care ți o portŭ peste fire,
N'o uĭtă'ntrĭa mea lipsire,
Fiĭ cu dânsa în gândire!

Rămâĭ dară sănătósă
Si pe câtŭ poțĭ fiĭ voiósă,
Să nutĭ strici fața frumósă
Cu inimăță cea duiósă!

Grije cumva să nutĭ fie
Că ți voiŭ gândi vrunu rău tie,
Nu te uĭtŭ tu îmĭ placĭ mie,
Că te am alesŭ dintr'o mie.

Eŭ merguŭ dar' cu jalĕ'n mine,
Săți portŭ dorŭ'n țărĭ streine,

136

Si vrându Dumnedeu cu bine 241.
Iarăși mĕ întorcu la tine.
Ținicămĭ alta ce ĭmĭ o dice,
Frumuseți din ea să pice,
Nu va putea să mĕ strice,
Dragostea ca sămĭ rădice.
Iar' tu de te veĕ abate
La vorbe înduplecate,
Știŭ că Sfântulŭ te va bate,
Că nu țam vrutŭ răutate.
Vaĭ! Câtŭ mam întristatŭ forte,
Mĕ coprindu sudorĭ de mórte
Pentru ale nóstre sórte
Răŭ cu noĭ vrându să sĕ pórte.

# # #

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Cândŭ puseŭ picĭorŭn scară
Murgul începŭ cu pară
Să rănchédă si să sară,
Voe de plecatŭ săzĭ céră.
Saĭ! strigaŭ, Murgulĕn tropurĭ!
Că de adĭ în alte locurĭ

242. Câte săriturĭ si jocurĭ,
Fi-voŭ totŭ oftatŭ si jocurĭ.
Că mândra mea lăcrămédă,
Plângĕn vaete oftédă,
Cine póte să o vadă
Să o lacrămă să nuĭ cadă!
Cândŭ mĕ vădŭŭ pusŭ calare
Mândra striga cu glasŭ mare:
"Stăĭ, nu grăbi așa tare,
Numĭ da pașĭ de alergare!
O! vaĭ! numĭ duce dulcéța!
Numĭ lăsa așa viéța!
Ațĭ dorŭ, numĭ veșteji fața,
Ca si Sórele verdéța!
Légănulŭ brațeloru tale
Ĭlŭ ducĭ cu tine în cale
Si mĕ despărțeștĭ cu jale,
De mângăerile sale.
Maĭ sarută-mĕ odată
Să mĕ lașĭ maĭ mângăétă,

139

243.

Că de jale înfocată
Vinémi să cadŭ leşinată.
Mai picămi din buzele mière,
Ca sămi mai vie putere,
Of! gurămi e numai fiere!
Că dulceţămi din ochi piére.
Mai plécăţi budele tale,
Cele ca două migdale,
Şăţi dau merinde de cale,
Dar amar, necadŭ si jale!
Of! îţi poftescu cale bună;
Dar dorulŭ tău mă detună,
De plânsulŭ meŭ valea sună,
Glasumi sbóră în furtună.
Dute îubite cu pară,
Dute si fĕndólce ĭară
La perechéţi cea amară,
No lăsa de dorŭ sa pĭară.
1850. —— G. Ucenescu.

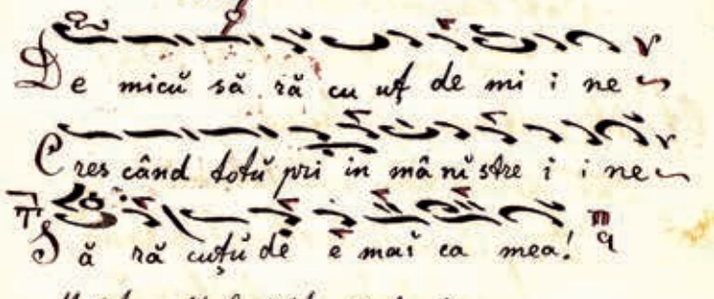
Cărăboriu de şeasă săptămâni am fostŭ

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

244.

alesu de Domnul Anton Pann, sidimisŭ cu stipendiŭ de Representantia Bisericii Sfântuluĭ Nicolae din Scheiul Braşovuluĭ la învătătură la Scóla de Cântări în Bucureşti, si despărtindume de soţia mea Saraschesa născută Negudz' iam lăsat poesia de mai sus in masă si la Bucureşti am dipărtito. in Spitalul amorului,

Cântul 133 Modul 2o Hi. T.

Mă bagaŭ la Ciobanŭ slugă,
Îmi dederă Cată, Gluga, Sără de mai mea!
Luaŭ oilĕ pornélă
Să le ducŭ la păsunéla, " " " "
Lupiĭ gónă le luară,
Înmâdate le mâncară, " " " "

148

245.

Când vădŭu în cea din urmă
Có să rămâŭ fara turmă, Sărăc. de Maĭ-mea!

Pleeŭ spre Bâlcŭ după Tocilă,
Cu gândul cam pe tesilă, " " " "

Cârcumile fiindŭ dese
O Cârcŭmăresăĭ ese sar. de ma. mea!

Mĕ strigă: vino baete!
Si să gustŭ vinul îmĭ dete, " " " "

Vinul bunŭ, ocaoa mare,
Băuŭ vinul de gustare, " "

Până 'l am băutŭ îmĭ fuse
Si mintea sbură, se duse, " " " "

Băuŭ trei dile de vară,
Strigândŭ: Scóte, mereŭ eară, " " "

Cu lăutari si cu glótă
Dedeŭ băniĭ turma dótă, " " "

Cândŭ vaduŭ că după dóte
Încă si dator mĕ scóte, Sar. de maĭca mea!

246.

O Capră cemĭ rămăsese
Si ea prin Crangŭ să dusese, Sărăcuțŭ de maĭca mea!

Să nu lasŭ să se răpue,
Cautŭ Capra, Capra nue, " " "

Caprăn dealŭ, Capra învale,
Iacă zăriŭ caprăn cale, " " "

Asvârliŭ macŭcan sete
Capra peste capŭ sĕ dete, " " "

Alergaŭ că rugióră,
Sunghiaŭ Capra să nu móra, " " "

Macelariĭ alergară
Si Carnea iĭ cumpărară, " "

Iar' pĭelea ziĭ Tabăcariĭ
Si mațele lăutariĭ, " " "

Iacă veni si Romanul,
Păgubașul si stăpânul,
Sărăcuțŭ de maĭca luĭ!

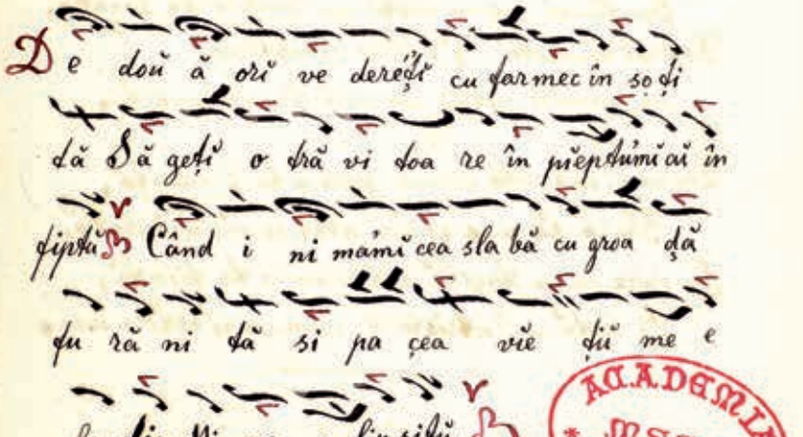
Ĭlŭ legă frumosŭ de coate
Judecândŭl pentru doate,
Sărăcuțŭ de maĭca luĭ!

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

247.

Când se dezdi de beție
Văzu că în pușcărie.
Sără cutu de maica lui!

Cântul 134. M. ♃ Hi. T. ¬

ACADEMIA * MSSA * ROMÂNĂ

2.
Atuncea eu, o dragă! ființați în deită
Iubému, eram ferice în arbul meu amor,
Credému că, ca unu îngeru din ceruri eşti ivită
Să vindeci a mea rană, să nu mě lasi să mor.

3.
Aşa cu tinerețea iubiu a ta ființă
Şi-ți arătau durerea de care pătimescu,
Cerui a ta credință, şi aşa împreună
Cu dragu să viețuescu dupre cum doresc u

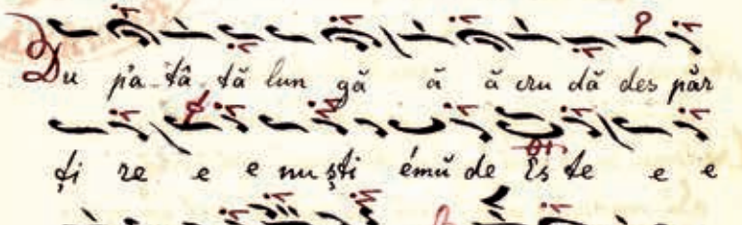
248.

4.
Atuncea tu o dragă! mi aduceu acum aminte,
Că îmi juraĭ credința, spuindu că mě iubeşti,
Şi în veci într-o unire cu dragoste fierbinte
A mea viață, dragă, tu vrei s-o noroceşti.

5.
Din ast minutu prea dulce, din farmecu, din vorbire
Simțindu a mea viață cu lanțuri s-a legatu,
Delirul tinerețiĭ s-a flase liniştirea
Şi inimile nóstre în veci s-am preunatu.

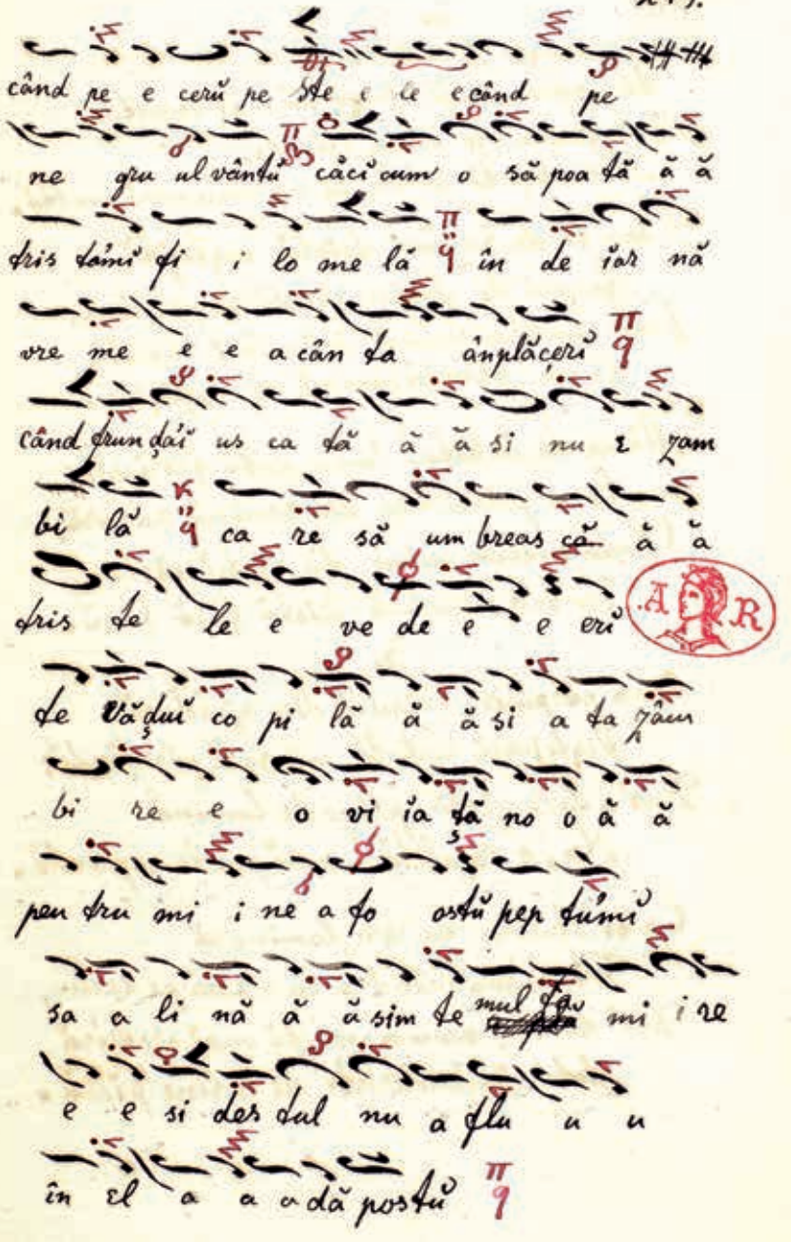
6.
Dar vai! în scurtă vreme peri a ta credință,
Sbură s-a mea ferice atat ce m-an cântatu,
In care ca pe Angelu slăvému a ta ființă,
Şi văzu cu întristare că nu mai ești a mea.

Cântul 135. M. ♁ Πα. T. ¬

142

249.

250.

2.

Primăvara naște florile în vie
Atmosfera cântă dragŭ mĭ e s'o ascultŭ.
Mórta frumusețe acum este vie,
Tém vădutŭ ĭubito, eŭ nu voiu mai multŭ.

Mâna ta de buzămĭ tristă, veștejită
Îngerŭ de slăvire! cândŭ s'a propiea,
Îmĭ simțém senină inimămĭ rănită
Și mai blândŭ amorul ce o sfâșiea.

Mâna ta, ĭubito! 'mĭa datŭ floricele
Ce ca primăvara din seninŭ răsarŭ,
Cândŭ acelĕn mine d'a vietiĭ zile
Era sub o umbră tristă fără harŭ.

3.

Roza purpurie, Crinulŭ din grădină
Veștejescŭ îndată mirosulŭ pierdândŭ;
Dar' a tale grațiĭ pline de lumină
Nu, o copilită! norĭ nu le coprindŭ.

Ca și Aurora tu ești luminósă
Tot d'auna mândră ca o stea pe cerŭ,
Dar' de vĕd acuma multŭ mai gratiósă
Aste gândurĭ triste de la tine pierŭ.

143

251.

Frumusețea nopții, ceu când ne arată
Cerul fără de nori, pe ceu stele mii,
Și o parte Luna zâmbindu întristată
Care în multe inimi face spasmuri vii.

4.

Cântecului de păseri celu de armonie,
Mirosul de roze, murmurul de râu,
Ori ce altu în lume plin de melodie,
Ce să'ncânte póte pe un sufletu viu.

Tótemi par nălucă, tóte sunt de ură
La acea ființă cării ai zâmbitu,
Numele tău singuru în ara figură
Covârșește or ce, este strălucitu.

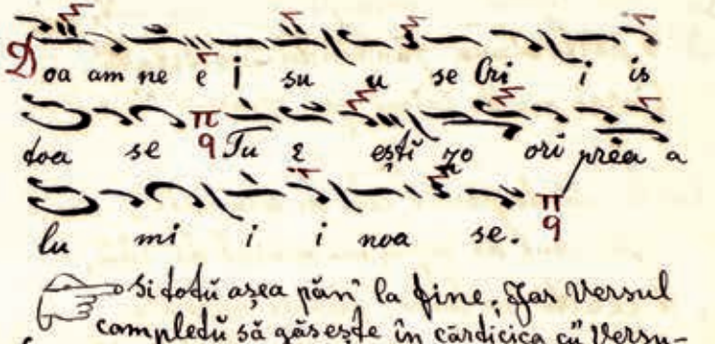
Te văduiu ũbito! si ata zimbire
O viață nóuo pentru mine-a dorit,
Peptulu meu să lină, simte mulțămire
Și destul nu aflu în ceu adăpostu.

Anonimu.

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

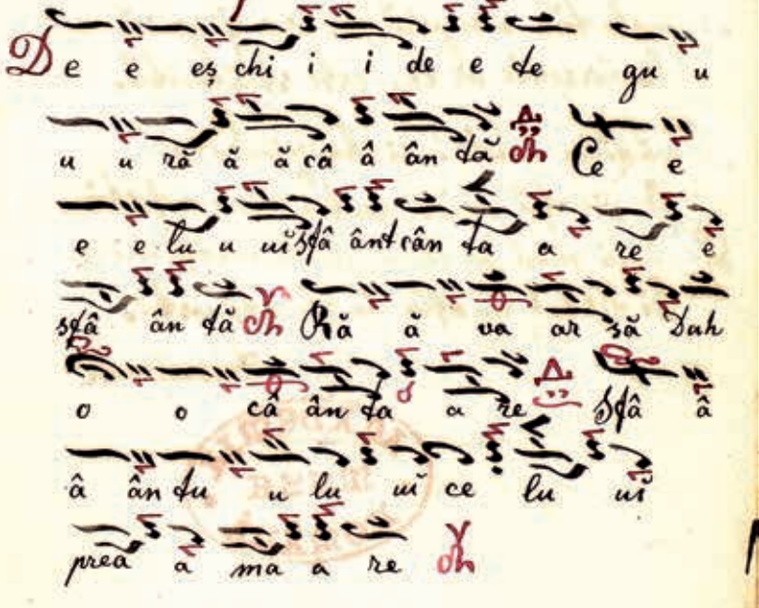
252.

Cântul 136. M. 1/4 ma. ♯:

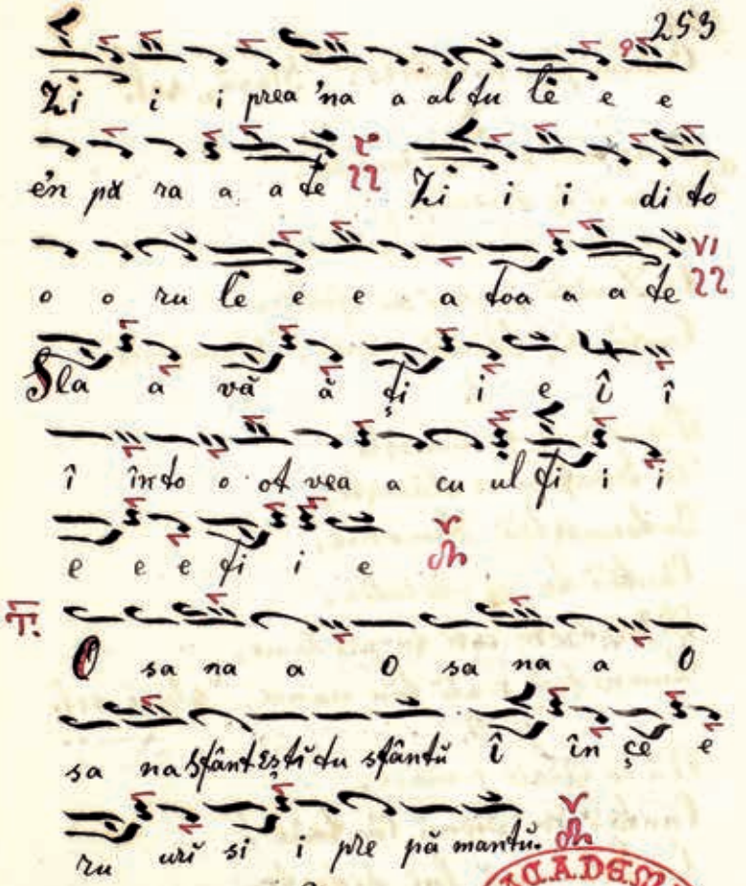

Si dotu așea până la fine, iar Versul compledu să găsește în cărticica cu Versurile Nașterii Domnului „Ție părită de mine.

Cantul 137. M. ♭ Hi. ♯:

253

2.

Suflete alu meu măreşte,
Pre cela ce veşniceşte !
Cântare Duhovnicéscă,
Cu mirésmă îngerésca,
Veniculuĭ monarhu mare,

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

254.

Cantaĭ fără încetare: "Slavă„ scl.

3.

a) Să te scoli să cânți Cantare,!
Ţiara si de diminéță,
Cadu voiu ți viu în viață
Ca Davidu psalmi de sfintire
Canta, di; Sfântă mărire, "Slava„ scl.

4.

Pre cela ce se mareşte,
De Serafimi se slăveşte,
Intocmeşteĭ Armonie,
Cântaĭ tu cu Melodie,
Ți'mpăratu eşti tu pre lume,
Dumnedeu e alu tău nume, "Slavă„ scl.

5.

Elu în Israil e mare,
Cântaĭ în Sionu Cântare!
Ca Solomonu luĭ ţideşte,
Templu'n sineți zi'l slăveşte,
Elu este minunatu fórte,
Viiĭ Sfinte fără de mórte, "Slavă„ scl

a)

255.

6.

Ca Aaronŭ in tronŭ sfintire,
Săŭ inaltĭ tu luĭ mărire,
Ca pruncii din Vitania,
Luĭ Emanuil Mesica,
Săĭ cântĭ tu noaă cantare,
Eatŭ vorŭ ți viŭ cu suflare, "Slova, scl

7.

Elŭ luĭ Moisi'n Sinae,
Prin Rugul ç'ardea'n văpae,
S'aŭ arătatŭ cu mărire,
Plinŭ d'asa Dumnedeire.
Luĭ se cade, se cuvine,
Alŭ luĭ nume săĭ cântĭ bine, "Slavă, scl

8.

Elŭ pre Faraonŭ in mare,
Si pre Amalicŭ celŭ tare,
'Săŭ bătutŭ cŭa sa mărire,
D'aŭ stinsŭ a lorŭ pomenire:
Luĭ se cade se cuvine,
Ca săĭ cânte fieșĭ cine,

Acéstă Odă este de D. P. Mumulénul
iar' Melodia de Anton Pann.

ACADEMIA * MSSC * ROMÂNĂ *

256.

Cântul 138. M. Sh si. T.

N: B: Versurile ce urmédă cantăl în Particica numită "Versurile nașterii Domnului."

Cântul. 139. Melodica în doemna ca:

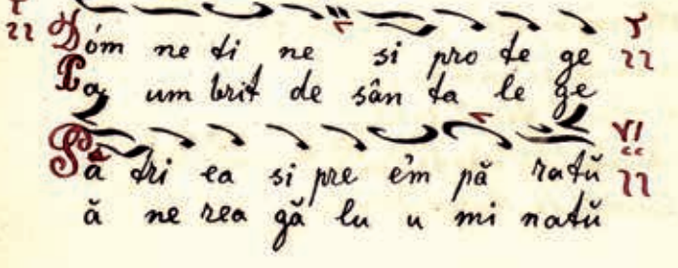
"Din sânul maicii mele" vedĭ la pagina 189. Iar' poesica cantăo în "Mogosinul" meŭ de Cânturĭ vechi si nuoi. Adică: Cântul: "Deșteptate Romane." este la rândŭ.

A. M.

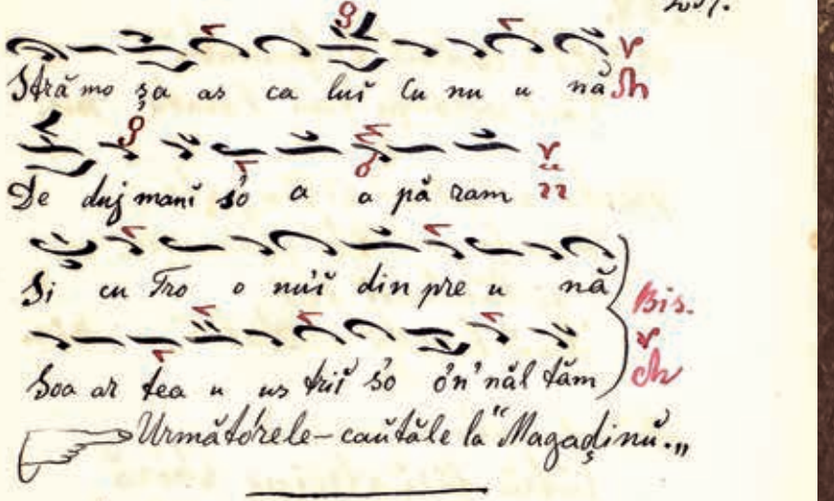
Cântul 140. M. Ni ca delu 2a. T.

(După Melodia luĭ Haydn)
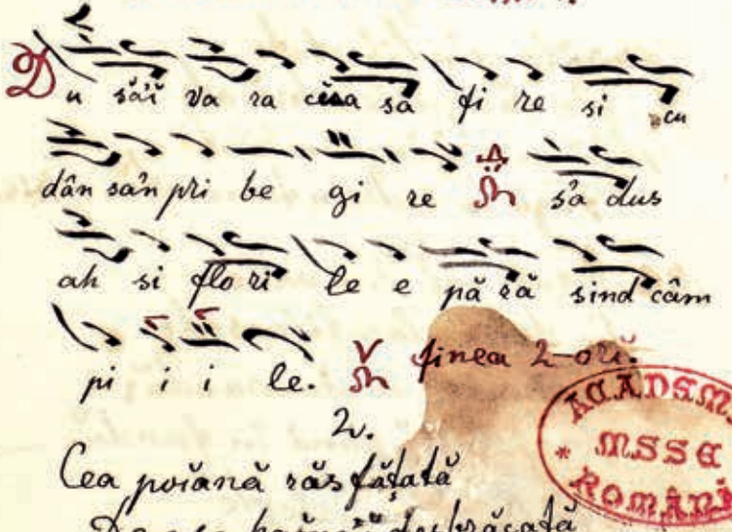
pusă pe notele nóstre bisericești orientalĭ de mine George Ucenescu Psaltĭ.

257.

Cântul 141. cântu de scóle. Melodia de mine. Modul Do Hi. F.

2.

Cea poĭană răs țățată
De-a sa haĭnaĭ desbrăcată

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

258.

Tristu o codrul șafumatu
Căci verdeța 'lau lasatu, bis.

3.

Tristu e codrul si tânjește,
Frunda căci îlu părăsește,
Heĭ, si lăutariĭ lui
'Lau lasatu urâtului. bis.

4.

Rândunele si cocóră
Căfră țări streine sbóră
De prin cari au fostu venitu
Când șau desprimăvăritu.

5.

Fiarăle cen libertate
Pe câmpiile nbrăcate
Totă vara șau primblatu
Fugu în codrun tunecatu. bis.

6.

Râuletul cel din vale
Cu dulcĭ clocotile sale
Nu mai curge mulmurandu:
Anghețatu până în fundu. —

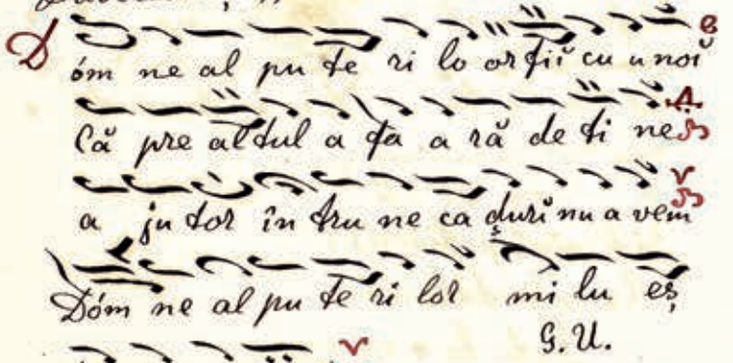
7.

Numai Omul nu jelește
Ci adună si clădește

Fructul storsu prin lucrul său 259.
Multămind lui Dumnedău. —
V. Bumbac.

Cântul 142.

Cântu-i pentru școlarii mei-i dela
„Pavecernița„ cea mare Modul Hi. t.

Cântul 143.

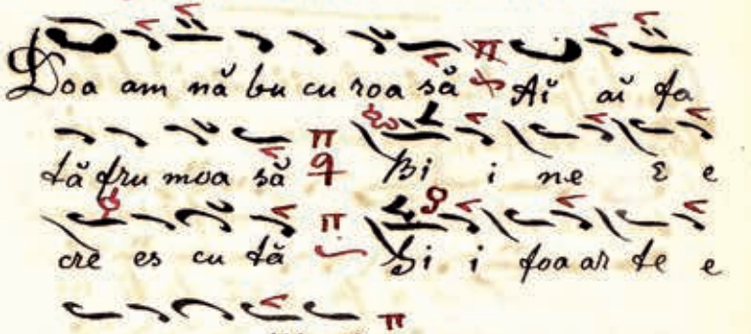
" Despre Răsărit răsare
Stéoa cea cu slavă mare „ Cântu
de Stea, care să cântă ca Cântul:
" Stéoa cea cu slavă mare „ vedi
în Broșulica mea cu: "Versurile
Nașterii Domnului Cântul 8.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

260.

Cântul 144. Colindă "Trei petitori„

Modul Hromatic ☉ πα. Ţ.

ACADEMIA ROMÂNĂ BIBLIOTECA ANASTASIE

261.

Șumble pe la turmă
Păinări dă de urmă—
De cu dimineață—
Prin Róo și Ciață,
Și în de cătră séreu
Prin Vânt și răciulă.—
Numai alergând-u
După el căutând-u,
Rochii șfertecând-u.
Și căltuni rumpându!
De pe-un Vad o cere,
Pentru ca mai piere,
Ostașu buleșelu,
Să schimbe inelu;
Dar lui nu o da-re,
Că nuu fata da-re,
Șumble pela oaste
Că a da de móarte:
Ostașul pornește
Când ea îl iubește.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

262.

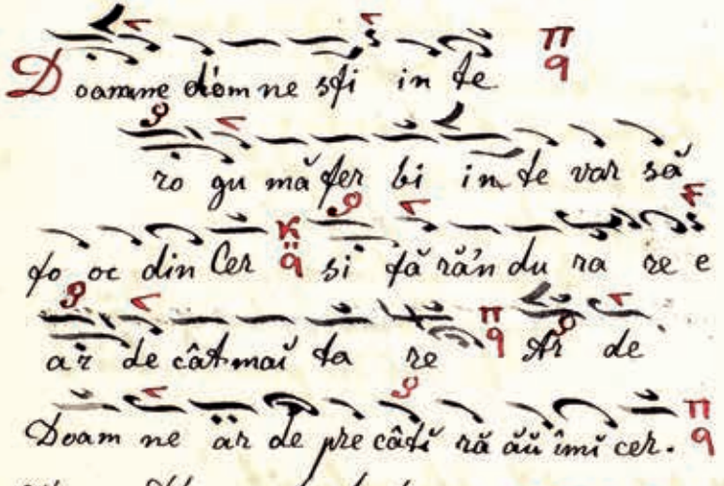
Și cu spada trasă
Încă și la masă,—
Când e gura dulce,
El pléacă, se duce!
De pe-un vad o cere
După dorul piere.
Fecior d'împarat-u
Mândru și înalt-u,—
Și lui o veĭ da-re
Că'ĭ de fata da-re.
Măsa'ĭ totu întinsă
Lumina aprinsă,
Pentru împărătésă,—
Covoruĭ de mătasă
Cocie de aurŭ
Și caĭ ca și faurĭ,
Pentru ședător-i
Cununa de flor-i
Pentru sărbătoriĭ
Cunune de dor-i,

140

263.

Doamnă bucurósă!
Rămâi sănătósă
Cu fata frumósă!

Cântul 145. Modul $\frac{1}{9}$ pa. T.

Dómne, Dómne sfinte!
Rogu-mă fierbinte,
Trăsnet să arunci,
Și câți rău vor mie
Bateți cu mânie,
Bateți Dómne bateți
Pre ei și ș'ai lor prunci!

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

264.

Dómne, Dómne sfinte!
Rogu-mă fierbinte:
Grindină pogoră
Și câți mă urăște
Pre toți potopește,
Înecăi Dómne'n nécăi!
Pre toți săi omoră.
Dómne, Dómne sfinte!
Rogu-mă fierbinte:
Să cutremură, Vântă
Și câți mă defaimă
Bagăi'ntr'o spaimă,
Bagăi Dómne, bagăi
De vii în pamantă!

Cantul Popular.

Malaă caldu blagoslovit!
Botezat cu lapte Blid!
Brânza sămi o înveleștă
Și Urda, să le topești
Și pe Masă să fumați,
Să dici: haideți de mâncați!
Lângă vardă să cinsteștă
Cu tocăni să ține voești

265.

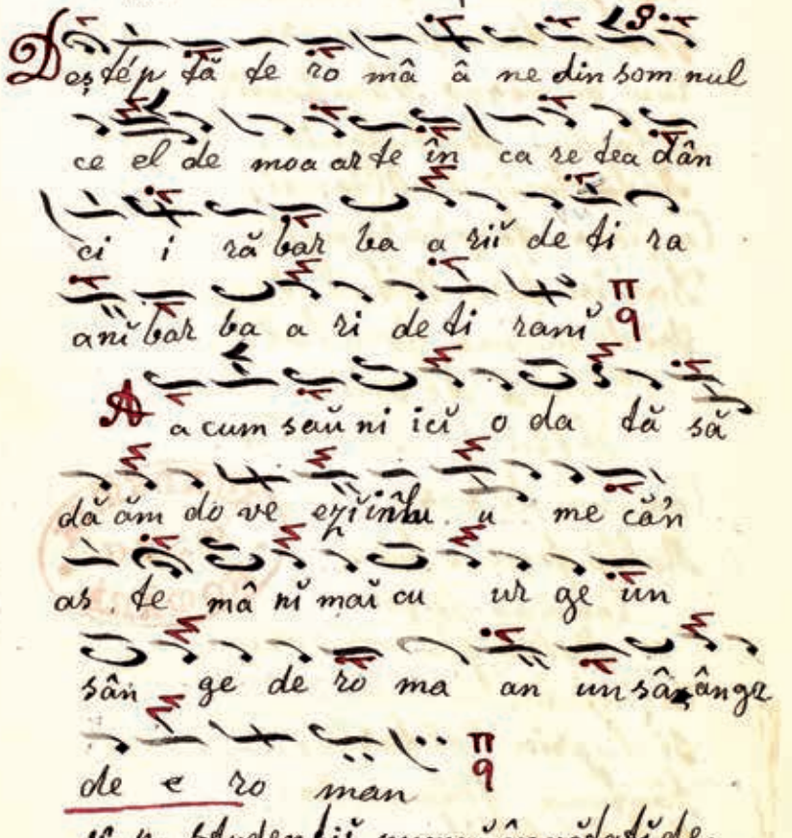
La ţărnă acre gust sa faci
Să te mânc si tu să taci.
Blagoslovit Malaŭ rece!
Cu tine de fómeĭ trece.
Câţi pe drum se întâlnesc
Tot de tine pomenesc,
Cum aŭ năvod Abruţeniĭ,
Si lacomi Bistriteniĭ,
Nătângocii de Oltenii,
Cu Ciapa făgărăşeniĭ;
Dar în ţara Oltuluĭ
Vaĭ de mama foculuĭ!
"Ţară de ocară,
Fiţeĭ de săcară"

Comăna de sus
Multă fóme-a dus.
Comăna de jos
Multă fómeaŭ ros.
Cuçiulata, Lesinata,
Si Lupşia Colduşia,
Fântana flămanda,
Matefal belit
De fleşari părlit.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

266. Cântul 146. Ariea împrumutată dela Cântul: "Din sânul maiciĭ mele." vedĭ înapoĭ pagina 191. Cântul 102. Modul ♀ na ♫ Allegro.

Data si Melodia împrumutată:

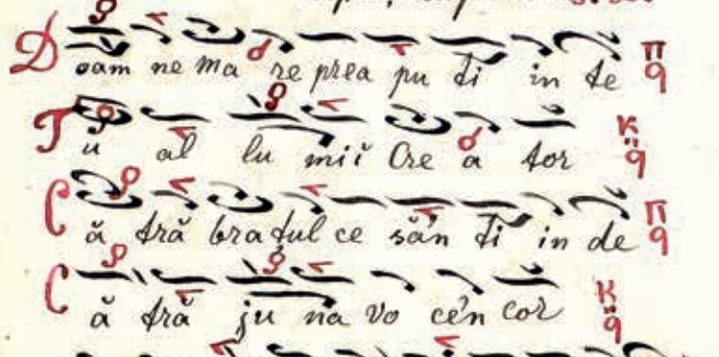
Nb. Studenţiĭ numaĭ, învăţaţi de mine îl cântă curaţi; maĭ departe îl cântă stricat. G. U.

Cântul 147. Imnu Scolariu 267.

intonatu de mine pentru scolari.

Modul IIa. Agem Sirian 9 II.

Sa cânte la împărtirea premiilor 8. II.

1.
Domne mare, Prea-putinte!
Tu al lumii Creatoriu!
Cătră bratul ce săndinde,
Cătră juna vocen Coru,
Sa aminte, ia aminte!
Si în cunună al nost doru!

2.
Ca si Roa de pe flóre
Inocentu e-al nostu prinos,

A R

268.
Sfasta di de sărbătóre,
Ca un sóre radiosu
Ne vesteste, ne vesteste
Progresu, pace, drumu voiosu.

3.
Dă-ne gustu de indrătire
Forta munceï dreptu a si.
Pentru tara-ne iubire
Pe părinti ai ferici,
Darueste, dărueste!
Căci etern te vomu mări.

4.
Mai dolim ca profesorii,
Carii ne conducu cu-amoru,
Si toti bine făcătorii
Ce nen câmpină cu doru
Sa traésca, sa traésca,
Veselu veacu încântătoru!

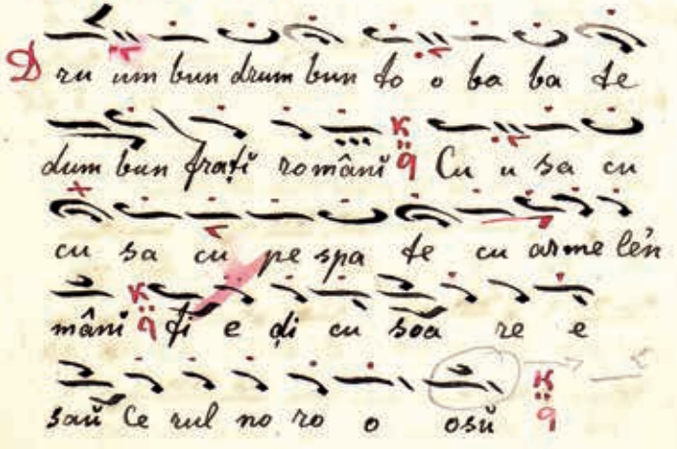
5.
Noi cu Muza cea curată
Te marim adi toti in horu,

152 269.

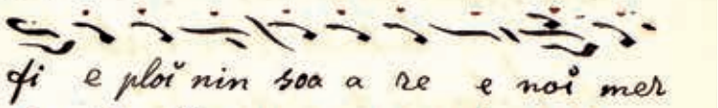
Milă Domne du arată,
Spre Andreiu Arhi-pastoru
Si protegelu, tu protegelu!
Pentru românulu poporu.
6.
Si apoi spre Imparatulu
Săn Floreşti tu cârma sa,
Dându-i al patriei dorulu,
Ca să pota progresa,
Si opreşte, tu opreşte,
Ori ce rău vantâmpina!

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cântul 147. Modul δ Πα.

270.

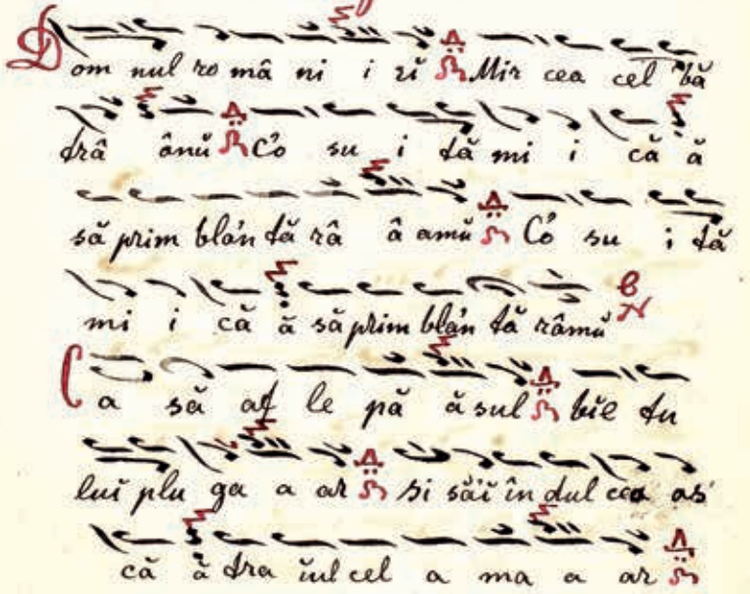

Textul căutăl în Magazinul meu sau în alte manuale S.U.

Cântul 148. Al lui Mircea cel bătrân

scrisu din frumosa voce a juneĭ Monahie
Cântăreaţa St: Monastiru Viforâta
cu numele Epaxiea.

Modul Leghetos Δi ες. Γ.

153

271.

Și săĭ în dul cea as că dra ŭlcel a mar.

Tată că ajunge la o Cârçumĭóră,
Unde vindea Vinul bela Marióră. (bis)
Suita Domnéscă ordinul primește
Să plece înainte; iar' El se oprește. (bis)

„Ĭ carçumăriță, dragă Marióră!
Ea dă bine leĭcă, eșĭ puțin afară!"
Bela Mariórĕă iat' în pragŭ s'arată
Și al ĭ ochiŭ negru pe Domnŭ îl săgată.

„Mai ai Pelinŭ roșu?"
„„Amŭ Boerul meŭ.""
„Ia sămĭ scoți o oală, ca să gustŭ și eŭ!"
Maria'ntr'o clipă cu Oală venitŭ
Și'apoĭ Craiul Mircea astfel'ĭa vorbitŭ:

„Ia spune'mĭ tu mie dragă Marióră!
Cam de câtă vreme eștĭ tu văduvĭóră?"
„„De doĭ anĭ aprópe suntŭ fără bărbatŭ.""
„Și te lasă'n pace flăcăiĭ din satŭ?"

„„Niĕun flacaŭ nu e ca barbatul meŭ,
Ce muri în oaste pentru némul săŭ.""
„Cum îl chema oare pe Bărbatul tăŭ?"
„„Crișul saŭ Crișanul, puișor de Zmaŭ.""

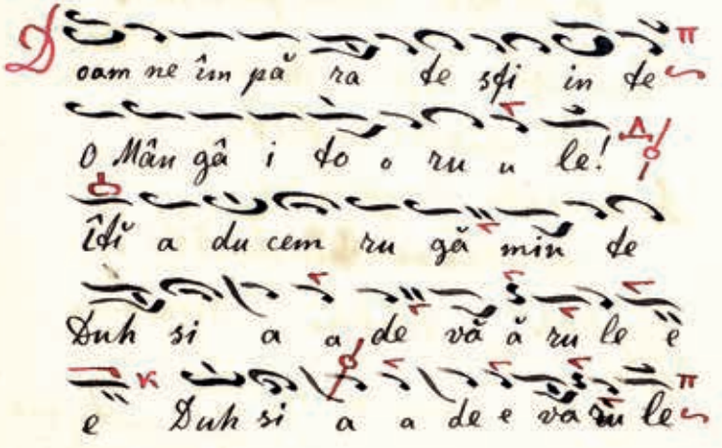
272.

„Cunoscŭ eŭ un Crișu, dragă Marióră!
Un Craiŭ ce să lupta pentru a sa țară,
De când avea numaĭ șaĭ-spre-ḑece anĭ;
Astăḑi póte docmaĭ vr'o sas'-deci de anĭ!
Vreĭ tu Marióră, a te mărita
Cu Crișul acesta? Eŭ te-oĭ cununa."
„„Fărlidămĭ de mine, dar' ce am greșit,
Să mĭ legŭ eŭ viéța de un Omŭ sbârcit?
„Ți vei schimba gândul, când îl vei vedea.
Ia mai dămĭ o oală de Vinŭ draga mea!"
Maria aduce o oală de vinŭ,
Și Mircea o suflă ca p'a de pelinŭ.

Și o sărutare Mircea ĭi cerea;
Bela Marióră frumosŭ 'ĭo ledea.
Apoĭ ca un fulger pe calŭ o răpi,
Și cu ea călare în clipă peri—.

Cântul 149. pentu Școlari. 273.

Modul IIa. T.

Tu în tóte estĭ de față
Și pre tóte le plinești,
Tu în tóte dai viéță,
Și în tot locul te găsești.

Visterĭu de bunătate,
De viéță dătătorŭ.
Vino la noĭ indurate!
Fățĭ locașŭ încăpătorŭ!

În tru noĭ sălășluește
Spălându vasul cel de lutŭ—

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

274.

De păcatŭ ne curățește
Și de tóte ce-am făcutŭ!

Mântuește, O, prea bune
Ale nóstre suflete,
Și aceasta Rugăciune
Ascultă-te Milă-te și îndurăte!

7/11. 874. Amin. Ucenescu.

Cântul 150.

Ase cănta melodia acestuĭ cant la fine pagina.

Eŭ n'am parte de o sor,
Ne sfârșitŭ e al meŭ dorŭ
Lumea parcămĭ e nălucŭ
Cemĭ place nu pocŭ să pucŭ;
E vĭun fermec la mijloc,
Orĭ căș eŭ fără de noroc:
Nu știŭ altĭĭ cum apuc
Că eŭ zăbavă tot mĕ duc,
Cruciș, curmediș umblând,
Nu pocŭ zărnĭ daŭ după gând;

155

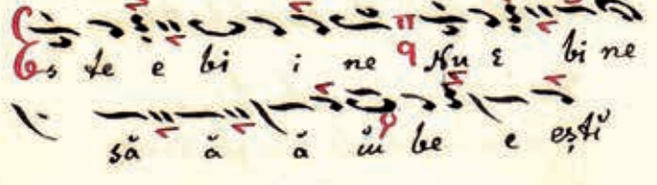
275.

Of! dela Of nu mai scap,
Nu mai am simțiri în cap.
De m'aș vedea cât-și cât
Cu unica după gât,
La Ochii ei m'aș uita
Și mintea 'mi'aș deștepta;
Fața 'mi s'ar îngrășa
Și n'aș mai fi slab așa.
C'am ajuns din Om ne om
Și m'am uscat ca un pom.
Ah noroc! noroc, noroc!
Pentru tine ard în foc,
Că tu la mijloc nu stai
Pe care'mi place sămi dai.

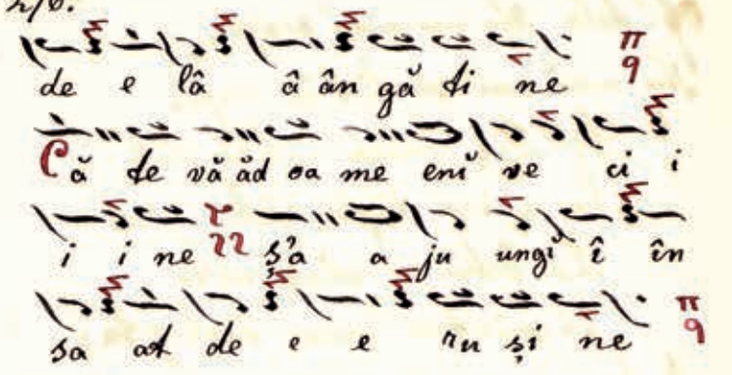
A. P.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

Cântul 151. Mod: 9 πα. Fr. Dragoste.

276.

Este bine? nu e bine
Să iubești de lângă tine,
Că te vede or și cine
Și te face de rușine.

Ci să iubești mai de parte,
Că când și când tot ai parte,
Ducile nuți sunt deșarte,
Nici dragostele'ți sunt sparte.

Dorul ori când îți abate
Te repezi ca la un frate,
Bărbatu'i cu bunătate
Te'ntrebă de sănătate.

Dar de una este bine
Să iubești de lângă tine,

153

277.

Că vrun necaz când îți vine
Mergi la za să ți'l aline,

Îi dice cu drag pe nume,
Îți spune doo trei glume
Și nu te lasă în lume
Necazul să te sugrume.

Iar mai mult când te iubește
Să prefacă că bolește,
Face, gême, se bocește
Și bărbatuși amăgește.

El alérgă, te întrébă:
Nu știi frate vre-o babă,
Să merg să'mi dea vre o iarbă
Să dau nevestii să hiarbă?

Ca nu știu de ce bolește,
Inima ceĭ chinuește,
Că cât merge tot slăbește,
Fața 'i să vestejește

# # #

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

278.

Știu frățióre vecine,
Îi cunosc zu bóla bine,
Și știu de unde îi vine,
Lécul zi în sân la mine.
Și dacă vrei să nu móră
Ca o dragă sotióră,
Caruncarcă cu povară
Și înjugând plécă la móră.
Că nevasta ți-să scólă
Sănătósă după bólă,
Să găteșteîn braca foală,
Pune si fertuĭăn oală.
Apoi si Masa așeadă
Cu neĭca se ospetéda,
Cu drag se înbrățișeadă,
Și din gură își uréda:
Să dea Dumnedeu o ploe
Grâuntele să se móe,
Să nu găsésca zablae,
Să nu curgă la piscóe.
Glóta multă să găsésca
Rândul târdiu săi sosésca

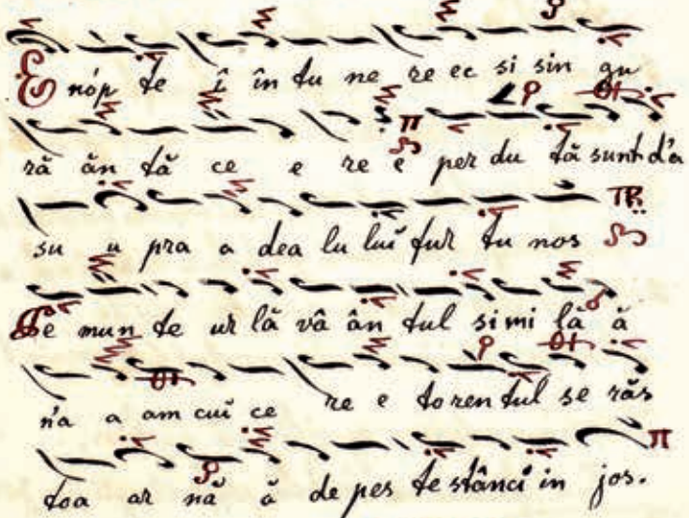
157

279.

Tot ca să mai zăbovéscă
Cu neîca să se ăi béscă.

Acest Cânt este scris din gura lautarului Ilie din Scaune (Mahala în Bucuresci) îndreptat si potrivit în Gelul de sus de profesorul meu Domnul Anton Pann.

Cântul 152. Modul 8 na. t.

ACADEMIA * MSSC * ROMÂNĂ

280.

Ah nuĭ nicĭ o Colibă să mĕ adaposteșcă,
De ploĭa ce puterea de todŭ mĭa părăsit.
Durerĕmĭ sĕn mulțeste si milă omenéscă
Aicea nu mĕ vede in ast loc pustiit.

Eșĭ o lună frumósă. 'luminați prea sfințită
Povățuéscămĭ pasiĭ la locul cel dorit'.
O, Lampă îngerésca ! O, rază multă ĭubită!
Mĕ du la locul unde Amorul'mĭa zâmbit.

Acolo unde-acuma el póte c'odihnește,
Adast' * ardênd în flacări săĭ daŭ un sărutat.
Ș'amea întârdiere nădejdea'ĭ obosește,
Mă caut'ân tot locul si e ne mângâeat.

Dar vaĭ ! Eŭ strig zadarnic, căci nimenĭ nu mă aude
Sunt singurĕ sirmană pe délurĭ rătăcind.
Si slabumĭ glas sĕ pĭerde si vaetele surde
Rămân, căci vântul urlă, torentul tot mugind.

Urlet'ĕn grozitóre opriti-vă puțin,
Ca glasumĭ să străbată peste câmpiĭ în jos.

* aștept.

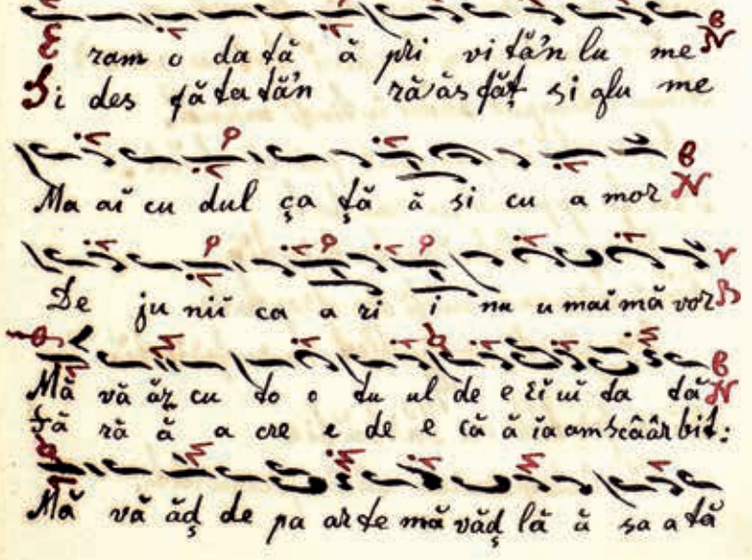
153

281.

Sauda călătorul șal meu jalnic suspin,
Șal bragă către mine in délul furtunos.

Iubite! sunt aicea, te chiem ne incetat,
Te caut in tot locul si nu te pocu găsi.
Al meu buflet e rece, puterea mă lăsat,
Judi-mă căci mâne mai mult nu voiu mai fi.
1850. De la Lăutari.

Cântul 153. Modul 2 III. T. Alt:

282.

2.
Ah cruda sórta! Inimi esti vrajmașă,
Căci la dorințami in contra stai,
Mi ai smuls dodată, ca o pismașă,
Tóta fericea ce o gustaiu.
Destula vreme de când tirană,
Ca có păpușă cu mine de joci,
Fărăndurarei mi adaogi rană,
Imi crești durerea si pieptumi coci.

3.
Destul din ochimi ca din fântână
De când curg lacrămi tot cu amar,
Acum e timpul sămi întinzi mână,
Că suntu in punctul peirei chiar.
Nu te appune cu rautate
Asupra slabei mele ființi
Căci nimeni, nuți da dreptate
Sa pierdi un suflet in suferinți.

4.
Eu sufer tóte cu bărbătie
Dar desperarea mânpresurat

283.

Îți stau în contră pe cât poț ție,
Dar crede sórta că e păcat!
Ajută-mi sórta, căci întristarea
Cèmi dă în suflet cumplitul dor,
Aduce asupràmi și desperarea
Ce mă va face să mă omor

G. Coșbuc.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Cântul 154.

Să cântă ca Aria Cântului 152.
dela pagina 279.

1.
E nópte întunerec și liniște domnește,
În dóte din prejurùmi nimic nu-aud mișcând,
Răstrișteа mă apasă și nimeni nu mă soțește
O inimă pătrunsă ce bate tremurând.

2.
De rude, de prietini, de dóte sunt departe,
Lipsit de or ce bine privesc anii cum trec,
Și număr niște dile ce pare că mi sunt date
În pătimire multă amar să le petrec.

284.

3.
Adesea oră în lume când obosit de tóte
Credeam că aste chinuri odată vor sfârși,
Dar mă înșelau eu în urmă și văd că și astă nópte
Trecând mă amețește silindu-mă în zimbi.

4.
Norocul e departe, nădejdea mă oprește,
Și fericirea-mi trece cu vârsta-mi vestejind,
În pașnirile mele nu se mai oprește,
Mă lasă, n'are milă, durerea-mi prelungind.

5
În truda astor gânduri când eu mă rătăceam,
Îmi aducém aminte că tot mai sunt iubit:
O singură ființă, d'al cării braț doream
Și as-fel al meu suflet atunci va liniștit.

1852. S. Ucenescu student
al Școlii Anton Pan.

Cântul 155.

Sorii Anichii. 1829.

Eu am socotit să fie
Între noi statornicie;
Să trăim viață dulce
Până din lume mă voiu duce:

160

285.

Dar' cu vremea prea puțină
Însuși din ața pricină:
Teai instreinat de sine,
Vina nuți este din mine.
Eu nu țam gresit nimica
Ai gresit tu singurica,
Acum rămâi sănătósă,
Dacăi fost ne norocósă,
Si de veĭ găsi ca mine
Să ĭubești dragă! cu bine,
Si să aibĭ de dânsul parte:
Iar' de mine fiĭ departe.

A. Pann.

Cântul 156. Istoria Cânteculuĭ.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Coconița Ecaterina tinera si frumósa fiica a proferorului meu D. Anton Pann era curtezată ḑilnice-de un tinăr Ciocoiaș-măcar numaĭ săo vadă.—

286

Era săgetatu de frumusetea si drăgănelele onestei Coconițe (Așa iĭ diceam noi Eleviĭ luĭ Pann Coconită.)

Intro séră frumósă din Iulie Eu am eșit la pórtă în Ulită meditând un cântec nou care trebuea săl cânt profesorului meu dacă va veni acasă de la vinu.— Iată vine si Coconita la pórtă, lângă mine, glumind si necăjindume că de ce am eșit la pórtă...— Intr'aceĭa-iată Ciocoiașul, tărbăcit de dragoste— vrea să salute mâna Coconiții, care-'lau respins rău, simtindusă vătămată.—

Atunci grăi Ciocoiasul:

—Eu gândém că mĕ ĭubești;
Dar' te văd că nu dorești...
Ca nesimtitóre stai,
Nădejdile mile tai.
Stau, mămir cum de porți úri
Si nuți vine să îndurĭ,

161 287.

Către ceĭ ceĭ bagĭ în muncĭ
Cutare bubă şarunci.....

Acum îĭ răspunsă Cocoĭaşului
Coconiţa fórte mânioasă şi cu dispreţŭ:
= Şi eŭ mă mir cum aĭ fost...
Ci din vorbă te văd prost,
Că fără să te gândeşti
Teaĭ zburdat să te răneşti;
Dar' îţi spuĭu că cum te porţi
Ocolind ferestriĭ, porţi,
O să rĭ nişte măcĭucĭ
De n'eĭ putea să le ducĭ.

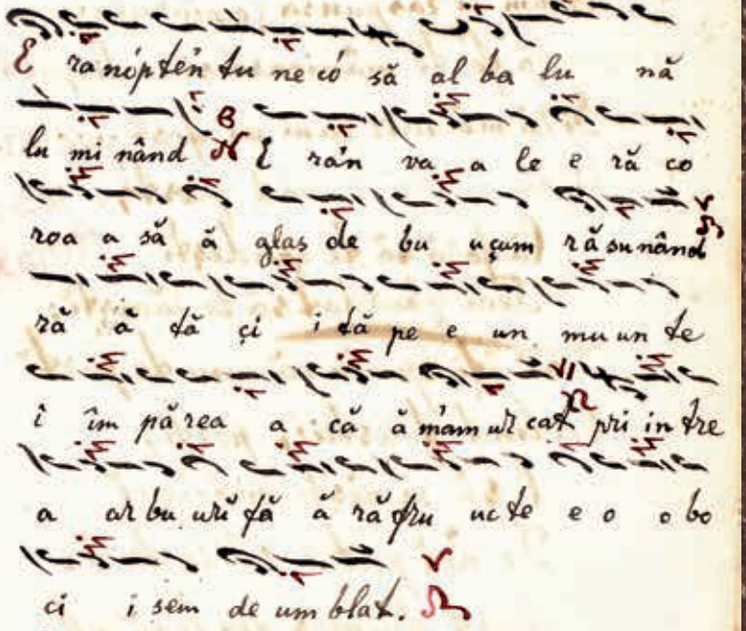
N. B: Acest frumos dialogŭ al
Dumnealor din prosa 'l am
desut aşa cum să vede – şi 'l am
tipărit în Spitalul Amorului Bro-
şura a 6ª=; spre cea mai mare
plăcere a profesorului mieŭ şi
a soţieĭ Dsale. G. Ucenescu.

ACADEMIA
* MSSG *
ROMÂNĂ

288.

Cantul 157.

Modul Hi T.

Celelalte strofe căntăle în Magazinul meŭ saŭ în alte broşurĭ de poesiĭ.

Cantul 158. Transilvania

Melodia cantăo la urma domului.

Eram pe vărfŭ de munte
Şi stam uĭmit în locŭ,

162

289.

Ca pasărea pe punte
Pe râul cel de foc.

În țările senine
Și culme minunată
Am scos Inelul care
Amanta mi l'au dată.

L'am pus la ochi îndată,
Mă uitu ca prin Ochian
Prin Dunărea cea lată,
La fii lui Traian.

Ce culme, ce brilanta,
Se vede țara lor,
Ce patrie romanta
Cuprinsa d'un amor;

Dar vai, acea câmpie
Sacel râu sau rosit,

290.

S'o crunta bătălie
Sub munți-ei sau lățit.

Sa spunemi drumuțica
Cu părul aurelu,
Ce, tie nuți e frica,
De ce vedi prin Inelu?

Ba frica de sclavie
El mi este mie rău;
Dar duten bătălie
De vreu să fiu al meu.

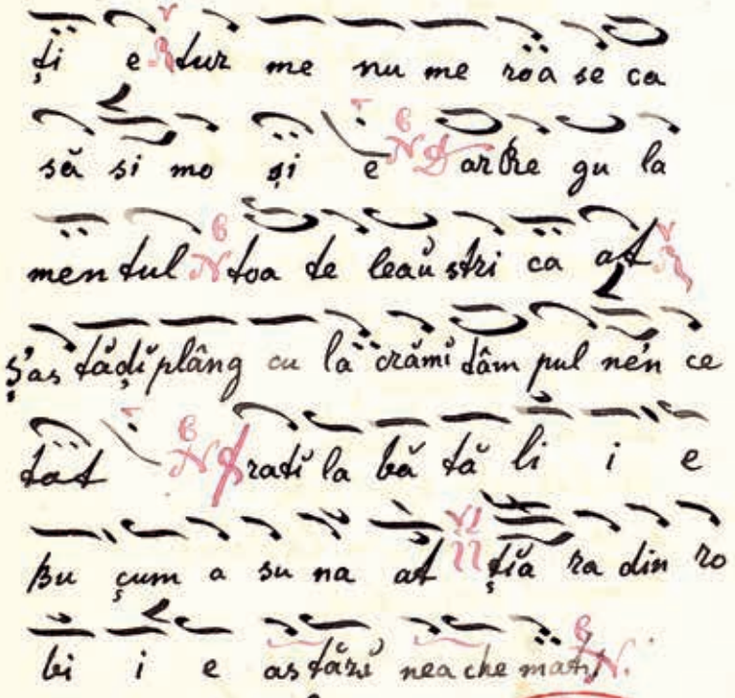
D'atunci Inelul care
Amanta mi l'au dată,
Și Sabiea cea tare
Din mână n'am lăsată.

Cantul 159.
Modul Hi. ca dela ta. 4.

Eu a vem o da tă Ndrep tă a vu-

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

299.

Și e dur me nu me roa se ca
să si mo și e arbe gu la
mentul roa de leau stri ca at
șas tădi plâng cu la crămi dâm pul nén ce
tat frați la bă tă li i e
bu cum a su na at ția ra din ro
bi i e as tără nea che mat.

2.
Cel ce numi urmédă,
juru pe Dumnedeu,
Déni va strânge mâna
N'o voiu strânge eu!
Cel ce pórtă jugul
Unui crud tiran,
Unul ca acela
Nu este Roman.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

292.

Frați la bătălie,
Bucium a strigat,
Țara în robie
Plange neîncetat!

3.
Eu avém o dată
Mândră mândrulită,
Cu cordele roșii
Pe a ei gurită;
Dară mi a răpitó
Un Ciocoiu spurcat,
S'astădi plâng cu la crămi
Tempul neîncetat.
Frați la bătălie,
Bucium a strigat,
Mândra mea din robie
Plânge neîncetat

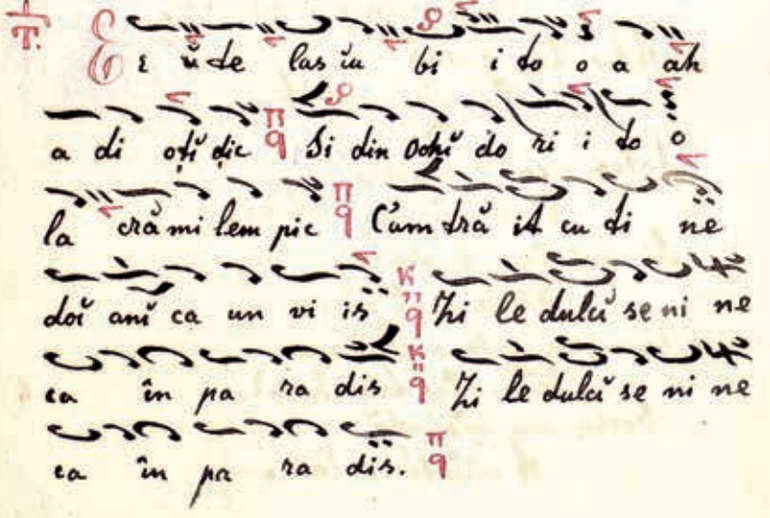
4.
Pe campul vietii
Flori eu (deu) n'am strâns
S'ochii mei în la crămi
S'a'necat de plâns;

164 293.

Si voiu plânge încă,
Juru pe Dumnedeŭ
Căn' voiu fi în robie
Pe pământul meŭ.
Trați la bătălie,
Bucium a sunat,
Mandra meán robie
Plânge néncetat!

Cântul 160.

"Adio la Româna„ Modul IIa.

294.

Textul.

Eŭ te las iubită,
Ah! Adioți dic!
Si din ochi dorită,
La ramile'mi pic:
C'am trăit cu tine
Doi ani ca un vis,
Dile dulci, senine
Ca în Paradis.—

2.

Cu dureri acuma,
Plâng, că să te las!
Ca și un prunc de muma,
Despărțit rămas,
M'ai adăpat Dragă!
Sunt prea mulțumit,
Adio dar dragă!
Tu m'ai norocit—

3.

Jalea mea e mare,
Căci mă despărțesc,
Si căci n'am sperare,
Să te mai zăresc!
Eŭ merg cale multă—
Trec d'al tău hotar,
Sórta nu m'ajută
A mântórce iar.—

295.

4.

Ţi-s'unt însă forte,
Recunoscator
Nu-ţi uit pân' la mórte
Dragedul amor...
Prețiosu-ţi nume
Dulcel voi rosti
Binelăţi în lume
Eu îl voiu dori—

S.

Dragă mea Română!
Sufletuţi dulcios,
Cărui întinse mână,
Bland si mângăios:
Cu a ta iubire,
Ca pe un Român
Spre adăpostire,
M'ai tinut ca'n sân.

1853. Bucurescĭ G: Ucenescu
Student al
D-lui Anton Pann.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

296. Cântul 161.

Eu sunt tînar cum vedeţi
Cu sangele în focat,
Cu fetele nu sunt maret
Si tot mam sărutat.

Vro fată de mau si iubit
Prea mult mi-sau împotrivit
Cu tote că mam si'n cercat
Să sărut nu mau lăsat.

Ana vecinului mĕ vrea
Ea plecară la fânaţi
Imi zau curaj, plec după ea
De amor nu mă întrebaţi

O văduu la pórta-odată
Si la ea mam dus deà dreptu
Ea mea întins mânăndată
Si mă strâns la al său pĕptu
Atunci tatăsău mau zărit
Căci după pórtă neau pândit
Si tot asa sau întâmplat
Cam rămas ne sărutat.

166

297.

Eŭ mergând la preumblare
Eată mă întâlnesc cu ea
O'nberățișez cu foc are
Și o rog gurlă să'mi dea
Ea budele'și lea'ntins
~~Atunci mă simt de un câne~~
Eu mă simt d'un câne prins
Muș cându-mă de picior
Dêmi trecu de-al gurii dor

Odată ieșind din casă
Ea, îmi șoptiră încet:
"La fereastra despre curte
"Vin' deseară te aștept.
Eu plin de amor am plecat
Și stând pe scară rădimat
Se rupse toema când am vrut
Ca pe iubita să o sărut.
Și tot la unami umbl'așea
Ah ce durere crudă
Voe bună noi mai avea
Căci nimenĭ nu mĕ sărută

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

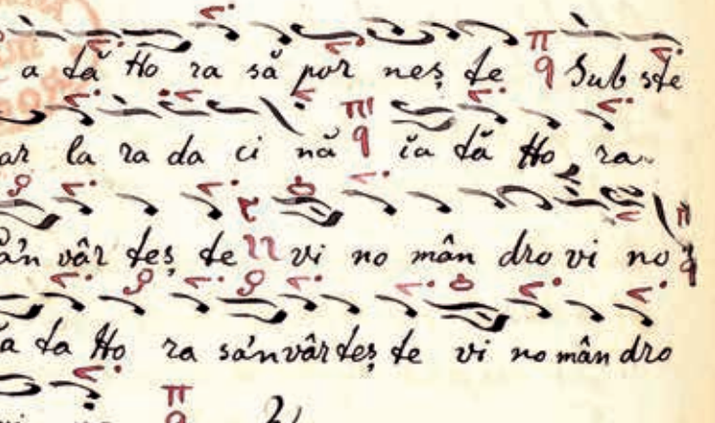
298.

Furtuna'mi să uită crudă
Sărac de mine ce păcate
De aceia cin' m'a vede
Fie bun si mĕ sărute.

Cantul 162.

Modul $\frac{1}{9}$ na. ♭.

Hora lui Alexandri.

Lângă mine vin' drăguță,
Să te pocu strânge de mână,
Ca eri seara la fântână,
Mario, Mariuță!

299.

3.
Duchu de spaimă, preu năluca!
Sună bine'n Cobză, sună,
Să nuți facu spetele struna
Și Chica măcuca!

4.
Tu ieși rozu, gîlbeu lunga,
Trage din drecușu mai tare!
Căci în gard am un par mare,
Și mulți bani în punga!

5.
Tot așea pănăn deseară,
Că frumósămi e drăguța,
Ca o zi de Primăvară,
Draga Mariuța!

6
Tot așea, tot voinicește!
Nu mă dați mai de rușine,
Că gurița cémi zimbește
Vără dragu'n mine!

7.
'Mi am pus flori în pălărie
Și panglici trei colorele,

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

300.
Să se uite cu mândrie
Fetele la ele!

8.
Am cămașă cu altiță,
Totu cu fir și cu mătasă,
Sămi drăeasca mea fetiță,
De nimini numi pasă!

9.
Nici de Vodă, nici de Dracu,
Nici de tatăl său cel mare,
Nici de Turc, nic de Cazacu
Dați voinici mai tare!

10.
Dați cu toți într'o unire,
Să hnéscăn fund pământul,
Tota lumea să se mire,
Și Dumneđeu sfântul!

11.
Suntu sătul de biruri grele,
Și de Plugu și de Lopată,
De ciocoi, de Zapciele
Și de Sapa lată!

12.
Astădi horele sunt pline,
Crepémi sóra Opincuța,

301.

Și să mor în joc cu fine
Mario, Mărioară!

V. Alexandri.

Cântul 163. Modul hi T.

Ești de sărbătoare Ești de bucurie Căci glorie a străbunăprin voi au renviat prin fapte le mărețe pe Câmp de vi de ji e A lumei admirare a supraviețuche mat

2.
Sunt trei aproape vecuri de când în umilire
Am dus o viață amară, tacuți, descurajiați,
Căci sórtea rea ne-aduse la tristă drândăvie
Încât peream în lume de vii înmormântați.

3.
Dar adi o Romanie! prin fiii cu mărire
Te-ai înălțat la Culmea ce sórtea ți-a semnat.
Pe aripi gloriose ce duc la nemurire
Poporul care știe să fie respectat.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

302. 4.
Păsiți dar fii ai Romei cu frunteân sus măreță
Păsiți către pământul ce voi ați liberat.
Cu vitejieân piepturi, cu gloriea pe față,
Cu Stégul Românimei de lauri încărcat.

5.
Ești de sărbătore, o fii ai României!
Veniți pe frații vostri cu flori a încununa
Pe cei ce înălțară cu focul vitejiei
Un far ursit în vecuri nestins a lumina.

A. Cărpinișanu.

Cântul 164. Primavéra.

Modul w hi. T. I.

Oar natre ce si se du ce gîer si cri vet a'n ceta at

Blând pe tro nii d'a ur lu ce d'albul di lei îm pă rat

Sub ca de ne le de ghia tă

Nu mai ge me nic un plău

169

303.

Pre tu şi-n dinŭ e verdea şă
re tu din deni florĭ de Maiu.

Poetul cu Ni. T.

Şi tu ghiţă şă sor ţiĭ me le
Te to peştén deal meŭ pĭept
Că din su je rin je ore le
Ve e e sel as şădĭ mĕ deştept.

II.

Rândurica ér' sosește,
La cuibşorul parasit
Şi prin Aer ciripește,
Până séra la sfințit.
Pasarilén crâng şaduna,
Ca să cânten vesel Cor,
Şi prin văi cu drag răsuna
Micul Fluer de Păstor.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

304.

Şi tu Liră mea şăcută,
Nu cutedĭ a deṅtona corda,
Când cu farmece săruta,
Mândre ţile Córda ta ?!

III.

Pre coline, prin vălcele,
Şi prin Codrul cel umbros,
Drăgălaşe floricele,
Şe răsfaţă dând miros.
Şi cu aripe uşóre,
Zeflireiĭ sboră linĭ,
Şi desmérdă grundişóre,
Şi săruta fragedĭ crinĭ.
Şi speranţa mea răsare
Pe-al vieţiĭ Cer senin;
Co divină săruture,
Smulge-mĭ inima din Sân.

VI.

Din surâsul diminetiĭ,
Flutureĭ de-o ţi se nasc;
Şi spre farmecul vieţiĭ,
De prin florĭ Amorul pasc.

170

305.

Rapitórea Afrodită
Să cobóre dintre dei,
Si pre muritori învită
Să'ncunune-altarul ei.

Vin' amice, vină dară,
Să iubim si noi sinceri!
Astă dulce Primăvară,
Să ne legenăn plăceri. —

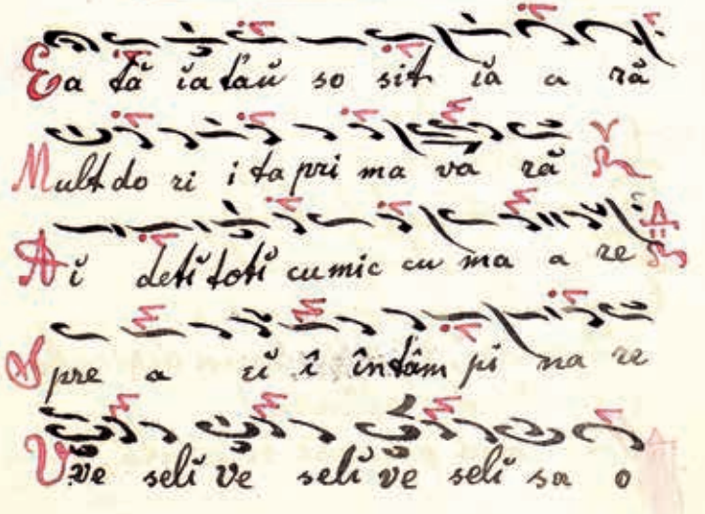
Ioan Lăpădat.

ACADEMIA * MSSG * ROMÂNĂ *

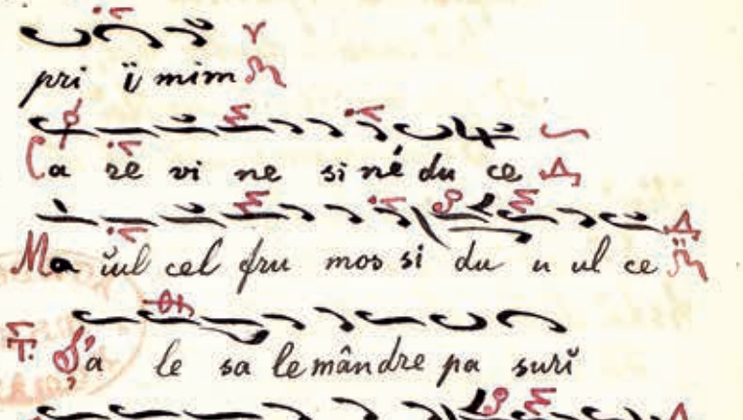
Cântul 165. Modul cu Hi. T.

Poesia si Melodia de subscrisul.

Mers de Maĭ pentru Scolari.

306.

2.

Diminéța pe răcoare,
De la răvărsat de sóre,
Fillomela, Turturelul,
Cucul, Mierla, Porumbelul,
Dealuri, Văi din somn deșteptă.
O, ce Melodie sfântă!
Toțe când pornesc si cântă,

307.

Atmosfera reînvie
A lor dulce armonie,
O, ce îngîeresc Concert!

3.

Adî acéstă sărbătóre
Cât e de desfătătóre!
Cât e de înstrălucită
Și pompósă, fericită!
Dată, de prénaltul Cer;
Călui Mău unica luna
E a anului Cununa,
Căci ne'nfățișadă Răul
Și ne îndulcește draul,
Viscol, Vifor, tóte pier.

4.

Zefiri fluturédă, sbóră,
Ocolesc, ne înconjóră,
Și în dată ne adie
De prin flori mirésmă vie,
Dulce, de sub Cer senin;
Ia priviți, priviți Câmpia,
Ce din sută ne dă miia,

ACADEMIA * RSSR * ROMÂNĂ

308.

Holdele, sămănătura
Și Fânațul cositura,
Gata sunt preste putin.

5.

Aruncați ochi si la fructe
Și la feluri de producte,
Prin gradini si colea'n Vie
Pe Cireașa timpurie,
Uité, că sa si rosit!
Ia vedeți pomi'n șireadă
Cum stau încărcați grămadă,
Mărul, Părul si Castanul,
Ce ne dau savem tot anul,
Fructul lor e înmiit.

6.

Lată din cóci mieluseii,
Căn nălbiră deluseii,
Lângă ei stă păstorița
Și le sântă cu gurița,
Glasul înălțând doios;
Jos în vale băeții
Păstoresc si ei viteii,

309.

Toți în mâni cu fluieraşe
Cântă danțuri drăgălaşe
Şi petrec jucând frumos.

7.

Câte naşte primavara
Cresc şi le răscóce Vara,
Tómna tóte le culege,
Şi pe răü din bun alege,
Şarna spre ale păstra.
Fraga nóstră vârstă dară
Este'ntra sa Primăvară,
Care sĕ înală Şeólă
Şi din pulbere sĕ scólă,
Prin ştiinți de va intra:

8.

Că în lume este omul
Ca şi în grădină Pomul,
Dacă mic se aldoeşte,
Şi frumos se curăţeşte,
Creşte, dă fruct minunat:
Iar' dĕl lasă loc de sine
Creşte ca un Mărăcine,

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

310.

Ca sălbatec înfrundeşte,
Şi Omidal prăpădeşte,
Fără fruct îl vedi uscat.

9.

Şcóla tóte le prefface,
Ea-pe Omul, Om îl face,
Ea-i dă lui chiar sânul mumei,
Ea-îl dă în bratul lumei,
D'asa legéntemeeat;
Şi'l învaţă ca să ştie
Bun şi şotial să fie,
Ea-îi dă înțelepciune
Şi'i înşufla istecime
De-a trăi civilizat.

10.

Deci şi noi acuma dară,
Tinerimea cea şcolară,
Să urmăm cu sârguinţă
Ca să trecem prin ştiinţă,
Mintea să ne luminăm;
Pomul cere-adăpătură,
Omul dat la'nvăţătură,

311.

El prin scóla se adapă
Ca si plantele de apă;
Scóla dar' sămbrătişem.

11.

Şi aşa toţi prin urmare
Rugi să facem fie-care,
Pe patroni mila cerésca
Cu mulţi ani săi dărnéscă,
Şile line să le dea.
Pre profesori săntăréscă
De necaduri săi ferésca,
Ca să aibă suferinţă
La a nóstră neputinţă,
Cu voi bune să predea.

12.

Şi acésta d'aşi serbare
Una dintre cele rare,
Care o ador românii
Tinerii si cu bătrânii,
Noi dar vă urăm deplin:
Ca si l'anul iar cu bine
S'o serbaţi cu fruntí senine,
Cu cântari, cu bucurie
Şi cu dulce voiosie,

ACADEMIA
MSSE
ROMÂNĂ

312.

Fie, facă-se, amin!

Martie 1853. G. Ucenescu. Student
al S. Anton Pann.

Imnul.

Bunului nostru Metropolid Andreiu
Baron de Siaguna
Cantul 166. să cânta întocma ca
Aria: "Iarna trece si se duce,"
vedi cântul 164. pagina 302.

Pentru Scolari.

1.

Iată dioa cea dorită
Pentru tineri si bătrâni,
Ca săsternem mulţămită
Drea sfintitului stăpani.
Ce nendréptă sufletesţe
La limanul cel dorit,
Şi de rele ne păzesţe
Ca păstor ne adormit.

2.

Mii de suflete curate

313.

Cu părinții ce jertvesc,
Nu lipsesc adi să seînchine
La părintele ceresc,

Că din Țarul său cel mare
Neau trimis Arhipăstor,
Ce prin jertve si lucrare
Și'au făcut ne muritor.

3.

Turma cea cuvântătóre
Însetată, cum a fost,
De pășune si răcóre
Sub El află adapost.

Tot energic sprenflorire
Pregătind în viitor,
De obștéscă fericire
Bunul si Arhipăstor.

4.

Finerimea cea plăpândă
În al muzelor palat
Spere sórte mult mai blândă
De cât ceia ș'a gustat,

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

314.

Căci prea bunul ei părinte
Lucrăn fapta si cuvânt
Co simtire prea fierbinte
Și'ăi întindă mutremânt.

5.

Deci cu buțele curate
Să rugăm p'ălu infinit,
Și'ăi dea di lendelungate
Bunului Mitropolit.

Să trăeascăn fericire
Liniștit si sănătos
Spre-a Bisericii mărire
Și al Patriei folos.

6

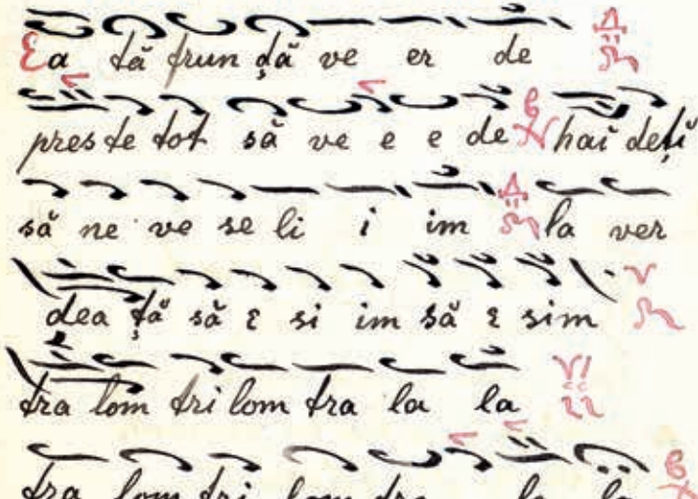
Glasuri dulci răsunătóre
Să vestéscă preste tot
Astă zi de sărbătóre
La mirean si la preot,

Ca acum si tot de una
Să strigăm de multe-ori,
Să trăeasc'Andrei Șaguna,
Bunul nostr Arhipastor!

315.

Cântul 167.

I Cânt de Maiu pentru scolarii mieu, în anul 1872. M. Hi. T.

2.
Eată floricele
Câte pe Cer stele,
Haideți să ne bucurăm
Și Natura s'admirăm. s.c.l.

3.
Maiu înfloreșce,
Dă viață, crește,
Tralom, trilom să cântăm,
Ziua de Mai s'o serbăm.

ACADEMIA * MSSG * ROMÂNĂ *

316.

Păsările cântă,
Mieii joc, săvârșă,
Haideți sale imităm,
Să cântăm si să jucăm.
Ucenescu.

Cântul 168. Joița

Jurământ la'mea iubită
Făcusem strajnic si sfânt,
S'o iubesc ne osebită,
În pieptu'mi s'o am slavită
Până voiu intra in pământ.
O, acest-fel dar ființă
Legătură de amor—
Am scriso pe o frunduliță,
D'un pom intr'o gradiniță
Verde, pentru vecnic Dor.
Învinsă înșăndată
Jute, mânios un Vânt,
Frunduliță fu suflată,
Și în aer depărtată
N'amai rămas jurământ.
Țintuit intr'o tristare
Am rugato lăcrămând

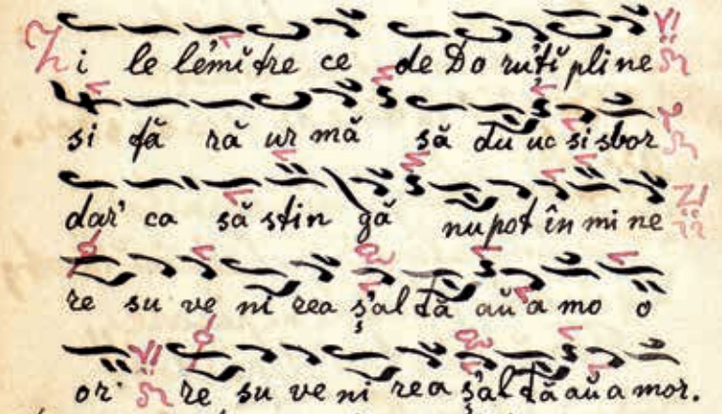
317.

Să mai aibă adastare, o)
Póte earăş vrun Vânt mare
Îmi va da frunda curând.
Adio 'ĭam dis ființă
Şi pieptul meŭ a oftat,
Adio 'ĭam dis Zeiță,
Şi sărutându-n guriță
De Dânsa mam depărtat

A. P.

Cântul 169.

Tras, 3. ĭr Hi ca dela ța. T.

Doresc de tine si di si nópte,
Viselen bratemi parcă te-aduc:
Doresc, dar' însă du ești departe,
Şi triste gânduri o, vai, mă usuc.

318.

3.

Te văd ori unde ca fericirea,
Tristămi gândire no părăsești:
Te văd adesea ca nălucirea,
Te văd în tóte sin dorul lipsești.

4.

Chiar si în stela strălucitóre,
Te văd întocma cum miaŭ părut,
Când cu guriță ta zimbitóre
'Miaŭ dat odată primul sărut.

5.

Atuncea dorul tău mě topește,
Rămâiu în vise dulci de amor:
Ființa tóta 'mi să uimește
Şi pân' la tine aș vrea să zbor.

6.

Vino dar' Dragă, din depărtare,
Sămi alini dorul ce miaŭ lăsat;
De când tu plină de ne păsare,
Fără adio teaŭ depărtat!

Indonat la 15. Fevruarie, 1864.
de Ucenescu.

177

Cântul 170. Zamfira. 319.

Acro-stih.

Zile triste pentru mine
Fuse întâlnirea ta,
Ca tot să gândesc la tine
Și să nu te pocu uita.
Aceĭ ochĭ ce cu zimbire
L'aĭ meĭ atuncĭ se uita,
M'aĭ supus l'alor robire
Ca să nuĭ mai poc uita.
Ne viaovatele aflume
Dulce ce ne desfăta,
Cât vouĭ di cu viațăn lume
Eŭ nu le vouĭ mai uita.
Tragedutĭ Brat ce coprinse
De al meŭ ate purta,
Gândul, zimțul îmĭ aprinse,
De nu te mai pocu uita.
Inimănĭ d'atuncea încă
Co să cad, îmĭ arăta
În cugetare adâncă
Și să nu te pocu uita.

320.

Rău de aș ști co sătĭ para
De loc nu taș arăta
Că's îndrăgostitului para
Și că nu te pocu uita.
Ah, iar' dac' din norocire
Dorințămĭ veĭ respecta
M'aș ținea în fericire
Și în vecĭ nu teaș uita...

A. P.

Cântul 171.

Inimă tristată,
În lacrămĭ mișcată,
La fericiri trecute
Gândește în zadar!
Plăcere, mulțămire,
Viață, fericire
Leam gustat, și a lor lipsă
Acum o simț amar.

Acele dulcĭ suspinurĭ
Cum să schimbă în chinurĭ
Și viața a nóstră
În otrăvit venin!

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

321.

Cât rău departe de bine
Aseă furtună îmi vine
Când Sórele ḑâmbeşte,
Când Cerul e senin.
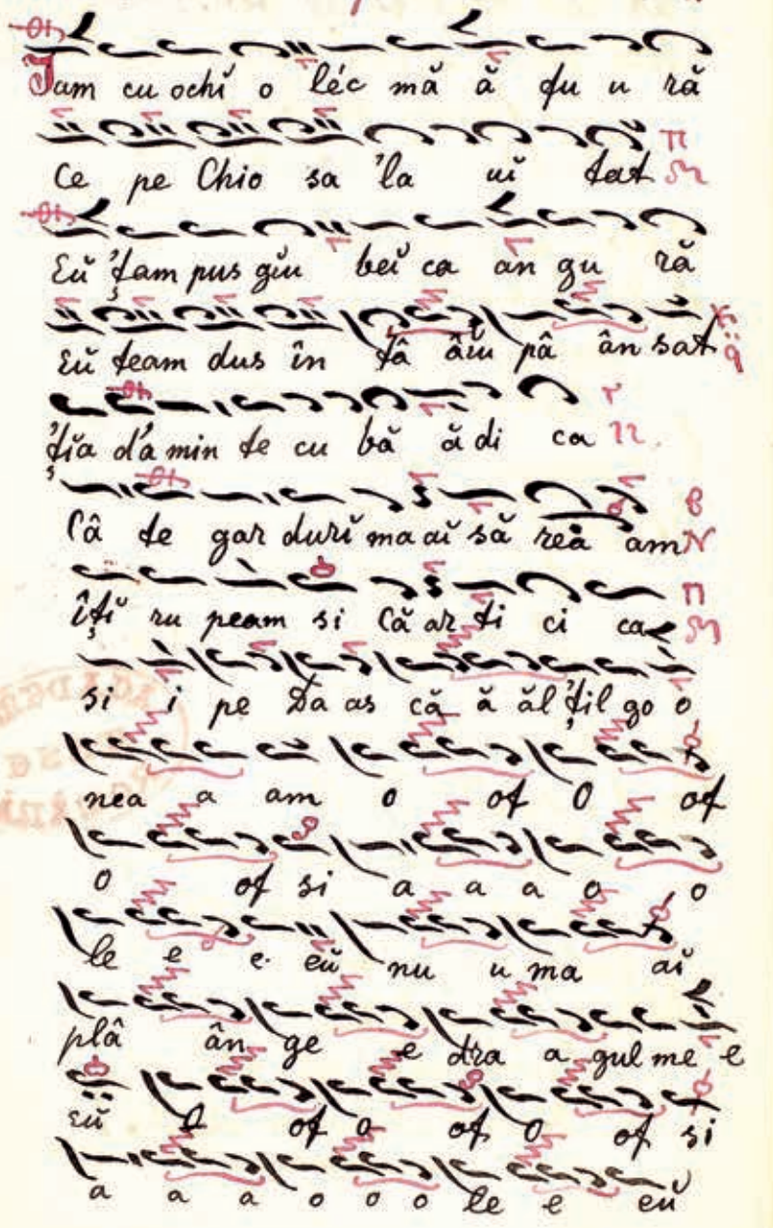
Adio! nam cuvinte
Să'ţi arăt tot ce simte
Astfel de minuturi
Mâhnit sufletul meu.

E o durere mare,
Şi sunt simţiri pre care
Ale simti pocu numai
Şi'ale descrie nu e greu.

Spunemi însă ĭubită!
Când inimăţi lipsită
D'un credincios prieten,
Cu el nu veĭ mai fi.
Ar putea atunci tóte
Plăcerile gustate
Simţireăţi ale stinge,
Şi nul veĭ mai dori?!

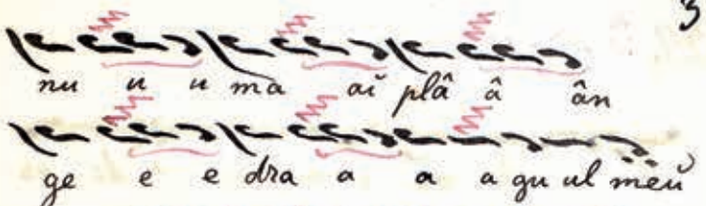
ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

322. Cântul 172. Modul ♀ πα. π.

170

323.

Tradus din musica modernă
de A. Pann.

Textul Cântului de sus.

Ţamĭ cu ochĭ o leac meĭ fură,
Ce pe Chĭosa 'laĭ uĭtat,
Eŭ ţam pus ţiubeĭcân gură,
Eŭ ţeam dus întâĭu prin sat.

Ţaduminte cu bădica
Câte garduri maĭ sarém,
Îţĭ rupém, stiĭ, cărticica
Şi pe Şarcal ţĭl goném,

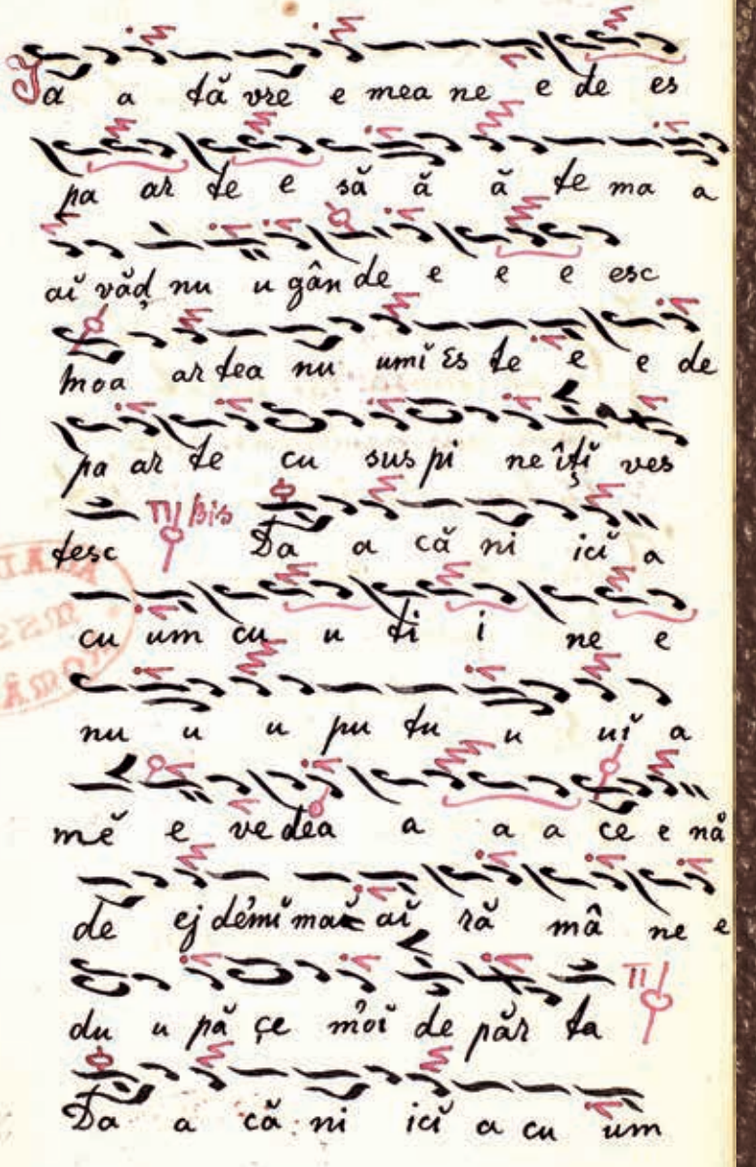
Of, of, of si ableo!
Numaĭ plânge dragul meŭ.
2-oriĭ.

ACADEMIA * RSSR * ROMÂNĂ *

Cântul 173.

După întinsa compunere alŭ A. Pan.

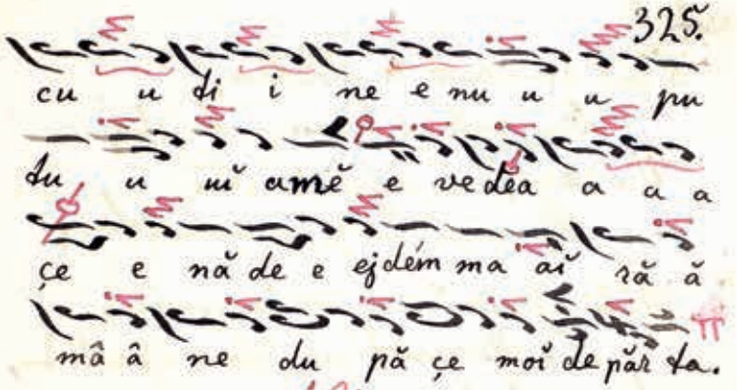
324. Modul ♀ Tta. T.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

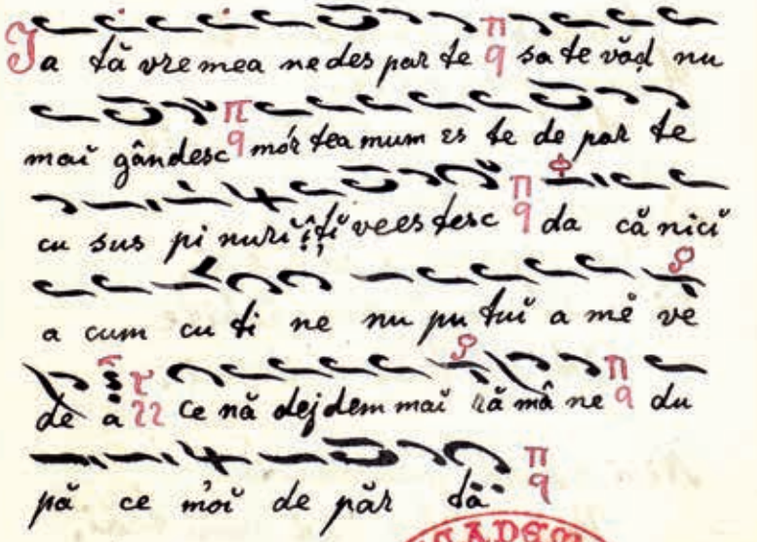
183

325.

cu u ți i ne e nu u u pu
du u uĭ amĕ e vedea a a a
ce e nă de e ejdém ma aĭ ră ă
mâ â ne du pă ce moĭ de păr ța.

Alta
prescurtată după alu A. Sann
"Sindema. de Ucenescu. πa.T.

Ja tă vremea ne despărțe q sa te văd nu
mai gândesc q mórțea mum es te despărțe
cu sus pi nuri ți ți veesdesc q da că nicĭ
a cum cu ți ne nu putuĭ a mĕ ve
de a zz ce nă dejdem mai ră mâ ne q du
pă ce moĭ de păr dă q

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

326. Mai departe textul.

Cine știe sub ce Piatra,
Sau sub ce lemn putrejit,
Va repeți a mea sórtă
Al mieŭ trup nenorocit;

Alți streinĭ mĕ vor împinge,
La Mormânt cum n'am gândit,
Și ochĭ streinĭ mĕ vor plânge
Tarĭ nu carisĕ 'ĭam iubit.

D'oĭ muri sămĭ scriĭ pe Piatră
Că sub ea s'a odihnit
Acela ce tu odată
Al tĕŭ Piept 'ĭaĭ dăruit.

Nu voŭ slove înegrite
Cu vapsele a zre scri,
Ci cu lacrămĭ prea iubite
Cât veĭ trăi a descri.

Nicĭ odată jurământul
Voŭ călca cât voŭ trăi,

ACADEMIA
ROMÂNĂ

181.

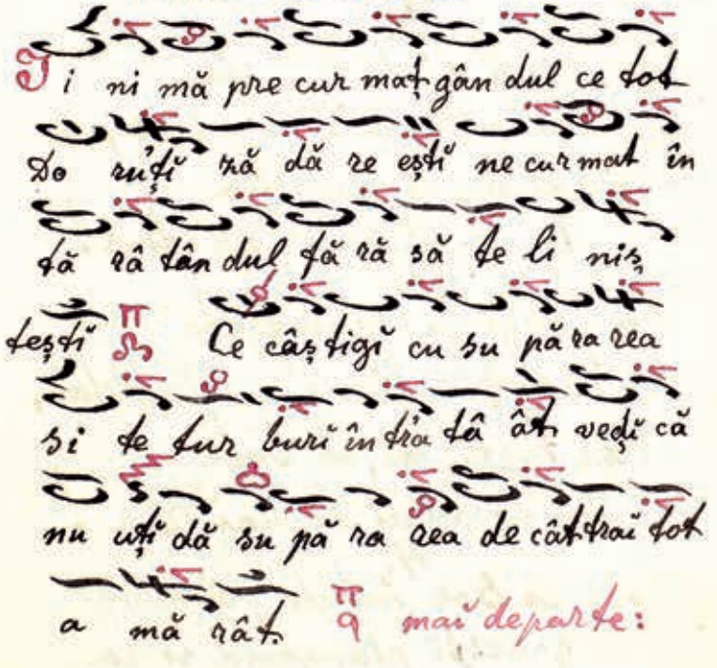
327.

Ce p'al tău Braț cu cuvântul
Gurii, 'mi-ați făgăduí;
Acea dulce convorbire
Ce Sufletu'mi-o lasat,
Pân' la Mormânt în ținbire
Ca să fiu împreunat.

modificad așea.

Cantul 174. Orfanul

Modul ♀ πa. ⊤

328.

2.

Indesert aceste trude!
Când odată bine vedi,
Câți sunt loțen lume surde,
Cât de mult să suspinedi!

Ești streină și orfană,
N'ai nici un sprijinitor,
Ca să'ți dea balsam la Rană-
Nu găsești îndurător!

3.

Ai părinți și bătrânețea
Cea adâncă 'ia coprins,
Cari plâng că tinerețea
În necaduri 'ar 'sa stins!

Să alergi la vreun frate
Ca să'ți plângi lui focul tău,
El să lupta, iar, să bate
În necaduri și mai rău!

4.

La vro Sor iar de veí merge
O găsești plângând și ea,

182

329.

Lacrămă nuți póte șterge,
Nu te póte mângâea !

La streini de îți vei plânge
Scârbele ce te apăs,
Lacrămi dei vărsa de sânge
Nu le pasă d'al tău păs !

5.

Deci la care dar' ființă
Vei în lume-a alerga,
Să te vadă cu dorință
Și în desert a nu striga !

De ței plânge către Sóre
El e la'nălțime pus, — —
Și strigarea'ți cu plânsóre
Nu ajunge până sus ! — —

6.

De vei sta săți strigi durerea
Către'ntunecatii nori, — ..
Nuți întorc nici ei vederea,
Fug, să duc ne simțitori !

330.

De ței plange si la vânturi, —
Nici ei nu te folosesc
Suflă spulberând pământuri,
Trec, să duc, nu se opresc !

7.

De vei alerga'n Pădure —
Să te plângi si la copaci,
N'au simțiri ca să se'ndure,
Nici de dânsii nu te'mpaci !

De ți vei plânge întristarea
Și la pietrii sau la stânci,
Nuți vor audi strigarea
Și suspinele adânci !

8.

De ței plange si la ape —
Îndesert îți va fi tot,
Ranele să nu te sape
Să te spele iar nu pot !

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

183

331.

Cui dar' să te plangi, sirmană!
Cui durerile sale spui!
Dacă teai născut orfană,
As-fel s'o să te rapui!!

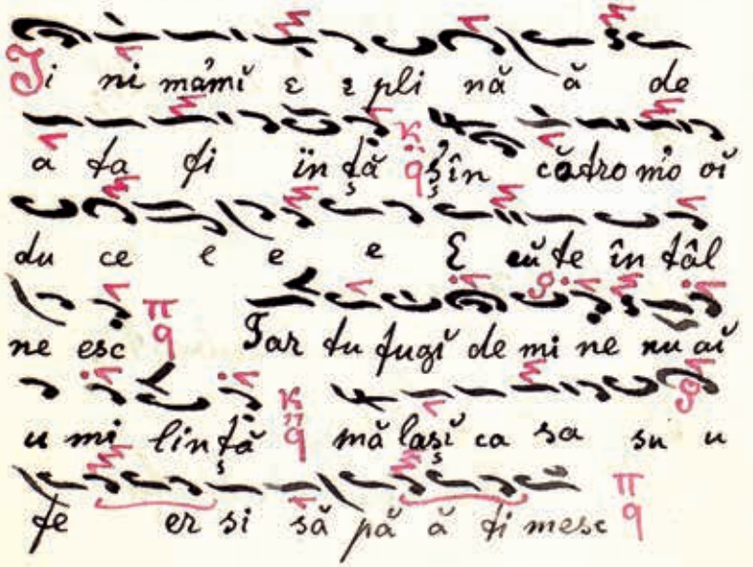
12. Apr. 852
Bucuresci

George Ucenescu
Student al D-lui Panu

N.B. Aceasta poesie sau tiparit în "Spitalul amorului" Broswra a 185

Cantul 175.

Modul ♀ πα. T. —

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

332.

2.

Ţi bati joc de mine
Mă faci ne statornic,
Imi tratedi amorul,
Mă ne socotesti,
Si nai milă, crudo!
Când eu pe jertvelnic
Ţi aduc o jertvă
Co despretuesti,

3.

Or si ce ţoi dice
Le treci cu vederea,
Imi înpiledi soarta,
In loc s'ondulcesti;
Imi adaogi rană
Imi ataţi durerea,
Si văd bine crudo
Că nu mă iubesti.

4.

Nu veţi putea dară
Imi huli credinta

ACADEMIA ROMÂNĂ

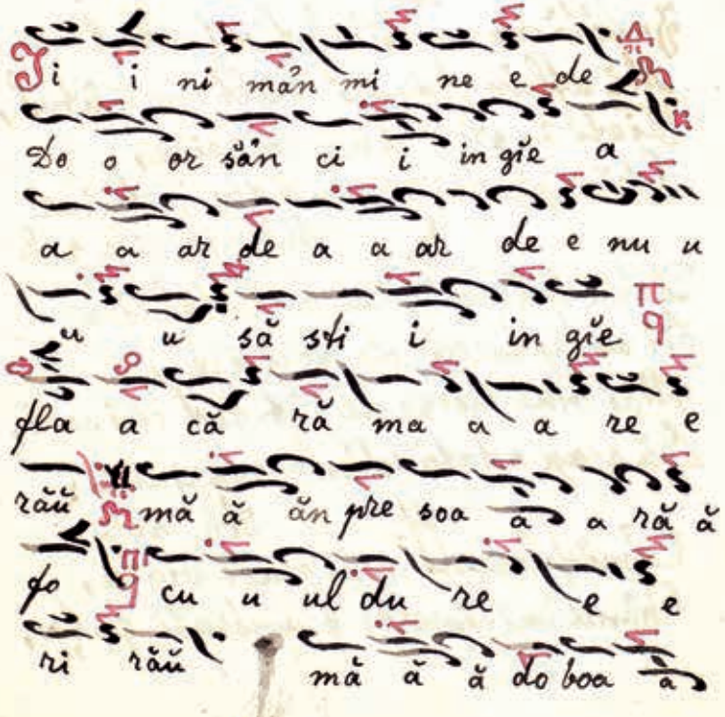
333.

Care pentru tine
Atât am păstrat.
Nici iar' dame plange,
Dacăți e ființa.
Așa d'anevoe
De încredințat
dela lăutari.

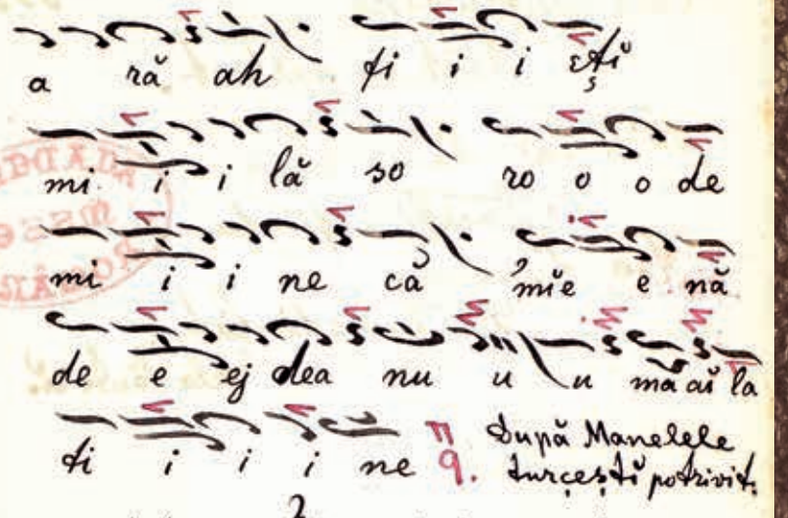
ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

Cântul 176. Modul 5.

— ♀ πα. —

334.

După Manelele turcești potrivit.

2.
În ôtă vremea și în tot minutul
Mĕ aflu în chinuri mult amărâtul,
Fieți în stire d'a mea peire,
Chiar pentru tine mĕ fac jertvire

3. Ah fieți mila scl.
Demŭ-ați nădejdea de întâlnire
Și așteptarea de fericire,
Mai bine mórte de cât tot chinuri,
Să scap odată d'aste suspinuri:

4. Ah, scl.
Cemŭ folosește mai mult viața,
Când îmŭ lipsește frumósăți fața,

183

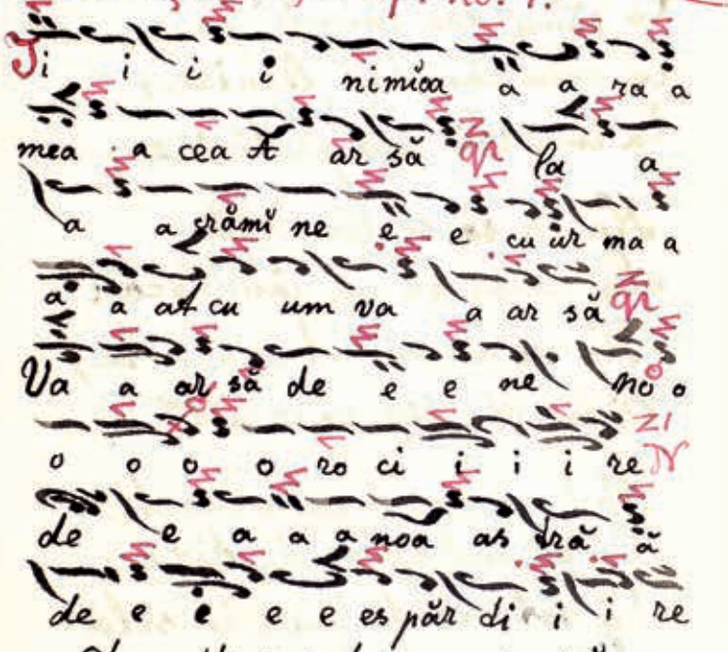
335.

Ah! amar mie! îmĭ vin leşinurĭ!
N'am nicĭ putere să scoţ suspinurĭ.
Ah fieţĭ milă s.c.l.

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

Cântul 177.

Modul rĕŭ (Bagis) ap. 20. T.

De oftărĭ şi de suspinurĭ
Piĕptul mieŭ e în leşinurĭ:
Că cu dorul ţi şi nópte
Mă lupt, cu sudorĭ de mórte;

336.

Ah! ş'ân loc de al supune
El în mai greŭ foc mĕ pune,
Trupul tot îmĭ bagă'n muncă,
La zăcere mĕ aruncă;

Nu ştiŭ ce mijloc aş face
Ca sămĭ daŭ inimiĭ pace,
Eŭ voiŭ săĭ daŭ lecuire,
Ca îmĭ stă cu'n protivire;

Nu va să sĕ lecuéscă
La amor să nu gândéscă:
Nu va un minut săl uite,
Şi la alt chip săse mită.

Ah! nu vinĕ'n caĭ o mórte
Ca să mĕ scape de tóte,
Că tot viaţa'mĭ e în silă
Şi de lume numĭ e milă.

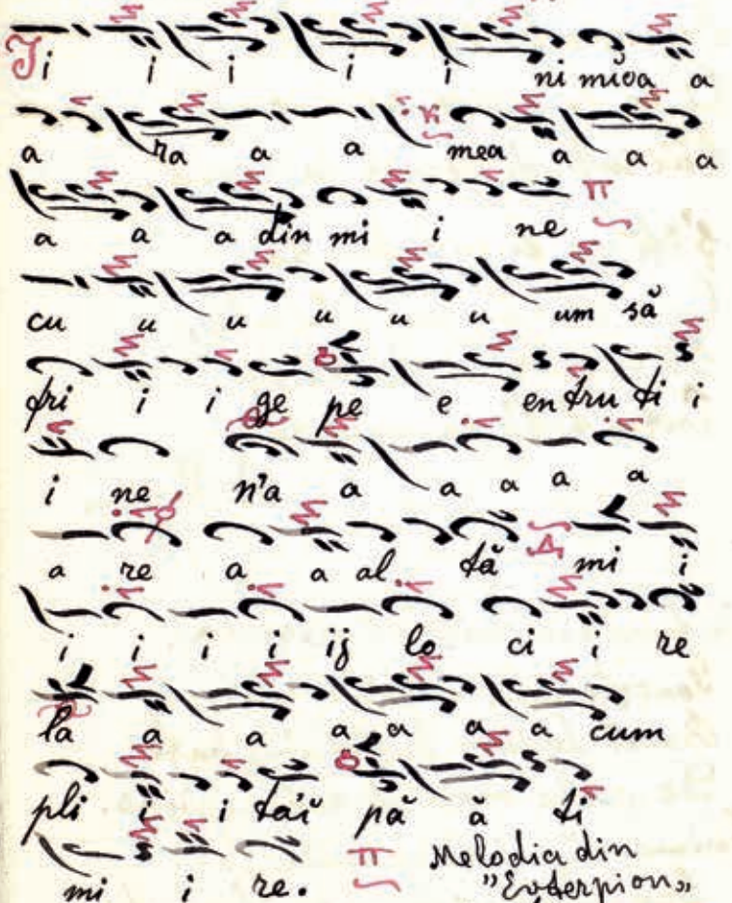
melodia din "Esterpion" A. Pann.

186

337.

Cântul 178.

Modul Hromatic α πα. Γ.

Melodia din „Evterpion."

N'are cui să dea credință
Și'i ceară ajutorință,
Singură ți se supune,
Îți spune că se răpune.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

338.

Și te rógă cân durere,
Să nu-o dreci cu vedere:
Ci ca la o prea sirmană
Și'i întinși lécuri la rană.

Și'ți va fi îndatorată
Ca o slugă prea plecată,
Și te'nalțe cu dulceață
Întru tóță sa viață.

A. Pann.

Cântul 179.

Iartămă soro, uităm'i greșala,
Gonește răul ce m'a încins,
Ranit de dine sufletu'mi bate
De gróța mare de tot cuprins.
Inimăm'i are o aparare,
Îngerel'n vine adea îl simț,
Negrel'n viață tóte îmi pare,
Crede-mă soro, de loc nu'ți mint.

187

339.

Ești cu putere singurăn lume
Asta durere ami raspandi,
'Ți dat din ceruri dureri amare,
Patimi mai grele a potoli.
Or care fire, or cine în lume
Iubind odată, póte erta:
Nu mai tu soro, de văd mai cludă,
Micámi greșală nu poți uita.
Uitámi greșala, de ți am făcuto,
Orbit de zelul ce ți am jertvit,
Te iubeam fórte tu știi prea bine,
N'am putut, crede-a fi liniștit.
Este vro faptă saț placă ție?
Să dau prin apă, să merg prin foc?
Veț vedea însaț c'amorumi face
Ce cu putință nu e de loc.
Oare uitatai așa de'ndată
Bratele acele ce te strângea?
Inimámi însă, spunea de-atuncea
Că acea din urmă oară erea.

340.

Umblam, știi bine în nesimțireami,
Mânați la budémi a apropiea,
Iar tu trăgându-ó diceai c'amoru
Aceste forme- de loc nu vrea.
Trăgand dar mâna, de trăseși tótă;
Vădui atuncea că mai lăsat!
Ascultă soro! Uitámi greșala;
Sânt, în credință ne vinovat.

M: C:

Cântul 180. па. т.

Ar dăl fo cul băr bat cum mă ba le
dur bat! mě pi sea dă ca măr
si mě smul ge de păr
Mě lovește, dă în min'
Or cu ce în manăi vin',
Gata stă la tótă vorba
Ja mě bata cu cociorba;
Dámi răspund vrun amar
Me ucide cu par,
Or asvârle cu lemn
Ț'im face pe trup semn;

341.

N'am sa'ĭ dic sa'ĭ judec vina
Mĕ izbeşte cu prăjina,
Or apucă or ce vede
Şi asupra mea repede.
De drânteliĭ miĭ pe jos
Sdravăn nam nicĭ un Os,
Cap, picĭor, mână, cot,
Vânătăş peste tot.
Ardăl focul măritişul,
Crapadişar şi fetişul,
Că nicĭ una bine n'are,
Amândoo sunt amare.
Oh! Mórtea strig cu glas,
Ca să vie'ndrăst ceas,
Să mĕ ea, orĭ pe el,
Să mĕ scapĕ'ntrun fel.

A. Pann.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cântul 181.
Modul a IIa. T.

A a o le e eŭ mă mă doa re
spa a a da că mă bătut cu lo pa pa ta sufle e şe lu ul
cât co lea.

II 9

Aoleoŭ mĕ-mĕ dóre gâtul!
Că mă batut răŭ u-urâtul,
Sufletelul cât colea.
Aoleoŭ mĕ-mĕ dóre mâna!
Că mă bătut cu pră-prăjina,
Sufletelul cât colea.
Aoleo'mia-mia frânt picĭorul!
Că mă bătu cu do-toporul,
Sufletelul cât colea.
Aoleoŭ mia-mia secat şoldul!
Că dat în mine cu-cu boldul,
Sufletelul cât colea.
Aoleoŭ mĕ-mĕ dóre cotul!
Că dat cu lemnul ne-netotul,
Sufletelul cât colea.

A. Pann

189

Cantul 182.

343.

a) A o le eŭ si vaĭ de mi ne
Ce ʃă cuĭ nu ʃă cuĭ bi ne
N'a ʃost aum gân dém să ʃi i i i
e e am in tra at î în
ʃoc de vi i e.

Cel din ţâĭu ʃot maĭ bun ʃuse,
Dar' Mórtea'n Mormânt'mi'l puse,
Că'l certam să stea acasă;
Dar' acest-nu va să easă.
Îl certam si de ce'mi ʃace,
Dar' ăst'-mereŭ gură ʃace:
Stă ʃot si mĕ cicăleşte
Ca'n şurupuri mĕ sucește;
Inima în mine rapă,
Că mĕ ʃierbe ʃără apă:

a) Melodia de Ucenescu.

344.

Un cuvânt bun nimĭ vorbeşte,
Ci mereŭ mĕ ciocăneşte,
Ca Gheonóea Copacĭul
Şi Năcovala Covacĭul,
Aoleoŭ si vaĭ de mine!
Ce ʃăcuĭu nu ʃăcuĭu bine...
Of! cel bun'mi'l luă sfântul! A. Sann.
De'mi'l mănâncă pământul,
Şi îmĭ dete pĕndrăcitul,
Şe durbatul si sucitul.

Cântul 183.

Modul ~~D~~ Hi. T.

Aŭ nu vedĭ un de mă du uc
O o mu le bo u le n
Drum Con dur şi'n drum pa pu uc
O o mu le bo u le.
Cu Papucul târşiind, Omule, boule,
Cu Conciuru dropoind; " "

345.

Că de când mam măritat Omule, b.
Și te-am luat de bărbat, " "
Nu țéĭ mai trecut din prost, " "
De necaduri tot am fost: " "
Că cu patru boĭ la jug " "
Tém mânat sa arĭ la Plug, " "

Plugumĭ lăsași la nevoĭ, " "
Și îmĭ răpuseși și boĭ; " "
Tém mânat iarĭ, tém mânat " "
Și cu Pușca la vânat,
Puștcan doo mĭo Prânseși " "
Și Cureaoămĭ aduseși. " "

Tam dat Coța să te ducĭ " "
La Puț, Apă sămĭ aducĭ, " "
Căduși, Coța o spărseși " "
Dógele îmi aduseși. " "
Tém mânat apoĭ pe loc " "
Cu Hîrbul sămĭ aducĭ foc, " "

346.

Hârbul îmi laĭ bucătit, Omule Boule,
Sprâncenele țaĭ pârlit. " "
Te mânaŭ să taĭ un Lemn "
Până când să cern un piemn, "

Toporul aĭ năpustit, " "
Pe lemne aĭ adormit. " "

Pann.

Cântul 184.

La Nașterea Domnului

Iosif cu Maria intră
În Sălaș pe nópte grea,
Nașterea să propiară
Și Maria să îngrijea
Ajutor Ceresc cerea
Ca ușor să nască vrea!

Și în pace a născut
Un prunc mândru și plăcut,—
Rade pe cap îĭ luceaŭ,
Pe Sălaș îl luminaŭ,

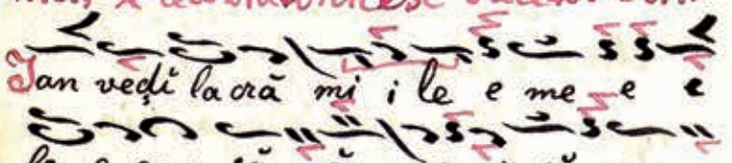
191

347.

Şapoi Mama l'înfăşa
Şi în iesle l'aşeda!
Iată cel fără început
Şi în lume neîncăput.
Iată Isus Dumnedeu
Fiiu trimes de tată-seu!
Împăratul cel ceresc
Într'un şalaş pământesc
Îngerii şau adunat
Şi mărire'au cântat.

Cântul 185.

Tras 2-lea Diatonicesc Neredos est.

ACADEMIA * MSSC ROMÂNĂ *

Mi să varsă pe obraz
Dentr'un puisor cu haz,
Să varsă pentru un puiu
Numele nu voiu sal spuiu

348.

Numele de'il voiu spune
Dujmanii viaţămi răpune
Au sburat puiul din aţă-
Şântristat a mea vieaţă.
Nu îl uit ci'n mintel tiiu
Ard în foc si mă văd viu.

Cântul 186. Mariuţei.

Mariuţă scumpă flóre
Mândra mea mirositóre
Ai frumóse drăgănele-
Dămi ah, si mie din ele!
Rădi si spunemi! să trăesti,
Ah, spunemi că mă iubesti!
Iconiţă şămi fii, Dragă!
Tie să mănchin, o, Dragă!
Umbriţa şămi fie mie
Moştenire, dragă, vie.
Şoi sădieu atunci tie,
In loc de vistierie,
O Dragoste ne sfârşită,
Căn veci să fii fericită.

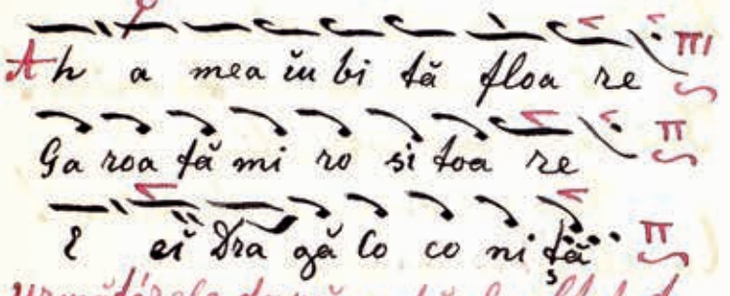
Ucenescu.

ACADEMIA * ROMÂNĂ *

192

349.

Cântul 187. ♫ πα. T.

Următórele după vechiul alfabet.

Bineĭmĭ eşti înpodobită
Ca o gradinăn floritâ.
Eĭ Dragă coconitâ!
Tarâĭ floarea mai frumósă;
Şi tu eşti mai drăgăstósă. s.c.l.
Gândeşte, Dragă, gândeşte—
Şi pe mine mĕ ĭubeşte.
Dragă Dorul tâĭu mĕ strică
Nu mĕ lăsa floricică!
Eŭ sunt cel ce te doreşte
Şi la tine tot gândeşte
Jalnicăĭ inimăn mine
Când nu poç fi lângă tine.

350.

Hi Dragă să viŭ la tine
Să ne ĭubim, vaĭ de mine!
Inima mea pentru tine
Răŭ mĕ dóre, vaĭ de mine!
Că eşti flóre zălogie
Şămĭ fiĭ dragă numaĭ mie.
Lângă mine coconiţă
Răsărişi o garofiţă.
Margĭoală eşti la mîncare
Şi dulce la sărutare.
Nădăjduind eŭ în tine
Răŭ am slăbit vaĭ de mine!
Ochiĭ tăĭ mĕ bagă'n bólă
Şi pâncenele iar' mĕ scólă.
Pentru tine, coconită,
Bolesc, fiimĭ Doftoriţă!
Roabă inima mea ţie
Dorindute de soţie.
Să trăim ca porumbeiĭ,
Să se mire îngereiĭ.

193

351.

Tinde mâna către mine
Ca dorul să'mi şaline!
Uităte dragă la mine
Cum mam slăbit pentru tine.
Fii cu milă coconiţă
Ca o bună si de viţă!
Hai să dăm mână cu mână,
Si te fă mie cunună.
Ţinemă de o potrivă
Nu'mi urma tot împotivă.
Cine-ar dice că nui bine
'Ţaş plati cum să cuvine.
Şade mândra, să gândeşte
Si din gură îmi grăeşte:
Stireai amoraş voiniţe
Te iubesc dămi mânăiţe.
Ăst trup ce îţi place tie
Primesc, ca, al tău să fie

352.

Înger, Dâna mea iubită
Fii cu mine fericita!
Ginere mai bun ca mine
Nu póte să'ţi găsăn chine.
Ysopul să ne stropéscă
Si Stihul să se sfârşască.

Cântul 188. Inbunare.

Alinédăţi lăcrămarea;
Ceţi ajutătâta plâns?
Domnuţi ştie supărarea;
Nu te va uităntradins.

Iată câmpul înfloriră,
Tot cu flori e presărat;
Tóte Domnul le sădiră,
Tóte El leau adăpat.

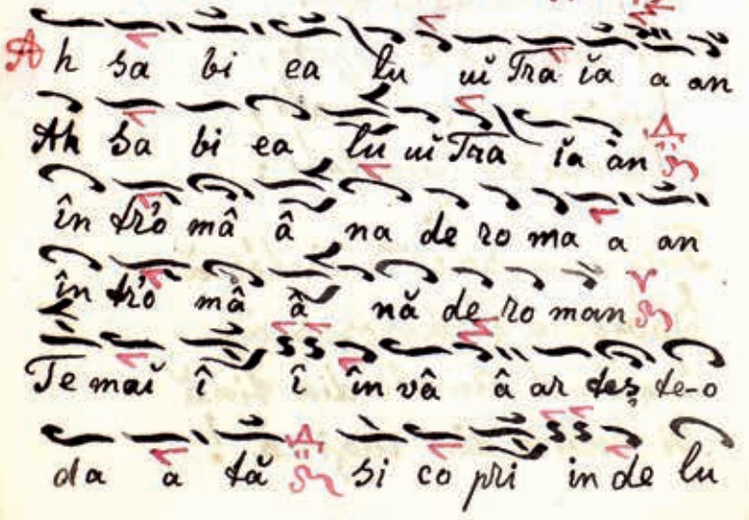
El caldura crescătóre
O împarte preste tot;
Dela om si până la flóre,
Până la peştii ce înnot.

353.

Păsărilor, care sboră,
La porumbi și mierlelor
El dintru a sa comóră
Le împarte hrana lor.
Nu oșta atâta dară;
Știe Domnul pășul său;
Înbunătățe-va sórta iară;
Te va apăra de rău!

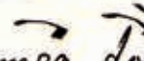
ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Cântul 189. Sabia lui Traian din Manuscrisul lui Ioan Barac. Modul Ni.

354.

Melodia compusă de Ucenescu.

2.
Nu zăcea'n dicălosie,
Ruginită și pustie;
Ci cu lustru strălucită
Și cu fulger ascuțita.

3.
Te ridică din țărână
Romanului întro mână,
Și pre cum ești odihnită
Pe atât mai otrăvită!

4.
Ah, acuma dară toți
Ai lui Cesare nepoți,
Cai și arme vă luați,
Ca eroi să triumfați:

5.
Toți acum săși învârtésca
Sabioara strămosésca;
Scoțând armele din țină
Și Sabiea din rugină!

6.
Școlă romane din somn!
Dacă ai fost odată domn;
Nu te da mai, înapoi
Când e vreme de războiu!

7.
Atunci sătiu aduci aminte
Că tu ai fost mai naainte
Eroul cel mai din tăi
Și al lumii căpătăi.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

8.
De când a pus un picior
Romil al lui Mars fecior
Spre semeții minunate,
A zidi Roma Cetate.

9.
Strămoșul tău cel vestit,
Acela, când o-au zidit,
Lumii este cunoscut,
Că din nimic o-au făcut.

10.
De Romil este zidită
Și astăzi Roma numită,
Și macar la care pórtă
Tot numele tău îl pórtă!

11.
Deci dar fii erou în lume,
Dacă porți așa un nume; —
Eroismul sătiu sporéscă,
Numele sătiu înfloréscă!

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

12.
Ah acuma și voi toți
Ai lui Cesare nepoți,
Carii Romani vă numiți
Dela Traian dovediți!..

13
Când ție va veni porunca
Într'un picior de armă,
Școlă la oaste și tu,
Încalecă și te du!

14.
Cu al crucii semn pornește
Oastea ta, și biruește,

357.

Şiţi scóte triumf în lume
Tot după avutul nume —
15
Cum a biruit Traian
Cu numele de roman —
De acum până în vecie
Romanul Erou să fie!

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

N. B. Acest cânt — 24. de ani
sa cântat scolarilor.

Cântul 190. Melodia Sianului.

— Colea Maicăn făgeţel
Şau ivit un voinicel
Cun cal vânăt porumbel,
Mă duc Maică după el.
= Nute duce fata mea,
C'ala nevastă nuşi ea,
Ci până de vânzela
Şi de va lăsa colea,

Că aceluea voinic
Tancul Sianul îi dic,
Plânge de el mare mic
Că este hoţ de Colnic.

358.

Şi pe câte lea iubit,
Şe dóte lea amăgit,
Lea lasat si a fugit,
Altéin loc a îndrăgit.
La şiu pe unde-au umblat
Câte fete s'ânselat
Şi după el sa luat
Cu copiii tot lea lăsat.
La olt pe la or'ce loc
Câte lea luat la joc
Le-a lăsat plângand cu foc.
Şi-a rămas fără noroc.

Dres de A Sann

Cântul 191.

Când îmi pun eu gând la tine
Arde inima în mine,
Tremur si lesin îmi vine,
Nici Pământul nume ţine.
Cu rană, cu Dor în piept
Arunc ochi la tine drept,

197

359.

Și ofer să te deștept
Dar de surda'mi l'aștept.
Că tu treci pe lângă mine,
Arunci ochi și mă vedi bine
Și cu dor sămi cauți nuți vine
Focul ca sămi mai aline.
Ți ajunge dar' atat,
Numi căuta posomorât,
Nu te uita cu urât,
Că destul sunt amărât.
Ci de ești creștină blândă
Făți în lume vro dobândă
Și nu mă lăsa n osândă
Să mor în vreme curândă.
Nu mă face tot sa gem
Cămi e frică si mă tem
Rele-asupriți să nu chiem
Și veți rămânea în blestem

Reparat de A. Pann.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

360. Cântul 192. Asupra Osebirii.
în Acro-stih.

Cu jale si cu mâhnire
De tine mă osibesc,
Și să mai am întâlnire,
Nici voiu, nici nădăjduesc
L'amăgitóreați parolă
Credém si temeĭ puném
Și sămĭ joc acéstă rolă
Nici odată nu credeam:
Eŭ am slavit o Dreptate
Cu suflet ne vătămat
Și ca la o Zeitate
La tine mam închinat.
O nădejde înșelată
Cempărereamĭ să afla
Dragoste înflăcărată
Asupraților ĭmĭ însufla.
Pân' acum dar aste tóte
Amor, Dor, Prietesug,
Inima mea nu mai póte
Să sufere vicleșug.

193

361.

Ai avut cineleŭ fine
Si altele 'mai vorbit,
Am cunoscut forte bine
În ce chip mai fost iubit.
Tu'mi dicei cu juramînte
Să me aibi perechea ta
Si aceste dóce cuvinte
Teai facut ale uita.
Rămâi dar', fieti de bine,
Nu voiu cu sila amor;
Dar si Dumneteŭ pe fine
Nu me va lăsa sa mor.
Ah! rămâi, dic, s'altă dată,
Adio sufletul meŭ!
Dar' vei gândi vre-odată
La cat leam adorat eŭ!—

A. P.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

Cântul 193

Copilită Dragă,
Ce ne îndurare
Teaŭ adus în stare
Să me departedi?

362.

Cum ne fusĕ, Dragă!
L'amândoi cuvântul,
Siĭ calcĭ juramantul,
Ne vrând să me vedi?

Nu credém vro dată
La nóstră parolă
Sami joci astă rola
Să me părăsesti.
Ah! dar' îmi arată
Pentru care vină
Si de ce pricină
Nu mĕmai ĭubesti?

Ce vrăjmaș, ĭubito!
Sări viind îti spuse,
Si ponósémi puse
Urĭ a atâta?
Spunémi si dorito
Ce fanfaronadă
A vsit dovadă
A ten credinta?

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

133

Ah! a mea lumină! 363.
Ce crudă ființă
Fără conștiință
'Și-a făcut pacat?
La ce zeu să închină
Acel sarpe dragă,
Care intrigi bagă
Și e ne certat?

Cum de nu-i e frică
Fulgere să cadă,
Tresnete să-l arză,
Când îș face plan!
Cum nu să despică
Locul de sub dânsul
Și să aibă în sânsul
Parte cu Satan!

Credemi dar cuvântul,
Că n-ai păsti de vină,
Fruntea-mi e senină,
Nu mă știu pătat

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

364. Eu știu jurământul
Ce'l făcuiu cu tine,
El-e încă'n mine
Cu amor legat.

Te am iubit în mine
Cu statornicie,
Și'n tră mea vecie,
Dragă îmi vei fi,
Cum și pentru tine
Gata-s, soricră,
Ori în care ură
Ame și jerfi.

Ah jună doicasă!
Tu nu ești tirană
Să vei asta rană
A'mi o unelti.
Eu te știu milósă
Te știu că ești blândă
Și s-ami dai osândă
Nici n-aș socoti.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

Ci cunosc prea bine 365.
Că mă depărtéḑă
D'ata dulce radă
Bunii tăi părinți;
Că ei pentru mine
Fări si intrigi, dragă,
Când vrăjmașii bagă
Îi cred ca pe sfinți:

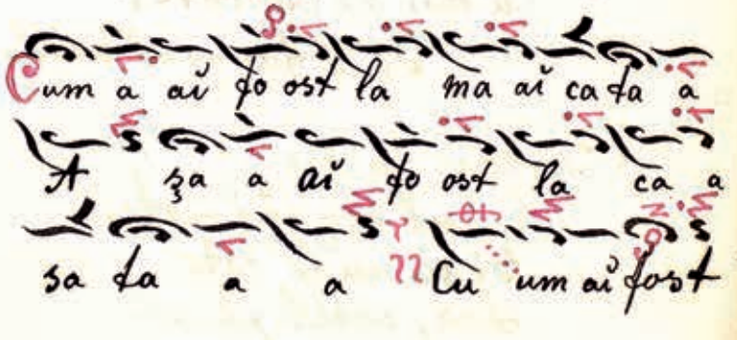
Carii pentru plată
Și în zi ḑîn nópte
Umblă tot cu șópte,
Născocind minçuni,
Și aduc îndată
Pe alți înainte,
Cu mii de cuvinte,
Și îi fac mai buni.

Cărora în durere
Cerul rogzăi certe
Și să nu le erte
Lor, acest păcat:

366.
Ca un fum cum piere
Să se prăpădéscă
Și să moștenéscă
Iadul înfocat!

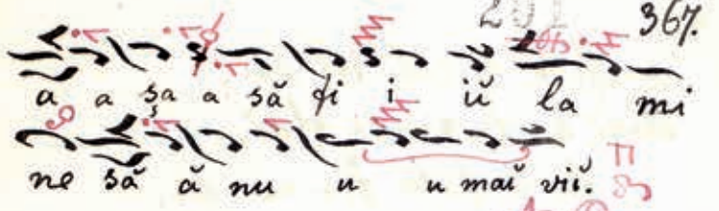
Câți port clevetire
Dragă sorióră,
As-fel toți să móră
Fara căpătâiu,
Tu a mea iubire
Ramaind în tigną,
Să poç în odihnă
Eu să te mângaiu
A. P.

Cântul 193. Modu ♦ ra.t.

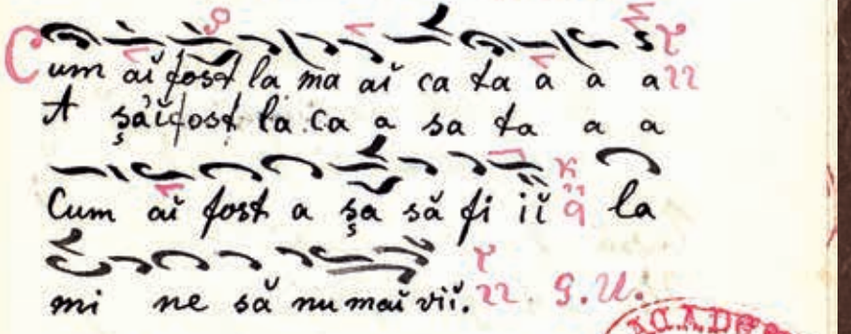
ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ
BIBLIOTECA DE ARTĂ POPULARĂ

367.

A. P.

Altă compunere.
Modul acelaş ra. t.

G. U.

Şilda cum dice ai fost,
"Chip frumos la un cap prost;"
Că pe toti în seamă bagi
După toti morî, toti sunt dragi.

Lăsî pe unul, l'alt alergi,
Si din mânăn mână mergi,
Adî lăsî unul s'alt apuci,
Mâne iar' la alt te ducî.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

368.

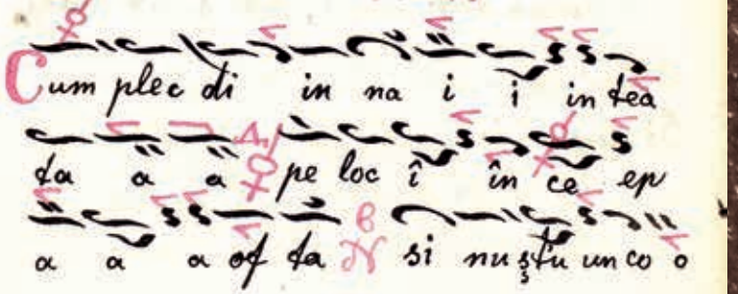
Braţele la toti îţi daî,
Toţî să te sărute stai,
Si pe faţă s'în ascuns,
Rasul lumii ai ajuns;

Desfrânată tot trăeşti,
La păcate nu gândeşti,
Ai uitat pe Dumnedeu
Cum uitaşi si bratul meu;

Însă el nu va lipsi
Vie a te pedepsi,
Cu dureri si rănî crupeşti,
Să ajungî să te căieşti.

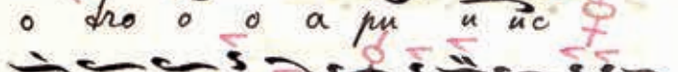
A. P.

Cântul 194. E es. t.

369.

Tot mă mir ce dor cumplit
Pentru tine m'a găsit,
De nu poc niç un minut
Din gândul meu să te uit.

Un ceas de nu te-aș vedea
Numi vine'n loc d'asedea,
Demi pare cănebunesc
Până când te întâlnesc.

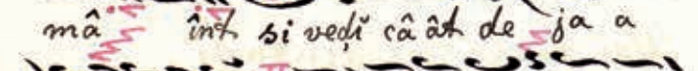
Separat de Pann.

ACADEMIA
* RSSR *
ROMÂNĂ

Cântul 195. Mod. 9 na. T.

370.

Caută Dómne pre pământ
Și vedi cât de jalnic sunt,
Cât de jalnic ochi mi ud
Că ce'mi ai dat am perdut,

L'am perdut și l'am răpus;
De la ochii mei s'a dus,
S'a dus, nu'l mai poc vedea
Mângaere sămi mai dea;

Frați, prieteni! mă vedeți
Și'm'ajuta nu puteți,
O vai! mor, mă prăpădesc
Și'ndurare nu găsesc!

Ah! femei milóse stați!
Voi încai mă ajutați,
Fiți-îmi una din voi sor
Și nu mă lăsați să mor!

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

371.

Vaĭ! că în zadar tot strig,
Nic o milă nu căştig,
Toţi sunt surdi în acest cias
La al meŭ rugător glas!

Ah! noroc cumplit, noroc!
Tu mă ardi de viŭ în foc,
Tu silinţele ţaĭ pus
Şi luminaşmi aĭ apus;

D'acum dar' făţi placul tău,
Toţi săşmi deĭ ori şi ce răŭ,
Dăşmi şi mórte deĭ voi,
Că tot nam la ce trăi.—

Panu.

Cantul 196.

Cugetările senine
Ca şagiata aŭ trecut,
Fericirea ţile line,
Iar' plăcerea un minut.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

372.

Şirman e cela ce crede
Fericirea pre pământ!
Caci el visuri, umbră vede
Dacea e numai mormânt.

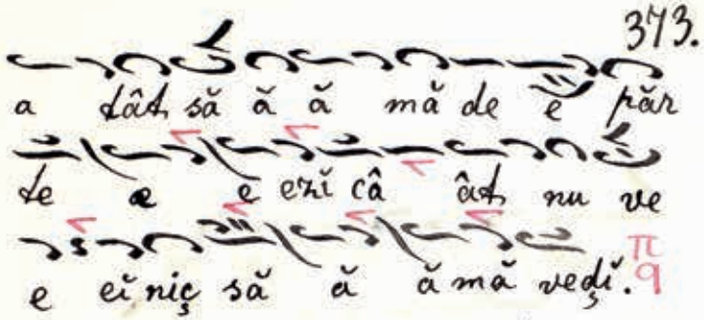
Sunt săturl în chinuri grele
Viaţa care am trăit,
Din suspin inimiĭ mele
Alt nimic nam dobandit.

Nuţi cer alt, o crudă sórte!
Într'acest minut cumplit
Ca un dar, trimite'mi moarte
Dac'amorul'mi răpit.

Cântul 197. Modul 4/9 πα.τ.

373.

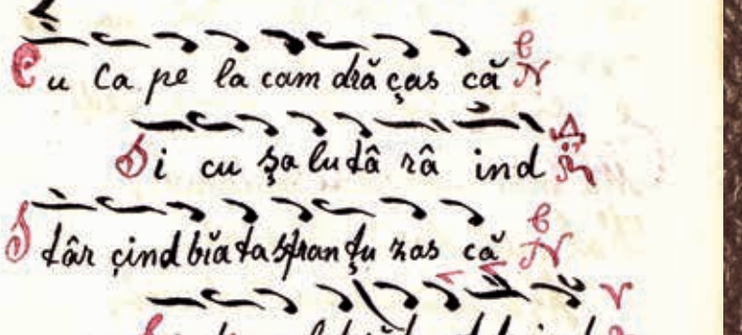

Mă mir cum ţeai îndurat,
D'al meu dor înflăcărat,
Aşa rău de ţeai scârbit,
Şi atât ţeai osebit.
Dragostea ço arătai,
Şi nadejdea ce'mio dai,
În veac n'aş fi socotit,
Să fiu aşea oropsit.
Ah Cerule'nalt şi sfânt,
Tindeţi mila pre pământ!
Şimi dă al tău ajutor,
Ca un Drept judecător!

A. Pann.

ACADEMIA
* RSSR *
ROMÂNĂ

374. Cântul 198. Theatral.
Modul al III.-lea.

2.

— Cu cordela la codiţă
Noi fetiţele jucăm,
În poiân'asta mândriţă
Tot d'auna alergăm,

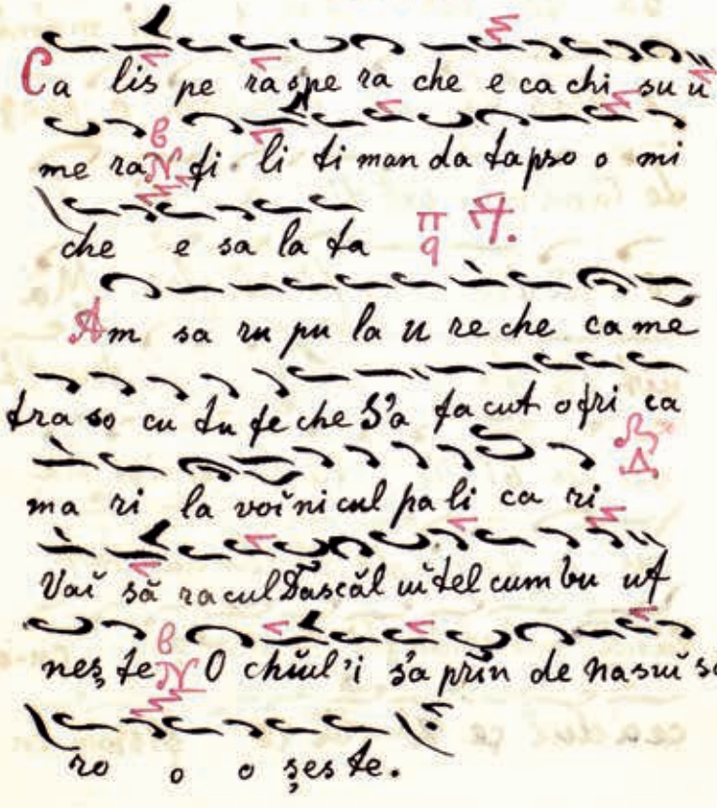
375.

Cu flăcăi cu brâe late,
Toți cu plete doți de soi,
Așa joc fetele dóte
Și înainte și înapoi.

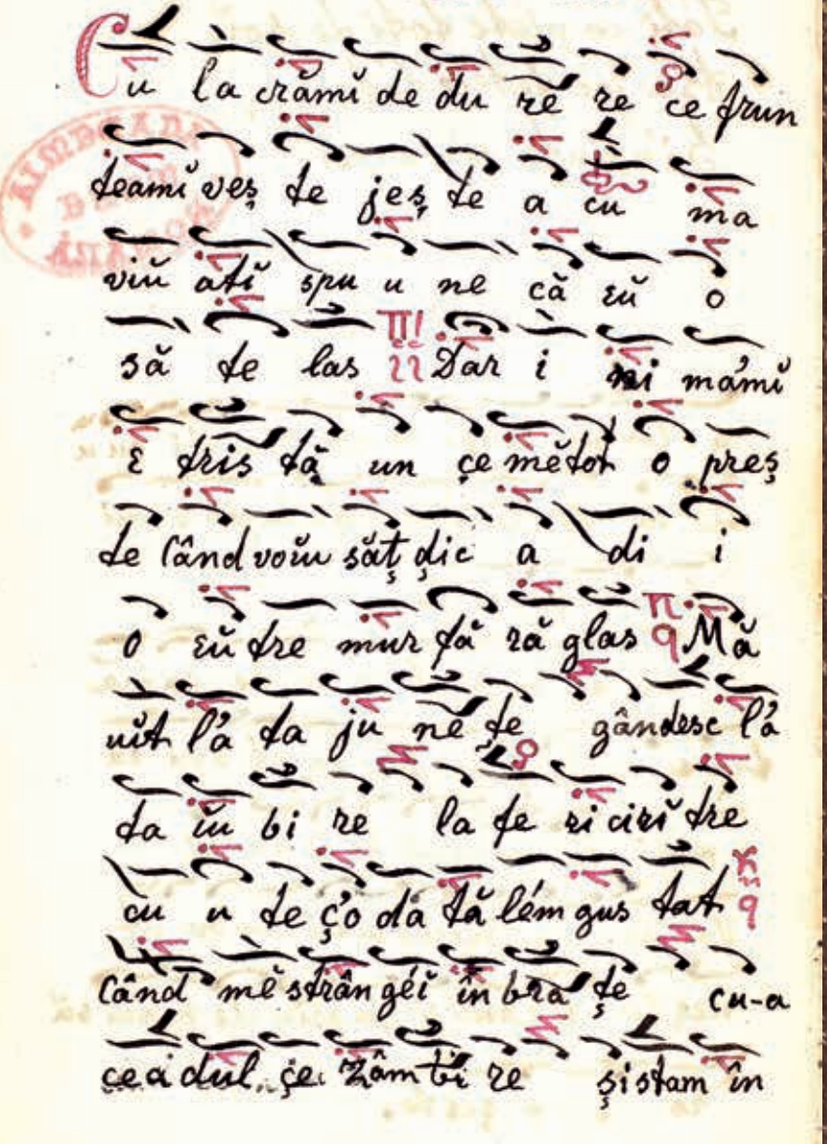
ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

Cântul 199. Theatral

Modul 2 hi.t.

376. Cantul 200. ma.t.

377.

ne sim ți i re în la rămî în ne cat.

—2.—

Patruns, plin de întristare
Aprópe sunt de tine
Și nîndrăsnesc ăți spune
Că eŭ te părăsesc;

Dar vremea se sfârșește
Se duce cŏrŭ ce bine
Și eŭ vŏ mulțămire
De loc nu întâlnesc:

Prin văi, prin munți și déluri
Când sunt fără de tine
Patruns de dor, de jale
Strein sunt rătăcit,

O săți aducĭ aminte,
O Drag'atunci de mine?
O să suspini vŏ dată
De cel ce tea ĭubit?

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

378.

—3—

Eŭ plec acum d'aicea,
Dar' umbrăți mĕnsotește
Și'n veci pe or' ce cale
De dânsa ne lipsit;

Sunt fără tine, dragă!
Dar' inimăm dorește
Și'amorul tău va bate
Întŕal mieŭ pĭept mereŭ;

Mai repetĕ odată
Acel jalnic adio,
Ce plin de întristare
Cu lacrămĭ'l am postit,

Și drept resuvenire
Primese o sărutare,
Ș'ên veci îmĭ va străbate
Acest pĭept obosit.

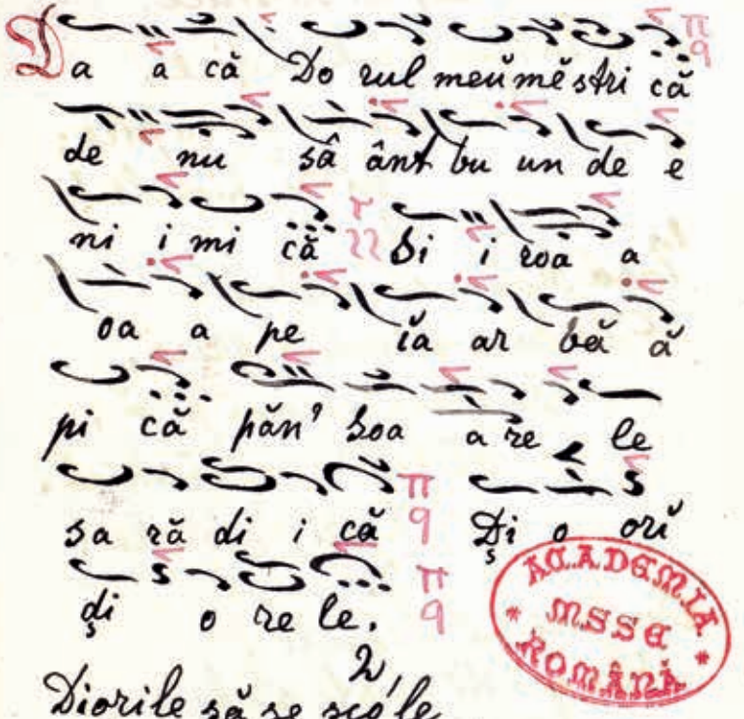
Anton Pann

207

379.

Cântul 201. Modul 4/9 n. t.

"Dorul mieŭ."

ACADEMIA * MSSR * ROMÂNĂ

2.

Ziorile să se scóle
Rumenite pela póle
Cu rahele rotogóle
Năchând pe o ĭarbă móle.
Ziorĭ, Ziorele!

3.

380.

Să se scóle sĕzĭ rădice
Rumenéla, ca să strice
Întunerecul, ce dice,
Că, roŭa nu va să pice;
Ziorĭ, Ziorele!

4.

Însă roŭa se ridică
De bóre ființdŭ fricĕ,
De aceĭa nu mai pică,
Dĕ topește si să strică.
Ziorĭ, Ziorele!

5.

Deculați-vă Ziorele!
De goniți aceste stele—
Că nu poçŭ dormi de ele
Pentru pacatele mele!
Ziorĭ, Ziorele!

6.

Tótă nóptea mĕ căsnește
De nu 'mi să odihnește

381.

Inima, ce tot gândește –
Fără somn se prăpădește.
Ziori, ziorele!

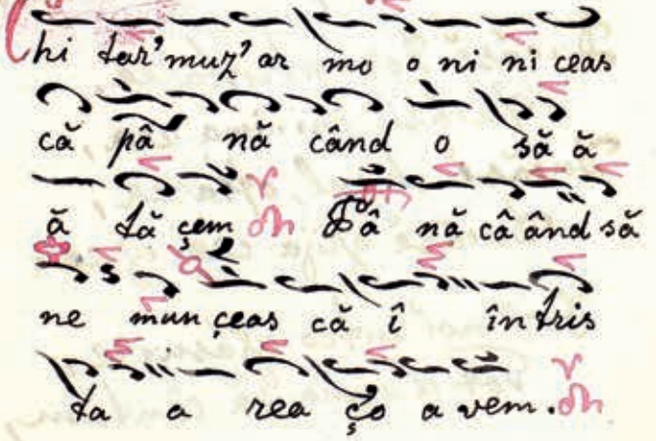
7.

Că fiind noptea senină,
Cu stele, cu Luna plină;
Tot este mie străină
Când inima mea suspină.
Ziori, ziorele!

Poesia si Melodia de Ucenescu.
Tipărită în "Minerva" 1887.

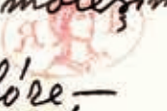
Cântul 202. M. cu hi. t.

382.

Și când iarăș o săncepem
Dulce să ne veselim?
Că din grijă, pre cum pricepem,
Nimica nu folosim.

Ciasul umblă, vremea trece,
Ziuoă înainte pașim,
Ne spune, ne dă junghiu rece
Căn vârstă ne molesim

Și dacă în astă-floare,
Cu dulceță nu trăim,
Când nădăjduim noi oare
Alt timp ca să mai găsim?

Ducăsă dolu'ntristarea,
Ducăsă inimia rea,
Ducăsă chipul, oftarea,
Ducăsă grija cea grea:

Iar' noi' întro glăsuire,
Tot d'auna să cântăm,

239

383.

Si tot cu bună voire,
Slobodi să ne desfătăm.
A. Pann.

Factoru cântului cântat—
avea mare cunoștință în
măestria de a cânta cu
Ghitara, cu Tambura
asiatică si cu Trâm-
bița. Ucenescu.

Cântul 203.
"Inima mea.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

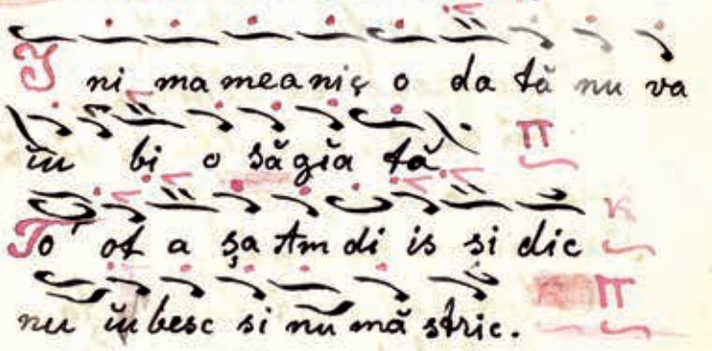
Inima mea e stupină—
Că, de Dor si foc e plină,
Duce greul—ca albină...
Eu sunt, nu'i altu de vină.
Inima mea suspinédă
Fără cineva s'o vadă;
Ci tot tăinuit lucréda
Cu Răbdarea sănarméda.
Inima mea înțelată
Si de duhuri fermecată,
Că Dragostea'i cea culată

384.

Adi lipsește, e furată.
Inima mea e setósă,
Setósă, ne norocósă,
C'a zi sórtă luminósă—
Deveni întunecósă.
Inima mea e legată
Si cu altăn preunată—
C'a Amorului săgéata,
O a rănito odată...
1845. Ucenescu.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

Cântul 204. "Nu'mi iubesc si nu mă stric."
Hromatic, Ot Π a. T.

Deaș vedea macar că gieme
Turturelele cu vreme.
Tot așa am dis si dic,
Nu iubesc si nu mă stric.

210

385.

Măcar si Damon sa vie
Turme sămi proniță mie.
Tot așa am ḑis si ḑic,
Nu ĭubesc si nu mĕ stric.

Copilelor, spuneți mie
Nu'i bine c'așa să ḑie?
Nu ĭubesc si nu mĕ stric.
Tot așa am ḑis si ḑic.

Voĭ ĭubiți păn' la o vreme—
Au nam eŭ de ce mă teme?
Nu ĭubesc si nu mĕ stric,
Tot așa am zis si zic.

Au nam eŭ de ce mă teme?
Ba, de cât ĭubind a gĭeme,
Mai bine am zis si zic:
Nu ĭubesc si nu mĕ stric.
1846. Ucenescu.

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

386. Cântul 205. "Mugurul.

Compus pentru pentru Școlariĭ
mieĭ al cânta la Maĭalŭ. 1847.

Medul ♀ 4/9 πa. t.

Creș te Mu gu ru ul în pom 9 Mu gur
mu gu rel 9 Un deĭ ve de ochĭ de
o om 9 Mu gur Mu gu rel. 9

Mugurul mare crescând M. M.
De la inimă crepând. M. M.
Mugurul cel despicat M. M
Frunde verdĭ aŭ aruncat. s.c.l.
Chichiŭara scóte graĭu
Ca veni luna lui Maĭu.
Audĭ si Cucul cântând
Și Mierlița fluerând.
Flóre albă prin grădiniĭ,
În pomĭ si pe mărăciniĭ.
Așa face Mugurul
Să crésca si Strugurul.

387.

Fraga cu Cerașele

Se văd, drăgălașele,
Se văd cum se înroșesc
Și în bună tare cresc.
Trandafirii răsăriți
Vădând pomii înfloriți,
Ei-încă se rumenesc
Și în flóre tare cresc.
Garófele să mândresc
Unde văd ca Crinii cresc.
Veniți dar' fetițele!
De vă vedeți florile.
Codrul tare înnegrit
Preste tot au înverdit.
Umbră dulce prin păduri,
Răsună cântând din guri.
Așa si noi să cântăm
Mușatul săl lăudăm.

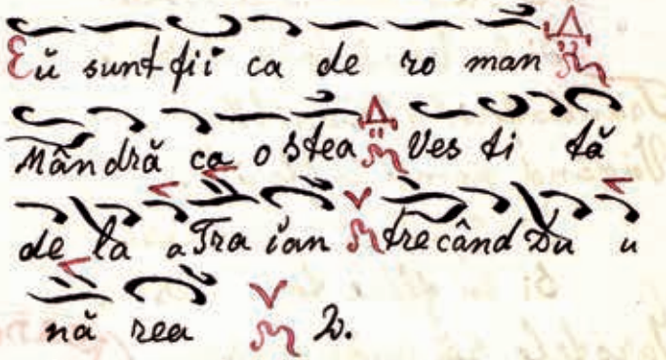
1849. G. Ucenescu.

---

388. Cântul 206

pentru Școlărițele nóstre.

Modul Hi.T.

Mă mândresc, mă dudulesc
Că romană sunt-
Și jucând mě învârtesc,
Pe al nost' pământ.

3.

Vivat, să trăéscă dar'
Toți câți sunt romani!
Uite câmpul cel amar,
Scapę de dujmani'!

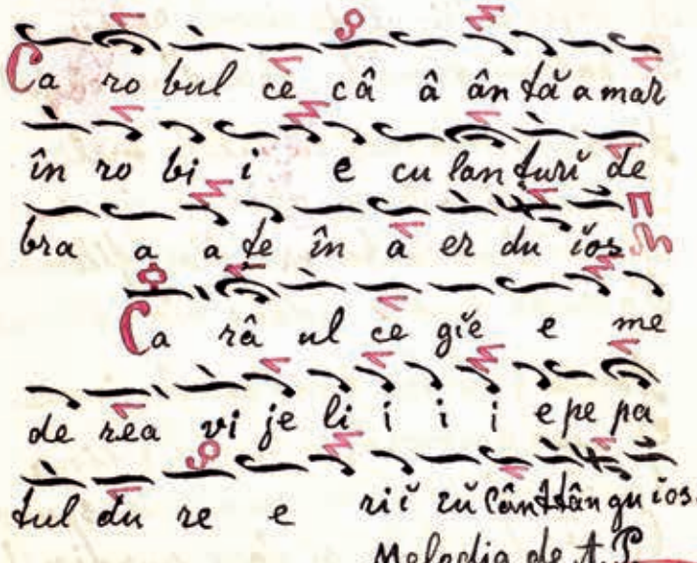
Ucenescu.

212

389

Cântul 207.

Modul 8 cu tă.

Melodia de A. T.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

Ca robul ce cântă amar în robie,
Cu lanțuri de brațe, un aer duios,
Ca Brâul ce gîeme de rea vijelie,
Pe pațiuni de mórte eu cant dureros.

Un Crin se usucă și'n lături s'abate
Când ziua e rece și Cerul în nori,
Când Sórele'l arde, când Vântul îl bate,
Când Grindina cade torente pe flori;

390.

Așa fără de veste pe zilele mele
O sórtă amară amar a bătut,
Și astfel ca Crinul de viscole rele,
Pe patiuni de mórte dodat'am căzut.

Abea'n primăvară cu zilele mele,
Plăpândă ca Roua abia am ajuns –
Atunci când cântă prin flori filomele
Și'o crudă durere adânc m'a pătruns.

Amară e mórtea când omul e june
Și ziua frumósă, și traiul e lin,
Când pasărea cântă, când florile spune
Că Viața e dulce și n'are suspin!

Să móră bătrânul ce fruntea înclină,
Ce plânge trecutul de ani obosit,
Să móră și robul cu lanțuri suspină
Să móră tot omul cu suflet zdrobit!

Eară eu ca o floare ce naște când plóe,
Creșteam în de paseri suave cântări,
Și mie amorul cu buze de róe
Cu inimă dulce îmi da sărutări.

213

391.

Ca frunda ce cade pe Tómnă când ninge
Suflată de vânturi aici pe pământ,
Ah! juna mea mea viață acuma să stinge
Și anii mei tineri apun în Mormânt!

D. Bolintineanu.

Cântul 208.

Asupra despărțirii, în versuri mărginașe.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

L-inișstita mea viață
A perit acum, s'a dus!
Traiul meu cel cu dulceață
Tot d'odată l'am răpus!
E-u știeam în adunare
Cum pe toți săi veselesc,
Iar acum de întristare
Silămi e să si zimbesc.
A-m pierdut scumpul meu bine,
Nam eu nici un vesel cias,

342.

Și așteptat zile senine
Nădejdi nu'mi'a mai rămas,
N-ici a Sórelui lumină
Nam plăcere s'o privesc,
Lampa lunii 'mi e streină,
Parcă tóte îmi negresc.
C-ă Luceafarul puternic,
Cémi lucea pân l'ast minut,
Un Cemit a fost vremelnic,
M'am amăgit, 'l am perdut!
A! ce nădejde deșartă,
Mincinóse fericiri!
Așfel e lumea aceasta,
Părere tóte, nălucири!

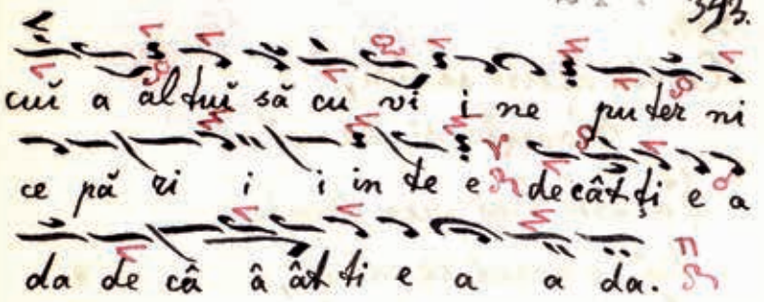
A Pann.

Cântul 209.

Ciasu s. πa. t.

Când ta rea di mi ne e dii din
bu ni ne vi no va a de e

214 393.

Tu ești Stăpân a tóte,
Tu ești prea bunul tată,
Ața putere sfinte
Făptura ținén drégă,
Ne ține și pre noi.
În inimăn tot omul
Tu ai sădit Dreptatea,
Unirea și frăția,
Tu cunoștința scumpă,
Tu bun d'avem neai dat.
Paceste sadurĭ sfinte,
Răcoritóre plóe
De adevăr să pice,
Să créscă, să dea rodul,
Să fim prea fericiți.
Îndreptătorul lumii,
Tu ai slăvit noróde,
Léi dat tu legĭ prea sfinte,

394.

Ce din aceste sadurĭ,
Slavește și pre noi.

Paceste legĭ prea drepte,
Orĭ-ce norod le calcă,
Saŭ care nu le știe,
Căd̦énd ruinĭ rămâne
Sĕ face neștiut.
Cu totiĭ dară ție,
Cântăm cantare nouă,
În flacăra unirii,
Întindemĭ mânĭ la tine,
Rugăm să neînsoțăștĭ.
Ne luminéd̦ă mintea
Să te cunóstem, bune,
Să știm că ne ești tată,
Să te cântăm mai bine
Paș̦a să nempacăm.

I. Eliad.

215

Cântul 210.

395.

Primavera

Întocmit pe, Cântarea diminetii.

Veniți toți dinpreună
Acum cu voe bună
Să întocmim cântare,
Cu glas de desfătare
Și sâne veselim.
Că eată sosit țără
Frumósa Primăvară,
Cu flori și cu verdéță
Și plină de dulcéță,
Pre cum o și dorim.
Pământul ceînghetase
Și țarba se uscase,
Acum răsare, crește,
Și întinde, se mărește,
Prin tot locul verdind.
Grădini ce veștejise
Și tóte se pârlise,

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

Melodia să află la pagina 160.

396.

Acu înpodobite,
Cu roze ~~înpodobite~~ înflorite
Văd duțun mizorind.
Dumbrava înrămurată,
Ce fuse scuturată,
Acum întinerește
Și frunda se mândrește,
Clătindușe de vant.
Faptura ș'amortise
Și tóte amuțise,
Acum pădurea sună
Eho! de voe bună,
Audul desfătând
Prin pomi, prin rămurele,
Ștând fel de păsărele,
Cu bucurie mare,
Răsun dulce cântare,
Cu tóte melodind.
O! câtă înbunare
Acum tot omul are,

210

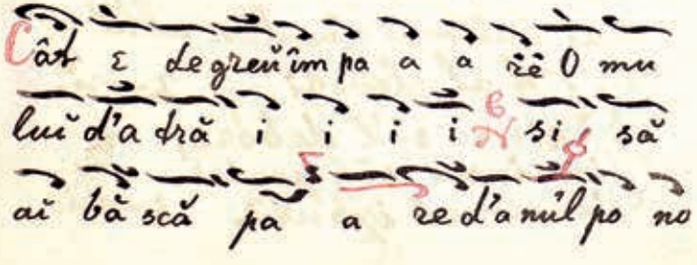
397.

O! cât se desfăteadă
Și cât săndestulédă
Pre Dumnedeŭ marind.
Veniți și noĭ mulțime
Să-nceapă dinerime
Cu glas întrŏ unire,
Săĭ dăm luĭ mulțumire
Și laudă de plin.
Zicând toți de odată,
Cu glasu-nălță:
Mărire tie Sfinte,
Cerescule părinte,
Acum și-n veci, amin!

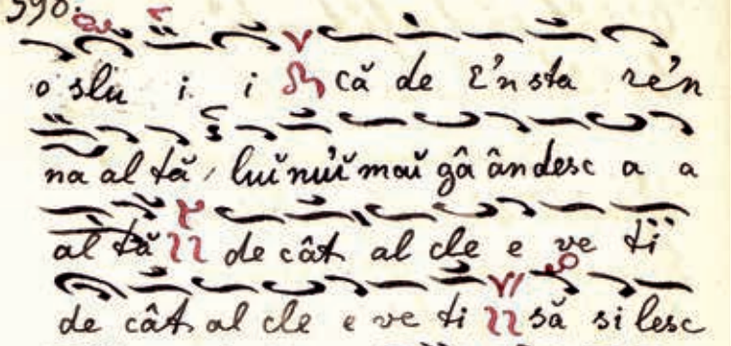
A. Pann

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

Cântul 211. Tras 8. Hi. T.

398.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

Textul melodiei de sus
Zavistia.

Cât e de greŭ îmĭ pare
Omuluĭ d'a trăi
Și să aĭbă scăpare
D'a núl ponoslui:
Că de e'nstare'naltă
Luĭ nuĭ maĭ gândesc altă
De cât al cleveti, 2-orĭ.
Să si lesc săl do bóre,
Din cinste săl pogóre
D'a nu maĭ izbuti. 2-orĭ

217

2. 399.

D'are agonisire
Vrun coprins câștigat,
Și prin chivernisire
Trăește'n destulat, 2-ori.
Zic că'i e din răpire,
Și smuls cu asuprire,
De unde a putut: 2-ori.

3.

Iar de'n stare mică,
Sau prea ne norocos,
Îl au ca pe nimica
Și ca pun țicălos:
Or' cine îl defaimă,
La toți e ca o spaimă
S'în séma ne băgat; 2-ori.
Zicând: dar fi de cinste,
Ar fi și el cu minte
Și ca alții bogat. 2-ori.

Sau că cu nedreptate,
Și tot cu strâmbătate
Avere 's'a făcut. 2-ori

400. 4.

De e cu minte mare
Și forte iscusit,
La toți e înmirare!
Cum el a procopsit.
De văd că cu simțire
Despică fir subțire,
Născând din el cevaș, 2-ori.
Încep toți prin sobóre
Săl urce, săl pogóre,
Prietenii pismași. 2-ori.

5.

Iar' de e din natură
Plecat, blând și smerit,
La toți este prin gură
Că e un țicăit:
De stă posac și tace
Asemenea nu place
La nici unul măcar. 2-ori.
De râde și vorbește
Or' care să scârbește,
Zicând că e flecar. 2-ori

6.

Ce lume fără pace!

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

Tot stau si mĕ cĭudesc! 401.
Că or° cum de veĭ face
Tot te ponosluesc!
Dacă ĭubeștĭ postirea,
Bisérica, citirea,
Ĭți dic ipocrit toți; 2-orĭ.
De beĭ si mănânci ĭară
Si faci chef la di rară
Ĭți dic ca răŭ de porți, 2-orĭ

7.

Așa l'amea părere
Greŭ este a trăi,
Că nu poți fi'n plăcere
La toți cum veĭ voi.
De veĭ umbla cu pasul
Tot d'auna ca ceasul,
Nu poți să nu greșești, 2-orĭ.
Ĭți vine când va rândul,
Când nu gândești cu gândul,
Ca să te potignești; 2-orĭ

8.

Si omul e din fire

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

402.

De sémă băgator
La micĭada pășire
El e judecător;
Pe sine nu se vede,
Ci cel mai bun se crede
Si drept ca un toeag, 2-orĭ.
Nuși vede din ochĭ bârnă,
Ponos altuĭ atârnă,
Si îl strigă'n vileag.

A. Pann.

Cântul 212. Teatral.

Modul Mi. T.

403.

Câtu mie de urât când sunt fără tine,
Tóte pre pământ mórtes pentru mine.
Ori unde să fii, dacă nu eşti gata,
Şarcăş prin pustii, agiară din viaţa.
Vai de min'atunci când nu vii îndată!
De urmăţi mĕ rau şi plâng ţioa tótă.
De braţ să mĕ ţii, tremură văsduhul!
De piept să mĕ culcĕ ca săm dau ţu duhul.

Cantul 213. Horă.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

Modul ♀ Hi. ♭.

Către mine de jurai Dorule, Dorule!
Că pe nimeni numai ai, Dorule Do:,

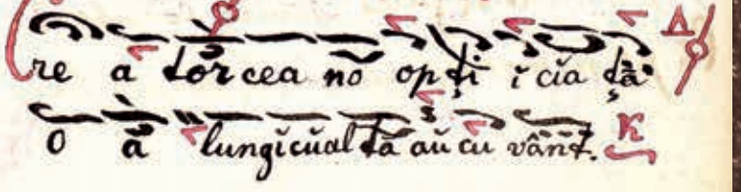
404.

Mai făcut de te oreḑuiu, Dorule,
Dar cu ochii mieĭ vaduiu, "
Că altul de mângaea "
Şi ţi zicea co să te ea. "
Ş'acel mi e prieten bun, "
Nu mi vine ca săm răsbun; "
Dar de te voiu mai vedea "
Jar' în braţe ai şedea, "
Luĭ şi ţieĭ acel ceas "
Dragostea vĕ scoţ pe nas; "
Din mâna mea ç'ati păti,
Amândoi veţi înpărti.

Cântul 214.

Cântarea şcolarilor, înainte de învăţat.

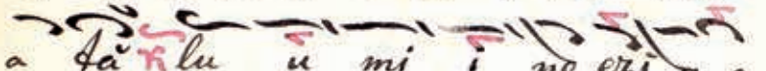
Modul ♀ na. ♭.

405.

si în zo oră de e di i mi nea

a ță lu u mi i ne epi a a

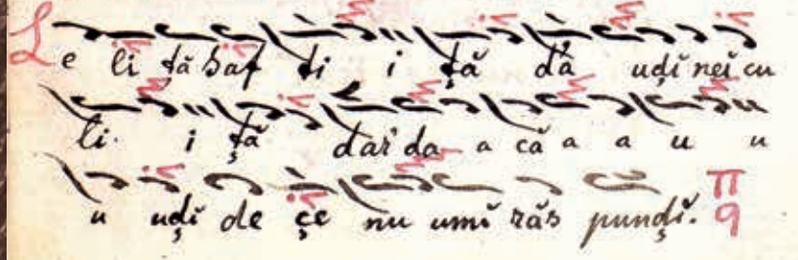
ce e est pământ. G. U.

Creator ce-a noptii ceată
O alungi cu-al tău cuvânt
Si în zori de diminéță
Luminedi acest pământ!

Luminează și a mea minte,
Să îmi ajută învăța,
Să ți cunosc faptele ți sfinte,
Să cunosc mărirea ta!

Negruț.

Cântul 215. Modul 9 πα. T.

Le li tă baf di i tă dă udi nei cu

li i tă dăr da a că a a u u

u udi de ce nu umi răs pundi.

406.

– Lelită Saftită!
= D'aud neiculită.
– Dar' dacă audi
De ce numi răspundi?

Că e mult dăseră
De când sed p'adară
Pórtăn cunjurând
Si tot așteptând.

Vremea vremuește,
Cămașămi răcește,
Luna să ascuns,
Sloea m'a ajuns.

Strășióra pică,
Gubelușămi strică;
Numi e de Gubea
Ca de fermenea.

Că întâiaș dată
Adi e înbracată,
Si de nu mě crezi
Deschide și o vezi.

ACADEMIA R.S.S.R.

221

407.

= Dute, dute neîcă,
Dute de te culcă,
Nu mai sta în Drum,
Că nu poţiu acum.

Nuţi mai pierde somnul
Că îmi a venit omul—
Şi nu mânlesnesc
Nici săţi mai vorbesc.

Dute că e nópte,
Să nauză şópte,
Că e vaĭ de noĭ,
De noĭ amândoĭ.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

Cântul 216. "Leni„

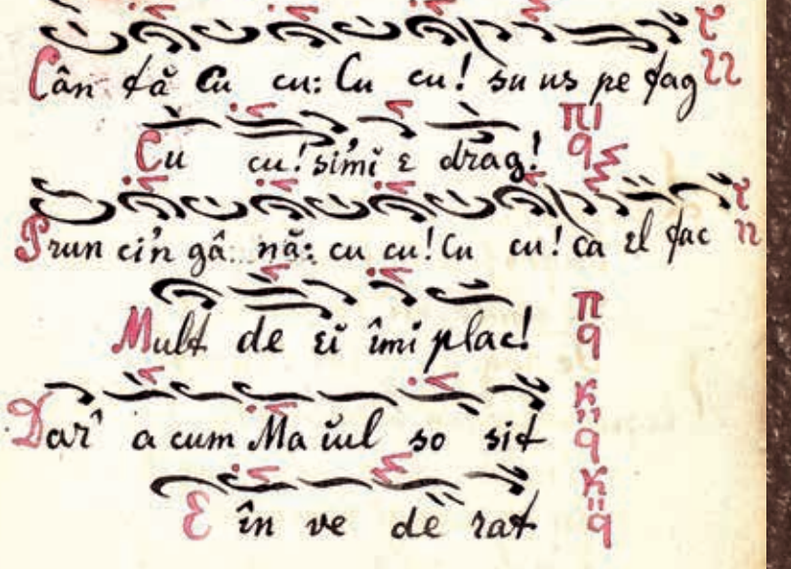
Luceaţărĕn aurite,
Înfiorate Comet,
De unde vii îndeite ?
Te rog nu grăbi ! încet !
Element prea strălucite !
Unde e al tău locaş ?
În ce locuri fericite
Îndeitul tău săl̆aş ?

408.

Numi vorbeşti ? fugi în tăcere,
Cu numaĭ buḑi sămi zimbeşti ?
Fămi încaĭ mică plăcere
Şi spunémi cum te numeşti ?
Iată dar za îmi răspunde :
Asta e numele mieu ;
Iar de unde viu, şi unde...
Află singur, nuţi spuiu eu.—

A. Pann.

Cântul 217. Modul ♀ πα.τ.

409.

Cântat de Școlarĭ la serbarea
Mărăluluĭ din 1860—1887.

1.
Cântă Cucu: cucu! sus pe fag,
Cucu! și mĭ-e drag!
Drunci ngână Cucu: cucu! ca el fac
Mult de și ĭmĭ plac;
Dar acum Mărul sosit
E înverdecat,
Cucul cuĭ a glăsuit —
Cu adevărat!

2.
Cuce, Cuce, cucu! stăĭ pe loc,
Stăĭ nu mai cânta!
Ce tot cucu! cucu! Dămĭ soroc
Cât de-oĭ mai vedea?
Că de nom vorbi acum,
Iarna nom putea,

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

410.
Nu ne întâlnim pe drum
Păsărica mea!

3.
Cine cucu, cucu ne va ști,
Cucu leșul mieŭ!
Știa unde, unde ne-om părti
În bine saŭ răŭ;
Însă Cucul de-o știaĭ
Bine amĭ ura,
Și eŭ viŭ de voŭ mai fi
Îl voŭ saluta

versificat și întonat de Ucenescu.

Cântul 218. Cântă Cucu

Versificat de D. George Bellissimus,
și potrivit dot pe melodica Cântului 217:

I.
Cânta Cucu: cucu! cucu! sus pe fag,
Cucu! și mĭ e drag!
Drunci ngână: cucu! cucu! ca el fac
Și de și ĭmĭ plac!

223

411.

Dar' acum Maiu-a sosit;
E înveder[illegible],
Cucul cuĭ a glăsuit
Cu adevărat!

II.

Cântă cuce: „cucu! cucu"! depetag
Cum 'mi-e mie drag!
Și 'mi vestește-un: „cucu! cucu!"
Sămĭ fie ursit! fericit,
Maiuĭ timpul amoros
Raiul pământesc;
Ca'n acest delicios —
Facă, să trăesc!

III.

Iar' când Maiul, cuce, cuce! va luci,
Und' oriĭ ceĭ va fi!
— Și Andreia: „scârtĭ! scârtĭ!
Viĭ!" va viscoli
Și — „Of!" oiŭ glăsui:

412.

— Suvenirea, ceĭmi lăsă
Glasuĭ tĭ mult stimat,
Curajul ce Maiu 'mi dă,
'N suflemĭ încodat'!

August 1863. G. Belissimus.

Cântul 219. "Bravii oșteni."

Cu cupa plinăn mână,
Noĭ mórtea vom brava!
Să bem, să bem dar până
Semnalul să va da!...
Căcĭ Vinul de deșteptă
La ultimul moment;
Eroul mórtea-așteptă
Și 'șĭ râde de mormânt.
Cu cupa plinăn mână, scl.
Căcĭ Patria ne chiamă
În ultimul moment;
Eroul fără teamă
Îșĭ râde de mormânt.
Cu cupa plinăn mână, scl.
Căcĭ orĭ triumf în luptă,

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

224

Ori mórte noi dorim;
Eroul mórtea-aşteptă,
Să o despreţuim!

413.

Cântul 220. Haiducul

Modul 9 Toa. 7.

Ia mai zi mă din Vi oa ră că
'mia vint să joc Că'm ε mân
dra bă lă ioa ră si cu ochi
de foc

Jacă la Chin gă mă cuchi ţă
că va ra s'a dus Dal ţă
dra gă o pin cu ţă si m'asvâr
leŋ sus Gresală! dar zi mai
întâi aceasta apoi celde sus.

Dal ţă dra gă o pin cu ţă si m'a
svâ âr le eŋ sus lasăp.

414. 1.

Ia mai zi mă din Vióra,
Că'mia vint să joc;
Că'mi ε mândra bălăióră
Si cu ochi de foc.
Jacă la chingă măcinchiţă,
Că vara să dus.
Saltă dragă ojincuţă
Si m'asvârleŋ sus.

2-ori.

2.

Trage mă zic din Vióra,
Că m'am făcut foc;
Jan te-aruncă Mărióră!
Sămi arăţi un joc.
De cojoc mi te descinge,
Bălăióara mea!
De pământ nu mi te-atinge
Mândră păsărea!

2-ori

3.

Sămi trăésca mândrulica
Ca să mi o cubesc,
Sămi sclipésca surdulica
Ca tot să trăsnesc:
Ia dămi mândro din mălgele,
Că sau peste Rău;

Să puiu l'aste porumbele
Ce le port la brâu.

4.

Of! urât îmi e norocul,
Cămi stă amorțit,
Of! urât îmi e Cojocul,
Că 'mi să 'nvechit.
Și pungutămi e turtită,
Căi e frig de ger;
Nui pădurea despletită,
Că ninge din cer.

5.

Soiumi gieme lănchisóre,
Căi despotcovit,
Și nechédă de răcóre
Codru înverdit
Adu dragă găddulică
Și mai pune Vin;
Trage mă din Viorică,
Căi paharul plin.

6.

Trage, cântă sămi mai trécă
De dor și urât;
Când mă uit la punga seacă
Par' cămi stă în gât.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Taci tu durdă maciucuță
Așa cum team pus;
Până 'na primăvăluță,
Că te-oi săltà în sus.

7.

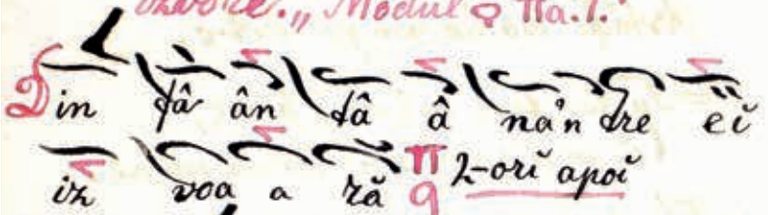
Și te-oi pune la spinare
Sus pe roibul meu,
Mai dămi mandro sărutare
Cămi e de totgreu.
Că nu trece călătorul
Să mai zic cu el;
Săi mai caut de săcușorul
Deii sănătoșel.

8.

Sămi mai satur pungulița
Căi flămândă ție,
Săi împărtesc cu mândrulița
Sufletelul meu.
Săi pui pasta lângă tâmple
Undeii mole, zău;
Așa ție o să se întâmple
Bunul Dumnezeu.

223

Cântul 221. "Fântâna în trei izvóre." Modul ♀ πa.T.

417.

—Din fântâna'ntrei izvoară, bis
Când dujmanii mei să moară. bis si Tralala.

Iar'tu neică si cu șoimu,
De'i bea sâte ție Domnu. scl.

Iată dorul meu bădiță,
Petrecut la fântâniță.

Friptăi inima'în mine,
Că ici mă despart de tine.

Tu te duci' badeo sărace,
Dar' ți ce focul moi face!

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

418.

Că nadejdea ç'am avuto,
Astădi badeo am perduto.

=Tu dei face mândro bine,
Că mai sunt voinici ca mine.

Dar' eu mândro ce moi face,
Dacă alta numi mai place?

Că cu mers si port ca tine,
Nu sunt fete, vai de mine!

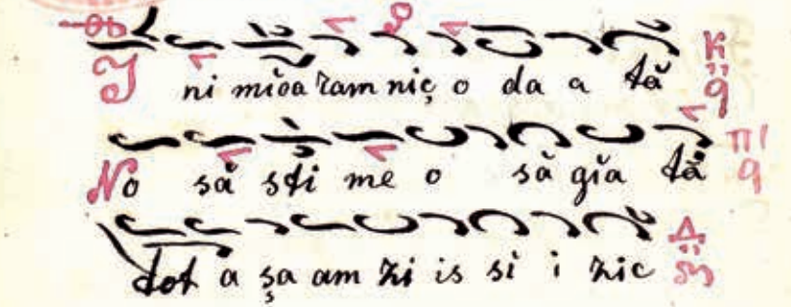
Ci rămâimi sanatósă,
Româncuța mea frumósă!

Fiimi dragă cu credință,
Dămi parola ș'o gurită.

Popular.

Cântul 222. Patița.

Modul ♀ ♂ πa.T.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

227419.

Nu ĭu besc si nu mĕ stric. π 9.

Inimĭoarămĭ nicĭ odată
N'o să stime o fagĭata,
Tot așa am zis si zic,
Așa zic si nu mĕ stric.
De-aș vedea măcar că gĭeme
Turturelele cu vreme,
Tot așa am zis si zic,
Nu ĭubesc si nu mĕ stric.
De-aș simți că mama plânge,
Si la a ĭubi mĕ'mpinge,
Tot așa am zis si zic,
Nu ĭubesc si nu mĕ stric.
Preotească de mă'ș face,
Tot fetitelemĭ mai place,
Tot așea am zis si zic,
Nu ĭubesc si nu mĕ stric.
Așea ță'ĭ bădit înalte,
Ochișorele sprâncenate,
Tot așa am zis si zic,
Nu ĭubesc si nu mĕ stric.
De 'mĭ ai zice înger, zână
Țiĭ parola de română,
Tot așa am zis si zic,
Nu ĭubesc si nu mă stric.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

420.

Astădĭ nu voesc ĭubire,
Ș'apoĭ mâne jinduire,
Tot așa am zis si zic,
Nu ĭubesc si nu mă stric.
Damon batăr chĭar să vie,
Turme sămĭ aducă mie,
Tot așa am zis si zic,
Nu ĭubesc si nu mă stric.
Dar de e statornicie
Ca viața în fetie
Apoĭ zic si eară zic
Pote că să mĕ aplic.

1860. Ucenescu.

Cântul 223. (Viță. Acro-stih.)
Aria: „Minca" Modul πa.
Tactul — sau "Alța Vița„

π 9 Vi no dra gă co pi li ță π 9
Să te strâng la pĭept tu ul meu π 9
T ni ma ș'a ta gu ri tă π 9
Es te ce va ce n'am ĕu. π 9

223 421.

Ți eți pla ce ju că re le
Ești un în ger mi ți de el Ah a
mar zi le lor me le lăç nu sunt
un bă ε țel. Acest cânt
este făcut și tipărit în Magazinul
meŭ din anul 1863. în dragostea ne
mărginite a fiicii mele adoptive
Wita, sau Paraschева născută Ere-
mia. ——— Ucenescu.

Cântul 224.

Să cânte ca Ariea: "Către mine
de jurai, Dorule, Dorule"

Suferința.

Inima mea, până când
Tot să suferi ai de gand?
Cum mai poti să te mai fii
Într'atâtea dureri vii?
Pieptul îmi la dărâmat
Chinurile ș'ai răbdat!

422.

Înprejurați nu e loc,
Ce nu la ars al tău foc!
Ce vânt tare a bătut?
Ce cutremur s'a făcut?
Care mare s'a umflat?
Ce munte foc a vărsat?
Care nu lea întrecut
Ast tremur și foc făcut?
Suferind me văd că pier,
Nam cui ajutor să cer;
Văd că mórtea este rea,
Dar mai rea ε viața mea,
Elementuri, ah! luați
Ce 'mi dați dat și mă scăpați!

Wăcărescu.

Cântul 225. Modul o πa. T.

Zi ici tu mândro zi ici tu ba a
Că nu team în bit când va a a
Când se de ai sa ra la poar tă
Pu i șo ru le e

423.

Șim de déĭ gu ri ța doa tă
Pu i șo ru le

— Zicĭ tu mândro, zicĭ tu ba,
Că nu tém ĭubit cândva? —
Când sedéĭ séra la pórta —
Puișorule!
Șimĭ dedeaĭ gurita tótă
Puișorule!

Doți să zicĭ fără de păcat,
Că eŭ nu team sărutat?
= Ba eŭ badeo nu pocŭ zice,
Nu bădițule,
Că ț'ĭaŭ dost gurița dulce.
Nu bădițule.

— Mărită-te mândra mea,
Mărită-te nu ședea,
După mine n'așteptа,
Puișorule!
Nu trage nădejdea mea!
Puișorule!

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

424.

Că nadejdea dela mine:
Ba si târmaĭ de subtire,
Când o tragĭ si za nu vine
Puișorule!
Îngrijește daĭ de tine,
Puișorule!
= Ba eŭ nu mŏĭu mărita,
Păn' tu nu deĭ înșura,
Să văd pe cineĭ lua,
Hăĭ badițule!
Și cu cin' deĭ cununa,
Hăĭ badițule!

Deĭ lua o balașoară,
Să dea Dumnedeŭ sănătate mŏră,
Să aĭbĭ Dor la inimĭoară,
Bădișorule!
Păn' la altă zoțioară.
Bădișorule!
Șapoĭ să deĭ tozeĭ la mine
Și eŭ sam bat joc de tine,

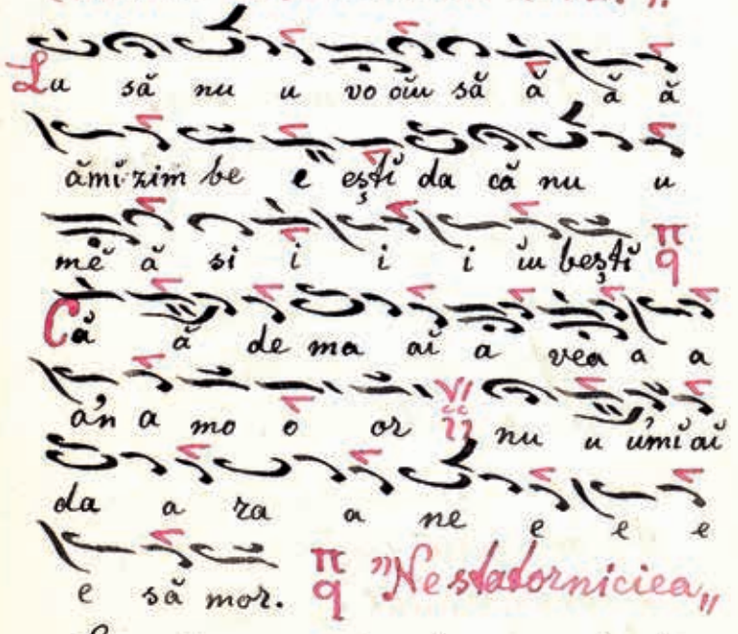
230

425.

Că nu măi luat pe mine;
Bădișorule!
Ci măi lăsat de rușine.
Bădișorule!
Popular.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Cântul 226. Modul ♀ Pa. T.

Lasă, nu voiu sămi zimbești,
Dacă nu mă si iubești,

426.

Că de măi aveăn amor
Nu'miai da rane să mor.

Te cunosc că nu dorești
De un suflet ce'l robești,
Ci număn dureri îl bagi
Și l'aldul ochii îți tragi.

În zadar pricină dai
Că stadornicie năi.
Ochi'ți sbor din om în om,
Ca un puiu din pom în pom,

Și la or cine privești
Cu vedere'l mulțămești,
De te faci cu nume răiu
La fie ce năstărăiu.

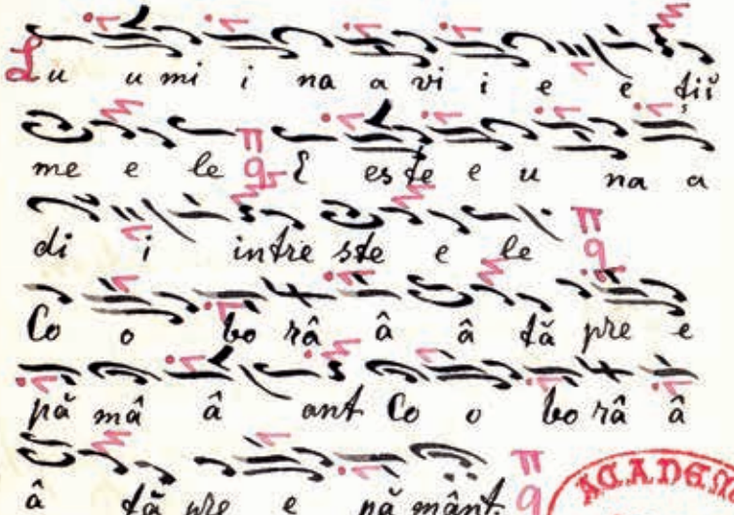
Dar' de vei să înțelegi
Ale amorului legi
Trebue'ntr'unul să credi
Și p'alți văzând să nui vedi.
Unuea să te închini
Și pe alți săi ai streini,

231 427.

Câtunci un amor slăvești,
Câtunci legea lui pădești.

A. P.

Cântul 227. Acro-stih. ♀ πα. ♩.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

L-umina vieții mele
Este una dintre stele
Coborâtă pre pământ.
L-a ei a mea zeitate
Dintr'alte ne numărate
Ei unia robit sânt.

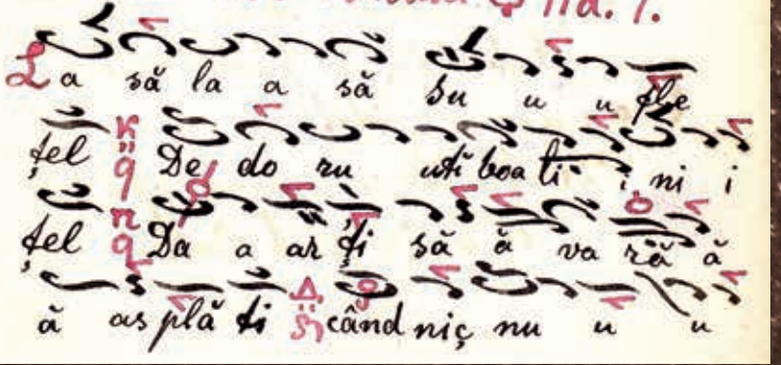
428.

Altă nimi mai strălucește
Di nici că îmi trebuește
La vreuna să privesc.
N-u voiu Sóre, nu voiu Lună,
La este a mea cunună,
Numai pe ea o slăvesc.

C-ă totămea norocire
Di a lumii fericire
Prin ea sămi vie aștept.
Al meu rang, nobilitate,
Ordine, vrednicii date
Va fi ea la al meu piept.

A. Pann

Cântul 228. Modul ♀ πα. ♩.

429.

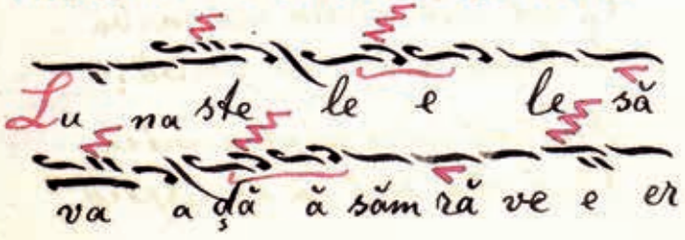

Lasă, lasă sufletel,
De dorúri bóliĭ nisel,
Dar' ți să va răsplăti
Când nicĭ nu veĭ socoti,
Lu pentru al tău amor
Pătimesc, bolesc să mor,
Jar' tu nicĭ nu aĭ habar
Să zimți o milă măcar.
Acum văd că am ĭubit,
Un tiran fórte cumplit,
Am greșit, mărturisesc,
Și de ași de părăsesc.

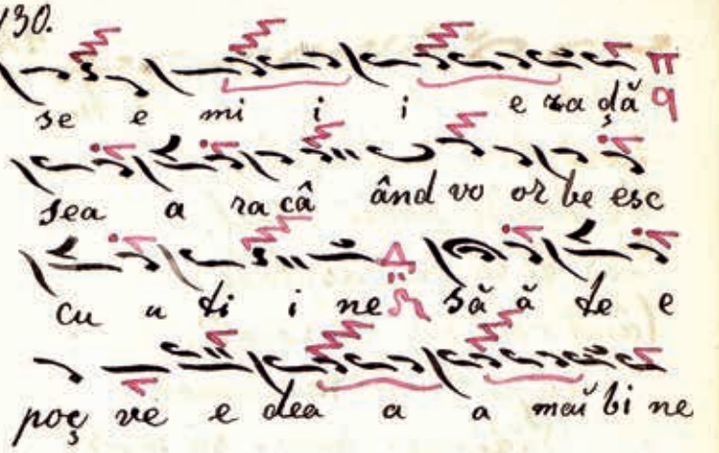
A. Pann.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

Cantul 229. Modul 9 ma.t.

430.

Luna, stelele să vadă,
Să-mĭ răverse mie rază,
Seara când vorbesc cu tine,
Să te pocĭu vedea mai bine:
Dacă cruda nóstră sórtă
As-fel răŭ cu noĭ să pórtă,
Ziua o petrec cât vécul,
Nóptea umblu ca Liliacul.
Năvem și noĭ ca tot omul
Să ne facem la timp somnul,
Că tot prin nóptea cea oarbă
Amândoĭ sedem de vorbă:
Ah! îmĭ pare nóptea mică,
Când văd zorĭ că se despică

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

431.

Şi plec iar' cu Dorun mine,
Of, să mor atunci mai bine;

Că nici vremea nu mi ajunge
Focul să mi-l alunge,
Ci mă duc în piept cu dânsul
Şi în ochi iar' tot cu plânsul.

Ziua iar' dacă se face
N'am să dorm o dată'n pace,
Cugetele mă usucă,
M'am făcut ca o năluca:

Stau părinţii mă întreabă
Ce am de mi-e faţa slabă?
Doftori pun, mă cercetéda;
Şi cu lecuri nuncetéda.

Dar' de giaba le fac tóte
Să mă vindece nu póte,
Ah! căci bólami-e amorul
Şi'n inimă rana, Dorul;

De aceea l'amea rană
Tu eşti Doftor, Au buriană,

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

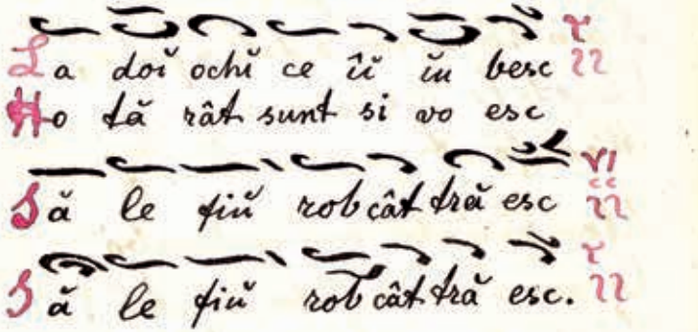
432.

Tu îmi ţii viaţa'n mână,
Tu pe dânsa eşti stăpâna.

Dres de A. Pann.

Cântul 230. Linţa. Acro-stih.

Modul Frigian, de Ucenescu.

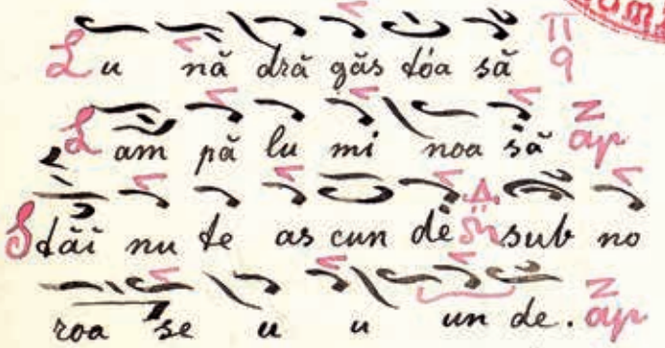

I-nimămi ca un Odor
O închin cu totul lor,
Ai şi ei stăpâni cum vor.
N-umai lor ásta o fac,
Pentru că prea mult îmi plac,
Şăi fie stăpâni măn pac,

234 433.

Ţi-i dumĕ fericit
Să le ĝiŭ supus, robit,
Credinĉos pănăn sfârşit.
Ah! dar stăpâni ochişori!
Cum sunteţi de dulcişori
Priviţ-îmi şi blândişori!
A. Pann.

Cantul 231. Modul Varis.
20. Tactul, T.
de Ucenescu.

Lună, lună dragastósă!
Lampă luminósă,
Stăi nu te ascunde
Supt noróse unde,

434.

Cât poţi luminédă
Draga mea să vadă,
Să calce pe bine
De mână cu mine;

Însăta lumină
Cea dulce şi lină
Voiu să o privéscă
Ş'alt' să no zăréscă;

Iar' când vedi că vine
Spre noi oare cine,
Tu atunci grăbeşte
Cu nori de învelește;

Te întuneceadă
Ca să nu o vadă,
În blonda ei zoche
Şi să o deóche;

Zefire adie
Cu răcóre vie,
Prin flori de abate,
Strânge aromate,

Şi iubitei mele
Varsă Mir din ele,
Suflăi lin în faţă
Vucleleĭ răsfaţă,

235 435.

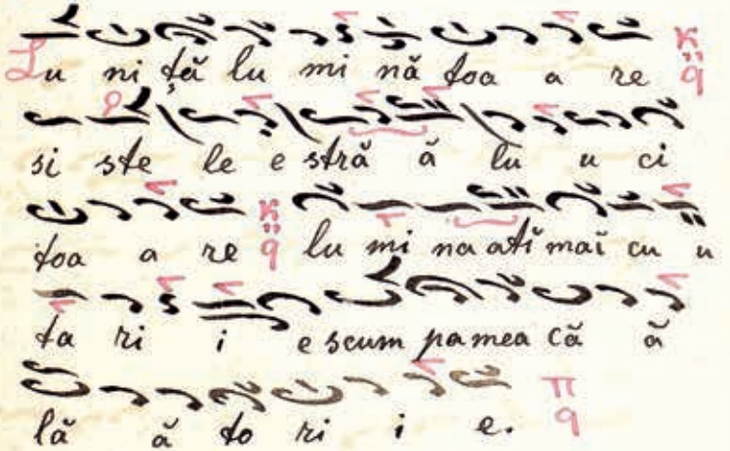
Inimăi încântă,
Dorui desferbântă,
Focul ce încinge
Roșiarând il stinge,

Sânui racorește
Și o îndulcește:
Ca să nu suspine
Când e fără mine.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Cântul 232. Modul Diatonic πa.

†. Din călătoriea lui A. Pann.

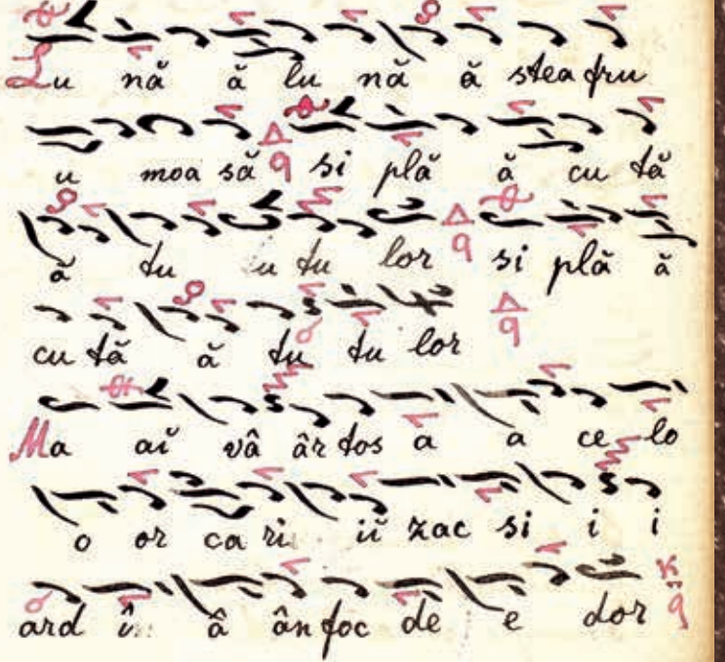
Luniță luminătóre,
Și stele strălucitóre,
Luminați mai cu tărie,
Scumpa mea călătorie.

436.

Dați lumină înfocată,
Prin cărarea întunecată,
Să văd drumul d'amă duce
La iubita mea cea dulce:

Carea tristă și deștéptă
Cu dor mare mă aștéptă,
Ca să ajung cât mai tare
Să'mi dea dulce sărutare.

Cântul 233. Modul φ πa. †.

437.

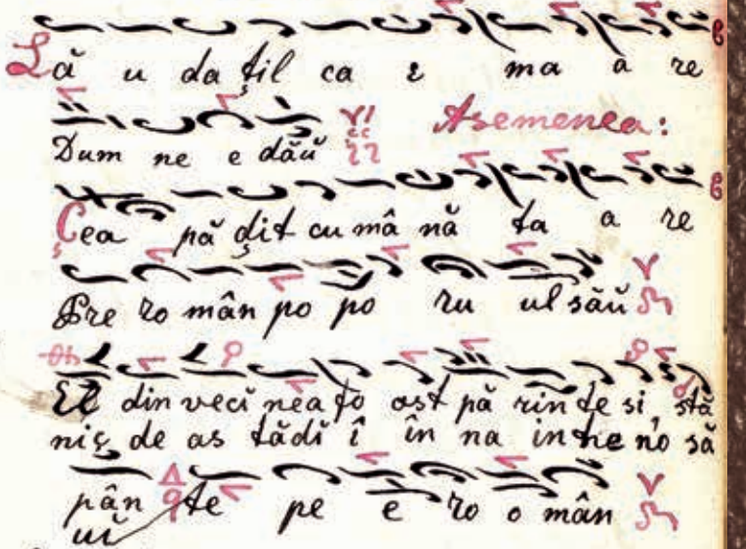
Cântul 234.

Lună, lună stea frumósă
Si plăcută tutulor,
Mai vartos acelor carii
Zhac si ard în foc si dor!
Ai răsărit tu vreo-dată
Din al tău drum meteor
Vro ființa dragă, blândă
Si iubită ca o sor?

Tu precum în nópte-adâncă
Luminedi un călător,
Rătăcit, pierdut din drumuri,
Tot rotind entrun conjor,
Ca si tine si aceia
Alergá da ajutor,
La vra al bunătății
Ne înputinat Izvor.

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

438. Cântul 234. Poesia de Lăpădat
Melodia Modul VI. Ni. T.
de Ucenescu.

Lăudatul ca e mare, dumnedău
Ce-a păzit cu mână tare
Pre Român poporul său –
El din veci nea fost părinte si Stăpân;
Nici de astădi înainte
Nu-a să uite pre Român.

Mare e a lui putere, si va fi
Si de câte-ori vom cere,
Să ne-ajute va veni.

439.

Avem seculi mărturie cal său scut
Apărându-ne-n urgie,
Printre valuri neau trecut.

Când veneau gloate barbare, preste noi
Dumnedeul nostru mare
Ne da brate de eroi.
Turcul, Leşul si Tătarul, tremura
Cu sarmatul si Magiarul
Când Eternul se scula.

ACADEMIA
* MSSC *
ROMÂNĂ

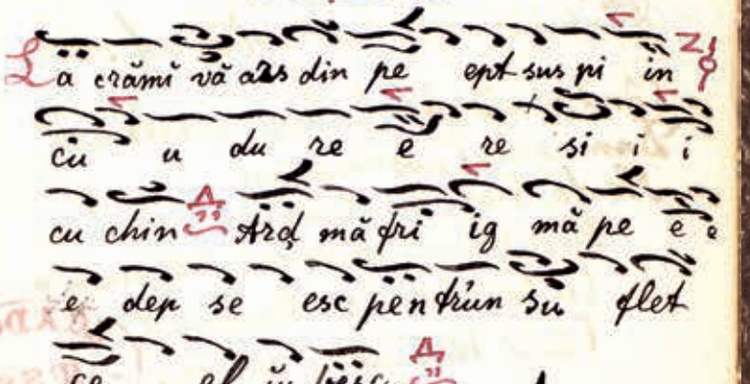
Lăudatiĭ că e mare Dumnedău
Ce-a păzit cu mână tare
Pe Român poporul său.
El ne-a scris pe santa bruce, biruinti!
Si oriunde vă veti duce
Laurii să grămăditi!

Si ne-a dat apoi cercării să răbdăm
Că si-n timpul apăsării
Al-său numel adorăm
Când purtam în grea robie lanţul greu
Noi credem în bărbătie
Si-n Tărâl nostru Dumnedeu.

Lăpădat.

440. Cântul 235. Modul Doriu.

A.i.t.

O jună săgetată de Amor.

Lacrămi vars, din pieptu suspin
Cu durere si cu chin,
Ard, mă frig, mă pedepsesc
Pentru suflet cel iubesc.
Dar chiar să me si răpuiu
Numele nu voiu să-l spuiu,
Că el pieptul îmi pătrunse
Si în inimă-mi ascunse;

E frumos ca îngerașu,
Si c'Amorul drăgălașu,
E de gratii multe plin
Ce mă fac lui să mănchin.

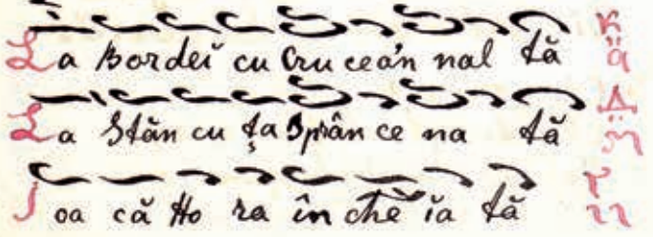
441.

El mĕ va, îl voiu si eŭ;
Dar' a nĕnsoti e greŭ,
Că părinții nu voesc,
Ş'îmĭ dau care nu'l ŭbesc.
Ah Amor si tu Noroc!
Amandoi stați la mijloc,
Ori mi'l dați voi, or îl cer
Dela prea înaltul Cer.

Ah voi mila vă porniți
Sóre, Lună si plăniți!
Faceți ca săl dobandesc
Si cu el- să vă slăvesc.

A. Pann.

Cântul 236. compus din dictando de Ucenescu. Modul Diatonic ♀ πα.ττ.

442.

Vinul bun Ocaua mică,
Beaŭ voinicii dĕl usucă,
Nu săndură să sĕ ducă,
Nóptea la za îi apucă.

Cine trece sĕ opreşte,
Cum o vedĕnnebuneşte,
Bea Vin Pungaşi cheltueşte,
Dimineața sĕ căeşte.

Cine să póte să treacă,
Să o vadă să nuĭ placă?
Si conacul stând săşi facă
Din patru boi cu doi pleacă.

Cine vine si călare
Cheltueşte dot ce are;
Iar' de n'arĕn budunare
Pleacă cu ţapoan spinare.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

233

Dar pe jos or cine vine 443.
Îș bea tot de lângă sine;
Dumite neică cu bine
Că folos nu am de tine.
popular.

Cântul 237. În acrostih.

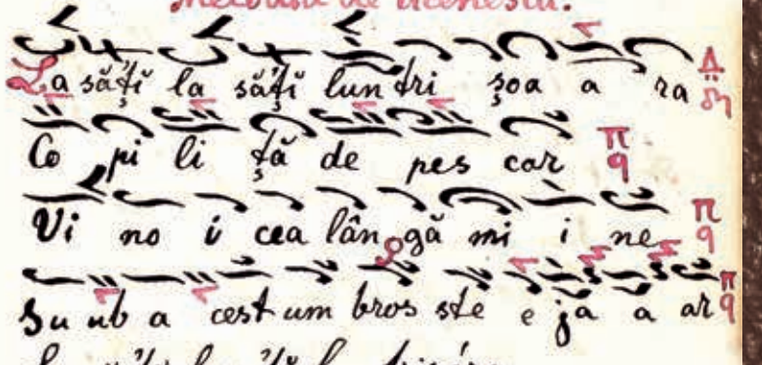
ACADEMIA * MSSC * ROMÂNĂ

L-a rana mea de acum
Nu va fi leac niș de cum,
Căci mam întins să doresc
Ce nu poș să îl dobândesc.
I-o vreme la mijloc
De când mam aprins d'un foc,
Și silindu-mă să l sting,
Eu mai tare îl încing.
A-l meu cuget stă tot dus,
La Dorința mea supus,
Și acolo să pironit
În mii de planuri pornit.
N-ici ochii mei somn nu au,
Gândului ajutor dau,
A sta și a socoti
Dorința aș idbuti.
C-ăcă de nu voiu idbândi

444. Dorința amă dobândi,
Oftând mă voiu chinui,
Și niș că voi mai trăi.
A!-mă rog ție Noroc!
Vino de stăi la mijloc,
Și îmi dă al tău ajutor,
Ca sămi castig acest Dor!
A. Pann.

Cântul, 238. Vânătorul. ♀ πα. ♩

Melodia de Ucenescu.

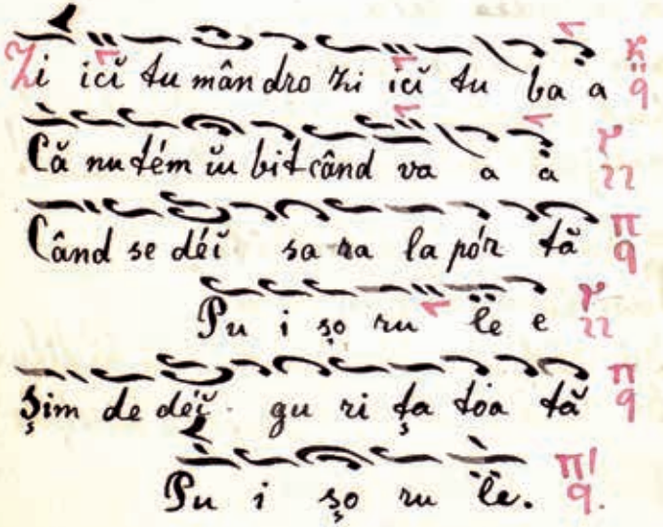
239.

445.

Din adâncul budișóre,
Să sug mierе fără saț.
Tu de încrezi în marea—acésta
Și de mine te pereștí;
Pieptul meŭ e ca și Marea
Tot ce cauți acea găsești.
Furtuni, valuri sunt și aicea
Copiliță de pescar,
Liniștește-te cu cele—
Dați fie Mărgăritar.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Cântul 239. Ardelenesc. Ότια. Τ.

446.

—Zici tu mândro, zici tu ba,
Că nu ți-am ŭbit cândva?—
Când ședeĭ seara la pórtă—Puișorule!
Și-mi dedeaĭ gurița dóță. Puișorule!

Poți să zici fără păcat,
Că eŭ nu ți-am sărutat?
=Ba eŭ bădeo, nu poț zice, Hu bădițule!
Că ți-am dóst gurița dulce, Zău bădițule!

—Mărită-te mândra mea,
Mărită-te nu ședea,
După mine n'aștepta, Puișorule!
Nu trage nădejdea mea! Puișorule!

Că nădejdea dela mine,
Ca și șârmaĭ de subțire,
Când o tragĭ și ea nu vine, Puișorule!
Înghițește dar' de tine. Puișorule!

=Ba eŭ nu mĭ mărita,
Păn' tu nu te-ĭ însura,
Să văd pe cine-ĭ lua, Zău bădițule!
Și cu cin' te-ĭ cununa, Zău bădițule!

Te-ĭ lua o bălăĭoară,

240

447.

Să dea Dumnedeu săți móra,
Șați aibă lasa mai ușóră, bădișorule
Până la altă șoticară. bădișorule!

Și apoi sa întorci la mine
Și ru săm bat joc de tine,
Să nu mai luat pe mine; Bădișorule
Ci mai lăsat de rusine Bădișorule

popular

240.

Epitaful scris de
Anton Pann în Adiata sa.

Aici șa mutat cu jale
În cel mai din urmă an,
Cel ce în cartile sale
Se supt-scrie Anton Pann.

Acum mânăi înceteadă
Ce la scris mereu sedea,
Nopți întregi nu mai lucreadă
La lumină cărți să dea.

448.

Împlinindu-și datoriea
Și talentul nenegropând,
Și a făcut călătoriea
Dând altor în lume rând.

Eu am fost a sa sotie
Ecaterina de Pann,
Ce cu dânsul căsnicie
Trăiu până la acest an.

1854.

Cântul 241. De stea
Glas 4/9 πα. τ.

Lăudați pre Dumnedeu,
Marele arhiereu!

449.

Că se naște adĭ Cristos,
Întĭral lui Adam folos.
Dănțuiți adĭ si săltați,
Toți cu trâmbițĭ trâmbițați!
Magilor, călătoriți,
Pre Maria să găsiți!
Voĭ păstorĭ să fluerați,
Slavoslovie cântați!
Moisi piatra au lovit —
Și îndat' ap'au isvorât,
Pre popor au adăpat,
Setea lui o au tăcat,
Noă viață au primit
Și prea mult seu veselit.
Astădĭ David dănțuește,
Cu Daniil prăsnuind
Că cuvântul său plinit,
Când așa au prorocit:
Împăratul tutulor,
Mare Domn al Domnilor,
În peșteră său născut,

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

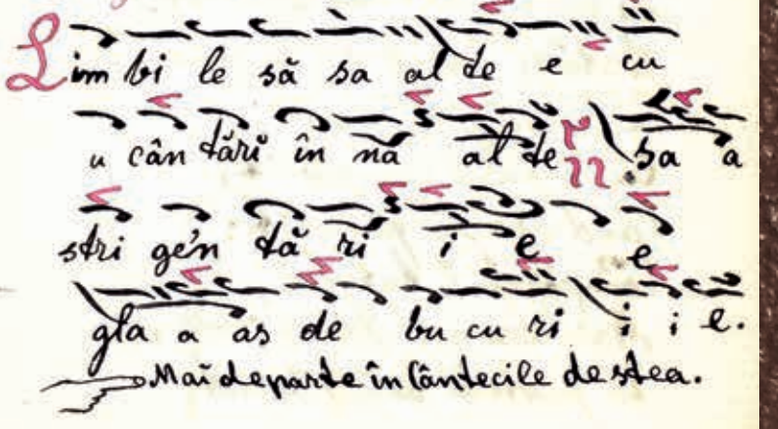
450.

Mântuire au facut
O! Chiedrii Livanului,
Și murii Sionului!
Muntii Eleonului,
Și lemnele Raiului!
Tóte acum dănțuiți!
Cu tot omul prăsnuiți!
Că maria a născut,
Și blestemul s'a perdut, —
Și d'atunci pănănvecie,
Mântuire să să știe.

Pentru școlari. Ucenescu.

ACADEMIA RSR BIBLIOTECA

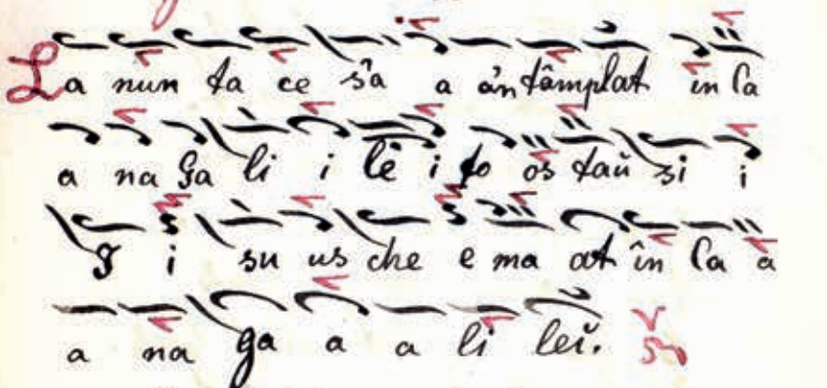
Cântul 241. Psalm 46.
Glas ă πα. τ.

242

Cantul 242. De stea. Glas 8. Ni. T.

452.

La nunta ce s'a întâmplat
În Cana galileĭ,
Fost-au și Iisus chemat,
În Cana galileĭ,
Și vrând Hristos a nunătăza, scl.
A venit cu Maĭcăsa,
Șezând la Masă și bând,
Bucuria ne-ajungând,
Și din Cași la masă sta,
Ne cutezând întreba
De mai este vin ori ba.
A rămas lucrul așa.....——

453.

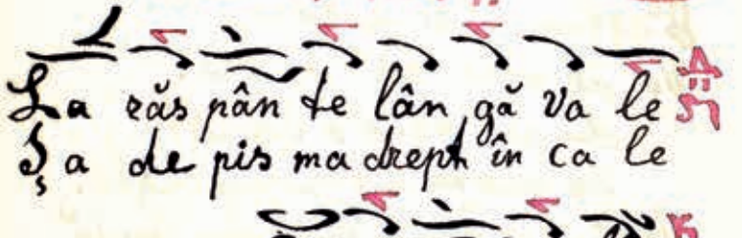
Iar Maĭca lui Iisus
Văzând că nu vin de-ajuns,
Zise: Fiul meu iubit!
Vinul tot s'au isprăvit.
Atunci Iisus s'au sculat
Și slugile au chemat.
Apoĭ șase vase-au pus
Și leau umplut până sus.
Cristos lea bin' cuvântat,
Apa în vin a schimbat.
Și a zis să deântăĭ la Nuntă,
Să guste vinul de bun;
Iar' Nunul da ca gustat
Cu glas mare a strigat:
"Ceĭa ce fac mese mari
"Dau întâĭ Vinuri mai tari,
"Și dacă se înveselesc
"Și de cel prost priimesc;
"Iar' noi cel prost am beut
"Și pre cel bun am ținut.

Hunci toți au cunoscut, 454.
Că Mesia s'au născut. 243

Cântul 243. Pisma Iadului.

Cânt moral, poesia si melodiea de mine G. Ucenescu.

Modul 9 pa. 1.

La răspânte lângă vale
Ța de pisma drept în cale,
Pisma Iadului!

455.
Într'o Peșteră scârnavă,
Cèi făcută cu gâlceavă.
Pisma Iadului!

Această'i o babă hârcă,
Cu inima de noparcă, șcl.—
Cu ochii umflați cu sânge,
Că vaițând binele plânge:

Căci ca tuturor poftește
Răul, de se prăpădește.
Peștera ei de putóre
Va pe urșii săi omóre.

Lupul dacă o zărește
De greță se bolnăvește.
Văițându'l strâmbând din buță
Fuge buha cea ursuță,

Cèi o Babă sgâmboeață,
Groțavă, ne pepteneță,
Grózmică, sgâiță bală,
Și plină de smucedală.

Cu sprâncenele flocóse,
Bătucite, urâcóse,
Cu urâți negei pe frunte
Ca colțurile pe munte.

456.

Nasul ei cu nări scârbóse
Coşuri prea funinginóse;
Iar când e săi pice Mucul,
Numai póte cânta Cucul.
Pe sub umbra nasului
Putorile şadului.
Urlă lupii, fug să móră,
Nu şabate nici o Ciioară.
Că unde gura 'şi o cască
Va pre toţi săi încolţască.
Cu coltii de oase goale
Ca nişte hârburi de oale.
Fălcile scârţăitóre
Ca Uşa des umblătóre.
Cu petece îmbrăcată
Şi cu Rochia spintecată.
În putori se tăvăleşte
Şe sine se otrăveşte.
Peştera ei nici o rază
De Zóre, nu va să vază.

ACADEMIA
RSR
ROMÂNĂ

457.

Unde numai Buha cântă,
Şi stăgoile descântă,
Şade cu broşte raioase
Şi cu jivini pututoase.
Mănâncă tot cu obidă
Numai carne de Aspidă;
Şierpi şi scorpii veninate,
Gândaci, ale ei bucate.
Pe lutit îi curg belite
Puróele otrăvite,
Înghiţindúşi bentura-
De lături îşi şterge gura.
Vădând la om norocirea
Şe prăpădeşte cu ţirea;
Iar când şe ne noroceşte
Atunci şe mai veseleşte.

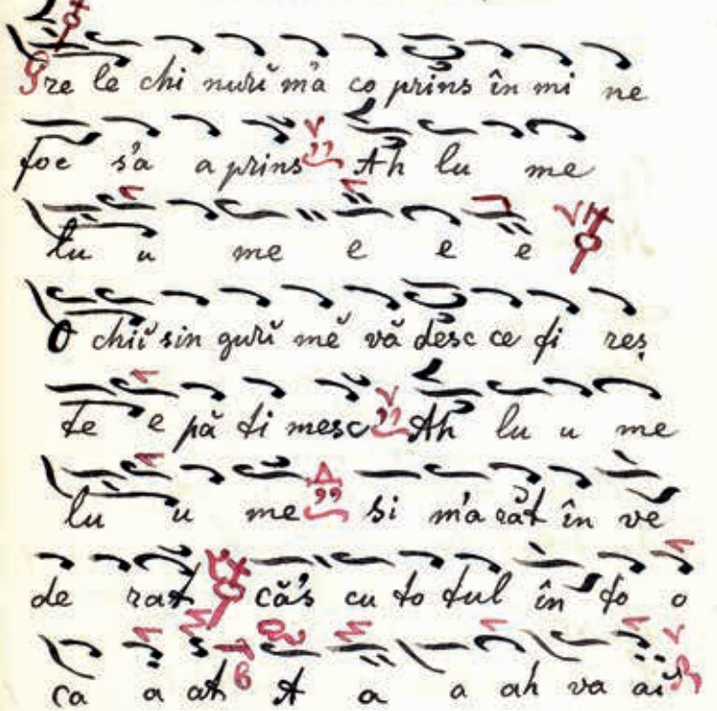
G: Ucenescu,

243

458.

Cântul 244.

Modul ♫ Hi. ♯. cu ♭

Grele chinuri m'a coprins,
În mine foc s'a aprins
Ah! lume, lume.
Ochii singuri mă vădesc
Ce firește pătimesc.
Ah lume, lume!

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

459.

Si mărăt învederat,
Căs cu totul înfocat. Ah! vai!

— 2. —

Ziua trec mai cu ușor;
Noptea mi vine greu, să mor
Ah, lume, lume!
Când din somn mă pomenesc
Nu știu cu cine vorbesc.
Ah, lume, lume!
Din așternut mă ridic,
Stau, mă uit nu văd nimic.
Ah! vai!

— 3. —

Vorbă, Minte ce-am avut
Cu totul le am perdut
Ah lume, lume!
Umblu rădând si gândind,
La un nu știu ce... poftind.
Ah! lume, lume!
Flacăra ne mai scădând
Ș'atâta mai mult ardând.
Ah! vai!

— 4. —

Gandul, Voca mi am stricat
Caut, privesc ne încetat
Ah, lume, lume!

ACAD. RSS ROMÂNĂ BIBLIOTECA

Mintile 'mi leam smintit, 460.
Vorbesc tot ca un uimit.
Ah, lume lume!
Si câte acuma zic
Nu stiu, nu pricep nimic.
Ah! vai!

Tote de Anton Pann.

Cântul 245.
Modul ♫ Hi. T.

Eu sunt mai mi că, la toți su pu u
u să A Slu je e esc de frei i că
la ce sunt pu să.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Eu sunt mai mică
La toți supusă,
Slujesc de frică
La ce sunt pusă.

Nici o zor știe
La trebi de casă,

461.

Grijile mie
Tote le lasă.
Cenușereasă
Toți mă numește
Slujbă tot désă
Mie mi găsește.
Sunt ne văduță,
Vatra 'mi-e locul
Undén colț mută
Séd si fac focul.
Eu sufer multe
Nădăjduită
Că să 'asculte
O oropsită
Ne vinovată
Cred că eu póte
Cerul vrodată
'Mi da Dreptate

ACADEMIA ROMÂNĂ

247

Cântul 246. 462.

Cea din urmă nópte a lui Mihaiŭ cel mare.

1.

Ca un glob de Aurŭ,
Luna strălucea,
Și pe vale verde
Óstile dormea;
Dar pe vârf de munte
Stă Mihaiŭ la masă,
Și pe d'albaĭ mână
Fruntea luĭ se lasă.

2.

Stă în capul meseĭ,
Între Căpitanĭ,
Și-și rechémă dulce
Tinerii săĭ anĭ.
Viața nóstră trece
Ca un râŭ de Róă,
Când Speranța dulce
Ne surâde nóă:

ACADEMIA
MSSE
ROMÂNĂ

463.

3.

Astfel astă-dată
Viața lor cura,
Cugetele triste
Nuĭ mai turbura.
Luna varsă rade
Dulcĭ și auróse,
Austrul le suflă
Cómele pletóse.

4.

Căpitaniĭ tórnă
Prin pahare Vin,
Și în sănătatea
Luĭ Mihaĭ închin.
Iar Mihaĭ se scólă
Și le mulțămește,
Și luând o Cupă
Astfel le vorbește:

5.

"Nu vĕ urez viață
Căpitaniĭ mieĭ;

243

464.

Din potrivă mórtea
Iată ce vĕ ţeiu!
Ce ε vĭaţa nóstră
În robie oare?
Nópte fără stele,
Ziuă fără sóre!

6.

Ceĭ ce pórtă lanţul
Şi-a trăi mai vor,
Merită şăl pórte,
Spre rusinea lor.
Sufletul lor nu ε
Mai presus de fierul,
Ce lĕncinge bratul,
Ĕaĭ de martor Cerul!

7.

Dar Românul nu va
Câmpurĭ fără florĭ,
Zile lungĭ şi triste,
Fără sărbătorĭ,

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

465.

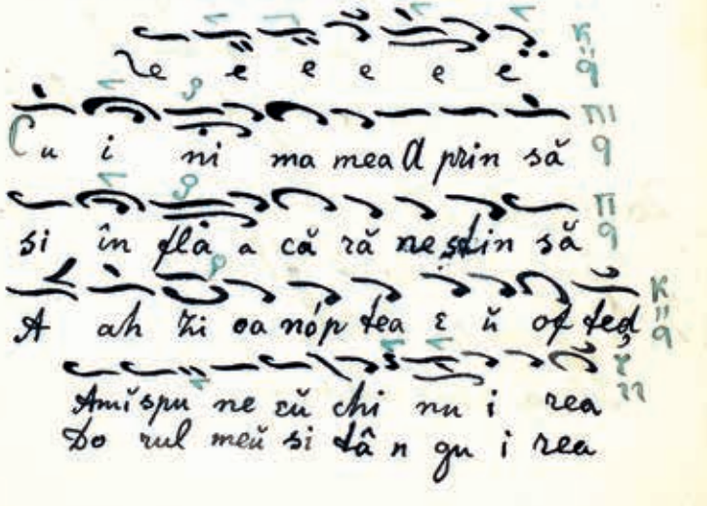
Astfel ε Vulturul,
Ce pe piscurĭ sboară
Aripile taeĭ—
Că ar vrea să moară.

8.

Astfel ε Românul,
Şi Român sunt ĕu,
Şi sub jugul barbar
Nu plec capul mieu!

Bolintinènul.

Cântul 247 Medul 9 S. II

249

466.

Cu inima mea aprinsă
Si în flacără ne stinsă
Ah! Dica, nóptea eŭ aștez.
Amĭ spune eŭ chinuirea,
Dorul mieŭ si tânguirea
Ah, la nimĭnĭ nu cutez.

Vaĭ licălosam de mine!
Câte-odată așa îmĭ vine
Ah, să viŭ, să viŭ săți spuĭŭ!
Dar' inima meĭ oprește,
Mĕ ține si mĕ sfiește,
Ah, si văd că mĕ răpuĭŭ!

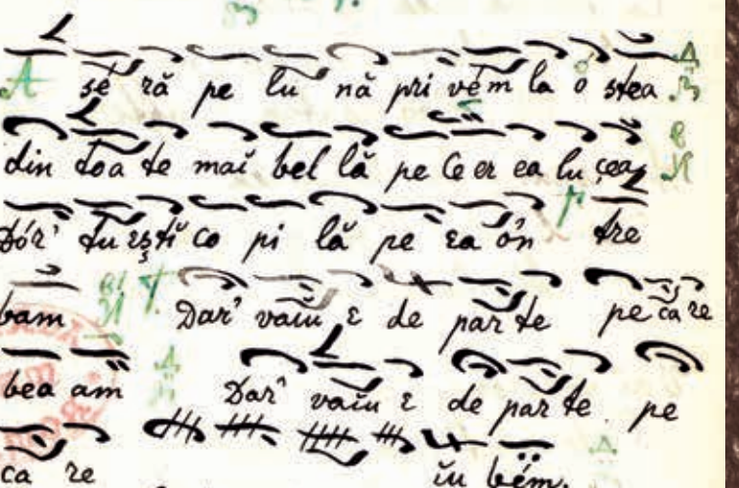
Vrerea-s să fac mijlocire
De mai deasa întâlnire—
Ah, mai des să te zăresc!
Dară, însă dar' de vrere,
Când te pierd iar' din vedere,
Ah, că iară pătimesc!

ACADEMIA
* RSS *
ROMÂNĂ

467.

Cântul 248. Carpați prin ziarĭ.

Modul V 2 7.

Aséră pe Lună privém la o Stea,
Din toate mai bellă pe cerŭ ea lucea:
"Dór' tu eștĭ copila mea!" pe ea ŏndrebam;
Dar' vaĭ'! e departe pe care ŭbeam.

Când Luna aséră prin munțĭ răsărea,
Un dor mĕ pătrunse la inima mea,
"Dór' tu eștĭ ŭbito?" "Ah scumpe Amor!
Dar' Luna s'ascunse dup'un-norizor.

O voce de Buçum prin munțĭ răsuna,
Părea căĭ o voce ce mĕ consola.

ACADEMIA
* RSS *
ROMÂNĂ

468.

„Au tu cânti drăguța?“ zicem desolat;
Dar' vocea doiósă pe loc încetat.

O lină suflare de Vânt adiea,
Credém căi respiriu ço dat' ne nutrea.
„Ah, scumpă fetiță! tu când ai venit?“
Dar' — Vântul de séră a stat liniștit.

Si murmurul apei, cênçet surura,
Credém căs cuvinte vorbite de Ea.
„Or' ce ți dici tu Dragă, cu mine-ai vorbit?“
Dar' murmurîndată de Vânt a murit.

Acum sunt pe munte, privesc în Zioriu
Frumsetea naturei, bogată de flori;
„Dór Haina ta Dragă'i brodată frumos?“
Dar' tu ești departe n'am nici un folos.

Dar' iată răsare un Sóre lucios,
Si Roa pe Earbă'i brilantă pe jos.
„Dór' sunt giuvaerurî cu care te ornedi
De tine Drăguță? “Dar', vai'! lăcrămed!

A Sórelui rade lucesc călduros,
Si inimămi caldă suspină focos.

469.

„De tine Drăguță, de tine suspin;
Căci focul meu arde grodav si cu chin.“

Nici Stéoa, nici Luna, nici Bucium sonor,
Nici lina suflare a vântului doar,
Nici murmurul apei, nici munți cu flori,
Nu pot sămi ajute, acum în Ziori.

Nici Sóre, nici Roa, nici chiar Dumnedeu
Nu póte sămi stângă tot focul çam eu.
Dór numai când, Dragă, cu mine ai fi
Atuncea sunt sigur mai mai liniști.

Dar, vai'! Ești departe, si eu suspinez!
Când ai fi Drăguță aici să me vez
Ai plânge cu lacrămi de foc, si'mi ai da
De milă gulița, si mai vindeca.

24. Novembre 1865. Antinescu.

Cântul 249. Cânt de Scólă
Posiea de G. Bellissimus,
Melodica de Ucenescu.

251 470.

Modul Hi. Fr. Ucenescu

La școlă la școlă frați veseli veniți
Și dimpul gătiți vândată porniți
De grabă de grabă tot ce te și
Românii pas și gur cutach ca Roma niin
răs bo o oi Ca ro ma niin răs
boiu în na i in te
în na i in te toți in na
i in te în na i in te

Un răsunet.

—La școlă, la școlă, frați veseli veniți;
Și dimpul gătiți vândată porniți!

471.

De grabă, de grabă tot cete șiroi
Pas sigur cu tact, ca Românin răsboi!
Înainte, toți înainte!

2.

La luptă noi mergem; dar' inim' aveți!
Al nostru triumful; de sunteți isteți!
Cu arme nevinse pătrundeți, luptați;
Urechi agerite, Ochi, minte'n cordați!
Înainte, toți înainte!

3.

=Dar' cine dujmanul; la cin' să sărim?
—Prostia dă „vaiu(lu)!“ pe ca so sdrobim!
Și ajungem la Raiul științei de plin
Locasul virtuții, altarul divin!
Înainte, toți înainte!

G. Bellissimus.

252 472.

Cântul 250.

„La muncă."

La muncă, frați la muncă,
Căci Sórele răsare;
E cérul carén lumină
Să fim toți în picióre!

Țaranul să muncéscă,
Trăgand ogor cu Plugul,
Ca oastea sŏ hrănéscă,
Cèși apără pământul.

Muncéscă tot românul
Cu mare bucurie;
Făléscăse creștinul,
Că scapă de robie!

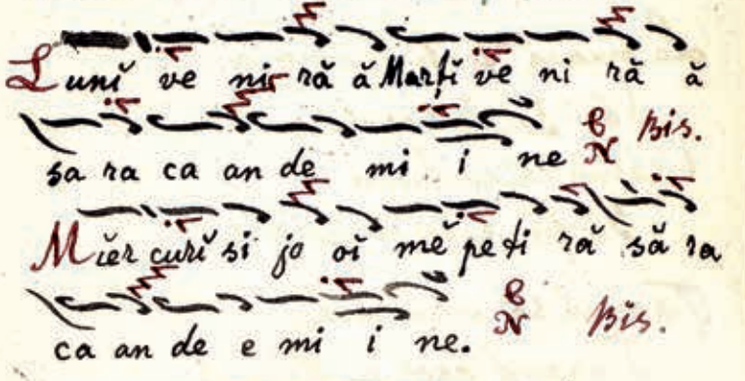
Mihaĭ scutură jugul,
Ce vécuri la purtat,
Și sfărâmând vrăjmașul
Tot némul 'șa'n năltat.

C. H.

473.

Cântul 251.

Modul E. N 68. T. Cânt popular.

Nunerea cu bărbatul betiv.

Luni veniră, Marți veniră,
Miercuri si joi mĕ petiră,
Sâmbătă mĕ logodiră,
Dumineca mĕ parliră.
Cu Cimpoĭ mĕ cununară,
Danțuri vesele jucară
Și de vie mĕ băgară
Întru a ĭadului pară.
Mĕ dădură după unul
Ceĭa ce are tot bunul—

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

233

474.

E poroclit: Căscăunul,
Și este și tiz cu Nunul.
Frumusețeăi cea mai multă
Este fațăi cea ca Turtă,
Statuĭ de măsura scurtă,
Și crescut mai mult în burtă.
Dar' nůmĭ plâng din frasta vacul,
Nicĭ mĭe jalea nicĭ ne placul,
Aĭbă fața chiar ca Dracul
Nu'mĭar fi urât, săracul!
Ci în lumĕmĭ este focul
De îmĭ blestem nenorocul
Că bea Vin cu Bolobocul
Până când nůl fine locul.
Când sĕ ea de băutură,
Ține-te săracă gură,
Vadra e a lui masură,
Oh! vaĭ! ochimĭ ce vădură!
Ea Borcanul de mănușe
Și ca într'o găletușe

475.

Torna Vinul tot pe Guță,
Par'că'svârle pe o Uță.
Într'o zi dacă muncește
El într'alta prăpădește,
De nimic nu îngrijește,
Cârciumile tot pădește.
Noptea bea până'n tărdie,
Nu're un soroc să vie,
Masa nu'mi să mai știe,
Casa par-că'mĭ e pustie.
Tot scurgând mereů la oale
Nu mai are straie, fóle,
A rămas cu vine góle,
Și cu Țegea fără póle.
De rușine fațămĭ pică
Când cepură toți săĭ dică:
„ Cum Papuc și c'o opincă,
„ Lipa, lipa, ne Stănică.
Of! când'mi'l arăt, vecine
Că răŭ e pe Drum când vine,

Şar-c' atuncea, de rusine, 476.
Cade Cerul peste mine.
Nici nu vine ca tot beatul,
Ci cu chiot ca turbatul,
Câni 'l petrec cu lătratul,
Ese'n gura lui tot satul.
Unde'l văd cu faţa beată,
Cu haĭnuta lăbărţată,
Cingătórea rădmăţată,
Oh! să mor îmĭ vinĕndată!
Dacă si în casă vine
N'aud un cuvânt cu bine,
Ci cu gura stă pe mine,
De ardz sĕ spargĕn sine.
Când de mine stă aprópe,
Oh! maĭ bine să măngrópe!
Că din gură un fum scóte
Nasu să 'l sufere nu póte.
Mult' mĭe si de dânsul milă,
Că 'l am luat de copilă,

ACADEMIA MSSG Romînă

477. Dar, oh! mult' mi de el silă,
Mĕ lipesc ca de o Filă!
O să cad la rugăciune
Cu postiri, cu închinăciune
Şi'n ghenunchi cu plecăciune,
Ca să scap de un Tăciune.
De 'mi şar trece cuvântul,
De mar scăpa de el spântul
Eaş săpa eu chiar mormântul
Şi'aş drage-asupriĭ pamântul.
lucrat si reparat de
A. Pann.

ACADEMIA RPR. MSSG

Cântul 252. Horă numită:
Frumuşica.

Când sunt lângă tine
Eu încremenesc,
Gurămĭ încleştată,
Nu pocĭu să'ţĭ vorbesc.

235

478.

Să-ți descriu simțirea mea,
Ce mult te iubesc
Și că pentru tine
Greu mă chinuesc.

Sunt ziuă din senin,
Nu știu ce să fac,
Ca să pocăn să-nfrâmpin
Un așa atac.

Fug de lângă tine,
Acasă mă întorc
Inima îmi plânge,
Ochii mi lacrami storc.

Petrec în durere,
Viața mi amărăsc,
Carea fără tine
'Mi-o ne fericesc.

479.

Nu's stăpân pe mine,
Esteñ vederat,
Sfâșiet de chinuri
Mă simț desperat.

'N-astă agonie
De ani mă muncesc,
Și la tine milă
Nu poc să găsesc.

Am cercat să aflu
Léc prin vrun mijloc
Ca prin vro distractă
Să scap d'acest foc.

Cu plimbări departe
De tine fugând,
Dar ca prin drun fermec
Te am tot în gând.

Ci drăgălaș înger! 480.
Tot ce prețuesc,
Cum poți tu de suferi
Ca să pătimesc?

Eu care din suflet
Atât te-odorez,
Numa pentru tine
Răsuflu, viez.

Tu, prin grai-ți dulce
Și de simțiri plin
Placi lumii; dar sampo!
Eu ție mănchin.

Cum ești dar mintoasă
Și ai chip frumos
Căci n'ai dar și, crudo,
Suflet generos?

481.
Spre robul tău carele
Stare l'ai adus
Să-ți închine viața,
Să-ți fie supus.
C.G.

Cântul 253.
Asea am fost ursită
Să fiu ne(fericită) norocită,
Curată fericire
Să n'aflu un minut.
Cu lacrămi adăpată
Ființămi întristată
Și liniștea mi-a pacea
Și totul am perdut.
Eram și eu odată
Iubită, adorată,
Un nume p'amea frunte
Cununăm împletea

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

207

482.

Eram prea mulțămită,
Eram prea fericită,
Credém si jurăminte
C'aderea îmi făcea.
Un fum le e credința
O vorbă conștiința,
O cursă jurământul
Un nume Dumnedeu,
Că nimeni nu cunóște
Cu ce vrăjí să răpește
O inimă amagită,
Sdrobit sufletul meu.
Adí îmi juri tu mie
Amor, statornicie
Si mâne o sperjură
Acum deam cunoscută.
E tristă suvenirea
C'o nazte fericirea,
Ce numai pentru unii
Cu roțe sămpletesc

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

483.

Adio fericire
Ș'apoi l'amea privire!
Acuma pentru mine
Amare tóte sunt.
Acum numai tu mórte
Ești singura mea parte,
Repaos pentru mine
E numai în mormânt.

Aricescu.

Cântul 254. (Colindă din Brașov.) Clas 3-rea. Pa. T.

Lea gă nă sĕ cla a ti nă ă
să ă lea găn ver de e de mă
da să dar în lea a gă ăn ci nemĭ
ța a de e lea gă nă sĕ cla a
di nă ă să (si mai departe) dot așa.

238

Colinda Brașovenilor 484.

Légăna-sĕ, clatină-sĕ,
Légăn verde de mătasă.
Dar în légăn cinĕmĭ cósă!
Légănă-sĕ, clatina-sĕ!
Juna Linca fată mare (a)
Și cu Nița la spinare,
Légănă-sĕ, clatină-sĕ!
Și cósă și Chindisește,
Cósă, cósă și-ĭ sporește,
Léagănăsĕ, clatină-sĕ!
Albește ginerelŭĭ
Și Cămașe socrulŭĭ
Leagănă-sĕ, clatinasĕ!
Maramă cumnatusăĭ,
Gulerel frățânesăĭ
Légănăsă, clatină-sĕ!
Maĭcăsa că o privește,
Și adormită mĭ-o găsește,
Légănăsă, clatinasă!

485.
Fața ĭĕ Bojor cu Róo
Ca o flóre ce o plóo.
Légăna-să, clatina-să!
Ce faci Linco, ce faci dragă?
Scólă draga mami în grabă!
Légănă-să, clatină-sĕ!
Că ți au vĕnt Colindatorii,
Bătĭ cânte cu ursitorii—
Légănăsă, clatinăsă!
Scólă Linco! lasă somnul,
Că ți sĕ bucură tot omul.
Légănăsă, clatinăsă!
Nu pocĭu maĭcă, măĭculiță,
Căcĭ ε mâna sub Țonița,
Légănă-să, clatina-să!
Și dacă El-să deștépta,
Calŭn curte îl așțépta,
Légăna-să, clatină-să!
Și să duce, duce, duce.

ACADEMIA MISSE ROMÂNĂ

486.

Dalba di să mŭl apuce.
Légănă-să, clatină-să!
Scólă Niță, scólă dragă!
Ca să ne vedem de treabă.
Légănă-să, clatină-să!
D'audĭ că junii colindă
Și Calușĭi nechédăn tindă.
Légănă-să, clatină-să!
Și ne cântă din Cimpoĭ
Să ne luăm amândoi.
Légănăsă, clatină-să!
Linca za basma cu florĭ
Če Nit'au șters de sudorĭ.
Légănăsă, clatină-să!
Și din Légăn îl sculară
La feréstră șăzedară.
Légănă-să, clatină-să!
Rămâĭ Linco sănătósă!
Cum ești d'albă și frumósă!
Légănă-să, clatină-să!

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

487.

La ochișorĭ mângâĭósă
Și cu Niță norocósă!
Légănă-să, clatină-să!
Zile multe, anĭ cu pace
Ca să petrecĭ cum ĭĭ place,
Légănă-să, clatină-să!
Și la anul iarĭ cu bine
Să serbați cu frunțĭ senine!
Légănă-sĕ, clatină-sĕ!

Cântul 255. Colindă din Brașov. Melodica tot ca:
"Légănă-sĕ, clatină-să,,
Arburel cu frunda verde!
Légăn verde, verde, verde;
Darĭ în légăn cinĕmĭ ședе?
Arburel cu frunda verde!
Șade Vița tinerica,
Și cu Gița ginerica, Arburel s.c.l.

Și mi cóse si mi chindisește 488.
Cu fir d'aur împletește. Arburel:
Cin' drece drecere sódă
Trec' un Domn Constandin voda. Arbur:
Șa șa din gulămi graește
Viții ce stă si'l privește: Arbur:
D'audi Vito, sufletel!
Dămi mie cel Legănel, Arbur:
Cel cusut cu firicel –
Să mă légăn eu cu el. Arbur:
Că'ți dau buți cu mulți florinți
Tie si l'ai tăi părinți, Albu:
Ziți dau sate cu Olate,
Cu averi ne numerate: Arbur:
Dar' Vița să socotiră
Si Domnului îi grairă: Arbr:
D'audi Domn Constadin Vodă!
Nimi trebue vorbă șódă, Arburel:
Alea – precum mi să pare
Tăi că meu tóte le are; Arb:

489. Dar' mie imi trebuește
Numai una cemi lipsește.. Arb:
D'acel voinicel d'aseară,
D'asară, d'alaltă seră, Arbur:
Ce cu umeri diduri ține
Si mi'l dau eu pe or' cine. Arb:
Care cu ochi saténparte
Să ai Vito de el parte! Arb:
Rămâi dragă sănătosă
Așa albă si frumósă! Arb:
Si cu Gita strânsi în brată
Păn' la sfârșit de vieață! Arbu:

Cântul 256. Țăranul.

I

Așa scrie prin gazete
Ba si chiar prin "Monitor"
Căci avem cu toții Dreptul
Si Boer si Muncitor.

490.

Supprefectul ne mai spune
Cavem Constitutiune,
Fiendrânsa bine, Rău
Stie numai Dumnedău. (bis)

II.

Noi țăranii dela țară,
Ziua, noptea greu muncim
Muncim greu vara si iarna
Numai Birul sal plătim.

Supprefectul ne mai spune
Cavem Constitutiune
Fiendrânsa bine, Rău
Stie numai Dumnedău. (bis)

III.

Noi țăranii dela munte
Vai de noi ce am ajuns!
N'avem nici gaini prin curte
Nici Mălaiu n'avem d'ajuns.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

491.

Ne pune facând la șanțuri
De la domnii preceptori
Sau la niscaiva pârlețuri
La Primar sau Ajutor. (bis)

IV.

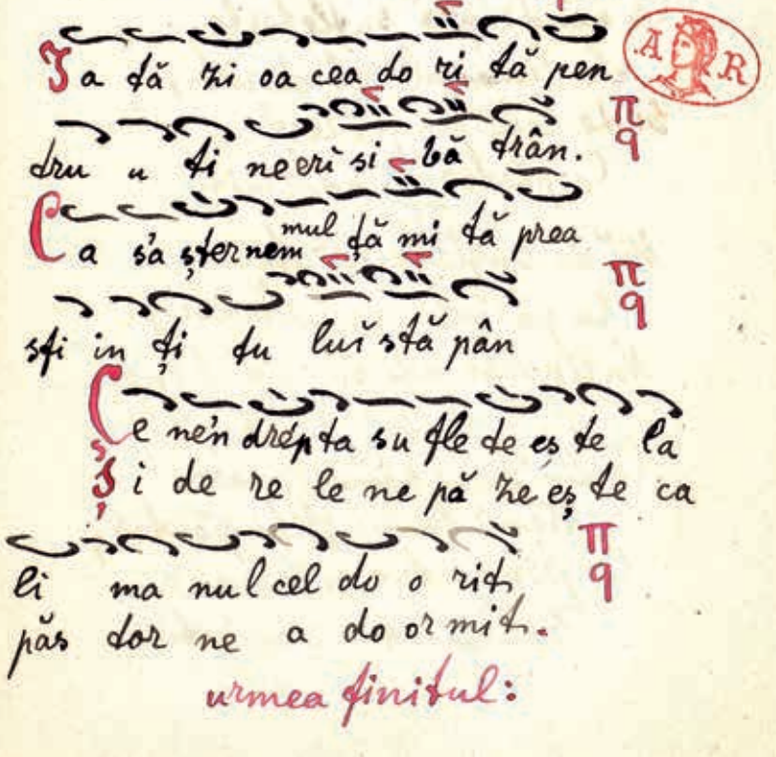
De unii pui banii pe masă
Stertul când sa împlinit
Dorobantul intrăn casă
Si te za la refuit;
Ai za tot ceii cadeu mână
Rață, Gâscă dacă ai
Pa te umflă si de chică
Poftă dacă nai săi dai. (bis)

V.

Pentru trei zile de claca
Zece trebue săi faci
Si ceva de mai cârțești
Procurorul nemerești
Deci ogorul țărănesc
Rămâne de adi pe mâne

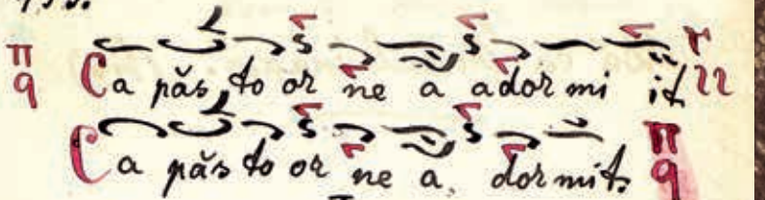
Si bietul țăran la noi 492
Dă ca Racul înapoi. (bis)

Cântul 257. Imnul Bunului nostru Metropolit, marele Andreiu baron de Șaguna. Melodiea ca „Măi dădare ține-ți calul„ iara noi Beașoveni Cântăm după Compunerea următore: Modul 4/9 Pla.T.

urmea finitul:

493.

I.

Iată ziua cea dorită
Pentru tineri și bătrân,
Ca s'așternem mulțămită
Prea sfințitului Stăpân.
Ce neîndrépta sufletește
La limanul cel dorit,
Și de rele ne păzește
Ca păstor ne adormit.

II.

Mii de suflete curate
Cu părinții ce jertvesc,
Nu lipsesc adi să zĕn chine
La părintele ceresc,
Că din Darul său cel mare
Ne-au trimis Arhi-păstor,
Ce prin jertve și lucrare
S'au făcut ne muritor.

III. 263 494.

Turma ça cuvântătóre
însetată, cum a fost,
De pășune si răcóre
Sub el- află adăpost.
Tot energiu spre înflorire
Pregătind în viitor,
De obștésa fericire
Bunul ei Arhipastor.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

IV.

Tinerimea cea plăpândă
În al muselor palat
Spere sórtă mult mai blândă
De cât ceia ça gustat,
Căci prea bunul ei părinte
Lucrăn fapta si cuvânt
Co simțire prea fierbinte
Săi întindă mutremant.

495. V.

Deci cu buzele curate
Să rugăm p'a-lu infinit
Săi dea zilendelungate
Bunului Mitropolit.
Să trăiască în fericire
Liniștit si sănătos
Spre-a bisericii mărire
Si al patriei folos!

VI.

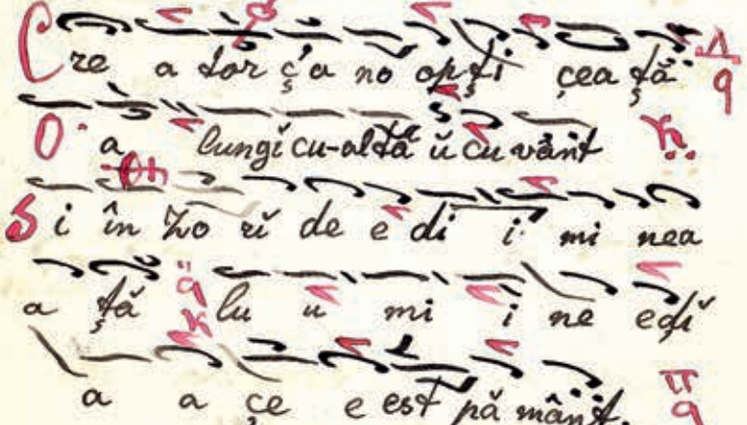
Glasuri dulci răsunătóre
Să vestéscă preste tot
Astă di de sărbătóre
La mirén si la preot,
Ca acum si tot de una
Să strigăm de multe-ori:
Să traéscă—Andrei Șaguna!
Bunul nostr' Arhiereu.

---

496. Cântul 258. 264

Cânt de școlă, înainte de prelegeri.

Modul 9 na. T. 9.U.

I.

Creator șea nopții ș eață
O alungi cu-altă ă cuvânt,
Și în Zori de diminéță
Luminedi acest pământ,

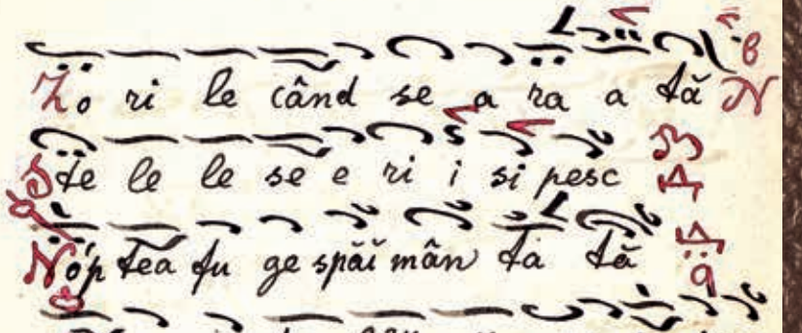
II.

Luminéță-ș'a mea minte,
Și mi ajută a'nvăța,
Să ti cunosc faptele'ți sfinte,
Să cunosc mărirea ta.

Poesia de Negruț.

497. Cântul 259.

Modul 2 Hi. T. Andante.

I.

Zorile când se ~~zăvărăsă~~ arată
Stelele se risipesc,
Nóptea fuge spăimântată,
Umbreleĭ se nimicesc.

II.

Rade viĭ scânteitóre,
Să răped ca si săgieți,
Să ivește mândrul Sóre,
Să arată'n tóte părți.

III.

Totul se însuflețește
Și în Ceriu si pre pământ.

504.

Cântul 161. 265

Ma ri oa ră.

M-ă rogesc stăpână,
Te slavesc ca Hâna,
A-ta nu știm în lume
De cât scumpuți nume.

Ra dă mă ești de sóre
Mult strălucitóre,
I-cónă sfințită
Te am prețuită.

O-ftez însa, fórte
D'ale nóstre sórte.
Amorul e dulce
Dar' ș'amar aduce,

Rănește cu Mière
Ș'amestecă fiere.
A-st gând mě omóră,
Ferić'ámě dobóră.

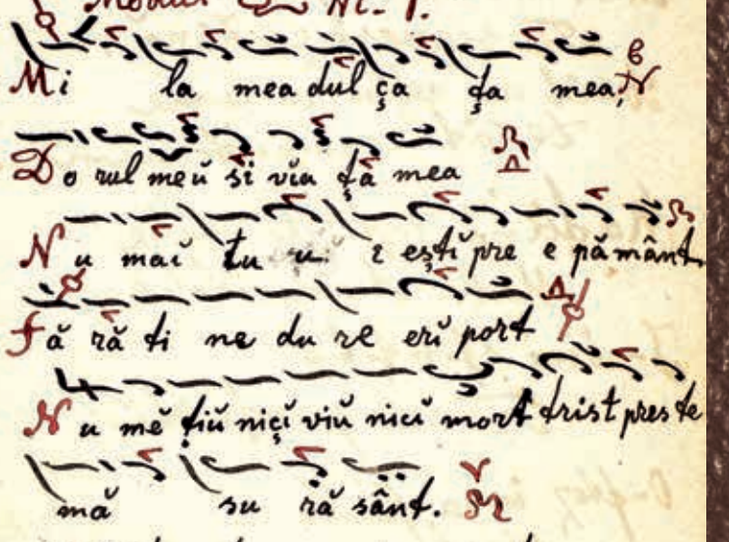
A. Pann.

ACADEMIA * MSSC ROMÂNĂ *

505.

Cantul 262.

Modul ~ Ni. T.

Cătră Hânara mea Soție.

1.

Mila mea, dulceața mea,
Dorul mieu și viața mea.
Numai tu ești pre pământ:
Fără tine dureri port,
Nu mě țiu nici viu nici mort,
Trist preste măsură sânt.

ACADEMIA ROMÂNĂ

506.

2.

Unde merg tot lăcrămi'storc
Și grăbesc să mă întorc
Cu un minut mai curând,
Să viu la sfântu'ți amor
Și pe brațeleți să mor,
Mângăerileți gustând.

3.

Or ce bine'mi în zadar,
Dulcele îl simț amar
Dela ochii tăi când plec:
Iar' cu dîn' ne norociri
'Mi să par tot fericiri,
Mulțumit eu le petrec.

4.

Dar' si tu suflet al meu?!
De dorești pre cum si eu
Și l'amorul meu gândești,

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

507.

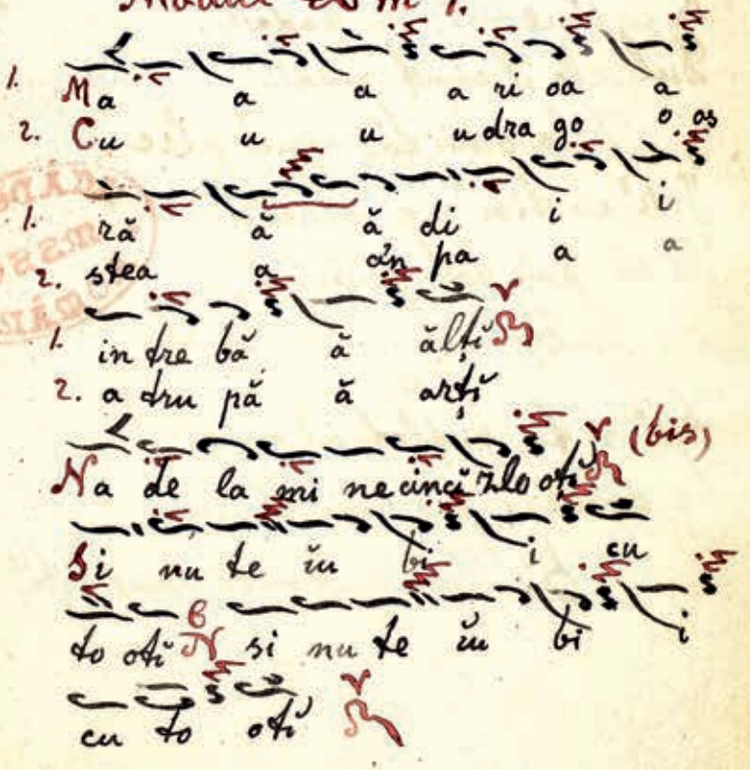
Te mângâe așteptând
Că mă vei vedea curând
Sănătos pre cum dorești.

Ianuarie 1852 Bucuresci

George Ucenescu
Al musicii Eccles. în al II. an ascultător.

Cântul 263. popular.

Modul cu Hi ♭.

ACADEMIA ROMÂNĂ

267

508.

Mariórei.

— Mariórâ dintre balți
Cu drăgoștén patru părți,
Na dela mine cinci zloți
Și nu te ŭbi cu toți!

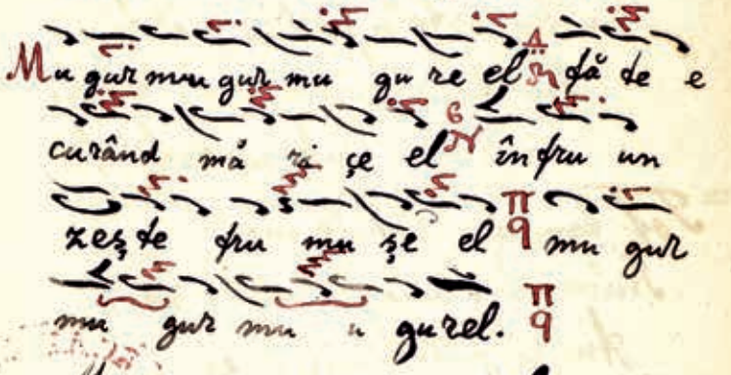
= Tot ţam dis Nitule măi!
Nŭmĭ trebuesc banii tăi,
Am ĕu prietinii mei
Și nu pocŭ fără de ei;
Că banii se cheltuesc,
Să duc si se prăpădesc
Iar prietinŭ nu găsesc
Cu carii să mĕ ŭbesc...

— Mariórâ din Șoflogĭ!
Tu țĕnmânii, tu țĕntorci,
Tu iar de neîcate rogĭ,
Te rogĭ, plângi și lacramĭ
Storcĭ.

509.

Cântul 264. (Mugurul.)

Modul ♀ πα. T. (Andante.)

Mugur, mugur, mugurel,
Fâte curând măricel,
Înfrunzește frumușel.
Mugur, mugur, mugurel!

Că tu ducă înverdești
Și foitele îți crești,
Pe fóte le veselești.
Mugur, mugur, mugurel!

Sasărelele în crâng
Sâți cântĕn prejur sĕ strâng,
Cântă pațică gatu'si frâng.
Mugur, mugur, mugurel!

ACADEMIA ROMÂNĂ

510.

Fluturaşii frumuseĭ
Şi mai mari şi mititeĭ
Volteĭaţi supra si zĭ.
Mugur, mugur, mugurel!

Şi amorul cu acşor,
Fiindu-ĭ de tine dor,
Te ocoleşte în zbor.
Mugur, mugur, mugurel!

Unde vede tinere,
Fete şi juni frumuşeĭ
Arunca sageţi în eĭ!
Mugur mugur mugurel!

Îĭ ranesţe la ficaţi
De să plimbă înfocaţi,
Tocmaĭ ca nişte turbaţi.
Mugur, mugur, mugurel!

De foc mare şi de dor,
Grădinile în conjor
Căutându-şi un favor.
Mugur, mugur, mugurel!

ACADEMIA RSS a ROMÂNĂ

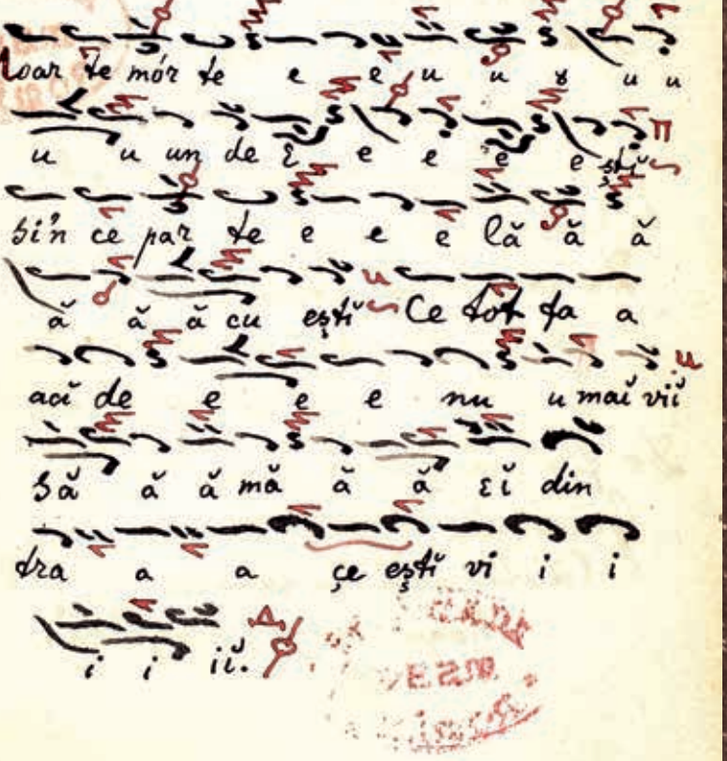
511.

Apoĭ sănătoc osteniţĭ,
Gâfâiţi şi năduşiţĭ
Şi adorm ne pomeniţĭ.
Mugur, mugur, mugurel!

Toate strofele potrivite cu adaos amăsurat pre cum cere melodia jopulară. S.U.

Ne mulţămitul. Cântul 265.

Modul Do Pa. T.

290

512.

Mórte! mórte unde ești!
În ce parte lăcuești?
Ce tot faci de nu mai vii,
Să mă ei dintre cei vii?

În pământ să mă arunci,
Să scap de atâtea munci;
Nu gândi dor' că voesc
În Lume să mai trăesc;

Că ce folos am avut
Viața cât am petrecut,
Tóte 'mi s'au protivit,
Dómne ce lucru cumplit!

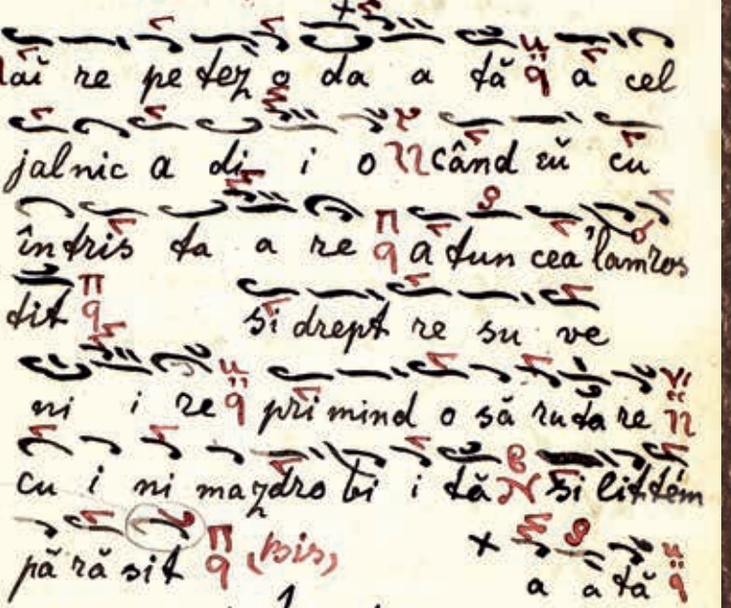
Și vr'un bine d'am gustat
Tot cu ah, 'l am sărutat!
Frați, prieteni la un gând,
Singur sânt și mor plângând!

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

513.

Cântul 266.

Modul 9 o Πa. t.

1.
Mai repetez o dată
Acel jalnic adio,
Când ru cu întristare
Atuncea 'l am rostit,

Și drept resuvenire
Primind o sărutare,
Cu inima zdrobită
Și lit tem părăsit

2. 273 514.

Nimic nu va fi în stare
Să pótă a mĕ face
Să uĭt zĕu vre-odată
Acel evenemânt,
Acea nópte senină,
A lunii strălucire,
A nóstră fluturare...
Ferice cŭn cuvânt.

3.

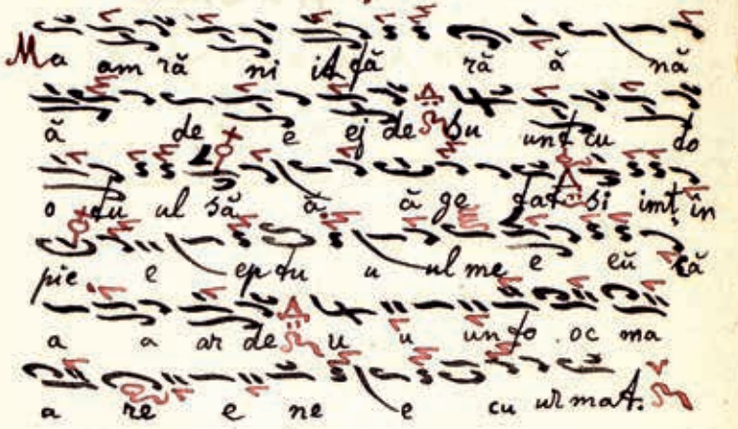
De jalea sórtei nóstre
Datorĭ d'a fi suntem
Minutul de dorinţă,
Cŭncet săl aşteptăm,

Când vom putea în pace,
În singura plăcere
Nectarul însoţirii
Şe deplin săl gustăm.

G. I.

ACADEMIA MSSE ROMÂNĂ

515. Cântul 267. Modul: Hi. t.

I.

Mam rănit fără nădejde,
Sunt cu totul săgetat,
Simţ în peptul meŭ că arde
Un foc mare ne curmat;

II.

Arde, arde, nŭncetédă,
Flăcărĭ din el izbugnesc,
Cât merge săn demeadă,
Şi nu pocŭ săl potolesc

III.

Dana cat póte săntinde
Şi în pieptúmĭ sădâncit,

516.

Prêncet trupúmĭ tot cuprinde,
Dómne, ce necaz cumplit!

IV.

~~Auziă-să de închinĭ~~

Ce dureri ne vindecate
A pierde-un suflet ĭubit!
Cu frumusețĭ luminate
Ca un înger stralucit.

V.

Chiar tu firea omenéscă
Pre pământ când aĭ purtat,
Lacrăma dumnedéscă
Pentru Lazar aĭ vărsat;

VI.

Vedĭ dar' glasul slugiĭ tale,
Varsă Darul tău cel sfânt,
Răsipește a mea jale,
Stingemĭ focŭn cate sunt!

A. Pann.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

517.

Cântul 268. Marița.

Modul 2. Hi. T.

Mi ner er vo slă vi dă zhă nă ah de
rog nu ţeń du ra B Ci gră beşte o stă
pâ nă spre a mĕ a ju to ra! 2x bis dela B.
M-inervo slavită ştână!
Ah! de rog nu ţeń dura;
Ci grăbeşte, o stăpână!
Spre a mĕ ajutora.
Arată si cătră mine
Dulce mângăerea ta,
O'ata facere de bine
Vecnic nu o voŭ uĭta.
Râdică a mea mâhnire,
Răsipeşte al meŭ dor,
Vindecă a mea simţire
Şi nu mĕ lăsa să mor!
Ĭubirea mea nu în lume
Decât numa asupra ta,

272

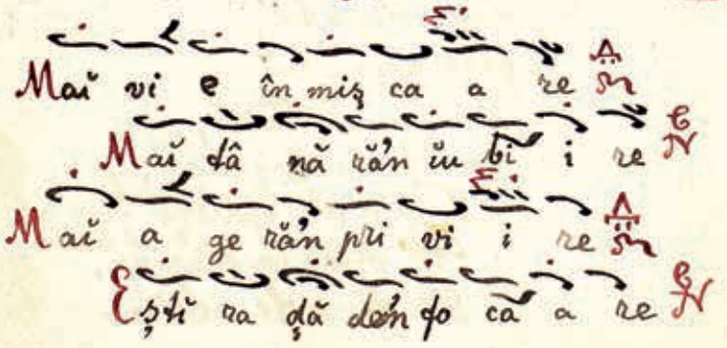
518.

Cât voiu trăi al tău nume
Voiu slăvi si respecta.
Ție numai în viață
Inima mea va servi,
Pentru tine cu dulcéță
Sufletul îmi voiu jertvi.
Ah! dar numi țăea speranța!
Mila nuți în tărdia;
Ci îmi curonă întristarea,
Grăbind a mă mangâea!

Pann.

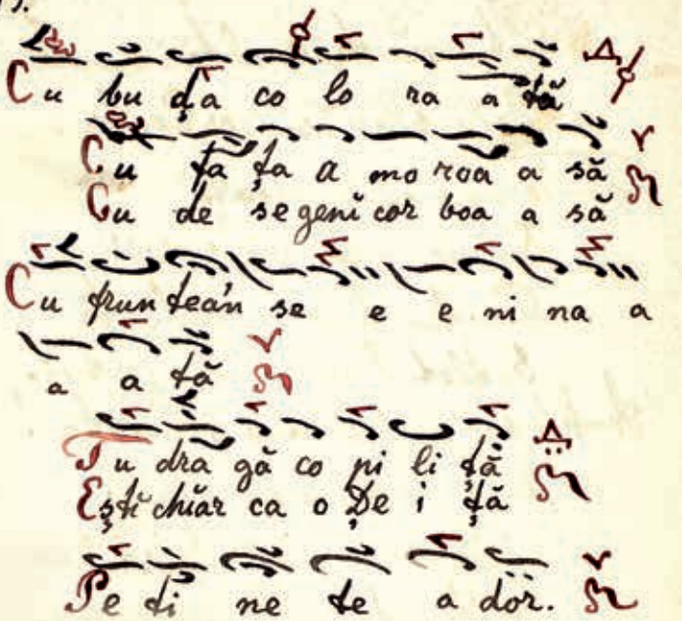
Cântul 269.

Modul Ni. T. T.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

519.

Mai vie în mișcare,
Mai tânără în iubire,
Mai ageră în privire,
Eșți rădă de n focare.
Cu buța colorată,
Cu fața amorósă
Cu dese geni corbósă,
Cu drunteăn senină tă!
Tu, dragă copilită!
Eșți chiar ca o zeiță,
Pe tine te ador.

273

520.

II.

A ta suflare lină
Ce este ca de fluture,
O sorb și inimâna bucur,
Că sufletumi de'nchină;
Privind l'ata privire
Te-ador când pierd simțirea
Și atuncea viețuirea
O simt în fericire:
Tu, dragă copilită!
Ești chiar ca o zheită,
Pe tine te ador.

III.

Mai mult ie-ata zimbire,
De cat or ce ființă
Sfintită, în credință,
Atât e-a mea iubire.
Ești tânără, plăcută
Gândesc că nui vro vină
Când sufletumi de'nchină
În pătimirea'i mută;
Tu dragă copilită!
Ești chiar ca o zheită,
Pe tine te ador.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

521.

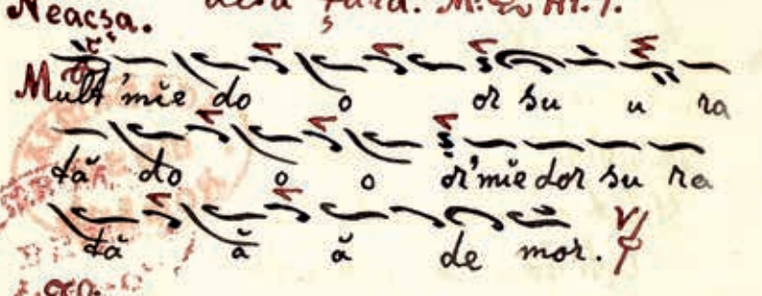
IIII.

Tu ești ca floricica
Plăcută parfumătóre,
Tu ești ca păsărica
Și mai încântătóre
Mă-iartă copilită!
Mă-iartă mea zheită,
Când spunu că te ador.

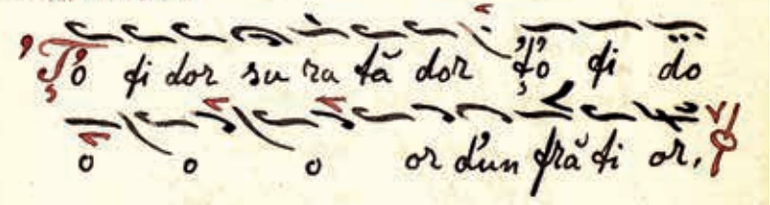
Melodiea de
Ucenescu.

Cântul 270. Din ședătórea dela țară. M. Ș. Hi. T.

Neacșa.

Ilinca.

522.

N. B. si adecă: Nécșa-își cântă Melodia ei- cum și Ilinca pe a sa.

Deci, Nécșa: cântă:

Mult 'mi-e dor surată, dor,
'Mi-e dor surată de mor!

Ilinca:

'Ș'o fi dor surată, dor,
'Ș'o fi dor de frățior?

Nècșa:

Ba, ba, ba, surată, ba,
Ci 'mi e dor de alt ceva.

Ilinca:

'Ș'o fi dor, surată, dor,
'Ș'o fi dor de verișor?

Nècșa:

Ba, ba, ba, surată, ba,
Ci 'mi-e dor de alt ceva.

ACADEMIA RSR Romînă

523. Ilinca:

'Ș'o fi dor, surată, dor,
'Ș'o fi dor de fătușor?

Nècșa:

Nici, nici, nici, surată, nici,
Ci gici, gici, surată, gici.

Ilinca:

'Ș'o fi dor, surată, dor,
'Ș'o fi dor d'un puișor?

Nècșa:

Da, da, da, surată, da,
Și n'are cine 'mi'l da.

A. Pann.
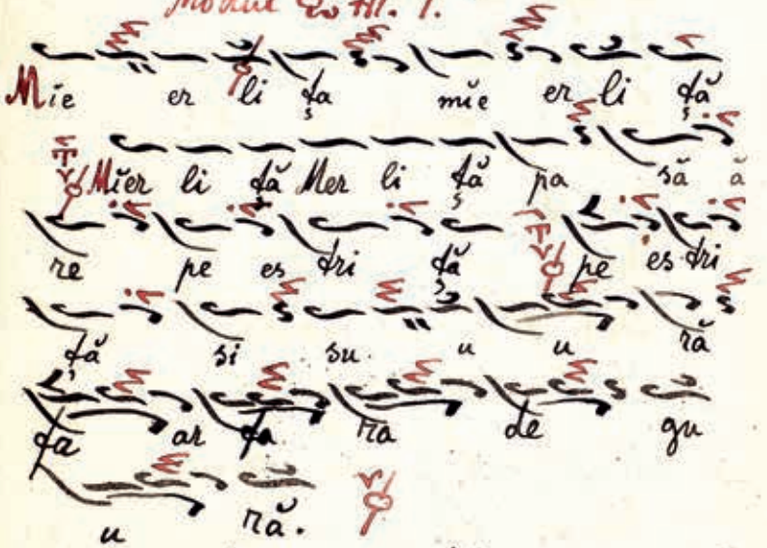
ACADEMIA RSR BIBLIOTECA

275

524.

Cântul 271. Mierlița.

Modul 2 tii. T.

Mierliță, Meerliță
Pasăre pestriță,
Pestriță si sură,
Sarfara de gură.

Aŭ nu 'tam dis ție
Ca sămi fii sotie,
Sănuți faci aure
Cuibul prin Pădure;

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

525.

Ci săl faci mai bine,
Aprópe de mine,
Să nu 'ți l'a za Cucul
Si'ți zîn gîaba lucrul:

Jar' tu ca neródă
Mișcai aripi, códă,
Tot îți căscai ciocul
Si răsunai locul;

N'ai vrut pentru tine
Să asculți de mine,
Mierliță, Merliță,
Pasăre pestriță! —

Panm.

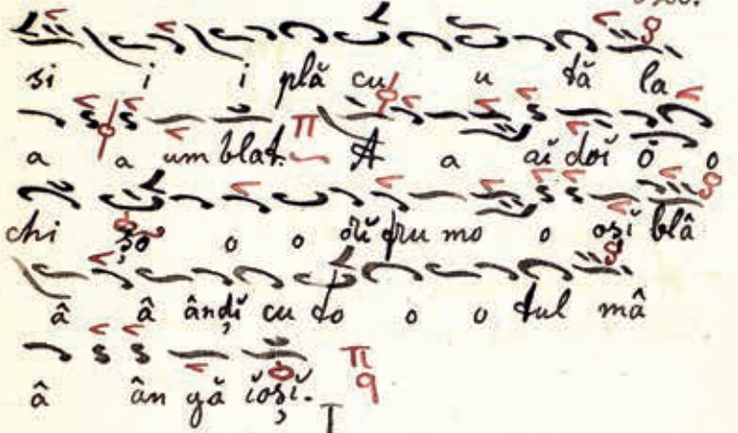
Mariora. Cântul 272.

Modul 2 Tta. T.

273

526.

I.

— Minunată eşti la stat
Şi plăcută la umblat,
— Ai doi ochişori frumoşi,
Blânzi cu totul mângâioşi.

II.

— Răneşti cu privirea lor
Inimile tuturor.
— Ascuită şi cu haz
De faci multora necaz.

III.

— Obori inimi fără pe loc
Şi le aprinzi cu greu foc,

ACADEMIA RSS a ROMÂNĂ

527.

— Rănind simţiri omeneşti,
Îi fermeci şi îi nimiceşti

IV.

(De odihnăi păgubeşti,
Liniştea le o răpeşti,)
— Aprinzându-i cu amor
De tine să aibă dor.

Pann.

Imputare. Cântul 273.

Mă topesc eu pentru tine,
Şi nu ştii ce milă de mine.
Nu ştiu pentru care silă,
Mai urât fără de milă.

Că eu prea mult, în credinţă,
Te am iubit tot cu dorinţă.
Poţi să ei pliroforie,
Faţa mea spre mărturie.

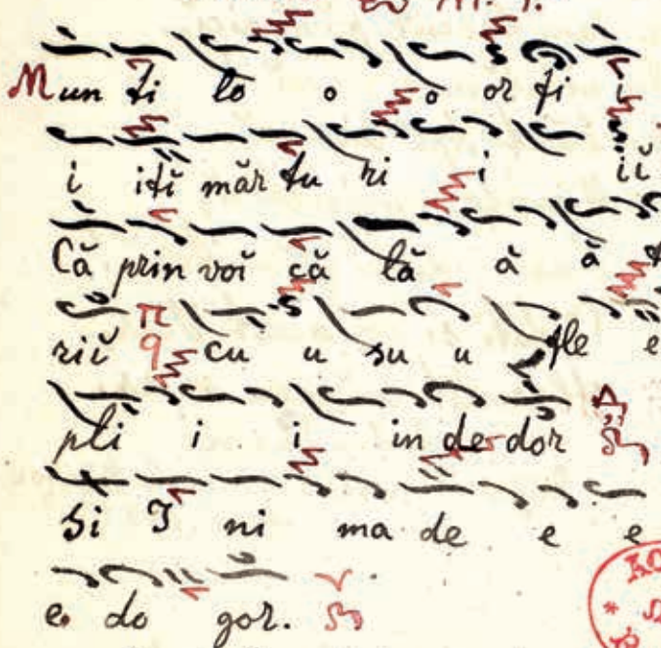
Ah ajungă dar, ajungă
Această mânie lungă:
Că e păcat pentru mine,
Dar e rău şi pentru tine.

Pann.

277

Călătorul. Cântul 274. 528.

Modul de Hi. T.

Munților, fiți mărturii
Că prin voi călătorii
Cu sufletul plin de dor
Și inima de dogor.
Păduri, copaci înfrunziți,
Și voi mărturii să-mi fiți –
Cu ce chin și cu ce foc
Am trecut prin acest loc.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

529.

Râuri, ape mari și mici,
Ce v'am trecut până aici –
Nu mâtați cu ce nevoi!
Am băut apă din voi.
Mierlițe, privigietori,
Păsări dulci glăsuitori!
Cântați și voi acest Vers,
Al truditului meu mers.

Anton Pann
Băjenar peste Prahova la Brașov
Anul 1821.

Mărița. Cântul 275.

M'am rănit fără de nadejde,
Ah, mă cunosc săgetat!
Simt că în pieptul meu arde
Un foc mare nencetat.
Ascapa n'am mijlocire,
Căci văd că m'an presurat
Tot dodată o uimire,
Ce mă ține ne curmat.

278

530.

Răsbunéță-ți dar' amóre
Asupra mea, cum voești;
Însă tot nu ești în stare
Să poți să mě birnești.
I-ată pieptul meŭ! lovește!
Dă! pătrundél săl răsbești!
Însă să nu aibĭ nadejde
Că poți să mě birnești.
'I-am dis dintr'un ceput încă
~~Și în zadar te ostenești~~
Ca să nu te nevoești,
Că voiu fi tare ca stâncă
Și în zadar te ostenești.
Așa dar' te depărtéță
Și-mĭ da pace să trăesc,
Spuinduĭ ca să săncréță
Că nu voiu să o iubesc.

A. Pann.

ACADEMIA RÂSSA ROMÂNĂ

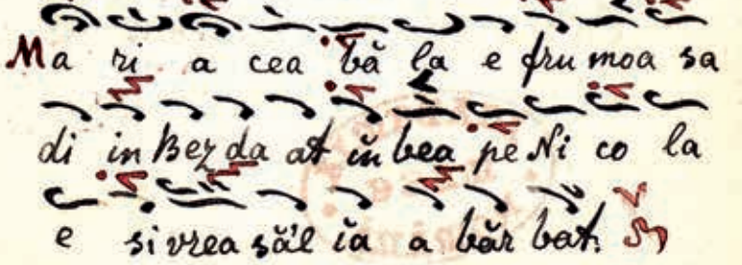
531.

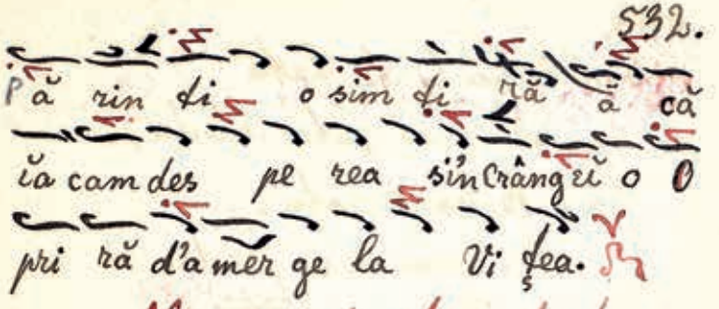
Draga mea soro! Cântul 276.

D-omne cât îmĭ place mie
P-omâncuța mea, căĭ vie!
T-re tot frumosŭn sine
S-âdilă inimaŭn mine.
T-h! un ce eŭ simț prin vine
M-or și locul nu mě ține!
C-ă-mĭ draga meaŭn nainte
T-m săĭ spuiŭ doo cuvinte:
S-ă te rog, să fiĭ cu voe,
O! să naĭ nicĭo nevoe:
R-elele să spal cu apă,
O-mul dintre dóte scapă.

Ucenescu.

Cântul 277. Modul ♫ Hi. T.

Maria din Berdat.

Maria cea balae,
Frumósă din Berdat,
Iubea pe Niculae
Şi vrea săl ea bărbat.

Părinţii o zmintiră
Că ea cam des-pĭerea,
Şĭn Crâng ei o opriră
Şa merge la Vitea.

Zburdalnica copilă,
Când Vitele intra,
Îĭ da cu multă milă,
Şupatul ceĭ păstra.

533.
Dar însă bĭata fată
Nu maĭ putu răbda,
La o babă şarată,
Şĭncepe-a se preda.

Ah! bună bătrânică!
De Nicolaĭ îubesc;
De maĭcămĭ este frică,
Şaşĭ vrea săl întâlnesc.

Eŭ ştiŭ ca tu eşti bună,
Şi nu aĭ vicleşug;
Şa mĭl aducĭ pe lună,
Tu ştiĭ vrun meşteşug.

=Şi ce fel? astea tóte
Din inimă le dicĭ?
Taci fĭică! nu să póte:
Tu vorbele îţi stricĭ.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

534.

— De giaba bătrânică!
Eŭ nu poçu sĕ'l uresc.
Fam măcar or ce frică,
Eŭ tot o sĕ'l iubesc.

= Cu el, tu nu te-asemeni
În oriŭ ce chip măcar,
Tu eşti fată de oameni
Şi el un prost văcar.

— Ma rog! de Niculae
As-fel nu mai vorbi,
Chiar turcii să mĕ tae
Eŭ tot îl voiŭ iubi.

= Aşea este, fetiţă,
Dar' el este sărac,
Şi e de prósta viţă,
Măcar căţi e pe plac.

— Eŭ bine, ŭ la tine
Acum nu'l mai cer,

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

535.

Mai rabd cât poç în mine,
Şi'l cer eŭ dela Cer.

Aşteptă la Bobotéză,
Când Cerul e deschis,
Şi Domnu-o să mĕ créză,
Şi'o să'mi'l dea în vis.

Bătrâna alérgă îndată
Cu mâsa se gândi,
În ce chip biata fată
Şi'o pótă amăgi;

"= Eŭ ştiŭ, îi zice, bine
" Şi'o scap din ast ponos:
" Te las' acum pe mine
" Şi'ami fac tréba frumos.

Când vine acea séră,
Când Cerul e deschis,
Şi'aşterne fata afară
Să vadă ceiŭ e scris.

281

536.

Bătrâna furisită,
Pal casii învelis,
C'a răilor ispită,
La stă sub coș pitis,

Balaca frumusică
De loc ea nu dormea,
Și plin'acum de frică
Acel minut pândea.—

# #

Să vadă la ivro parte
De bunul Zidior,
Să'l róge-ai face parte
De dragul soțior.

Un fulger luminédă,
Și ea pe loc cădú,
Un glas oîn fioréda,
Și ea mórte'și vadú.

# #

„= Nu fată! nu mai cere,
„ De un Văcar bărbat!

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

537.

Și'ndată din tăcere,
Un țipet a scăpat.
De loc părinții-aflară,
Că svârlit din așternut;
Spre Baba cum să sară
So sparga ei au vrut.

# #

Alérgă la Copilă,
La rodul lor ubit:
Voesc so scólen silă;
Dar ea-a și murit.

Părinți! Bágați de séma
D'alegeri vă feriți;
De hârți vă fie teamă
Ca asemenea pățiți.

A. Pann.

538.

Cântul 278. Mandica

vechia amică a lui A. Pann. a)

(în Acrostih.)

M-ă mir inimă cum rabzi
Nencetat în foc să ardi!
A-i ajuns să te sfârșești
Pentrun suflet cel ușteși,
N-u te prăpădi în amar,
Vedi căți merg tótein zadar:
D-e ce într'atât te frigi!
Nu aude, geaba strigi!
I-ați nădejdea de acum
Și nu dori nici de cum,
C-ă tu să mori ai ajuns
Și nuți dă nic un răspuns.
Aruncăți gandul în trist loc
Că de aici nai noroc.

A. Pann.

a) Mandica fată mare de 39. ani lăcuitoare în Mahl. Lucaci lângă Biserică. 1852. Maridată după Cântărețul Dum. Mihaescu.

539.

Cântul 279.

B o l n a v a.

Mamă Hârco dela munte!
Ești vestită că știi multe,
Și mai mari și mai marunte,
Le ai tóte scrisen frunte;

Tu gicești cu bóbe trase,
Luna o cobori în vase,
Stelele aduci prin case,
Faci fulgere să se lase;

Tu aduci pe omun stare
Să mérgă peste hotare
Se jos tot în fuga mare
Și pe Trestie călare,

Tu îți faci cu multi pomană,
Dând câte o buriană
Scósă, smulsă din poiană,
O descânți și vindeci rană.

540.

Tu închiegi apa si Lacul,
Stăpânești chiar si pe Dracul
S'îți slujește în tot vacul
La or ce îți este placul.

Te rog măicuță fă bine
De vedi ce-a dat peste mine,
Dor si Bólă din cémi vine
Prin tot trupul si prin Vine?

Cântul 280. Vrăjitórea:

Draga mami! îți voiu spune,
S'îți voiu gici de minune;
Numai Vas arginț îmi pune,
Ca să mérgă tóte bune.

Acum fata mea cea dulce,
Făți întâiu o sfântă cruce,
Suflăți numelein rascruce
În Vasul cu Apa luce.

541.

Stăi s'asculți săți spuiu rana,
Ce tine te chiamă Stana,
Si ești tânără sirmană;
Dar' ai o mare dujmană;

Care îți cóce si face,
Dar' să o lasăm în pace,
Că nimic nuți póte face,
Toți trăi or cum îți place.

Tu ești dragă norocită
Si de lume fericită,
Dar' tot ești ne mulțămită,
Căci ești Vaduvă pârlită.

Cum 'mi să arată mie,
Aica în Fascalie,
Trei bărbați cu cununie
'Ți este dați de Sórtă tie;

542.
Cel dintâi un bătrân tare,
După El - burlac cu stare,
Ş'al trei-lea junemi pare,
Dar sarac, nici para n'are.

Cântul 281. Bolnava:

— Of! Aşa am fost ursită!
Nici o vorbă n'ai sărită!
Tot pe şleiu "Ş" este vorbită,
Fi'ţar gura aurită!

Că cu cel din tâiu, săracul!
Trei-deci de ani făcui vacul,
Trei-deci şi doi cu burlacul
Dar le îmi părtiia Colacul;
Acum ştiu că nu sunt mică,
Sunt de ani cam măricică,
Dar sunt înca tinerică
Şi la chip tot frumusică:

De cât am fost din natură
Şutin cam slabă de gură

543.
Că toţi dinţii îmi cădură
Ş'alţii văd că nu'mi cresc ură.

La ochi iar avuiu durere
Şi cam pierduiu din vedere,
Când e seara tot'amu piere,
N'o sibesc om din muere;

Părul iar mi'e Colilie,
Ş'îmi cade ca de Chelie,
Nu ştiu din ce o să fie
Fie din vre Alifie. (Pomadă)

Tot'amu este cam zbârcită,
Dar nu e încăn creţită,
De cât umblu'n colăcită
De când am bolit recită.

Ci te rog mamă, cu plată,
În Pascalia ta cată
Şi de poeşti, îmi arată,
Cum am fost când eram fată:

283

544.

Că unde văd pe Dcum juniĭ,
Sprinteneĭ toţĭ ca Lăstuniĭ,
Călcând dvena ca Păuniĭ,
Oh, mult mĕ rănesc de uniĭ!

Darº ca ăl carémĭ maĭ place
Nicĭ unul nâre a face,
De dragúĭ mĕ'ngrimpă aţe
Şi de dorul luĭ nâm pace:

Darº dujmaniĭ râd de mine,
Zic că sunt nebună bine,
Mă fac la junĭ de rusine
Şi nicĭ un peţit numĭ vine.

Póte că făcut îm este
De dujmancele neveste,
Care mĕ fac de poveste,
Să trag bólele aceste;
vrăjitórea.
Da ascultă mămuşóra!
Póla da este uşóră,
Gustă din astă apşóră
Şi póte sĕ desfăşóră.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

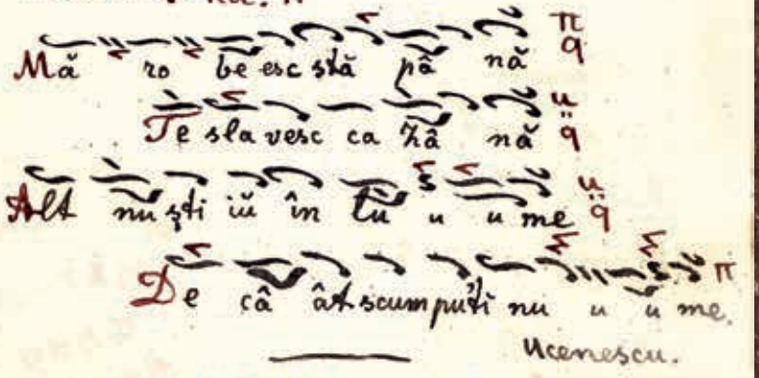
545

Apoĭ de aci, maĭcuţă,
Orº pe jos or în căruţă
Să te ducĭ drept la Mărcuţă
Şi'ţi găseştĭ lécul, drăguţă.

Anton Pann.

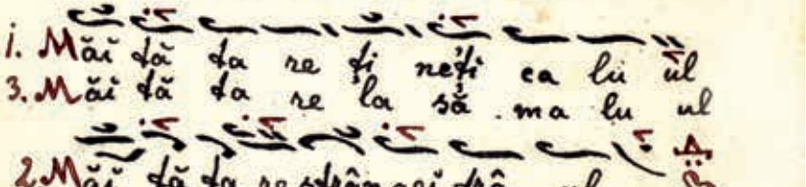
Cântul 283. (Marioară.)
Stihurĭ mărginaşe

modul ♀ πα. ♩

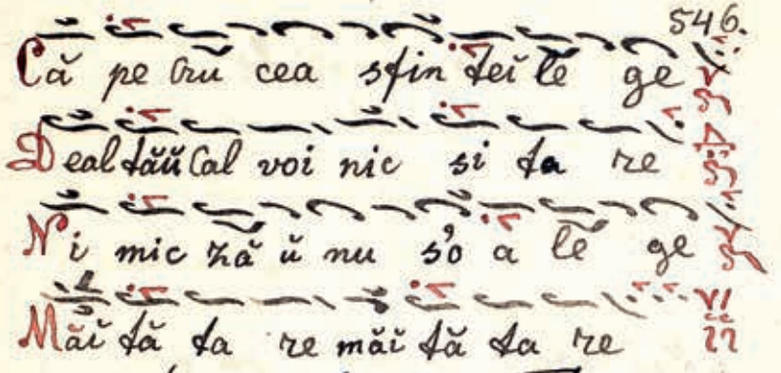

Ucenescu.

Cântul 284. Modul ♀ ni. ♩

546.

Românul către Tătar.

Măi tătare ține-ți calul!
Măi tătare strângeți frâul!
Măi tătare lasă malul!
Nu cerca a trece râul.

ACADEMIA
* MSSG *
ROMÂNĂ

Că pe crucea sfinței lege
De-al tău cal voinic si fare
Nimic ță ău nu ș'o alege
Măi tătare, măi tătare!

Măi tătare, dă-ne pace!
Măi tătare, stăi, nu trece!
Măi tătare, nu mă face,
Ți-ți sfăram capul în dece.—

547.

Că, de sus de pe movilă,
De-oi svarli gióga cea mare,
Singur ți-oi plânge de milă
Măi tătare, măi tătare!

Măi tătare unde-ți e pala?
Măi tătare unde-ți e calul,
Măi tătare unde-ți e șala?
Nu ți-am spus să nu treci malul,

Nu știei, tu, măi vecine,
Cei romanul în turbare?..
Corbii muș'c' acum din tine,
Măi tătare, măi tătare!

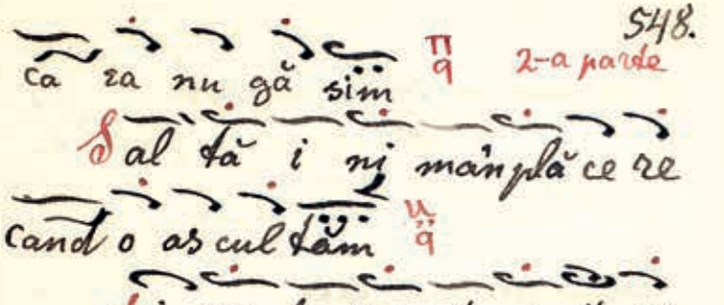
V. Alexandri.

Limba românească.

Modul ♀ IIa. timp. Alța-vita.
Aria: „Bâr oită bâr„

548.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

— 2. —

Românculțe tinerele
Visuri de amor,
Ale voastre drăgănele
Le iubesc de mor;
Dar vorbind în limbi străine
Nu pocim să le-ascult,
A fugi în lumea mi vine
Căci mi cîndă mult;
Inima'mi se răcește,
Móre visul meu.

549.

O, vorbiți, scriți românește
Pentru Dumnedeu!

— 3 —

Glumele sunt mai bogate
Au ton mai firesc,
Românește cuvântate
Așea să traesc!
De o glumă românéscă
Sufletul'mi saltă;
Iar pe una franțozască
Dau nicio para:
Cel străin nu se lipește
De sufletul meu
Glumiți dar și românește
Pentru Dumnedău!

— 4. —

Frați, cân dulcea Românie
Născuți și muriți,
Și în lumina ei cea vie
Dulce viețuiți!
Voi pe câți Patriea chémă
Dragi copii ai săi,
Fără ca să céră sémă
De bravi sau mișei,

550.

Arătați cum că trăește
Elementul seu;
Și vorbiți, scriți românește
Pentru Dumnedeu!

—5.—

De ce limba strămoșască
Să n'o cultivăm?
Au voim ca să rosască
Țiar'na ce călcăm?

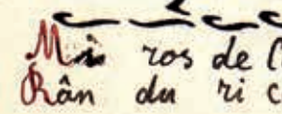
Limba, țiara, vorbe sfinte
La strămoși ne-a
Ei ar plange în morminte
Când ne-ar asculta.

Al lor geniu ne șoptește
Din mormânt mereu:
O, vorbiți, scriți românește
Pentru Dumnedeu!

G. Sionu.

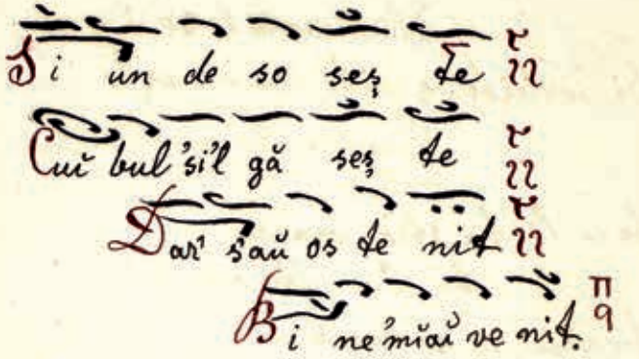
ACADEMIA
RSSC
ROMÂNĂ

Cântul 286. Pentru școlarii mei.
Sosirea Rândunicii Modul ♀ IIa. T.

1854.
G. U.

551.

Miros de coprine
Randurica vine
Și unde șosește
Cuĭbul 'și'l găsește;
Dar' s'aŭ ostenit:
Bine'mĭaŭ venit!

Vino Rândurico!
Vino mititico,
La tânăra flóre
Bine vestitóre;
Dar' țeaŭ ostenit;
Bine'mĭaŭ venit!

Aduci-ne iară
Mĭu și Primăvară?
Că ești așteptată
La Clima ernata;

239

552.

Dacă neai ĭubit
Bine neai venit!

Dar în care ţĭară
Aĭ umblat afară,
Apoĭ împreună –
Avuşĭ vreme bună?
Cum te-aŭ cunoscut?
Bine mĭaĭ venit!

Cum ţaŭ umblat spune,
Ce întristăciune,
Aĭ pătit păfară
În streină ţĭară,
Şi cum aĭ trăĭt?
Bine aĭ venit!

Cum ţa bătut vântul,
Până la pământul,
Unde ţaŭ dat fĭrea,
Tótă gărduirea,
Şi cum teŭ primit?
Bine mĭaĭ venit!

Acuma de Vară
Şedĭ cu mine ĭară

ACADEMIA RSSR Română

553.

Şi până la Tómnă,
Să şedĭ ca o Dómnă,
Că eŭ te-am primit:
Bine mĭaĭ venit!

Vino! şedĭ la mine
Ca să trăim bine,
Lăudând pre Domnul
Păn' vom lăsa Domnul.
Cuĭbul ţam gătit,
Bine mĭaĭ venit!

Chĭamaţĭ sotul dragă!
Cuĭbul săţĭ derégă,
Unde să puĭ oao,
Căndrŏ casă noao,
Cum team pomenit.—
Bine mĭaĭ venit!

Vino demĭ grăeşte
Şĭmĭ mai povesteşte,
Cum ţa fost umblarea,
Cum aĭ trecut marea,
Năĭ primejduit?
Bine mĭaĭ venit!

ACADEMIA RSSR Română

290

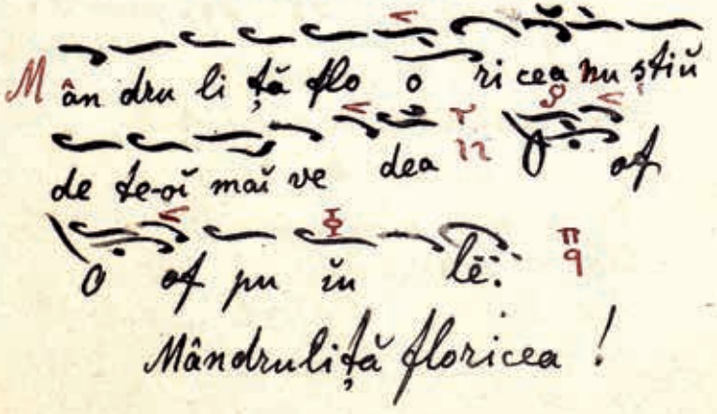
554.

Apoi ședi cu mine,
Ca să varam bine,
Că și Cucul cântă
Și ne înferbântă -
Așea neam tocmit.
Bine ’mi-ai venit!
Gura ta grăește
Și când povestește,
Și noi forte bine,
Ascultăm la tine.
Și neam veselit;
Bine ’mi-ai venit!

ACADEMIA MSSR ROMÂNĂ

Cântul 287. Militarul plecând:

Modul ♀ Tta. T. Alfa.

555.

Adi ce vai de viața mea!
of, of, puițule!
Te iubesc din piept cu foc
Și adi mă deparțez din loc
of! of! puițule!

Milă ai și nu uita,
Că eu Dorul Tăi purta
Of! of! puițule!

Fă-mă un supus de plin,
Tie, dragă să mănchin.
Of! of! puițule!

Iară când tei păcăi,
Dacă te vei spovedi,
of! of! puițule!

Spunei popii, mândra mea!
Că iubești de mititea,
of! of! puițule!

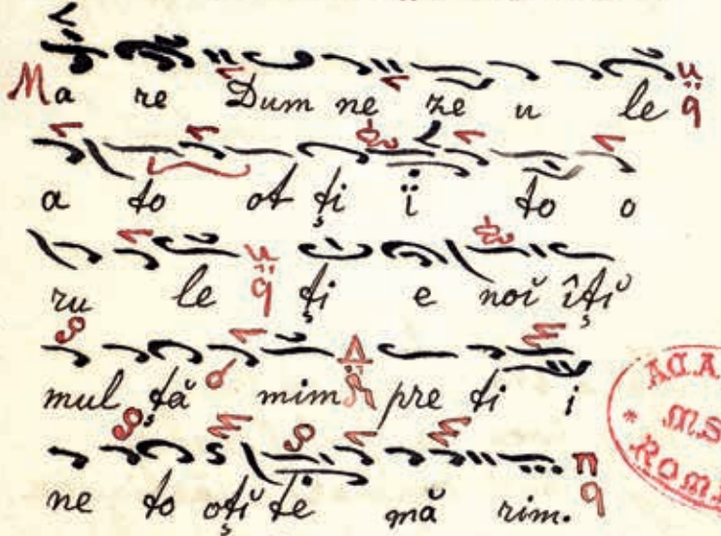
Șăde orde de păcat
Că, mai sunt ca tinerș sat,
of! of!

Și eu când mai spovedi
Tot voiu spune ce voiu ști
of! of! puițule!

291

Cântul 288. 556.

Din cântările irodilor secleni lucrate în anul 1854. Glas. S. Ma. T.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

2

Că ați ne-am învrednicit,
Pre cel născut am găsit,
Fă iar să nevrednicim,
Ca să'l și heritisim.

3.

Mare Dumnedeule!
A tot ființorule,
Ție noi îți mulțămim
Și pre tine te mărim.

557 4.

Că nóo néi ajutat
Pre cel dorit de-am aflat;
Iară ne-ajută, te rugăm,
Ca, luĭ să ne închinăm!

De sfintele patimi. Cântul 289.

Pentru scolari.

1.

Maĭca sta pe lângă Cruce
Și privea la fiiu-și dulce
Când vrajmași'l răstignea,
Lăcrăma și în durere,
S'obida fără mângaere,
Tremurândă za privea.

2.

O, cât răŭ de întristată
Fu, cea bine-cuvêntată
În acel amar minut:
Suspina cu-arzânde ahturĭ
Când vădŭ pre fiiu chinurĭ,
Maĭca unuĭa născut.

3.

Cine-au fost ca să o privească,
Lacrămile săși oprească,
Când o Maică al ei plânge
Care inimă-așa tare,
Ar fi stat far' de întristare
Privind Maica când jelea.

4.

Pentru răutatea lumii
Vede pre Iisus în munții,
Și bătăilor supus,
Să uită la fiușu dulce
Cum murea întins pre Cruce
Și cu sulița împuns.

5.

O! Tu Maică Prea mărită!
Fămi simțirea umilită,
Ca să simt dureri și eu!
Sfântă! Tu mă înflăcărează
Și'nsămi inimă să ardă
Pentru Domnul Dumnedeu!

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

558.

559.

6.

Dămi plăcere și iubire,
Inimii îmi dă zdrobire
Ca să poc să lăcrămez!
Dămi gândire și simțire
De omorît, de răstignire,
Ca și eu să suspinez!

7.

O, Prea sfântă și Feciora!
Fă, pre mine să me dóră,
Când gândesc la rana lui!
Fă prin Crucea cea sfințită,
Să câștig mai întărită
Sănătate trupului!

8.

O, Marie Prea-curată!
Te rog din inima tótă
Ca și eu să me rănesc!
Însoțește-me pre mine
Lângă Cruce-a stă cu tine
Ca să plâng pre cum doresc!

9. 560.

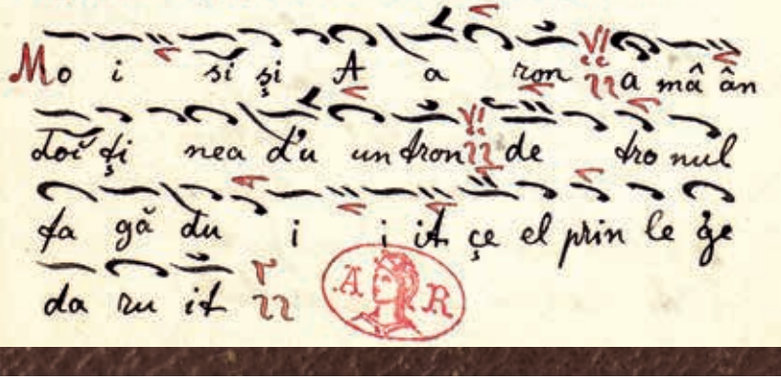
O, Feçóra, ſĕmĭ astĕ bine,
Nu, să nĕ'ĭ scârbă de mine,
Mă rog ție din adânc!
Fă ca să cinstesc în viață
Ranele-luĭ cu dulceață,
Chinurile luĭ să plâng!

10.

Care cu milostivire,
Pentru-a lumiĭ izbăvire,
Trupul la bătaĭ 'ĭ ſa dat:
Rane multe, pălmuire
Și cumplită răſtignire,
Pentru lume a răbdat

traducere.
1856.

Cântul 290. Cânt de stea ii ta. T.

561.

Moisi si Aaron
Amândoĭ ținea d'un tron,
De tronul făgăduit
Cel prin legĕ daruit.
Moisi si Aaron
În vremea luĭ Faraon
Pre Israil cel înbit
Din Egipt 'laŭ slobozit.
Din Egiptul cel amar
Prin Dumnedeescul dar,
Marea pedestru trecând
Pre Faraon înecând;
Iar' prin legea 'ceastă nouă
Cântavoŭ mai ales voă,
C'a venit Domnul Cristos
Mesia Cap luminos,
Din nĕmul luĭ Avraam
S'a mântuit pre Adam,
Din osânditul blestem
Cĕl luase în Edem.
S'acum noĭ aĭ luĭ nepoți
Câți redem în Cristos toți,

562.
Cântăm si ne bucurăm
Si Nașterea lui serbăm.
A. Pann.

Oratie. 291.

Pentru a se rosti de Irodi la finea productiunei.

Minunată istorie!
Mergând Iosif să se scrie,—
Cu Prea-Curata Marie
Au făcut călătorie.
În Vitleem la intrare
La Conac, fu, o, mirare
Căci veni ciasul cel mare
Mariei, spre deslegare,
Să nască pre împăratul,
Ca carele nu e altul;
Dar' nu 'șau aflat Palatul—
Ci Eslele 'ĭau fost Patul.

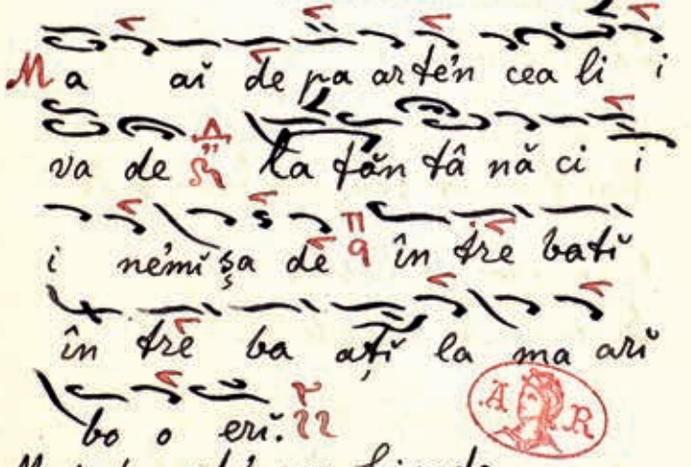
ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

563.
Nașterea 'ĭau fost Sarăul
Dobitócele alaiul;
Iară îngerii cu graiul
'Șau deschis în Esle Raiul.
Îngerii cu Cântecile,
Pastorii cu Fluerile
Si Magii cu darurile
'Șau făcut alaiurile.
Cu această prea slăvire
Un jurnal de pomenire prăznuire
Avem astădi preste fire,
Și'l lăudăm cu mărire.
Aceste lucruri vestite
Mai de demult prorocite,
Noi, Creștine prea cinstite!
Le avem alcătuite.
Ca prin noi să se arate
Zicând cu bucate curate:
La mulți ani cu sănătate
Si Zile îndelungate!

564.

Și Nașterea lui Cristos
Să o petreci sănătos,
Întru mulți ani cu folos,
Cum vei potti mai frumos!
Ucenescu.

Cantul 292. Colinda Linii a)
Glas 3-lea. Ca. t.

Mai departén cea Livade
La Fântână cinémi șade?
Întrebați, întrebați la mari boeri.

---

a) Să pune or ce nume în loc de Lina.

565.

Fântânitaén conjurată
De trei juni frumoși dodată,
Întrebați 2-ori, la mari boeri.
De trei juni } 2-ori
Ca trei păuni }
Întrebați scl.
Unul Murguși desăla,
Altul Roibuși adapa. scl.
Țară Lina tânara
Și blandă ca Edera; scl.

Daca vedea și vedea
Mai frumos sénpodobea: scl.

Coronită pe Cosită
Și inelén degetele. scl.

Cel ce Murguși desela
Coronita'i o cere. — scl.

Ce să faci cu Corona?
Cununatecu cu dânsa. scl.

293 566.

Cel ce Roibuși adăpa
Mărămiora'i o cerea. — scl.

Ce să faci cu Mărama ?
Vânturateai cu dânsa. scl.

Cel ce prândul 'si'l făcea,
Inelul că il cerea. scl.

Ce să faci cu Inelul ?
Stecurateai prin fransul. scl.

Busuioc verde pe Masă,
Rămâi Lino sanatósă, scl.

Cămeșți d'albă si frumósă
Din ochi negri mângâioasă !
Din Blașov.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

567.

Cântul 293. f. Colindă pentru feçori. / Glas 8. Ni. T.

Mă ruĭ cu flo ri i lĕn da al
be mult întreabă mari boeri
pun fe çor ca un ste ja a
a ar Mă ruĭ cu flo ri i
lĕn da al be e si mai departe
așa.

Mărui cu florile dalbe.
Mult întrébă mari boeri,
De un feçor ca un stejar :
Marui cu florile d'albe !
"Ceti e calul asudat,
Ostenit si spumegat ?"
Mărui : scl.
Dar voinicul le grăea ;
Eu am fost de a vână,
Cam de an, de astă vară,
Tótă diua pănăn seară,

568.

Şi nimica n'am vanat, —
Ci în codru c'am aflat,
Păsărică albăn pept,
Prinseŭ Arcul s'o săget
Lângo gură de Izvor
Sub tufita de Bojor.
Şi când vrunŭ a săgeta
Ea din grăiu asea grăea:
"Eŭ nu sunt cătŭ pare tie,
Ci eŭ sunt sfânta Marie,
Că m'a trimis Dumnedeŭ
Să'mplinesc cugetul său,
Ca să măsur Pământul,
Pământul cu umbletul,
Şi Cerul cu stânjinul
Acestaĭ e cugetul;
Dar' pământ putin găsiŭ,
Din el munți si văĭ ~~găsiŭ~~ chitiŭ,
Iară Cer, găsiŭ mai mult
Tot pământul de-el umplut.
Mânaŭ Sórele mai sus;

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

569.

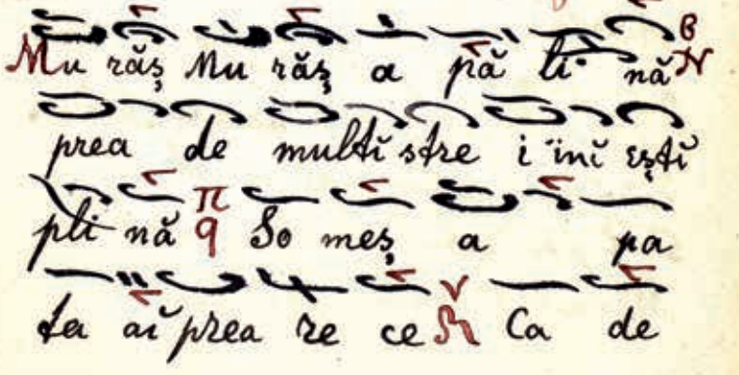
Iară Luna la Apus.
Printre ele stelișóre,
Marunțele drumușóre;
Însă una a picat,
O căutaĭŭ, dar' n'oam aflat."
Stelișóra cea căduță
E ca mândra mea plăcută,
Ce îmĭ zace în mormant,
N'o mai aflu pre pământ!
June fiĭ cu bucurie,
Va să mergĭ la cununie.

Din Brașov.

Cântul 294. Înstreinatii.

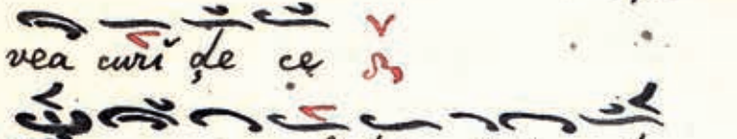
si un tânăr - Aria "Diavolo,"

Modul cu vi. T. Allegro.

293

570.

Bis: Nam bine siĭn
destulare O, cen streinare!

1.

Murăș, Murăș, apă linã,
Prea de mulți streinĭ ești plinã;
Domeș! Apa tãĭ prea rece
Ca de vecurĭ dece.
Înprejurul tãĭ nam stare,
Nam bine siĭn destulare
Of censtreinare! } bis.

2.

Arieșul se răcește,
Olțul tot se maĭ ințește;
Streinul adcă, ostenește;
Nic una nu crește.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

571.

Târnavele s prea șărate,
Turbure'n mol îngladate,
O, ce răutate!

3.

Muntiĭ reci, fără simțire,
Câmpiĭ fără de rodire;
Tóte'mbracă altă fire:
Ah! tristă privire!
Trecem, trecem frațiĭ dincóce,
Unde Clima tóte cóce,
Vântul suflă páce.

Un Înger.

4.

Priviți, vedeți colo departe,
Cerul'n doo se împarte;
Fiul tempuluĭ sosește
Și spre voĭ privește.
Treceți, mergeți înainte,
Cererea vóstră ferbinte
E luată'minte.

1895. George Barițiu

299

572.

Cântul 295.

Vivat! Vivat! Vivat!
România.
Mândrul sóre luce adĭ strălucitor,
În români aduce un Ceresc amor.
Vivat! ~~Vivat~~! Vivat! România!
Țiară, țiară! țiară! tirănia!
Românieĭ mare sub ast Domnitor,
Românieĭ Țare prin mândriĭ popor.
Vivat! vivat! vivat România!
Țéră! téră! téră tirănia!
Țégul să lucéscă mândreĭ Românii,
Din ea să gonéscă jugul tiraniĭ.
Vivat! vivat! Vivat! România!
Țiară, téră! téră! tirănia!
Dumneḑeŭ privește pe poporul sĕŭ
Și iĭ răsplătește si bunuĭ si răŭ.
Vivat! vivat! vivat România!
Țéră! țéră! țeală! tirănia!

I. C. Fundescu.

573.

Cântul 296.

Românul în portul sĕŭ. *)
Să Cântă ca Cântul de la paghina 413:
„„Ja mai ții mă din Vioră„

Mandreĭ portul românesc
Ca din cer picat,
Că e port croicesc,
Demn de încântat.

Mandriĭ români în el,
Ca un Păunaș,
Și voĭnic si sprintenel
Bravul Românaș!

Țălărie, Comânac
Și Cămașa mea,
Țeghea, Córecul pe plac
Ț'al meŭ trupșor stea

*) Din o Conversatiune amicabilă în Dumbrava Sibiului. 1864.

574.

Și Opinca pe piçor,
Când o leg, de foc:
Ai să vedĭ un puiçor;
Mai ales în joc!

#

Romîncuța móre, hăĭ,
Când m'avânt jucând,
Și lesină și'ĭ e răŭ;
Vedĭ ce mândru sânt!

Câte mandre sânt în sat
Tot așa vorbesc:
„Camă badeo la jucat
Și'o săți multămesc!„

#

Orĭ și unde de mĕ puĭu
Sunt îndemânat,
Mĕ scobor, saŭ că mĕ suĭu:
Sunt nĕnpedecat.

Portul meŭ e durător
Și p'atat frumos;

575.

Stau în el cân d'un cuptor,
Că e călduros.

#

Iar' Românii din ghicești
Ce să joc cu bani,
Dórtă haĭne frantuzești —
Ce fel de români!

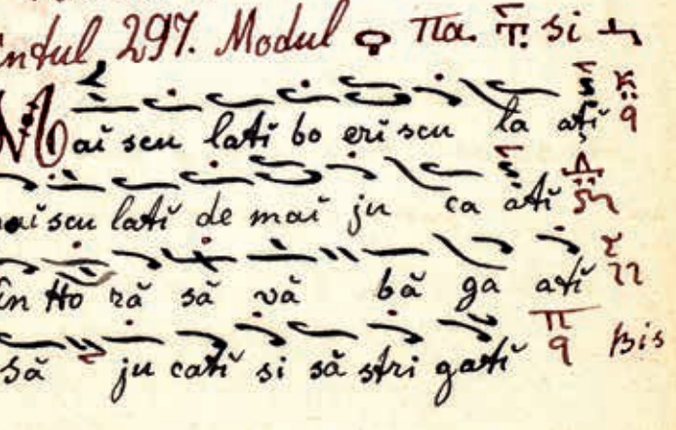
#

Mai române, cât veĭ fi,
Poartăți portul tău;
Să te pótă toți gâci,
Cămĭ ești frate, hăĭ!

Sibiiŭ 1864. Ucenescu.

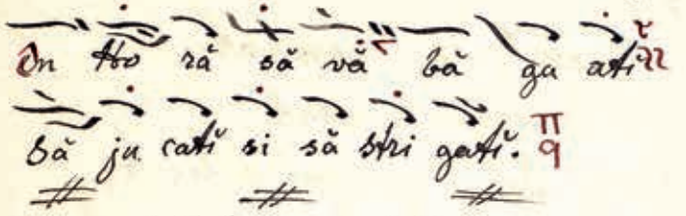
Hora boerească

Cântul 297. Modul [illegible] Tu. Ti. si [illegible]

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

301 576.

Mai sculati boeri, sculati,
Mai sculati de mai jucati,
În Hora să vă băgati,
Să jucati si să strigati:
Hora mare s'au sculat,
Mulți boeri s'au adunat,
De mână s'au apucat,
Pe fetele leau jucat.
Joca Hora rotogol,
De trei-ori făcând ocol;
Să nu fie locul gol
Iată că si eu mă scol!
Boerește să jucăm,
După tacturi să călcăm,
Hora să o'nduplecăm
Și din gură să strigăm:

ACADEMIA RSS * ROMÂNĂ

577.

Acestaĭ joc rasfățat
Boerește învățat,
Jocul cel mai delicat,
Delicat si legănat.
Mai poftiți boeri, poftiți!
Și să nu vă osteniți;
Ci Hora să o iubiți,
Cu ea să vă veseliți.
Bateți, bateți după cânt
Cu piciorul în pământ
Și câte picióre sânt
Să pâzască făcând vânt!
Fiți voioși si mai jucați!
De mână nu vă lăsați,
Până nu vă sărutați,
Ca să fiți îndestulați!
Unchiașii cu ghiabele
Să jóce cu babele;
Ca si ele slabele
Bâzâ mai mișce labele!

392

578.

Cine joácă mai frumos,
Ca unchiășul cel vârtos?
Căĭ vârtos și sănătos
Și sătul de Lapte-gros.
Baba sătulă de Broc
Și la Cap cu flori de Soc:
Acelea-ĭaŭ dat un Joc,
Să facă figurĭ în joc.
Sare Moșul ca un Țap,
Cu Baba pe după Cap;
Căĭ cu Capul ca un Nap
Și cu Gura ca de Crap.
Ca când în luna lui Mai
Jócă Moșul ca un Crai,
Sare sus și dice, Vaĭ!
Haĭ Babo, să nu te spaĭ.
Babo, nu te spăĭmânta!
Și nu te mai văeta,
Că eŭ te voiŭ saruta
Și pe noĭ ne vor erta.

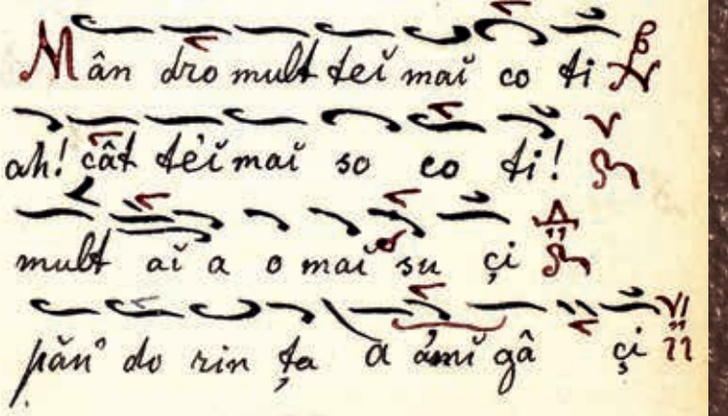
ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

579.

Baba striga: Hop, Unchiășĭ,
Tinerel face-miteașĭ,
Apoĭ sărută-miteașĭ,
De mâna să nu mĕ lașĭ!
Dă, dă, dă! cum aĭ mai dat
Că bine mai cumpătat,
Și de când mam măritat,
Mai și anii mĭam uĭtat.
Ucenescu.

Marieĭ Orghidan. 1848.

Cântul 298. Modul 2 Hi. T.

Inocenta 580.

Mândro, mult ţei mai coti,
Ah, cât ţei mai socoti!
Mult ai a o mai suci,
Până dorinţa ámi gâci?
Dragă, cénpetrită eşti...
Nu ţi-e lene să doseşti!-
Până când o să cotesti,
Când vei şti ca să iubeşti?
Eu vorbesc, tu stai tăcând,
Îţi propuiu — tu stai pe gând
Inelusul întorcând...
Eu astept;... Dar până când?!
Eu îţi spuiu că te iubesc,
Mor de tine! Măsfârşesc.
Şi în faţă îţi citesc,
Că, nimic nu isbutesc.—
Îmi petrec cu mâna ta,
Şriimeşti a o săruta—;

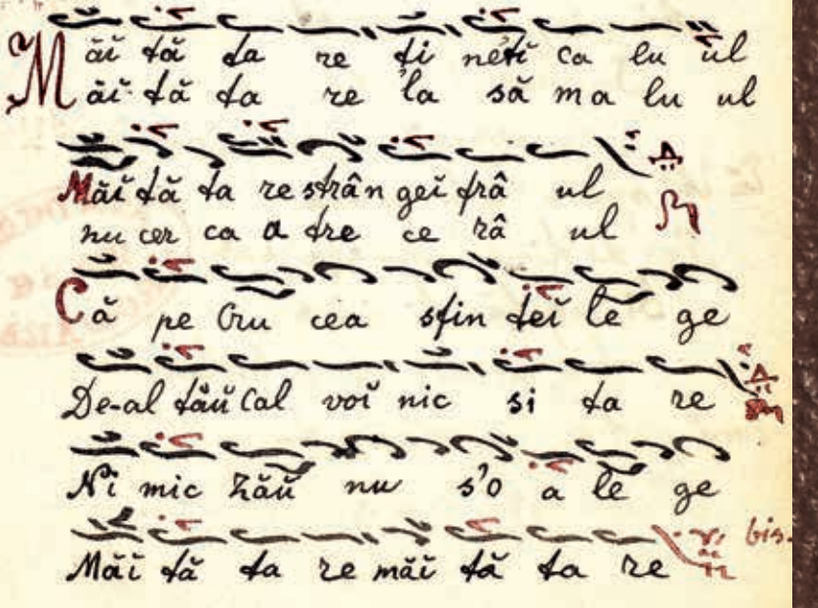
ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

581.
Însă fără a te uita,
În faţă ámi căuta.—
Văd în ochiţi un focşor,
Pe guriţă un bojor—
Şi un plăcut surâs uşor:
Ah, Mariti dragă, mor!

Ucenescu.

Românul către Tătar.

Cântul 299. Modul [illegible] Hi. T.

582.

I.

Măi tătare, ține-ți calul!
Măi tătare, strângeți frâul!
Măi tătare lasă malul
Nu cerca a trece râul:
Că pe cruce sînteți lege,
De-al tău cal voinic și tare,
Nimic Dzeu nu ș'o alege!
Măi tătare, măi tătare!

2.

Măi tătare, dă-ne pace,
Măi tătare, stai nu trece!
Măi tătare, nu mă face
Săți sfărâm capul în zece,
Că de sus de pe movilă,
De'oi svârli ghioga cea mare,
Singur, ți-oi plânge de milă,
Măi tătare, măi tătare!

III.

1. Măi tătare, unde ți-e pala?
2. Măi tătare, unde ți-e calul?
4. Nu ți-am spus să nu treci malul?
3. Măi tătare unde ți-e șala,

ACADEMIA RSS a ROMÂNIA

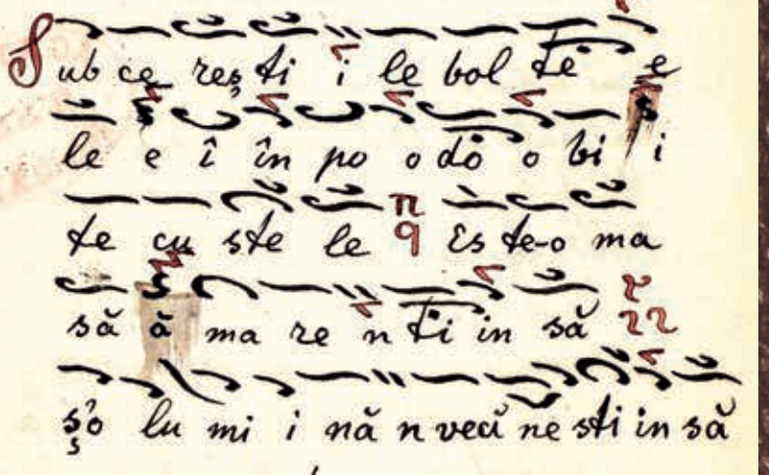
583.

Nu știeți tu măi vecine,
Ce'i Romanul în turbare?
Corbii mușcă-acum din tine.
Măi tătare, măi tătare!

V. Alexandri.

Colindă. Cântul 300.

Modul b 1/9 πα. Y.

1.

Sub cerești le bolțele
Împodobite cu stele—
Este-o masă mare întinsă
S'o luminări veci ne stinsă.

305

585.

2.
Dar la masă cine'i mare?
Bunul Dumnedeŭ cel tare,
Stau si sfinții îngeri față,
În mirositóre ciată,

3.
Judecând p'adam si Eva
Că'u mâncat ei din pom ceva-
Le decide grea răsplată
Lui si Evii ceanșelată,

4.
Zicand: Ești Adame-afară,
Cu Eva ce te'nșelară!
(aŭțăți pânea (si asudă,)
Prin'tre spini si pălămidă!

5.
Ear' tu Evo, ca mai mică
De Adam să știi de frică,
Să naști fii în grea durere
Pentr'o mică mângâere.

6
Mai adăogând, să easă

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

586.
Din Raiŭ, grădina aleasă;
Dacă lor nu le plăcură
Unde stăpani îi făcură.

7.
Iar Adam dacă vădură
Că'n grezal'acum cărnură,
Scos din Raiu dupăleŭ vină
Afară'n climă streină:

8.
Aŭ semnat jos pe verdéță
Cu lacrami pe trista față-
Si plângea cu tânguire
Pierduta lor fericire!

9
Zicând: Raiule prea sfinte,
Când îmi vei ești din minte!
Că'ai fost tridit pentru mine
Și'acum team perdut pretine!

10.
Nu știu mai aveavoi parte
De tine cel făr' de mórte!!!

587.

Dómne! te milostiveşte
Spre greşiţi când să căeşte!

11.

Luĭ Dumnereu ĭi fu milă
De omul ce îl vidiră
Şi de sus se pogorâră
Din pecóra se născură,

12.

Vru să facă mântuire
Să ne dea ĭar' nemurire.
O ce ţi de bucurie
Ţaŭ sosit creştine ţie!

13.

Îngeriĭ se veseleşte
Cu oameniĭ prăsnueşte,
Magiĭ viu din depărtare
La a naşteri'nchinare.

14.

Vĕ poftim Naşterea sfântă,
Care azĭ de noĭ să cântă—
A vĕ ţi de mângaere
Însuflânduvĕ putere!

Ucenescu.

ACADEMIA MSSE ROMÂNĂ

588. Bărbatul 301.

Cu muerea rea. de A. Pann.

Maĭca sfânta milostivă
Scapepe toţĭ dĭo potrivă
De muerea cea betivă
Rea, ndrăcită, guralivă.
Eŭ le auzém aceste
Şi mumĭ da să creţ că este
O aşa rea 'n tre neveste,
Ci gândém că e poveste.
Dar acuma cu'nsuratul
Văz că m'a adus păcatul
Să daŭ peste necuratul
Să ĭaŭ muncă ca vinovatul.
Îmĭ părea ca nişte glume
Când audeam din guri sume
Că e Avestiţa'n lume
Cu şapte-spre-zece nume:
Vişpe, Viperă, Omidă,
Streche, Vidră şi Aspidă

589.

S'alte rele de obidă,
De jăre si d'Aguridă.
D'azi sta tóte ale scrie
N'am cerneálă nici Hârtie
Câte 'mi le face mie
Draga, scumpa mea sotie.
Că de când ie mie dată
Nu ie blândă nici odată,
Tot d'auna ie turbată
Si drézä si când ie bétă.
Când începe ca sămi strige
Mi de ace'n mine'nfige,
În frigare viu mě frige
Si mě rupe cu cârlige.
Ča de Domnul nu se teme,
Ca, Resťinä să se chieme,
Ci din gura ieĭ în vreme
Es ocări dot si blesteme.
N'are ia în véc cuvinte
Dulci, domóle si cu minte,

590.

Nu cunóste ce ie cinste,
De rusine nu mai simte.
Vecnic înrăutăťită,
Si dot îndărătnicită
Năbădăióasă, sucită
Par-că este îndrăcită.
Eŭ zic cald, ia strigă rece,
Eŭ cer una, ia va zece,
Eŭ să şez cer, ia să plece,
Tótă vorba 'mi-o întrece.
N'am să viu si eŭ la masă,
Ca dot omul lă sa casă,
Că'n răspunsuri mě apasă,
Dă'nbuc pacnic nu mě lasă.
Tótă firea omenéscă
Facăţi cruce resťinéscă,
Dumnezeŭ ca s'o păzéscă,
Ca mine să nu păţască.

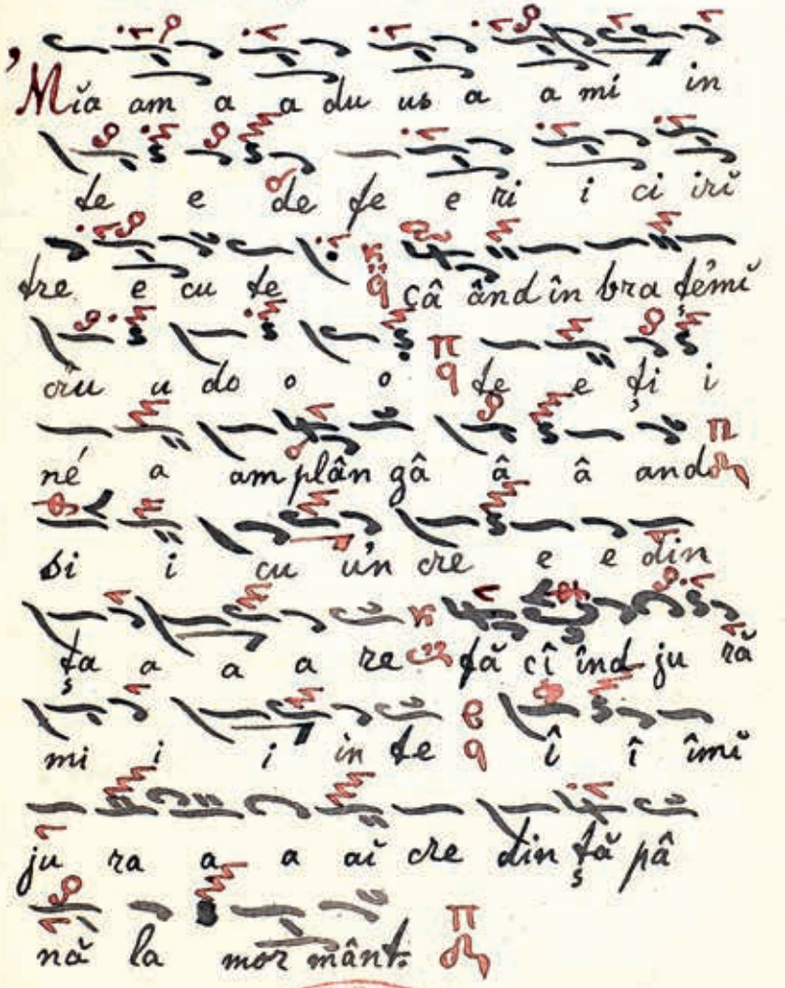
La 1850. publicată.

308

591.

Cântul 302.

Modul ♀ Πα. Γ.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

592. 1.

'Mĭam adus aminte
De fericiri trecute
Când în braţémĭ, crudo,
Te ţiném plângând,
Şi cu încredinţare
Făcând juraminte
Îmĭ juraĭ credinţă
Până la mormânt.

2.

Cu buze muşcătóre
Ĭţĭ trădaşĭ fiinţa,
Te făcuşĭ sperjur
Mĕ ne socotişi,
Ca inimaţĭ de rece
Ĭţĭ jertfişi credinţa
Şi fără mustrare
Mĕ ne socotişi.

3.

Şi vruseşĭ să afli
Mai multă iubire
Pe alte braţe
Mai încântătóre.

309

593.

Căutași tu, crudo,
Fără de simțire
Să găsești mai dulce
Altă'mbrățișare.
4.
Cerul răsplătéscăți
A ta ne-credință
Și durerea care
'Mi-ai pricinuit,
În veci să te gonéscă,
Fără umilință,
Să cunoști atuncea
Cât ru ți-am iubit.

N. Lupescu.
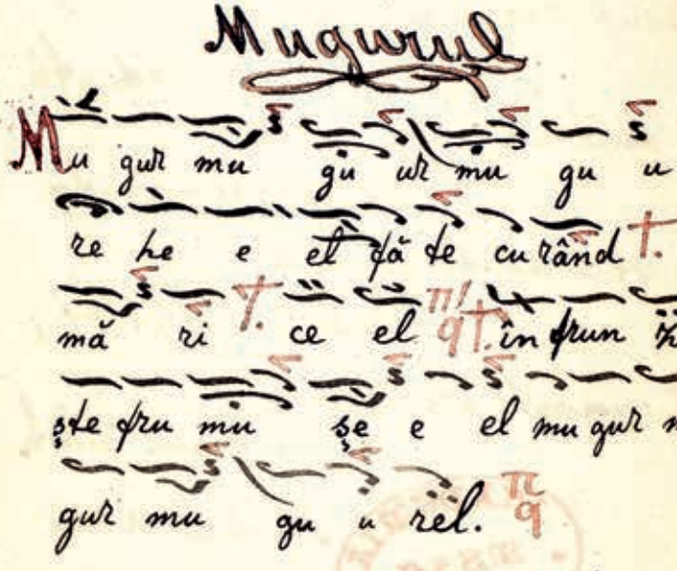
ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

594. **Cântul 303.**

Cel mai vechiu în melodie si poesie cânt de primă-varĕ.

Modul ♀ 4/9 πα. ⊤

Mugurul

Mugur, mugur, mugurel!
Fă-te curând măricel
Înfrunzește frumusel
Mugur, mugur, mugurel!
Că tu dacă înverzești
Fre tóte le veselești,

310

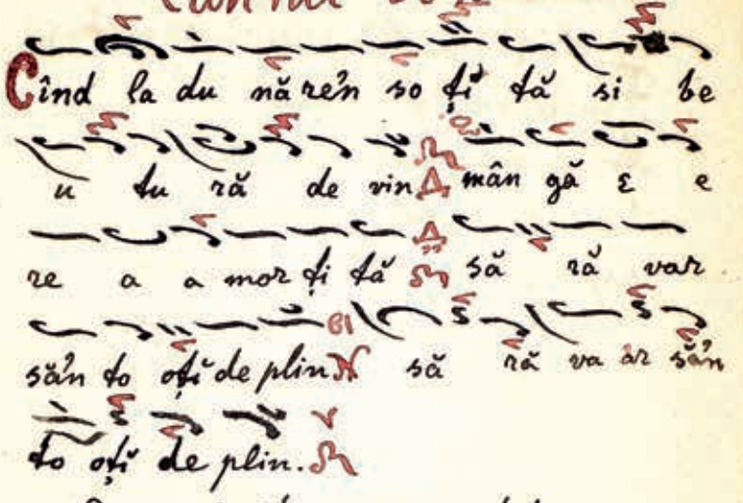
595.

Păsărelele în crâng
Săți cantă'nprejur se sdrâng.
Fluturasii frumusei,
Anin asupra ți si iei.
Cucul cântă si urează
Copacii mândrii umbreasa
Dumbrăvioara'n rămurește
Că văzduhul săncălzește,
Păsări cântă de răsună
Glăsuind a voe bună.

Tóte cu un dogar mare
Prin văzduh fac preumblare;
Iar' finerii flori adună
De își împletesc Cunună.
Și îmi cântă: frunză verde,
Hefirul să te desmerde!
Mugurul să înflorească,
Ochi frumosi să veselésca.

ACADEMIA
* MSSG *
ROMÂNĂ

596. Cântul 304. Hi. T.

Când la Dunărea'n sotită
Și băutură de vin,
Mângâere amortită
Să răvarsă'n toți de plin

Bah si Venera'n preună,
În Olimb să veselesc,
Și'n Dragostea cea mai bună
Îndulcindusă trăesc

Beutură prea cinstită
Vinul este cuvânt,

311

597.

Dragoste ne despărtită
El dă la toți pe pământ.

Întâmplându-se odată
Din Vin numai a gusta
Plăcere ne vine dată
A-ți bi și a săruta

Vinul stîrnește gonește,
Pe fricoși face îndrăsneți
Limbile le desmorțește
Pe lăcuți face glumeți.

Nu este mai bine în lume
De cât să fim tot veseli
Și a trăi veseli cu glume
A fi Damelor plăcuți

A. Pann.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

598.

Cântul 305 Despre Cuc.

Cuculeț cu pén'asură!
Ce de plimbi seara pe lună,
Ai nu ți-e inima bună?
Și-ar tot tot lei ca'n gură.

Cuculeț cu pén'albastră!
Ce bați seara la feréstră?
Că mi-s fată ci-s nevastă
Și am bărbat dat de măéstră.—

Până eram fată mare
Aveam grija dumitale
Iar de când sînt măritată
De bărbat sînt îngrijată.

Copii mi'n presurară
Și'n necazuri me băgară
Sînt sătulă d'astă lume
Și mi-am cam lăsat de glume.

312

599.

Dear şi Cucu'n voĭnicel
'Laş prinde ibovnicel;
Dar' cucu'ĭ o păsărea
Nu ştie ce e lumea.

Şi tulpina nucului
Cântă muma Cucului,
Şimĭ cântă şimĭ cucueşte
Că neĭca călătoreşte.

Şimĭ cântă cu glas subţire
Ca şă'ĭ dea leĭchiĭ deştire—
Mai în jos p'o răsurea
Cântă şi o păsărea.
Turturea.

Şi cântă şi ciripeşte
De amor sĕ jeleşte
Şi cântă cu glas subţire
De amor, de despărţire.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

600.

Tar' mai jos p'o răsurea
Imĭ cântă ş'o păsărea
Şimĭ cântă şimĭ ciripeşte
Inima imĭ veseleşte.

popular

Cântul 306, Modul πα. 8

La cine m'am jeluit
Tot aşa m'a sfătuit:
"La Câmpina de-oĭ pleca
"Curând mĕ voĭ vindeca.
"La Câmpina d'oĭ veni
"Lemne moĭ tămădui.—

Câmpina e sus la munte
Cu feluri de erburi, multe
S'apoĭ una; dar nu ş'ăte
Scólă omu dela moarte.—
Frunză verde Liliac
Jos de mal la Chiriac

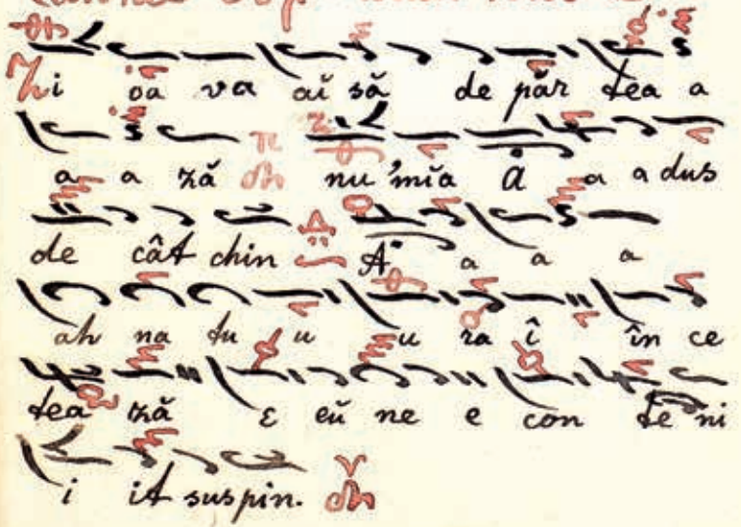
313

601.

Este-o casă ș'o grădină
Cu feluri de flori îs plină;
Dar unica este-a mea
Stau dușmanii să'mi o ea.
Las'o, las'o, las'o ca
Bageo'n ochii mânișa!
Nu ș'o fie în Chisită:
O să ieșe la Portită
Ș'o săi zic: Dragă fetiță,
Mai dăi neichii o guriță!

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

Cântul 307. Modul IIa.

602.

Zioa, vai! se depărtéză,
Númi a adus de cât chin,
Ah! Natura încetează,
Eu ne contenit suspin.

P'astă stâncă în tăcere
Privind p'al naturii pas,
Văz adio cum îsi cere,
Aud bătând al său ceas.

Frunda de tot ofilită
D'ale vântului suflări,
Cade jos îngălbenită,
Eu rămîiu tot în oftări.

Iată te las dragă vale,
Las cu tine ș'al meu dor,
Și mă depărtez cu jale
De al meu prea scump amor

G. F.

314

603.

Cântul 308.

Fata trecută.

Câți voinici din lumea mare
Toți au vicleană purtare,
De s'ar jura cât de tare,
Crezământ nici unul n'are.
Că tot cu vorba de pórtă,
Arată dragoste mórtă,
De loc cum plécă pe pórtă
Rămaĭ cercel fără tórtă.
Trei-zeci de anĭ sînt îmĭ pare
De când mĕ chem fată mare,
Și port Códa pe spinare
Cu grije de măritare.
Din horĭ câinii cu lătratul
Mĕ făcea demĭ lăsam patul,
Mĕ întetea pieptenatul,
Gătitul și înbrăcatul.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

604.

Vin — gandém să mĕ petască,
După legea tinerésca;
Dar' n'aŭ milă creștinésca,
Dumnezeŭ să le plătésca!
Dacă și eŭ sînt o fată
De un Dumnezeŭ lăsată
Și tot nu sînt măritată,
De june pustiea săĭ bată!
Câte surate numite
N'aŭ fost așea de pocite
Și tóte sînt învelite,
Cu câte cincĭ prunci vestite.
N'are nicĭ un june fire
Să se facă mie Mire
'Gașĭ da Camașe suptire
Ca totĭ de ea să se mire.
'Las grijĭ cât ĭmi să póte,
Maĭ cu prisos de cât tóte
Și din Casă nu 'laș scóte,
Măcar de 'șar da totĭ Cóte.

315

605.

Of de mâș vedea scăpată
De fetiea blăstămată!
Căĭ rușine să mor fată,
Bătrână, ne maritată.
Fost-am la fermecătóre,
Fost-am și la vrăjitóre,
Dacă'l vrăjește zi mi móre,
Lu rămâĭu ĭar răbdătóre.
Nu știu de ceș' hotărâtă
La viață amărâtă,
Necăjită și fărâtă,
Póte că sânt prea urâtă?
Când mă uitaĭ în Oglindă
De loc o'zvârliĭu în tindă
Și o dedeĭ de osândă
Că tot nâm de ea dobândă.
Unde îmĭ vaznuĭu zbârcită
Fața cea îngălbenită
Ca o pámă veștejită,
Înlemniĭu de necăjită.

606.

Luaĭu Oglinda stricată
Să văz cum mĕ maĭ arată?
Da, urgiea să o bată,
Mĕ arată și pătată.
Chipul nu'mi se alege,
Nu maĭ am cu ce'l maĭ drege,
Petele cresc pe cât merge
Și negréla nu se șterge.
Mă uitaĭ și la față,
La ochĭ, la nas, și la gură,
Le văz tóte la măsură,
Șaltiĭ căș' nătângă jură.
Sânt destul de supărată,
Că sînt ca o lepădată,
De totĭ juniĭ depărtată
Și în sémă ne băgată.
Dar' nădejdea'mĭ ie ferbinte,
Că cum am răbdat cu minte
Și mâm purtat tot cu cinste,
Fi-voĭu și d'aci'n ninte.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

316 607.

Si dŏ ți scris în vrŏ carte
Ca să am de bărbat parte,
Vine dŏ ți cât departe,
Fără să am griji deșarte.
Anton Pann.

Cântul 309.

Măritata de curând

Când eram la maica fată
Umblam de grijĭ depărtată,
Petreceam tot bucurată,
Și nu eram supărată.
Punem la cap floricele,
Îmĭ legam la gât mărgele,
Băgam în dește inele,
Și mergeam la horĭ cu ele.
Iarĭ acum jalea mă încinge,
Dorul nu'mi se maĭ stinge,
La necazurĭ mĕ împinge,
Și puterea îmĭ învinge.

608.

Râz, vorbesc cu alții în față,
Gluma parcă me rasfață,
Dar în inimă cu greață
Îmĭ petrec amea viață.
De si umblu pĭeptenată,
Nedezidă îmbrăcată,
Dar me inimă tristată
Și mintea ne împacată.
Jalea când mĕ întețează
Și ochiĭ îmĭ lăcrămézĕ
Mĕ ascunz si plâng cu pază,
Lumea ca să nu mĕ vazĕ.
Oh! cât sînt de amar plină!
Oh! cât inimăni suspină!
Și nimĭnuĭ nu bag vină,
Că eŭ singură'm pricină,
Tot văzând că să adună,
Și doĭ cu doĭ să'mpreună,
Alergaĭŭ si eŭ nebună
Să'mĭ iaŭ capului cununa.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

317

609.

Alergaŭ ca după glume,
Ca să știŭ și eŭ cu nume
Că sînt cu bărbat în lume,
Să mĕ număr între nume.
Mĕ măritaŭ tinerică,
De vârstă crudă și mică,
Ș'acum lacrămile-mĭ pică,
Că tot de bărbat îmĭ e frică.
Cum îĭ place nu știŭ bine,
Că el orĭ de unde vine
Stă tot cu gura pe mine
Și în frâul său mĕ ține.
N'am sămĭ fac vrĕo jucărie,
După cum îmĭ place mie,
Zice că, e nebunie
Și să mĭă cu mănie.
De ne ducem la vrĕo casă
Și râz cu alțiĭ la masă,
El și aci nu mĕ lasă,
Tot cu vorbe mĕ apasă.

610.

Nu știŭ ce atât mĕ teme,
Când văz că strigă și gĭeme
De prin vecinĭ să mĕ cheme,
Mĕ omóră fără vreme.
Că 's nevastă nu-mĭ e cĭudă,
Ci numaĭ c'am fost prea crudă,
Și intraŭ de mică 'n trudă,
Of, trupul meŭ cum asudă!

Fată! fată tinerică!
Nu lăsa gîndul să-ți dică
Ca să-ți eŭ bărbat de mică,
Că ĭel nu-ĭ păpușică.
Ci stăĭ până 'n vârsta mințiĭ
Și curată fiĭ ca sfinții,
Nu rânji la tinerĭ dinții,
Ca să te die părinții.
Căcĭ când te mărităĭ odată
Apoĭ eștĭ tot măritată,

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Nu mai poți fi vindecată, 611.
Până morți nu mai ești fată.
Anton Pann.

Cîntul 310. Caută Melodica la sfârșit pagina

ACADEMIA * MSSC ROMÂNĂ *

Când gândesc sa dorm mai bine
Fuge somnul dela mine,
Ah fuge somnul dela mine!
Când gândesc să dorm mai dulce,
Somnul fuge si să duce,
Ah! ochii rămâne si plânge.
Plângeți ochi si lăcrămați
Că voi sînteți vinovați,
Ah! că voi sînteți vinovați,
Că ce vedeți nu lăsați
Si ce iubiți nu uitați
Ah! si ce iubiți nu uitați.

612.
Ați gândit șaveți mai mult
Si ce-ați avut ați pierdut,
Ah! si ce-ați avut ați pierdut.
Ochilor! ajung'atât,
Numai plângeți amărât,
Ah! nu mai plângeți amărât.
Vremea este săncetați
Păraele ce varsați—
Ah! păraele ce vărsați.
Dar' tu limbă ce tăcuși,
Ca o mută păn'acuși?
Ah! ca o mută păn'acuși.
Dezlegăte ca să spui
De focul ce te răpui,
Ah! de focul ce te răpui.
Peptule! ce atât ardi
În foc tainic până azi?
Ah! în foc tainic până azi.
Mânilor! nu văn lemniți
Dativă de pipăiți,
Ah! dativă de pipăiți.

Cântul 311. Melodia la pagina a)

613.

Azi Sionul saltă,
Chiedrii tot odată
Înfloresc frumos
Împărtind miros.
Crai streini s'adună,
Toți purtând cătună,
Pre Cristos găsesc,
Daruri hărăzesc.

Prunc în scutecele
Încântat de stele,
De păstorii cinstit,
De îngeri mărit.
Maica fericită
Stă de prunc lipită
Și îi dă tribut
Câte un sarut.—

Cerul înseninã,
Peștera luminã—

a) scolarilor mei.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

614.

Paele înfloresc,
Vitele mugesc.
O, minune mare,
Sus si jos cântare!
Îngeri sus în zbor,
Jos păstori în cor.
Slavă din'nălțime,
Slavă din josime
Pace pre pământ
Deta Duhul sfânt.

Ucenescu.

Cântul 312. Colindă.

Aria: "Veniți cu toții dinpreună,,
pagina ~~159~~ 159.

Domn bun, ce te-ai bucurat, — bun.
Masă mare-ai încărcat? — bun.
Așea plină si frumos, — bun.
Și în sus si mai în jos. — bun.
Cu Masaŭul de mătasă,
Și pe el mâncare-aleasă,

320

615.

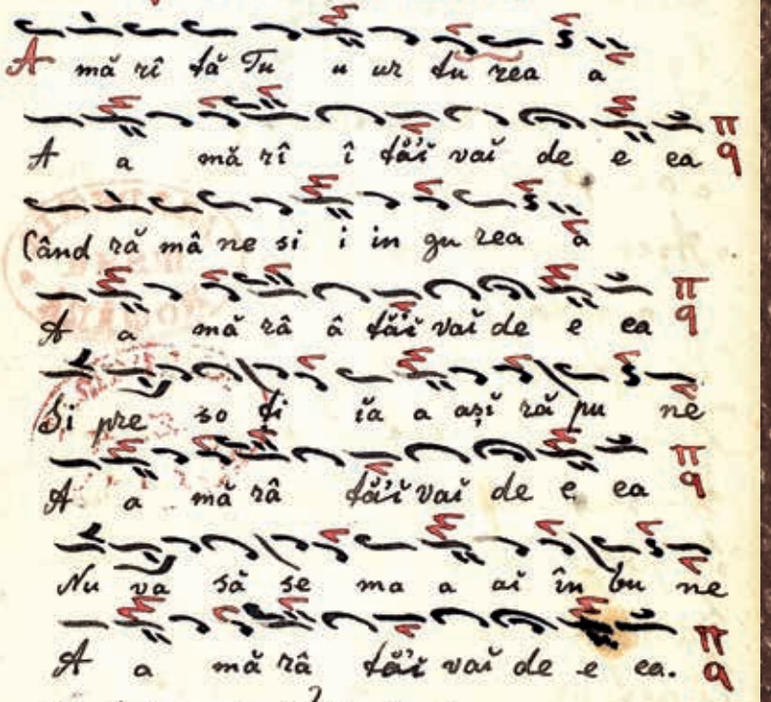
De Masă colaci de grâu — bun.
Cât ajung si până la brâu, — bun.
Sus pe masă Vas cu Vin — bun.
Lângă el paharul plin, — bun.
Pentru cine teai gătit? — bun.
Ce nu te pui la prânzit? — bun.
Dor ai fin de botezat, — bun.
Sau fecior de cununat? — bun.
„Așea ceva nu'i să fie,
Ci o altă bucurie!
Îi aștept pre Dumnezeu, — bun.
Dumnezeu si sotul său. — bun.
Îi — sînt azi oaspetii mei — bun.
Si petrec prânzul cu ei, — bun.
Să nu mi bage nimic o vină
Îi aștept cu masa plină!“
Bucurăte Creștin bun — — bun.
Oaspeți mari ți să adun, — bun.
Si noi lor ne închinăm; — bun.
Dară tieți colindăm! — bun.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

616.

Amărâta Turturică.

Cea mai veche cântare aflată în Brașov la anul 1840. si cântată așea: Glas ă. πa. F.

Cât drăește tot jelește amărâtăi: scl.
Si nu se mai însoțește,
Trece frumósă livede,
Nu să uită nici nu vede.

617.

3.
Trece prin pădure verde
Și se duce de se pierde,
Undeĭ vrun copaț frunzos
Nicĭ de cum nu șade jos.

4.
Zboară pănă de tot cade
Și pe lemn verde nu șade;
Iar când șade cîte-o dată
Tot pe ramură uscată.

5.
Umblă prin dumbrav'adâncă
Nicĭ nu bea nicĭ nu mănâncă
Unde vede apă rece
Ea-o furbură și o trece.

6.
Unde vede apă rea
Ea o furbură și bea.
Unde vede vânatorul
Acolo o duce dorul,

7.
Ca și o vară și o lovească
Să nu se mai pedepsască.
Când ie ia o păsărică
Și atât inimăș strică,

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

618.

8
În cât dorește să moară
Pentru asa sotióră;
Dar' eŭ fiind omenire
De cât ea mai cu simțire,

9
Cum póte sămĭ fie bine?
Ah! amar și vaĭ de mine!

Cântul 314. Dintrale Crăciunului.

Mărire 'ntru cei de sus!
Îngerĭ cântare-au adus,
Că Cristos adĭ s'a născut,
Lumea de dar a umplut,
Dela Tatăl cel înalt.
Dumnezeŭ adevărat. (2-orĭ)
Maica pruncul lănțășat
Și în Betl'la culcat
Cu razele de pe cap
Peștera a luminat,
Că ie fiŭ Dumnezeesc,
Fiul Tatalŭ ceresc. (2-orĭ)
Voĭ păstorĭ acum plecați,
Pre Cristos șăl căutați

619

Cu fluerul său cântați,
Cu îngeri'l lăudați,
Căstăți fiul Domnul sfânt
Să coboară pre pământ. (2-ori)
Magilor și voi veniți
După stea călătoriți,
De Cristos îl dăruiți
Și apoi lumii îl vestiți,
Căci Soare din Răsărit,
Pentru o nemuntunecit. (2-ori)
Și voi văi și munți înalți
Azi cu oameni saltați,
Și voi turme să sărbați
Sus la ceruri să căutați
Că Soarele cel născut
Cu lumină nea umplut. (2-ori)

Cântul 315.

Mierlă cu vestmân cernit,
Și cântări Divine
Ei cu drag în luna Mai,
Te ascult pe tine;

ACADEMIA MASA ROMÂNĂ

620.

Dar acum în cele foi,
Stai cu totul mută
>Când îmi trebui struguреi,
Nu fac gură multă!<

Cândărețule voios,
Unde mergi tu oare?
De ce calci așa tiptil,
Cele uliçore
Cum tu azi ca alte dăți,
Nu mai canți
>Când îmi trebui sărutări,
Nu fac gură multă.<

Cântul 316. La murindul. Moral.

Voi căta nevoe are
Sufletul, si supărare
Despărțindu-se cu jale
De trupul vieții sale.

323

621.

Trupul începe cu frică
Și cu grózã ca sã zicã:
Vaĭ sufléte dulce frate
Și tovaros la pãcate,
La pãcate și la rele
În vremea vieții mele!
Cum veĭ sã mã lasĭ pemine
Ca sã nu mai fiŭ cu tine?
M'a învins trupésca bólă,
Căcĭ nu îmĭ zicĭ, frate! scólă!
Scólă cãvem socotélă,—
Sã nu zac în hãpãcială!
Sã numărăm ciasurile
Și cu fóte pasurile,
Sã numărăm cele bune,
Fapte, ca sã se'mpreune,
Și în Cumpănă sã fragă
A nóstră vieațăntrégă;

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

622

Sã punem sã fragă ele
Pre faptele cele rele;
Dar' vazând după dreptate
C'ale nóstre rele fapte
Trage Cumpăna la vale
Încărcată de greșale—:
Scóla-mĕ atunci la viață
Sã ne pocăim de față!
Nu mĕ lasa la peire
Și la desnădăjduire,
Fără grațiu, fără suflare
În osânda cea mai mare!
Ci sã facem pocăință
Dacă mai este credință.
Dămĭ mâna și mĕ ridică,
Că m'am îngrozit de frică!
Ah, vaĭ! că vrăjmașul vine
Sã mĕ sugrume pe mine,

623.

Să nu-mi lase mântuință,
Nici vreme de pocăință!
Nu mă lăsa dulce frate,
Dămi-o atâta sănătate!
Ca amândoi la olaltă,
Nimic să nu facem altă,
Altă faptă de cât bine,
Să mă pocăesc cu tine,
Cu lacrămi multe vărsate,
Prin rugăciuni ne curmate.
. . . . . .
. . . . . .
Iată murindul se'ntinde
Sloborînd aht de durere,—
Cuvântul nu'i se prinde—
Rămâne fără putere!

S'a stins cu ah a lui viață
Ca să facă spre vecie,

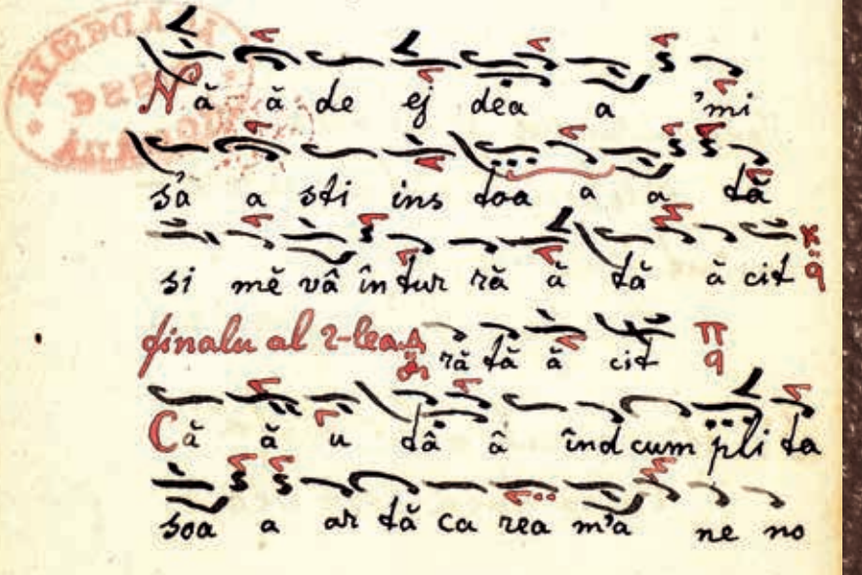
624.

Ah, amar! sa lu-om povață
Ahtul lui de agonie...

Să fim gata în tot ciasul
Pentru drumul de vecie—
Să putem înălța glasul:
Dómne! Dau Duhul meu ție.

1852. Ucenescu.

Cântul 317. Mod. o πa. T.

325

625

no o cit.

finalul al 2-lea

no no o cit.

2.
Să ôndreb pe ea de póte
Nădejdea ámĭ stralucĭ
Şi de póte întru tóte
Tarăşĭ a mĕ noroci.

3.
Dar puterea îmĭ slăbeşte
Şi în zadar mĕ ostenesc,
Nu-mĭ ajută ci grăbeşte
Cu pământ să mĕ 'nvelesc.

4.
Tată dar' că şi norocul
Şi nădejdea 'mĭ-a perit,
Tată c'a sosit sorocul
Să mor desnădăjduit.

5.
Noroc vrăjmaş vĕtiĭ mele!
Sórta! ce mĕ pedepseşti

626.
Mĕ hrăpirăţĭ fără milă
Din dulcĭ braţe părinteşti.

6.
Din prunc esc desfătat legăn
M'aruncarăţĭ în Tartar,
Tinereţea mea cea scumpă
S'o petrec o fând amar.

7.
Mulţămită şi supusă
Părintescului meŭ sfat,
Frăgezimea mea'n răbdare
Sĕ deprinse la ostat:

8.
Ah! ursită tu vrăjmaşe!
Tu dujmane mai ursit,
Viaţa fără plăcere
Tu mie 'mĭ-aĭ sorocit.

9.
Vin' acuma, dar, tirană!
Curmă firul ce 'mĭ-aĭ tors,
Bune fórţeca şĭl tae,
Viaţa nu-mĭ ĭe de folos!

10. 627.
Amar amea maică bună!
Dulce ființa ș'o iubesc!
Să vă las, dar, nam răbdare,
Cias nu voiu să mai trăesc.

11.
Al meu nume'n bucurie
Se văntórce scârbelor—
De nădejde părăsită
Nu voiu alt de cât să mor.

12.
Mormântulmi va fi scapare,
Acolomi voi conteni,
Gónele ne norocirii
Nu le mai poș suferi.

13.
Tată ș'au sosit și vremea,
A sosit dorosul cias,
Merg în calea datorieĭ;
Draga mea! rămâĭ, te las!
1821. A. Pann-Doleon.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

628. Cîntul 318.
Modul ĕ varis 20. t.

Nu de mul tă vre e e me a
no rul mĕ mu un ce e eș te du
re eŭ si chi nuĭ gre e le e
îmĭ pri ci nu e e eș te ap
Noa ap tea maĭ cu sea a mă ă
cîd na du ra ta a ce
pa ar că tot mĕ chĭă a mă a
nu mĕ la săn pa a ce, ap

2. Cu aceste tóte
Văz că nu e bine—
Sufletul de mórte
Se munceșteîn mine.

327

629.

Voiu si n'am putere
Să scap d'aste chinuri,
Căci mai cu durere
Mě coprind suspinuri;

3. Ci alerg la tine,
Fii mijlocitóre,
Tămă, te rog, ast bine,
Numi da anunci amare,

Că eşti milostivă,
Şi nu eşti tirana
Ami urmă'nprotivă
La această rană.

4 Şi ştiu că îndată
Cu asta putere—
Va fi vindecată
Cumplitami durere.

Deci grabeşte, dragă!
Cun ciasmai 'nainte,

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

630.

Tindeţi mâna, dragă,
Cu milă fierbinte.

5 Ah! alearg'aleargă,
Vinoîn braţ la mine,
Că tremur ca vargă
Când gândesc la tine.
Vino sorióră
Să vezi pentru tine
A mea ininióră
Cum sě bateîn mine.

6 Căci din ciasun care
Avuiu întâlnire,
Îţi spuiu cun focare,
Că sunt la peire,
Ochiţi cum d'o dată
Asuprămi privirě
Săgeţi unăntr'altă
Din zi isbucnirě:

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

323

631.

7 Înfocatéș tóte
Și cu scânteeală
Ca fierul cel scóte
Ars pe Nicovală,
Și cum stai în dreptuíri
Cu fulger pornite
Ș'ai înfipt în pieptuíri
Tóte otrovite,

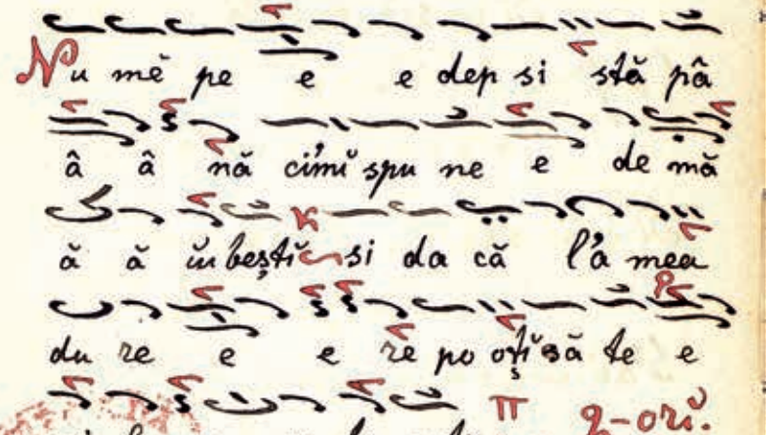
8 Și fără de veste
A lor săgetare
Alt mijloc nu este,
De vr'o vindecare.
De cât iar' de tine
De se vor atinge
Foc, răni, dor în mine,
Tóte s se vor stinge.

Anton Pann.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

632.

Cîntul 319. Modul [illegible] na. t.

2.
Ah! de aĭ venit în lume
Numaĭ ca să mĕ omorĭ,
Omóra-mĕ dar odată
Nu pe cĭas de mĭĭ de orĭ.

3.
Căcĭ și Cerul pentru mine
O mórte a rânduit,
Șie, în credințăți place
Să omorĭ fără sfârșit.

4.
Ah! de m'aș ști Că-am vr'o vină

633.

Atât nu mai amară,
Dar vina mea fără vină
Și căci nu te poci urâ.

5.

Ah si dacăn cape vină
Pentru că eu te am iubit,
Învinovățește-ți ochii
Cu care m'ai biruit.

6.

Ei - sunt pricinuitorii
Focului celui aprins,
Ei simțirea mea si mintea
Si viața'mi a coprins.

7.

Când cu tine eu în brațe
Zi si nópte petreceam,
Si d'ar fi fost vro viață,
Mai plăcută eu nu vream.

8.

Viață dulce fericită
Atunci simțeam că petrec,

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

634.

Acu'n lacrămi si suspinuri
Zilele 'mi le în nec.

9.

Atuncea eram ferice
Când cu tine eu eram
Si nóptea în liniștire
Fără vise o dormém:

10.

Iar acum ne norocirea
Cu tristare s'a pornit,
Că stapâna vieții mele
Cu amar mă despartit.

11.

Ah! dacă si tu noróce
Cu durere teai lupta,
Cu grabire teai întórce
Si mie 'mi ai ajuta.

12.

Îmi spunea gura iubirii
Cu un glas mângâitor,
Nu te încrede fericirii,

Căĭ un vis amăgitor. 635.

13.
Vis îmĭ pare fericirea,
La trecut când mă gândesc,
O clipélă a fost ceasul
Pentru care pătimesc.

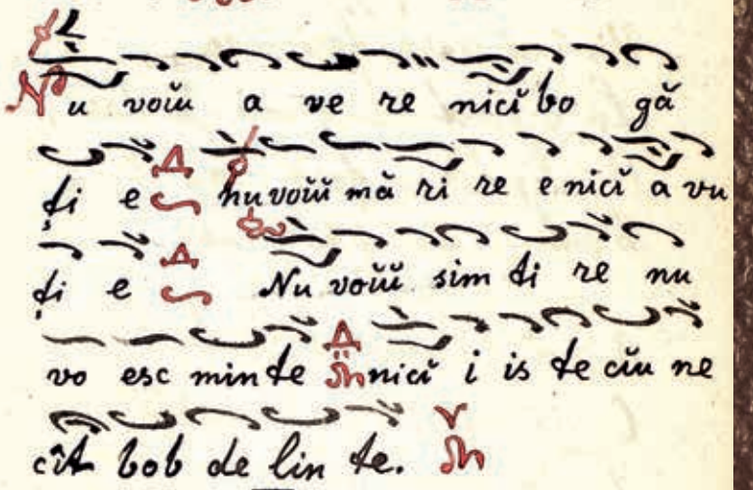
14.
O voĭ fericiriĭ trecute!
Cariĭ n'o să mai veniţiĭ,
Truda gândurilor mele,
La ce'n zadar mĕ munciţiĭ!

15.
Lira jalnică duĭoasă,
Ce tot răsunĭ în zadar?
Când fericirea şi vĭaţa
Se sfârşeşte cu amar!

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

636. Modificat.

Cîntul 320. Modul 2 Hi. 7.

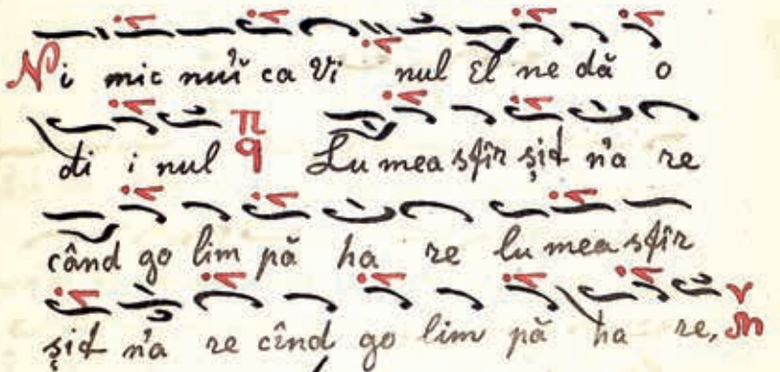
II.
Câceste-tóte, cin' le voeşte,
Câţ le'nmulţeşte, se amăreşte,
Eŭ voesc pace, şi liniştire
Vieaţă bună, dulce ĭubire.

III.
Voiŭ cântecele desfătătóre,
Jocurĭ şi glume mângâitóre:
Şi cu acestea voiŭ tot daună
Şa mor cu ele stând împreună.

A. Pann.

331

Cîntul 321. M: Ἐω hi. ✝ 637.

b.

Mâhniĭ atunci n'avem
Când mancăm si când bem,
Nici grija ne adapă,
Când nu bem pic apă.

c.

Suge măĭ fârtate,
Cât aĭ sănătate:
Că nu știm prea bine,
Viĭ vom fi si mâine.

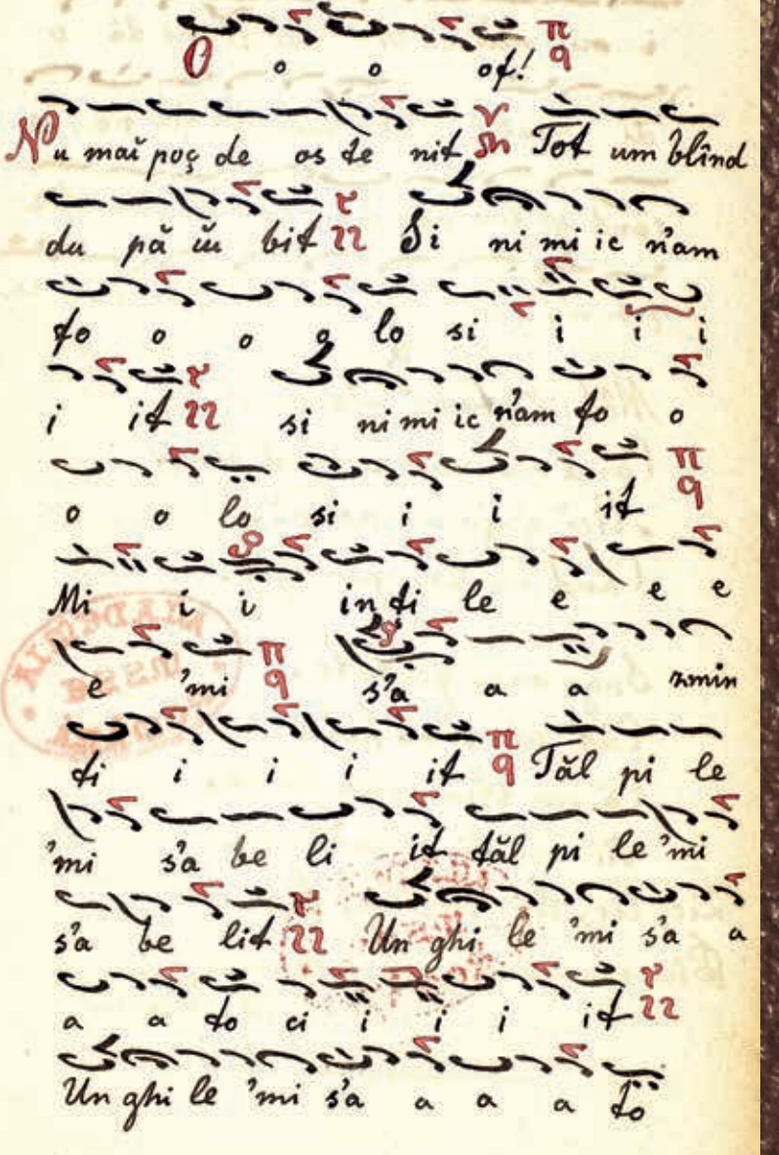
Lic, lic, lic, lic, lic, lic !
Șîn n'o rămânea pic.

A. Pann.

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

638

Cîntul 322. M: ὁ πα. ✝

639.

ți i i i it.

2.

Fotecile'n crucisind,
Buturugile ințind
Și gloduri le lovind.
Nu știu altii cum găsesc
Și pe placul lor ințesc,
Ca mine nu jinduesc.

3.

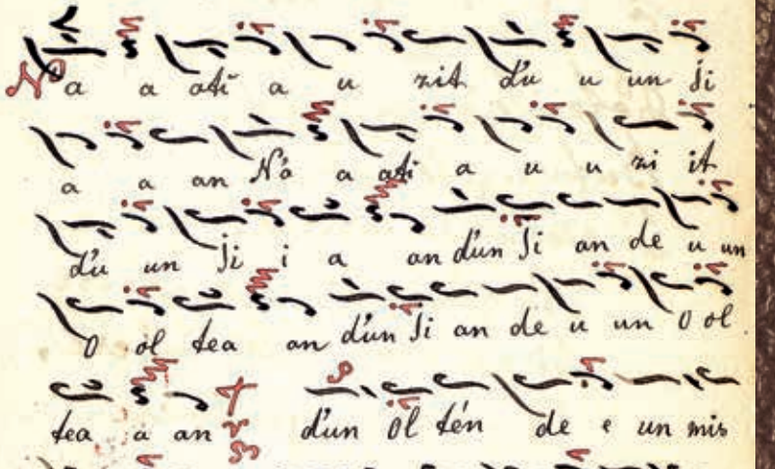
E vrun fermec la mijloc,
Or căs' cu sec de noroc,
Și ursit să ard în foc.
Dorul meu nu are leac
Că cui plac, mie nu'mi plac,
Și carèmi plac, nu le plac.

A Pann.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

640.

Cîntul 323. M. ⊃ ni. T. Sianul.

Na a ați a u zis du u un și
a a an Na a ați a u u zi it
du un și i a an dun și an de u un
O ol tea an dun și an de u un O ol
tea a an dun ol tén de e un mis
lea a an dun ol tén de e un mis
lea an de u un ho oț
de e că pi da a an de u un ho oț
de e că pi dan.

Care umblă prin păduri
Cu șase-spre-zece panduri,
Cu ghebe si cu poturi,
Numa'n găitan cusături.
Cu pistóle în armați,
Cu puști, flinte încărcați,

333

641.
Umblă ca niște turbați,
Seacă oameni la ficați.
Că eau mieu de la ciobani,
Armăsari de la mocani,
Fără plată, fără bani,
Vai maica mea ce dujmani!
Și păzesc pela strâmtori,
Să despoe negustori,
Să ea tot la gălbiori,
Că sunt la purtat ușori.
Ianul om mic de stat,
Fără frică de păcat,
Tot umblând din sat în sat,
Multe case a călcat.
De cine'ntâlnea'l smulgea,
Madura la toți sugea,
Lumea de dânsul fugea,
Da jalbă la Caragea.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

642.
Domnia cat mai curând
Goțera la El mânând;
Dar Ianu'nțelegând
Se opri la Olt fugând.
Călare pe armasar
Strigă, mai frate podar!
Trage podișca de car,
Că nuți va fi în zadar.
Trage podul mai de drept,
Nu mă face să aștept,
Că îți trag un glonț în piept
Și te culc, ori te deștept.
Dar podarul sta, privea,
Și se tot cam zăbovea,
Se făcea că se gândea,
Goțerii voind să'l dea.
Ianul iarăși strigând
Și zăbava lui văzând,
Să mai aștepte ne vrând
Dete drept prin Olt zicând:

643.

De cât să mă rog de prost,
Până să dea podu'n rost,
Fi-voiu voinic cum am fost
Și voiu trece l'adăpost.

De cât o para la pod,
Murgu'mi este cam nerod,
Când de Cóma lui mănod
Trece Oltul ca Năvod.

D'oi sta ca să mai plătesc,
Să mă plec să mă smeresc,
La toți să mă căcănlesc,
La ce naiba haiducesc.

Haideți murgulet, haidet,
Te silește Murgulet,
Nu'ți onai face părul cret,
Hai la Slatinan judet.

Mergi Murgule nu sufla,
Nu sufla, nu te umfla,
La gardă vom răsufla,
Și odihnă vom afla.

644.

Gardami este'n Valea rea,
Iar Murgul când îmi sărea
Tocma ca Căpriorea,
Poștea un sfert îi părea.

Dar la gardă ajungând,
A și auzit țipând,
Potera garda legând
Și de Ian întrebând.

El- atunci fugând spre Olaĭ
A strigat la Murgul: Haĭ!
Hai Murguletule, sai
Să fugim de chiu si vai!

Țin'te gardă nu mă da,
Nu mă da, nu mă prăda,
Că'ți oiu da d'o Mavlotea
De s'o mira toți de ea.

Dar când Ianul fugea
Potera 'mi'l ajungea,
Mânile'n el înfigea
Și'l ducea la Coragea.

Seara cam pe la Apus
Când la Curte El fu dus

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

335

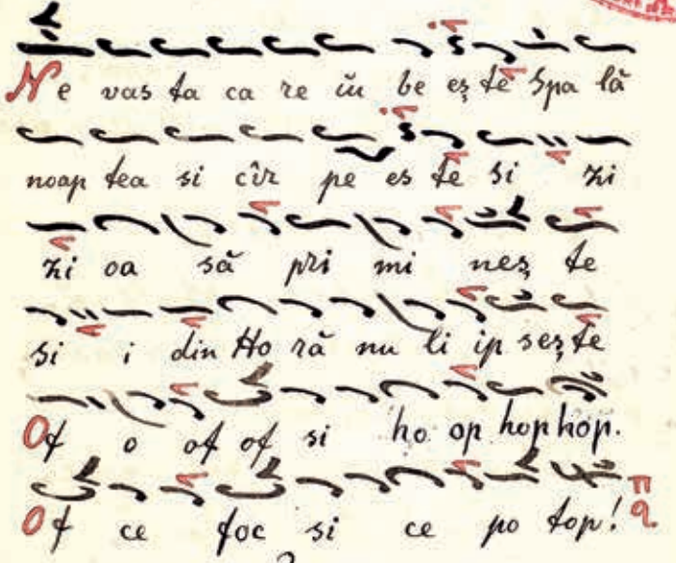
645.

Cu tovarăși în rând pus
Așamĭ cânta cu glas sus.
A. Pann.

Cântul jianului este la litera S.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Cîntul 324. Modul 8 Tla. T.

2.

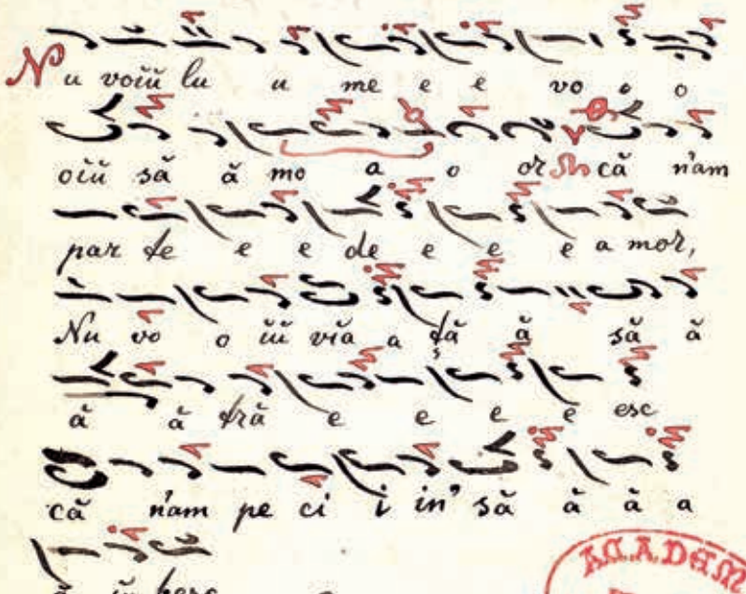
La Horă dacă se prinde,
Inima ĭi se aprinde,
Foc tot trupul îĭ coprinde,
Danțul înainteinținde.
Of. scl.

646.

Sare ca o Căprióră,
Dă din mâni de parcă zbóră
Ca o pasăre ușóră,
Se ióteințrece la Hóră.
Saltă, pasurileîndeasă,
Ca o Măeastră alésă,
Plâng copii ei nuĭ pasă,
Nic de casă, nici de masă.
Jócă până înserézză,
Si până se înoptézză,
Si tot nu se'n destuléză,
Nici ostenește să cază;
Iar barbatul ei, săracul,
Tot pe drumuri în tot vacul,
Aci la Móră cu sacul,
Saci cu carul la Dracul.

647.

Cîntul 325. M: Al. T.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

2.
De cât să arz tot în dor
Mai bine'ntrun cias să mor,
De cât unde merg si zĕz
Tot întruna să oftez

3.
Că pe care ochi am pus
Ca un Sóre 'mi-a apus,
Lumea 'mea întunecat
Si inimămi a secat;

648

4.
Ah, Noroc vrăjmaş, cumplit!
Tu iubireămi ai răpit,
Tu fericeami ai luat
Si pe alt ai bucurat.

5.
Nu voiŭ dar să mai trăesc,
Voiŭ să mor, să mĕ sfârşesc,
Hotărâsc cu un cuvânt
Azi să întru în mormânt!

6.
Ah! al meŭ Suflet ŭbit!
Vin' de vezi cât sînt scârbit,
Vin' să vezi cum o să mor
Oftcat si plin de Dor!

Cantul 326.

N'ar mai fi de fin' pomană,
Puturóso si vicleană!
Tu te culci si dormi ca dusă
Far'că eşti în Mormân pusă.

337

649.

Si de scoli, de speli pe față,
Îți zi aer si viață,
Te arăți gardée mare,
Poruncești si faci strigare.

Ai o Oae și o Văcuță
Și o Colibă de Căruță,
Nu te saturi nici odată
Umbli suptă, leșinată.

Îmi dici să de rău pe tine;
Însă tu nu ești de mine.
Veste cât de multă ți faci...
Știu zu pentru ce nimi placi.

Ucenescu.

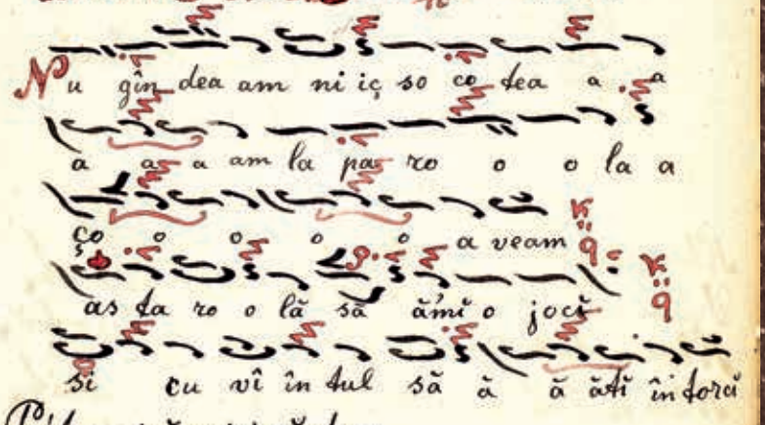
Cântul 327.

Nam gustat vro dată, în tóta viață
Vro un minut mai dulce sau mai fericit,
Nam putut să aflu a lumii dulceață,
Nam putut a zice: acum sunt norocit;
Plin de ne odihnă, plin de ne răbdare,
Pătruns de durere, pe gînduri zăceam

650.

Cufundat în lacrimi, cu ne încetare
Ranele în pieptumi cu jale spălam;
Dar nimic nu ajută, nimic nu slujește
De aș versa lacrămi o lume sănnec,
Pe cât póte face, pe cât folosește
Un minut cu tine dulce când petrec.
Când de văz pe brațem de dureri răsuflu,
Și vindecă ranami, suspinu încetez,
Aromatici zefiri imprejurumi suflu,
Și atuncea numai Eu simț că viez.

КАНТЪ 328. Мωдъ Πа. Т.

Póte nici pricină dam,
Nici prea greu foc nu avém;

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

651.

Iar' acum mĕ chinuesc,
Cam pornit sĕ te ĭubesc.

Si umblu mort între vii,
Iar' tu nici nu vreĭ sĕ ştii,
Facĭ hoas, sĕ mĕ vedĭ în foc
Si sătĭ batĭ de mine joc.

Dac' amorul meŭ nul vreĭ
Nădejde la ce îmĭ dai,
Si acum mĕ lasĭ sĕ mor
Chinuit si plin de dor.

=Am vrut sătĭ întorc Dulap
Ca sătĭ bagĭ mintea în cap,
Sĕ nu fiĭ copilăros
Şi şa lesne amoros.

Ionn.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

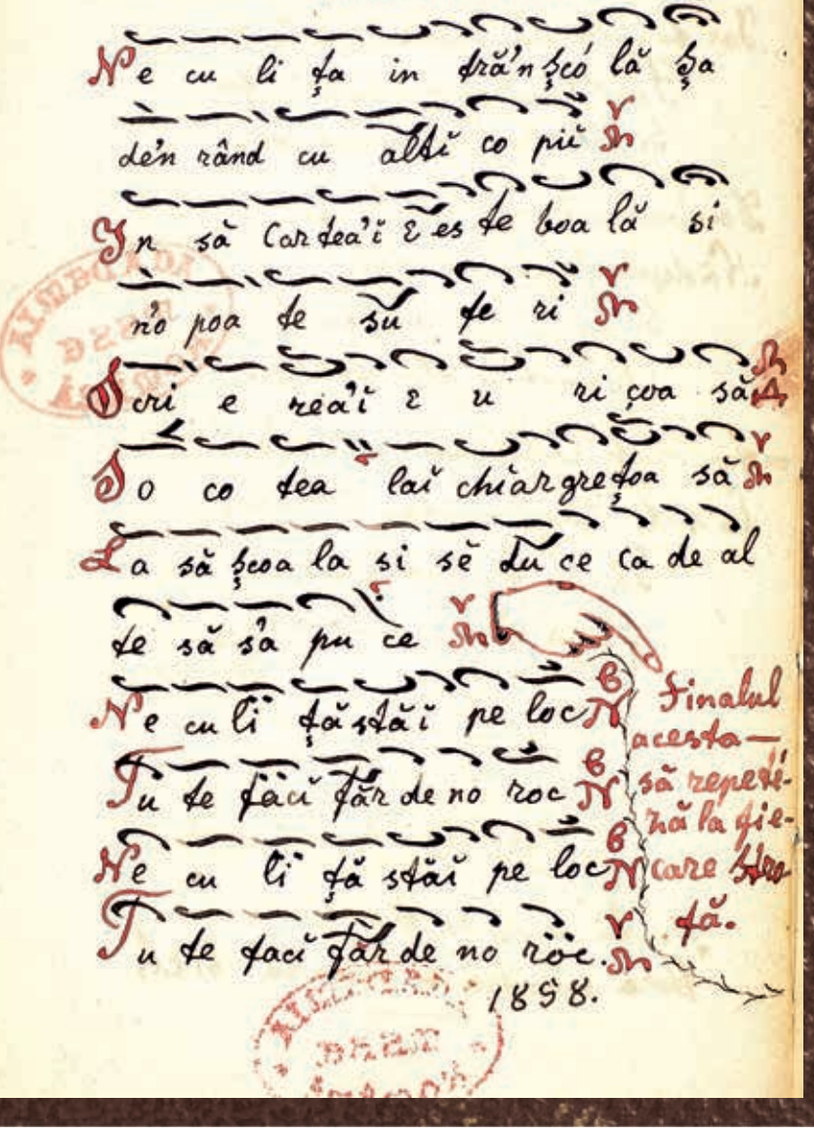
Cîntul 329. (spre ştiinţă)

Mirele Romîneĭ.

Nuntă mare si frumósă,
Horă mândră si voĭoasă. si c.l.

652. **Cîntul 330.**

Cânt moral, de şcólă. Melodiea de Ucenescu. Modul ♫ Hi. T. Allegro.

339

653.

—2.—

Nicolae intrân dată
Servitor la un ţăran,
Dă de sapă şi Lopată,
De Sacure, de Ciocan.

Somnul place şi mâncarea;
Dar' nu truda şi sudórea,
Şi nici patru săptămâni'
Nu şezú l'ai săi stăpâni'.

—3.—

Neculiţă cum gândeşte:
Nú' mai bine ca la oi;
Somn destul! de ţi prisoseşte—
Şi de fóme nai nevoi,
Umbli prin poeni' cântând
Fără bând şi faţ mâncand;
Dar' vin vânturi, vin şi ploi'
Şi el fuge dela oi.

—4.—

Merge-a cuma la Cetate
Intră ici... şi dincolea...

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

654.

Dar' pre cum şi Vântul bate—
Astfel schimba mintea sea.
Ieri e rau, colo nui bine,
Astăzi merge, mâne vine,
Azi e faur şi Mărar
Mâne Bucíu şi Căldărar.

—5—

In sfârşit din Niculiţă
Nicolae s'au facut;
Dar' sirmana mintuliţă
Tot micuţă 'ia stătut.

Şi acum cu Trastân spate
Ia d'alungul cele sate,
Şi şătenii' numei' pun:
Neculiţa cel nebun.

Vai, de ce nai stat pe loc!
Teai facut far' de noroc.

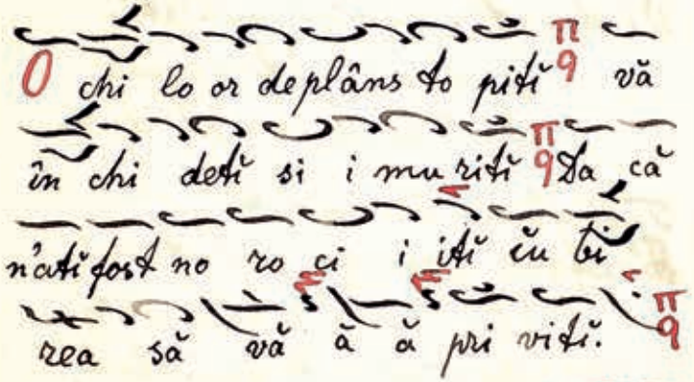
340

655.

Cîntul 331

Asupra despărtirii

Modul 8 na. t.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Buze muceten amar
Nu mai trăiti în zadar,
Că de voi să depărtat
Gura ce ati sărutat.

Peptule slăbit de chin
Mori si scapă de suspin,
Că iubirea ceai slăvit,
De tine s'au desfipit.

Mânilor vă înlemniti,
Muriti, nu mai pipaiti,

656.

C'ati pierdut pă cel drupşor
Ce'l stîngeati în braţ cu dor.

Piciorelor! încetati,
Vă taceti, nu mai umblati,
Dacă calea vă ati răpus
La iubirea ce mă ati dus.

Trupule de dor bătut
Prefăte pământ si lut,
C'ai rămas înstreinat
De iubireati depărtat.
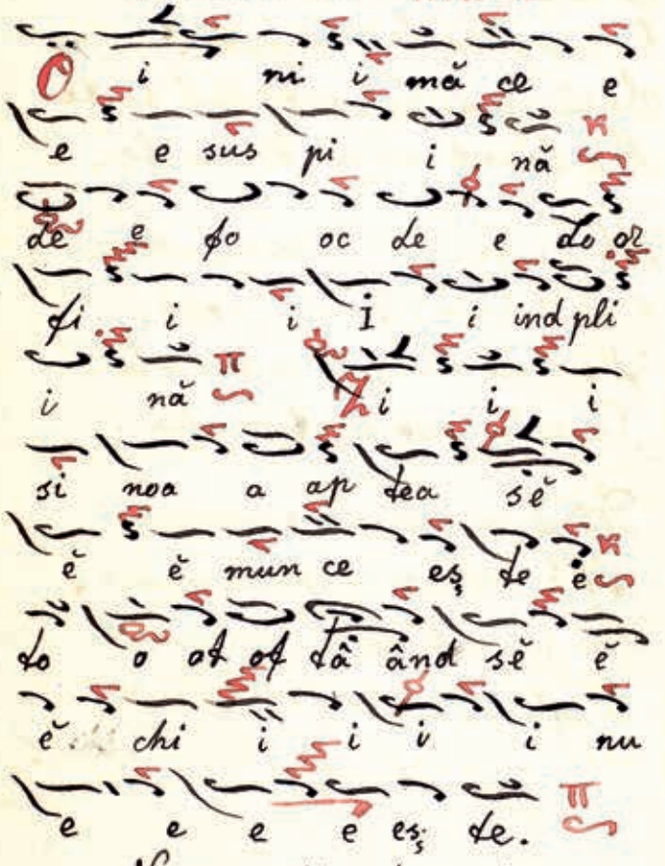
Gură, limbă si tu glas!
Amutiti din acest ţas,
Că de voi să depărtat
Iubirea ce-ă ti desmerdat.

A. Pann.

341

Cîntul 332. 657.

Modul 𝄢 πα. ţ.

Nu e rană mai amară,
Nici mai arzătóre pară,
Ca rana ţo da Amorul,
Şi focul ce îl dă Dorul;

658.

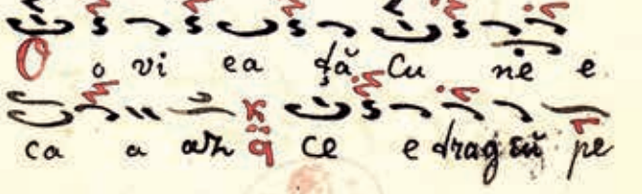
Că m'a sagetat odată
Cu cumplita lui săgiată,
Şi rănindu-mi pieptul fórte
M'a lăsat atins de mórte.

Ah! întinz mîni din putere
Şi îndurare n'am cui cere,
N'am pe nimeni cu dorinţă
Ca să-mi dea ajutorinţă;

De dureri şi de suspine
N'a rămas inimăn mine,
Şi pe cât este rămasă
E ş'aceia de foc arsă.

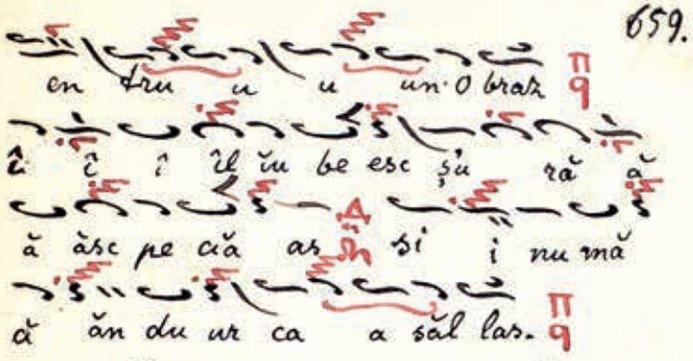
A. Pann.

Cîntul 333. Modul 𝄞 πα. ţ.

342

659.

Nu poç, nu poç fără el,
D'aş trăi ca în Duel,
Mai bine voiu suferi,
De cât a nu'l mai zări:
Că are un firesc dar,
De cât e dulce şi-amar,
Cum mă răneşte în piept
Mă si vindecă drum sfert;
Vedi d'aceasta nu mă'ndur,
Îl privesc ca pun răsur,
Şi'i rog viaţă, a trăi
Cu Dînsul a vecui.

A. Pann.

---

660. **Cîntul 334.**

1.
Or cine vă'ndrăsni
De bine a vorbi,
Vrând a'te lăuda,
Acela n'are minte;
Căci unde ar căta
Cu prumsetea ta
De a se potrivi,
Nu se găsesc cuvinte.

2.
E mult mai folosit
Acel om fericit,
Ce vede al său dar,
Să mire şi'amuţeşte;
De cât cel cel'n zadar
Cu feţe ce'i se par
Că'l are fi nimerit,
Drea prost îl ştrugăveşte.

3.
Asa eu nu'ndrăznesc!
Dar' chipul 'şi'l găsesc
Cum mijloc ne'ştiut
Închipuit în mine,

343

661.

Chip ce dar ți văzut
La toți slăvit, plăcut,
Ar fi ast chip cerec
Întocma ca și tine.

A. Panu.
Catincutiu.—

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

Cîntul 335.

1. O vai mie! ço să fie!
Cêmu dă chip ne încetat!
Peptul parcămi să sfîsie
De un foc înflăcărat.

2. Ziua, nóptea numi alină
La dureri mari ca întins,
Inimămi tot des suspină
Pătimi trupul 'mi-a coprins.

3. Tómna Vifor, Vînt mil stinge,
Cu asupral dogorese,
Iarna ghet, ger mil învinge,
Nul recesc, nul domolesc.

662.

4. Vara pe carbuni mănținde,
Arsu, mă frig și mă topesc,
Apa mai mult mă aprinde,
Nu poc să mă răcoresc;

5. De văndoo păsărele
Cum stau și se gugulesc,
Fericirea dintre ele
Prăvnesc și mă mîhnesc
mîhnesc;

6. De răsună vreun clopot,
Eu de Car îl socotesc,
Parcă cai mergînd în tropot,
De ŭbitul îmi vestesc.

7. Când nadejdeamŭ și părereamŭ
M'amăgește în deșert,
Ție adaogă durereamŭ,
Rane 'mi se 'ntind pre piept.

8. O vai! Dómne, ço să fie!
Ție cu plânsóreți spunu,
Tu 'mi arată ce-alifie,
Sau ce leac la piept sămi punŭ!?

Cântul 336. Răbdarea. 663.

O răbdare sfântă, bun mântuitor,
Liman de scăpare tu ești tuturor.
Din copilărie tu mă bărbățișași,
La ceasta nevoea luptămi protejași.

D'ori cân prejurare tu mă izbăvișii
D'ori ce veninare tu'mi-o îndulcișii.
Multelemi necazuri a ți le descri
Ție sunt cunoscute, nu mă părăsi.

Tu si la'nsurareămi cu mine venișii
Si multele valuri 'mi le stăvilișii.
Râuri de necazuri ce vream aneca,
Le puseși hotare a nu mă calca.

Furtuni când bătură mă adăpostișii,
Vrăjmași să sculară si îi risipișii,
Mai trimis cu gîndu'n vecul bătrânesc
Ca săl eau de pildă, să me răcoresc,

Mieu pus de icónă pre câți leau urmat,
Câți lân bărbățișară si au triumfat.
Scorpii, șerpi, bălauri ei au biruit,
Tu leai dat putere si șau izbăvit.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

664

Răbdare, răbdare! Zid apărător,
Vino, fiimi razim, stâlp sprijinitor:
Îmi cunoști consórta care îmi dă chin,
Vino si me scapă de cumplit surpin.

Numi zugrăvi plată, desfătări cerești,
Nu voiu să mai sufer zile tiranești,
Pentru nențelegeri amărât trăiesc,
Ah, viațami scurtă rău o cheltuiesc!

Vedi dacă se póte stavilă să pui,
Șămi ridici nevoia, căndreptare nui.
Sórteami inpilează viața la pământ,
Nam în veci odihnă, nam nici crețământ.

O, răbdare sfântă! dămi a imita
Șia lua de pildă chiar numirea ta.
Solomóne drepte! tu pilda neai scris,
Tu cunțelepciunea ai cântat șiai zis,

Că: lei si bălauri tot se îmblânzesc,
Eau învățătură, se domesnicesc:
Iar a țelii bólă nare nic un leac,
Nore îmblânzire, ea-e crudăn veac.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

345

665.

Ca Vîerme ce róde pomi verzi si copaci,
Ca Rugina Fierul, si n'ai ce să faci,
De Consórtă bună câti sînt norociti,
Le sînt cununi scumpe, viez liniştiti.

Eroă Răbdare! Dămi un bun răspuns,
Numi curma viaţa, vedi cum am ajuns.
Nu mai am putere, viaţa numi răpi
Si Petec de Petec numi o fot cârpi!

Stie cel Eternic- cât d'amărât sânt,
Care sórte'n parte la toti pre Pământ;
Stie ce Consórte ie pe capul mieu,
Care îmi răspunde ca un Dumnedeu,

Prin Răbdare, zice, vă veti mântui
Despre câte rele vă veti bântui.
Vino dar' Răbdare, vino nunceta!
Vino că prin tine voiu înainta.

Trista mea viaţă tu o sprijinesti,
De ari ce ispite tu mă mântuesti!
Tu 'mi ai fost si Scóla, tu învăţător,
Team avut în patimi ca un Protector.

666.

Ale tale sfaturi 'mi a fost de folos,
'Mi-ai dat mangâere'n timpul dureros.
Tu pe câti te-ascultă aşa'i înbunezi,
Le dai cerești daruri si-i încununezi.

Nu flori împletite ce se veştejesc,
Si putrezitóre, lucru pământesc,
Ci de raze sfinte luminând mereu,
Drept răsplată bună dela Dumnedeu.

O maică Răbdare! nu mă părăsi,
Tu îmi ești speranta sprijin ami găsi.
Sunt perit atuncea când mă vei lăsa,
Fiimi mie razim si numi va păsa.

Voi să mor cu tine, să mă'ncununez,
Cu tine'n braţ viaţa'mi voiu să'ncetez.

Anton Pann.

N. B. In Anul 1852. Aflându-mă ca Hetar. (Culegător de litere în Tipografia Dascalului mieu Anton Pann- pe când Hetueam această poesie.— Văd că se deschide uşa Cancelariei Dascalului mieu- si iat apare în uşe Domnul Pann, zicând: — George! Mai ai din Manuscrisu ce ţam dat „Rabdarea"?

345

Mai am doo strofe. am răspuns. 667.
Bine. isprăvește-l; dar sămămi pui numele de desupt.— nu voiu. îl dau în dar. Citește-l si tu mai des.... Ești tânăr căsătorit si încă nu știi cunoști sotia.. si cu cuvântul din urmă— a dispărut închizând ușa.....

O Dómne! gîndeam, mia amintit sotia
Cu care numai sase săptămâni am viețuit— si lăsând-o am venit aicĭ la învățătură.... Ce descriere va fi în poesia aceasta?!...si îngrijat si plin de întristare am gătat de cules poesia "Răbdarea,, si corectând-o bine o am așezat la teasc si dându cerneĭlă am scos o copie si o am dat Domnului mieu— apoĭ am cules mai departe alt cânt cu melodia împreună.

De regulă Domnul Pann pleca la 9. ore dimineața cu buzunarele pline de cărți pe care îndată le împărțea la amatorii de poesiile sale pe bani. La doŭo ore punct era în Cancelarie, si până la templul mesii— corecta copiile dela doŭo teascuri; apoĭ se punea la masă cu plăcere. De regulă la Masă tot deauna avea supă în care tăĭa mărunțel Cașcaval trimis dela Brasov ~~de~~ de patronii mieĭ: Protopopul Ioan Popasu si

668.
proto-Diaconul Episcopese Iosif Barac. La friptură bea o Oca de Vin cu Borsec, care cu lada de 50. Sticle îl trimetea (fără asĕ gata vro data) Reprezentanția Bisericiĭ ceĭ mari gr. or. din Brașov Hramul Sf: Nicolae. pentru Osteneala ce avea cu mine în Arta muzicii bisericești.

După masă fuma un Cîubuc, apoĭ să culca o oră. Sal lăsăm să odihnească.

La patru oare tot deauna începeam din lucru— pentru ane mai odihni si a gusta ri câte ceva putin.—

Toți colegiĭ mieĭ înbucau, povesteau si se chicăiau. Eu ședeam îngrijat lângă Casția cu literile si n'aveam nici un gust de mâncare. Coconița Fincuța (Sotia Domnului Pann) Văzându-me stând îngrijat-mă chemat afară întrebându-me că, ceĭ lipsește de stau așea— ĭam spus de poesia ce am culeso- si despre cele ce mĭa zis D. Pann.— si cu un zimbet plăcut mĭa spus, ca, poesiea aceasta privește pe Domnul Pann si pe a doa Sotie asa cu care a trăit fórte rău- si sau despărțit de ea urând si pe fiul său Lazar

cu desăvarsire! — si că sotia Dumisale 669.
Thamfira este călugăriță la Monastirea
Pasărea. Atunci am înțeles poesia Dumisale —
Si mi am adus aminte de "Povestea ălui" care
stă în Povestea Vorbii tomul II. care se începe
așea: "Multi dorese singurătatea, dar eu de ea
sînt-săturat!" Acolo zice D. Pann:
"Cunoscut si stimat este cam mai fost căsătorit,
Am tinut două neveste si nici una n'a murit.
Una mă lăsă pe mine, pe una o lăsai eu,
De am trăit rău sau bine să ne erte Dumnezeu.
Șapte ani trăii cu una si mereu mam judecat,
Gîra, mira totdauna, dar în sfîrsit am scăpat.
Cu a doua făcui casă si la al zecilea an
Vrând să se facă mai grasă mă urâ și îmi fu dușman.))
Si după ce aflai si aceasta — mam liniștit, ur-
mând mai de parte în drumul meu.
Ucenerescu.
1852. Bucurescĭ. Hud. al D. A. Pann.

Cîntul 337. Modul ♀ πα. 4.

Oh oh oh te rogaĭbi mi i lă 9 d'un sir
man si do o co o pi i lă! π 9
Ba ba ba ba ba ba ba ba ba ba

si re to ba eu nu sint de dan da na π 9
sa mĕn se le cu a mo or si sa mi
dai cu pi șor. π 9
Si tu de mine se ritzi
Si să mi faci din ochi bitz.
— Oh te rog! — fugi nu voiu.
— Te rog pentru Dumnezeu,
— Na, na, na, — nu fii rau,
Fevge, fevge satana.

Cîntul 338.

O! iubita mea cea dulce,
Stăi nu fugi, nu te duce.
Așteptă mă rog ferbinte,
Să ți întreb dóo cuvinte,
Ce ți am gresit? vin' dĕmi spune,
Nu fărbi dame răpune.
Or nu ți mai aduci aminte?
D'ale tale juramînte. —

671.

Când ziceai, că, pîn' la mórte,
De min' nu te vei despărte.
Póte că nu vrei creştină?
De me urăşti fără de vină.
Dute; dar va veni vreme,
De vei plânge şi vei gême,
Când te văjunge cu boală,
A ta jurata parolă. . —

A: Pann.

Cântul 339. Oltenesc.

Oltule, Oltețule!
Secat'ar pâraele,
Să créscă dudaele,
Să trec cu piçórele.
Of! Oltule rău turbat,
Ce vrei asea turburat!
Ce te repezi ca un smeu,
S'îmi oprești pe Nitu meu!
Schimbați, schimbați apele,
Slăbească virtejele,

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

672

Săți văz petricelele,
Când trec fetișórele
Sale spelí piçórele.
Vaca neica! nu e neica!
Că dar ți venit neicuța
Dar ți cunoscut leicuța,
Cine vine nu e neica.
Vîntule dute deți spune
Că tăbăbilei nu'i bune,
Că Floricăi duce dorul,
Și'i întelenit ogorul.
Vino Nitule băete,
Ce faci lelea sa te-aștepte?
Busiocul a'negrit,
Rosmarinu-a'ngălbenit,
Lelea plânge, să jelește,
Nimeni nu le îngrijește.
Vino Nitule băete!
Ce faci lelea să teaștepte?

vechiu popular

Cântul 340.

673.

Osebire amară
Osebire rea,
Osebire cu pară
Osebire grea,

Tótă lumea'm pare
Tad întunecat,
Ș'a ză luminare
'N negru îmbrăcat.

N'are bun nimică
'N ia de fericit,
Dacă îam rădică,
Chipuți strălucit.

Dar cu întîmplare
Chînd te dobîndesc,
Ale ză amare
Nu le socotesc.

Amor si zănire
'N mine să unesc,
Muncă si chinuire
'N dată mă găsesc;

ACADEMIA MISSA ROMÂNĂ

674.

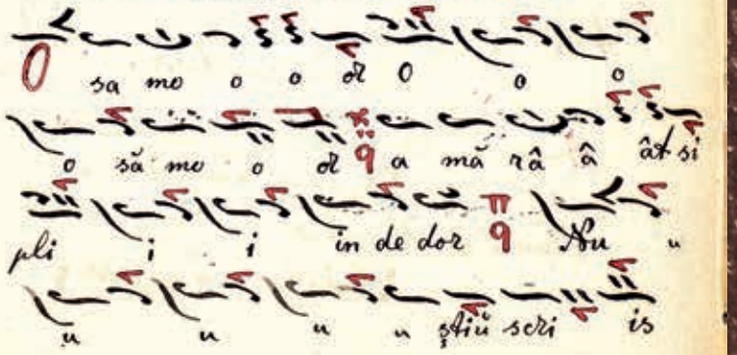
La tóte aceste
Împotrivămi sta,
Dar mai grea îmi este
Osebirea ta;

Peptumi dicălosul
Fără săl dorești,
Grea ne norocosul
Tot îl pedepsești

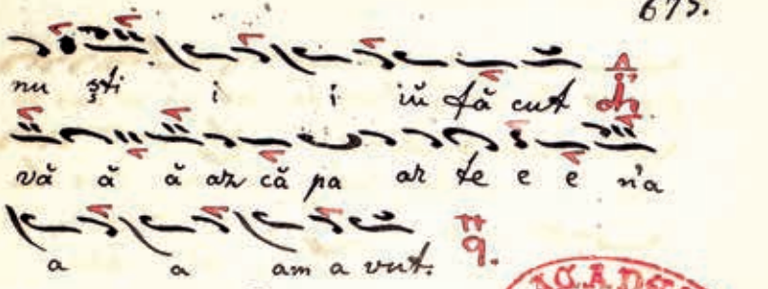
Ș'a ta osebire,
Care ne greșit.
Fără prelungire
O sămi dea sfîrșit.

Dimitrie Mihăescu.

Cîntul 341. Modul 9 pa. t.

675.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

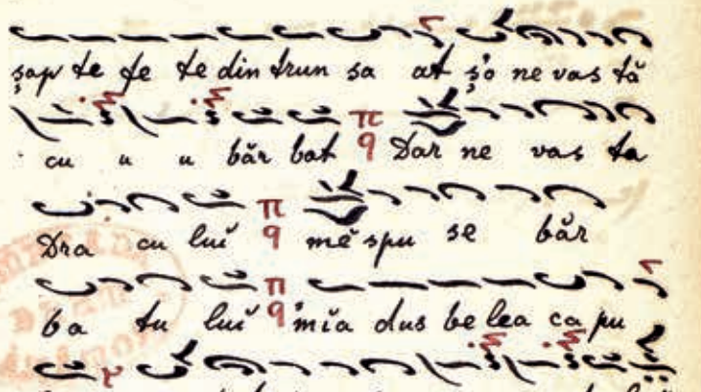
2.
O să mor, ah! o să mor,
Fără niç un ajutor.
Nam pe nimenĭ nicăirĭ,
Sămĭ dea ranilĕ lecuirĭ.

3.
Vedeţĭ frauĭ rĕĭ si fruditĭ,
Amarât si dosădiţi
Numaĭ unii cu noroc,
Si altiĭ să ard în foc.

Cîntul 342. Modul ♀ πα †.

676.

2. Fetele iar mă lasat
Că tóte sáu maritat,
Aŭ plecat după bărbat,
Si inima 'mĭ aŭ secat.
De nu credeţĭ ce vorbesc,
Si vĕ pare că glumesc,
Tóte să vi le numesc,

3. Să nu gîndiţĭ că bârfesc:
Una e Visa luĭ Bran,
Alta e Musa luĭ Stan
Cu care mă ŭbeam an,
Si luă pe nea Coman.
Unaĭ Voĭca dintre Teĭ,
Si Ilinca Vara ieĭ,
Ş'o ŭbeam ca ochiĭ meĭ,

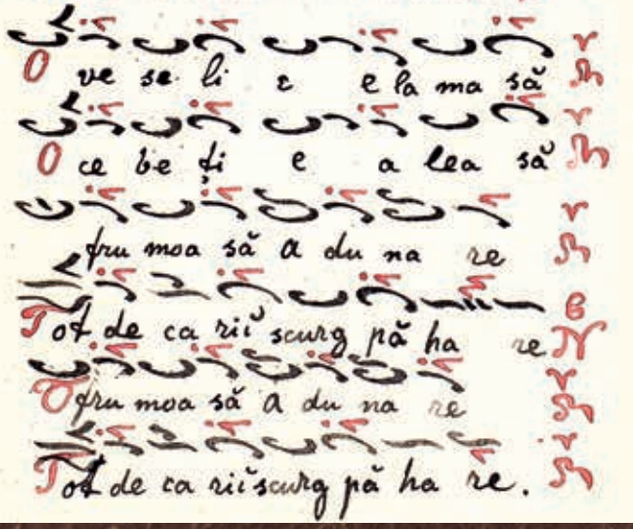
677.

Și luă pe nea Matei.
Alteu Florea din Valcea
Și Safta carèmi plăcea,
Dar' Marica lèn drecea,
Rană inimiòmi făcea.
Verde, verde în foiăț,
Ç'a fost verde și a uscat.
Ç'a înflorit sa scuturat,
Dar' ç'am ùbit nàm uitat.

corectat si întonat de
A. Pann.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

Cântul 343. Modul Hi.

678.

2.

O! ce bună învoire,
Că toți au gust de sorbire.'
Tot de carii Vin le place,
Și cu Apa n'au a face.

3.

Hai dar toți co glăsuire,
Cu chiot într'o unire,
Închinăm pahare pline,
Și să le scurgem toți bine,
Vivat!

A Pann.

Cânturi populare
Ce să cântă la pahare.

Adică: cel de sus — cel dela pagina 150, 637, 679,

Cântul 344. Hora vinului. 679.

1.
Batăl Vântul si Seninul
Păl de tot samănă Inul
Si nu sădeşte la Vită
Domnul milă sau trimiţă:

2.
Nu 'iar mai ajuta Dracu
Ălui de face Băracu,
Când va lua şîl vâncepe
Să cazăn el- să se'nţepe.

3.
Gasi-lar sughiţ si tuse
Păl de face fureĭ si fuse
Si nu sa pruni să sadéscă
Ţuica să se înmulţiască.

4.
Dumnezeu Sfîntul s'ajute
Ălui'a de face Bute.
Si să ferească de boale
Pe ăl de face la Oale.

Pann.

ACADEMIA MSSC Română

680. Cântul 345. Inele coprins de Dor.

Of Dragoste zburătóre!
De mulţi tineri stricătóre,
Tu aprinzi, tu dai dogóre,
Tu bagĭ inimi în vîlvóre.
Nică Sórele cît pripeşte
Nu arde, nu prăpădeşte
Ca tin' aşa vrăjmăşeşte
Inima ce pătimeşte.
O amar! o vaĭ de mine!
Cît mam ferit eu de tine,
Si acum iacă văz bine
Că Lanţul tău prins mă ţine.
Nu sînt lanţurile tale
De fier, de Oţel, de zale,
Ci de gînduri fără cale,
De dor si de multă jale.
Că maĭ făcut fără vrere
Să mă rănesc cu plăcere
De a feţelor vedere
Si să pătimesc durere.

353

681.

Mai băgat de vîrstă crudă
În nevoi și'n multă trudă,
Of! trupul meu cum arsudă!
Ochii de plâns'mi să udă!
N'am o clipă liniștită,
De suspinuri odihnită,
Inimămi e tot cărnită
De bóla ne lecuită.
Vai! ce bóla înfocată!
Vai! ce ne-astîmpărată,
De cugete turburată,
Sfarcămi e mintea turbată.
Grea e bóla de iubire!
Că te scóte din simțire,
Te aduce la uimire,
De nuți mai poți veni în fire.
Fugi Dragoste dela mine,
Fugi, eați și Dorul cu tine,
Chinurile sămi aline,
Lasămi zilele senine.

A. Pann.

ACADEMIA
MSSI
ROMÂNĂ

682.

Cîntul 346.

Jnsuratul pentru Zestre.

Orb am fost eu la vedere
Când 'mi am fost luat muere,
M'am bucurat la avere
S'am luat fără plăcere.
Luaiu Strigóica din lume
Ca sămi aducă bani sume,
Să mă fac bogat cu nume,
S'acum stă să mă sugrume.
N'am Pâine, n'am Cină cu pace,
Zioa, Nóptea nu mai tace,
Mă judecă cum îi place,
Cu Oaŭ și c'Oțet mă face.
Striga, își ascute Glasul,
De laudă în tot ciasul
Că'mi a dat galbeni cu trasul,
Cu ieĭ - tot îmi tae Nasul.
Din Guraĭ curg vorbe rele,
Mă amărăște cu ele,
Și Eu sufer, rabd în piele,
Vai de păcatele mele!

683.

'Jar plăcea să am muncească,
Ar vrea tot să poruncească
Altele să o slujască,
Și zăn Pat să odihnească.
Umblă tot înfumurată
La ochi de somn nespălată,
Cu capul nepieptănată,
Ca o Bufniță înpănată.
N'am să'i zic ceva să facă
Și ca oamenii să tacă
Ci bufnește, se înnécă,
Cum păcatele sămi placă!
Să sar să o bat mămi vine,
Să o las să fug, 'mi e rușine,
Nu știu cum să fac mai bine,
Of! amar si vai de mine!
'Miam uitat cu zi viața,
'Miam perdut tótă dulcéța
M'a coprins Negura, céța
Nimi vine sai mai văz fața.

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

684.

Aș muri, Mórtea nimi vine,
Aș drăi si nam cu cine,
Numai am thile senine
Ci tot d'amar venin pline.
Dómne! Dómne mărog ție!
Scapă sufletde urgie,
Taci viața zi, or mie,
De cât tot așa să fie...
O tu Mórte, Mórte dragă!
Vino de'mi o za întreagă
Cu tótă zi multă blagă
Și'n Pământ cu za o bagă.
Tot bunul 'ia tot banii,
De carii au si țiganii,
Tot cu zi-'mi a mâncat anii,
Trăiul mieu n'aibă'l dușmanii.
Mai flăcae! mai creștine!
Dăca vezi că iubiți vine
Nu te însura ca mine,
Ci deschideți ochii bine.

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

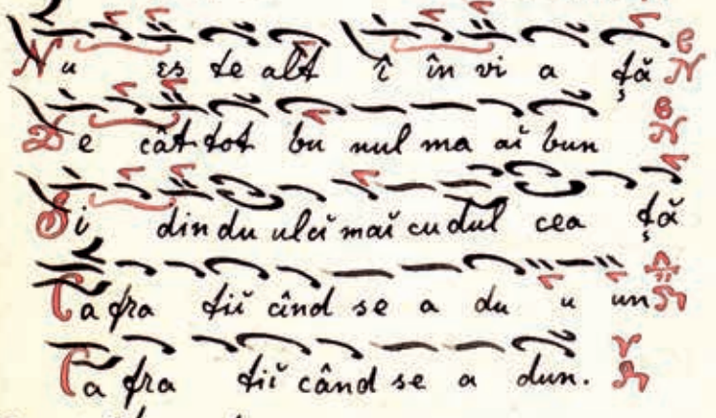
355

685.

Apărăte de maestre,
Nu te bucura la Zestre,
Cin' le cantă aceste
Mintea lui ne cóptă este.
Ci caută una ca să'ți placă,
Nu căta că e săracă,
Care pe voe să'ți facă,
Când îi vorbești ea să tacă
de Anton Pann.

ACADEMIA RSR BIBLIOTECA ROMÂNĂ

Cântul 347. Glas 8-lea. Lăt. Sh ni. 4.

Când Dragostea împreună
În mijloc o priimesc,
Și făcându-și voe bună

686.

Cu dânsa se veselesc.

Căci Dragostea unde merge
Și unde o priimesc,
Întristarea la toți șterge,
Și toți mulțămiți trăiesc.

Dragostea ori unde trece
Și unde pe ea o cinstesc,
Cu ei ca frații petrece
Și îi face de se unesc.

Dragostea unde se duce
Și unde o prețuesc,
Viață dulce le aduce,
Ura din mijloc goniesc.

Dragostea în or ce casă
Când o chem și când o vor,
Stă ca o floare la masă
Și zâmbește tuturor.

Ca Dragostea mai scump nume
Nu ie pe acest pământ,

687.

Ea e împărătésăn lume,
Ĭ tóte supuse sînt.

Dragostea nu sĕ măreşte,
Nu sĕ înnaltă de loc,
Dragostea nu pismueşte
La al altuea noroc.

Dragostea nu să mîndreşte,
Nu gîndeşte la al său,
Dragostea nu să trufeşte,
Nu voeşte altuĭ rĕŭ.

Dragostea nu să mînie,
Fartă orĭ si ce cuvînt,
Dragosteăn plieteme
Este mare pre pămînt.

Dragostea suferă tóte
Fără a să supăra,
Dragostea rabdă cât póte,
Fără a să miezora.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

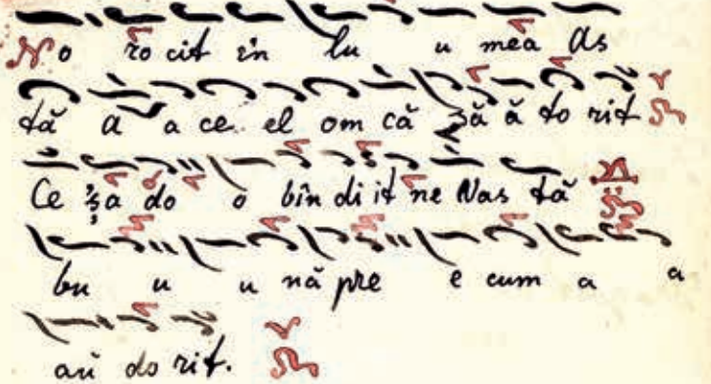
688.

O Dragoste! Tu scump nume!
Vino să te îmbrăţişăm,
Să trăim cu tinerĕ lume,
Cu tine să nĕn gropăm.

A. Pann.

Cîntul 348. Modul de Hi. T.

Casatoria fericită.

Că petrece tot dĭaună
Fără gîlceviĭ si nevoĭ,
Iubindusе împreună
Se înţeleg amîndoĭ

689.

Intru tot'alor viață
Fără de scârbe trăesc,
Se bucură cu dulcéță
Amândoi când să privesc,

Tot cu plăcute cuvinte
Unul pe alt se cinstesc,
Cu liniște si cu minte
Tot d'auna îșĭ vorbesc.

Nu umblăm cărărĭ deșarte,
Ori încotro ne pâsesc,
Si o parte ș'altă parte
Cinstea casii ĭșĭ păzesc.

La necazurĭ se înbună,
Unul altuea crekând,
Suferă, rabdăm preună
Nenorocirea văzând.

Ferice d'acea'nsoțire,
Unde e ast-fel de traiŭ,
Zic, fără de prelungire,
Lumea lor le este Raiŭ.

A Pann.

690. Cântul 349.

Deștea. Modul 9 na. 7.

O pri ci nă mi nu na a tă ă
Din ce pu ut din lu mea toa tă
Așa glăsuește
Până să sfîrșește.

Din ceput si din vecie
Bre cum la Carte ne scrie:
Că ie lumea înșelătóre
Si fórte amăgitóre
Cânșală si amăgește
Si pre toți îi prilostește
Ales pre cei bogați fórte
De nu mai gîndesc la mórte,
Că vorbesc din avuție
Si se țin în semeție,
Ca când tot o să trăiască
Si lumea să moștenéscă.
Si când în cea du pă urmă,
Viața dacă 'li să curmă,
Mor întocma ca tot omul
Si bogatul ca si robul,

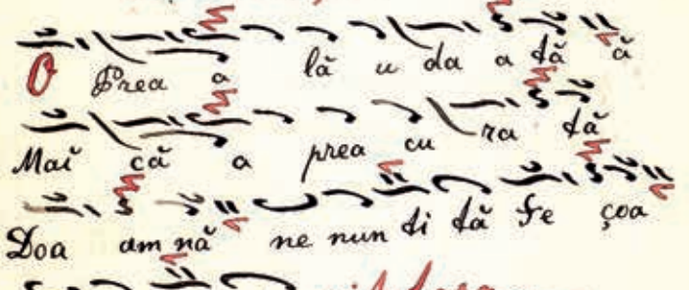
691.

Că Moartea nu va să ştie
De averi si bogăţie.

Cules,
Dres si dat Viers.
de D. Panu.

Cîntul 350. Neredos 88. T.

de ale Naşterii Dlui.

si totaşa.—

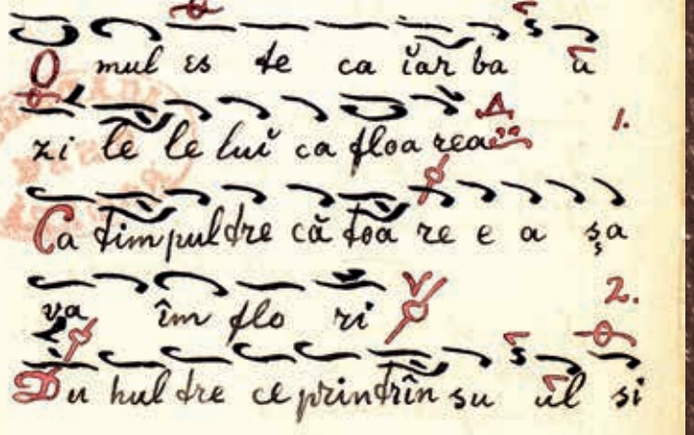
Ceiă ce pre sfântul
Dumnezeu Cuvântul
Lai născut în lume,
Mai pre sus de nume,
Tu ne eşti Stăpână,
Izvor si fântână
Plină dedulcare
Fără în putinare.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

692.

Pre ceî ceîn viaţă
Îţi cânt cu dulceaţă
Ceata Creştinéscă
Si Duhovniceasca,
Cu milăîi adapă
Si de releîi scapă!
Cu bineîi înfrădeşte
Si îi întăreşte!
Si în a ta mărire
Ceăntru ne murire,
Dăle lor Cunună,
Cu sfinţi în preună!

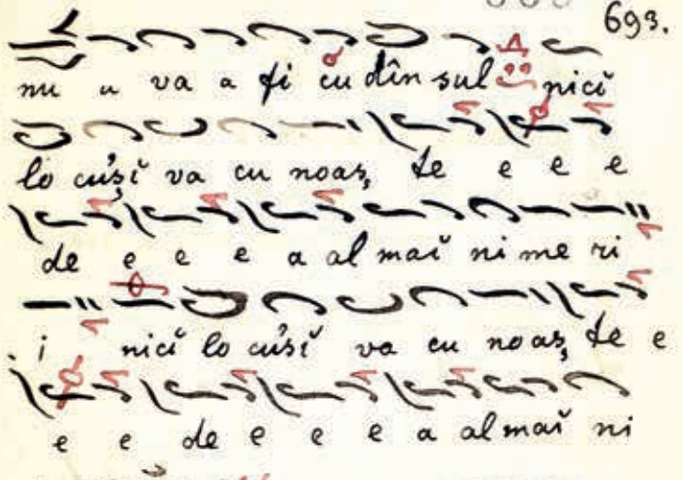
Cîntul 351. Modul 2 Ni. T.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

359

693.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

2.

Căci când întinerește,
Este în Primăvară,
Iviț ca Țarbă fără,
Din Pământ răsărind:

Ca flórea din grădină,
Când bobociiși debină
Și mândră înflorește,
Veselă și zâmbind,

3.

Iară când îmbărbătie,
In Témnă să ivește,
Când Țarba veștejește,
Și începe a să usca.

694.

Ca flórea cea smolită
Și de Brumă pârlita,
Din zi în zi începe,
Capuńjos a'și pleca.

4.

Iară când îmbătrânește,
Atunci intră în Iarnă,
Când începe sa çarnă
Și să'nalbéscă tot.

Ca flórea cea uscată
Și'n séma ne băgată,
Ța pierde sub Țăpadă,
Ca când nici n'a mai fost.

5.

Așfel dar este Omul,
De ori ce stare'n lume,
Aibă ori și ce nume,
As-fel e trecător.

Cât să se ostenéscă,
Slavă să dobândéscă,
In zadar îi sânt tóte,
Dacă e muritor.

Anton Pann.

360

695

Cântul 352. Modul ii ra. T.
de ale Năsterii.

O ce veste mi nu na dă ii Vit le
em mul ne a ra dă ii că s'a născut
Me si a ii Din a lu mi i de ço
rin ța ii Prin de sus bu na vo in ță ii
Din de ço a ra Ma ri a. ii

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

2. S'au ivit o stea frumósă
Dintre tóte mai alésă,
Pre Cristos au însemnat.
Au văzutŏ toți păstorii,
Și de stelen chinătorii,
După dînsa au plecat.

3. Veniți și noi credincoșii
Să cântăm cu cuviosii
Și cu magii persiani:
Slavă tie tie în vecie,
Cel ce-ai vrut așea să fie.
Lăudămuten multi ani!

696.

Cântul 353. ii ra. T.
Altfel ca cel din dos. — în tóte.

O ce veste mi nu na dă
În Vitleem ni s'a ra dă
Că s'a năs cut din Duh sfînt, ii
Fe ciŏa ra cu ra dă ii
Mergînd Iosif cu Maria
În Vitleem să se scrie,
Într'un Sălas lângŏ oraș,
A născut pre Hristos.

Pre fiul cel din vecie
Ce l'au trimis Tatăl mie,
Să nască, ra să crească,
Să ne mântuiască.

Păstorii văzură dară
Din ceruri lumină rară
Fluerau îngeri cântau
Cu toți se bucurau.

După o stea luminoasă
Dintre altele aleasă
Trei crai după ea mergeau
Și daruri aduceau.

697.

Veniți și noi credincioșii,
Să cântăm cu cuviosii
Și în genunchi să cădem
Lui să ne închinăm!

Cîntul 354. Visul Copileĭ.

1.
Odat' o copiliță visă un vis frumos
Era par' că în grădină la flori plecată jos.

2.
Și 'n cetișor veniră la ea trei îngereĭ,
Și 'i deteră bineță cerând din flori și eĭ.

3.
„Vĕ dau prea bucuros din cele c'avem noĭ;
Dar' si voĭ să'mĭ aduceți: de care cresc la voĭ!"

4.
Și îngeriĭ veniră ținând a lor cuvênt
Ș' aduse flori din ceruri Copileĭ pre pământ:

5.
Modestia cuntță, blîndeța îĭ urmă
Sinceritatea sfîntă cununa încheĭă.

N. Boĭu.

ACADEMIA MSC ROMÂNĂ

698.

Cîntul 355.

La Mormântul unuĭ școlar.

I.
Oh! amar durere eară
Iată, eat' a nimerit
Săgeata morții amară,
Crudă sia nimicit
O dragedă floricică
Minunată, frumusică.

2.
Tocmaĭ începea să crească
Sub un prea minunat scut
Și crescând să înflorească
Și s'aducă dulce fruct.
Ca oĭ când să răsplătească
Bunătatea părintească.

3.
Iatăcum să vestejește
Acest dulce frumos Crin
Și de noĭ să despărțește
Și se face peregrin
Lasă lumea cu tristețe
Și să duce să se 'nchine.

362

4. 699.

Că pronia cea Cerésca
Soli din ceruri au trimis
Ca de noi să'l despărţésca
De lume, umbră si vis
Şi ţărâna va să'l primésca
În ceata cea îngerésca.

5.

Dute, dute înger dulce
Cu al lui suflet smerit
Că astăzi i se aduce
Darul cel ne preţuit:
Desfătare, bucurie,
Fericire de vecie.

6

Eată'ţi trupul putrezeste
În al pământului sîn
Ear' sufletul'ţi înfloreşte
În locaşul cel Divin.
Dute, lasă acest haos
Si petrece în răpaos.

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

700. Cântul 356.

O Românie! o dulce ţéră!
De ce strigi care ne contenit,
Că inimicii o sórte-amară
În viitoriu'ţi au pregătit?

Nu ai tu oare téra Română
Destulă forţă in ai tăi fii?
Cearcă o dată, alarmă sună,
Si'ţi vor răspunde sute de mii } bis

2.

Intrigă, ură si calomnie
Ca plévan vînturi s'or spulbera.
Si mic si mare cu bucurie
Lângă Stindardul'ţi vor alerga

Nu! inimicii nu vor ajunge
Nici pân'la umbra pasului tău,
Căci s'or preface în riu de sînge } bis.
Dacă'ndrăzni-vor să'ţi facă rău.

3.

Din Tisa'n mare, din Champ în munte
Oraşe, sate, déluri si văi,
Sort urme veconici în a lor frunte,

Din eroismul fiilor săi 701.

Dar sună odată și prin etere,
Vocea română vei auzi:
La frontiere, la frontiere,
Avem cu toți țara a păzi! } bis.

D. Niculescu.

Cîntul 357. Trecerea Dunării
Marș național.

ACADEMIA MSSA ROMÂNĂ

1.
Oștile stau față în față
Strânsen câmpul de război.
Lupta própéi să începă
Lupta crâncenă d'apoi.

2.
Deci o! Maică, în streinată
În acest scurt și trist minut
Îți trimet încă odată,
În codată un sărut.

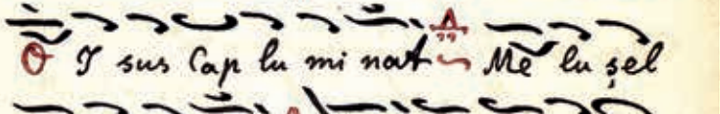
3.
Astăzi patria ne chiamă
Pentru ea ca să luptăm,
Cată dar' îmbrățișată mamă
Ori ce dor noi să uităm.

4.
Ear când vestea morții mele
Până la tine va sosi,
Să străbați munți și văile
Trupul mieu spre al găsi.

5.
Ne găsind'l de oprește,
Și te îndrépță cătră cer
Căci în acest loc locuește
Toți aceĭ cari în luptă pier.

L. Col. Boteanu.

Cîntul 358. Legiunea D.I. 68.

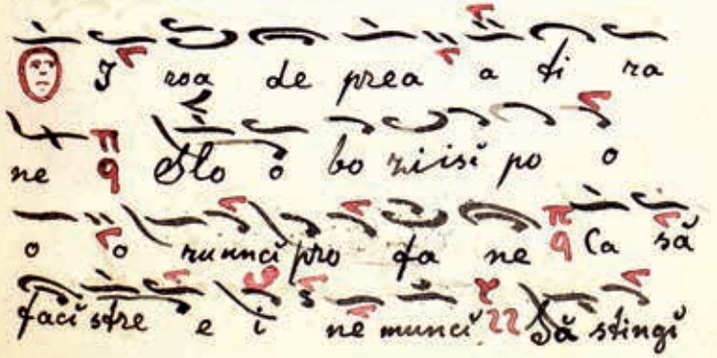

Si intrînd iată'a aflat 703.
Că ești Dómne, înfășat,
De luminăn congĭurat,
Tie Dómne s'ănchinat.
Dómne pentru mila ta
Si noĭ ne'nchinăm așa-
Si cântăm cu glas frumos
Ca luĭ Iisus Cristos.

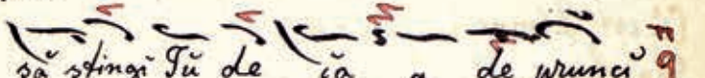
Întrupărea luĭ Hristos
Să ne fie de folos!
Rămas bun, fiți sănătoși,
Întru multĭ anĭ, si voĭoși!!
Ucenescu.

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

Cîntul 359. Modul 8 πα. T.

704.

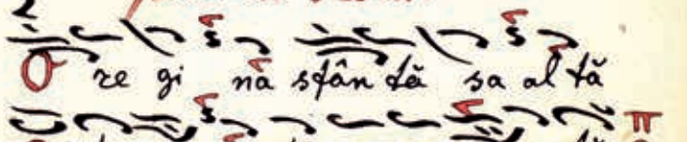
Ucenescu.

2.
O tirane, blestemate!
Fiară rea, si preaspurcate!
Cum așea să pedepsești
Pre maicĭ de fiĭ să lipsești!

3.
O! Dar cel ceresc Părinte,
Te știe maĭ din'nainte,
Planul - nŏ sătĭ înplinești,
Prunc sfînt nŏ să prăpădești.
1847. Ucenescu.

ACADEMIA
DE SUS
ROMÂNĂ

Cîntul 360. Modul 9 πα. T.
pentru Irozĭ.

1.
O Regină sfîntă! Saltă!
Cei de sus cântă, Curată!
Înger veste'ĭaŭ făcut
De'mpăratul ce-aĭ născut.

365

709.

Peştera în 2 fost Palatul
Unde au stat cu împăratul,
Eslea. fân dobitocesc
Legăn Tron împărătesc.

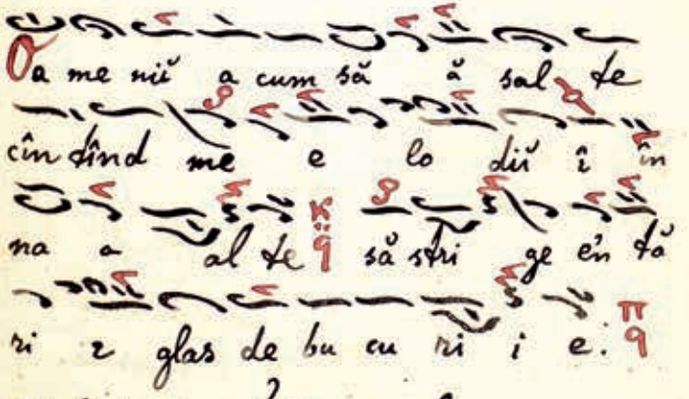
3.

O! cerescule Părinte!
Puternice, sfinte, sfinte!
Viaţa noastră ţie-odăm,
Ţie unuia nănchinăm.

vezi la fine altă melodie Ucenescu.

Cîntul 361.

Din Cîntările Troiţilor Secuieni
aranjate de mine. M. Q Tia. T.

2.

Că s'au născut astăzi în lume,
Un Crai nou cu mare nume,

706.

cu putere mare,
În Cerul Dumnezeu are.

3.

Să cîntăm dar prempăratul
Că nu-i sfînt cîcesta altul,
Nici cu aşa nume
Niminea în lume.

4.

Şi El au făcut pre toate:
Pămînt, Cer, popóre, glóte
Cîntaţi să înţeleagă
Lumea tótă întrégă!

5.

Spuneţi strigînd cu tărie
Să şaudă şi în pustie
Naşterea cea sfîntă
Ce de noi să cîntă.

Ucenescu.

365

707

Cîntul 362.

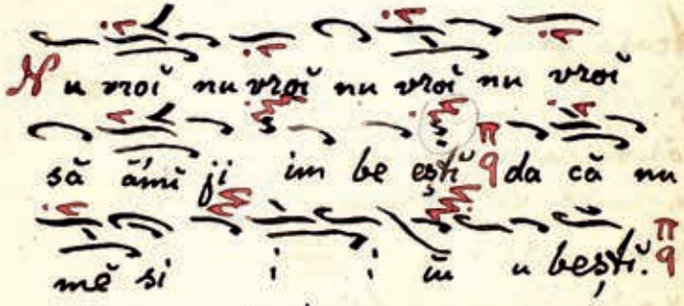
Oh Lunită, dă lumină,
Pe cărăruşa cea lină,
Unde puica mea să duce
Acasă cu gura dulce.
Luminează-i cărăruşa
Ca să-şi găsească Uşa
Şi să nu se spăimînteze
Sau să se înfricoşeze
De vre o întunerecime
Prin tufe şi prin desime;
Ci liniştea să o ducă
Acasă fără nălucă,
Că i am dat eu călăuză
Sărutarea mea din buză.
Oh, lunită dăi lumină
Să nu aibă vro pricină
Să să poată duce bine
Să nu mă uite pe mine.
Numai grieru săi cânte
Pe Cîmp, să nu se spăimînte.

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

708.

Şi din tufe pasările
Săi rasune glasurile
De unde Dînsa va merge
Cîntecele săi alerge.
Păn' acasă s'o petreacă
Urît să nu i să facă,
Ca să poată duce bine
Sărutarea de la mine.
1820. A. Panu.

Cîntul 363. Modul 8 tia. t.

Inima arzând în mine
Şi peste zile puţine
Iam zis adio, rămîi
Vală viu să te mîngîi.

367
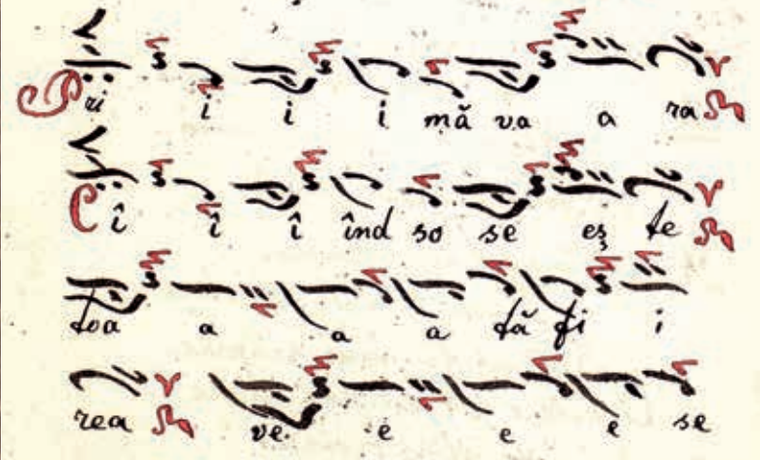
709.

Că sînt silit amĕ duce;
Dar' amorul tĕu cel dulce
Ši'n mîhnire sĕ te las
Îl voiu dori'n or ce ceas.
Al meŭ suflet nici odată
Du pă parola cea dată
Dragostea mŭş va schimba
Ši mă rog nu mă uĭta!

A. Paun.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

Cîntul 364. Cînt de Primăvară alcătuit din tóte de Anton Pantoleon 1828. M. ni. †.

710.

2. Cucul cîntă, raurĕză,
Copacii în mugurĕză,
Dumbravĭóra'n rămurĕză
Văzduhul sănseninĕză.

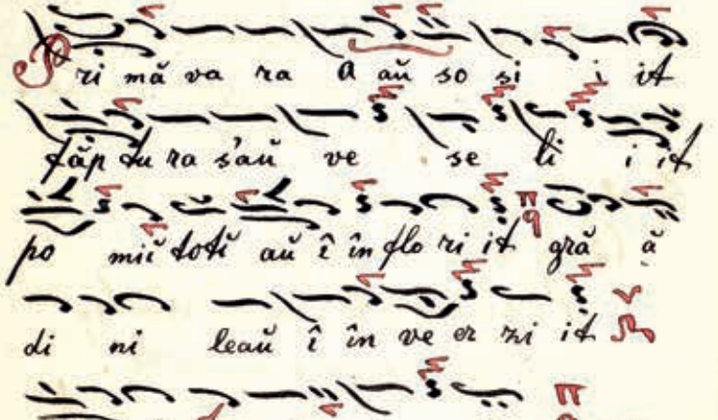
3. Prin grădini, prin floricele
Ši prin pomi pe rămurele
S'aud privighitorele
Ši feluri de păsărele.

4. În tóte părtile răsună,
Glasuri de părere bună,
Ši fetele flori adună
De îşi împletesc cunună.

Numaĭ rŭ de întristare
Nici odată n'am scăpare
Ci petrec tot cu dor mare
Carĕn viaţă sfîrşit nare.

Cîntul 365. 711.

Cînt de Primăvară de Anton Pan-
doleon. 1820. Tras ă. 9/8 na. T.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

2.
Păsările se avînt,
Tóte însotite cînt:
O ce concert frumos sfînt
În aer si pre pămînt!
3. O ce bucurie!

Turturéoa cât colea
Veselindusĕ si ea
Dînd din aripi vîzu ca zbor
Cîntă pe copaci de dor.—
O ce bucurie!

712. 4.

Mierla, Graurul si Cucul
Tocmai cînd plesnește mucul—
Cum săltéză veselóse,
Văzînd căs din iarnă scóse.
5. Oh, ce bucurie!

Si cînd frunza să înverzește
Cîntă si se veselește
O! slăvit ești Dómne sfinte,
Prea puternice părinte!
6. Oh, ce bucurie!

Așea si prunceasca ceată
Să eșim la câmp îndată
~~Să culegem floricele~~
Mergînd câte doi cîntînd
Pre Dumnezeŭ lăudînd.
7. Oh, ce bucurie!

Să culegem floricele
Si împletind cununi din ele
Să mărim pre făcătorul
Dumnezeŭ si Ziditorul,
Oh, ce bucurie!

369 713.

8.

Să ne mulțămim pentru bine
Ce neau dat El de la sine,
Că nea scos din Iarnă rece
Și acum răcoarea trece.
Oh, ce bucurie!

Cîntul 366.

Cîntul mieŭ de Primavară, imitație.
Să cîntă ca Cîntul 365. M. Ila. T.

Primăvara cum sosește
Tot Pămîntul înverzește,
Și cu flori să înpodobește,
Firea toată veselește,
Numai inimióra mea
Nu se póte mîngaea!

Pomi, Copaci înmuguréză,
Înfrunzesc, înflămureză,
Cerul varsă dulce rouă,
Păsări cînt să desfătéză,
Numai inimióra mea,
Nu se póte mîngaea.

714.

Déluri, văi, cîmpii răsună,
Glasuri de părere bună,
Tineri, tinere înpreună,
Joltă, jócă, flori adună,
Numai inimióra mea
Nu se póte mîngaea!

Nu ție pre pămînt vro fire
Să nu simță îndulcire,
Tóte sunt în mulțămire,
Tóte gustă fericire,
Numai inimióra mea!
Nu se póte mîngaea.

Numai inima mea n'are
La durereaŭ alinare
Se sfîrșește de ofțare
Petrecînd în întristare,
Și nimica vaŭ de ea!
Nu o póte mîngaea.

Veselie nu mai cere,
N'are întîia sa vedere,

715.

Nici un lucru cu plăcere,
De cât plînge în tăcere,
Că nimica vaĭ de ea
Nu o póte mîngâea!

Până ziu în aveĭ senină,
Ca perit a sa lumină
A rămas de ea streină,
Focul, doru nuĭ alină
Şi nimica vaĭ de ea!
Nu o póte mângaea.

Ucenescu.

Cîntul 366. de Primăvară.

Primăvara cînd sosește
Tóta firea veselește,
Numaĭ eŭ mă întristez.
Când aruncochiĭ în grădină
Şi o văd cu florĭ tot plină,
Mĕ rănesc şi suspinez.

Ah, în vîrsta mea cea crudă,
Cînd năvém grijĭ, năvém trudă,

716.

Cât de mult mă bucuram!
De mergeam spre aĕrare
Sărbătórea la primblare
Îmĭ părea c'atunci zburam:

Tot cîntam în gînd pe cale
Şi să merg pe dél, pe vale
Voile mân nebunea,
Inima sălta în mine,
Şîngelemĭ şerbea prin vine,
Ca să joc tot îmĭ venea.

Ah! voĭ zburde tinerețe!
Aĭ ajuns la bătrînețe,
Nimic nu văncîntă acum—
Nu vĕ rîde primăvara,
Nici nu vĕ desmérdă Vara,
Tóte vĕ sunt ciŭtă, fum!

Vaĭ perdut tot scumpul bine,
Rău destul acum de mine
Căcĭ orĭ ce'mĭ ĭe în cadel:

371

717.

Lumea numĭ e spre plăcere
Caut loc tot de făcere
Cele dulcĭ amarĭ îmĭ par.

Cântele de păsărele
Ca pe niște voce rele
Nu mai voiu să le ascult
Florile numĭ dau mireasme
Totĕn ochiĭ meĭ sunt iĕrme,
La nimic nam gust mai mult.

Am plăceri dăciŭ nainte
Ca să aud rugĭ tot sfinte,
În Templul Dumnezeesc,
Să privesc înjos pământul
Cŭ sămĭ fiĕn el mormîntul
Căci știŭ cŭ să mĕ sfîrșesc.

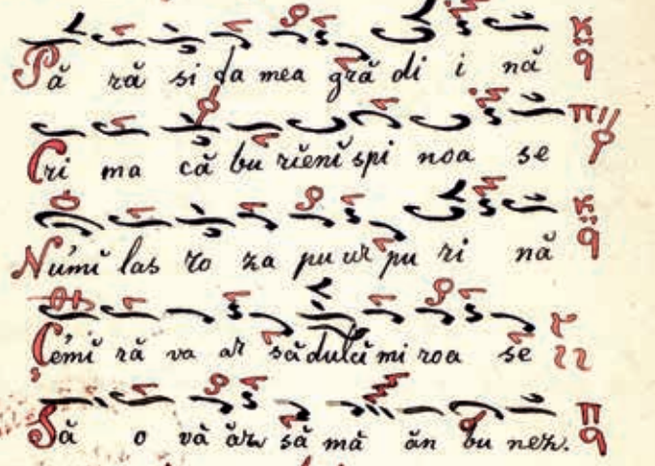
A. Pann.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

718. Cântul 367.

Către prea dorita mea floare

Modul Agem gîurdi πα. 8 t.

Acrostih

Părăsita mea grădină,
Crima cu burĭeni spinóse!
Numĭ las' Roza purpurină,
Cemĭ însuflă dulcĭ miróse,
Să o văz să mă'nbuneș.
Ah, tu Roza mea frumósă!
Aste suferinți ghimpósă,
Mai aștéptă pân' la cósă
Si cu bratele duĭoase
Viŭ să te îmbrățișez.

372

719.

Roŭ când simț de'n lăcrămézŭ,
Sórele de ofilește,
Vîntul aspru de'npilézŭ;
Dar sperarea de'ndulcește,
Ca să suferi aștepțând.
Ah amabilă Rozină!
Ești destul în suferință,
Cum de poți sta pe tulpină,
E mirare în credință!
Însă veĭ scăpa curând.

Supărărileți aduse,
Tu știĭ dela cine's póte,
Și acel ce'n spini te puse,
Dás-va samă pentru tóte,
La cerescul Curcubeŭ.
Crede dar în scumpă flóre,
Crede știĭ mîngîe dorul,
C'aste releînbulzitóre,
Mîine, mîine pier ca Norul,
Nó să fiĭ pe pieptul meŭ.

720.

Eŭ sunt d'ajutor dar fie,
Saltăn bucurie mare,
Ast răŭ de'mpmult nu o să fie
Fiĭ bŭ în mine tzic speĭare,
Dacăți sunt amicul eŭ.

Vara trece, Tómna vine,
Tu veĭ fi pusă în Clastră, ai
Și după doriturĭ bine,
La ochilor mieĭ fereástră,
Ștind veĭ înflori mereŭ.

Astfel roză purpurină
Supărareați rasipește,
Înflorește în grădină,
Și sperările îți crește,
Câteți tzic nu le uita.

# # #

Ștind la gînd cu bucurie,
Deți vor spune ghicitóre,
Crede, crede có să fie,
Citind și a mea scriitóre.
Deci dar nu te întrista

2. Maĭ 1852.
Bucurescĭ.

G. Ucenescu
Student al Dluĭ A. Pann.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

373

Istoria Cântului 367. 721.

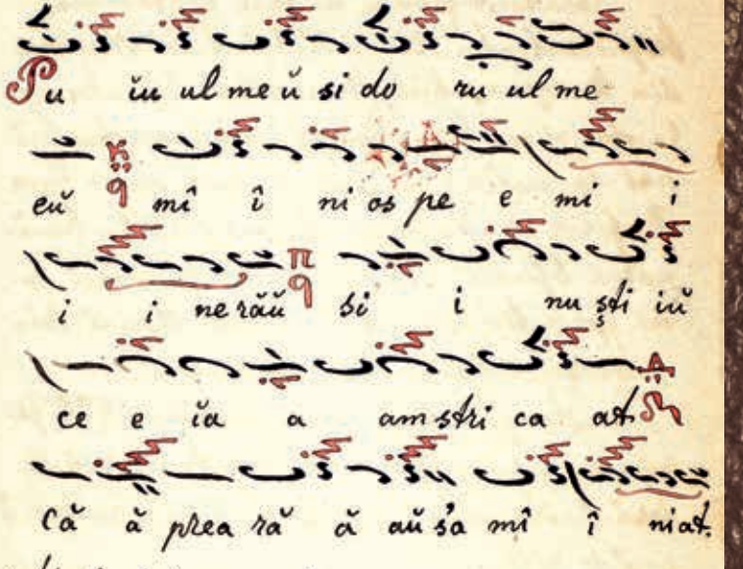
Cărătorit fiindu de șase săptămîni, Reprezentanția Bisericii Sfântului Nicolae din Bolgárszekúl Brașovului – m'a ales de Cantor si m'a trimis cu stipendiu pentru trei ani la vestitul maestru de Cant Anton Pann Profesor de Musichia Bisericéscă în Seminarul Sfintei Mitropolii din Bucuresci ca me perfectionezze atît în arta Musicii Bisericești cît si în arta tipografică.

Am plecat apoi la Septembre 1850. fără a avea concediu a veni în patrie până la desăvârșita mea perfectionare în curs de trei ani de zile.

In al doi-lea an al studiilor mele, pe când să tipărea "Spitalul amorului" în Tipografia lui Anton Pann; eu fiind Culegător (asezător de litere si tipăritor) am făcut mai multe Stihuri, Cânturi si melodii Esterne în favorul Sotiei mele Paraschева tipărindule în "Spitalul amorului" pre cum acolo se pot vedea. Ucenescu.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

722. Cîntul 368. ♀ πα. τ.

Of! la dorŭ mă jeluesc
C'am ajuns săn nebunesc,
Umblu numi rămâne loc,
C'arde'n mine mare foc.
De 'iaș fi stricat ceva
'Laș ruga de mâr erta,
Nicĭ foc mare n'aș avea,
Lumea lóĭar fi a mea.
Dar' mă urît cu păcat
Că nu mă știŭ vinovat,

723.

Só să cat în bólă grea
De nu se va îndura.
A. Pann.

Cîntul 369. Dialeal.

Pierdusĕ un suflet, nu ştiŭ pe cine
Ast ţas de grózĕ, ţi va dovedi;
Crude romane! tu eştĭ cu mine
De mine surdă vrusĭa fugi.

Un Zeŭ mai tare ţĭ omóră sórta,
Unitĭ în viaţă ne vor si mórtea,
Şi însusĭ pernul care mă'nghite
Şi'n pământ încă voiŭ fi cu tine.

Cîntul 370. Polion.

Ah! târziŭ fórte te am cunoscut!
Mare femee! eŭ te am pĭerdut!
Cu remuşcareămĭ renaşte-amor,
Şi mai ferbinte si mai cu Dor.

724.

Să mor cu tine, să mĕ sfârşesc,
Ţĭ spuiŭ la mórte că te ŭbesc;
Dar'murind si tu iartămĕ sorta!
Iartămĭ greşala, ţ'apoĭ să mor!

Cîntul 371. Acro-stih M. Hi.

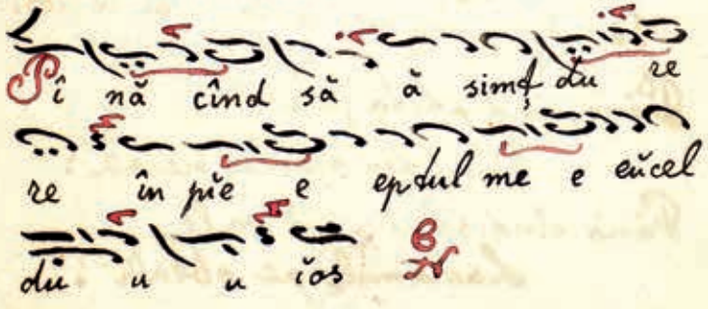
P ă nă când nu te ŭ bea am do o ru le
Do ru le C Un de mă culcam dormeam m
Do o ru le Do ru le. S
P ă nă când nu te ŭ beam Dorule, dorule!
Unde mă culcam dormeam, " "
A cum de când te ŭbesc " "
Nu pocŭ să mĕ odihnesc. " "
R ăpuiŭ mĕ sfîrşesc de dor " "
Fără nicĭ un ajutor. " "
A rz mĕ frig în mare foc " "
N'am astîmpăr la un loc " "
S uflet nu'mĭ a mai rămas " "
Oftînd miĭ de orĭ pe Cias. "

725.

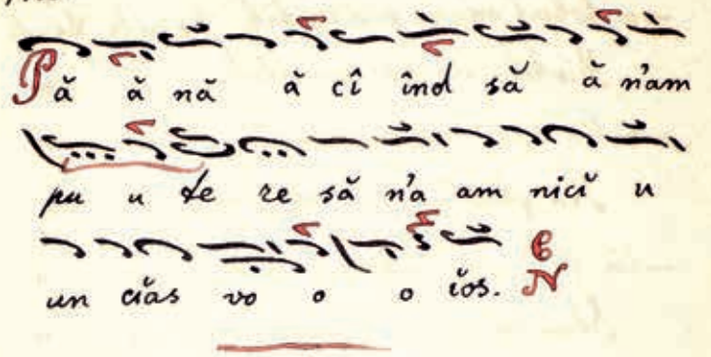
Cu dorul m'am prăpădit Dorule Dorule
Mintile îmi să smintit. " "
Es'din casă să mĕ duc, " "
Nu ştiŭ în cotro să pun. " "
Viiŭ iară, mĕ întorc si şed, " "
Staŭ în loc si suspinez. " "
Inima mea vaĭ de ea, " "
Dela tin' nu sĕ maĭ ĭa. " "
Ţie ea s'a închinat, — " "
De când team întîmpinat. " "
Ah! dar nu teŭ protivi! " "
Rog a te milostivi! " "

A. Pann.

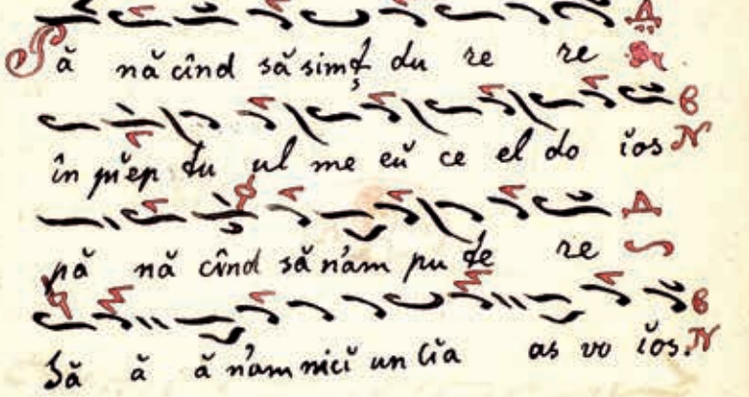
Cîntul 372. de A. Pann. E. 68. T.

726.

Altă compunere a Ucenescului, acelaş mod E. 68. T. 373.

Până când atîta jale
Să'mĭ dea ochilor necaz?
Până când să'mĭ curgă vale,
Lacrămile pe obraz?

727.

Până când sămĭ chinuésca
Peptul despărtirea ta ?
Când o să se îndulcéscă
Torăsĭ de vederea ta ?

De când nădejdea deşartă
Mă facut mereu să plâng,
Văz că nu ’mĭ a fost spre altă
Decît venin tot să strîng.

Aceasta fu împlinirea
Poftei dujmanilor mei,
Ce făcu nenorocirea
Să nu pocĭŭ trai de eĭ.

Númĭ mai da chinurĭ de mórte
Cu posomorârea ta,
Númĭ da rănĭ cumplite fórte
Vecnic cu urîrea ta.

Nu mè mai trudi că ĭată
Tot pieptul meŭ a slăbit,

728.

Şi de tot sunt vătămată
La pieptul meŭ cel scîrbit.

Dar’ slobod ĕn legea firiĭ
Atâta a dujmani ?
Slobod ĕn legea iubiriĭ
Atâta a pătimi ?!

Unde e aşea dreptate,
Ca să duc atâta dor ?
Să fiĕn singurătate
Supt întunecatul nor ?

Când ştie să se răsfeţe
Ĭn slava amorului,
Cu dragoste şi blîndeţe
Pe braţele Dorului.

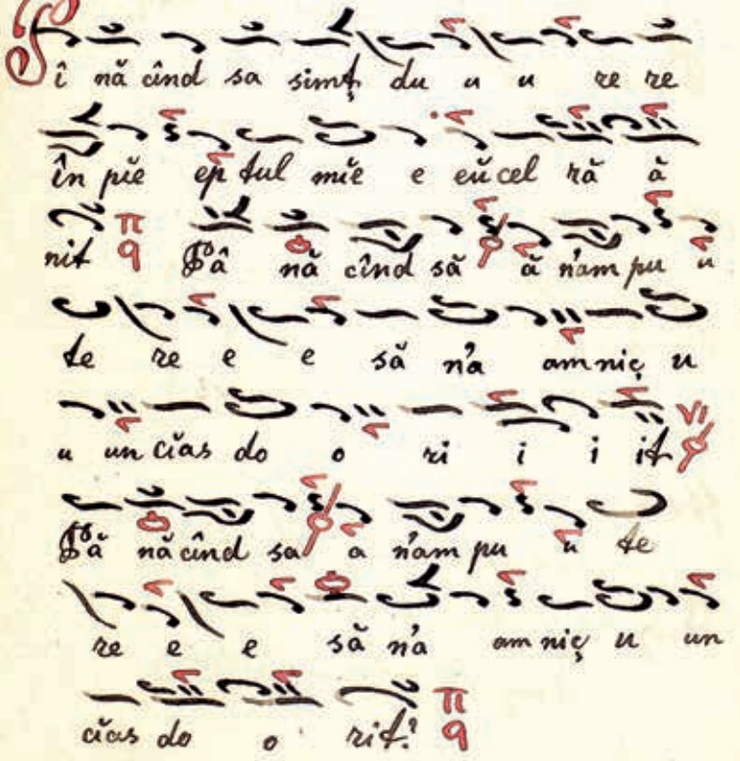
Arunc’ă dar către mine
Aceĭ ochĭ ce mĭ-au pătruns,
Ca să mă vekĭ pentru tine
Ĭn ce stare am ajuns.

377

Ah! ajunge, fieți milă 729.
Te rog nu te îndura,
Zîmbește-mi, nu-ți fie silă,
Dă-mi semn a mă bucura!

A. Pann.

Cîntul 374. Modul o tia. T.

730. Imitație

Pînă cînd să rabd în mine
Durerea cea de amor?
Pînă cînd atîtea chine
Cu scurtez viața să mor?

Pănă chînd cu slăbiciune
Rob să fiu astui vrăjmaș?
Pănă chînd în moliciune
Să traesc tot patimaș?

Pănă când tot să-mi dea mórte
Ast viclén amor pe ceas?
Pănă când tot să mă pórte
Ca un animal de nas?

Hotărasc dar' părăsire
De acest cumplit amor,
Fug de cruda'i măglisire,
Fug d'acest amăgitor;

731.

Voiŭ d'acum sămĭ vindec rana,
Duĭŭ la Dorul meŭ Balsam,
Las viața cea tirana,
Nu maĭ voiŭ amor să am.

Că amorul nu e dulce
Atât pe cât e amar,
Care maĭ pe toțĭ îĭ duce
Ca să bea acest pahar:

El- m'adus pe minen stare
Ca să plâng neîncetat
Ș'în adânca întristare
Ca să fiŭ tot cufundat;

Plâng șacuma, dar trecutul,
Căcĭ târziŭ îl cunoscuiŭ
Ș'îmĭ căes si tot minutul,
Ce cu dânsul îl pierduiŭ;

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

732.

Cugetele si acuma
'Mi se'nvăluesc în cap,
Dar a patimilor suma
Măn spăimânt iar să nuncap).

Imaginatiamĭ zice:
Tânărule muritor!
Depărteazăorice ferice
Ce provine din amor:

Nu pierzĭ vre un lucru mare,
Ci un Vis amăgitor,
Depărteazăor cen tristare,
Tânăr mult patimitor!

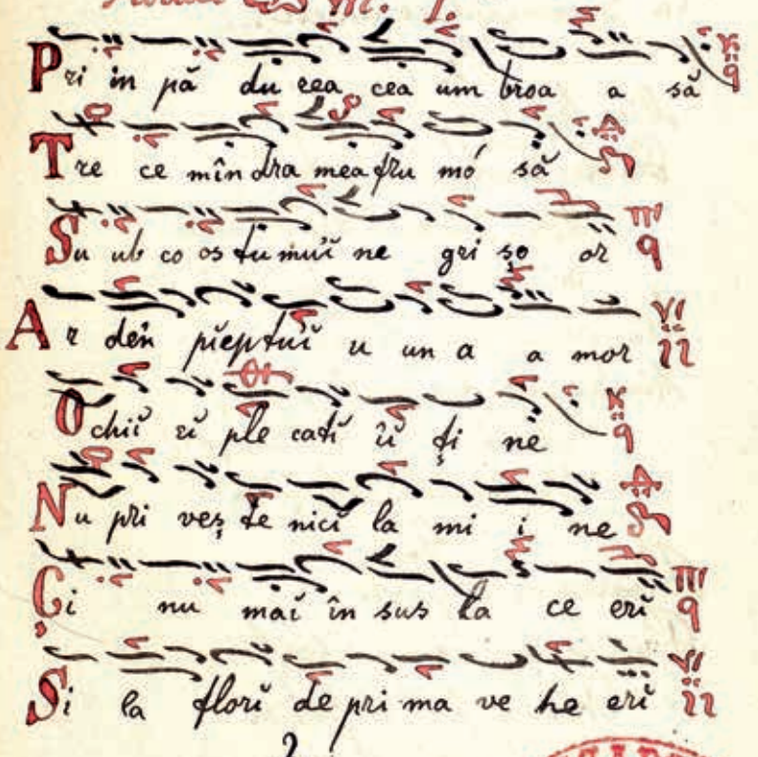
G. Popescu.

379

Un amor stin. C.375

734.

Modul VII. T.

2.

Frunzele în fagĭ șoptește
Cu-a mea mîndră tot vorbește
Fără florile pe jos
Parcă-s un covor frumos,
Sórele splendid apune
Razele-și pe Lac depune,

ACADEMIA MUZEU ROMÂNĂ

735.

Și pe frunze strălucesc
Ca smaragdul, ce înbesc..

3.

Mica barcă ce plutește
Printre trestia ce crește
Merge lin spre stăvilariŭ
Și întrânsăŭ un pescariŭ.
Apa cercuri, cercuri face ..
Mîndra mea din gură face,
Dorind un vînt liniștor
Să o avînteń cetișor.

4.

Păsărea ce ciripește
Prin copaciĭ ce înverzește
Chiamă p'al ei ĭ sotior
Să i dea sărut de amor.
Noptea vălu în jos își lasă
Atmosfera greŭ apasă;
Dar' la turnul înălțat
Păsărea noptii-a țipat.

5. 380 736.

Acum mîndra mea frumósă
Cu-a sĭ voce-armoniósă
Strigă pe pescarul Ioan
Să dea barca la liman:
"Vin' pescarule, grăbește
În Barcă mĕ primește,
Te rog, pentru Dumnezeŭ
Ea si pe ŭbitul meŭ!"

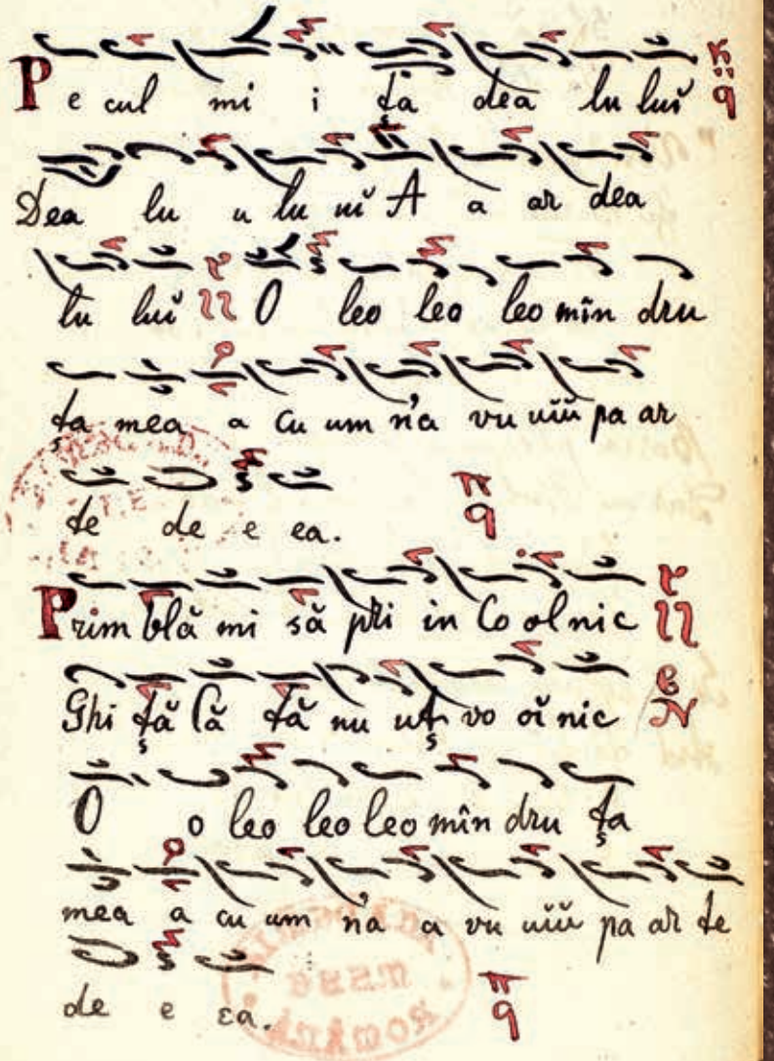
6.

Barca plécăn a sĭ undă
Dar un Vînt în lac-o-afundă
Și amîndoĭ înbrățișați
Hrană peștilor sunt dați
Și în sfînta monastire
Ard făcliĭ cu strălucire
Și Tucĭul one simțitor
Sună, sună plîngător.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

737.

Cîntul 376 Modul ♀ πα. t.

381 738.

Textul Melodiei.

Pe culmita délului,
Délului, Ardélului,
Trimbă-mișă prin colnic
Tînăr Cătănuț voinic,
Ghiță cu mîndruța lui,
Cu dalba drăguța lui.
Pe doi ageri căluși,
Încărcați cu gălbinei:
Cu doi bani în buzunari,
Cu doi-spre-ce lăutari.
Din doi-sze-ce cei avea
Nici unul nu'l mulțămea:
De când mândro tém ~~[illegible]~~ luat
Nici un cântec îmi ai cântat,
Ci cîntă mîndruța mea,
Iar mîndruța îi grăea:
Ghițule drăguțul meu!
Bucuros toi cânta eu;
Dar' am un vers femeesc,
Demănă a haiducesc,

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

739.

Și puternic la cîntat
Să audă depărtat.
Dacă așa auzînta
Și începe a cânta
Munți 'nalți să cutremure,
Văi adânci îmi răsuna,
Ape reci să turbura,
Liveri să înfiora.
Și vîrșul cân își urca
Copaci, ramuri să mișca,
Frunzele pe jos pica,
Inimă de om seca.
Iar' Cătănuț o'nbiea
Și catră Dânsa grăea:
Cântă'ți mândro Cântecul, (bis.)
Căci e drag ca Sufletul. (bis.)

Pe apa râului în sus,
Numele Govora pus,
Unde lăcuia Grușan,
Gruță Păharean Codrean.

Auzind mândra cântând, 740.
Dealuri si Văi răsunând.
La Cătănuța Ezea
Și Drum, si i graea așea:
Ghiță, Ghiță Cătănuț,
Nu pocu ca să te mai ruț,
Ce cați pe mosica mea?
Că eu sunt stăpân pe ea,
Ce te primbli prin ea cântând,
Izvórăle turburând,
Livetzile încurcând
Și fînetele călcând?
Or pe mândra vamă dăm,
Or să stai să ne luptăm,
Și săbii să ne lovim,
Unul din doi să murim:
Și care va rămânea
El pe mândruța sa ia.
Iar Cătănuț răspundea
Și către Gruia graea:

741. De luptat ne vom lupta
Dar eu vamă nu ți-oi da.
Așa da c'au cuvêntat,
La luptă s'au apucat:
Să luptară într'o Zi
Sórele până sfinți:
Dar în timpul de luptat
Rea ispită s'a întîmplat:
Lui Ghița careĭ păsa
Săși scape mândruța sa,
Brâul'iză slobozea
Și către mândra grăea:
Mândro! lasă Calu'n prâu
Și'n nódămĭ mustiul Brâu,
Cămĭ pune Capul Codrean,
Al meu si al tău dujman.
(Dar femeia haĭne dungi,
Minte scurtă, plete lungi,
Cinen minteaĭ șo lăsa
Aibăĭ portun viața sa.)

742.

Cătănuț ăi când grăea
Ia astfel îi răspundea:
Cari pe cari ați birui
Tot un bărbătel îmi fi.
Cătănuț când auzea
La Grueа se repezea,
Paloșul își strălucea,
Prin trânsul îl petrecea:
Jos la pământ îl trântea,
Dintre morți îl trimitea.
Și calul încaleca
La târle în grab pleca,
Mielușei grași alegea,
Îi jungîa și îi frigea,
Flosca de Vin încărca,
Cu vro cinsprece Oca,
Și la masă s'așeza
Cu d'alba mândruța sa.
Mâncând cătră ea grăea:
Ține Vin din mâna mea,

743.

Că de astăzi în colea
Aș'ăi bea aș n'aș mai bea.
C'astă vară am nuncit
Nou' Clăi de Jân am cosit,
Dumnezeu dragul a Vrut,
La Opt vârfuri leam făcut,
Numai una 'mi a rămas
Săi fac vârfu'n Acest ceas.
Aceste dacă grăea
Pe mândra de plete ea,
Ieste Paloșul lucios
Și-i retează capul jos,
Și d'asupra Clăii sus
Ca săi facă vârf 'la pus:
Trupul bucăți îi făcea
Și la Socră îl ducea,
Ține maică, îi zicea,
Bagă, fierbe în Ulcea,

384

744.

Şi pune a ospăta
Că este chiar fieta,
Care o aĭ răzgîĭat
Şi creştere rea ĭaĭ dat,
Ca pre câţi îĭ va răsări
Să vrea tot bărbaţi aĭ fi.
Deres aşea — de
Anton Pann.

Cîntul 377. Stefăce mare şi Maică-sa. Modul ♢ ra. ♩.

Pe o stîncă nea a grăă în drun
vechiŭ cas de el Un de cu răŭ va a le e
un rîŭ mi ti tel ŭplîn ge si sus pi i
nă ti nă ra Dom ni i i ţă
ru me nă su a a vă ca o ga ro ti ţă

745. Melodia din dos — cu caractire musicalĕ orientalĕ este copiată dupĕ musica europiană de D. Anton Pann, earĕ Poesia este de D. Bolintinénu. Cauţaŭo în "Magazinul" mieŭ.—

Cîntul 378. Eroiĭ romanĭ (de şcólă)

Pe chîmpul de luptă
Noĭ ştim să murim,
Căcĭ ţara cu totiĭ,
Cu totiĭ ŭbim.

Şi cînd se iveşte,
Vrăjmaşul viind
Noĭ mergem la mórte
Cu totiĭ cântând.

Căcĭ altă din lume
Nimic nu dorim:
Romînul străească,
Atâta voim!
Din Mihul.

Cîntul 379.

Oratie; carea sĕ rostĕşte de pruncii cântătorĭ cu stéoa la Naşterea Domnului nostru Ic. Xc.

746.

Prorocie din vecie,
Iosif merge să se scrie,
Şi mult pe drum să gîndeşte,
Pe Maria ispiteşte,
Pentru Ciasul cînd să nască
Şi unde să conăcească:
Că, vremea să împlinĕşte
Pre cum stă şi socotĕşte.—
Estĕn calea jumătate
Şi mai ĭe pănă la cetate;
Dară au ajuns cum doriră
Şi întră de gănduiră . . .
Preste nópte, o! minune,
Maria luĭ Iosif spune,
Că, Ciasul o să sosască
Cînd ĭa trebue să nască—

747.

Dară nau casă... Undă să tragă?
Tocma întrun Grajd sĕ bagă.
Şacolo—cum eĭ intrară,
O Stea rară—luminară.
Îngerĭ începu să cânte
Cu păstorĭĭ dela munte:
Glore sus Dumnezeirii,
Şi jos pace omenirii!
Cine póte să mai spue
Landa cât lisă sue!
Nu ĭe limbă omenéscă,
Ca să pótă să vorbéscă,
De bucuriea cea mare
La cerească arătare!
Mergînd în Pĕşteră ĭată,
Dobitóce să arată.—
Aci—când să asezară
Locul tot să luminara!—
Iată ciasul că sosĕşte
Şi pruncul'şil dobândĕşte,

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

748.

Ce Mesia se numește
După cum să proorocește.
Peștera se face Casă
Iesle Legăn de Mătasă.
Acestăi Mântuitorul
Hristos Răscumpărătorul,
Care vine cu smerire
Să ne-aducă fericire,
Să ne învețe vrea să vie
Să ne lăsăm de mândrie
Și să facem tot ceĭ bine
Prin blândețe, la orĭ cine.

# #

O drept credincos Creștine
Iată ce prasnic ne vine!
Bucură-te dar și saltă,
Cu bucurie înaltă,
Dacă teaĭ învrednicit,
De prasnicul cel cinstit!
Că și noĭ de bucurie
Lu-arăm Steoa mărturie
Șam pornit din loc departe
Pentru a vĕ face parte

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

749.

Aŭzi oĭăsnirea
Ce neaŭ adus prăsnuirea,
Ca cu totiĭ la olaltă,
Să cântăm cântare înaltă,
Lăudând pre dătătorul
De pace și Izbavitorul.
Iar Nașterea ce ne vine
Să serbați mulți aniĭ cu bine!
Cu viață și sănătate!
Și eĭare de păcate! Amin.

Ucenescu.

Locul 380. Oratie de anul noŭ. pentru școlari.

O prea cinstite creștine!
Aŭ nu mĕ cunoști pe mine?
Că eŭ viŭ cam de departe
Învățând la școlă carte.
Vĕți spuŭ veste minunată
La Călindar cum arată:
Căĭ pământul ca un Oŭ
Și astăzi ĭe anul noŭ.—

750.

Așea ți'l poftesc și eu
Să ți ajute Dumnezeu,
Al petrece la mulți ani,
Vivat, strig ca la români!
Și cu multă sănătate,
Fără nic o greutate! Amin.

Ucenescu.

Cîntul 381.

Imn pentru anul nou.

Melodia la pagina

Părinte sfinte! Drept, îndurate,
De miu de vécuri, din început
De Omu să fie fericen tóte,
Noi credem, Dómne, că 'lai făcut.

Cunóștem bine milați ce mare,
Ești bun Părinte și îndurat,
Dreptateați, sfinte hotar nu are,
Răverși tu milați, forte bogat.

Și astăzi înnuri de mulțămire
Ca tot d'auna ți înălțăm,
Și cereri sinceri de fericire
Cătrînd la tine noi implorăm:

ACADEMIA MSSR ROMÂNĂ

751.

Trecutul Dómne, trecut să fie,
Prezentul trécă fără suspin,
Iar viitorul cerem să vie
Fericen tóte, pre cum dorim.

Dreptate, pace și fericire
Să aibă omul și cel mai mic,
Progres în tóte, bună rodire,
Să n'avem lipsă întru nimic.

Ani multi Păstorul să ne traiască
Pe Tronul sacru ce tu 'lai pus,
Biserica, scóla să pastorésca,
De dréptați Dómne bine condus.

Cîntul 382. de Primăvară.

Primavară timp frumos!
Mult ești bun și mîngăios,
Că tu îndată cum vii
Tótă făptura înviì.
Tu faci văzduhul senin
Și la toți voia de plin.
Tu pământul veselești,
Cu iarbă'l împodobești.

383

752.

Tu cópaci'ĭ înfrunzești,
Tu livezile'n verzești.
Tu ne aduci' floricei,
Și ne'nfloresți gheoceĭ.
S'apoĭ cum pleci si te duci'
Gradinile le usuci,
Inimile la toți stricĭ,
De te jelesc mari si micĭ.

Dintr'un manuscris vechiŭ.

Poezia 383. Urare la un Patron.

In ziua de anul noŭ.

Anul noŭ cu sănătate
Ajungînd azĭ a serba,
Viŭ si eŭ - cu simplitate
Dumnévóstra a ura.

Rog dar astăzĭ cu credință
De prea bunul Dumnezeŭ,
Împlini or ce dorință,
A protectorului meŭ:

753.

Să raverse din'nălțime
Ajutorul său cel sfânt,
Trimițânduve multime
Ploĭ de bunurĭ pre pământ:

Norociriĭ tot să vĕ țiarnă,
Orĭ pe unde veți umbla,
Bucuriĭ să vĕ așternă,
In tot pasul a afla;

Orĭ ce rele să se stingă,
Singure de sine'nbrâncĭ,
Să se spargă, să se'npingă
Ca si valurile'n stâncĭ;

Iar zilele cele bune
S'aniĭ ceĭ multĭ cu senin,
Capul să vĕ încunune,
Inflorind ca albul crin:

Fie dar a mea urare,
Auză-o cel de sus,
Ce cătră al meŭ mai mare
O aduc eŭ cel supus.

Ucenescu.

Cîntul 384. Dr de Călătit. 754.

Primavara cea verzie
Cu cosiţa'i aurie
'Mi a sosit voioşîn ţiară,
Dragulita Primăvară!
S'au dus, dus un dulce dor
S'un sîn plin de lăcrămioare,
S'au adus o Lună plină
Ca să scalde în lumină.
Lunca râde si înverzeşte
Dorun suflet se trezeşte,
Izvorasul curge'n vale
Şimi aduce dor de cale.
Datimi, datimi aripioare
C'aud glasuri de cocóre,
Datimi aripi sprintenele
C'aud glas de rândunele.
Să mă duc în depărtare
Peste munti si peste mare,
Să mă duc în lumea largă
Ca o pasăre pribégă.
Duce-maş ~~si mă tot duce~~ în cale lungă,
Dor să nu mă mai ajungă!

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

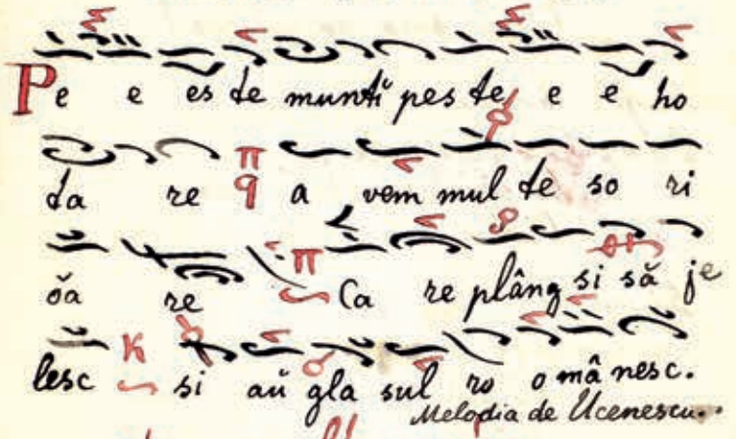
755.

Duce-maş si mă tot duce,
Dor să nu mă mai apuce.
Vasile Alexandri.

Cîntul 385. Rodica.

1. Purtând Cofiţa cu apă rece
Pe ai săi umeri albi, rotunjori
Suna Rodică voioasă trece
Pe lângă juniri semănători
2. Ei cu grabire îi sar în cale
Zicând: Rodică flóre de Crin,
În plin săţi meargă ştii-vrerile
Pre cum tu, dragă, ne vezi cu plin!
3. S'ajungă mirésă, s'ajungă Răcasă!
Calea săţi fie numai flori,
Si Casa casă, si masa masă
Si sînul légăn de pruncuşori!
4. Cu grâu de aur ei o presóră,
Apoi Cofita întrégă o beau.
Copila râde şi'n calei sboră,
Scuturând grâul din părul său.
Vasile Alexandri

Cîntul 386. ♀ IIa. T. 756.

Melodia de Ucenescu.

Avem multe soriore

Și l'e barba înnălbită,
Și l'e fruntea vestejită.
Bîete flori care suspin
Pe pământul cel străin.

Și cu gîana lăcrămósă,
Cu cântarea durerósă
La noi c'a'tă cu amor,
Cum căutăm și noi cu dor.

Șuflă vântul către ele:
Sănvieze floricele,

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

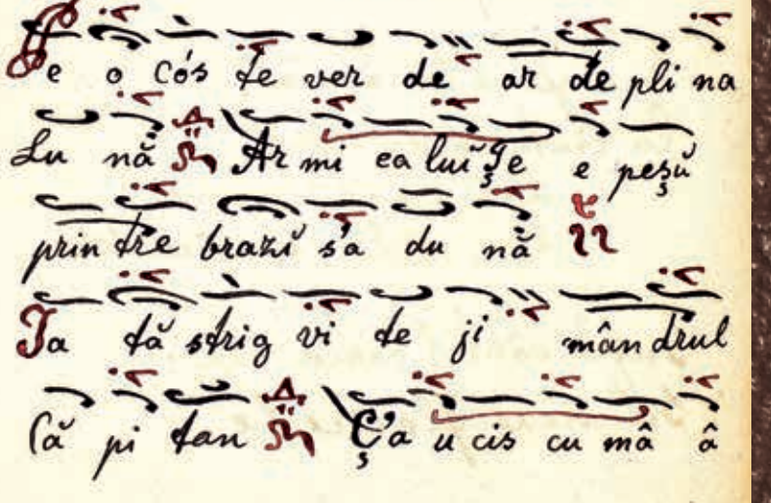
Și săsi ea sborul usior
Către sora cea cu dor!

Șuflă vântul către ele:
Sănvieze floricele,
Și săsi ea sborul usior
Către sora cea cu dor!

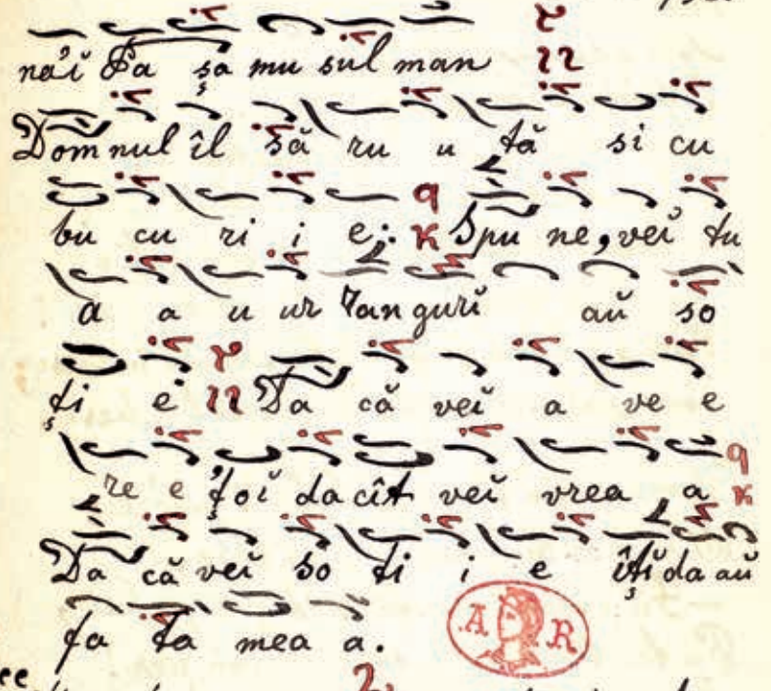
Și unite într'o flóre
Ca gingașe soriore,
Să formeze o cununa
Tótă natia română.

Cîntul 387.

Fata dela Cozia. Poesia de Bolintineanul, Melodia de Ucenescu Cânt de scóla. **Modul ♀ IIa. T.**

391 758.

Năi Ța ța mu sul man
Domnul îl ță ru u ță si cu
bu cu ri i e: Spune, vei tu
a a u ur vanguri au so
ți i e Da că vei a ve e
re e ți oi da cât vei vrea a
Da că vei so ți i e îți da au
ța ța mea a.

2.

— Dómne! nu voiŭ aur, nici cinstiri deșarte:
N'am venit la luptă ca săm fac o parte;
Lacrămile țăriĭ brațul mĭaŭ armat.
Pentrŭ-asa scăpare numai, mam luptat,
Iar de este vorba sămĭ daŭ sotióră,
Află că eŭ însamĭ sînt o fetișóră. „
La aceste vorbe, junele frumos
Coĭful își ridică, părul cade-undos:

759.

Tótă adunarea vede cu răpire
O fetiță dulce ca o fericire.
Domnul se răpește de frumsețea ei.
— Care din boeriĭ veĭ bărbat să ĭeĭ?
— Dómne! rise fata; veĭ să fiŭ soție
Unul din Vitejiĭ ce mĭar plăcea mie?
Toți sînt braviĭ în luptă, nu mĕ îndoesc;
Însă p'al meŭ mire, trebuĭ săl ĭubesc.

Domnul-fiŭ săarunce lăle și piçóre;
Și cu o vorbire dulce, rugătóre,
— Fiĭa mea Domniță, și îți jur pe Cer,
Pentru tinerĭ lume sătrăesc, să per!
La aceste vorbe, tânăra fecióră,
Rumenind la față ca o rozișóră.
— Dacă veĭ ĭubireamĭ să o dobândești
Pentru țară, Dómne, să morŭ, să trăești!

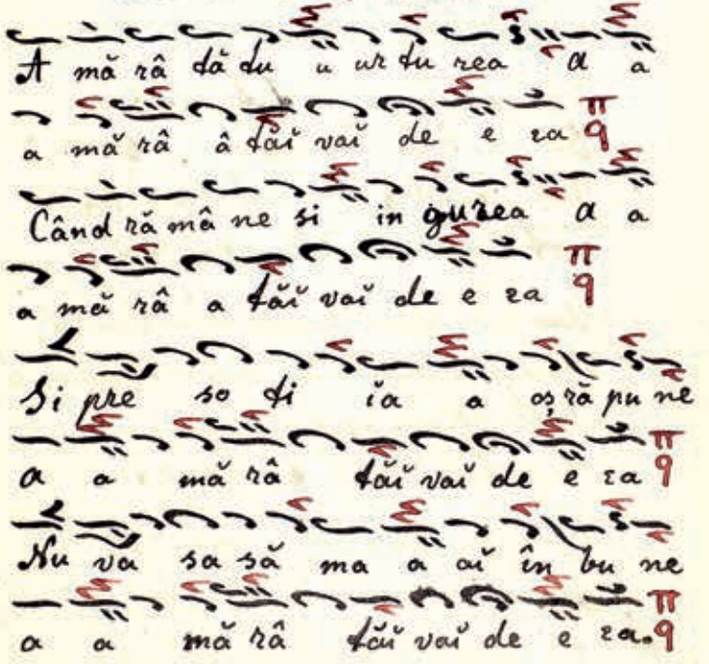
877. 2/2. ——

392

Cântul 388. 760.

Cel mai vechiŭ Cînt al Turturelii
din Cartea lui Anton Pann scrisŭ.

Modul a. 1/9 πa. t.

Câț drăește tot jelește
Și nu se maĭ însoțește.
Trece drumóse livede,
Nu să uĭtă nicĭ nu vede,

A R

761.

Prin pădure verde drece
Tot cu inimĭoara rece
Și în copacĭ mândri cu frunză
Nuĭ plăcere să șascunză,

Ghóră pănă de tot cade
Și pe lemn verde nu șade;
Iar când șade cîte-o dată
Tot pe ramură uscată.

Umblă prin șumbravă dâncă,
Nicĭ nu bea, nicĭ nu mănâncă;
Unde vede apă rece
Ea o turbură și trece.

Unde vede apă rea, rea
Ea o turburĕ și bea, bea;
Și când vede Vânătorul
Cătră el o duce Dorul.

Ca șo vadă, șo lovéscă
Să nu sĕ maĭ chinuéscă;
Când ie ea o păsărică
Și atât inima îșĭ strică,

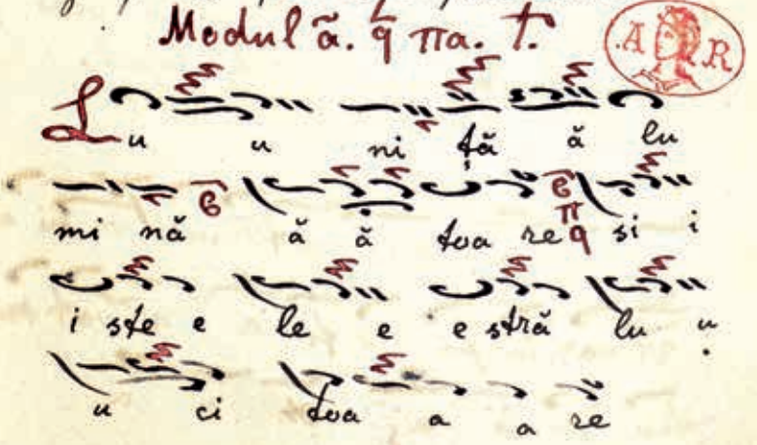
769.

Încît doreşte să moară
Pentru a sa soţioară,
Să nu să mai văduvească
În dor să se chinuească;

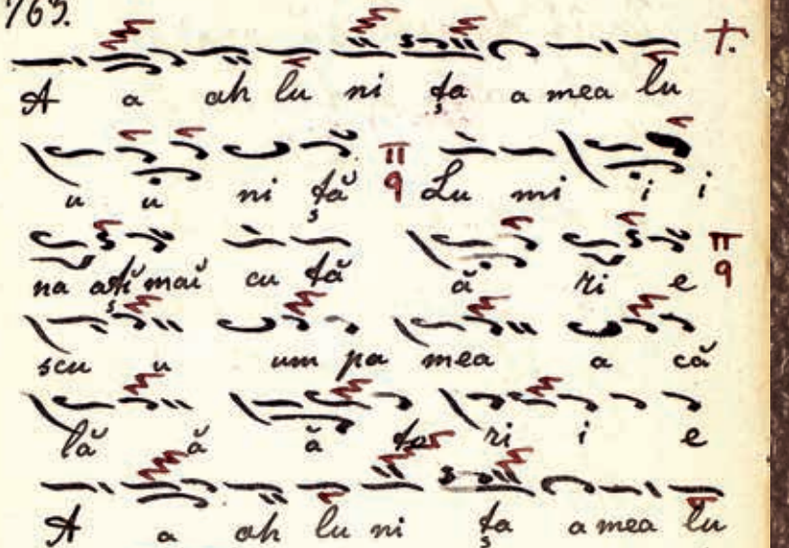
Dar' eu fiind omenire
De cît ea mai cu simţire
Cum póte sămi fie bine
Ah, amar si vaĭ de mine!

Cîntul 389. Modificat la 1828. tot de A. Pann. Dar' acum corectat de multele defecte în Ortografie (după vremĭ) de ucenescu.

Modul ă. 4/9 πa. t.

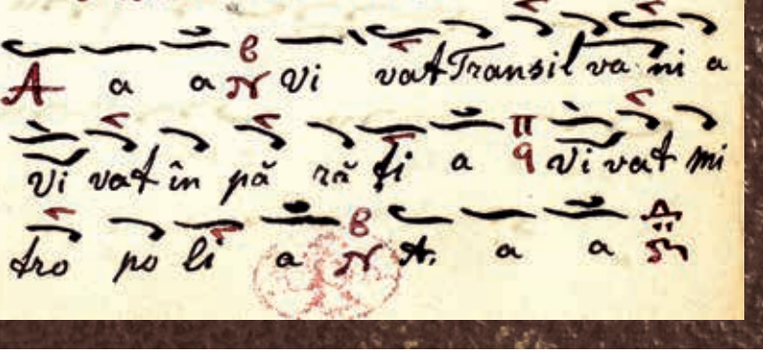
763.

Versul mai departe caută-l la pagina 435, înapoĭ.

Cîntul 390. Melodia arieĭ: "A, a, a. Vivat Transilvania!" veni stihurile la pagina 98. înapoĭ.

Modul a Hi. t.

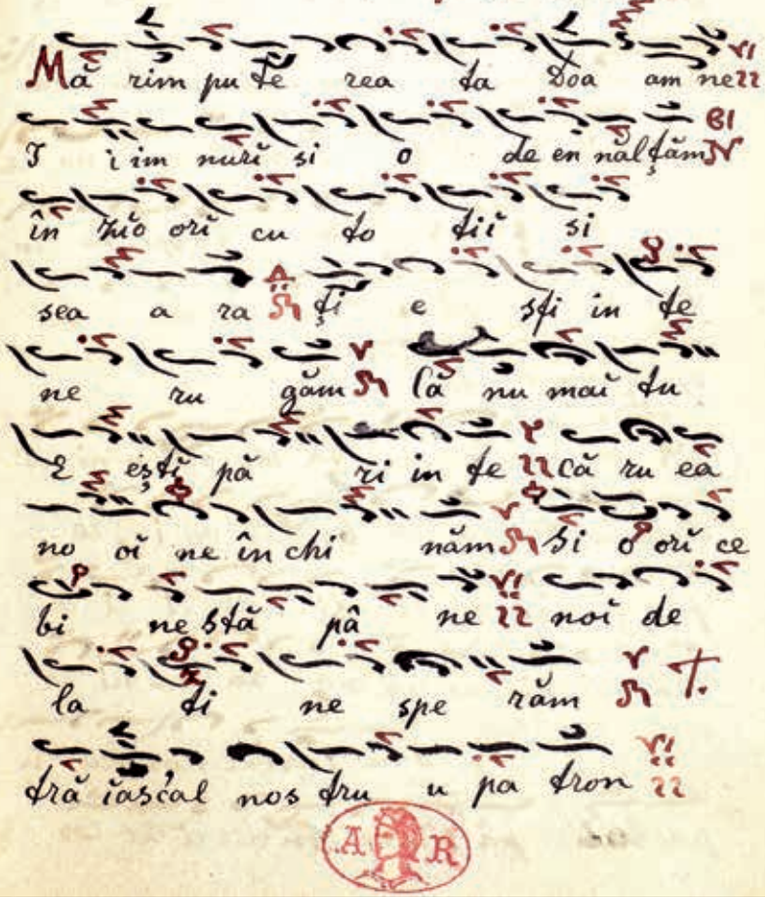
764.

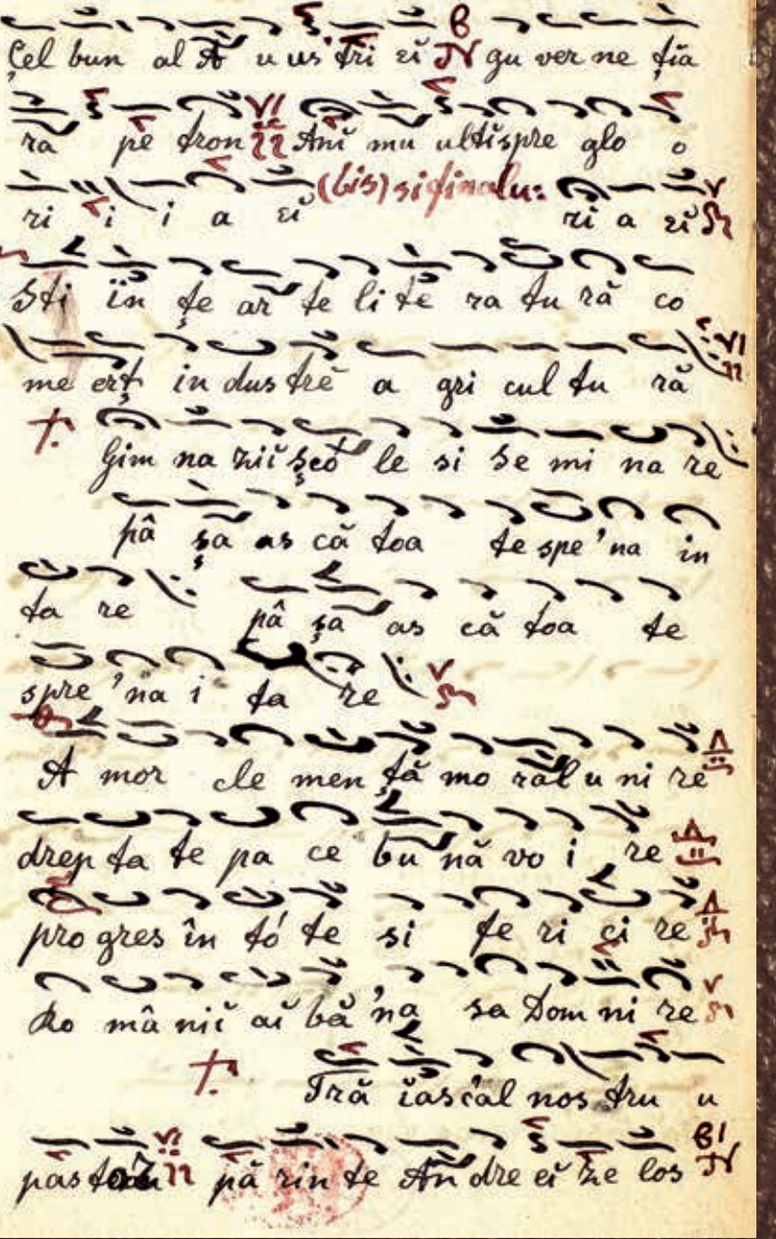
Vi vuk Transil va ni a! A. Panu.

Imnu. 791.

La serbarea sfintirii noului gimnasiu gr. or. din Brașov 9. Novembre 1854. Cintat de scolarii mei.

Modul VII. Andante.

395 766.

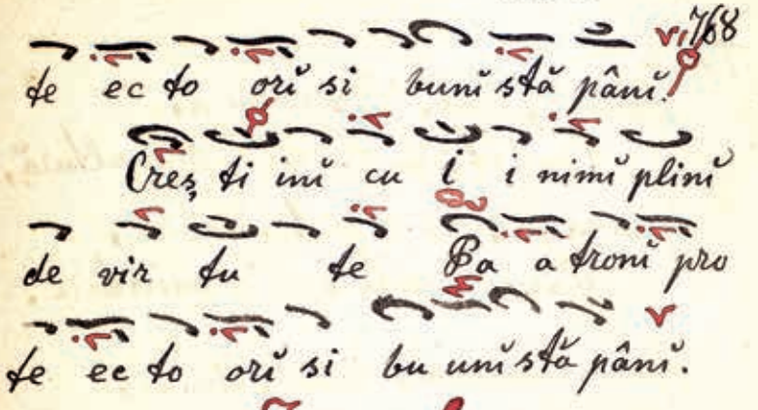
di ri ge cler si i po por
Ani mulți spre a al lo or fo
los Ani mulți spre al lorfo los
Bi se rici sco le din Eparhi e
pro fe e sorŭ pre oti cu E no
ri e Sub sfi în tăi că ar mă
si pas to ri e Si no durŭ
sfin te dog me creș ti ne mis te re
sa re po runcŭ ți vi ne le ma niĭ
ți e păs tre re bi ne prin sfin
tul scep tru ce El îl ți ne.

Păs tre re'n toa te bu n'ar mo ni e
Sub sfa în tăi cîr mă si pas to o
ri e

767. Apoĭ finalul: Hi. 7.

A ces tea ce re em noĭ de la
ți i ne Da rin te bu ne
drept în du rat
Să aĭ bă ți le e mul te se
ni i ne Da a tro niĭ no os
trii tu ce neaĭ dat
Să aĭ ba ți le e mul te se
ni i ne pa a tro niĭ no os
trii tu ce e neaĭ dat.
Să va ră lu mea să ne sa
lu u te c'a vem pă ri in te și he ge
bun Creș tinŭ cu i inimi plin
de vir tu te pa a troniĭ prò

768.

Imnul.

Mărim puterea ta Dómne,
Imnurî si odéin nálțam,
In hiorî cu totii, si seara,
Tie sfinte ne rugăm.

Că numai Tu ești, Părinte,
Căruia noî ne închinăm,
Si or-ce bine Stăpâne,
Noî de la Tine sperăm.

# #

Trăeasc'al nostru patron
Celbun al Austrieî,
Guverne țara pe Tron
Multî anî spre gloria ieî!

769.

Științe, Arte, Literatură,
Comerț, Industrie, Agricultură,
Gimnaziî, scóle si Seminare,
Păzască tóte spre'n naintare.

Amor, Clemență, Moral, Unire,
Dreptate, pace, bună-voire,
Progres în tóte si fericire
Românii aibă'n a sa Domnire!

# # #

Trăesc'al nostru Pastor
Părinte Andreî zelos!
Dirige Cler si popor
Anî multi spre al lor folos.

Biserici scóle si Eparhie,
Profesorî, preoți cu enorie
Păstrezé'n tóte bun'armonie
Sub sfânta'î cârmă si pastorie.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

397

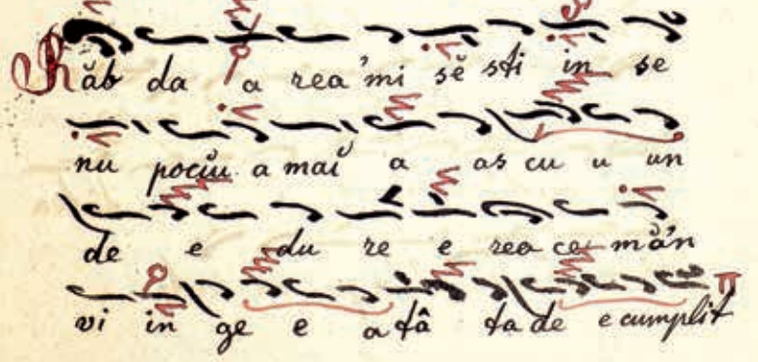
780.

Sinoduri sfinte, dogme creştine,
Mistere sacre, porunci Divine,
Române tie, păstreze bine
Prin sfântul sceptru ce El îl ţine.

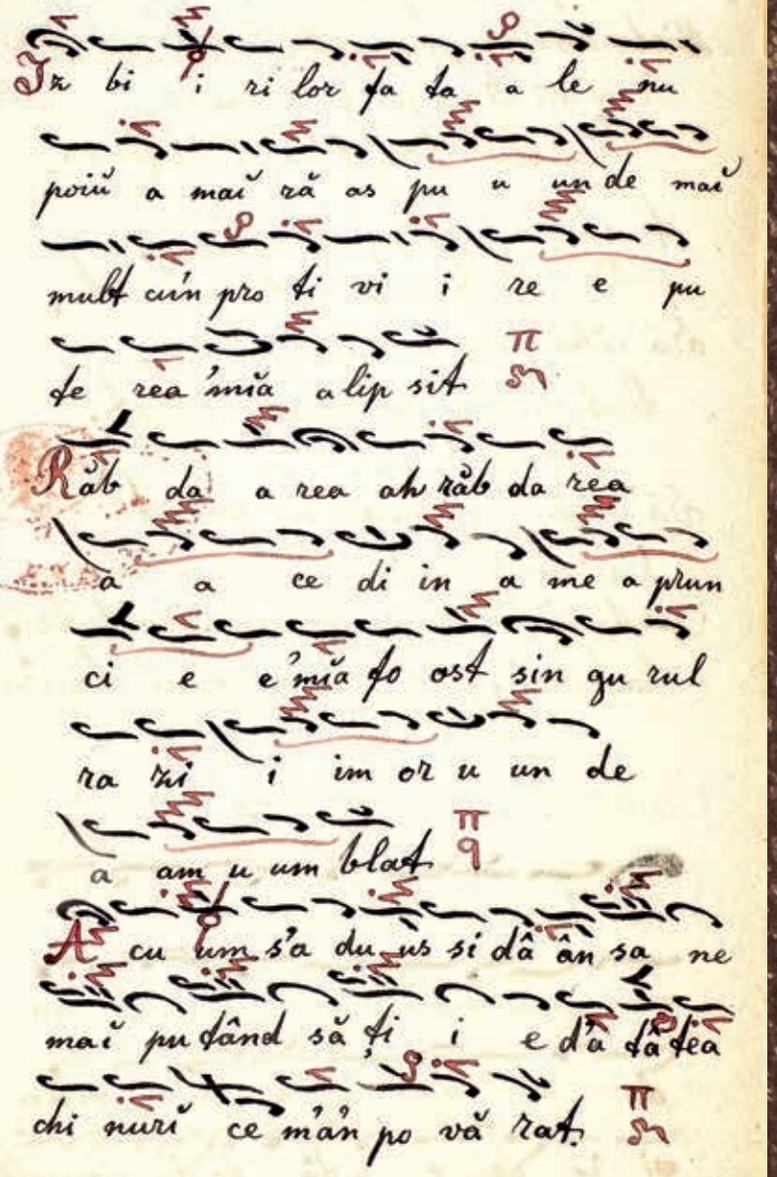
Acestea cerem noi de la Tine,
Părinte bune, drept, îndurat;
Să aibă zile multe senine,
Patroni nostrii ce tu ne-ai dat.

Să vază lumea, să ne salute
Că avem părinte şi Rege bun,
Creştini, cu inimi pline de virtute,
Patroni, protectori şi buni stăpâni.

Cîntul 392. Modul 9 Pa. T.

781.

mai departe:

782.

Amor, Noroc, Nădejde,
Ambiție și Sórtă
Într'o unire tóte
Cumplit m'au amăgit.

Ori câte relén lume
Asupr'ămi le văz glótă
Și să mă lupt cu ele
Zadar m'am încercat.

Izbéscă dar, isbéscă
O inimă prea slabă,
Izbéscă cu cumplire,
Nu cer a mă apăra.

Că zătămi presimt mórtea
Că va sosi în grabă
Mă va scăpa de tóte,
Odihnă îmi va da.

Putin, putin am încă
Și în mormânt voiu merge,
Voiu însoți țărâna
Celui ce m'a născut.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

783.

Putin și al meu nume
Din lume să va șterge,
Cu el și pomenirea-mi
Nu va vieța mai mult.

Deci pentru cea din urmă
îmi reintorc gîndirea
La ființele trăite
Spre a le cerceta,
Dar nu găsesc nici una
Pe care Suvenirea
Să'mi zică c'am trăit
Fără a suspina.

De a zimbit vr'odată
Norocul către mine
A fost al amăgirii
Pahar plin de Venin.

De m'a lăsat vr'odată
Sórta să gust vr'un bine
A fost mai cu cumplire
Să simt tristul suspin.

393

784.

În sânul amăgirii,
Durerea ne lipsită
Îmi fu dintru prunciе,
Ca Umbra mă însoțit.
În fața mi să cunoște
Durerea întrăvită,
În inimă mi scris este
Ori cîte-am pătimit.
Să le descriu n'am stare
Căci obosit de ele
Abea pocu către cerури
Mâna mi ridica;
Îl rog cu umilință,
Scăpându-mă de rele,
În viața viitóre
Odihna de-a mi da.
Cerescule părinte!
Înalte Creator
Nadeidea cea mai dulce
Ori căruі muritor!

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

785.

Bine voești Dómne!
De amĕ pomeni
Intru împărăția
Sfântă, când vei veni!
Poesia si Melodica de Anton Pann.

Cîntul 393. în Acro-stih.

K-atna fetii prea doriteĭ
Stăpâneĭ mele, slăviteĭ
Ca bagĭata mĭa patrunș:
Acea rană arzătóre
Inimĭi pătimitóre
A făcuto într'ascuns;

L-a mine cine privește
Stă, să miră, mĕ căește
Că cu dotul mam topit;
I-eŭ în piept purtând amorul,
Nimănea nu mĭ știe dorul
Căci îl ținŭ prea tăinuit.

786.

Ț-iu ȋel voiu tinea în tăcere,
De-aș ști că voiu muri în durere,
Fără altcuiva să spuiu.
Ah nu mă întreba dar lume,
Patima 'mi-e fără nume
Fără leac mă și răpuiu.
A. Pann.

Cântul 394. Modul 2 ra. 1.

Ro mâni iu biți pri e teni fe mei mult
Sămi fa ceți de să poa te vro mi că
șim ți doa re vă spuiu du ioa sămi
u șu ra re de nu dar doa o
șoa ar te ca să vă u mi liți
la a crami vă rog săm dă ru iți

Al doilea.

Ro mâni iu biți pri e teni fe
Săm fa ceți de să poa a te vro

A R

787.

mei mult șim ți doa a re vă spuiu du ioa
mi că u șu ra a re de nu dar do
șam șó ar tă ca să vă u mi liți
o la a crămi vă rog săm dă ru iți.

mai de parte:

În or ce pas în viața 'mi
Întâmpin o durere,
În tóte ale mele
Tot stavili întâlnesc;
Eu sînt o Mice-a sórtei
Și o văd, nu e parere
Că nu să aflăn lume
Nimic din ce doresc.
Românu iubiți prieteni, si c.l.

Mă spăl, mă rad, mă curăț,
Îmi strâng mijlocul bine,
Dar tóte sînt de gâba,
Caci tot urît rămâiu;
Alerg, muncesc ți, nópte
Și banii fug de mine,
Și or cîncep a face
Nuți dau de căpătâiu.
Românu iubiți prieteni, si c.l.

431

788.

În versuri si în proză
Toți cântă, toți ne spune
Că'n vecul de acuma
Femeile ădese,
Eu cânt amor la tóte,
La rele si la bune
Și în loc d'a lor ădire
O palmă dobândesc.
Români ădiți prieteni, si c.l.
Ădesc mâncarea bună,
Friptura, Turturica,
Dar' cum merg la vro masă
De loc mă bolnăvesc:
Șampania îmi place
Dar' si ea mult mă strică
Caci cum beau picătură
Eu plâng si mă jelesc;
Români ădiți prieteni, si c.l.
Tot astfel de durere
Cere si în poesie,
De si brodesc cu vrăuna
La unii ca să plac,

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

789.

Dar însă al meu nume
E mort, nu o să die,
Și'n veci un Gete, Șiler,
Eu nu o să mă fac;
Români ădiți prieteni, si c.l.
Acum văd că si legea
Dorința îmi oprește,
Îmi plac vro trei blondine,
Cinci cacheze ădese:
Totii le voiu pe tóte,
Dar ea mă stăvilește,
Când altfel ei nici una
Nu pocu să dobândesc.
Români ădiți prieteni, si. c. l.
Apoi dup'aste tóte
Mai am o presimțire
Că'n veci mă chinuește
Ca un judecător,
Că trupumi într'o grópă
Gol, rece'n ne simțire
Ca mâine o să intre,
Mă prinde că o să mor.

Anton Pann.

402

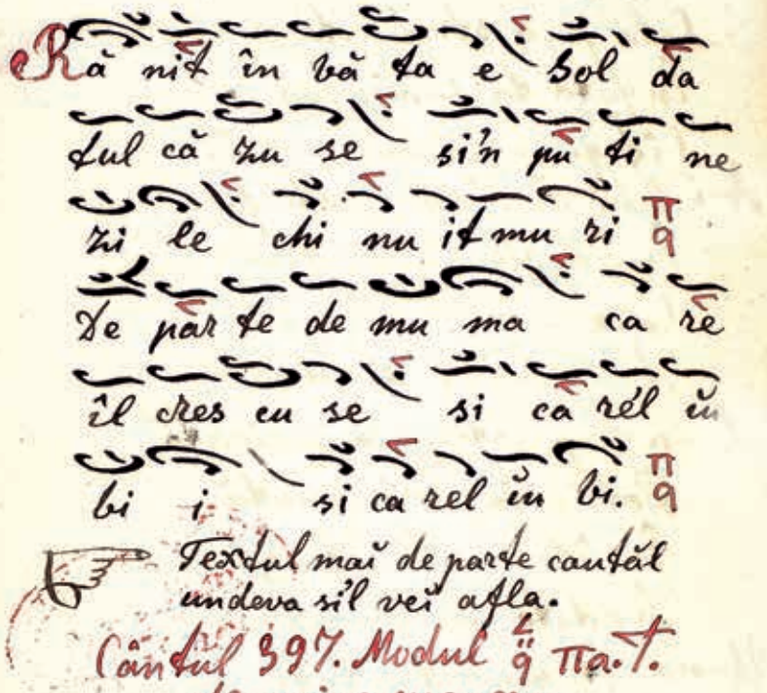
Cântul 395. Acro-stih. 790.

R-azele de la un Soare
Cele prea strălucitóre
În fața ta luminézã
Și fírea sã minunézã.
A-i Ochĭ frumoși preste fire
Împodobiți cu simțire
Care cu a lor privire
Aducŭ minților uĭmire.
L-a trup ești prea delicatã
Potrivitã, minunatã,
În câț cine te zãrește
Deodatã se rãnește.
U-na ești tu între tóte
Asemenéți nu sã póte
Cu totul împodobitã
Tocmaĭ ca o Afroditã.

Panu

ACADEMIA
RSR
ROMÂNĂ

791. Cântul 396. Modul ♫ ța. T.

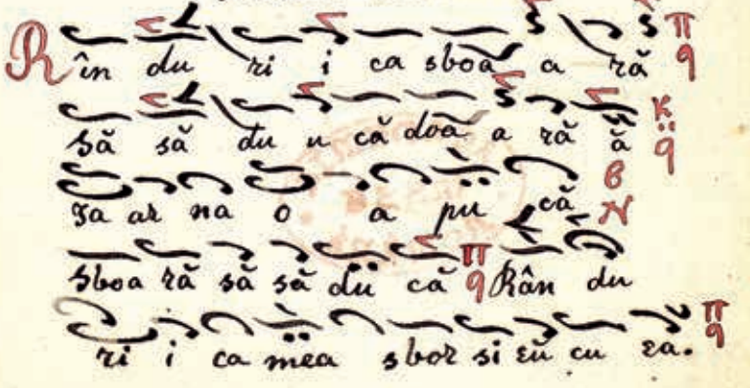

Textul mai de parte caută
undeva și'l veĭ afla.

Cântul 397. Modul ♫ ța. T.

de mine ucenescu.

Pentru sevlari.

403 7

Cîntul plecării Rîndunicei 492.

Rândunica sboră
Să se ducă, doră,
Iarna o apucă
Sboră să se ducă
Rândunica mea!
Sbor si eŭ cu ea.

La Egipt sapuce,
Sboră si să duce,
Cănt'ă nóstră ţară
Nu mai este vără
Rândunica mea!
Sbor si eŭ cu ea.

Că ea asta vară
Nea cântat în ţară:
Şăi dăm multămită
Ca la o eŭbită
Rândunica mea!
Sbor si eŭ cu ea.

Unde veĭ abate
Spune sănătate,
Dute sănătósă
Pe cale voivosă.
Rândunica mea!
Sbor si eŭ cu ea.

793.

Dute cale bună,
Cale de o lună—
Şi la primăvară
Să ne vedem iară.
Rândunica mea!
Sbor si eŭ cu ea.

Dute şi'miĭ lasă
Cuĭbul tău acasă
Şi la primăvară
'Ţi-l veĭ gasi eară.
Rândunica mea!
Sbor si eŭ cu ea.

Te duci Rândunico,
Te duci mititico,
Unde săţi aştearnă
Căldură la iarnă
Rândunica mea!
Sbor si eŭ cu ea.

Te duci unde nu ĭe
Nici o grămajue
De ţăpadă rece...
Bineţi veĭ petrece.—
Rândunica mea!
Sbor si eŭ cu ea.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

404

794.

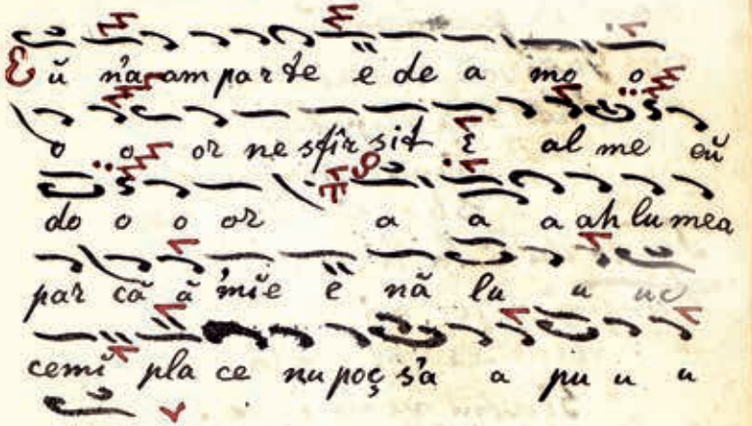
Cine știe, dóră,
Păn' la primăvară
Trăi-voiu cu zile
Sărĕ vaz aripile.—
Rândunica mea!
Zbor si eŭ cu ea.

Tu te duci la bine,
Du-mĕ si pe mine,
Unde e tot vară
Si vom veni iară.
Rândunica mea!
Zbor si eŭ cu ea.

Ea—mĕ pe aripă,
Să sburăm în pripă
Preste marea lată
În țara bogată.
Rândunica mea!
Zbor si eŭ cu ea.

ACADEMIA
RSSE
ROMÂNĂ

795. Cantul 398. de Mi. T.

E vrun ferniec la mijloc,
Or căs' eŭ fără de noroc:
Nu știŭ altii cum apuc
Că eŭ giaba tot mă duc,

Cruciș, curmeziș umblând,
Nu pocŭ sămĭ dau după gând:
Of! Dela of nu mai scap,
Nu mai am simțiri în cap.

De mâș vedea cât de cât
Cu unica după gât,
La ochiĭ ei mâș uĭta
Si mintea mâș deș-deș-pta.

485 796.

Fata'mi s'ar îngrăşa
Şi n'aş mai fi slab aşa;
C'am ajuns din om ne om
Şi mam uscat ca un pom.

Ah! noroc, noroc, noroc
Pentru tine arz în foc,
Că tu la mijloc nu stai
Ce carem' place şăm' dai.

Cîntul 399. In Acro-stih.

R-arza feţei prea doritei
Ştă'pâneĭ mele slăviteĭ
Ca săgĭata m'a pătruns;
A-cea rază arzătóre
Inimăm' pătimitóre
A făcuto în ascuns:

L-a mine cine priveşte
Stă, să mire, mă căeşte
Că cu totul mam topit;
I-eŭ în piept purtând amorul,
Nimenea num ştie dorul,

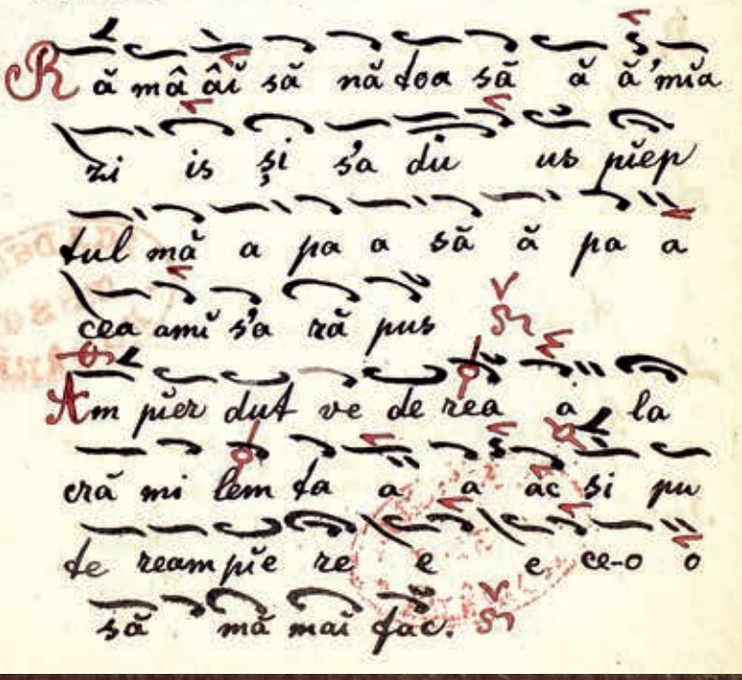
797.

Căci îl ţiu prea tăinuit:

Ţ-iŭ zi'l voiŭ tinea'n tăcere,
Dăş şti căş muri'n durere,
Fără alt cuĭva să spuiŭ.
A-h nu mă'ntreba dar lume,
Patimăm' e fără nume
Fără léc mă şi răpuiŭ.

A. Pann.

Cîntul 400. Modul 2 Hi. T.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

406

798.

Fruntea nu pocŭ ține capŭmŭ este greŭ,
Sânul de suspine îmĭ arde mereŭ.
Căcĭ nam ținut bună, bunul ma lăsat,
Far-că sînt nebună Dómne ce păcat!

Mintea o sămĭ fugă unde sînt nu știŭ,
Sînt gîtă în rugă si arĭ în foc viŭ.
Avém si credință când eram cu el,
Nu știă d'am ființă când sînt fără el.

Cît eram de bine stéoamĭ strălucea,
Când era cu mine fótémĭ surâdea.
Îmĭ plăcea lumina căl putém vedea,
Îmĭ placea grădina căn ea mântîlnea.

Nóptea răcorósă ardém săl aștept,
Luna amorósă 'mi'l dedea pre pĭept.
Fericiŭ ne spuse speram pre pământ,
Decând el se duse lumémĭ e mormânt.

Ah! maĭ vinó dată, vino scumpul meŭ,
Să am lumea fótă, că am pe Dumnezeŭ.
Fața ta blondină só poçŭ contîmpla,
Tu a mea lumină si eŭ umbra ta.

G. Alecs.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

799.

Cîntul 401. Modul vechiŭ πa.†

De Dor de inimă rea.

Răsturnat la Umbla:

La la la la la la la ša poĭ
ša poĭ ša poĭ ša poĭ ša a poĭ
ša poĭ mă!
Ple e ecĭ mîn dru ço mî î în
dru li ša šo să lasĭ pal da ău
ba ă di ša da. šo să
pleçĭ la Bu cu re eștĭ la ă
mari bo o e erĭ să ă eștĭ ja
găl bi nași să grămădeștĭ să ră
eștĭ să ă po me nești. apoĭ urmĕză:

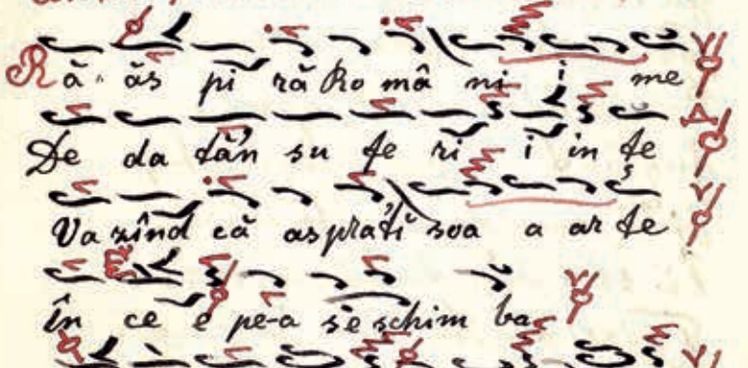
II

La la la — — — apoĭ:
Făr de mândră ce voĭu face
Când pe alta nu pocŭ place,?

800.

Of, amar si iar amar!
Cu ce inima sam sar!
Dar de va vrea Dumnedeu
Cu zea-o să plec si eu.

Cîntul 402. Mod: ~ Hi. Hromatic ♭.

2.

Respiră, căci pronia,
Ce pórtă Cârman lume,
Mișcată de durerea,
Și vechiul tău suspin,

801.

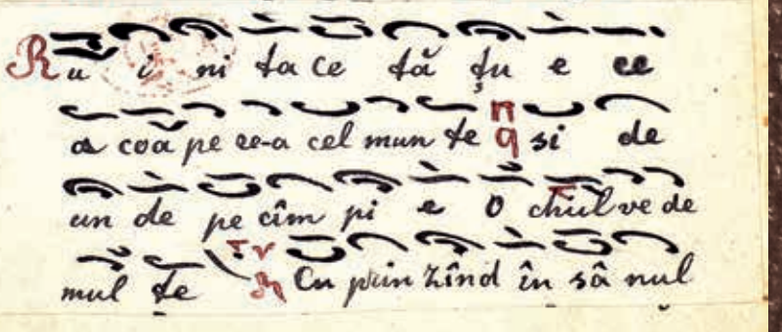
Trămise turmei sale
Păstor al cărui nume
Insuflă reverință,
Respect si la streinu!

3.

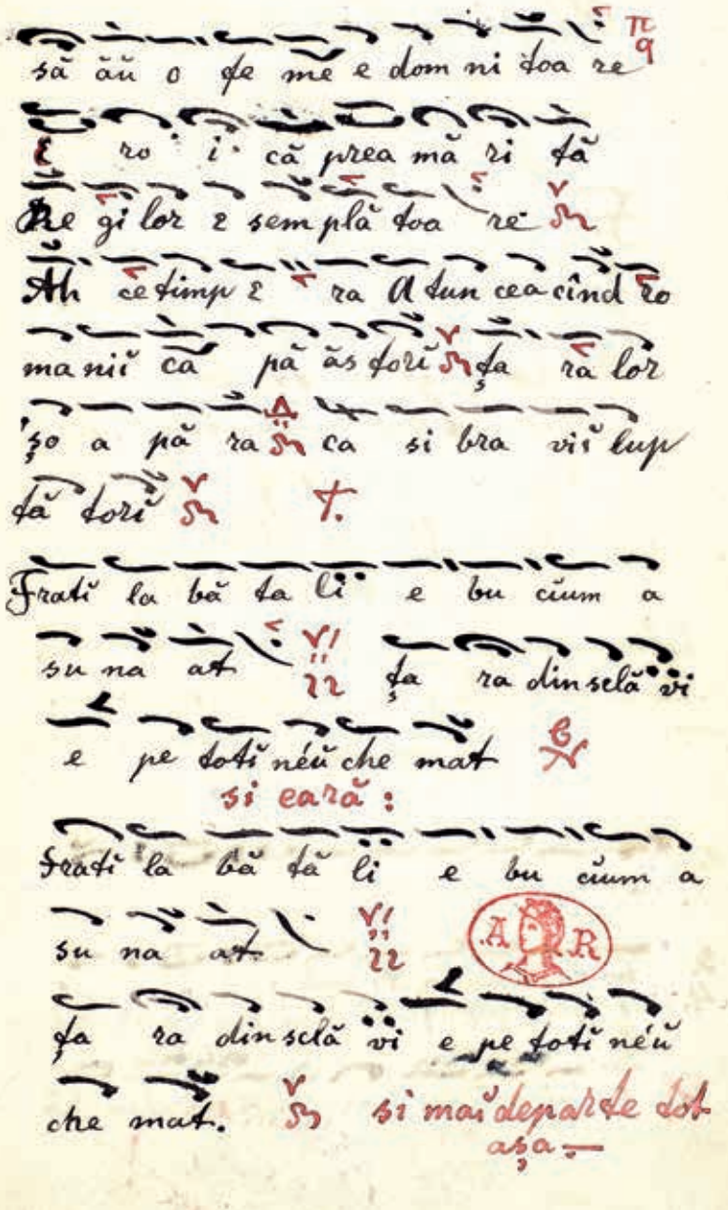
In el Romana ginte
Privește-al său părinte,
Renăscător dun popul,
Infrânt de jug cumplit;
Si'n semn de mulțămire,
Îi strigăn dulci cuvinte:
Trăiască—Andreiu Șaguna,
Brea demn Mitropolit!

Andreiu Murășian.
Melodia de Ucenescu.

Cîntul 403. Modul ~ Hi. ♭.

802.

803.

2.

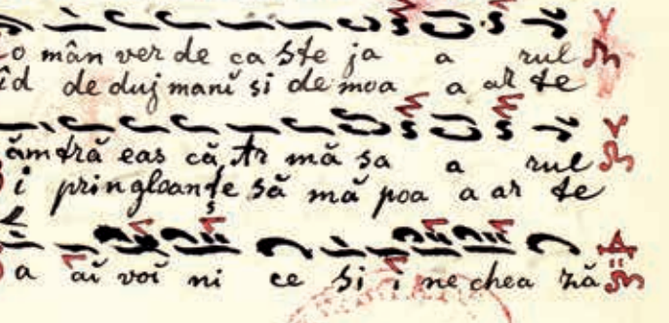
Ștefan fost-au fiul ei
Ce purta de mare nume,
Din toți prinții ce domneau
Preste-acelea țări avute.

Fiu erou învingător,
Subjugând de dușmani cete;
Însuflând și vânzători
Veau să fugă în cetate.

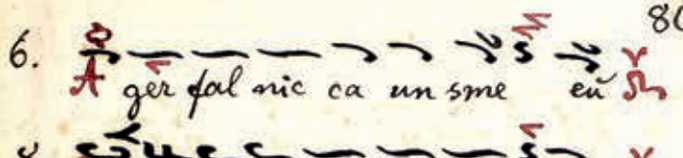
Dar alt timp era atuncea,
Căci romanele femei,
Și prefiii lor sileiu
Să se lupte ca și ei.

Cel ce rabdă jugul unui crud tiran,
Unul ca acela, nu este roman.

Cântul 404. Modul VI.

804.

Dum ne zeu — Apoi mai departe cu Melodia d'acapo.

II.

Cât mi-o sta mâna voinică
Și a mea armă răsbonéscă,
N'aibă grije de nimică
Țara mea cea românéscă!
Hai voinice: si c.l.

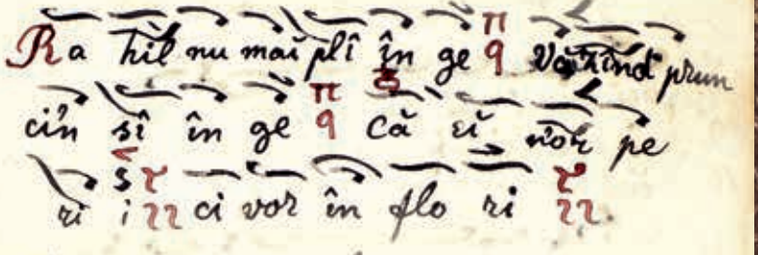
III.

Cu-al meu suflet cu-a mea pală,
Cu-al meu soim albit de spume,
În dușmani aș da năvală,
De s'ar duce vestea'n lume!
Hai voinice: si c.l.

V. Alexandri.

ACADEMIA R.P.R. BIBLIOTECA

805. Cântul 405. Glas 3. ra. 4.

Rahil! nu mai plânge
Vărsând prunci'n sânge;
Că ței nor peri
Ci vor vieţui,
Cu aripi frumóse
Și prea luminóse,
Căci că Iisus,
Sus în cer 'ia dus.
Mângâete dară
Inimă amară,
Nu te tângui,
Nu te mai scârbi!
Acești fii din muncă
Au fost să se ducă
La cel mai bun loc
Țară nu în foc.—

ACADEMIA R.P.R. BIBLIOTECA

410

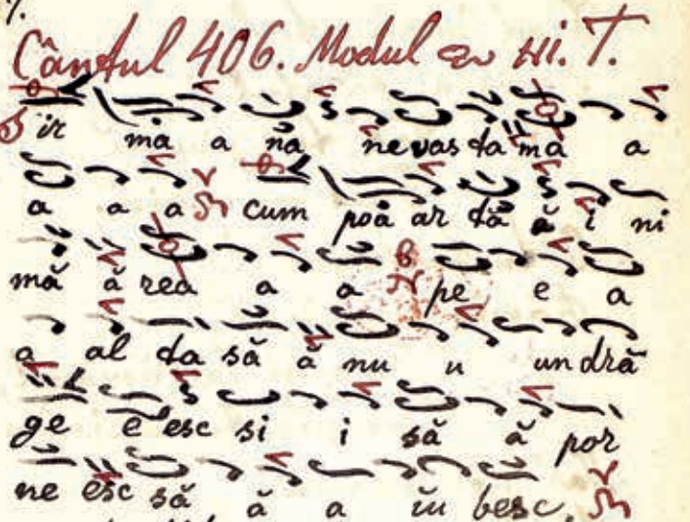
806.

Trod împăratul,
Ne ostâmpăratul,
Toe, toe prunci,
Face mucenici.
O, la turturică!
Rămâi singurică,
Din ochi lăcrămând,
Din pieptu suspinând,
Iar' nevinovații
Sânt în Cer, culații,
Drum ușor mergând
La Raiu ajungând,
Rog Dumnedeire
Pentru omenire
A fi în fericiri
Vecnici pomeniri.
Ucenescu.

ACADEMIA
RSS
ROMÂNĂ

807.

Cântul 406. Modul al III. T.

De tóte mă temeiu veac,
Nu se mângâe în beac.
Cu vre una când vorbesc
Gândește că mă ’nbesc,
Și se turbéză pe loc,
S’aprinde se face foc,
La or care când privesc
Cutremure o găsesc.

Și ade ’ncepe a ofta
Și cu strâmb ami căuta
Gândind: câte le întâlnesc
Cu tóte tot mă ’nbesc;

411

808.

Dar' în pisma ei si eu
O să fac pe gândul meu:
O să m'apuc de ûbit,
După cum ea 'mi-a cobit.

A. Pann.

Cântul 407. Acrostih.

Soare, Lună, Stele, Cer,
Umilit vă rog si cer!
Un suflet ce îl ûbesc
Să faceti săl dobândesc!
Ha el ochi de când am pus,
Sperarea în voi mam supus;
Voate dar văn preunati
Si grăbiti, mă ajutati!
Smor s'asupraï porniti
S'amăn soti mijlociti!
Nu mă lipsiti dăst odor
Dati, mă rog s'în simtul Dor!
Inima îi înfocati,
Să mă ûbi îl plecati!

809.

Că din cias ce 'l am coprins
Si buzele 'mi 'l a atins,
Ah, Cerule, de atunci
Sânt în ne curmate munci!

A. Pann.

Cântul 408.

Să crez si eu ursitei
Ce lumea amăgeste,
Ce unuea dând lóte,
De altul 'l a lipsit,
Ca muma cea vitregă,
Ce pe unul ûbeste,
De altul îl desparte
De sânul cel ûbit.

Ca sórele cesi tinde
A sa dulce căldură,
Si vecnic străluceste
De globul pământesc;
De munti nui încălzeste
Cu razăi din natură,
Răsare si apune,
Lumina nui jăresc.

412

610.

Dar cui răsari cu sóre
Și cui trimiți lumină?
La unul cèn adâncă
Peșteră stă vârât?
La unul ce din légăn
Nu are zi senină?
De care muman faptă
De mic 'la omorât?

Așea 'mi a fost Ursita
Din veci chiar hotărâtă,
Să văd mărul de aur,
La dânsul să mă 'ntinz;
Să înpins de amea sórtă
Și răstriște vrâtă,
Să nu poc nici odată
În mâna mea săl prinz,

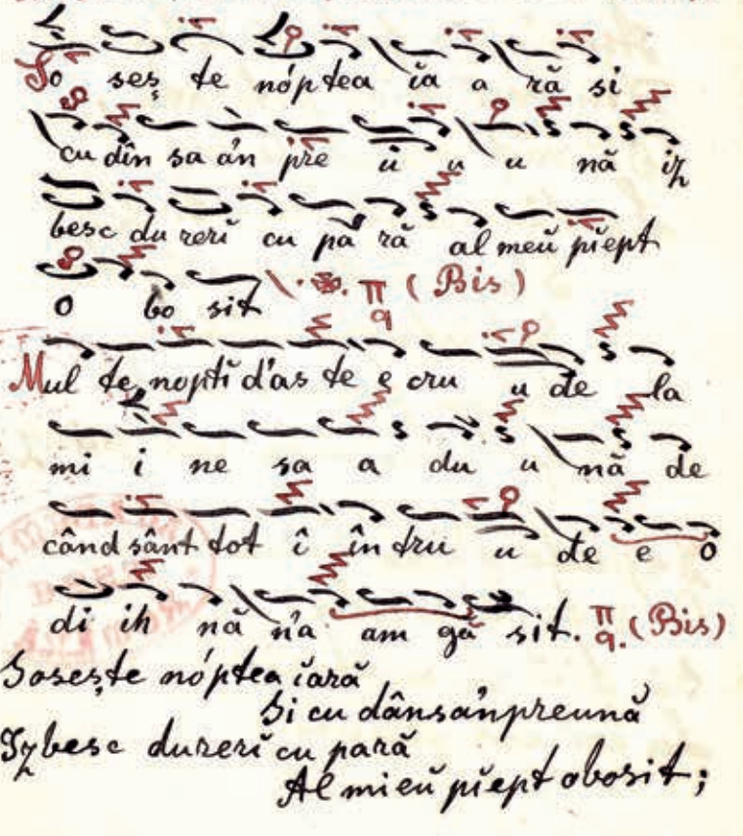
Departe d'acea lume
Ce este norocită
Să fiu eu mărturie
La ceĭ ceș fericiți;

ACADEMIA R.S.S.R. ROMÂNĂ

611.

Să piară tău dar nume,
Să mori și tu Ursită!
De vreme ce de tine
'S între ceĭ răŭ ursiți.—
A. Pann.

Cântul 409. Imitație după Original în acest mod. Melodia dela Ma. T.

Șosește nóptea ĭară
Și cu dânsa împreună
Șybesc dureri cu pară
Al meŭ piept obosit;

413

812.

Multe nopți d'aste crude
La mine să adună,
De când sînt dat în trude
Odihnă n'am găsit.

# # #

Bate iar' mieznul nopții,
A vreme de odihnă,
Și prunciĭ dorm ca morții,
Ah cât eu le răvnesc!
Câți sânt și alți în bine
Dorm iarăși toți în tigną,
Dar' somnul de la mine
S'a dus, nu l mai găsesc.

# # #

Aș vrea ca să mi adoarmă
Simțirea obosită,
Dorul să mi alineze,
Gândul să m adorm,
S'o minută cu pace
În deșert îmi e dorită,
Că oriși ce voiu face
Nu pociu să m aduc somn.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

813.

În zadar îmi așterne
Eu n'am folos de nópte,
De puiu capul pe perne
Ca ziua stau deșteptă;
Închiz ochiĭ pe gânduri,
Dar' par'că niște șoapte
Mĕ tot ardic pe gânduri
S'îmi zic să te aștept.

# # #

Veghiez ca Filomela,
Ca dânsa'mĭ cânt durerea,
Mă mir timpul acela
În ce chip să l omor!
S'a ceste multe chinuri,
Contenindu mi puterea,
M'arunc la lesinuri
S'închiz ochi'mi în dor;

# # #

Dar' chipuri de o dată
Atunci' mi se ivește,
Ca razăn fosforată,
Ca înger îl privesc:
Mĕ scol cu amețală
Și inima mi svâcnește,
Te caut cu înțală,
Mă uit, nu te găsesc;

414.

814.

Te pierz ca o fantasmă,
Văz aurori ivite
Și eu rămân ca lasmă,
Ce chinuri mă slăbesc;
Aud glasuri doioase
De paseri întocmite,
În imne-armonioase,
Concert dumnezeesc.

# # #

O dulce simțire
Atuncea mă pătrunde,
Mă uit cu absorbire
Și chipul tău zăresc;
Arunc în sus privire
În aer ori și unde
Locaș de nemurire
Și pacnic eu privesc.

# # #

Întorc ochimi la Lună
Mă uit cătr'o oglindă
Și în trânsa tot d'auna
Eu chipul tău zăresc.
Dar o stea cosebire
Din alte mai lucindă,
Absoarbe-a mea gândire,
Cu ea-te semnesc.

815.

Și'aceste idealuri
Lăsând tot de o dată,
Alerg pe Câmpi, pe dealuri,
Mă duc și rătăcesc.
Zadarnică silință!
Că'n tote'mi s'arată
Să văz a ta ființă,
Cu ea tot mântâlnesc;

# # #

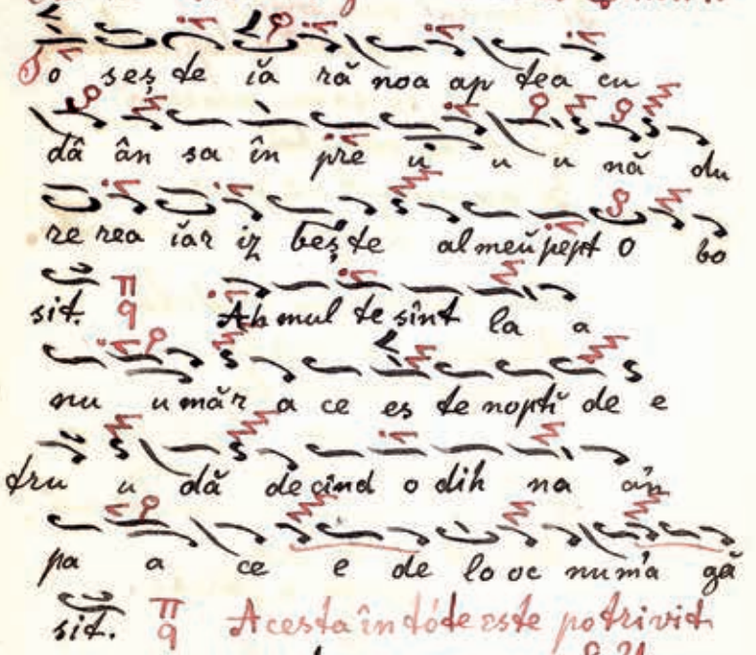
În ori și care floare
Ea-este zugrăvită,
În tóta'sa culóre
Eu parcă o zăresc,
Și în apă la izvóre
Te văz ne osebită,
În tóte de sub sóre
Eu stau și te privesc.

# # #

Și în pieptu'mi când izbește
Atunci resurenirea,
Suspinul îmi pornește,
La tine când gândesc;
Acestea dar din fire
Ce'n suflu pătimirea,
Ah, sânt o pre-simțire
Ceți spun că te iubesc
A. Pann.

816.

Cântul 410. Original. Modul ♀ na. I.

1.

Sosește iara nóptea
Cu dânsa împreună,
Durerea iăr izbește
Al meu pieptobosit!
Ah, multe sânt la mine
Aceste nopți de trudă,
De când odihnăn pace
De loc nu mă găsit.

2.

Bate mieznul nopții,
E timpul de odihnă,

817.

Și somnul dela mine
Ce'n veci e departat,
Aș vrea ca sămi adórmă
Simțirea obosită,
Și un minut de pace
Desert am încercat.

3.

Căci chipul tău îndată
Atuncea se iveste
De raze luminate
Ca înger îl privesc,
Eu mă deștept de caut,
Dar' vai! au fost fantasmă,
Mă uit si Aurora
Fivită o zăresc.

4.

În blândă raza lunii
În inimi armonioase
De pasări întocmită,
Concert dumnezeesc,
O stea cu osebire
Îmi absórbe gandirea
Mă uit atunci la dânsa
Și chipul tău zăresc.

5.

Părăsesc îndată
Orî si ce lăcașuri,

818.

De câmpii pe déluri
Alerg mă rătăcesc,
Zadarnică silință!
Căci or unde mă duce
În tot, în or ce floare
Chipul tău eu zăresc.

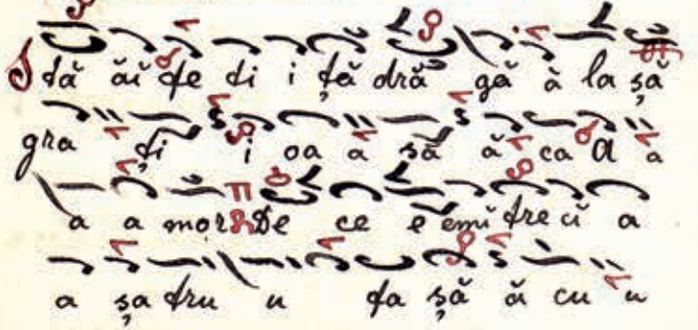
6

Când si resuvenirea
Vine de mă izbește
Și suspine îmi scapă
La tine când gândesc,
O lacrămă ce pică
A inimii bătae,
Ah sânt o presimțire
Ceți spun că de ținesc.

A. Pann.

Cântul 411. Modul Pa.T.

819.

1.
Stăi fetiță drăgălașă
Și cu gratii de amor,
De ce drecu așa trufașă
Cu chip despreților?

2.
—Tinere, te rog oprește
Cugetu-ți înveninat,
Mergi departe de găsește
Altă jertfă deșelat.

3.
= Ești tu Agel să-mi dorul,
Sau vro suflare din Cier,
Să desprețuești amorul
Și răspunsul caretți cer?

4.
—Eu nu sînt acea ființă
Pre cum tu mă socotești,
Ci sînt numai o fetiță
Ce ten cerci so amagești?

5.
= D'aș fi, ah! vro fericire,
D'aș putea so dobândesc,
N'ar fi de cât o simțire
În inimăți să găsesc.

820.

6.
— In zadar ’ieste silinta
Si glasul înșelător,
Să desprețuești ființa,
Tinere amăgitor!

7.
= Eŭ îți zic cuŭ credințare,
Mă jur pe Cĭer, pe pământ,
Dânduți gaj drept înșelare,
Credință păn’ la mormânt.

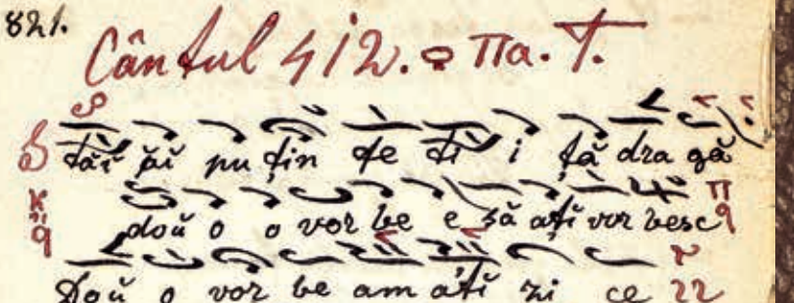
8
— Iertța cemĭ puĭ înainte
Tea făcut să izbutești,
Tinere adutĭ aminte
Ceĭa ce făgăduești!

9.
Căcĭ d’acumaș birnită,
Nu me maĭ împotivesc,
Pentru tine-am fost ursită,
Vinoŭ bratemĭ, de ŭbesc.

A. Pann

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

821. Cântul 4 12. ♀ πa. ♂

Stăĭ puțin fetiță dragă
Doŭo vorbe săți vorbesc,
Doŭă vorbe am ăți zice,
Zubește-mă, de ŭbesc.

= Nu voŭu, nu voŭu baetele,
Că’mĭ e frică de’nșelat
Lasă’mĭ liniștea în pace,
Nuți face cu minŭ păcat.

— Să bine fetiță dragă,
Lasă-mă pentru’n minut,
Să te strâng o dată’n brațe
Și guriță săți sărut.

822.

= Nu să póte băeţele
vorbele de giabă ţi strici,
Mai bine leai tăceaţi în tine
de cât să stai să le ţici.

— Te rog încai, drăguliţa
ca sămi ţaci acest dar mic,
Numai să mă ţingi de haĭnaţi
şi alt nuti mai cer nimic.

= Ba, ba. nu voĭu, băeţele
nici să te atingi-cum ţici,
fricămi e să nu mă fermec
de acest al tău lipici.
Aoleo! fugi! vai de mine!
cu mâna nu te lungi!
Iată că mor! sânt prieduţă...
stăi acum dar nu fugi!

Voĭu fi dăci înnainte
supusă la voĭa ta,
Dar si tu iar băeţele
te rog a nu mă uĭta.—

= =

= =

ACADEMIA
RSSR

823.

Copiliţe, luaţi sémă
ast cânt nou când îl cântaţi,
Tinerii cum vă înşelă
de vorbă cu ei când staţi.—

De aceea fiţi cu minte,
cât puteţi de ei fugiţi,
Nici măcar doăo cuvinte
nu staţi cu ei să vorbiţi.

Nici cu mâna să vatingă,
nici luaţi vre un odor,
Că ei lesne pot săncingă
în sufletul vostru dor:

Căci ei multe meşteşuguri
ştiu a întrebuinţa,
Plâng, se jur cu vicleşuguri
spre a vă încredinţa:

După ce apoi văn şală
cântece vă născocesc
Spun prin lume, aŭ de fală,
cum si ceţel izbutesc.

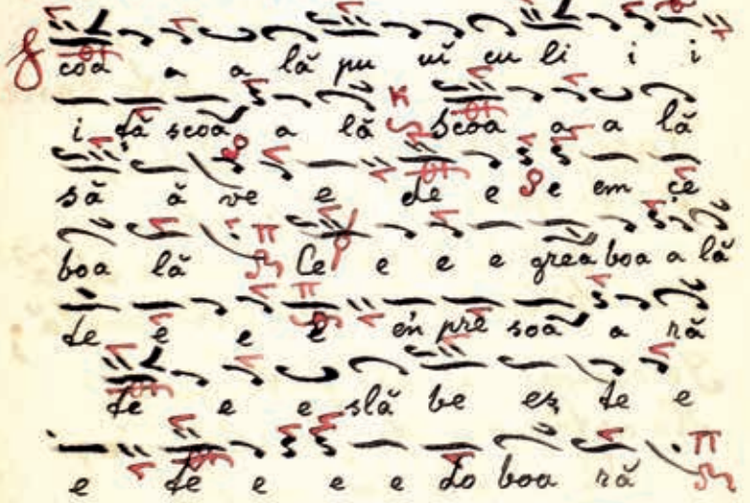
419

824.

Scumpa cinste vă păteazăă,
rămâneți săn batrâniți,
Sunii buni se depărteazăă
Si luați ce nimeriți.

Anton.

Cântul 4/3. Mod. ♀ Tra. T. a)

Ce durere de răpune ?
Spune puiculiță, spune,
Ca să merg la spițărie
Săți aduc vro doftorie;

a) urmarea după amor.

825.

Spune că a ta tăcere
Imĭ dă trupului durere,
Si mĕ face si pe mine
Să caz, să zac lângă tine.

—Fugĭ vrăjmășule ne dornic,
Fugĭ că ești un ne statornic,
Si din pricinăți, tirane,
Port în pĭept atâte rane;

Fugĭ viclénule, mă lasă,
Nu te face că îți pasă,
Surdăți faci de vorbă silă
Si îmĭ zici căți este milă;

Te cunosc că ești fățarnic,
Ne astâmparat, zburdalnic,
Că cu câte dai parólă
Pe tóte le bagĭ în bólă;

Fugĭ dar, supărări numĭ face,
Lasă-mă să mor în pace,
Să mor, să te las în lume,
Să petrecĭ în râs și în glume;

826.

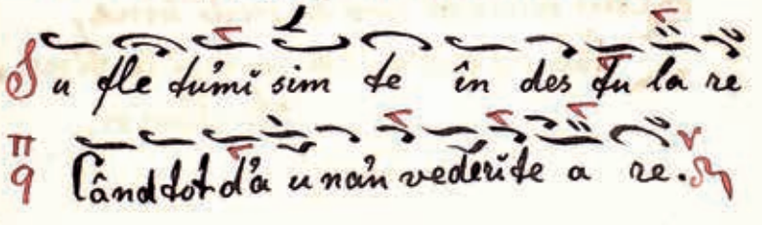
Ah! eŭ mor dar amărâtă!
Căs[a] de tine omorâtă,
Însamĭ de amea ĭubire,
Eŭ sînt dată spre jertfire;

Dar în lume or ce faptă
Răsplătirea îsĭ aşteaptă,
Răsplătirea cea firească,
Ea — o sătе pedepsească,

Şi atunci în chinurĭ grele,
Gîndind la vorbele mele,
Te veĭ căi şi veĭ gĭeme
Dar' ĭĕĭ va fi fără greme.

A. Pann.

Cântul 4/4. Acrostih. M. & Hi. †

Şi celelalte asemenea.

827. Sultănica.

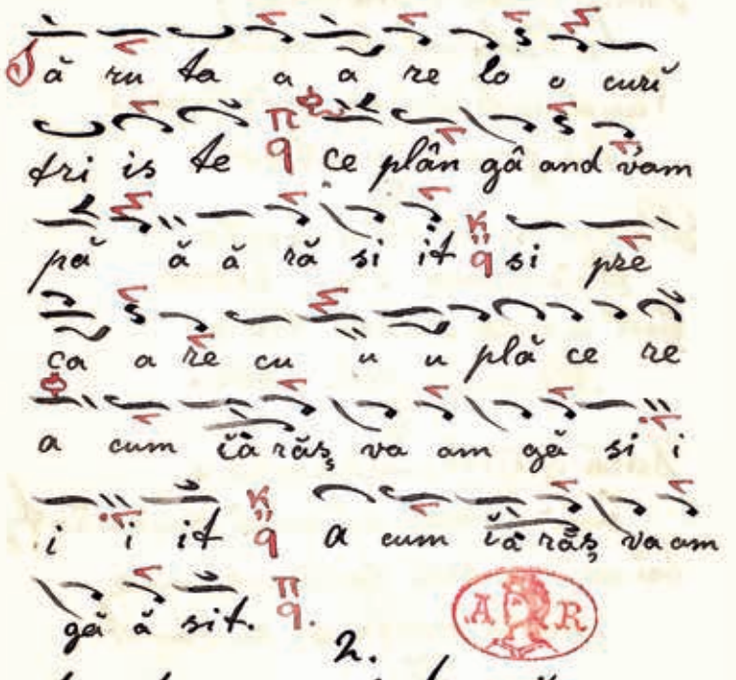
Sufletumĭ simte îndestulare
Când tot d'a una n vederĭ te are;
Un minut numaĭ de nu te vede
Aĭ'i să pare, de mĕ veĭ crede;
Ha ha fumseşte ceа de nurĭ plină
Jertfă să face şi să închină;
Ţu ĭĭ daĭ viĕţă, ĭĭ daĭ suflare,
Ţuĭ daĭ şi în lume vieţiĭ scurtare;
Acest pĭept ce arde în vălvătae
Când eşti tu faţă jocuĭ să tae,
Nimica alta nul răcoreşte,
Numaĭ căutarĕa ĭl îndulceşte;
Inimămĭ tótă ce e o rană,
Spre lecuire tuĭ eşti buĭănă.
Cum dar atâta te arătĭ rudă,
Cum nuţĭ e milă de amea trudă!
Ochiĭ mărată cum şi vedĭ bine,
Cămĭ e speranţa numaĭ la tine.

A. Pann.

421

828.

Cântul 4/5. Mod. ♀ πα. T.

2.

Sarutare copacĭ tinerĭ
Ce prin grija mea creșteți,
Ce în vârsta mea de aur
Cu verzĭ frunze mĕ umbreți;

3.

La a mea tristă plecare
Vam lăsat îngălbiniți
Și acum vĕ aflu iarĕ
Frageziĭ, tinerĭ, înfrunziți;

829.

4.

Tânăr eram c'Aurora,
Ca Zefirul de ușor,
Când sub voĭ ca mĭelușeiĭ
Mă jucam încetișor;

5.

De voĭ însă văn noește
Primăvara ș'un isvor,
Iar' a mea vieață trece
Ale mele zile zbor.

6

Dacă grijile, mâhnirea
Îmĭ gătesc al mieŭ mormânt,
Eŭ voŭ pĭerde fără vreme
Minte, viață și cuvânt.

7.

Eŭ voŭ însoți țărâna
Trupul mieŭ e trecător,
Cu țărâna unuĭ tată
Cărnuĭ viață sânt dator.

422

Cântul 416. 830.

Să dus! si ar ce voĭ face
Sânt tóte-n drum zadar!
Dar cugetul mi e în pace,
Că tu mĭai dat ast pahar,

Alergĭ după bogăție
Si uĭtĭ că eu team ĭubit,
Când pentr'oră ce avuție
Eŭ nu teaș fi părăsit.

Mai bine voĭam cu tine
Pe pragul cel de robiĭ,
De cât cu alta în bine
Si pe tron den părătiĭ.

Nădejdea cea mai din urmă
Estĭ tu si al tĕŭ amor,
Prin tine Viața mi să curmă,
Căci gata sânt să si mor.

A. Pann.

ACADEMIA MSSR ROMÂNĂ

831. Cântul 417. Acrostih.

Suflet hain, nuĭ păcat?
Sămĕ vezĭ tot întocat,
Si dintru adânc oftând,
In chinuiri petrecând.

Jungă cât mai trudit,
Că dór téĭ fi multămit
A mĕ vedea pătimind,
Si cu necazuri trăind.

Fericire nam avut,
Din Ciasul ce team văzut,
Ci pururea în protiviri,
Suspinuri si tânguiri.

Focmai ca o pervenea,
Se arde inima mea,
Si nu are rezământ,
La niminea pre pământ.

Am hotărât si voesc
Cât voĭ avea să trăesc
Se alt chip să nu ĭubesc
De cât pe al tĕŭ cel slăvesc.

A. Pann.

Cântul 418. Acro-stih. 832.

La acelaș nume.

Acesta să cântă ca Aria: "spune
inimióră, spune!"

Spune inimióră, spune
Ce durere te răpune?
Dragă ce te muncește,
Ce bóla te chinuește?
Mă-o cunoscută mie,
Ca să-ți caut doftorie,
Te rog dă-mă d'a pricepe,
Bóla din ce-ți săncepe?
Dragă, spune, n'ascunde!
Dămi un cuvânt și-mi răspunde

A. Pann.

Cântul 419. Acro-stih.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

La aceiași.

Stăpâna inimii mele,
Și scump sufletelul meu,
Tu simți și cunoști preabine,
Cât de mult te iubesc eu.
Amorul ce mă muncește,
Mă silește să-ți vorbesc,

833.

Și să-ți spuiu cu îndrăsnéla
Că cu totul mă robesc.
Firea tea făcut în lume,
Cu un dar deosebit,
Că cum te am văzut în dată,
Din acel ciás te am iubit.
Tot d'auna dún foc mare,
Piéptul meu fiind pătruns,
M'a facut fără încetare,
Să suspinez în drăscuns.
Inima mea cea rănită,
Gândind să o făimnesc;
Dar nu a fost cu putință,
Că iat o destăimnesc.
Cu tóte că nuți lipsește
Aceste — să-ți le spuiu,
Că data mea dovedește,
În dórul care răpuiu.
A! ce mare bucurie
În mine aș dobândi,
Aceasta amea iubire,
De nu o voiu osândi.

A. Pann.

424

Cântul 420. Acrostih. aceiaș. — 834.

Săgeți de foc arzătóre
Atunci, din ochi când privești,
Rănești inimi simțitóre,
Ori în cotroi te ivești.

Arcuri crunte și întinse,
Din sprâncenele fățișești,
De pornești focuri ne stinse,
Aprinzi, suflet venine dăi.

Fiori grelele spăimântate,
Dai din buze când zimbești,
Atâți jungiuri necurmate,
Robești, fermeci, minți nimicești.

Falbe pline înarmate,
Peste tot chipul tău porți,
Săgeți piepturi de să bate,
Și rămân ca niște morți.

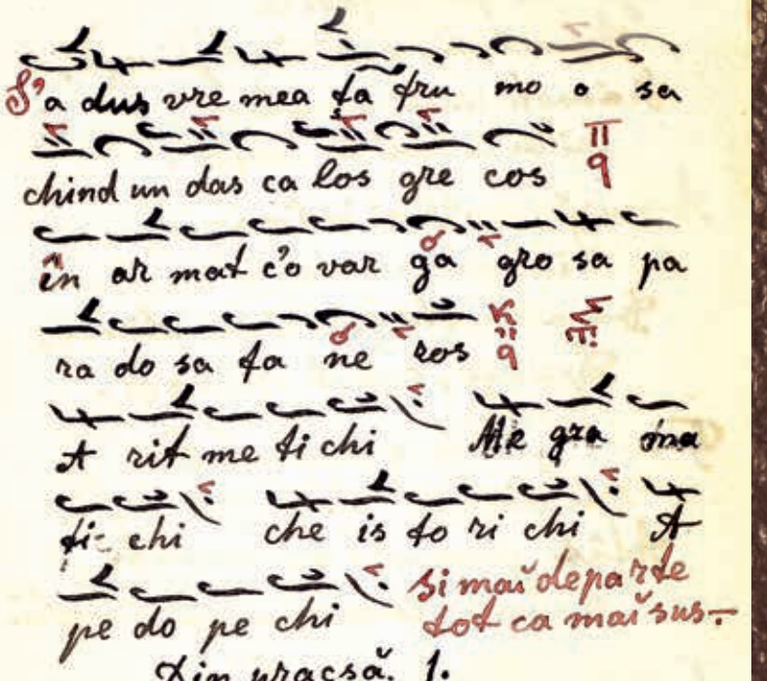
Acest cântec ți-l fac dare,
Și te rog să-l primești,
Să-l ții pentru ne uitare,
În viața cât trăiești.

A. Pann.

A R

835.

Cîntul 421. Modul ♀ tta. T.

Din pracsă. 1.

S'a dus vrem'a ța frumosa
Chind un Dascalos grecos
Înarmat c'o varga grosa
Paradosa țaneros,
Aritmetichi me Gramatichi
((Che Istorichi; Aped'opechi.))

2.

Dar acum Lumea sa strica
Și de nis noi am remas

425

836.

Chiti baeții fara frica
Ne dau noă peste nas. scl.

3.

Atunți Varga pe spinare
Tipto, tiptis arata,
Si falanga la piṭóre
Chiar din talpe'l invața.
Aritmetichi, scl.

4.

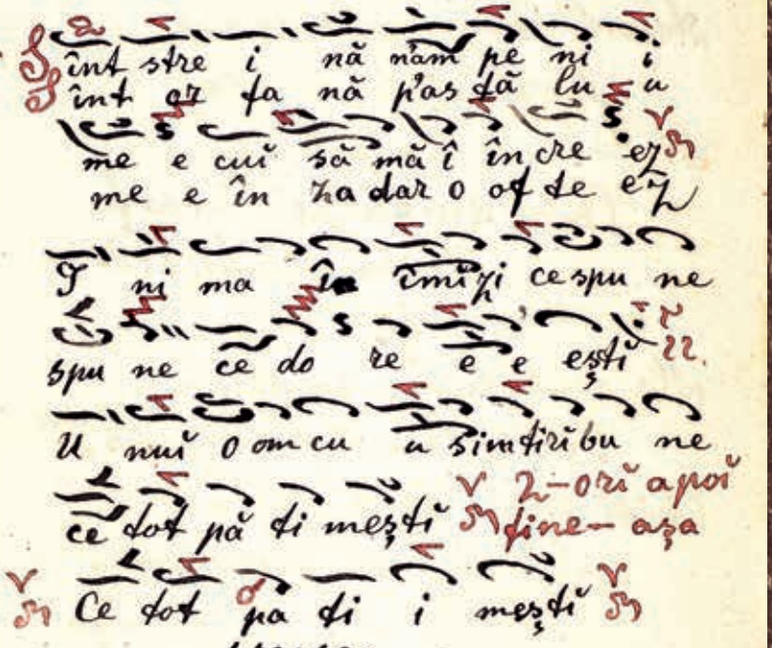
Ma acus luma sa strica,
Si de ris noi am ramas,
Chiti copii fara frica
Ne dau noă peste nas.

——Dela Baba
Hârca si nunta
țărănéscă.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

837. Cantul 422r. = Hi. T.

Cânt vechiu popular,
din Transilvaniea.

pracsa:

Sânt streină, n'am pe nime
Cui să mă încred,
Sânt orfană p'asta lume
În zadar oftez;
Inima îmi zice spune, spune ce dorești,
Unuia cu simțiri bune, ce dot pățimești?

423

838.

Mai înparte-ada durere
Şăţi şie mai lin,
Altfel inima îţi pîere
Şeăldată în chin:
Şi povara cât de mare, doi o vor purta,
Mai lesne ca unul dare şăşa veţi scapa.
Dar? nu vedi că sân patrunsă,
De foc arzător —!
Nu vedi cum mă sting în spuză,
Şadă-mă ca mor!
Şcapă-mă, mă mîntueşte pînă mai trăesc!
Fămi vînt si mă răcoreşte, pănă nu plesnesc!
Ai deschis uşa şăgetii
Răului Amor,
Acum teu şirul vieţii
Trecând al tău dor!
Mai dat pradă Şorului şi nu înplineşti
Legile amorului zicând: nu iubeşti!
Acum vedem lumea şoadă
A ne întriştea,
Rabdă mult inimă, rabdă
Căsteu soarta da:
Din legăn păţind durere si tot n'am perit,
Am mai gustat noi din fiere si tot n'am
murit.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

839. Cântul 423. M. na. T.

Sir ir ma năţu un ţă ne e
no ro ci i ţă ia an spu nem
dea a gă u un de de duci
Smu ul să de iar nă si -
do bo râ ţă ţă ă ră pro
te ec to or u un do şa pucă

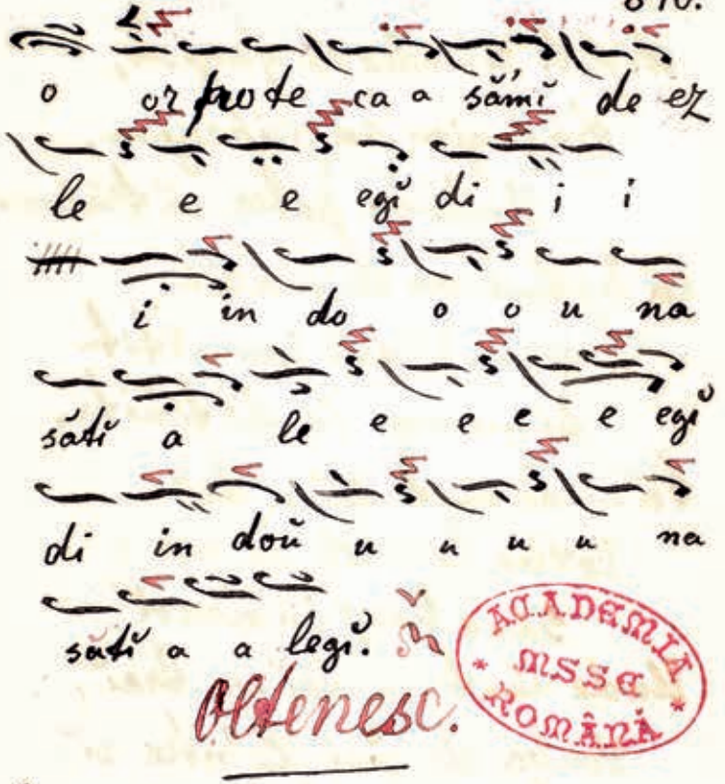
Textu mai departe cantă
la fine la pagina

Cîntul 424. Modul 2 Ni. T.

Spu u u u u nem
mâ ândro me e e e
e ergă nu u me e ergă

427

840.

Oltenesc.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Spune-mi mândro mergi, nu mergi?
Ori potĕca sămĭ deslegi
Din doŭ una săti alegi.

Spune-mi mândro vrei, nu vrei?
De ona zi, de nu ma zi?
Că co lea mă rógă trei.

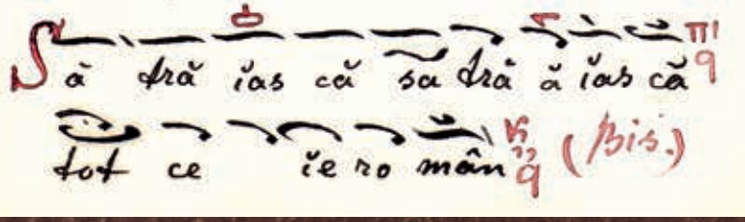
841.

Aĭdeți mandro să fugim,
Să fugim să pribegim,
Unde-om putea să trăim.
Că satul ni sa mărit,
Dujmanii săŭ înmulțit
Și nu mai ie de trăit.
Că unde sânt doĭ cu doĭ
Vorba le e tot de noĭ,
Sâne bage în nevoĭ.
Unde sânt cu doĭ cu trei,
Vorba de noĭ le'ntre ei,
Dujmanĭ aĭ tăĭ și aĭ mieĭ.
Toți să uită ca la Urs
Și face sfaturĭ prin ascuns
Să ne facă vrun nĕ-ajuns.
Știĭ mândro c'am pus de gând?
Să plec, să te las plângând,
Din ochĭ negriĭ lăcrămând.

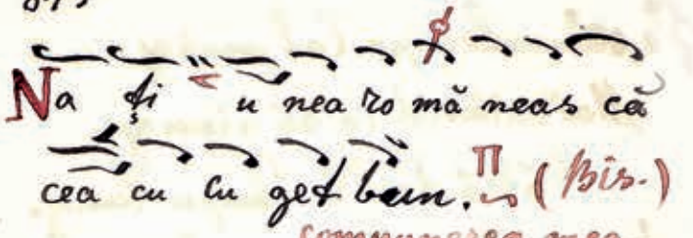
428 842.

Ș'o săncalec pe cal murg
Mai curând ca să ajung
Către deal la Câmpu-lung.
Către deal peste mușcel,
Să trec Prahova cu el,
Fără să mă ud de fel.
Să mă duc la draga mea,
Care mă iubeam cu ea,
Din copilăriea mea.
Că nuș câine să o uit
Ciș voinic să o sărut,
Că zân dintr-untăi m'a vrut.

Cântul 425, pentru școlarii mei
Modul Hromatic, Pa. T.

843

Compunerea mea.

1. Să trăiască.

Să trăiască, să trăiască
Tot, ce e român,
Națiunea românească,
Cea cu cuget bun!

2. Să trăiască libertatea
Dorită de toți,
Să trăiască și dreptatea
Cu cei patrioți.

3. Limba noastră să trăiască,
Limba ș'o iubim,
Și unirea românească,
Ce toți o dorim.

Piară.
Aceiași melodie.

429

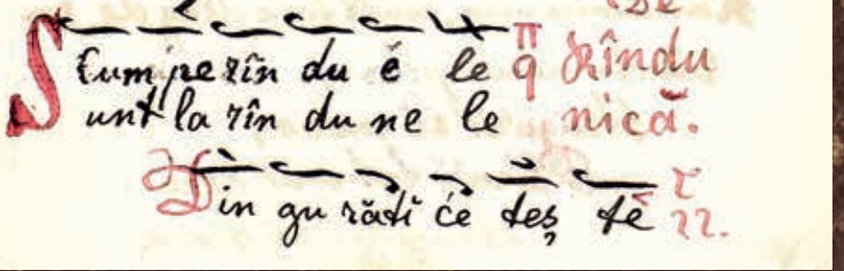
844.

1.
Piară luxul si mândria,
Răul lipiços;
Piară fumul si prostiea,
Lucrul urâcios!

2.
Piară Turcii vânzătorii,
Ce au suflet mic;
Piară răii trădătorii,
Oameni de nimic!

3.
Piară hoții, nedreptatea
Si tâlharii toți;
Piară ura, strâmbătatea,
Răii patrioți!

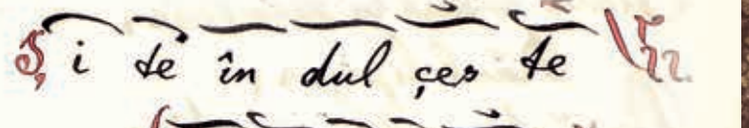
Cântul 426. Modul 4/9 pa. T. alfa.

de Rîndunică.

ACADEMIA R.S.S.R.

845.

Despre Rândunică.

Scumpe rânduele
Sunt la rândunele,
Dinguleți citește
Site îndulcește.
Rîndunica mea! mult'mĭe drag de ra.
Rândunica spune
Și la calĕși pune
Vremea sĕși ajungă
Fn calea cea lungă
Rândunica mea, mult'mĭe drag de ra
Vântu-aduce ploae,
Struguriĭ sĕ moae,
Ploĭeași tot mai rece
Struguriĭ să trece.

438

Rândunica mea, mult'mi drag de ea. 1846.
Toamna se iveşte,
Frunza îngălbineşte,
Codrul se desbracă,
Iarnă să se facă
Rândunica mea, mult'mi drag de ea!
Frunza se usucă,
Ea vrea să se ducă,
Căci cam bate vântul
Şi-şi schimbe pământul.
Rândunica mea, mult mi drag de ea!
Mirosindu rece,
Sbóră că să plece,
Intr'o lungă cale
La ţările sale.
Rândunica mea, Mult'mi drag de ea!
Iôte de Ucenescu.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

847.

Frunza nenorocită
de Anton Pann.
1850.

Veţi melodiea la pagina 839. în napoi.

I.

Sirmană frunză nenorocită!
Ţa spune-mi dragă unde te duci?
Smulsă de iarnă şi doborâtă
Vânt protector unde-o să jungi?

Nu ştiu nimica! mâte, priveşte
Cólo stejarul dunde-am căzut—
Astă furtună tot prăpădeşte
Singurul razim am străbătut.

II.)

De-atunci încóce sunt jucărie
Ţa mea durere, nam cui ţo spuiu,
Vântul nu are statornicie
Şi sunt silită să mă supuiu.

Dintr'o pădure pe o cîmpie
Crivăţul astăţi mă asvârli
Prin munţi, prin crânguri a lui mânie,
Acum Zefirul mă ocoli.

III.
Dar fără de frică, fără de-amuțire, 848.
Fără de-a mă plânge sau spaimânta,
Fără a cere adăpostire,
Fără a geme sau lăcrăma.

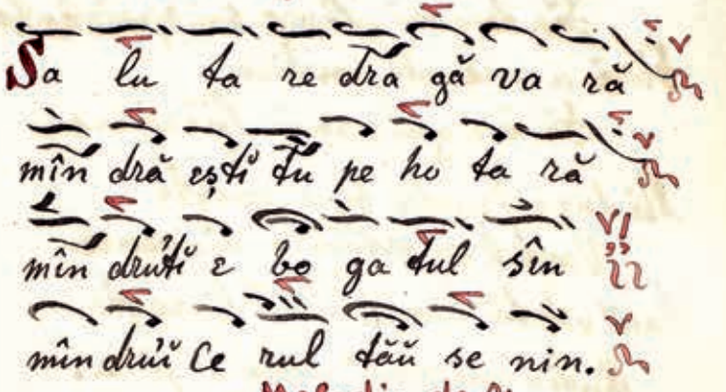
Mă duc oriunde bine voește
Vântul de astăți a mă arunca
Dacă odată drunchiu-mi lipsește
Dutin îmi pasă unde-oi pica.

IV.
Mă duc acolo unde știu bine
Că dóta frunza mă va urma
Mare si mică cuncetul vine
Pentru vecie ase-aseza.

Mă duc acolo unde să duce
Orișice lucru de pre pământ
Slavitul Dafin, Roza cea dulce
Pre rând dar dóte să duc în vânt.

ACADEMIA
RSS
ROMÂNĂ

849. Cîntul 427. M. cu Hi. T.

Melodia de Ucenescu.

Cânt de Vară.

1.
Salutare dragă Vară!
Mândră ești tu pe hotară;
Mandruții e bogatul sân,
Mandruți Cerul tău senin.

2.
Pomii greu colón grădină
Créstați pléca si sân china;
Vita cóce strugurași
L'al tău sóre drăgalaș.

3.
Tu plătești cun destulare
Brațele ostenitóre;

850.

Căci dau róda holdelor
Și dau Mană florilor.

4.

Codrii tăi sunt o Cămară,
Câmpii tăi sunt o Comóră,
Recei Izvorașul tău,
Răcoros e cel Părău.

5.

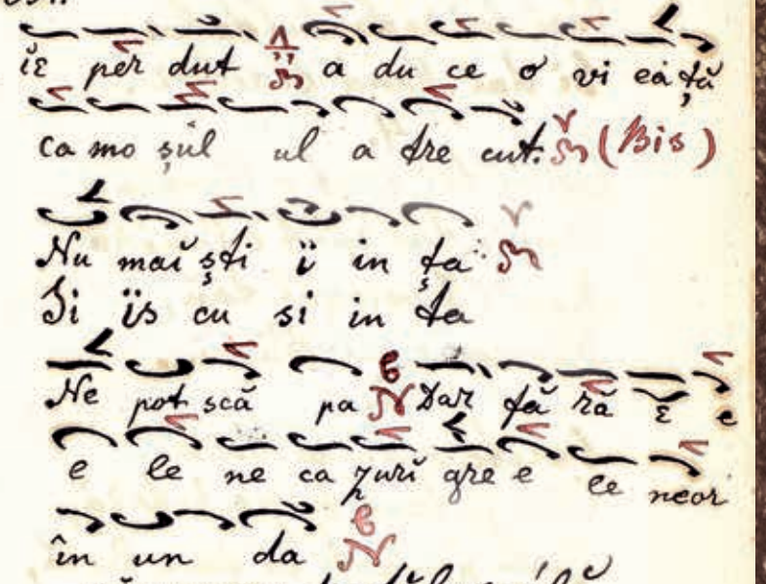
Salutare dragă Vară!
Cât petreci tu pe hotară,
Cest pământ să face Raiu,
Oamenilor de alaiu.

V. Bumbac.

Cîntul 428. Modul ~ Hi. T.
Cînt de scóla.

851.

1.

Să mergem frați la scóla
Căci timpul să învățăm!
O zi să nu pierdem
Și bravi să ne purtăm!

Romanul de mâine
Din lume e pierdut;
A duce o viéță
Ca mosul a trecut.
Numai știința
Și iscusința

Ne pot scăpa; 433 852
Dar fără ele
Necazuri grele
Ne-ar înunda.

2.

Un Om care nu știe
Ceti si calcula,
Si care nu sti scrie
Ce pote cugeta,
Acela'n astă lume
Adese înșelat,
Si astadi al său nume
De nime nu'i stimat.
Deci dar Cetitul
Pre cum si scrisul
Ș'a calcula
Cu Diligință
Sau sarguința
Le-om învăța!

3.

De vrei să știi școlare,
Românii cum trăesc?
In care țeri sub Sore
Acuma locuesc?

ACADEMIA * MSSG * ROMÂNĂ

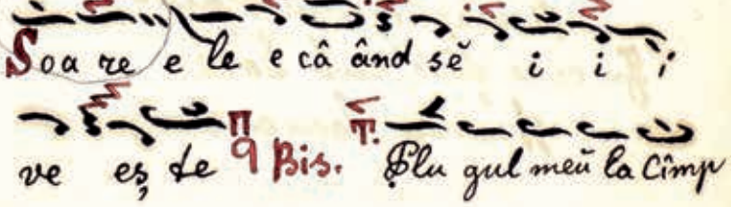
853.
Si când aici sosiră,
Sub care împărat?
De unde si veniră,
Si cum au prosperat?
Geografia si Istoria răspund curat;
Numai învățați sile răsvățați ne încetat.

4.

Ah, timpuri fórte grele
Trecură preste noi;
Peream sigur în ele,
De nu eram eroi,
De nu Dumnezeirea
Pe noi ne-ar fi condus.
Cunóscetí voi mărirea
Părintelui de sus?
Religiunea dă înțelepciunea si odată virtuți,
Fără de care în lipsă mare am fi perduți.

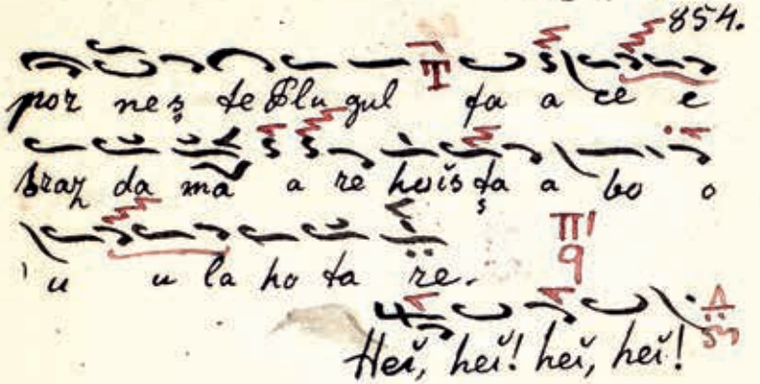
Cântul 429. Cântecul plugarului.

Modul ♀ πα. T.

434

854.

1.
Sórele când se ivește
Plugul meu la câmp pornește,
Plugul face braz da mare –
Hoișta boul la hotare!
Hei, hei! hei, hei!

2.
Eu deștept o mâncă nóe,
Pănăn glesne umblăm róo,
Și prin flori stropite bine –
Hoiș, ța boi către mine!
Hei, hei! hei, hei!

3.
Ciocârlia cântătóre
Se tot 'nalță către sóre,
Și tot cântă cu-aeĭ voce
Cia boule, cia încóce!
Hei, hei! hei, hei!

ACADEMIA RSS a ROMÂNĂ

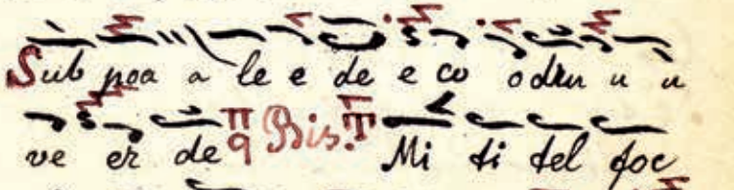
855

4.
Dar da mândră păsărica
Lungăn códa, drumușica,
Nu vedĭ pe mama venind?
Cia boule, cia la rând!
Hei, hei! hei, hei!

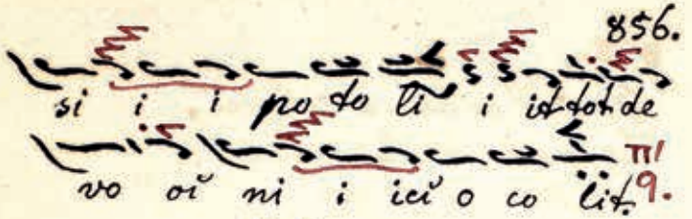
5.
Când va și pe la gustare,
'Mĭ-or aduce de mâncare;
Știu ca mama va veni
Stăĭ boule, stăĭ aci!
Hei, hei! hei, hei!

6.
Boilor le-oĭ da otavă
Toĭ adăpa cu ispravă,
Și-oĭ ara cu oriși cine,
Pănă s'antuneca bine.
Ho boilor ho!

Cântul 430. Modul 9 Pa. T.

856.

Melos.

Sub póle de Codru verde
Mititel joc'mi să vede,
Mititel si potolit,
Tot de voĭnicĭ ocolit.

Nu știŭ zece aŭ cinci-sprece,
Ci'mĭșĭ frige un Berbece,
Un Berbece, Berbecel
Jugălor si mititel.

Și nul frige cum să frige
Cĭl înfige în cârlige
Înjungiat ne jupuit,
Ca un Purcelușu pârlit.

Și'l întórce din belcĭuge
Ca săŭ fie carnea dulce,

ACADEMIA
RSSC
ROMÂNĂ

858.

Și săl aĭbă la colnicĭ,
De merindă la voĭnicĭ.
# #
#

Supt umbră de Păducel
Voĭniceĭ mănâncă Mĭel,
Și beaŭ Vin din Bordușel,
Cântând si grăind astfel:

"Codre, codre înfrunzit,
Codre frumos înverzit!
Fine-măn tine ferit,
Cu frunză acoperit.
Codre veĭ avea pacat
Cumva de mi'eĭ da legat,
Că nimic nu'ți am stricat,
Nu mĕ știŭ de vinovat.
Că'n tine de când întraiŭ
Numaĭ o Cracă tĕiaiŭ,
Armele demĭ atârnaiŭ,
Și la umbrați mășezaiŭ.

436

859.

Leș și pus Codre si jos,
Dar pământuĭ umedos
Și fĭerul e ruginos,
Îșĭ pĭerde lustrul frumos.
Codre, Codre dujman eștĭ!
Tu voĭniciĭ amăgeștĭ,
Ĭ aduni, ĭi priimeștĭ,
Tuĭ predaĭ ĭar, nuĭ fereștĭ.

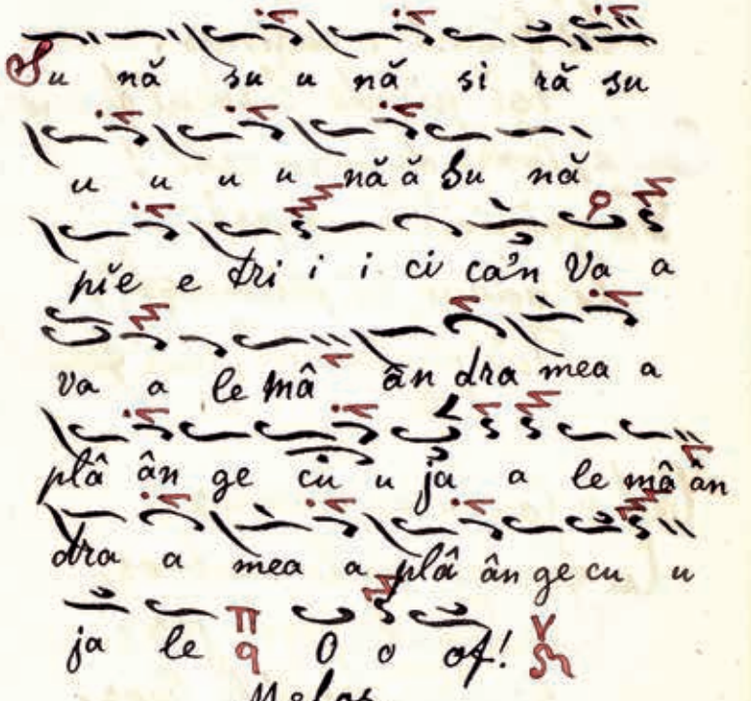
Cât e Codru de frumos,
Cu frunza verde umbros,
Iarna pudreĭește jos,
Și voĭniciĭ zed la Gros.

Modificat astfel
de Anton Pann.
1852.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

860.

Cântul 431. Modul 2. Hi. T.

Melos.

Sună, sună si răsună,
Suna pĭetricică 'n Vale,
Răsturnânduse pe cale,
Mândra mea plânge cu jale.

Plânge, plânge si suspină
Că pe deal, pe colnicele

437

861.

'Ş'a perdut prin potecele
Dragostele tinerele.

Plânge, plânge, să jelească,
Blestămând ierba si pirul
Si cântându cu firul
Până găsésca Trandafirul.

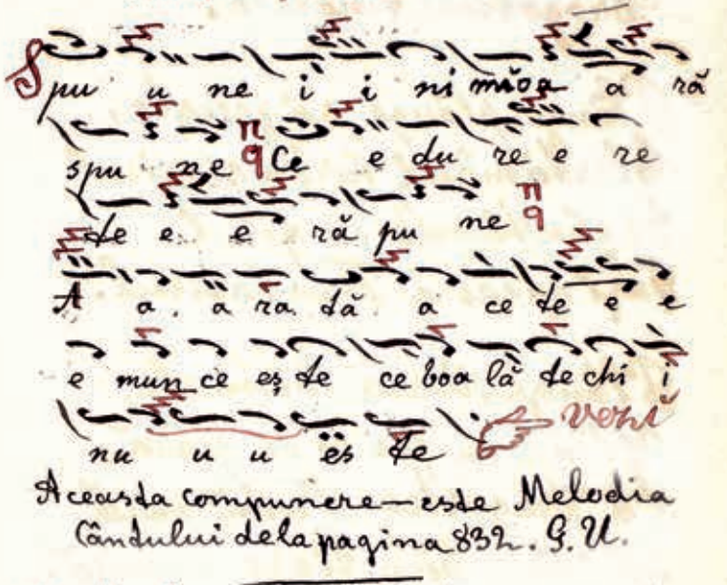
Plânge, Varsă lăcrămele,
Oftând cu foc si cu pară,
Că Dragostea d'astă vară
Să schimbăn fiere amară.

— Dragă mândro nu mai plânge,
Din Ochi lacrămi nu mai stórce,
Că ce sbóră nu să'ntórce,
Ai rupt firul, nu să tórce.

prelucrată tot
de A. Pann.
1852.

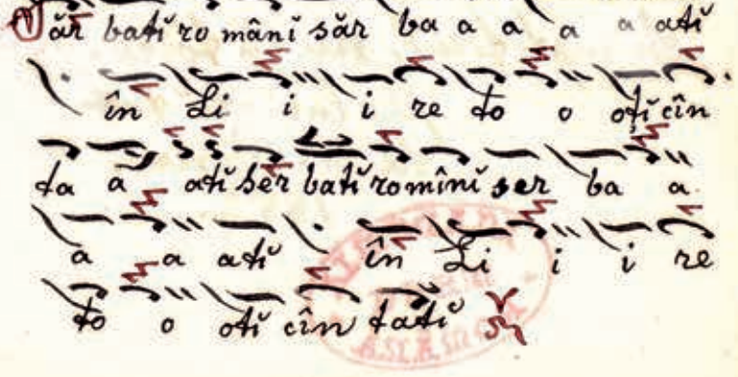
ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

862. Cântu 432. M. 6/8 ma. t.

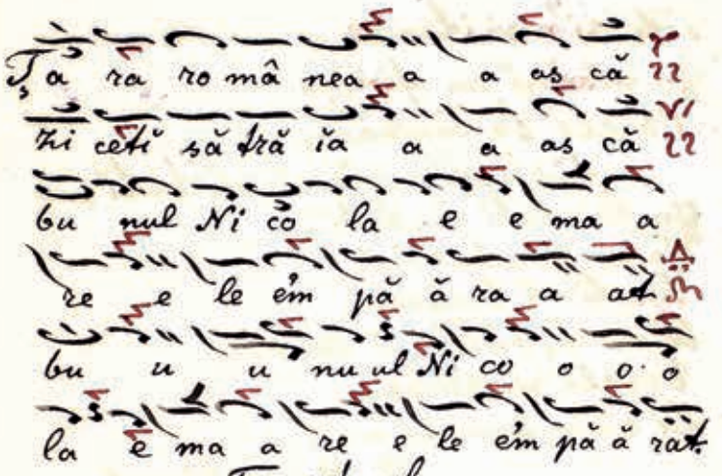
Aceasta compunere — este Melodia Cântului dela pagina 832. G. U.

Cîntul 433. Odă, la Diua împăratului N. Pavlovici I. Melodiea de Anton Pann. Scrl 8-lea. Hi. t.

438

863.

Textul.

Sărbați români, sărbați,
În lire toți cântați,
Țara românéscă
Ziceți să trăéscă
Bunul Nicolae,
Marele împărat.
Sarbați români, sărbați,
În lire toți cântați,
A celui ce știe
Dreptul să vi'l die
Și dintr'o cădere
El văŭ rădicat.
Sarbați români, sarbați,
În lire toți cântați,
Această sărbătóre

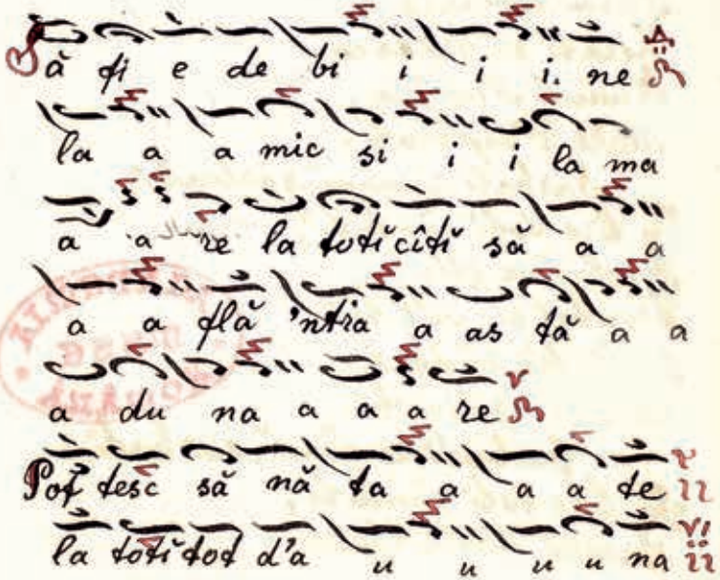
ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

864.

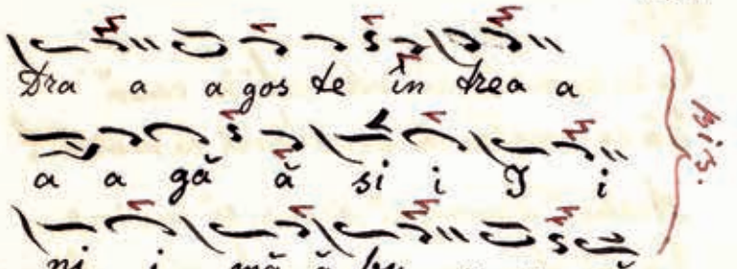
Toți si'n viitoare
În mâini cu finițe
Veseli s'o cântăm,
Sărbați români, sărbați,
În lire toți cântați,
Țara românéscă
Ziceți să trăéscă,
Bruncĭ, bătrâni, fecóre
Veseli să sărbăm
Și să'n naintăm.

P. Mumulénul.

Cântul 434. Modul cu Hi. T.

439 865

Irmos de masă.

Să fie de bine la mic si la mare,
La toți câți să află'ntr'această adunare!
Poftesc sănătate la toți tot de una,
Dragoste întrégă si inimă bună!

Cine ce dorește, să le dărnească
Fără'ntârziere proniea cerească!
Vivat, să trăiască toți, cât sînt în casă,
Si să ospetéze la acésta masă!

A. Pann.

Adaos.

Cela ce dă pâinea, carea întărește
Inima, si Vinul, ce o veselește,
Cela ce dă hrană tot la vreme bună
Si întrâal său nume aici să adună.

Cel ce dărnește la masă mâncare,
Si dă Vin cu sfântă bine-cuvantare,

866.

Ca în numele său adunați în casă
Să se veselésca ospătând la masă!

Acelui Dumnezeu, de sus, să cuvine,
Ca săi dăm mărire pentru că ne ține;
Săi cântăm această dulce veselie
Ca o mulțămită cu cântare vie:

O împărate Dómne, fie mulțămită,
Fă si bucurește să fie primită!
Vivat, toți meseniii să se veselésca,
Si cu bucurie mulți ani să trăésca!

Vivat! să trăésca mulți ani împaratul
Franț Iosif întâiul si prea înălțatul,
Si cu oaste'ntrégă vivat, să trăésca,
Țările cu pace să le stăpânésca!

Vivat ~~înaltatul~~ Domn Andrei Șaguna,
Bine-cuvântatul azi si tot de una,
Arhiepiscopul si Mitropolitul,
Cèși umbrește némul și și sfințește ritul!

Vivat, Episcopii si Arhimandriții,
Vivat, protosingelii, vivat toți preoții,

867.

Vivat toți creștinii și cu toți juratii,
Vivat și săracii nu numai bogatii!

Vivat să trăéscă cei ce ședu la masă,
Și să le tignéscă friptura cea grasă!
Și cu paharele așea să închine,
Ca să nu mă dréscă cumva și pe mine!

Toți să strige Vivat cu deosebite
Bine cuvântate pahară ciocnite,
Cu gust óse vinuri fiind încărcate
Și apoi băute pentru sănătate!

Vivat cei din casă și cei de afară,
Și să nu ne fie milă de pahară!
Vivat să răsune Écho de la munte,
Tuș! acum, cu toții des și pentrecute!

1856. Ucenescu.

Cântul 435. Nemernicul.

Sirmană streină-tate,
Mult ai fost fără dreptate!
Din mica copilărie
Rânduit în pribegie
Tot în streini am crescut
Milă, dor nam mai văzut!

868.

Ah, îmi vine câte-odată
Să las mamă, frați și tată,
Să me suiu în munți cu flóre
Să mă plâng de ce mă dóre.
Să mă jeluesc și eu
La cerescul Curcubeu
Ah! și să îmi fac ochii róță
Să cuprinză lumea toată
Să oftez ca să mă vază
Câț'me inima de arsă
Da de cumva soîndura...
Foc și dor ami usura
Ah! de Dorul de acasă
Fața îmi-e pârlită, arsă
Cum să ședu cu-ai mei la masă
Să priceapă câț îmi pasă.
Și câț de dragostea lor
Am trăit strein cu Dor.

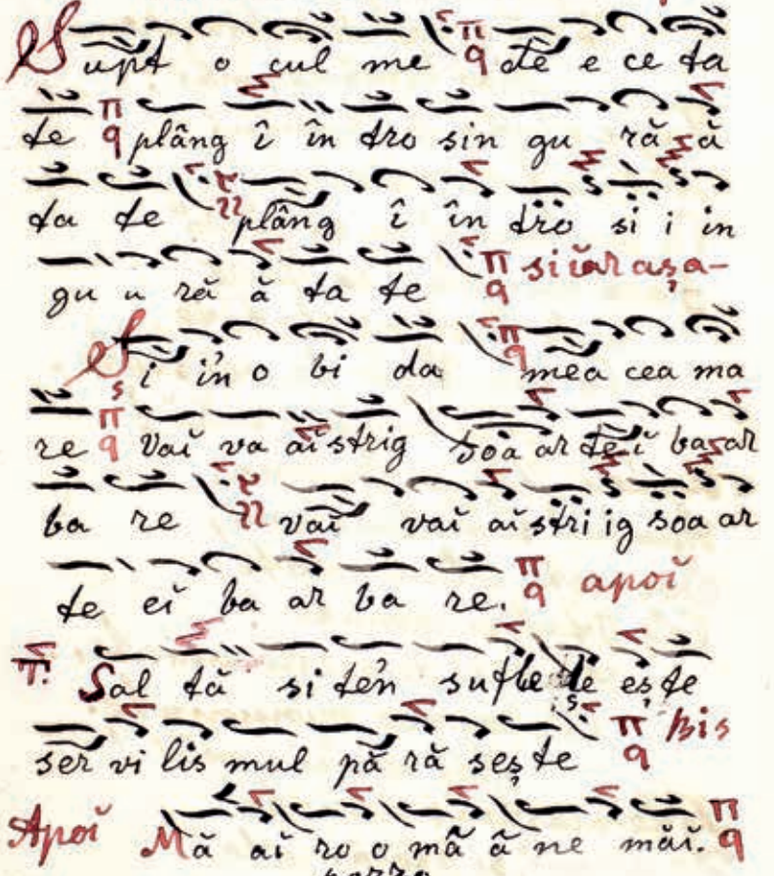
Ucenescu.

---

441 869.

Plânso-Cântul românului în anul revolutiei 1848.

Cântul 436. M. πα. t. 4/9.

porro.

Prea tirană esti tu sórte,
Neînduratăn fapte fórte,

870.

Căci româna natiune
O dusesi la pericúne!
Nu privi la apăsare
Co să scapi de subjugare
Măi române, măi!

Tu pe grinta cea română
Ai lăsat dureri si rană,
Ca în chinuri ca sa piară
Fără nume în asa tiară,
Ci le lasă-aceste tóte,
Că din Cleste de veti scóte.
Măi române măi!

Undeti Ulpia traiana,
Apulul si Sarmisiana,
Sernesti, colina cetate,
Cés Italiei donate?
Aduti si de-aceste-aminte,
Cás romane monuminte.
Măi române măi!

Tóte-acestea's ruinate
De tirani, si sfărâmate,
Demostrând cu-a lor manie
A romanilor glorie
Dară nevoitori d'om fi,
Tar la loc să vor zidi.
Măi române măi!

442

871.

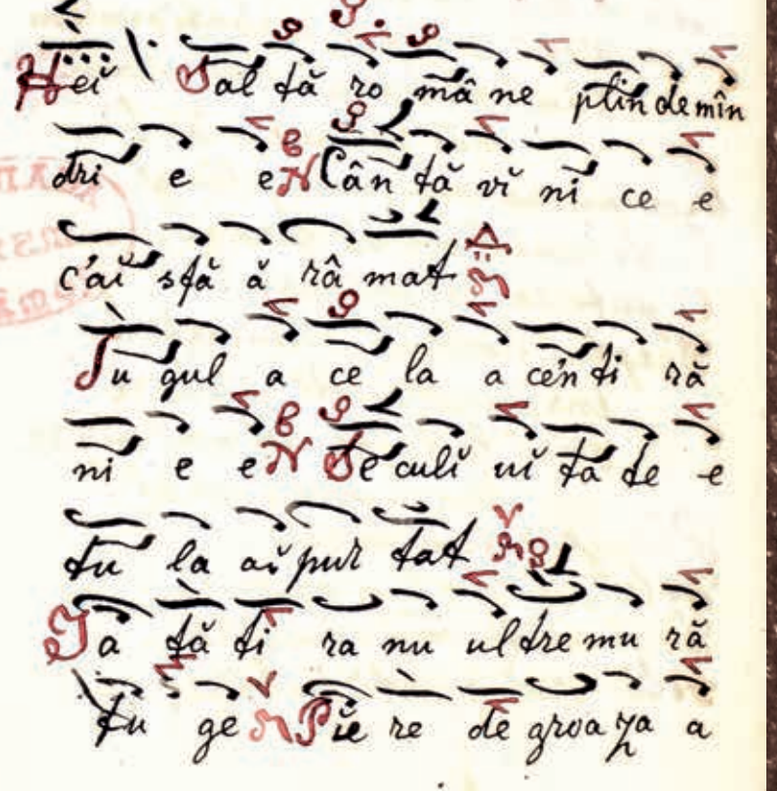
Unde sunt acum eroii,
Carii s'au luptat ca leii
Apărându-și direptatea,
Patria si Libertatea ?
Nu dormi, ci de trezește,
Și de luptă voinicește.
Mai romane, măi !
Ei au fost, si se trecură
Când ca bravi romani căzură
Pe cel câmp de bătălie,
Nu ca tine în sclăvie !
Vezi ce bravi bărbați avurăm
Când de arme ne ținurăm,
Măi române măi !
Romanica vaiu, cum plânge
Că tiranul nu să frange,
Ci puterea își măreste,
Dreptul nostrul nimicește !
Însă mai aveți răbdare
Păn' la lupta cea mai mare,
Mai române, măi !
Plânge patria si cere
De la voi români putere,
Deci uniți-vă simțire,
Fiți eroi, aveți iubire,

872.

Și lucrați cu bărbăție
Pentru-a voastra 'npărăție.
Măi române, măi !
{Așa să cânta-si / așa l am Compus S. U.} F. I. Buténu.

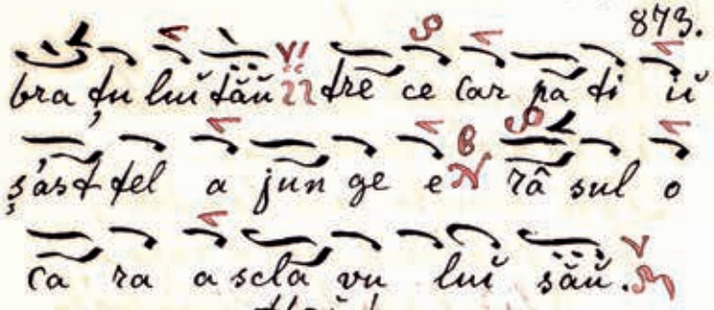
Cântul 437.

Melodia scrisă din vocea lăutarului Bălan senior (de Ucenescu.)
Modul Hi. F. cu Agem giurdi

ACADEMIA RSSR Română

873.

Hei!

Nu mai e dacă, nici robăgie
Nu mai e jugul ne suferit
Chila podvadă, gréoa podvadă,
Tóte din țiară ași ș'au lipsit.
Tată ești liber, ți'ți voiă tată
Scrie, vorbește, dreptul ți'l știi,
Spune Europii că ai fost odată
Ce ești acuma—și ce vei să fii.

Hei!

Moșii tăi fură tot în bătae
N'avură pace sute de ani,
Și să luptară bravi în răsbóe
Grósnici în lupta lor de romani.
Iar' de un secul și jumătate
Liseș stricase sórta de tot,
Căci lăpădară armele tóte
Prin amăgirea unui despot.

ACADEMIA * RSS * ROMÂNĂ *

874.

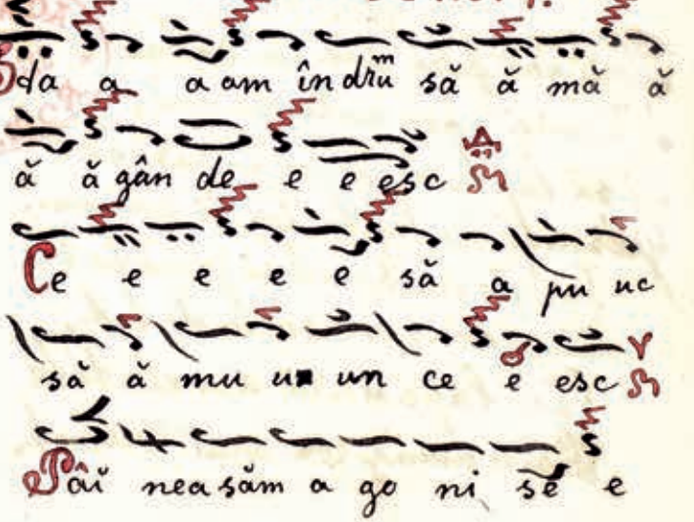
Hei!

Mavrocordatul Vulpea sireță
El fu acela ce rimici,
Tóță armata care de-odată,
Vai! țicălosul cum o răpi.
Planul său fuse ferăndoe'la,
Ca săi adórmă numai de cât,
Și să le pue feră știélă
Jugul robiei, lantul de gât.

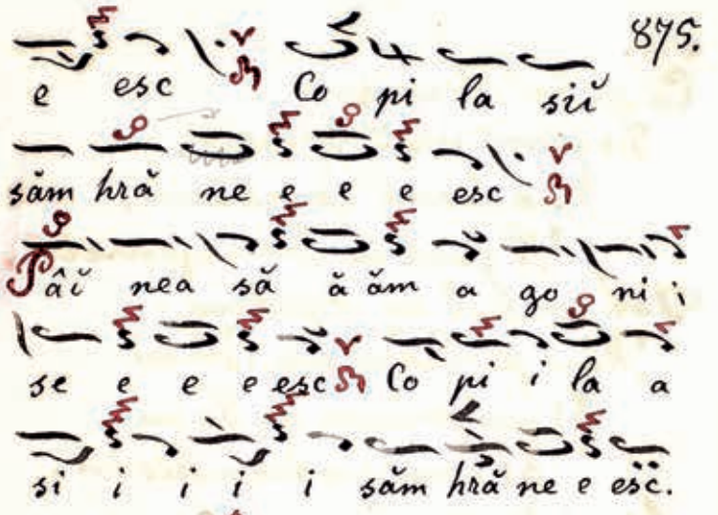
— Ianul —

Cîntul 438. Melodia

scrisă din Vocea lautarului Bălan cel bătrân Modul a Ni. T.

875.

Borro.

Când nădejdea 'mĭam răpus,
Și sedém pe gânduri pus,
Aminte ce 'mĭam adus,
Mĕ urcaŭ pe délu în sus:
Mă uĭtaŭ în jos pe lunci,
Văĭuĭ oaheni, mueri, prunci
Cu plugurile la munci,
Mântristaŭ mai multatunci.
Căfoti în breyda mereŭ
Numai Plugulețul mĭeŭ,
Lăutelenit Dumnezeŭ,
Văĭ răŭ ursitul de eŭ!

ACADEMIA * RSSR * ROMÂNĂ *

876.

Că doĭ boĭ ceĭ avuseĭŭ
De vremĭ releĭ răpuseĭŭ,
Fără hrană rămăseĭŭ,
'N Sapă de lemn ajunseĭŭ.
Tot avutul în Bordeiŭ
'Mĭ-e pe Vatră un Coteiŭ
Și un Tacâune de Teiŭ
Și Cenușe'n drŭn Uleiŭ.
Și nicĭ aĭa nuĭ a mea
Că dors Soĕrămea pe ea,
Când îĭ trebue să za
Să spele si să sĕ lea.
Șam umblat, am alergat
M'am milcuit, m'am rugat,
De chĭabur si de bogat
Și'n samă nu m'a bagat.
Am cerut boĭn drŭn cĭas,
Să m ar si eŭ loc dŭn pas
Nevoiĭ să nu mĕ las,
Dar milă n'a maĭ rămas!

445

Atunci mă întorseiu si eu, 877.
Si ziseiu în gândul meu:
Da-va Bunul Dumnezeu,
Să umble si Plugul meu.
Până-a ora să mă fac Plug,
Pistólele să înjug
Flinta, Jataganul lung,
Strămurare să împung
Să puiu într-o parte fes
Si la colnice să es,
Să puiu sânbrezdez ales
Unde-oi fi Crângul mai des.
Să trag Brazda Dracului
Din mai susul Dialului
Până-n capul satului
Drept Uşa bogatului.
În felul acesta-compus în silabe — de
Anton Pann.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

878. Cântul 439.

Cânt de Maiu cântat de scolarii
miei în 1846. Modul de Ni. T.

Veniti să privim Natura
Cântând să răsune Gura,
Că s'a făcut pomii salbă
Din florea lui Maiu cea albă.

Acum Cucul nu mai tace,
Cântă si la toti le place,
Multi ani să le dea din Gură
Prorocind pasărea sură.

Cucul cântă pe afară
Vestind că e primăvară,

879.

Cu flori de mere si pere
Si alte după plăcere.

Acum Dórelén călzește,
Aer dulce să trezește
După rândueĺa ființii,
Săn florésca frandașirii.

Fragile să înroșască,
Și cerașele sa créască,
Cu pómele celelalte,
Ca rodind ființa să salte.

Astăzi vine cu dulcéță
Luna lui Maiu si verdéță,
Când fluieră din gurită
Ne vinovata Mirlită.

Să vsim si noi afară
La flóre de Primăvară;
Astăzi când săn cepe luna –
Cum s'au urmat dot de una.

Să cântăm ~~ta~~ frumósă slavă
Când vom trece prin Dumbravă,

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

880.

Unde Eho ne răsună
Vivat într'această lună.

Când să jóca meluşei,
Noi încă învățăcei,
Să ne jucăm prin grădină
Pre iarbă de flóre plină.

Să trăéscă învățătorii
Și cei mai mari: profesorii,
Și cu toți îngrijitorii,
Vivat bine-făcătorii!

G. U.

Urare. 440.

Acéstă Urare – să rostește la Nașterea
Domnului de prunci cântători
și umblători cu Icona
sau cu Stéoa.

Sămânța cea mai sfintită
Astăzi nóă răsărită
Din mâna părintelui
Mare Domn al cerului,

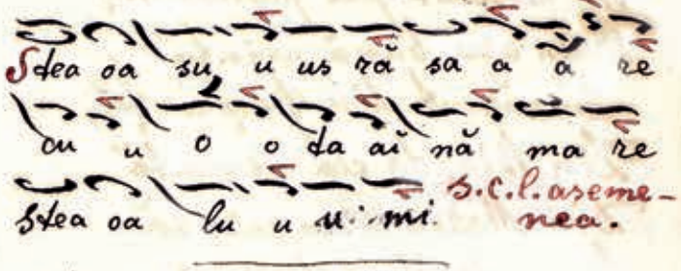
447

881.

Din Róa Duhului sfânt
Au răsărit pre pământ,
Prin asa bună voință
Au născut din Fecioară,
Din Brazda cea ne arată
Din Maria Prea-curată.
Sămânța Iisus Hristos
Au răsărit prea frumos,
În Orașul Iudovesc
Unde magii l proslavesc.
Poftesc acelaș Hristos
Să vă fie de folos!
Și această prăsnuire
Fie-vă de mantuire!
Întru mulți ani să l slaviți
Tot de una fericiți.
Amin! ucenescu.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

882. Cântul 441. De stea.
Modul Glas 8. Ni. T.

Stéoa sus răsare
Cu o taină mare
Stéoa luminéză
Și adeveréză.
Stéoa stra lucește
Și lumii vestește,
La astăzi Curata,
Prea nevinovata,

Fecoara Maria,
Naște pre Mesia,
În țiara vestită
Vitleem numită.
Magii cum vădură
Steaoa, si porniră
Mergând dupa raza,
Pre Hristos să vază.

Stea oa sus ră sa re a cu o mă re

Si dacă sosiră 883.
Îndată îl găsiră.
La Dânsul intrară
Si-i să'nchinară,

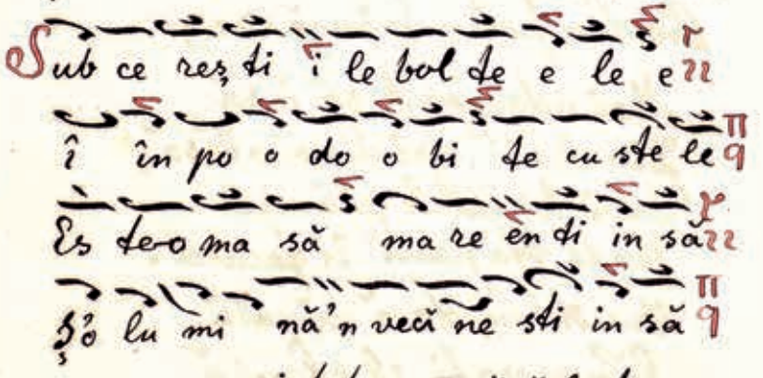
Cu daruri gătite
Lui Hristos numite,
Luând fie care
Bucurie mare.

Care bucurie
Ş'aicea să fie!
De la tinerete,
Păn' la bătrânete!

ACADEMIA
* MSSC *
ROMÂNĂ

Cântul 442. Colindă din

Brașov, culeasă, corectată și întonată fără schimbare de Ucenescu. Glas I-lea. T.

884.
Dar' la Masă cineĭ mare?
— Bunul Dumneȝeŭ cel tare,
Sunt si sfinții îngeri ĭată
În mirositóre ciată,

Judecand p'Adam gresitul
Căci mâncă din Pom numitul—
Le hotărăsc grea răsplată
Luĭ-si Evii- ceăn șelată.

Zicând: Esĭ Adam afară
Cu Eva ce tențelară!
Mergi, caută-ți pânea șasudă,
Printre spini si Pălămida!

Si tu Eso, ca mai mică,
De Adam să știi de frică,
Să naști fii în grea durere
Pentru putin mângăere;

Mai adăogând, să iasă
Din Raiŭ, grădina aleasă;
Dacă lor nu le plăcurĕ
Unde Stăpanĭ îĭ făcurĕ.
Dar Adam dacă văȝurĕ
Păn greșală el căȝurĕ,

449

885

Scos din Raiu după lui vină
Afară în Clima streină:
Au şezut jos pe verdeáţă
Cu lăcrămi pe trista faţă
Şi plângea cu tânguire
Perduta lor feritire,

Zicând: Raiule prea sfinte!
Când îmi vei ieşi din minte...
Tu fuşi zidit pentru mine
Şi acum tem perdut pe tine!
Nu ştiu mai avévoiu parte
De tine, cel fără de morte!
Domne! te milostiveşte
Spre greşiţi când să căeşte!
Lui Dumnezeu îi fu milă
De omul ce îl zidira,
Şi de sus se pogorâră
Din fecioară să născură,

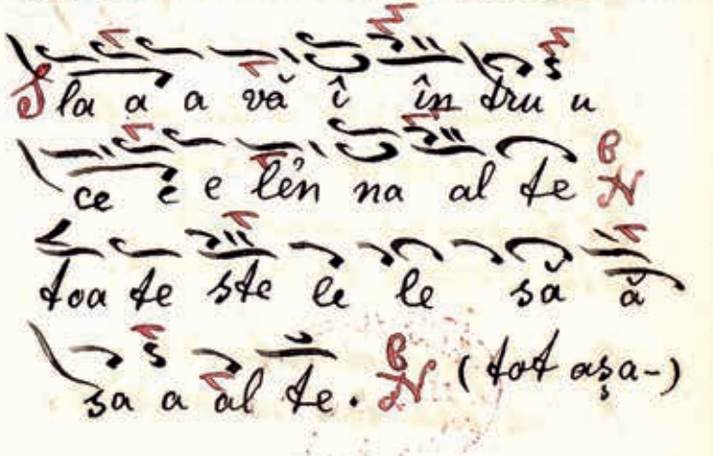
Ca să facă mântuire
Să ne dea iar nemurire.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

886.

O ce zi de bucurie
Tau sosit creştinetie!
Îngerii să veselească
Cu oamenii prăznuească,
Magii vin din depărtare
La a Naşterii închinare.
Vă poftim Naşterea sfântă
Care azi de toţi să cântă
A vă fi de mângâere
Insuflânduvă putere!

Cîntul 443. Λεγετος. 88. T. de Sta.

450

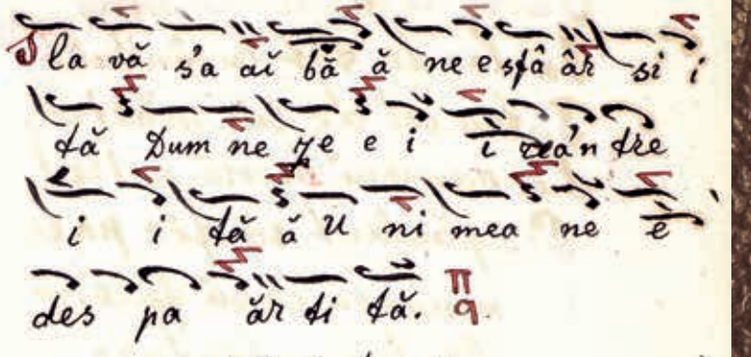
887

Să laude Cerul și Pământul
Să laude tot cuvântul.
Întru cei de sus mărire,
La oameni bună voire!
Pre pământ să fie pace
Cu minunea ce să face.—
Să lăudam cu cântare
Și cu bine cuvântare
Pre cela ce ne arată
Lumina cea nețerată.
Că s'au născut mult sfințită
Sămânța cea răsăritâ—
Din a Duhului sfânt rod,
Mult folositóre nód.
Din Brazda cea ne arată,
Din Maria prea curată
Ce este Iisus Hristos
Domnul lumii de folos!

Ucenescu.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

888. Cântul 444. Diaton. IIa. T.

Tatăl a tot-ziditorul
Și Fiul izbăvitorul
Și Duhul mângeitorul.
Unul viind din Rei-ceste
S'a pogorât să ne învețe
Să ne-arate cu blândețe.
Să pricepem, să alegem
Să cunóștem să înțelegem
La Sad în munci să nu mergem
Că în Ceri sunt multe case,
Împodobite, frumóse
Tot cu raze luminóse,
Unde dreptii să adună
Cu toți sfinții împreună,
Și-și fac cu toți voe bună.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

451

889.

Şi cântând cu glăsuire
Dănţuesc într-o unire,
Dând lui Dumnezeu mărire.

Cântul 445. Glas 5. Πα. ϒ.

Ştea oa cea cu sla vă ma re Ca re
as tăzi ne ră sa re ştea oa po vă
du i i toa re cu ra ze stră
lu u ci toa a re Π O ce
ta a ai nă! Π Ucenescu

Ysus cela ce ne paşte
Dela Maria să naşte,
In Esle de dobitóce,
Intăşat prestemijlóce,
O ce taina!
In peşteră'l străjueşte
Şi cu slavă îl măreşte,
Îngerii cu cantecile,
Păstorii cu fluerile,
O ce taină!

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNĂ

890.

Bucurie îngerească
Preste firea omenească!
Darul Aursă rămâe
Cu Smirnă şi cu Tămâe
O ce taină!
Lăudând întru multime
Slavă întru înăltime!
Şi pre pământ pacinire,
La oameni bună voire!
O ce taină!

Cântul 446. Modul Πα. ϒ.

Ştea oă spre ră săriţ stră ă lu u
ceş te e ştea oa npă ra tu u
lu ui şe e i ve e eşte

Ştéoa cu raze mari luminéză,
Sfânta Naştere adeveréză,
Că s-au născut astăzi cel prea vecnic,
Mesia Hristos cel prea puternic.

452

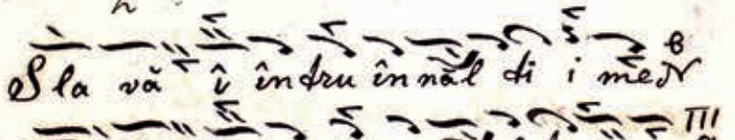
891.

Din fecióra Maria curată
S'astăzi este lumea bucurată.
Magii stéua pre Cer cum zăriră,
Câtești dreĭ spre ea călătoriră,
Dela stea pre cum sĕ învaței,
Luĭ Hristos cu daruri sĕ închinară.
Iaŭ adus: Aur, Smirnă si Tămâe,
Si léŭ fost lor ca sĕ se mângâe.
A acelor mare bucurie
Si aicĭ la Dumnévóstră fie!

ACADEMIA
* MSSC
ROMÂNĂ

Cântul 447.

Al Trozilor secelenĭ. Glas 5. Πα. t.

2.
Că tu sfinte, ne ești Domnul
S'împărat preste tot omul,

892.

In putere, minunat,
Intre îngerĭ luminat.
3.
Pământul e plin de frică,
Munții să topesc si pica,
Apele stau se opresc,
Tremură si sĕ sfiesc.
4.
Primește-ne închinăciunea,
Ostenéla, rugăciunea,
Darurile ce ți am dat —
Si fiĭ bine-cuvântat!

Ucenescu

Cântul 448. Doĭ însoțiți.

Acro-stih. a)

T-u ești hâna mea slăvită,
Tu ești dulcea mea iubită,
Tu ești scump sufletul meŭ.
I-nima mea, tu știĭ bine
Că o jertvesc pentru tine
Fiĭ dar precum doresc eu.

a) Acest cânt — este dedicat ~~soției sale~~ de A. Sa arhimandritul Nicolae Popescu-Tarnavă soției sale Ecaterina, născută Pârvulescu.

893.

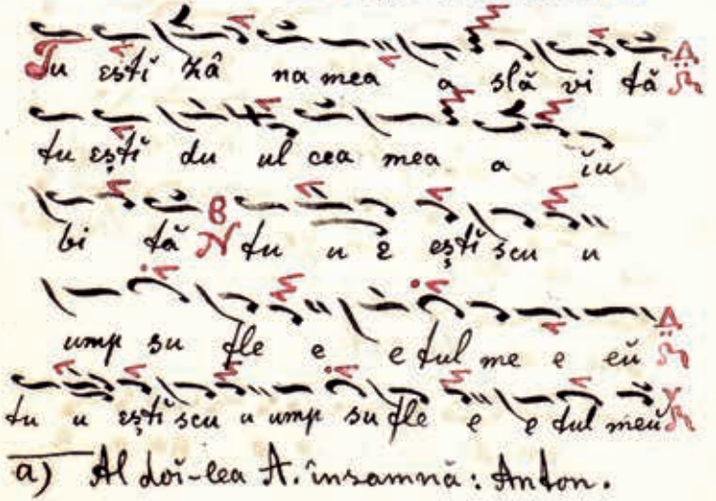
N-ăți cer altă răsplătire
Înfocata mea iubire,
Ci numai să mă iubești.
C-a ei îmbinându-și viața
Vom petrece cu dulceață,
Și veĭ simți că trăești.

Ah! de ar fi cu putință
Să fiĭ după mea dorință
Alt nimic n'aș mai pofti,
a) Atunci o ce norocire!
O ce mare fericire
Pentru noĭ s'ar pregăti!

1839.

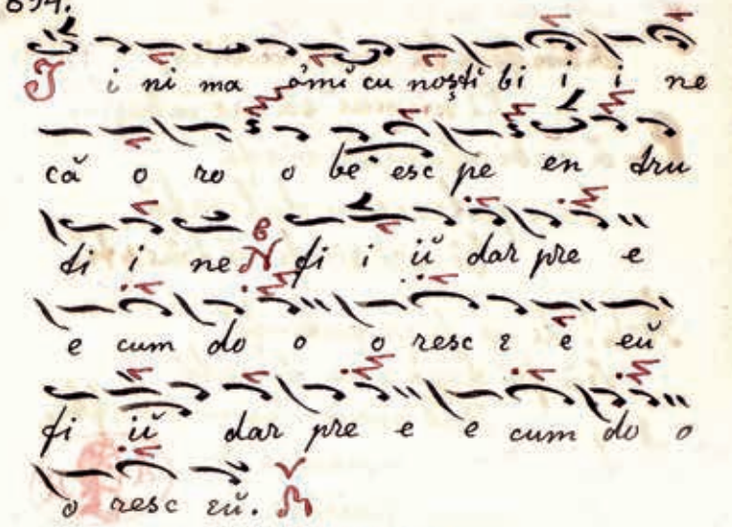
Iată și Melodia:

Modul ♫ Hi. T. Andante.

a) Al doĭ-lea A. însamnă: Anton.

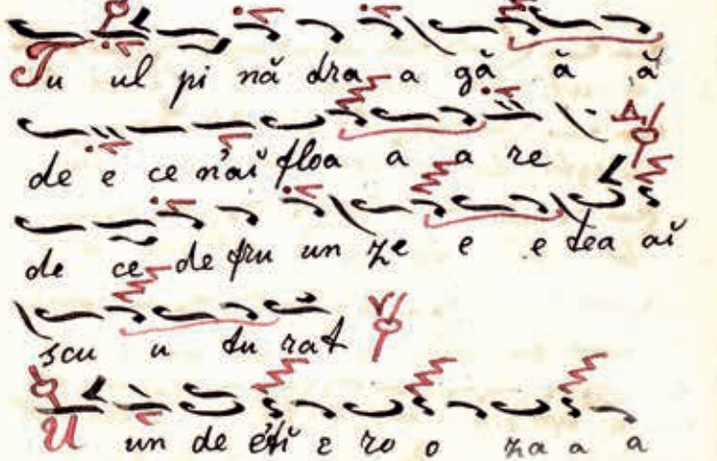
894.

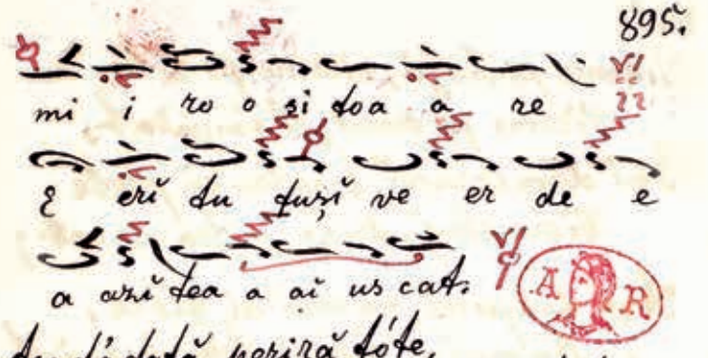
Cantul 449.

La o Sulpină de Rojă.

Modul ♫ Hi. Hromatic. T.

895.

Așa dó dată periră dóte,
Rozăli si frunza șaŭ departat,
Tulpină dragă! așa să póte?
Eri du dusĭ verde azĭ deaĭ uscat!

Tulpină draga! nu cumva oare
Vro mână rudă de-a despoĭat?
Saŭ vântul, roúa, focosul Sóre
Te vrăjmășiră si deaŭ uscat?

O zi șo nópte ce dusen stare
Să de lipsească de ș'aĭ purtat?
Ș'acum tulpinăli verdură nare,
Așa cu totul du deaŭ uscat!

Dar vaĭ! văz, dragă! ce e pricina,
Acum văd bine ce șa urmat:
Acel mic vĭerme — da ros tulpina,
Cu bună samă el dea uscat!

896.

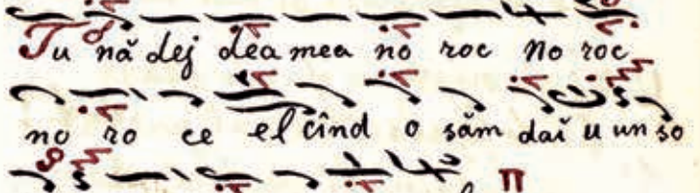
Vĭerme pe Rozăŭ, vĭerme pe dóte,
Vĭerme pe omul, el împărat,
Saĭ dăm Coruna, sceptru să pórte
Vĭermelui, draga, ce dea uscat;

Așa tulpină, nu mai aĭ flóre,
Nu mai aĭ frunze, deaŭ despoĭat,
Acum nuți pasă, să de oboáre,
Crivățul suflę, du deaŭ uscat!!

C. Caragiali.

Cântul 450. Modul II. Mai.

— Nădejdea de Noroc — a)

Tu Nădejdea mea Noroc!
Noroc, norocel!
Unde e al tău Soroc?
Noroc norocel!

a) Vezĭ Calendarul lui A.P. 1851, si Spitalul amorului Broșura IIIa din 1852.

455 897.

Cêmĭ ai fost făgăduit
Încă nu mĭai dăruit,
Și eŭ staŭ tot așteptând,
Cine știe până când!
Spune'mĭ dar noróce drept
Până când o să aștept?
Până când am a umbla,
As-fel tot a mânzela?
Văz că nu stai la cuvânt,
Și nădejdea'mĭ e în vânt,
Tot mă mai din zi în zi,
Curse, pĭedicĭ amĭ urzi,
Prelungești din an în an
Cu naravul tău viclean,
În făgăduelĭ ma portĭ
Și trăesc ca între morțĭ;
Tot nădăjduind rămâiŭ
Fără să mă mai mângâiŭ;
Ah! nădăjduit noroc!
Numĭ mai da și alt soroc,
Nu mă mai tot amăgi,
Dĕŭ, ajunge, nu fugi,

898.

Ce întorci și de rotești,
Când nădejdĭ vremelnicești,
Și arăți prietĕșug
Mincinos cu vicleșug,
Mânvârtești ca în țulap,
Dându-mă tot peste cap,
Și mă amețești atât
Cu al tău joc prea urât.
Ci nădejdea numĭ făcea,
Fă spre ame mângĭĕea;
Împlinește ab mieŭ dor
Și'mĭ însuflă ajutor,
Fă-mă un supus de plin,
Ție vecnic să mănchin!
Ah Noroc, noroc, noroc!
Fă, te rog, or ce mijloc
Și la dorumĭ cel ascuns
Dămĭ un hotărât răspuns:
Că îți spuiŭ din suflet drept
Nân răbdare să aștept,
Nu mă face să blestem
Rele capului săŭ chem,

ACADEMIA * RSS R * ROMÂNĂ

456

899.

Și sa ție din piept cu foc:
Arjăl foc de Noroc!
1851 Bucurescĭ.

G. Ucenescu
Student al D. A. Pann.

Voica.
Cântul 451.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

Tot dăuna am fost fată
Și nimĭ pasă nicĭodată,
Cine ce-o vrea să vorbéscă,
Mama Vișa să făéscă,
Că ea-este dela munte
Și știe în lume multe,
Știe scrinturĭ sa drégă
Și de deochiurĭ să fragă;
Ea descântă si mosește,
Ea mărită si petește,
Ĭĭ numaĭ săĭ daĭ colacu
Îțĭ mărită si pe Dracu.

900.

Ea pe negrul alb îl face,
Și roșu si cum îțĭ place.
Ea îțĭ închiagă si Apă,
Din mânaĭ nimic nu scapă.
Dăceĭa zic șa doŭ-óră:
Mama Vișa să nu móră,
Să o fie sfântul cu bine
Pân' mo mărita pe mine,
Să o puĭu când voĭu și Mirésă
Să mĭ fie oglindăréșă:
Apoĭ dó muri, săracă,
Frați, țărână să se facă.

A. Pann.

Cântul 452. Acro-stih +)

Tinerețe,
Frumusețe
Și alte darurĭ câte sânt
Ștecĭune,
Ndelepcĭune,
La tine's întrun cuvânt.

+ Tinca A. Pann.

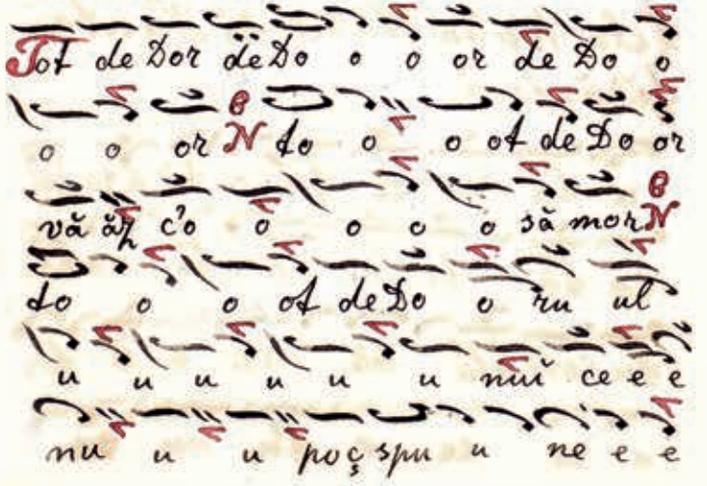
457

Numai unâ 901

Te cununâ
Firea dóĭă pre pământ.
Căci oriu care
Spréndreptare
Te-arată cu jurământ.
Altă fire
Cumplinire
A fi nuĭ de crezământ,
Afroditâ
Întocmită
Estĭ fără de scăzământ.
Anton Pann.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

Cântul 453. Modul Es. 8s. t

902.

2.

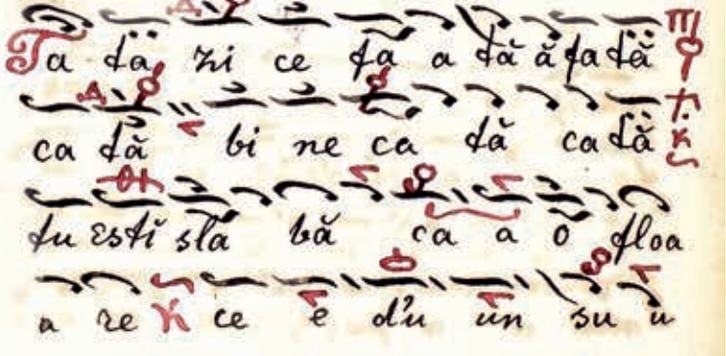
O să mor să mă sfârşesc,
Şi un dăĭnic nu găsesc,
Şi araponul ca să-mĭ spuĭu,
Şi focul să mĭ'l răpuĭu,

3.

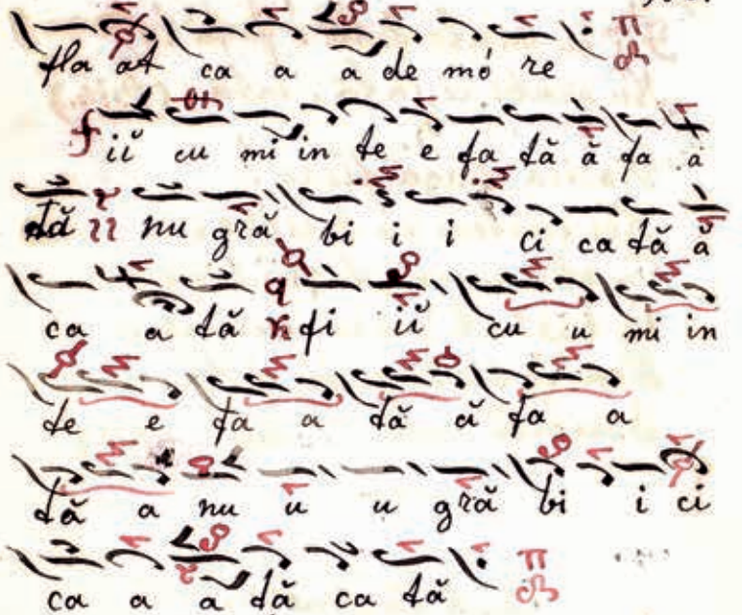
Că dăsĭ spune alt cuĭvaş,
Mă tem să nu'l fac vrăjmaş,
Şi'n loc să mă folosesc,
Voiu fi'n véc să mă căesc.
A. P.

Cântul 454.

Dela baba Hârca si Nunta ţărănéscă Modul Pa. t.

458 903.

Textu pur:

1.

Tata zice, fata! fată!
Cată bine, cată, cată;
Tu ești slabă că o flóre
Ce d'un suflat cade, móre!
Fii cu minte fată, fată!
Nu grăbi, ci cată, cată; (bis)

2.

Ași ceĭ tineri aŭ de fală
Când pó fată o înșală,
Ceĭ bătrâni, inimi de giață,
Vezi tejesc a lor viață.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

904.

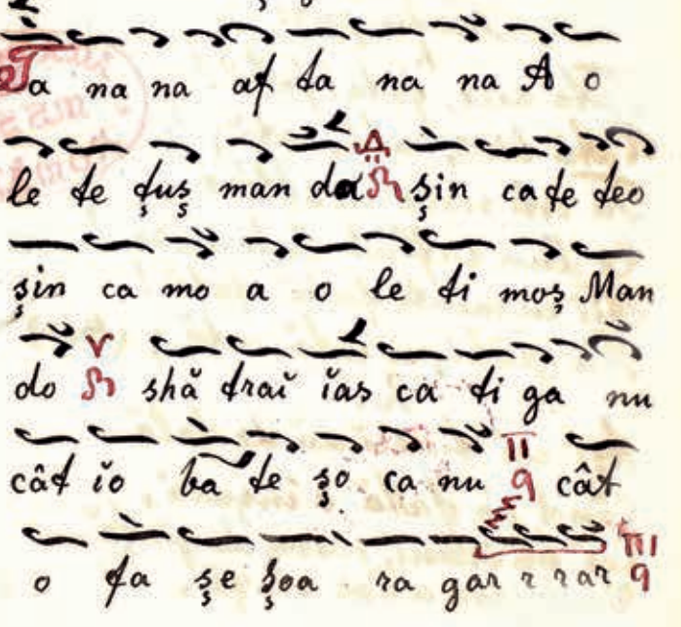
Fii cu minte fată! fată!
Nu grăbi, ci cată, cată; (bis.)

3.

Viorică dragă flóre!
Noĭ sântem ca sorióre,
Tu știi numaĭ, tu știi bine,
Ce bărbat 'mi să cuvine.
Pentrŏ biată fată, fată,
Sorióră cată,! cată! (bis.)

Cântul 455 Modul ~ NI. T. ~

Cânt ciobănesc.

ACADEMIA DE ȘTIINȚE

459

905.

Cât o sta Stan ca în pa a a ar.
si iar Tanana.» si cl.

1.
Tanana, aftanana,
Aolete ţuşmanda,
Sinca ţeţe sinca mo,
Aolete moş Mando!

2.
Shă traéscă Ţiganu
Cât îo bate Ciocanu,
Cât o face Cora gar,
Cat va sta Stanca în par.

3.
Noi ţigani cu meşteşug,
Shă trăim tot din belşug,
Cât or ţi curcani pin sat,
Si farină de furat.
Tanana, si cl.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

906. Cântul 456. (pierdut.)

Trei minute fără tine
Mi să par, îngerul meu,
Veacuri a ţi pentru mine
Si le petrec prea cu greu.

Un minut sau o clipire
Zaborind să te zaresc,
Dulcemi e a tăntâlnire,
Fără saţ eu te privesc.

Dorumi trece, jaleami piere,
Lacramile mi se usuc,
Numai dor de mângăere
Să te las si să mă duc.

O mai ţi în lumie oare
Vro ţiinţă ca ata?
Intradevăr mi se pare
Căn zadar aş căuta.

Rar, si nici crez că sa po'te
In acest glob pământesc,

460

907.

In Cer si'n stelele tóte
Aşa înger să găsesc.

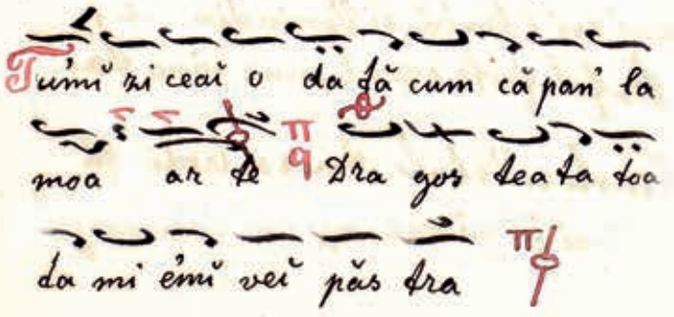
Inima mea dar în mine,
Orĭ pe unde mĕŭ afla,
In véc numaĭ pentru tine
Va bate si va sufla.

Tie credintă curată
Va tinea ca pre pământ,
Cu Dragostéa'mplăcĕŭ rată,
Crede, îti fac jurământ.

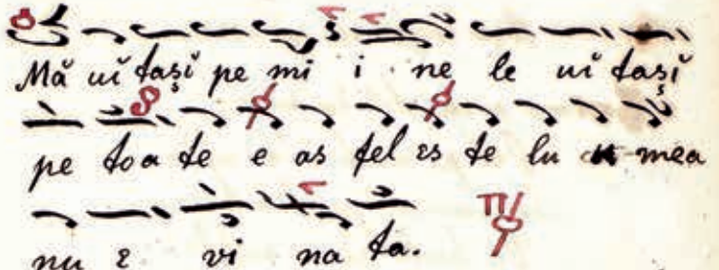
O zic aceasta cu parĕ
Fără să mă îndoesc,
Jur ca să nu'ti să parĕ
Că fătarnic îtĭ vorbesc.

Dann.

Cântul 45%. Modul 8 πa. 4.

908.

Tumĕ ziceaĭ o dată: Ah al meŭ ŭbite!
Partea mea din ceruri die o voĭ da,
Tóte sânt uĭtate, tóte sânt pĭerdute,
As-fel este vécul, nu e vina ta.

Stiĭ când vărsaĭ lacrămi şi'ngenunchĭ la mine
Emĕ ziceaĭ: O dragă! nu te voŭ uĭta?
Mă uĭtaşĭ îndată, mort fuŭ pentru tine,
Vremea şterge tóte, nu e vina ta.

Te strângém în brate si buzele tale
O róo cerésca pe gura mĕ lăsa,
Dar' esi Otravă si Venin din ele,
As-fel este sexul, nu e vina ta.

Cinste si Virtute, Amor si Credintă
Erĭ emĕ juraĭ mie, azĭ cuĭ s'o'ntâmpla;

ACADEMIA * RSS * ROMÂNĂ *

461

909.

Nu cunoşti iubire, nu simţi pocăinţă,
Aşa-l ţeste sexul, nu-i vina ta.

Aurul şi slava l'au gonit Amorul
Şi-ţi vaiu Credinţa căn aer y bura!
Iţi vindecaşi rana, iţi peri şi Dorul,
As-fel l'ţeste sexul, nu-i vina ta.

Dar' însă cu tóte a ta ne credinţă
Inimămi tot bate ori când te-oi vedea,
Înger eşti în Ochimi, din ceruri fiinţă,
As-fel e Amorul, nu-i vina Mea.

A. Pann.

(Cântul 458. în Stihmărginaş. P)

T-úmi cunoşti prea bine
Dragostea ştióşă
Ç'o port catra tine
Fără ati arăta.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

P) Anton Pan - prin acesta - peţeşte pe frumósa Fincuţa, cerându mâna. —

910.

Te văz cu simţire,
Te văz şi duióşă;
Dămi dar' îndrăznire,
Nu me departa.

I-ată e o vreme
De când în sfieală
Pieptul îmi tot geme
De ranirea ta,
Şăţi propuiu iubire
Stau la îndoélă;
Ci dămi îndrăsnire,
Nu me departa.

N-'am astâmpărare,
Un minut stăpână,
De muldăn focare
Ç'am asupra ta,
Am mare dorire
La săţi sărut mâna;
Ci dămi îndraznire,
Nu mă depărta.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

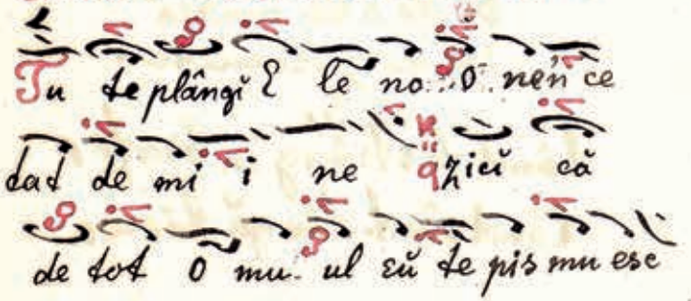
462

911.

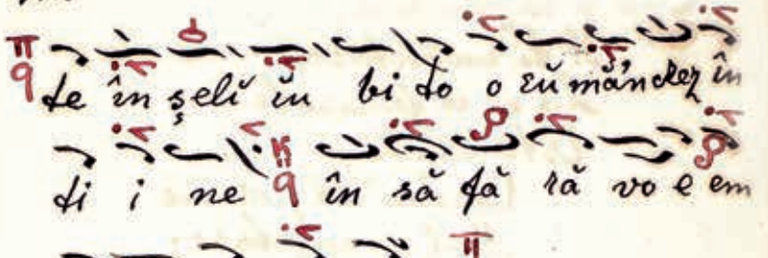
C-ă a ta zâmbire,
A ta cuvântare,
La or ce frumsețe
Este răritâ:
Carémi dă pornire
Mai cu sageatare;
Ci dămi îndrăznire,
Nu mě departa.

O-chizmi tot dăuna
Doresc să te vaz
Și la tine una
Tot a se uita,
De care iubire,
Caînic o păstréza;
Ci dămi îndraznire
Nu mě departa.

Cântul 459. Modul. ♀ Pa. T.

912.

2.

Eŭ sânt forte sigur
De a ta iubire,
De a ta credință
Nu mă îndoesc.
Dar iubireami draga
Este peste fire,
Și de a ta umbră
eŭ te pismuesc.

3.

Când te strâng în brațe,
Când sânt lângă tine,

463

913.

Când nimic în lume
Alt eu nu doresc.,
Nu știu ce simțire
De odată vine,
Că de zici "me sete,
Eu de pismuesc.

4.

Când îți sorb sufarea,
Când îți văz zâmbirea,
Când în ochi îți cerul,
Raiul îl privesc,
Dacă văz ca Luna
'Ța atras privirea,
Simț că fără voem
Eu de pismuesc.

5.

Pismuesc eu totul
Ce de mulțămește
Valurile undei
Ce de 'nvălesc,
Stele, Lună, Soare,
Tot ce de privește,
Tot ce de atinge
Eu îl pismuesc.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

914.

5.

Când Zefirul suflă
Și de răcorește,
Fâlfâind cosița 'ți,
Drag 'me so privesc,
Iar când văz suflare 'ți,
Că de mulțămește,
Simț atunci d'odată
Că îl pismuesc.

6.

De 'di mângâiu Canarul
Și el ciripește,
Dacă sînu 'ți roza
Mândră stând zăresc,
De văz fluturașul
Că de ocolește,
A lor fericire
Eu o pismuesc.

7.

Stele, Lună, Soare,
Tot ce de privește,
Tot ce de atinge
Eu îl pismuesc
Pismuesc eu totul
Ce de mulțămește,
Valurile undei
Ce de 'nvălesc,

915.
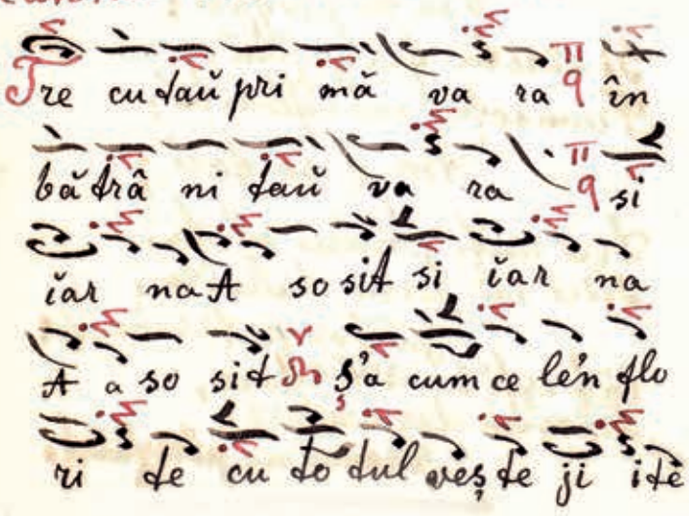
Stele, Lună, Soare,
Tot ce te privește,
Tot ce te atinge
Eu îl pismuesc.

8.

Iartămi dar iubito
Asta pismuire,
Si nu te mai plânge,
Că nu te iubesc,
Căci si chiar în templul,
La Dumnezeire
Când veți plecată,
Eu te pismuesc.

ACADEMIA * MSSC * ROMÂNĂ *

Cântul 460. Modul VIII.

916.

2.

Buruenile uscară,
Si tóte se plecară,
Triste la pământ,
Frumsetea 'li se stinse
Pământul le coprinse,
Dar că nici nu sânt.

3.

Ia vezi dar tinerețe,
In ce fel de bunețe,
O să te prefaci:
Si vârsta drăgerită,
Frumsețea ceănflorită,
Așa o șo faci;

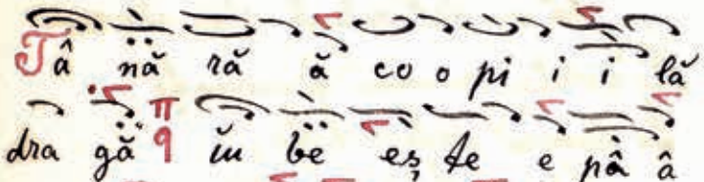
4.

Deci nuți jilodui viața,
Nici îți porni dulceața,
In dor petrecând:
Câț ești în astă stare,
Trăești în desmerdare,
Vreme ne pierzând.

465

917.

Cântul 461. Modul 8 tra. T.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Până ești în a ta flóre
Nu trăi jinduitóre,
Te desmérdă si petrece
Vremea până nuți va trece,

Că deți va veșteji fața
Destul țai necăji viața
Dorind veĭ jindui'n lume
De mângăeri si de glume.

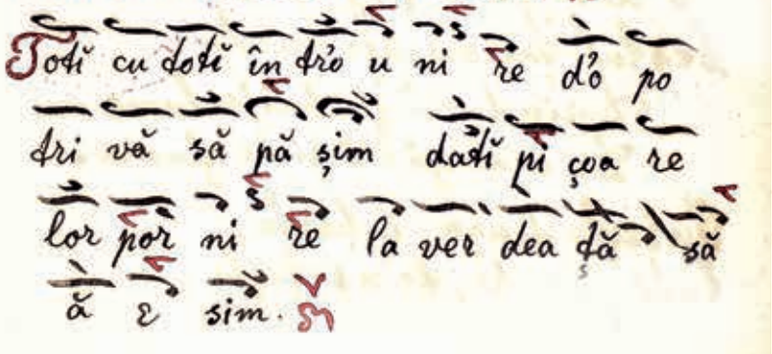
Iubește dragă, iubește,
Cați pereche, te'nsoțește,

918.

Dar si bagă seama bine
Să nu dai mână cu cine.
Nu'ndrăgi numai frumsețe
Si numai delicățețe,
Ci caută să si fie,
La Dorul tău alifie,

Care săl lipești la rană
Ca pe o dulce buriană,
Săți știe purta Amorul
Si săți prețuéscă Dorul,
Să știe să te mângâe,
Si credincios săți rămâe
În veci, cu statornicie
Să se'nchine numai tie.

Cântul 462. Modul 2 Ni. T.

919.

Ia ţă dul ce pri mă va ră a stră lu
cit pe câm pii şi chia mă la dân ţa
ţa a ră bă trâni ti neri şi i i co
pii şi lo me la tur tu re lul mier
li ţa si po rum be lul pe ra muri
ţrun ţoa se stând cu u glas du ul ce
me e lo dea ţă s̨a ar mo ni i e a
a cor dea ţă ţo o ot con jo rul
ră a a su nând.

Marş de primăvară.

I.

Toţi, cu toţi într-o unire
Să pornim la luptă sfântă,
Datori piţorelor pornire
La verdeaţă să zsim.

Iată dulce Primăvară
A strălucit pe câmpii

ACADEMIA R.S.S.R.

920.

Şi chiamă la dânţa fără
Bătrâni, tineri şi copii.
Horul.
Filomela Turturelul
Mierlita şi Porumbelul
Pe ramuri ţrunţoase stând,
Împreună melodeţa
Ţarmonie acordeţa
Tot conjorul răsunând.

II.

Sorele ravarsă rază
Pe Arizon zuind,
Şi natura n-suflaţă
Sub cer lin reînviind.
Jos pământul să răsfaţă
Cu ţâmbiri la el privind
Şi cu undă măreaţă
Se îmbracă înverzind.
Filomela scl.

III.

Pe câmpie şi pe luncă
Ne lenevosul ţăran

Vesel asudă la muncă 921.
Să dea rodul peste an.
Pluguri, sape, seceri, cóse
Prin tot locul yornăesc
Și de glasuri bucuróse
Văi și déluri ehoesc.
Filomelo. scl.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

Cântul 463.
Un mort către a sa sotie.

Tu plângi dragă pentru mine,
Neîncetat versi lacrămi storci,
Și de jalle nuți mai vine
Inima săți mai îndorci.

Drept ai scumpo! căn viéța
Intrăal însotirii Raiu
Am petrecut cu dulcéța
Amândoi căn sân de Raiu.

922.
Dar ne milostiva móarte,
Care nu s'a îndurat,
Pentru ale nóstre sórte
Cu cruzime s'a purtat.

Că m'a secerat pe mine
Și m'a împins în mormânt,
Vrând a te lăsa pe tine
Amărâtă pre pământ.

Ci mâhnireați precumézi,
Atât nu te amărâ,
In răbdări tenbărbătézi,
Cu plâns nu te omorâ.

Nu te prăpădi, m'ascultă,
Că nu în ne vârsnici ani
Ta lasi dejaleați cea multă
Copii de tot zirimani.

Căci cum vezi bine acuma
Ei nădejde nau în alt,
Tu le esti tata si manma
După Domnul cel préînalt.

923.

Ei prin tinerâ frăstă lume
Cătră varstă vor păsi,
Ş'a cunóste al meŭ nume
Tu îl veĭ împărtăsi;

Tu în legea naturala
Îi veĭ crestĕn locul mieŭ,
Le veĭ însufla morala,
Şi credinta'n Dumnezeŭ.

Tu lor, scumpa mea sotie
Veĭ Virtutea însufla,
Şi pe ce drum să se tie,
Norocirea âsĭ afla.

Că copil în viéta
Şóreaşĭ eaŭ de la părinti,
De la dansiĭ se învată
Ca să fie Draci saŭ Sfinti.

Tu dar' după cum îĭ place
Când sânt varsnicĭ aĭ avea,
Te sileste aĭ si face
Din pruncie aĭ vedea.

A. Pann.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

924. Cântul 464.

Plânso cântul poetului pentru sora Anica.

Tot în lacrămĭ de durere,
Tot în chinurĭ sânt ursit,
Că n'am nicĭ o mângăere,
Că trăesc tot pedepsit:

Si să jelesc pericirea
Ce acum văz c'a perit;
Că'ntâmpin ne norocirea
Si să fiŭ tot despărtit.

De când s'a dus de la mine
Aceĭa ce o'ubesc,
Tot oftând caut vrun bine
Ş'în zadar, că nu'l găsesc,

Nu să vede, nu s'aude,
Nicĭ o urmă d'ajutor,
Ca să'mĭ spue, să'mĭ asculte
Relele ce mă'npresor.

Grele chinurĭ pentru mine
Fie minute se ivesc,

Tot aflând caut vrun bine, 925.
Vre un razim să găsesc:
Toate sânt fără simţire,
Fără milă l'al meu chin,
Şi alt nu văz nicaire,
De cât numai un suspin!
A. Pann.

Cântul 465. popular.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Tot 'l am zis, puică 'l am zis,
Şăm aibă cuvântul în scris
Ca când vor fi oameni mulţi
La mine să nu te uiţi:
Ci când sânt mai putinţei
Să te uiţi în ochii mei,
Şi atuncea şăm vorbeşti,
Atunci şăm râzi, şăm zimbeşti.
Că sânt oamenii pizmaşi,
Nu vor binele cuivaşi,
De nimica bănuesc
Şi gura nuşi stăpânesc;

926.
Ci te rog iubit'asea
Iartă asta vina mea,
Pentru că eu te iubesc
Şi aşa de stăruesc;
Astfel voiu să te păstrez
Ca nu cumva să te pierz,
Voiu să am vecnic amor
Şi pe braţul tău să mor;
Iar' dă fi vrun nenoroc
Mai bine să mor pe loc,
De cât să fiu pedepsit,
De iubirea ta lipsit.
Reparat de A. Pann.

Cântul 466.

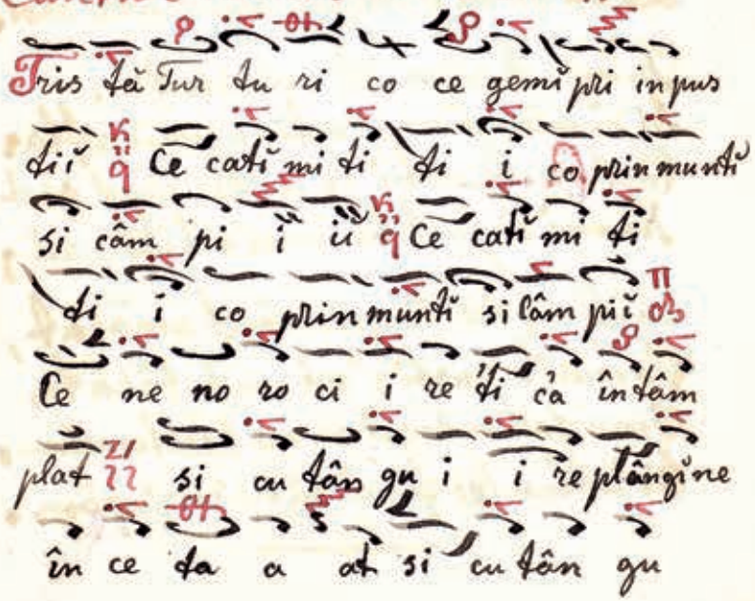
(Ticalóse) Tinerete ticalóse
Mult ati fost nenorocóse,
Ticalóse tinerete
Ati ajuns la bătrânete,
Şi n'ati avut norocire
Să trăiti în fericire:
Vai! amar! a mea viaţă
O sfârsesc fără dulceaţă,

470

927.

În zadar trăes în lume
Traesc numai pentrunnume,
Nimica nuimi foloseşte
Viaţa cat mai prelungeşte,
Adaogă tiranie,
Chinuri si ticălosie,
Hotărăsc dar o sfârsire,
Morte fără prelungire.

Cântul 467. Modul 9 Ha. I.

928

Ce lucru dorindă de face-a peri
Si de vei jelindă că nu poti muri?
Vrei tu, credincósă vecnic să rămâi,
Sinimatiduiósă să nu mai mângâi?

Dragă Turturico! dorutiu port si eu,
Focutiu mititico, ca si al meu:
Vino să ne strângem jalea amândoi,
La un loc să plângem ranele între noi.

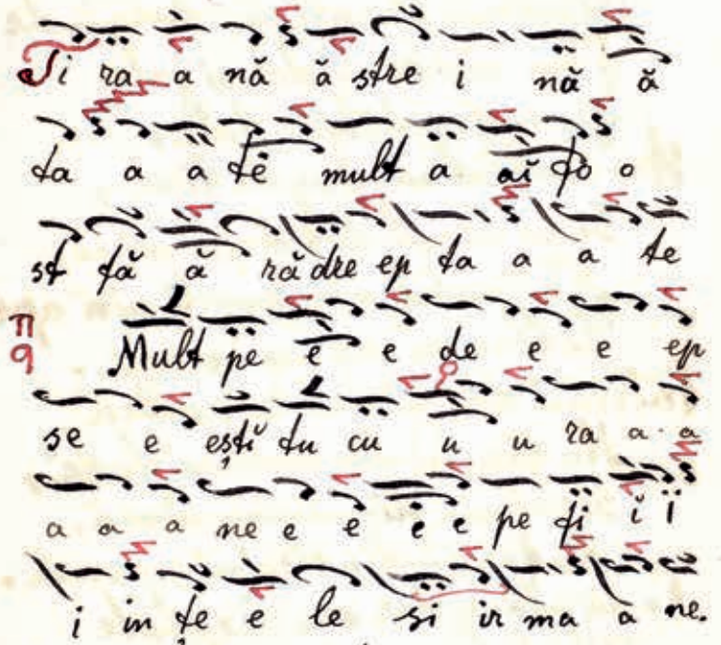
Tu mie durerea îti vei răsnfla,
Si eu mângăerea în tine voiu afla:
Căci ne norocitii la un loc când sed,
Numai ei parlitii unui alt îsi cred;

Eu îti crez dar tie, căci sânt amărât,
Să mur în pustie mi am hotărât,
Vino dar norocul să ne blestemăm,
Si întrun loc focul să ne îngropăm.

471

929.

Cântul 468. Modul ♀ Tra. T.

Vai dă cel ce sórta'l mână
Să cazăn cumplități mâne!
Că numai vedeń viéța
O zi bună cu dulcéța.
Ah! eu sênt acea ființă
Care gem în suferință
Și mă lupt cu chinuri grele
Din légănul maicii mele.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

930.

Că din tinerețe crude
Pierdui părinți, pierdui rude
S'am rămas cu dor și jale
'In nedreptățile tale.
Am umblat să fug de tine,
Și-ai venit tot după mine,
N'au putut nici munți nici ape
De tine să mă mai scape.
Călcaiu din piatră în piatră
Nu făcui din streini tată,
Și călcaiu din urmăn urmă,
Nu făcui din streini mumă.
Ca să plâng dar am dreptate
D'al tău rău, streinătate,
Că de merg în or ce parte
Tot de tine am eu parte.
Ah! numai a rămas putere
Să mai rabd a ta durere,
Ialea viéța îmi curmă
De nu mai poc face urmă.

931.

Ah! nadejde cu dulceață
Tu-mi mai însufli viața,
Mă mângâiu gândind la tine,
Dar ești departe de mine.

Anton Pann.

Cântul 469.

ACADEMIA * MSSA * ROMÂNĂ

Turturio! uități dorul,
De ce plângeți în prin pustii?
Că e fluture Amorul,
Spuneți pasăre nu știi?

De ce plangi cu neîncetare
După câmpul ce a trecut?
Or îți vine cu întristare
Că speranța ta a vândut?

Pentru ce la uscăciune
Te retragi din loc umbros?
De ce nare voioiune
Al tău cântec dânguros?

932.

Spuneți tristă păsărică
De ce plângi, nu contenești?
Tu nu știi că timpul strică
Or ce place pământești?

Nu știi tu că totu-n lume
Se strecoară, pier, se uită,
Nu rămâne urmă, nume,
Dintre tot ce e trecut.

Că speranța amăgește
Și-n veci fuge înșelând
Că totul se ponosește
Timpul tote stărâmând?

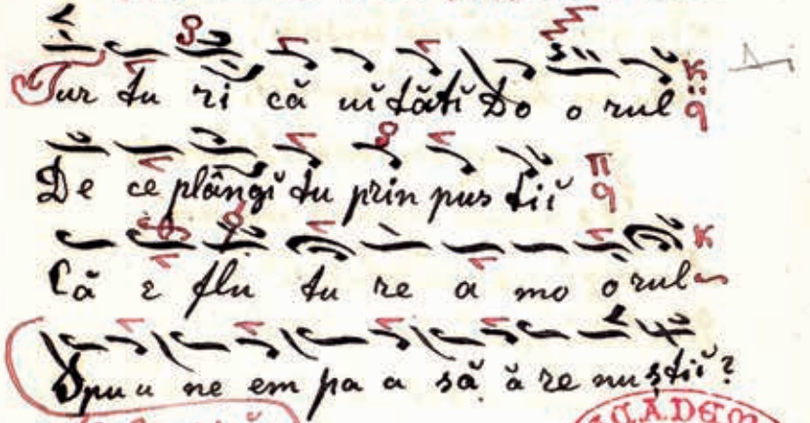
Că al tău dor ce azi te frânge
Mâine-l uiți și vei trăi?
Nu mai zice dar voiu plange;
Voiu iubi și voiu muri.

473

Tatăl si Melodia la:

"Turturico! uități dorul."

Modul ♀ Ma. T. de Ucenescu.

de 2-ori.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cântul 470.

Tatăl cu fiul si cu fiica.

Te însóră fătul mieu
Până când trăesc si eu,
Iați una pe placul tău,
Nu umblăn desfrâu flăcău;
—Lasa-mă sămi mai petrec,
Caci ca mainĕ-o să mă trec,

934.

Ca mainĕ-o să'n bătrânesc,
Tóte o să le urăsc;
Nu grăbi să mă însori,
Căci cu zile mă omori,
În necaz nu mănbrânci,
De acum nu mă munci;
Nu vezi pe căsătoriți?
Umblă par'că opăriți,
Slabi si tot pe gânduri pusi,
La nevoi si griji supusi;
Dar'de nită la flăcăi,
Parcă's fluturași pe căi,
Fetele lor tot yâmbesc
Că de griji nu se pălesc;
Lasămă dar să petrec,
De-acum în griji nu mănec,
Tinerétea numi jertfi,
Că tot însurat voiu fi.
—Dute fiică la bărbat,
Nu umbla y burdă prin sat,
Până ești în flórea ta
Te mărită, nu mai sta.

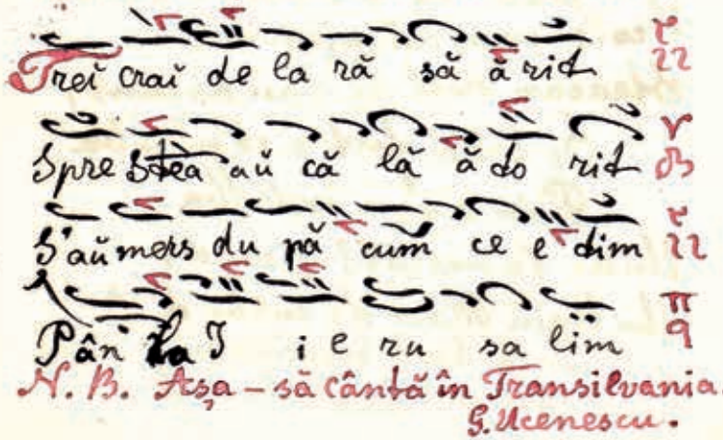
474

935.

—Lasămă să mai jelesc
Și să mă mai veselesc,
Nu mă mărita d'acum,
Nu mă băgăn foc și fum.
Că când mă voiŭ mărita
Glumele-mi vor înceta,
Jocuri o să părăsesc,
De bărbat o săn grijesc;
Că bărbat sau bun sau rău
Te-tine în frâul său,
Ori ce dot pe voiăi facĭ,
Astfel îl împaci și-ĭ place.

ACADEMIA RSS a ROMÂNIA

Cântul 471. de stea. M. ♀ Πa ☩.

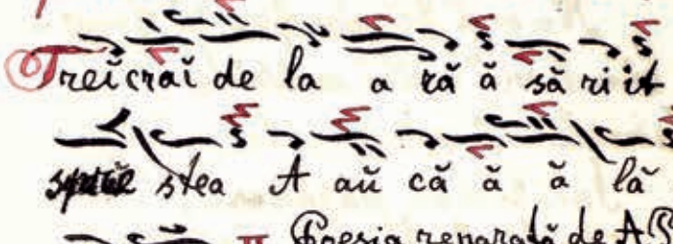

N. B. Așa – să cântă în Transilvania.
G. Ucenescu.

936.

Cântul 472.

De cum să cântă în România, Compunerea lui A. Pann. M. ♀ Πa ☩.

Trei crai de la Răsărit
Spre stea aŭ călătorit
S'aŭ mers, după cum citim
Până la Ierusalim.
Acolo cum aŭ ajuns,
Steaoăn noru 'li s'aŭ ascuns,
Și leaŭ fost a se plimba,
Prin oraș a întreba:
Unde s'a născut? zicând,
Un Craiŭ Mare de curând?
Țară Irod împărat,
Auzind s'a turburat,

475

937.

Fire Crai în grab au chemat,
Și în taină i-au întrebat.
Ispitindu-i vru setos
Să afle pentru Cristos.
Și cu grăiu adăogat
Forte lor li s-au rugat,
Zicând: Mergeți și aflați
Și viind mânștiințați!
Să merg să mă închin și eu
Ca unuea Dumnedeu.
Crai-i daca au plecat,
Steaoa iar s-a arătat,
Ș-a mers până a stătut
Und'era pruncul născut:
Și cu toți s-au bucurat
Fire Cristos dac'au aflat,
Cu daruri s-au închinat
Ca la un mare împărat.
În napoi dac'au purces
Pe altă cale au mers,
Precum leau fost lor si zis
Îngerul noptea în Vis;
Iară Irod împărat,
Văzând oă s-a înșelat,

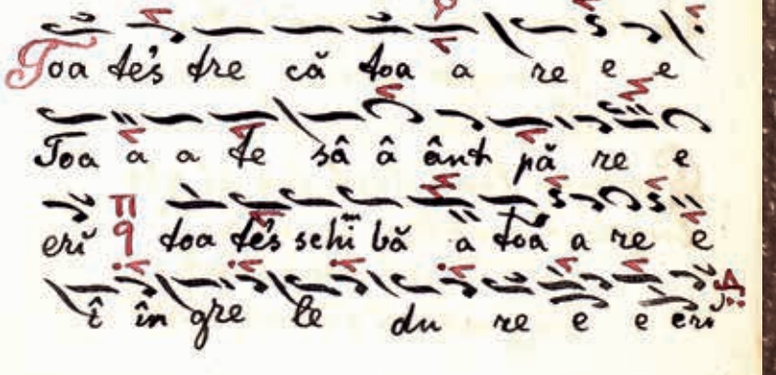
938

Forte rău s-a necăjit,
Oaste mare au potrivit,
Și în Vitleem au intrat
Mulți coconi mici au tăiat,
Pân' la doi-spre-zece-mii
Toți cruzi, mărunței copii,
De doi ani si mai înjos
Ca să dae pre Cristos.
O! tiranul rău Irod!
Muri-n blestem de norod,
Ne fiind el bucuros
De Nașterea lui Cristos.

Cântul 473.

Ne stadornicia.

Glas 4/9 πα. ϙ Τ.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Apoi finalul din urmă: 939.

Câtes de sub soare sânt deșertăciuni,
Și amăgitóre, ca niște minciuni.
Or ce înbunare este în deșert,
Căci ca stare nare, sĕ schinbă'ntr'un sfert.
Eri în fericire, azi ne norocit,
Acum în mărire, mâne înmicit.
Eri cu îndestulare, azi de tot lipsit,
Acu'n bună stare, maine sărăcit.
Azi în bucurie, mâine în mâhnire,
Acu'n veselie, mâine'n tânguire.
Nu e deșĕtare pe acest pământ,
Fără întristare, zic, în scurt cuvânt.

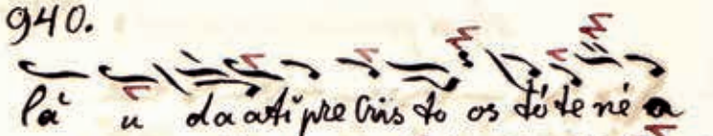
A. Pann.

Cantarea 474.

La Botezul Domnului Cântare de măestrie. Glas I. Modul ◦ Πα. † de Ucenescu.

940.

Lă u da ați pre Cristo os tóte né a
a mu ri le ori Cĭa da în ge rés că
a cum ști gă voa o cân da ați
do o ști lu ĭ Cristos cîn da re
noa a o.

Duhul și inima toți să înălțăm,
Cu gura cântând ne încetat să lăudăm,
Pre Cristos cel ce astăzi s'au botezat,
Cu aceĭa-minune au arătat.

De carele Ioan s'au spaimântat,
Cătră el cu frică s'au apropiat.
Marea și Iordanul văzând au fugit,
Curgerea apelor sale s'au oprit.

Când în apa Iordanului au intrat,
Pre El Ioan cu frică l'au botezat,
Atuncea îndată Duhul sfânt au ivit,
Și credincioșilor au adeverit.

941.
Pre Christos fiul Tatălui cel iubit,
Prin carele bucurie au strălucit,
Cela ce pre păcătosi cău mântuit,
Si din păcatul morții neu slobozit.

Cu marea si cu Iordanul să băltăm,
Si credincioșii toți sane bucurăm,
Cântând noi de biruință cântare,
Pentru mila lui Dumnezeu cea mare.

Cântul 475. Modul a Hi. T.

Un păstor tânăr frumos la față
plin de mâh si re cu glas du ios
Cân ta din dlu er jos pe verdeață
sub umbră dea să de pomstu fos.

De multe vîersuri spuse cu jale
Ulmile toate sta împrejur,
Râul oprise Apa din cale,
Vântul stătuse din lin murmur.

942.
Cat colo turmă de oi frumoasă
Se răspândise prin livezi,
Si ascultându-l iarba uitase
Pătrunse toate de mila lui.

Câinele numai mai cu durere
Stând lângă dânsul căta în jos,
Si ca să-i aducă lui mângâere
Glas câte-o dată scotea duios.

Dar Echo ce stă de om departe
Îl auzise din loc ascuns,
Si cu suspinuri de greutate
La toată vorba îi da răspuns.

Viu lângă dânsul patrunș de milă
Si cu blândețe îl întrebau:
Tinere spunemi, nu-ți fie silă,
Ce foc, ce chinuri, ce dureri ai?

Viața voastră necazuri nare,
E simplă, lină, fără durere,

943.

Și în dóte lumea nici o suflare
Ca voi nu gustă nici o placere.
Vóo Natura vă este dată
Câmpii și codrii vóo zimbesc,
Vânturi și râuri vóoo vărată
Cum cură dulce ~~tot ca senin~~ cum răcoresc.
Sórele încă voao răvarsă
Lumină dulce tot cu senin,
Și Cerul iarăși mila își varsă,
Spre fericire a fi deplin.

El cu suspinuri atunci îi răspunse:
Că nu să póte vrun muritor
Ori cât să năibă dureri ascunse,
Fie pe Seaun, fie Pastor.

Ori ce ființă supusă zace
Sub patimi grele mult sau putin,
Sórta nu lasă pe om în pace
Cu multămire a fi deplin.

944.

Precum nuin céță de Vânt suflarea
Nici prin fre crânguri, nici pe câmpii,
Așa nuin céță nici turburarea
De multe patimi pentru ceii vii.

Adevăr Slavă, Cinste, putere
Sau bogatie eu nu voesc,
Aceste dóte drept o părere,
Drept nălucire le socotesc.

Dar mai puternic greu a suppune
Ori ce simtire, simț pe Amor,
Ast izvor dulce dentristă cúne
Lezne aprinde foc tutulor.

Iubesc ferbinte o Pastorită
Cu chip prea dulce, prea drăgăstos,
Sufletul mi-l are de astă ființă,
Mi-l entristéza prea de prisos.

Cântul 476. 945.

Un suflet nobil firește
Cu unul se mulțămește,
Amorul său e statornic
Și e totd'auna dornic:

Alérgă după Dreptate
Și fuge de strâmbătate,
Tot crește, mila'i nu scade,
Credința'i în veci nu cade.

Nu'nșală, nu amăgește
Măgulirea nu iubește,
Urește fățărnicia,
Nu'i e dragă vicleșia.

Mincuna nu va câștigul,
Cinstește tot adevărul,
Dreptatea pórtă în limbă
Și vorba nu'și schimbă.

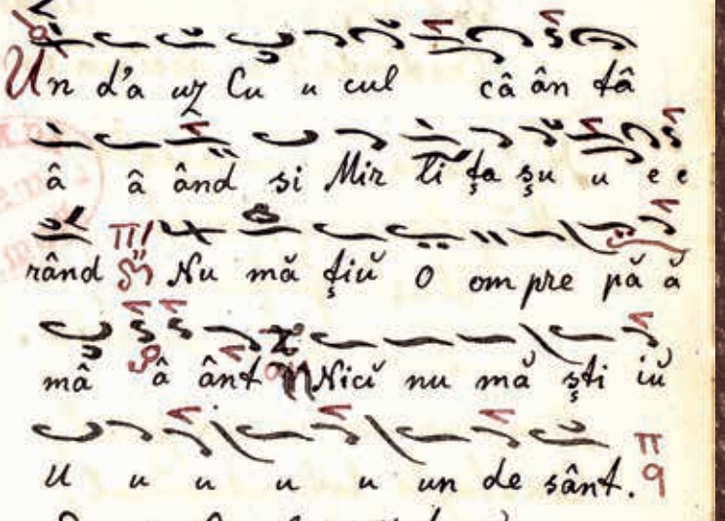
ACADEMIA * RSS * ROMÂNĂ *

946.

La un Dumnezeu să'nchină,
Și pentru unul suspină,
Hotarul legii păzește
Și pe calmea ei pășește.

A. Pann.

Cântul 477. Modul 9 na. T.

Eu zic Cucului să tacă
El să sue sus pe Cracă,
Numan pisma mea să facă,
Cântă hotul de mă seacă.

480

947.

Cucule nu fii dușman,
Că nu 'mi ai cântat d'un an,
D'acum de ce ești viclean
Dămi canti pe acel Bușțean.

Eu zic, cucule încetează
El în tralt loc se așează
Și cântă îmi rău urează
Focul îți înflăcărează.

La tulpină sus pe Nuc
Cântă dușmanul de Cuc,
Undel aiș mă usuc,
Îmi pierș mintea stau năuc.

Șîmi cântă cu un glas mare
Pribegita lui umblare
Și înapoi înturnare
De mult bine ce îi pare.

Far' mai jos pe rămurea
Cântă si o Turturea,

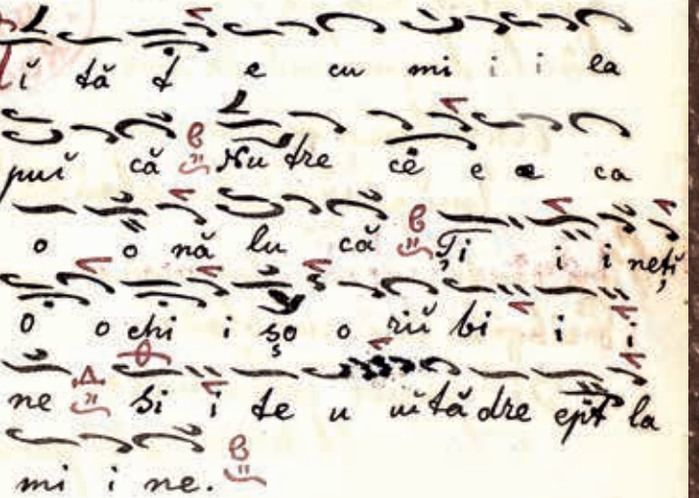
948.

Tristă cu inima rea
Că Gotica nu și ș'area.

Și cantă si să rotește
Ca Mândra când sa gătește,
Ș'își răsfiră penele
Ca Mândra sprâncenele.

reparat de A. Pann.

Cântul 478 Modul E 68. T.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

481

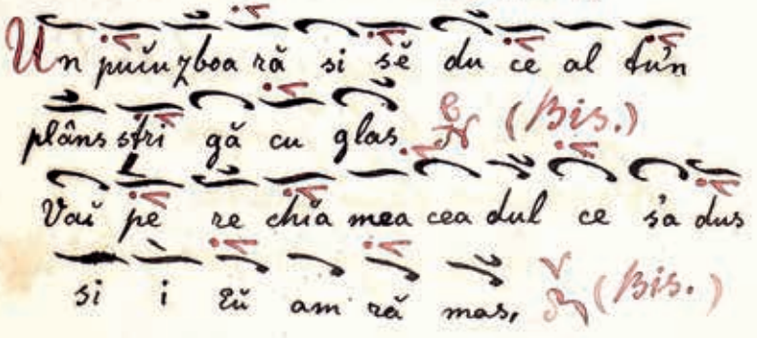
Acrostih. Utico. 949.

U-ită-te cu milă puică
Nu trece ca o năluică.
T-ineți ochișorii bine
Și te uită drept la mine.
T-nima mea o știu bine,
Nu trebue d'a'ți mai spune.
C-áută fii milostivă,
Nimi urma tot împotrivă,
O-trăvind dumă în față
Sămi scurtezi a mea viață.

A. Pann.

Cântul 479. Modul ♫ Hi. T.

950.

O dânără părăsâtă de soțul ei.

Un Puiu zboră si se duce,
Alăun plâns strigă cu glas
Vaiu! perechea mea cea dulce
S'a dus si eu am ramas!

A zburat a mea iubire,
A zburat sufletul meu,
S'a dus far' ami da de știre
Ca să zbor si eu cu el.

A zburat s'a dus departe
Și pe mine m'a lasat,
Fără să știu în ce parte
Și de ce s'a manieat,

Ah! scumpa mea jumătate!
Ah, iubite puișor!
N'are cine sămi arate
Unde te găsesc, să zbor.

482

951.

Să viu și eu lângă tine,
Fie bine, fie rău,
Să-mi dau sufletul din mine
Și să mor pe brațul tău.

Ah tu Rândunea streină!
Din ce parte, dragă, vii?
N'ai văzut țara mea lumină
De să afli între vii?

Tu la casa asta veche
Ai în toți anii vii, crești pui,
Tu cunoști a mea pereche
Și de dânsul poți să-mi spui.

Ah! te rog dă-mi vreo veste,
Cumva dacă l'ai zărit,
Și îmi spune unde este
Și în ce loc s'a oprit?

Să au repede-te îngrabă
Și găsindul la vrun loc,

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

952.

Când o să sentorc'a? ntreabă,
Și i arată c'arz în foc.

Ah, căci n'am eu aripioare,
Că aș trece peste munți,
Peste mări fără vapóre,
Peste ape fără punți

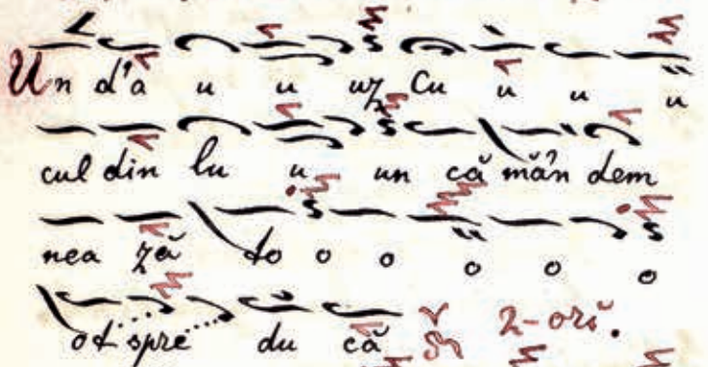
Și în zborul cel cu pripă
Universul să'nconjor,
Să'l găsesc numa'n tró clipă
Și apoi să pic să mor.

Casă vază cât de tare
Eu în suflet l'am iubit,
Și în cuget cu mustrare
Să'l las a trăi scârbit.

A. Pann.

953.

Cântul 480. Modul ♁ πα. T.

Miliţarul Călăreț.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

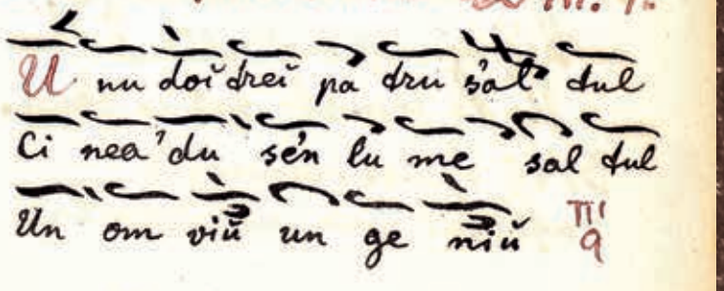
Cucul cântă, îmi vrăjă
Și spre ducă măndemnăjă,
Deș ajunge mai curând
Unde îmi stă tot în gând.
Și să traese voinicește
Bufletul cum îmi dorește,

954.

Să pun Chivăra în cap
Și de necazuri să scap.
Să încalec Calul cum îmi place,
Inima să mi să înpace,
Să uz Calul sforăind
Și din pinteni zornăind.
Să încing o Sabioră
Carémi va fi sotioră,
Sotioră d'ajutor,
Credincioșă și cu dor.
Sotioră până la mórte,
Eu de za nu mai despărte,
Auzi Drageă ori n'auzi?
Or nai gurăă sămi răspunzi.

ACADEMIA DE ȘTIINȚE

Cântul 482. Modul ♁ Hi. T.

955.

Cum aș vrea si eŭ să fiŭ. VI
" II
Melodiea de Ucenescu.

Saltul

Unul, doi, trei, patru si-altul!
Cinea adus în lume saltul?
Un om viŭ,
Un geniŭ
Cum aș vrea si eŭ sa fiŭ!

#

Saltul, saltuĭ foc Divin;
De-aĭ si nŭori, îĭ da senin,
Griji gonești,
Vesel eștĭ,
Când în Bal te pomenești!

#

Când începe: Tralala!"
'N dat' orchestrul musica,
Dă în puls,
De saŭ sus,
Sboră pe dact pe braț-adus!

#

ACADEMIA * MSSC ROMÂNĂ *

956.

Prinzĭ voĭos a balansa
'N Contra-dans, Romana mea,
Hora prinzĭ,
Mâna'ntinzĭ,
Îngeri parcă cor cuprinzĭ!

#

Horă, Horă, scumpa mea,
Căci nu ținĭ maĭ mult-asea!
Si deĭ sta
Dămĭ..., a da
Mâna în viața mea!

1863. George Bellissimus

Cântul 483. Modul Ra; ca Hi
La prima Exposițiune ținută în școlele Gimnasiale gr.-Or. din Brașov, fiind de față Epis. Andreĭ Baron de Șaguna.
Introdus în Cântările de școlă de profesorul G. Ucenescu.

485

957.

Romanul nu póte peri.

1.

Un popul ce sĕ simte
că a re industrie
Ce limbă-și cultivă
si moa re pentru ea
Ce ar te le fru moase
protege cu mândrie
Mai poate dinastii
vĭ-o dat a dispărea
Vĭ-o dat' a dispărea.

Melodia de Ucenescu.
prof. de cântărĭ.

2.

Si-un popul ca acesta,
Ce este crescut bine,

958.

Cĕși simte fericirea
De Tron a sĕ alipi.
Si când devizăi este
Respect cătră or cine
„Respectă si pe Dânsul"
Mai póte a peri ? (bis.)

3.

Si când de providință
Dotat în abundanță
Cu brate laboróse
Eroĭ si mecenatĭ,
Cĕși amă natiunea
Cu jelŭ si cu dorință;
Mai póte peri oare
Cu-asemenea bărbatĭ? (bis)

4.

Si când întinde mâna
Cu dragoste frătască
La totĭ de orĭ ce lege
Si natie ar fi,
Cu care lăcuește
O patrie strĕină;

959.

Să spună chiar dușmanii
Mai póte a peri? (bis.)

5.

Și când în natiune
Concordia domină,
Virtutea va fi lege
~~[illegible]~~,
Să mor va respira,
Și apoi când veritatea
Va fi a sa lumină,
Și dreptu va fi arma,
Mai ie dă despera? (bis.)

6

În fine mai române,
Când rolu'ți este mare
Și numele'ți în Cartea
Națiunilor să pus —
Cu litere de Aur,
Spre-ata gloríficare,
Mai stai la îndoeală
Și nu ții fruntea sus? (bis)

960.

7.

O Dómne prea putinte!
Părinte-al omenirii!
Te rógă si te-adóră
Românul apăsat;
Protegel cu putere
Pe calea fericirii,
Să ajungă la mărirea
Ce Tu'i-ai destinat!! (bis.)

16. Iuniu 1862. Zaharia Antinescu.
profesor în Ploesci.

Cântul 484.

Furtuni, Valuri n-au cemi face
În mări de mor arunca,
Eu le las tóte dincóce,
Trec fără a mă'neca;
Și lovit din stâncă'n stâncă,
Din Bolovan'n Bolovan,

487 961.

Eŭ voŭ vsi să dunc încă
Fără frică la Liman,

La cumpănan sălcióre,
L'acel al meŭ ŭbit loc,
Sub umbra lor la răcóre,
Unde mam aprins de foc.

Că acolo mĕ astéptă
Dragostea mea cea dintâiŭ,
S'îmĭ face cu Mâna dréptă
Să mĕ duc să o mângâiŭ.
1852. Ucenescu.

Frumósa Colimbelă.

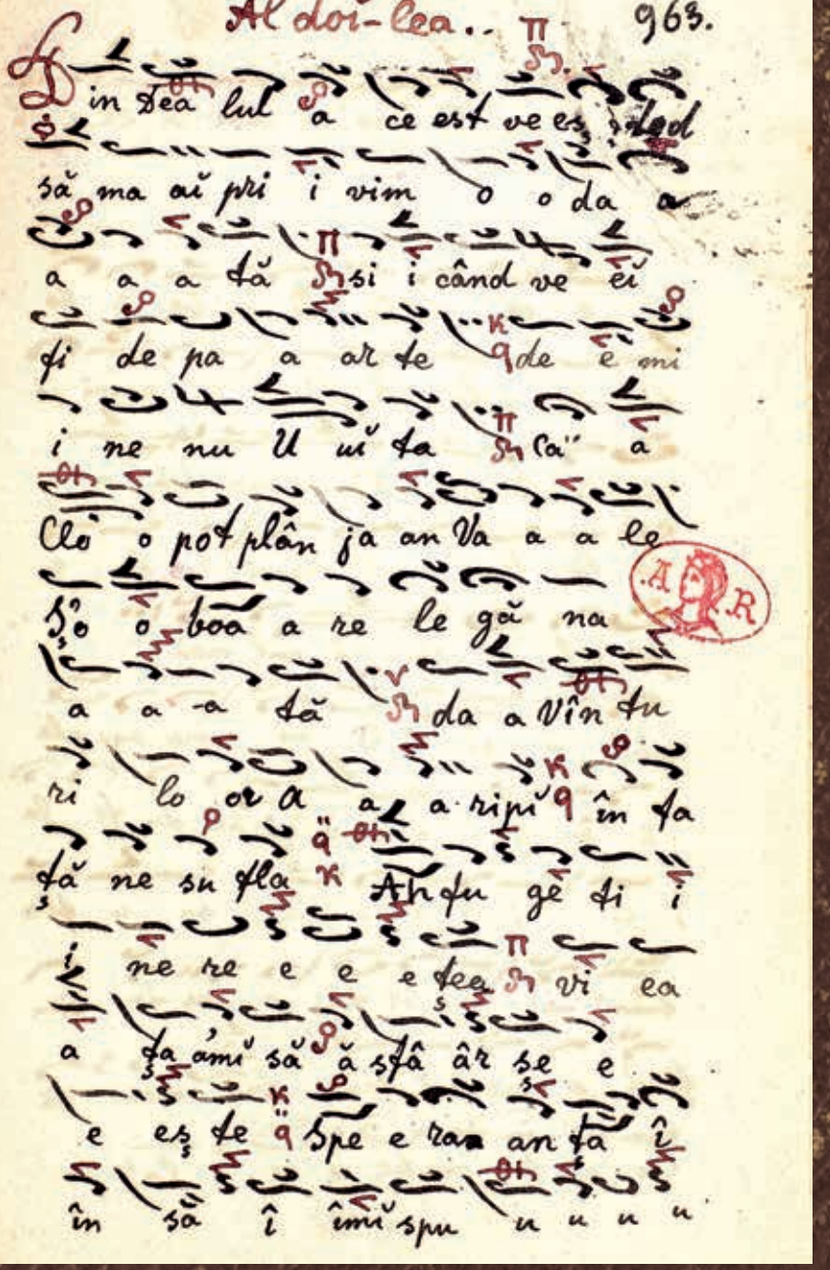
Cântul 485. Modul Italian Scala Echul S, Armonic ♀ πα. Andantet.

Fru moa să Co li imbe e lo!
O zi / i te e mai a aŭ

962.

vă ăzu î î în că si i su
fle e dun dă ce e e re
î îl vă ăzu că e ĭn tristat
ĭ e drăg ist chiar lângă ti i i
ne du u re e ceaĭmĭo a vâ
ă â ân tă si i dulcăţi să
ru da a a re pe bu zemĭ
ân ghe dat a i nimĭ sfă ă
ă ră ma a a a re cu
greŭ eŭ a ah să ă a a li i
i i nă si i du u când zi iŭ
a a di i o o o ó o o o
o eŭ dre e mur dă ă ră
glaș.

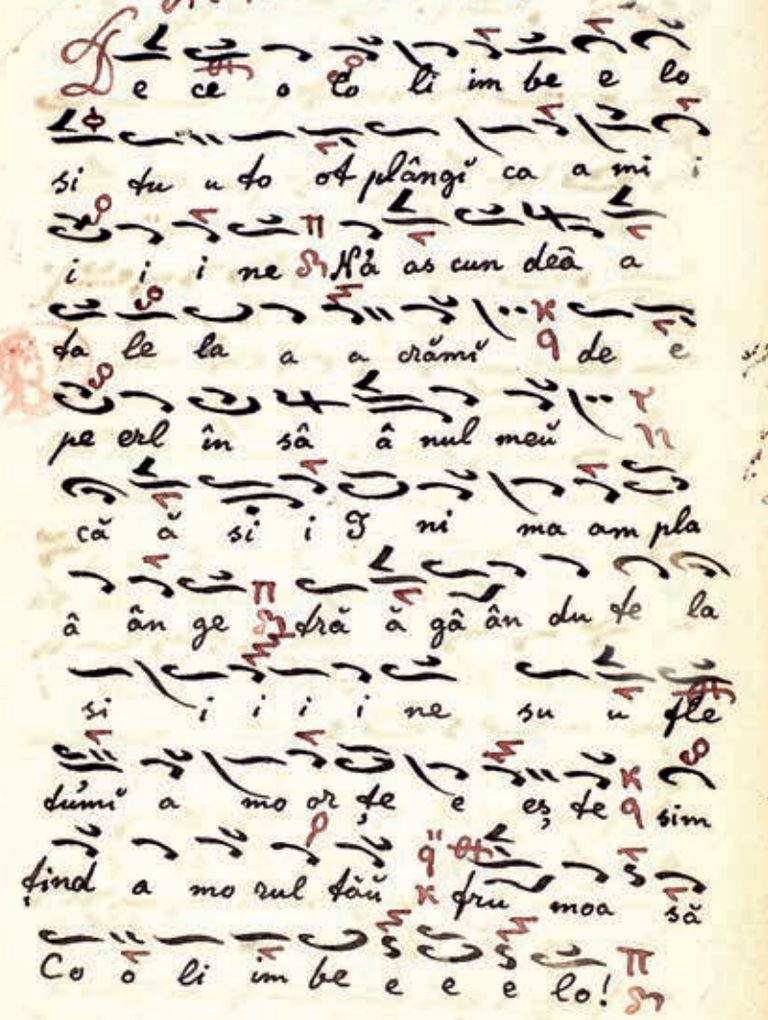
Al doi-lea.. π 963.

964.

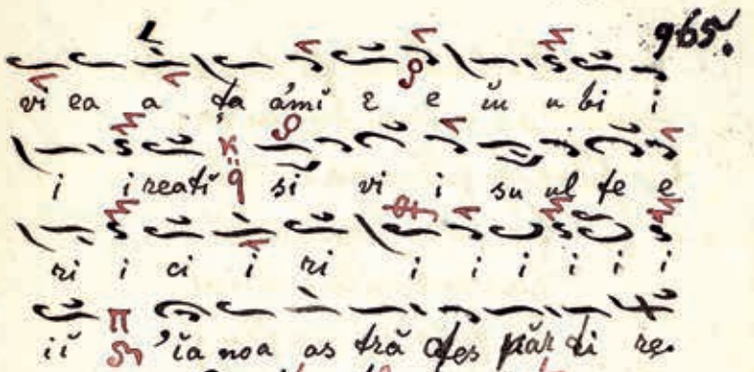

Al trei-lea πa. †.

489

965.

Cântec teatral.

(în versuri albe.)

Frumósă Colimbelo
O mi te mai văz încă,
Şi sufletu-n tăcere
Îl văz că e întristat;
Şi Crist chiar lângă tine
Durerémi o avântă,
Şi dulcéţi sărutare
De buzémi aînghetat.
A inimii şfărâmare
Cu greu, ah! să alină,
Şi tu când mi-ai adio
Eu tremur fără glas;
Din délul acest veşted
Să mai privim o dată
'Ntr'ia noastră despărţire.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

966

Şi când veţi şi departe
De mine, nu uita;
Ca Clopot plângeaŭ vale,
Şi'o bóre legănată
Şa vânturilor aripi
În faţă ne sufla;
Ah! fuge tinereţea,
Viéaţămi se sfârşeşte,
Speranţa însămi spune
Că amorun Cer trăeste.
De ce, o Colimbelo,
Şi tu plângi ca mine?
Nascunde-atale lacrămi,
De perl în sânul meu,
Că şinimăm îmi plange
Tragându-te la sine,
Sufletumi amorteşte,
Simţind amorul tău.
Frumósă Colimbelo,
Viéaţămi e iubireaţi,
Şi Visul fericirei
'I a nóstră despărţire.

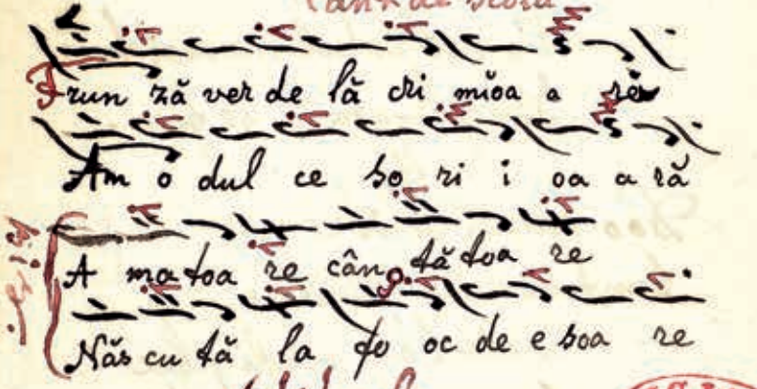
Melodia Iredusă de Anton Pann.

1 490 967.

Memoria Patriei.

Cântul 486. Modul ♀ πα. T.

Cânt de scólă

Stihul.

Frunză verde lăcrimioară
Am o dulce sorioară,
Amatóre, cântătóre,
Născută la foc de soare.

2.

Vaĭ de mine, vaĭ de ea!
Din copilăria mea —
Ochĭ cu dânsa nam maĭ dat,
Tempul greŭ nea apăsat:

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

968. 3.

Darŭ dóĭ fiĭ orĭ ce va fi
Sorióre noĭ vom fi,
Căn noĭ dorul nu maĭ face
Sângele-apă nu se face.

4.

Dóo inimĭ sorióre
Sunt ca rare arzătóre
Ce din bóre veselŭ plec
Şi prin negurĭ dese trec.

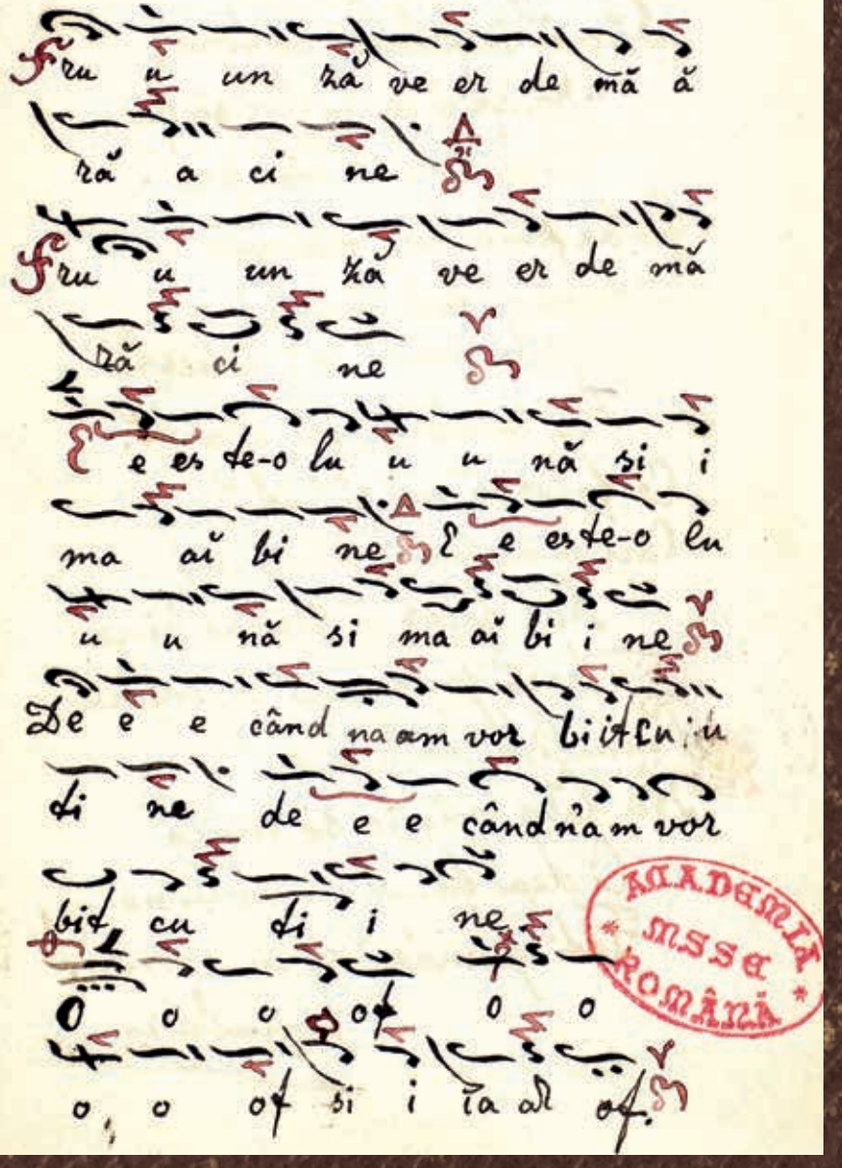
5.

Vĭers de soră, vĭers de frate,
Trec hotară depărtate
Şi şadina, sănpreună
Ca dóo raze de lună.

ACADEMIA DE ȘTIINȚE

491 969.

Cântul 487. Modul Hi. ♯.

970.

Cum aș face-o mijloceire
Să mă întâlnesc cu tine;
Nu știu ce mijloc să fac
Și cu tine să mă împac.
Giaba puică mă mângâi
Că de mine tot rămâi
Giaba puică mă iubești
Că ca mâine mă lăsați.
Ce folos că mă sărutați
Căci ca mâine tot mă uitați
Nui folos că trăiesc bine
Dacă puica nui cu mine
Puiculița bălăioară!
Nu lăsa voinic să moară
Ci deai făcut cuiva bine
Fătă pomână și cu mine!

popular

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

492

971.

Cântul 488.

Frunză verde lemn domnesc
Pusam gând Dumnezeesc
Ca să mă calugăresc
Și așea – să mă spăsesc.
Să-mi fac Rasă de mătasă
Că de siminea nu-mi pasă,
Și Toiag de Lilieac
Să fiu la Lăcute drag.
Frunză verde lemn domnesc
Pusam gând să mă spăsesc,
Că cât în lumea am trăit,
Forte mult oi fi gresit
Mă-s duce la mănăstire
Să mai citesc sin Psaltire
Of, vai, cum va fi mai bine --
Ce folos va fi de mine?
Cu trupul în Mănăstire
Și cu gândul la copile

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

972.

Cum să mănchin la icóne-
Și cu ochii la cocoane.
Și cum să stau la fereste
Cu ochii după neveste?
Sus în dealu mânăstirii
Plimbăsă călugăririi
Și-și blestemă părinții
De ce îi călugări
Și în loc să le dea sotie
Îa dus la călugărie
Când văd cete de neveste
Se nădușesc fără veste
Iar când văd copilele
Răsucesc mustățile
Ori când vede-o fată mare
Trvârle Rasa din spinare
Și papucii din picoare
Și alérgăn grab de vale.

Cântul 489.

973.

Șâmĕ Dómne ce mi-i face
Șamĕ pun de Curcubeŭ
Șă mĕ duc-u la Dumnezeŭ,
Să scoboŕ Duminecа
Beate dótă Lipovа;
Ca să îmi văz ŭnbida
Cum o bate maĭcăsa;
Cum o bate și o mustreză
Unde séra înserézа.
Înserézа la fântână
Cu ŭnbidul ei de mână,
De mi-i bate, maĭco, bate
Și mi-i pune pun cărbune
Eu ŭnbidul nu-l loĭ spune,
Că-i șiramos și tinerel
Și mi-e date drag de el.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

974.

Nu gândi, dragă, gândi
Că ca mine nór mai fi!
— Nu mĕ ție mândro nu
Că nu-i lumea ca odată
Zece feçori la o fată,
Că-i plină lumea de dor,
Zece fete la-un feçor!

Cântul 490.

Frunză verde de nădaĭ
Finărei mă măritaĭ
Și rea șocrămi căpătaĭ;
Ședen vatră și tot latră
Și strigă ca nu-s bărbată;
Șecerau cât șecerau
De la-o vreme mĕ lăsau.

494

375.

Vaz'un soare răsărind
Soarele cu plânz venind —
Dela min' nu vine nime
Fără o mică Turturea
Să pună pe brezda mea
Și mi plângă de jalea mea,
— Tu micuță Turturea,
Dute tu la maica mea
Și i spune tu să așea:
Sănu strângă foile mele,
Să le ducă'ntre hotare
Să le dee foc și pară,
Să sărbede mamele
Cum să dau fiicutele.

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

976

Cântul 491.

Foe verde fir de năl bă
Răsăr luna mai de grabă
Să se vadă prin livadă
Să cosesc pelin și iarbă
Săi dau puicăi sămi desfacă.
Desfă puică ceai făcut
Și mi dă drumul să mă duc
Că foi da un leu bătut
Bataș sămi dai zece lei
Nu'i am făcut ca să pieri
Ci i am făcut să mă ieri
Geaba maică mai făcut
Mai făcut și mai crescut
Și mai dat după urât
Nu mai dat după cel drag
Sam fie'n lume larg.

977.

Ci mai dat după urat
Să'm fie și'n pământ sfârșit.
Foe verde de alămâe
Vine Gită dela vie
Cu trei flori în pălărie.
Pălărie de mătasă
De trei copilițe-alésă.

Cantul 492.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Frunză verde de Cicóre
Astă nópte pe răcóre
Cânta o Privighitóre
Cu viersul de fată mare;

Și cânta cu glas duios,
De picau frunzele jos,
Și cânta cu glas subțire
Pentru-a nóstră despărțire;

978.

Și ofta și ciripea
Inima de'ți o rupea
Cânt vechiu popular.

Cântul 493. popular.

Fă-mă Dómne, ce mi'i face,
Fă-mă puiu de Curcubeu
Să mă duc la Dumnezeu,
Să scobor Duminecă,
Peste lóță Lipova;
Ca să îmi văd iubita
Cum o bate maică'sa;
Cum o bate și'o mustrézâ,
Unde séra mi'l înserézâ:
Înserézâ la fântână
Cu iubitul ei de mână,
De mi'l bate, maico, bate,
Și mi'l pune pun cărbune
Eu iubitu nu loi spune,
Căi frumos și tinerel
Și'mi e tare drag de el.

Cântul 494. 979.

Foae verde de cucută
Drag'mi-e puiul de pe lunca.
Cu drag vine si se culcă.
Cucu cântă se zileşte
Puiul locul'şi'l găteşte.
Puica din pórtăl priveşte
Puica plânge şi'l jeleşte
Puiul se călătoreşte.
Team iubit de copilaşi
Şacum te duci şi mă laşi.
Astăzi plec, mâne mă'ntorc
La pustiul de noroc.
— Deĭ mai zăbovi o lună
Mă găseşti pe drum nebună,
Da deĭ zăbovi un an
Mă găseşti negru bustén.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

980. Cântul 495.

Frunzuliţă Măghiran
Mă miram puĭcă, miram,
Mă miram de ce slăbĭam
Eŭ nu slăbém de vrun răŭ
Ci slabĭam de dorul tăŭ.
Şapte văi şo Vale-a dâncă,
Şo'aici lupiĭ mă mănâncă.
Şăĭ lupe nu mă mânca,
Şăn'şo răsări luna,
Şă daŭ mâna cu puĭca:
Şe lună că şo'ntâlnesc
Treĭ vorbe ca săĭ vorbesc.
Şapoĭ să mă prăpădesc!

Cântul 496.

Frunză verde ĭarbă négră
Am avut o puĭcă dragă

497

981.

De dragă ţeĭnĭ era dragă,
O purtam cu cârpă négră
Ş'o ţiném cu nópteantrégă.
Las' să trécă să se ducă
'Mi-ĭ urâtă vorba lungă.
La Neamţu, la mânăstire
La icóne să se'nchine
Acolo să se sfinţască
De min' să se despărţască.
Earbă négră din grădină
Să ştiĭ puĭculiţă bine
Că eŭ mĕ duc de la ţine
Să rămâe pajiştea
Să vedĭ cum îĭ dragostea.
Dragostea de fată mare
Ca fasolea din căldare,
Când îĭ puĭ un pumn de sare;
Iar dragostea de nevastă
Ca garófa din feréstră;

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

982.

Diminéţa înfloreşte
Peste ĭzi se veştejeşte.

Cântul 497.

Femeĭa care ĭubeşte
Spală nóptea si cârpeşte
Iarĭzioa se primineşte
Şi tot la ĭubit gândeşte.
Femeĭa careĭ urâtă
Şede tot posomorâtă
Haĭnele pe trup nuĭ vin
Oglindaĭ pune venin.
Ziua dórme din picióre
Nóptea zace de lingóre.
Batăl focu de urât!
Urâtuĭ posomorât.
Femeĭa careĭ frumósă
Nu'ĭ pacat so ţiĭ la casă:

498

983.

Nóptea veselă ca luna
Și ĭubește ca nebuna.
Ĭioa'ĭ dulce ca un sóre
Și ĭubește pân' ce móre.

Cântul 498.

Frunzuleao micșunele
Ia vezĭ lacrămile mele,
Cum sĕ varsă cu durere,
Fără nicĭ o mângăere!
Și sĕ varsă pentru'n puĭŭ
Numele nu vréu săĭ spuĭŭ.
De 'loĭ spune 'l oĭ răpune;
De-oĭ tăcea 'loĭ maĭ avea.
Sărmana inima mea!
Maĭ bine șar fi topit
De cât maș fi despărtit
D'un puișor ce-am ĭubit!
Colo'n vale la brad mare
Mândrul Codru să răsună

ACADEMIA
MSSG
ROMÂNIA

984.

Drăgălaș nóptea pe lună:
Este glasul puĭuluĭ
Ce-a sburat din cuĭbul luĭ.
Stăĭ, copile, de oprește
Și oftând la el gândește.

Cântul 499.

Cât oĭu trăi să ĭubesc
Că deoĭ muĭ putrezesc
Și pământul crește ĭarbă
Nimine nu maĭ mă'ntrĕbă
Ce puĭcuță 'mĭa fost dragă!

Cântul 500.

Când aĭ ști si tĕĭ pricepe
Dragostea de un-sĕncepe;
De la ochĭ, dela sprâncene,
Dela buze ~~tinerele~~ subțirele
Mușcarear neĭca din ele
Ca din trun fagur de mĭere.

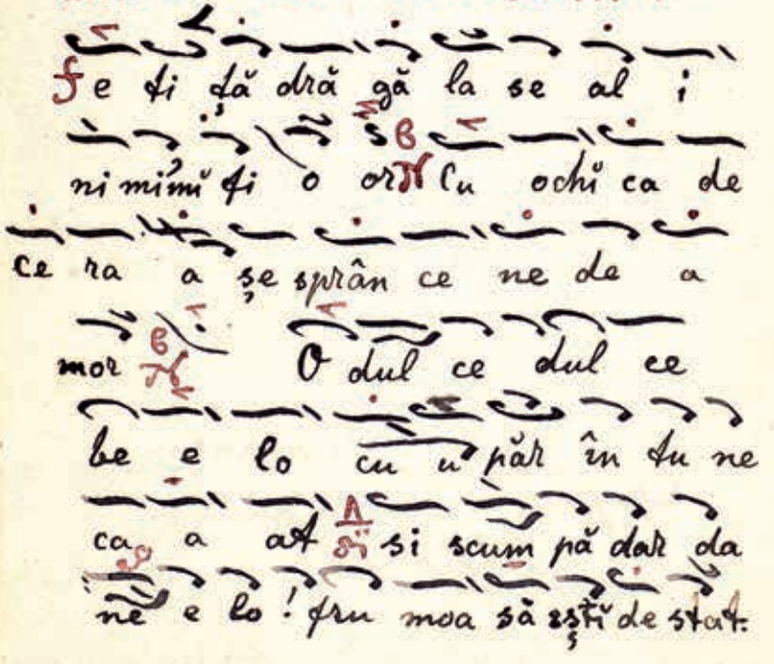
499 985.

Cântul 501.

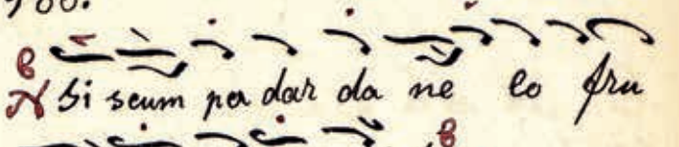
Cuculeț de la pădure !
Dute la puĭcă si ĭ spune
Să nu se mai pórte bine
Că mĭa rupt inimăn mine;
Să se pórte mai vlăvĭósă
Sămĭ mai văd si eŭ de casă.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Cântul 502. Modul Ni.

986.

Melos.

I.

Fetiță drăgălașe,
Al inimiĭ fior,
Cu ochĭ ca de cerașe
Sprâncene de amor !
O ! dulce, dule belă,
Cu păr întunecat,
Si scumpă dardanelă,
Măreță eștĭ de stat !

II.

Ce flóre de ĭubire,
Ce buze de pupat,
Ce pĭept aĭ de mărire,
Ce tact aĭ la umblat !!

560

987

A ta înfățișare
îmi place s'o privesc,
Și inimăți cea mare
îmi zice: te robesc!

3.

Gatități șade bine
Ești înger, draga mea!
Și crede că de tine
Cântând nu voiu tăcea:
L'a ta înfățișare
Și înveselesc ai tăi
Căci înger zi de are —
O! Cerîu! tu zile dăi! —

4.

Când zâzi ești ca o Rozâ
Ce înflorește-atunci!
În versuri și în prozâ
De lucru îmi aduci.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

988.

Vorbind tu ești plăcută
Mi drag ca să te-ascult
Și inimami e mută,
Cu totul sânt perdut.

5.

Și însușiri ascunse
Cu zeci te'n podobesc;
Dar eu le las ne spuse
Și'ți zic, că, te iubesc.
Te rog, dăm mâna, dragă!
Ca să'ți-o sărut
Că zâu, că mă pierd, dragă
Și graiul l'am pierdut

6.

Ferice e de cine
De tine s'ondulci,
În Elizîu mai bine
El zâu nu va găsi

989.

Că crez că tu ești făgur
Și șoreŭ călzitor
Mai scumpă de cât aur
Și dulce la amor;

7.

Dar află, scumpă jună,
Că cela ce teŭ cânt —
Așĭ vrea sămĭ fiĭ cunună —
Ci dorumĭ esteŭ vânt!
Că focul tinereteĭ
Aflându-șĭ prada sa
'Mĭa dat obiectul sorțiĭ
De tânar mâncursa. —

8.

Și acuma în putere
Nimic nu 'mĭa rămas
Ci tânăra mea vrere
Și-o sufer cu năcaz.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

990.

Ah, crede că mormântul
Cu rând îm vor săpa
Când inimăŭ și gândul
Îmĭ e la Dumneata.

9.

Urăsc pe norocitul
O, vaĭ, sirman de el
Ce îțĭ va strânge pĭeptul
Acel de îngerelŭ!
Dar însă eŭ pe tine
Jelind te voŭ iubi
Și-țĭ ceŭ din Cerurĭ bine
Spre ate fericiri!

Poeria și melodia
de Ucenescu.

1859.

502

991.

Cântul 503.

Frunzuliță, frunză lată
Bate'l Dumnezeu sărl bată,
Pe'l deș zice fetii: fată!
Nu-mai zice nici odată!
Zicând când cu fetele,
Noaptea cu nevestele,
Zioa pune flori pe cap
Noptea cu bărbat în pat.
Frunzuliță de bujori
Leiculița drup de flori
Ai pus gând sămă omori,
Într-un an de mii de-ori
Și într-o lună de trei-ori?
Frunzuliță gutuiță
Omóramă leiculiță!
Și mă punem sân la față.
Frunză verde de bujor
Omórămă puișor.

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

992.

Dunemă în sânișor
C'a colói milă și dor!

Din Brașov.

Cântul 504. Călarețul.

Facemaș un călăreț
De-aș avea un cal sumeț;
Apoi scări deîncălecat,
Un frâu bun de îndreptat,
Și o șea de piele móle,
Pinteni de lovit în fóle,
Spadă lată de tăiat
Și pistóle deînpușcat,
Ear' în cap un coif ușor
Și o lance la piciór;
Dacă tóte leaș avea
Și ar cere țara mea,
Eu maș bate cu mândrie
Pentru scumpa mea moșie.

563

993.

Cântul 505.

Fiiu iubit al țării care
Pre vrăjmași au isgonit
Căpitan viteaz si mare
Intre noi bine-ai venit. (bis)

Când erai la bătălie
Ne rugam lui Dumnezeu
Să ți ajute, să te ție
Si plângem de dorul tău. (bis)

Fiiu iubit al țării care
Pre vrăjmași ai izgonit
Căpitan viteaz si mare
Intre noi bine-ai venit.

Patria ne atârnată
Numele nuți va uita
Tu al țării fiiu si dată
Să trăești Măriata!

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

994.

Cantul 506. Ostenul

1.
Frunzulită, frunzulită
verde de ștejar!
Ea vezi dragă mândrulită
Ce mai Armăsar!
Armasar voinic de munte
Ager, sprintenel,
Negru si cu stemă în frunte,
Sari în foc cu el!

2.
Mamă scumpă si iubită
Fii cu Dumnezeu,
Eu merg dragă măiculită,
Să mi fac rândul meu.
La oste țara mă chiamă,
Haideți frați români,
Sâne batem fără temă
Cu orî ce păgâni.

5.4

995.

3.
Eați viteza șăbioară,
Oșten dragul meu,
Și dați pentru țărișoară
Tot sângele tău.
Pentru dulcele țărișoară
Și stegul străbun,
Mergi cu dragă inimioară,
Măi frate român!

Cântul 507. Hora Grivițîi

1.
Fata lui Gazi-Osman,
Grivița pórtă-un colan,
Un colan tot de oțel,...
Joacă fulgerii pe el.
Aleleĭ de 'laș lua
Înapoĭ nu 'laș mai da! (bis.)

2.
Mândrun cale 'mĭ-a ĭesit
Dor în mine-a răsădit,
Și de-o lună pân' acum

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

996.
Răsădit mă țineu drum.
Fă, colanul 'ți-oĭ lua
Și 'napoĭ nu loĭ mai da! (bis.)

3.
Pușcă scumpă de vitează,
Nu mă duce la necaz
Căci o zi mai da prin foc
Și ție-ĭ prinde de mijloc.
Jar' colanul 'ți-oĭ lua
Și 'napoĭ nu 'l-oĭu mai da! (bis.)

4.
Tu ești viță de păgân,
Eu sunt viță de Român.
Bună ești de sărutat!
Dar' și eu bun de luptat.
Și colanul 'ți-oĭu lua
Înapoĭ nu 'loĭu mai da! (bis.)

5.
Fa, deschide-mă sânul tău
Căci sunt blând în grâul meu,
Nu mă face să te-aștept
Și să dau cu tine piept:

505

997.

Piept cu tine de voiu da
Tău colanul ți-oiu lua. (bis.)

6.

Tot așea mari-am grăit !
Într'o zi mam repezit
Și am pus mâna pe Colan
Și pe fata lui Osman,
Aleleĭ Grivița fa
Înapoĭ nu teoĭ maĭ da ! bis.)
V. Alecsandri.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cântul 508.

Hora Dorobanților la Grivița.

1.

Foe verde de stejar
Nu maĭ am de Turc habar
'Lam împins d'a durița
Cât colo din Grivița
Jac'așa si eĭ așa. (bis.

2.

Cu atât nu sa ajuns,

998

'Lam maĭ fript si 'lam maĭ funs:
Unde curge Dunărea
La Cetatea Rahova.
Jac' așa si ĭar' așa. (bis.)

3.

Turcul fuge vaĭ de el,
Eĭ în goană după el,
La Balanca aŭ fugit
Și acolo 'lam nimerit
Jac' așa si ear așa. (bis)

4.

Unde-am fost si unde-am dat
Turcul nu sa maĭ sculat.
Colon Plevna sugrumat
Osman pașa sa predat.
Jac așa si ĭar' așa. (bis)

5.

Și pe râŭ si pe uscat,
După plac 'lam înhățat,
Vas turcesc în fier încins
Tot în țăndăriĭ 'ți 'lam stins.
Jac' așa si ĭar' așa! (bis)

6 999.

Foe verde de stejar
Nu mai am de turc habar
Iacă birul ceŭi vom da
De acum si pururea.
Jac' așa si iar' așa! (bis)

Stan Pârjol.

Cântul 509.

Hora resbelului.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

1.
Frunză verde de Lăptucă
Sună Trâmbița de ducă,
Bate Toban dejărtare
Și ne chiamă la hotare.
Hai voinici să mai jucăm
Și pe urmă să plecăm!

2.
Cântă bine lăutale,
Să sĕntindă Hora mare,
Tragĕn córde cu mânie

1000.

Că pornim la bătălie.
Trageți Hora s'om juca
Uite-așa si iar' așa!

3.
Frunză verde fărbă mare
Hai Romane la hotare!
Lasă Doina si Cavalul
Și ĭți închingă Armăsarul!
Hai Române ca un Smeŭ,
Să te ție Dumnedeŭ!

4.
Auzi Tamul cum vnește
Turcul tae si robește
Leleo muică ce urgie
Sĕ gătește să ne vie!
Hai Curcane, dă cu foc,
Nu lăsa pe Turc de loc!

5.
Măi bădiță, măi muntene,
Măi fărtate moldovene!

1001. 507

5.

Hai la Dunărea cea lată
Să înfruntăm mórtea turbată!
Și acolo'm tot juca,!
Viteaza si eat așa!

6

Hai să dăm un iurueș mare
Colo în partea despre Sóre
Unde e lumén grozită
E de Turc măcelărită.
Hai să facem pe păgân,
Să cunósca pe român!

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

7.

Turcule, țiară cumplită!
Plevna bine întărită;
Dar să fie cât de tare
Să știți cât nisip în mare
De romani ?ău nu scăpați
Că ei's ?oimi de prin Carpați.

G. Rosescu.

1002.

Cântul 510.

Hora dela Rahova.

1.

Frunză verde ?o Lalea
Colo în dél la Rahova
Multe brațe de voinici
Au cules turcii calici.
?ade Turcuș Meterez
?ă cu glontul si nul vedi.

2.

Frunză verde de Trifoi
Esi turcule din ?ăvoi,
Esi colea la Teferiși
Nu te bate pe pitiși!
Esi din ?anț dacă poftești
?ă te bat să pomenești!

3.

Frunză verde de Spănac
In Rahova la Conac
?ade-n gânduri cufundat
Strânge turcii toți la ?fat.

—1003.—

Ștințe bine măi Aga
Căți plesnește Cialmaua!

4.

Dela Plevna șepte mii
Români ageri bidivii,
Cătră Rahova pornesc
Cu Vulturul românesc.
Să te văz turcule hai,
Cu Românii cum te dai!

5.

Turcii sar la Meterez,
Ștințe Parlea să mai vez-
Cu trei tunuri dau de ~~foc~~ dor
Comandați de Pașa'l lor.
Știește te chir Hasan!
Să nó eai după Osman!

6.

Românașii trec prin foc
Nu șabat din Drum de loc;
Glónțe, bómbe nuĭ opresc,
Ci la șanțuri năvălesc.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

—1004.—

Stai, păgâne! lege rea,
Nu fugi din fața mea!

7.

Turciĭ zĭu, nu se mai știnu
O zăn fugaĭ spre Vidinu,
Cu treĭ tunuri ale lor
Și cu ce-aŭ fost mai ușor.
Haĭ la luptă măĭ Cîntac
Să te daŭ jos ca pun sac!

8.

Merișescu cu aĭ luĭ
Ține calea Turculuĭ!
Și'ĭ lovește binișor
Când o lóse la piçor.
Să te văd chir Mustafa,
Cum êțĭ stă țăra Cialma!

9.

Turcii fug din Rahova
Și Românii intrăn ca,
Sus pe Zĭduri tințuesc
Stégul mândru Romanesc.
Tacașa si tot așa,
Sócă oaste'n Rahova!

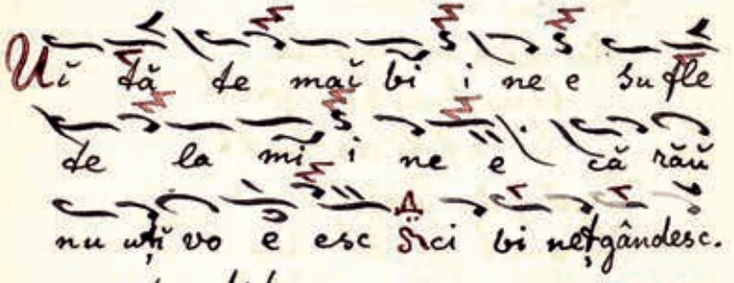
—1005.—

10.

Trageți Hora mai Români,
Că, băturăm pe păgâni.
Trageți Hora tot așa,
Cum să jócăn Rahova.
Trageți Hora ș'om juca
Uite-așa si eară așa!

G. Rosescu.

Cântul 511. M. ½ 9 na. T.

Văz atâtea rânduri
Că tot stai pe gânduri,
Te făgăduești
Ș'apoĭ te'ndoești.

Iam zis ș'altă dată:
Fiĭ încredințată,
Că eŭ te'nbesc.
Ș'în pept te slăvesc.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

—1006.—

Nu vremelnicește,
Nicĭ fățărnicește,
Ci cu jurământ
Până la'l meŭ mormânt.

Inima din mine
Cu cea dela tine,
Voiŭ să le unim
Ș'un trup să fim.

Când avem viața
Trăim cu dulceața,
Liniștiți ședem
Ș'ne mângâem.

Amorul nu cere
Nicĭ ném nicĭ avere
Ci un trup ș'un gând
De la totĭ de rând:

Dacă prin vedere
Uĭ sunt la plăcere
El în tră'n mijloc
Dându-une noroc.

Deă amea ĭubită
De mine slăvită
Vino la'l meŭ pĭept
Până te aștept.

Dată a mea mână,
Vino, fiĭ stăpână,

—1007.—

Si pe trupul meŭ
Ce ți-l închin eŭ.

A. Pann

Cântul 512.

Frunză verde de Hurez
Veri ne milostivo, veri,
Veri cu ochii si nu crezi
Si mă întrebi de ce oftez.
Oftez sufletelul meŭ,
Că fórte îmi vine greu,
Că so să mor de ah si vai
Si tu dragă n-ştire nai,
Că dorul mău ofticat
Si suspinul mău săcat.
Mă mir cum de nu gândeşti
Că sânt răsplătiri cereşti.
Să răsplătesc cu prisos
Cătră cel ne credincos.

Cântul 513. Imn cântat la Ecsamenul seminarial Metropolitan din Bucurescĭ în 1852.

Modul ♀ πα. t. Andante.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

—1008—

Si In ţă prea în na altă ă mă
rig de Ore a a doz Să rjn de
a do of O o mu ul de bi ne
fă că a do o or de bi ne fă cător
Tu Lumea din ni i mi ca si
to tul aĭ cre at pe Om să gu
ve er ne ze apă mântul aĭ lă
sa at pă mân tul aĭ lă sat.

2.

Tu daĭ la regĭ Corune,
Cu sacru Mir îĭ ungĭ,
Ca sătĭ urmeze Ţie
Ca credincóse slugĭ,
De arhierei, pe preoţi,
Tu Dómne, Tuĭ sfinţeşti,
Şi în lume îĭ lasĭ în locúrĭ
Părinţi Duhovniceşti.

511

3.

Asea si nóă sfinte,
Patroni creştini ne-aĭ uns,
Născuţi din România
Pe Tronul eĭ l'aĭ pus:
Pe Barbul Ştirbeĭ Prinţul,
Bărbat plin de virtuţi,
Să apere Dreptatea,
Să sprijine pe toţi.

4.

Pastor al turmeĭ tale,
Părinte sufletesc,
Fu locuţi ne-aĭ dat Dómne,
Pe Tron arhieresc,
Pe Nifon prea sfinţitul,
Mitropolit zelos,
Să bine-cuvinteze
Poporul credincios.

5.

Deci toţi ne rugăm, cerem,
Părinte Creator,

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

Pe ceĭ aleşi de Tine:
Pe Prinţ, p'Arhipastor,
Păzeşteĭ Dómne Sfinte,
Fu pace, liniştiţi,
Pe Tronul României,
Fu mulţi ani fericiţi!

Compus si donat de
Protosincelul Veniamin
Catulescul. Inspectorul Se-
minarului si A. Pann.

ACADEMIA
DE
ROMÂNĂ

Cântul 514.

Hotărât sunt or să mor,
Or ca să te am amor:
Că din cias ce tém zarit
Mintile 'mi s'a smintit.
Umblu tot uimit, alerg,
Fără să ştiu unde merg.
Să mă duc la Spitării
Nu sunt d'amor doftorii.
Lécul meu eşti Dumnéta,
Nam alt unde al căta,

512

Că așa îmi zic și toți
Numai tu să vindeci poți.

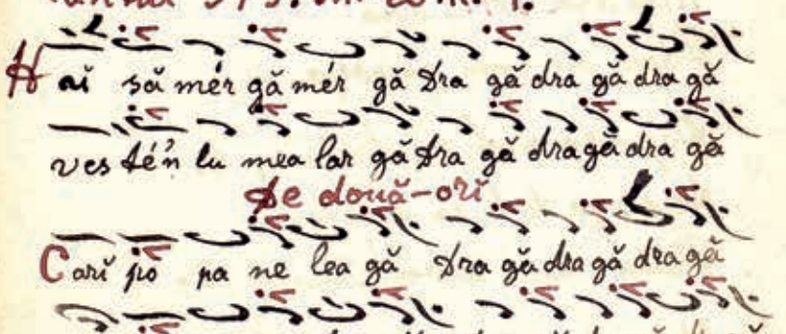
# # #

—În desert te hotărești,
Și în desert te-ai nebunești,
Lecul ți-e la Balamuc.
Cei smintiți unde se duc.

A. Pann.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cântul 515. M. Schi. T.

Hai să mérgă, mérgă,
Dragă, dragă, dragă!
Vestéa lumea largă,
Dragă, dragă, dragă!

Toți să înțelégă, dragă, dragă, dragă
Cari popa ne légă, " " "
La un jug ne bagă, " " "
La doi juncă să tragă, " " "
Să treacă de șagă, " " "
Azi popa ne légă. " " "

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cântul 516.

Dantul Linului.

Hop așa, hop, hop așa, 2.
Hop așa Vere, așa
Până ne vom geboșa, 2.

Hop așa tot să trăim, 2.
Hop așa tot să sărim
Până când îmbătrânim 2.

Hop să mai ciocănim de chin, 2.
Așa joc la noi în Lin,
Țuică béu și storc la vin. 2.

513

—1013.—

Hop în loc căĭ Linuĭngust, 2.
Ţăruĭ sus, jos să curgă Must,
Să deĭn fert săl bem cu gust. 2.

Dé-ne Bunul Dumnezeŭ, 2.
Când ne-o fi mai rău si greŭ
A ne fi c'acum mereŭ. 2.

Cântul 514. — Nr. 4

ACADEMIA RSS * ROMÂNĂ *

Mama Georgina

Fată de birău
Şi de mojic rău
Ce staĭ la părău
Şi deĭnchini mereŭ,
Rogĭ pe Dumnezeŭ
Ca să te eau eŭ?

—1014.—

Eu că deoĭ lua,
Bico de-oĭ lua
Eŭ când voĭŭ vedea:
Lupul cu Cimpoĭ
Cioban după oĭ,
Atunci, niciĭ atunci.
Eŭ că de-oĭ lua
Bico de-oĭ lua,
Eŭ când voĭŭ vedea:
Vulpea cu papuci
Umblând după puĭci
Atunci, niciĭ atunci.
Eŭ că de-oĭ lua
Bico de-oĭ lua,
Eŭ când voĭŭ vedea:
Un Gure orb,
Treerând la Bob,
Atunci, niciĭ atunci.
Eŭ că de-oĭ lua
Bico deoĭ lua,
Eŭ cand voĭŭ vedea:
Ursul în doĭ Craci
Văcar după Vaci
Atunci, niciĭ atunci

514

—1015—

Eŭ că te-oĭ lua
Bico, te-oĭ lua
Eŭ când voiŭ vedea
Rața pe crăcĭ stând
Și Curcân notând:
Atunĭ, nicĭ atunci.
Eŭ că te-oĭ lua,
Bico, te-oĭ lua,
Eŭ când voiŭ vedea:
Racu cu Cialma,
Brósca cu Batta,
Atunci, nicĭ atunci.

Popular

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

Cântul 516.

Floricică în foĭ albastră
Păcat de dragostea nóstră,
Că e lumea rea si hóță
Umblăn fată să o scótă.
Totĭ strig, totĭ fac gură largă,
Dragostea ca să ne sparge,

—1016—

Să ne despartă cu norul,
Să ne pedepsim cu dorul.
Of dragostea zburdalnica!
Grea'n lume pârdalnica!
De grea ce e sémăn n'are
Parcă portĭ plumb în spinare.
Dar' cinĕi știe ei mieĭul
Și pipăe cu mercherul,
E ca pléva de uşóră
Și ca fulgul cân vânt sbóră.
Of, draga mé'n lume una!
Mai frumósă de cât Luna,
Cu fetișóra ca crinul
Și cu ochiĭ ca seninul,
Din mână dacă mai pĭerde
Cine o să te desmerde?
Cu pupat să te mângâe
Dela cap până'n călcâe?
Cin' o sămĭ apuce locul
Să'mĭ fericéscă norocul?
Of când astă'n gând îmĭ vine,
Nuțĭ pocĭu vorbi de suspine.

515

—1017—

Că el brațul o sărĭ strângă,
Iar ochiĭ meĭ o să plângă,
Luĭ veĭ da din buze mĭere,
Șale mele vor ĭi n ĭere.
— Of pĭĭule cu dulceață!
Suflet si a mea viață!
Spunemĭ unde fugĭ de mine?
Șalerg, să viŭ după ține;
Spunemĭ peste ce hotare?
Că să viŭ si eŭ mai tare;
Or mă ea'ntro aripĭóră
Or vino de mă omóră;
Orĭ mă ĭa sărĭ ĭiŭ sotie,
Orĭ nu mă mai lăsa vie,
Nu mă lăsa'n chinuire
Si'n a dorului peire!

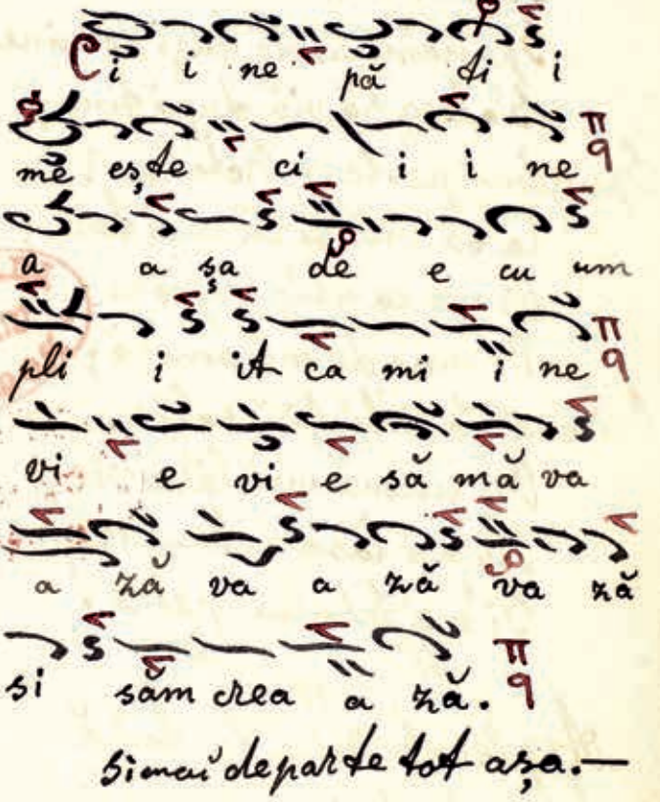
# # #

A plecat Neĭca la țară
Si nu'mĭa spus de aséră

—1018—

Ca să'ĭ fac o Arimĭóră
So dospesc la Țițișóră.
Si so coc la inimĭóră.

Cântul 519. Πα. Τ.

Șimaĭ departe tot așa.—

ACADEMIA R.S.S. ROMÂNĂ

—1019.— 516

Cine pătimește, cine?
Așa de cumplit ca mine,
Vie, vie să mă vadă
Vadă, vadă și să mă rădă.

Ah! ah! ah! cine mă vede
Vede, vede și nu crede,
Cu ce foc petrec în lume;
Numai eu știu și un nume

Care și el pătimește,
Cu mine se pedepsește,
Acela, acelam crede,
Acela cu dor mă vede
Eann.

Cântul 520.

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

Cerule înalte, înfocați planiți,
Toți cu grozăvie vă înproșiviți!
O urgie mare dela cine vin,
Dela cine Domne în care eu cred!
În vecnice chinuri ló dată mărunci,
Și fără îndurare în grozave munci.

—1020.—

Întrâ lor cumplire sunt să pătimesc,
Să plâng n'am la cine, să mă jelesc;
La frați sau la rude? Eu nu am de loc,
Sunt strein în lume, certat de noroc;
La prietini iară? se fățărnicesc,
Și au bucurie când mă amăgesc!
La amorezatul? bine știi de sus
Cerule înalte! cât sunt de pătruns
De aceste idre, de a lor venin
Câte lacrămi, Domne, cât amar suspin!
Din ochi cu durere, din piept înfocat
Am vărsat la tine Cerule înalt!
Întrâ desnădejde cum că am căzut
De câte-ori Domne, singur m'am văzut;
Și oftând cu pară, și gemând ascuns,
Tóte pentru mine a fost tot prepus,
Când de bucurie înșelat săltând,
Când întristat iară cu amar plângând.
Apoi dar' la cine să mă jelesc!
De cât iar' la Tine împărate ceresc:
Iar' la Tine Domne mă întorc să cer,
Să-mi trimiți tu milă delà naltul Cer:

517

— 1021 —

Jar de nu, trimitem un fulger de foc
Ca să mă pătrunză aicea pe loc,
Să scap de necazuri și de supărări,
Să precurm odată aceste oftări!

1850. Ucenescu.

ACADEMIA MSSR ROMÂNĂ

Cântul 521.

Cine bate la ferestră,
Nevastă, nevastă?
Nópte-acum, pe vremea astă,
Nevastă, nevastă?

Bate parcă și adastă,
Nevastă, nevastă
— Omule, pisica nóstră
— Ba nu, ba nevastă

Nu este pisica nóstă
Nevastă, nevastă,
Ci e om cu haĭn albastră
Nevastă, nevastă

— 1022. —

Ori ca e vre o maéstră,
Nevastă nevastă,
Ți vine ca la fiéstră,
Nevastă, nevasta?

ACADEMIA DE ȘTIINȚE

Cantul 522.

Ce dorești ĭubito? Ce te-ascunzi de mine?
Când cunoști prea bine că ĭu te ĭubesc;
Viața și plăcerea dóte fără tine
Sânt niște principiĭ ce mă otrăvesc.

Nu ĭi aduci aminte cu câtă căldură,
Cu câtă trudire mereŭ tem gonit?
Ca să pun odată să scap d'ata ură,
Ce ființămĭ dótă mă nenorocit.

Apucam a zice, uĭte a sa frunte,
Uĭte frumusețéĭ! ah sunt fericit!
Tu pereĭ îndată, de frăgeĭ în curte,
Și văzând fugiréțĭ rămânem păcit.

518

—1023.—

Te mai vedem érăși triumfând pe lume,
Și cea pe unde sunt nenorocit,
Și cum dam îndată de al tău scump nume
Mă jur și a mea viață, rămânném răcit.

Cine dar în lume dea iubit ca mine?
Care alt atâtă în Cer și dea suit?
Cu atâtea spaimuri ce le cunoști bine
La ata iubire mereu am pâșit.

Ce fel de durere? care chin de mórte
Întrun an de zile eu nu l-am gustat?
De dată crudimeți mi-a făcut parte
Liniștémi, juneți-mi l-ei maldratat.

Dar cu tóte aste, cu ata iubire,
Cu atâtea jertve ce le numărai,
Îmi dedesi otravă, chin, nu mângâere
Căci alte mai rele crez că no să ai.

Și cu tóta asta ata nevoință
Inimămi tot chiamă scump numele tău,
Tot cu-acea iubire, tot cu-acea credință,
Până când voiu zice, mor! ah, Dumnezeu!

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

—1024.—

Cântul 523.

Cine mă știe pe mine
Ce foc, ce dor port în mine!
Cine póte să mi-l vază
Și mai bine să sen crează?

Cine póte si săl scrie,
Ințiință săl descrie?
Că săntuneca simțirea
Și se bitueste firea;

Dar și inimămi de piatră
De când arde cântro vatră,
Dar și făcut bucățele
Ca nisipul mărunțele.

Dar o nici nu se topește
Și nici nu se mistuește,
Ci în veci se află chinuri
Cu aftări și cu suspinuri.

Și nici câte se află vie
Nu va focul alt săi știe,
Că nu e nimini de vină,

519

—1025.—

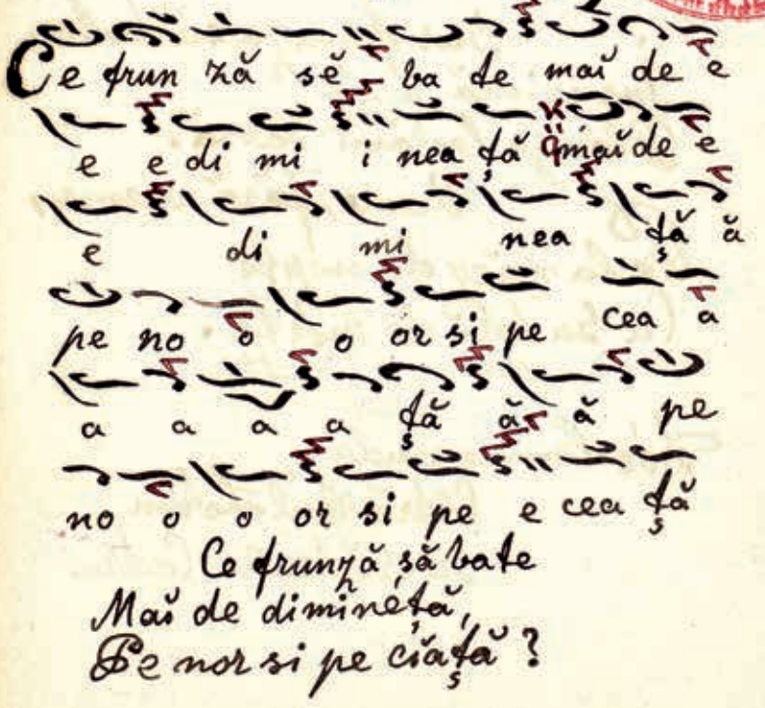
Ea îşi este zi pricină;

Însară cu ne chibzuire
A intrat în pătimire,
Că a ţubit din protivă
O fire ne milostivă

A. Pann

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Cântul 524. M. Q Πα. †

Ce frunză să bate
Mai de dimineaţă,
Pe nor si pe ciaţă?

—1026—

Bate, mişă bate
Frunza Plopului
În malul Oltului.
Dar de ce să bate?
Să bate căi pasă,
Căi e frunza deasă.
Bate si să bate
Că e'n coadă lungă
Si'n foe rotundă.
Sus frunza să bate,
Jos iniomă arsă
Plânge lacrămi varsă.
Vreme, afară vreme,
Pe la miez de nopte
Cu sudori de morte.

# # #

Doo lemne crude
Cătră râul Lotru
Să svădea în Codru

—1027—

Unul era Teiul
Şi altul era Bradul
Şi şi lăuda nemul.

Bradul surpa Teiul
Cinstea micşorându
Şi aşa-l zicându:

Teiule, Teiule!
Scurtule, grosule
Şi burduhosule!
Dute într-o parte,
Că tu nu mai cinste
Şăi stai înainte.
'Nalta mea tulpină
Cine sânt mă spune,
Şi de poci supune.
Că eu vara, iarna
Stau în codru verde,
Frunzămi nu să pierde.
De mine mă pune
Pela nunţi în frunte
Cu podobe multe.

—1028—

Domnii şi-n palatii
Mă pun la paradă
De uliţi şiredă.
Mă face si scânduri
Să aştern palate,
Case luminate.
Iar die în vreme
De o bruenă mică
Tóţă frunzuţi pică.
Şi meşter de vine
Troci, lopeţi defface
De vase sărace.

Teiul îi răspunse:
Bradule, Bradule!
Mândrule 'naltule!
De surdă îţi lauzi
Nemul, rădăcina,
Frunza şi tulpina.
Că eu tot dăuha
Amsi port în lume
Mai de cinste nume.
De mine ca tine
Scânduri nu mă face,
De jos sămă calce.

ACADEMIA RSS a Romînă

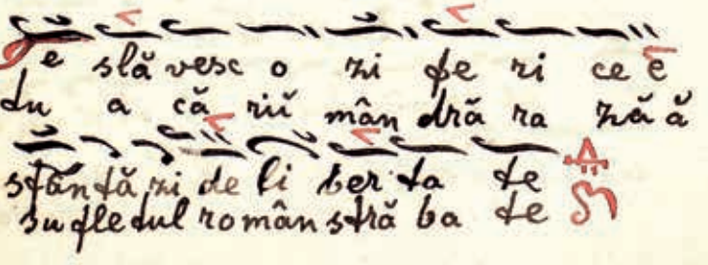
521

—1029.—

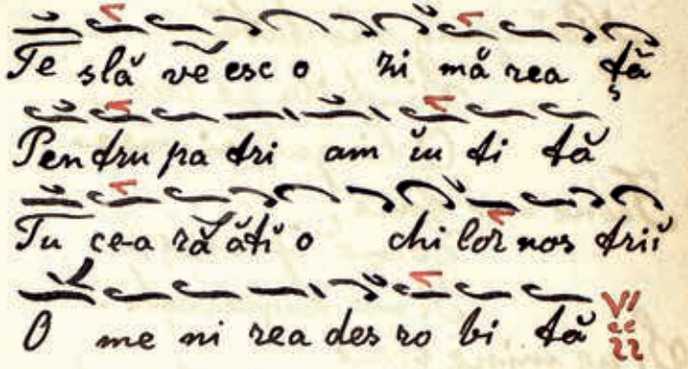
Nici ajung vro dată
Cîndrila pe case,
Ci linguri și vase.
Icóne mĕ face,
De mĕ ipsosește
Și mĕ zugrăvește.
Și pe mine scrie
Cu văpseli frumóse,
Isuse Cristóse.
La care sĕn chină
Horóde și glóte,
Némurile tóte

Reparad de Anton Pann.

Cantul 525. aplicat la școla de Musichie. a nóstră-
Modul ♫ Hi. T.

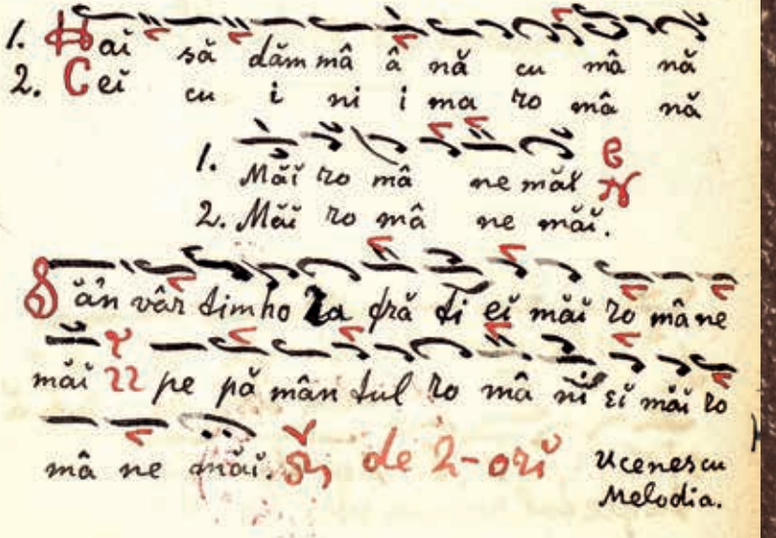

—1030—

Și celelalte după trebuință

Cântul 526.
Modul ♫ Hi. T.
Cânt de școlă.

Ucenescu
Melodia.

— 1031. —

A sosit ziua dreptății, măi românе mă!
Sfânta zi a Libertății. " " "
Tot creștinul veselește, " "
Românie'n tinerește. " "

Ardelén copil de munte, " " "
Ian ridicăți acea frunte!
Și te'nsuflă de mândrie,
Că ești fiu de România! " "

Ardelén! lumea ne vede, " "
România'n noi să'ncrede: " "
Căci de-acum românul lume " "
Va fi vrednic de-al său nume. " "

Ura frați în fericire, " "
Ura frați în dro unire " "
Să'nvârtim Hora frăției " "
Pe pământul României!

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

— 1032 —

Cântul 527. al lui Horea.

Horea bea la Făgădău;
Domnii fug far' de Hinteu.
{ Haid feçori acum cu mine,
{ Să văn'văț la drăgu si bine!

Horea bea la Făgăraș;
Domnii fug dela Oraș (Haid scl., a).

Horea bea pe sub butuci;
Domnii fug numa'n papuci.

Horea trece la Abrud,
Că acolòi Aurŭ mult.

Sus măciucă de trei coți!
Și'mi omóră Domnii toți!

Cârcmăréșă lele tu,
Butea'n curte ne-o adu.

a) La Lode dosorânduĭ: "Haid feçoriacum:"

523

—1033.—

Beți voinici ~~la Vin~~ acum la Vinu,
C'a cum Horea i Domn român!

Bițu Domni în spaima lor
Mi-o luară la picior.

# # #

Horea planul'și-au gresit
Mai nimic n'a folosit.
Haid feciori acum cu mine,
Să văn văț la trai mai bine.

Horea dacă a perit—
Alt ca el nu sa numit.
Haid feciori acum cu mine Să jelim căsă cu mine.

Cântul 528. Hora Severinului.

Horă mare si frumósă,
Să întinden Severin
Horă mândră si ~~de~~ voioasă
Să'nvârtească, miscă lin.

—1034—

Haid să ne-aruncăm si noi
Colón sirul cel vioiu
Să cântăm si să săltăm
Si de griji să mai uitam.

2.

Arunca-te copilul meu,
Usor si sprinten ca un șmeu!
Arunca-te copila mea
Usor ca o păsărea!
Dar sus voinici în Hora mare,
C'azi e zi de sărbătóre;
Să ne facem voia bună
Ici în patria strabună.

Cântul 529.
Saltul român Ardelean.

Frunză verde plopuri 'nalte!
~~Dați~~ feciori la nóstre salte
Si jucați, jucați cu foc,
Erezitul Romei joc.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

524

—1035.—

Astăl jócă tot românul
Prin cetate si țăranul,
Tot acestăn Palatin
Jalii îl jucaŭ divin.

Sus odatăn tro unire
Tótă lumea să se mire,
Că si aspriĭ timpŭ la dinți
Strâns ne légă de părinți!

Caŭtăn ochĭ fetiță blândă,
Badea sare si săvântă,
Si la joc si la dujman
El săretă căĭ roman!

Copilită ochesică,
Uite junii cum dumică;
Tot așa la Tatagan,
Si dumică la tiran.

—1036—

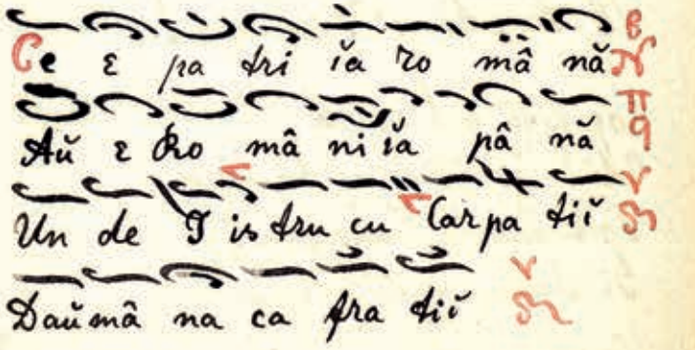
Sprâncenată, albăn față,
Vița Romeĭ e mareță!
Sus din pulbere cu toți,
Ai lui Romulus nepoți!

Si mai sus eroŭ române,
Când îți uĭți de certi dujmane;
Uite-așa, si când vin norĭ
Pentru Natie să morĭ.

Iacov Murășianu

Cântul 530.

Patria română. Mod: Ni.

525

—1037.—

Ba nu nu măi frăţi ţi oa re
Pentru că românul a re
pa ţri ε mai ma re. (bis)

Compuse pe Psaltichie
pentru Şcolarii de Ucenescu.

2.

Ce ε patria română?
Aŭ Moldova cea bătrână,
Cu ţiţele ei vecine,
De sub mâni străine.
Ba nu, nu măi frăţioare,
Ştii tu că Românul are,
Patrie mai mare!

3.

Ce ε patria română?
Aŭ Ardélul o fântână,
Care varsă minerale,
Din bratele sale.
Ba nu, nu măi frăţióre,
Pentru că ε ste mai mare,
Patria ţo are.

ACADEMIA
MSSE
ROMÂNĂ

—1038—

Ce ε patria română?
Aŭ pe unde Tisa mână,
Murmurul său preste Mureş
Dela Maramureş?
Ba nu, aŭ ε vro mirare?
De cum va Românul are,
Patrie mai mare!

4.

Ce ε patria română?
Aŭ ε ţiara unde-amână
Toţi confraţii ceĭ avem
Dincolo de Hem?
Ba nu, alteĭ frăţióre,
Patria română, care
Să numeşte mare.

5.

Spune patria no-ascunde!
Dor Italia de unde
Părăsind Capitolinul
Ni să frage Cinul?
Ba nu, nu măi soţióre,
Pentru că ε ţi mai mare
Patria ce-o are!

526

—1039.—

Până unde mai răsună
Limba dulce si străbună,
Limba carea să trăiască,
Limba românească!
Păn' acolo frățióre
Patria romănă, care
Să numește mare.

7.

Unde-a inimii simțire,
Înfocată de iubire;
Și din nobila voință
Fulgeră credință.
Acolo e frățióre,
Patria română, care
O poți zice țară.

8.

Aiaĭ patria română,
Unde strângerea de mână,
Contelegerea, unirea,
Și aflăn deplinirea.
Asta fie frățióre,
Patria română, care
Să ne fie țară.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

—1040.—

9.

Aiaĭ patria română,
Unde inima păgână,
Urăn vicii, eroism,
Nu-afliĭn românism.
Asta fie frățióre,
Patria română, care,
E sfântă si țară.

10.

Până unde mai răsuna
Limba dulce si străbună,
Limba carea să trăiască,
Limba românească.
Păn' acoloĭ frățióre!
Patria română, țară,
O numesc eŭ mare.

11.

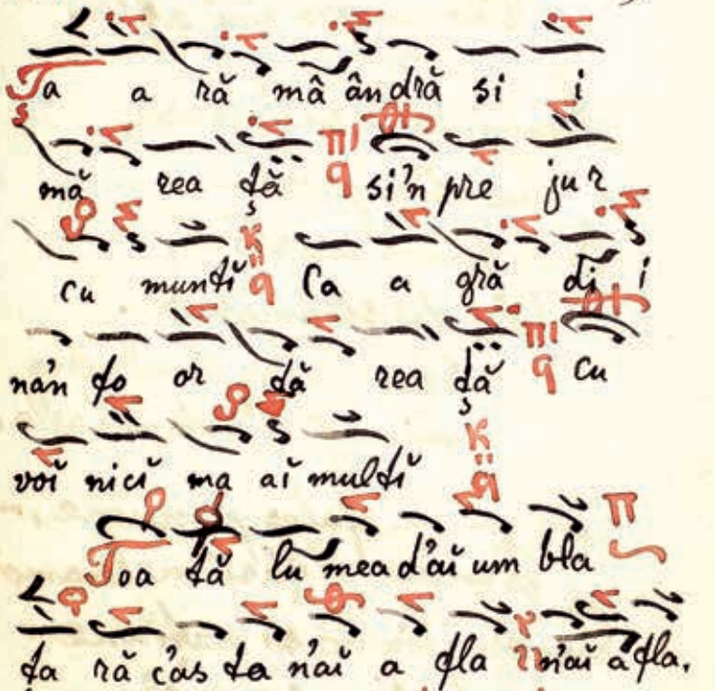
Dómne! dintru înălțime
Plecăți ochi'n românime,
Și ne dă la toți virtute,
Carea să ne-ajute!
Să amăm cu deșteptare,
Patria română, care
Am numito mare.

Ioan Pușcariu

527

— 1041 —

Cântul 531. Modul ♀ πa. 1. a)

Melodica de
Ucenescu.

2.

Viță mare si vestită
Ca si de roman, —
Dela Roma strălucită,
Dela un Traian, —

a) Cântare introdusă în școlă.

ACADEMIA MSSG ROMÂNĂ

— 1042 —

Tótă lumea de-ai căuta,
Vită ca-asta n'ai afla.

3

Limbă dulce si doioasă,
Sunet îngeresc —
Si cu haină maestosă,
Cei dar strămosesc.
Tótă lumea de-ai cerca,
Limbă c'asta n'ai afla.

4.

Eŏs roman, falos pe nume, —
Pentru-al țării mele-amor,
Pentru limbă si natiune
Gata sunt să mor. —
Tótă lumea deĭ umbla,
Ca Romanul n'ai afla!

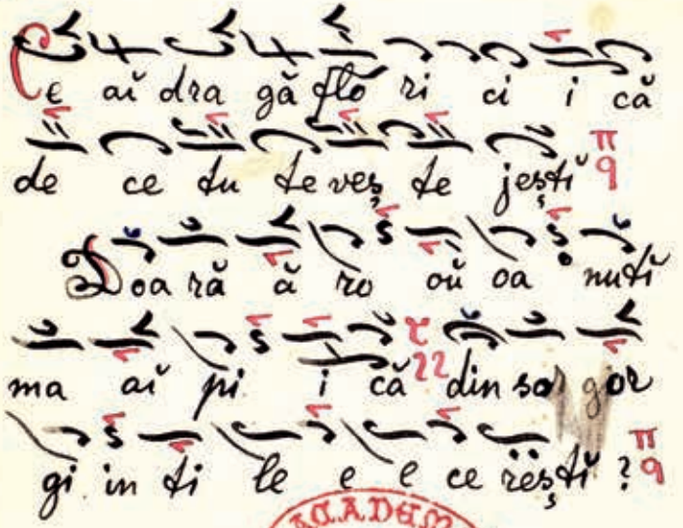
Marienescu.

ACADEMIA DE LIMBA ROMÂNĂ

528

— 1043. —

Cântul 532. la o jună flóre veștejindă Modul 3 Pa. T.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

— 1044. —

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

529

—1045.—

Cântul 533. Tudor.

I.

Cine trece Oltul mare,
Ce vitéz răsbunătoriu?
Umple astăzi de terore
Sbirii tiranului popor?

Este Tudor, e ostenul
Cel spăimântă pe păgân;
E voinicul, e Oltenul
Este Tudor, Domn Român!
Și'l urmăm români cu toții
Să scăpăm țara de hoți!

II.

Cine trece strâns în șiră,
Ocolit de vânzători?
Cine pierde închisore
La ai țări-apărători?

Este Tudor, e ostenul,
Cel spăimântă pe păgân

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

—1046.—

E voinicul, e Oltenul
Este Tudor Domn Român;
Sau române, sau nu sta,
Sau, pe Tudor a scăpa!

III.

Cine zace în mitare,
În pământul său pământ,
Fără cruce, fără odore,
Fără lacrimi pe Mormânt?

Este Tudor, e Ostenul,
Cel spăimântă pe păgân:
E voinicul e Oltenul:
Este Tudor Domn Român,
Plângi popor nenorocit,
Plângi că Tudor a perit!

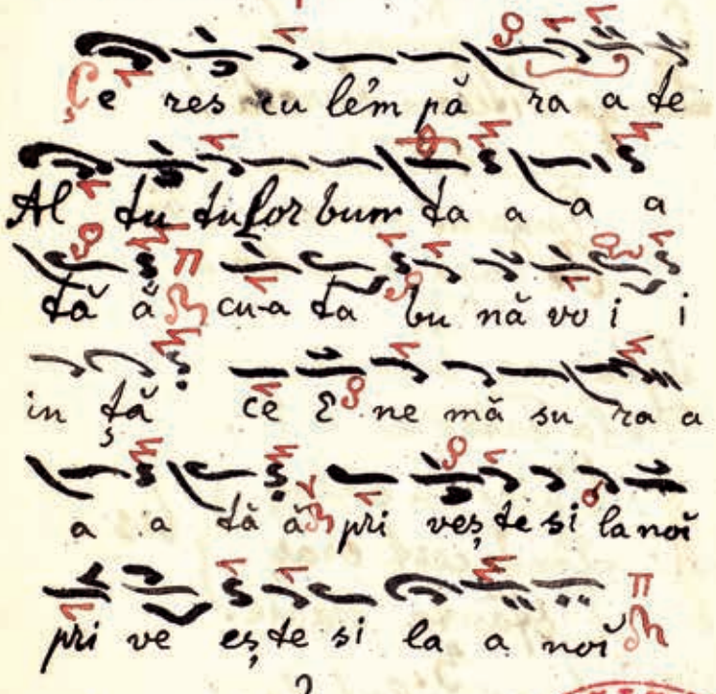
G. Nicolescu

— 1047. —

530

Cântul 534. de Școlă.

Class 5-lea

2.
Ascultă-ne Cântarea
Din inime smerite
Ce-acuma către tine
O'nălțăm prea sfinte!
Și tie ne rugăm.

ACADEMIA RSR ROMÂNĂ

— 1048. —

Cântul 535. La Crăciun.

1.
Ce vedere minunată
Lângă Vitleem s'arată!
Cerul strălucea
Îngerul venea
Pe rază curată. } bis

2.
Tată voe, bucurie
De la Tatăl de vecie,
C'aici în sălaș
Lângă acest oraș
E Sfânta Marie. } bis

3.
Vruta să călătorească
Ora îi sosi să nască,
Pe al său fiu sfânt
Astăzi pe pământ
Să ne mântuească } bis.

— 1049 —

531

4.

Și păstorii auziră
Și pre șălaș săltând porniră
Unde au aflat
Prunc prea luminat } bis
Și îl prea mărire

5.

Ești păstorul nostru mare
Turma c'ata nimeni nare!
Noi te lăudăm,
Ție neînchinăm } bis.
Cu credință tare!

Cântul 536. Vânătorul,
introdus în școlă.

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

Cine óre te-a sădit
Supe Dél pădure dragă?
De acela viață-ntrégă
Lăudăl-voiu umilit.
Bun rămas, bun ramas!
Bun rămas, acum te las!

— 1050. —

Când în Vale sânt dureri,
Când din pieptu îmi ies suspine,
Eu îndată vin la tine,
Ca să caut mângâeri.
Bun rămas, bun rămas!
Bun rămas, acum te las!

Dulce este umbra ta
Și de dulci misteruri plină
La durerea îmi alină
Ca să pot curând uita.
Bun rămas, bun ramas!
Bun rămas, acum te las!

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

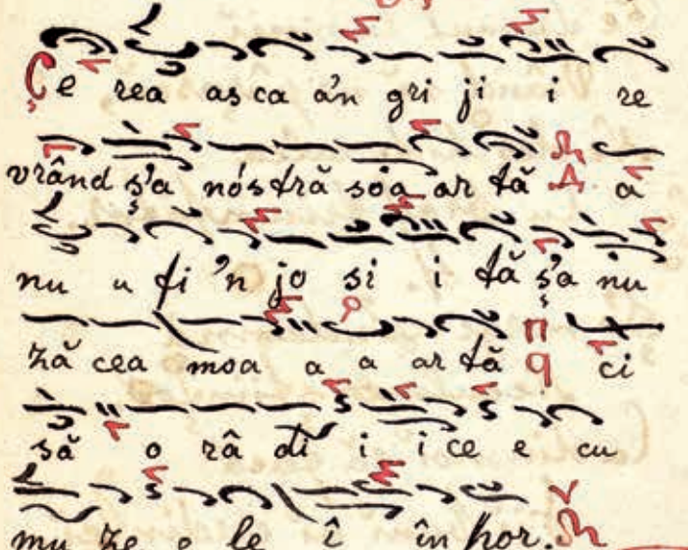
—1051.—

532

Cântul 537.

Odă cântată la Examenul Seminariului Sfintei Mitropolii din Bucuresci.

Glas 8-lea Neum. Ni. T.

ACADEMIA * RSSR * ROMÂNĂ

2.

Vărsând îndurare,
Nea dat un părinte
Plin de bunătate,
Cu râvnă ferbinte,

—1052.—

Arhipăstor vroŭ
Românuluĭ popor.

3.

Ce prin însuflare
De raza cerésca,
Pe drumul luminiĭ
Vrând să ne pâșască,
Ne deș chide calea
Cu braț triumfător.

4.

Ș'a merge ne'ndémnă
Ne culmea științei,
Ca din noĭ să ș facă
Fiĭ buniĭ aĭ credinței,
Pe Cler să'nflorésca
Dorind pe viitor.

5.

Urmand dar' cu totiĭ
Poveței ceĭ drepte,

—1053.— 533

Grăbiți ca să trecem
Fericele trepte,
S'ajungem la templul
Cel prea luminător.

6.

Rugând cumilința
De veșnicul Tată,
Să dea sănătate,
Viață îndelungată,
Iubitului nostru
Și scump Arhipăstor.

7.

Al cărui a nume,
Romanilor mare,
Neofit prea bunul,
Rostit de or care,
De aripi de dimpuri
Înaltese în zbor.

ACADEMIA RSSC ROMÂNĂ

—1054.—

8.

Neofit! răsune
Din gură în gură,
A sa sfântă cârmă
Vestind cu căldură,
S'în inimi domnească,
Pe vecul viitor!

Anton Pann

Cântul 538. de școlă.

1.

Cerescule Părinte,
Mărite creator!
Rugările fierbinte
Le-auzi cândurător!

2.

Protegene părinții,
Cumși pă învățători,

534

—1055.—

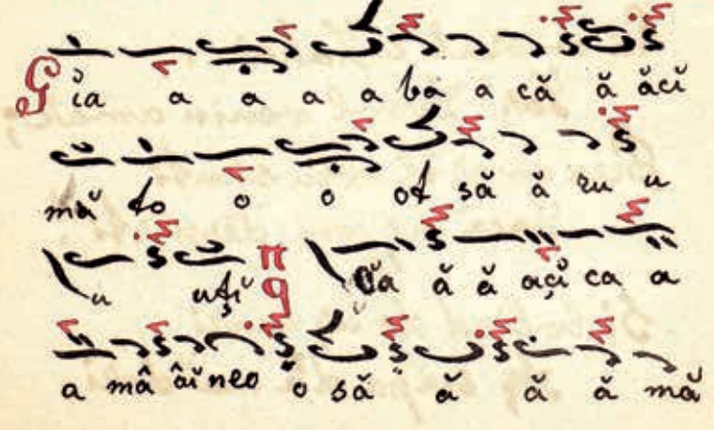
Ca pe carerea ştiinţăi
Să fim mulţămitori
3.
Ne-ajută întru tóte,
Nĕvrĕtă a te şti,
Din lene tu ne scóte
Silinţa a ĭubi!

Ucenescu.

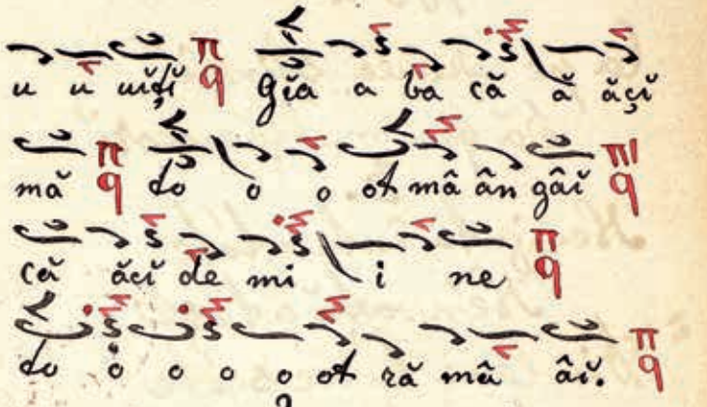
Cântul 539.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

Modul ♀ πα. Γ.

—1056.—

2.
Gĭaba zicĭ că mĕ ĭubeşti
Păcĭ amor vremelnic eşti,
Gĭabămĭ vorbeşti vorbe dulcĭ,
Păcĭ ca mâne-o să te ducĭ!

3.
Că amorul e Zahar,
Iar' dorul venin amar;
Drea amar îl voĭu simţi
Dacă nevom despărţi!

4.
Şi bolind de aş muri
Aş scăpa d'a mai dori,

535

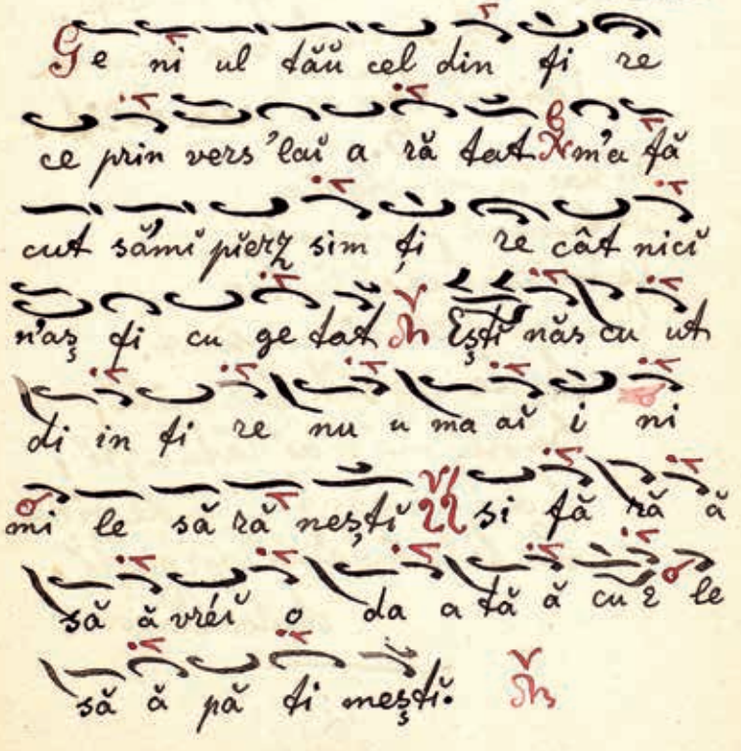
—1057.—

Dar de va fi să trăesc,
Vai! cât o să pătimesc!
Anton Pann.

Cântul 540.

ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

Modul Ni T.

—1058.—

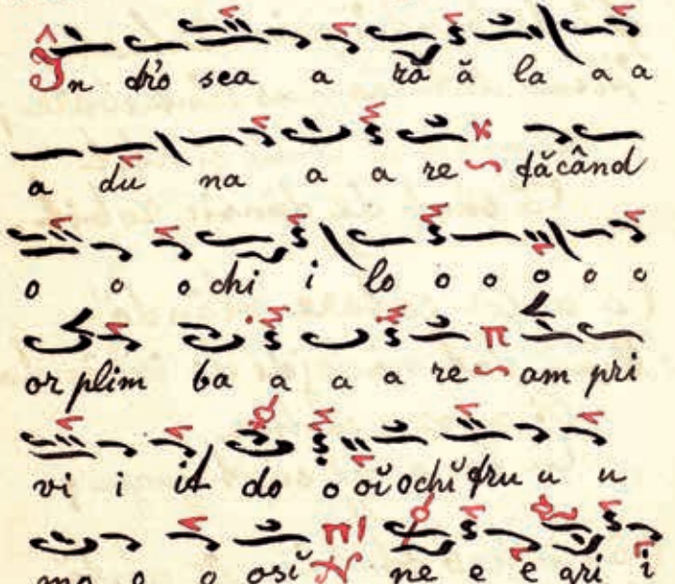
2.
Câte zici că pentru mine
Suferĭ rane neîncetat,
Eŭ le trec de o potrivă
Fu pieptŭmĭ cel săgetat:
Ar fi fost cu mult mai bine
Într'un cias să fi murit,
De cât să nu'ĭ văd acuma
Chipul tău cel prea dorit.

3.
Să jur în monotonie
De tainicul juramant,
Ce îmĭ zicĭ casă lămâe
Cum că destoĭnic nu sânt.
Ah de rog să'ți fie milă,
Să nu mĕ mai ratăcești,
Căcĭ eŭ sânt fără de vină
La tóte câte'mĭ vorbești.
Anton Pann.

—1059—

Cântul 541.

Modul ☉ na. ☊.

De care ca d'o sagĭată
'Mĭam răsnit inimăndată,

A R

—1060.—

Că prea mult 'ĭam făcut haz,
Și pe ĕi și'al lor obraz:

2.

S'întrebandŭ prin cântare,
'Mĭaŭ dat răspuns lăntrebare,
Cum că si ĕi aŭ simțit
Că sânt de dânsiĭ robit.

3.

Cu a lor cătare blândă
'Mĭaŭ dat nădejdĭ de izbândă
Și amor a câștiga
Cu lor a mĕ supt juga;

4.

Când întreb statŭ cĕi pórtă
El 'mĭ a dat Nădejde mórtă
Cu ast mijloc m'a făcut
D'am rămas oftând făcut.

5.

Zi si nópte în Dor mare
Bătimesc cu ne curmare,
D'o ferice jinduind,
Mila lor nădăjduind.

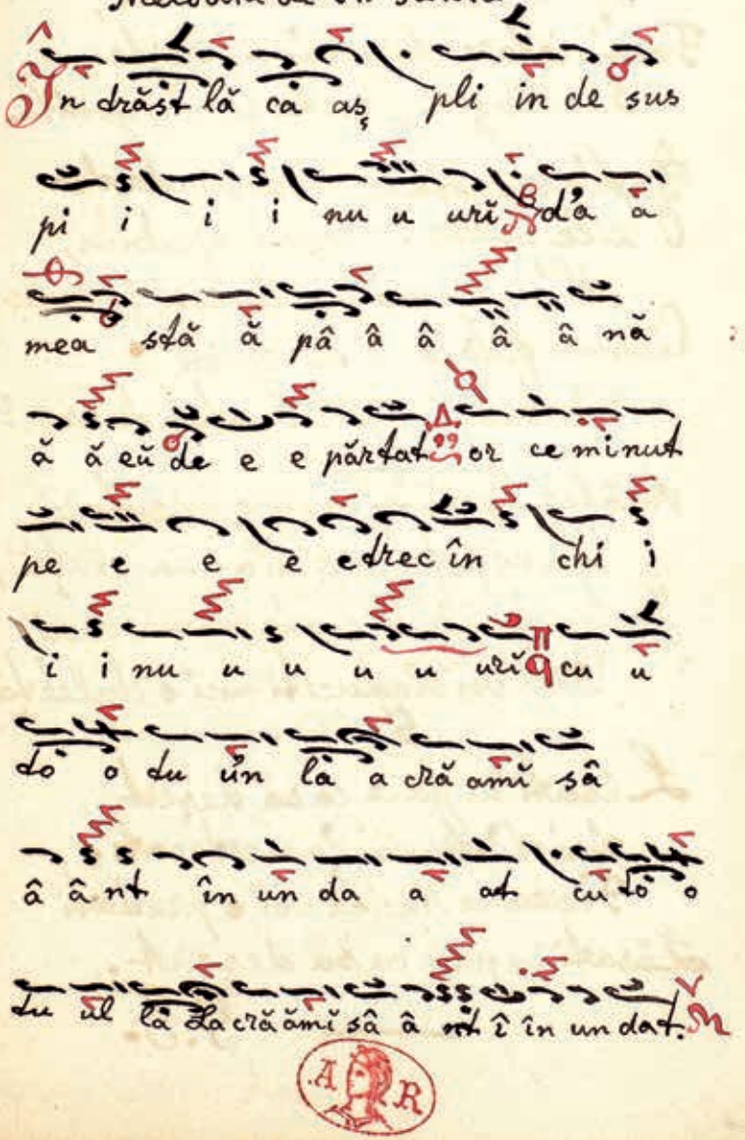
A. Pann.

537

—1061.—

Cântul 542. Modul II T.

Melodia de A. Pann.

A R

—1062.—

Într'această stare, în desnădejde
Ori ce plăcere n'am de dorit,
Fără încetare durerea'mi crește,
Să plâng dar sórta ce m'a gonit.

3.

~~Într'această stare în desnădejde~~
O zile triste! curgeți, grabiți,
N'am ce mai pierde, ce să jertvesc,
Ciașuri fatale ce mă opriți
D'a bea paharul ce-odat doresc?

4.

Adâtea la crămi ce curg torenturi
Nu vă pot trage cu a mea viață,
În timpuri țării crude momenturi
Când voi n'aduceți nici o dulceță.

5.

Lăsați în pace ca să deșert
Acést'otravă ș'amestecați,
Fierea ce Nectar voi o predați
Lăsați în pace ca să deșert.

G. F.

538

— 1063. —

Cântul 543. Modul 9 na. T.

D.

Mișcați cu dorii, domol la vale,
Mereŭ la culmea ce o zăriți,
Acolŏ Poștea sfârșit de cale
Unde voĭ trebue să odihniți.

3.

Veți odihni dar, eŭ dicălosul
Nu am odihnă pe acest pământ,
Sufletŭlŭi sbóră lăntunecosul
Al Dragiĭ mele veșnic Mormânt.

4.

Cât am ŭbito voĭ știți ĭmĭ pare,
Voĭ țineți minte ce gónă dam,

— 1064. —

Grăbind prilejul de sărutare,
Ah! ce ferice atunci eram!

5.

Am fost ferice, dar crudămĭ sórtă
Putine zilĕmĭ au fost zâmbitóre,
Căci Dragămĭ pe braț o văzuŭ mórtă
Și spre viéță eŭ osândit.

6.

Mișcă ș'óșul, mișcă voĭnice,
Jăramămĭ jugul sub care gem,
Tu mĕ poți face iarăși ferice,
Grăbindumĭ mórtea ce mult o chem.

7.

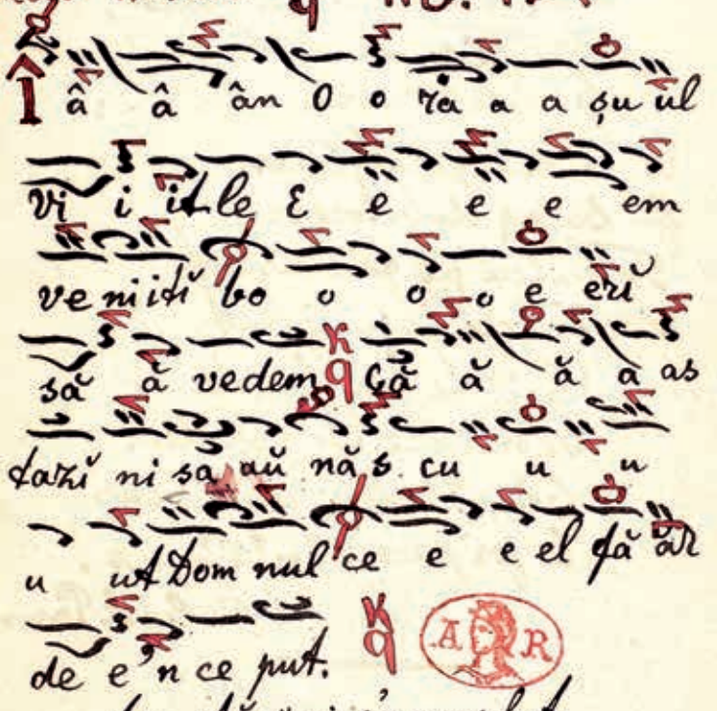
Jugu mare te potignește
Ș'ĭmĭ rupe capul aicĭ pe loc,
Să zbor acolo undemĭ zâmbește
Al presimțireĭ dorit noroc.

Adus
din Moldova de
A. Pann.

—1065.— 539

Cântul 544.

Glas întâi. ♩ KE. T.

Și astăzi ni s'a umplut
Proorocia de demult,
Că: Să va naște Cristos,
Mesia Cap luminos,
Din Fecióra Mariam,
Din nêmul lui Avraam,

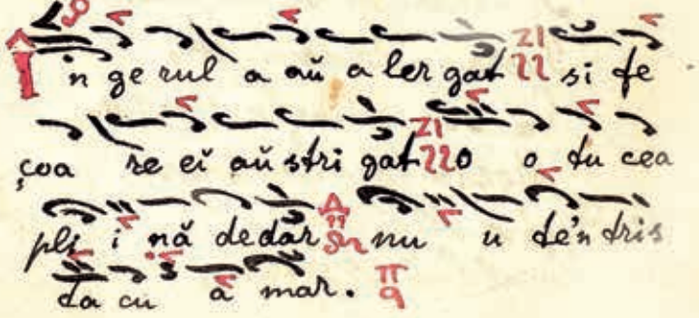
—1066.—

Din sămânța lui David,
Din Duhul sfânt zămislit.
Trei crai dela Răsărit
Închinăreai au venit,
Daruri scumpe aducând
Și către Cristos cântând:

Culcă-te'mpărat Ceresc
În șălaș dobitocesc,
Te culcă pe fân uscat
De îngeri încunjurat,
Carii te vor lăuda
Și mărire îți vor da:
Slavă întru cei de sus
Și jos pace pân' l'apus!

Din colectia lui A. Pann.

Cântul 545. Glas 4. ♩ Πα. Τ.

546

2.
Că fiul tău cel prea sfânt,
Au înviat din mormânt,
Şi pre morţi au ridicat
Izbăvindu-i de păcat.

3.
Norode cântaţi, cântaţi
Şi în Domnul vă desfătaţi.
Acum să ne veselim
Noule Ierusalim.

4.
Că mărirea lui Cristos
Ca un Soare luminos,
Preste din' a răsărit
Şi a strălucit prea mărit.

5
Salta Sioane glceuri dând
Şi de bucură cântând,
Tar' tu curată ce eşti
Mai ca luminii cereşti,
Veseleşte-te curat!
De al tău fiu înviat.
A. Pann.

ACADEMIA MSSE ROMÂNĂ

Cântul 546.

Al scolarilor militeĭ. Modul ♀ πa

Înger în ge re lul meŭ ce mi dea
dat Dum ne zeŭ tot dea u na ţiĭ cu
mi ne si mĕin va ţă ţa ce bi ne
Bis. tot dea u na ţiĭ cu mi ne si
mĕin va ţă ţa ce bi ne.

Melodia de Ucenescu

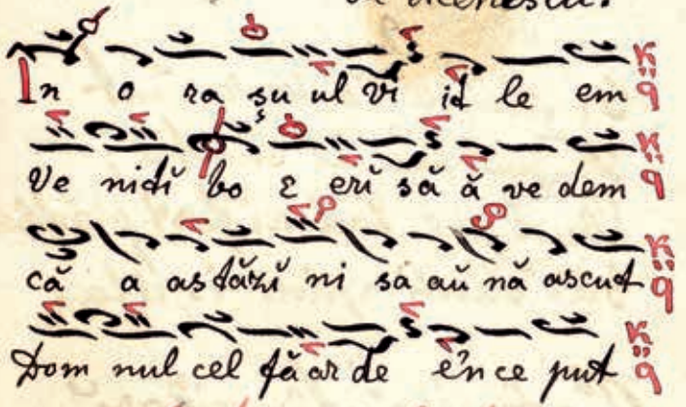
2.
Eŭ sânt mic, tu ţămĕ mare,
Eŭ sant slab tu ţamĕ tare,
În tot locul mĕnsoţeşte
Şi de rele mĕ păzeşte } bis.

A min

— 1069. —

Cântul 547. după cum să cântă în Transilvania. Modul πα. 4.

de Ucenescu.

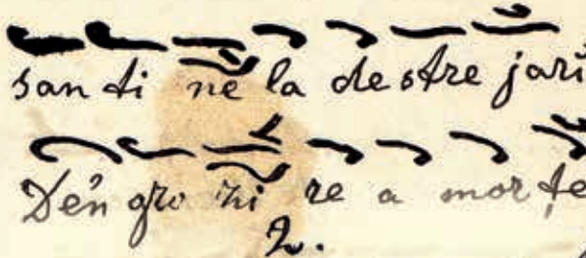
Si celelalte ca la Cântul 544. pagina 1065.

Cântul 548. Tropar 2 π.

pentru Scóla de Musichie. 4.

— 1070. —

2.

Si Maria la mormânt
Trupul tău îl căuta;
Când pre Tad aĭ fost prădând
Făr' sănţimpiniĭ ispita.

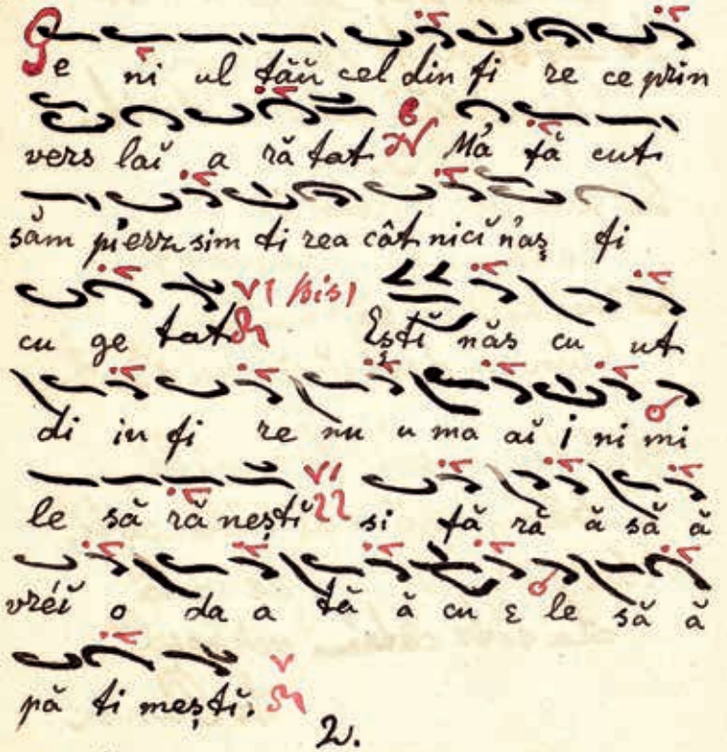
3.

Pre fecorăn tâmpiţaşi,
Viaţă dăruind la morţiĭ
Si din mórte înviaşi
Ridicându-ne pre toţiĭ.

— Ucenescu.

—1071.— 542

Cântul 549. M. 2 Hi. T.

Geniul tău cel dinți re ce prim
vers lai a rătat Mă fă cut
săm pierz sim ți rea cât nici năz ți
cu ge tatș Ești năs cu ut
di in ți re nu u ma ai i ni mi
le să rănești si fă ră ă să ă
vrei o da a tă ă cu ε le să ă
pă ți mești.

2.

Câte zici că pentru mine
Suferi rane neîncetat,
Eu le cerc de o potrivă
În pieptul meu cel săgetat;

ACADEMIA
RSSC
ROMÂNĂ

—1072.—

Ar fi fost cu mult mai bine
Într-un cias să fi murit,
De cât să nu-ți văz acuma
Chipul tău cel prea dorit.

3.

Să zac în monotonie
De-a veșnicul jurământ,
Ce îmi zici că să rămâe
Cum că destoinic nu sânt

Ah! te rog să-ți fie milă,
Să nu mă mai rătăcești,
Căci eu sânt fără de vină
La tóte câte-mi vorbești.

A. Pann

Cântul 550.

Gieme, gieme si suspină
Inima mea d'al tău dor!
Spunem însă care vină
M'a lipsit d'al tău amor?

543

—1073—
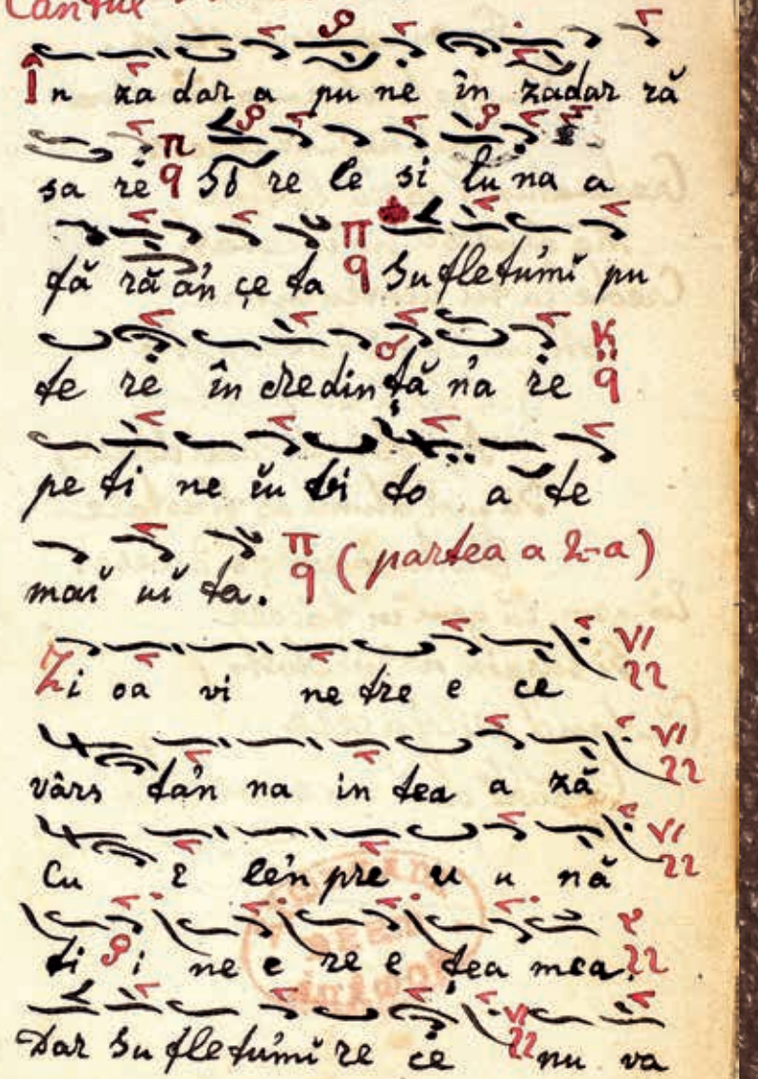
Luna când luceşte lină
Pe un Cer senin stelos,
Când pe frunteamea să'nclină
Cerul negură-tunecos,
Crede-atunci că eu la tine
Mă gândesc ne'ncetat,
Crede că tu pentru mine
Eşti un înger întrupat:
Jar' dacă şo sărutare
Aş dobândi când doresc,
Să mor atunci aş fi'nstare
Pentru-aceia ş'o iubesc.
Eu gem, eu gem în tăcere
Şi suspin ne'ncetat,
Căutând prilej a cere
Ca şăi dau un sarutat.

A. Pann.

ACADEMIA RSSR ROMÂNĂ

—1074—

Cântul 551. Mod. 9 Tia. T.

— 1075. —

să mĕ crĕ zău când îți zic ĭu bi tu
zi nu te poç uĭta.

Nic un ciăs în viață, nic un ciăs în lume
Ca acele două nu voĭ mai gusta,
De aceĭa póte cât voŭ fi cu nume,
Eŭ, pe tine dragă! nu te voŭ uĭta.

Tu zimbind atuncea'mĭ priimisĭ credința,
Ĭmĭ adâncaĭ rana chiar cu mana ta,
Și acuma, ducio! cu nesocotința
Vrĕĭ să mĕ faci, póte a te mai uĭta.

Dar inimam, crede, nu e schimbătóre
Ca cele mai multe, chiar si ca ata,
Patima nevoe póte să dobóre,
Ĭubind âns'o dată nu póte uĭta.

Du-te priimește jertve mai frumóse
Dela aceĭ cariĭ știŭ a'ți le da;

— 1076. —

Sânt rele-ale mele, fiind prea zelóse,
Na știŭ eŭ bi astăzi, mâne a uĭta.

[Du-te priimește jertve mai frumóse
De la aceĭ cariĭ știŭ a ți le da —]

Crez că ești urâtă, cu putină minte,
Astfel 'i este secsul, nu e vina ta;
Dar patimami, coro, este prea fierbinte,
Ç'am ĭubit odată, nu mai poç uĭta.

Iar dacă întâmplarea va voi vr'odată
Rele c'ale mele să'ĭ dea a gusta,
Inimăți atuncea de va zice'odată
Nu era minçuna, "Nu mĕ va uĭta."

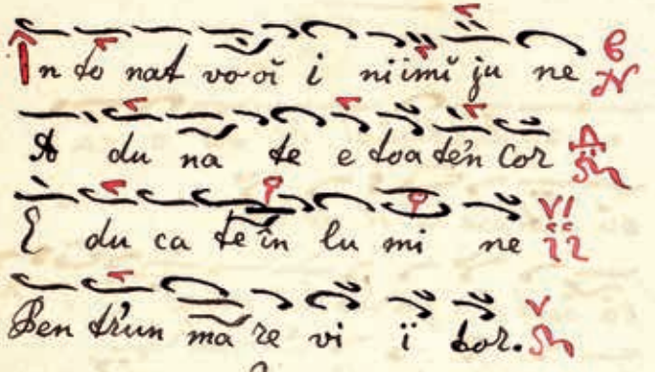
Eŭ voĭ fi'n credință d'atunça în cóce
Fie fericirea'mĭ dator a'nchina,
Astă rugaciune singură, 'iaz face
Și 'iaz zice dragă, ah nu mĕ uĭta!

Anton Pann.

— 1077. —

545

Cântul 552. Imn școlar, întonat de Ucenescu. M. Hi. T.

2.

Întonați! Templul științei
Pentru voi cununi au pus,
Verde Laurul silinței
Pentru voi arhi s'a depus.

3.

Tu junime, de foc plină,
Fă pas mare spre progres.
Acele e marea lină
Și de secuĭ port ales.

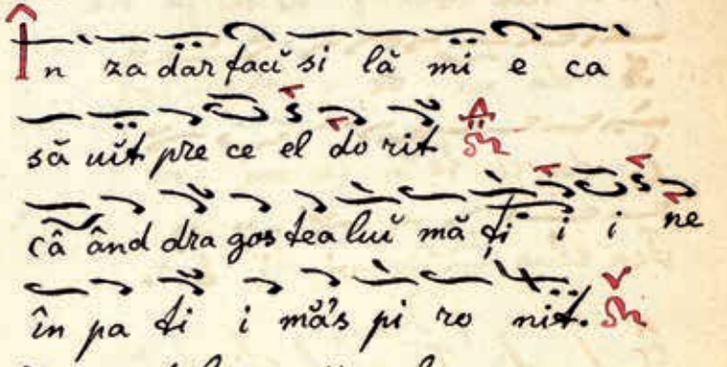
4.

În progres stă viitorul
Și coróne de culeș,

— 1078 —

Să trăĕscă Rege Carol
Ce poporul l'a ales!

Cântul 553. Modul Hi. T.

În fundul inimiĭ mele
El se află ținguĭt,
Vezĭ acéstămĭ curmă viața,
Acésta m'a străvit.

Chipul luĭ în tot minutul
Se află în tr'al meŭ gând,
Și l voĭu avea dinpreună
Până la al meŭ mormânt.

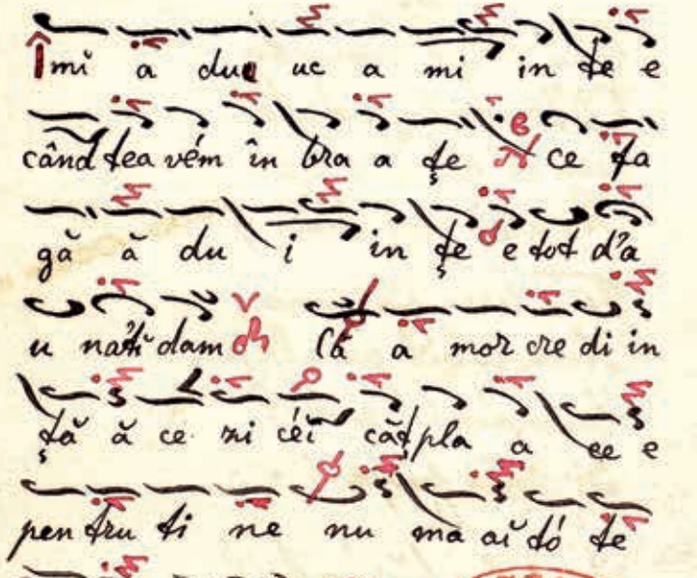
Nu voĭu uĭta nicĭ atuncea
Când va fi al meŭ gellat,

546

—1079.—

Căci într'aceleași minute
Voiu gândi că fac pacat.

Cântul 554. Modul Hi. T.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

2.

Îmi aduc aminte
Cu ce foc, sirmanul,
Depuném pe buzeți
Sărutatul mieu,

—1080.—

Și credém căn pieptu-ți
Voiu afla limanul,
Ce durere mare
Știe Dumnezeu!

3.

Îmi aduc aminte
Căți zicém odată
Cum că fără tine
Nu mai poț trăi;
Te iubesc zacuma,
Nam iubit pe altă,
Inimăm e arțel
Și voiu suferi.

4.

As-țel e bărbatul,
Omul cu simțire,
Ce iubește-odată
Nu póte uita,
Schimbă numai forma
Intr-fericire,

547

—1081.—

Laci e forte mândru
D'ase înșela.

5.

Te iubesc și acuma
Ca și mai 'nainte;
Dar cu osebire
Că nu voiu să ascult

Din vicleniți gură,
Ce din veci za minte,
Să mă fagăduească
Tot ce am perdut.

6.

Să născut bărbatul
Ca să pătimească,
Voiu răbda și însumu
Sórtă de bărbat;

Să născut femeia
Ca să măglisească,

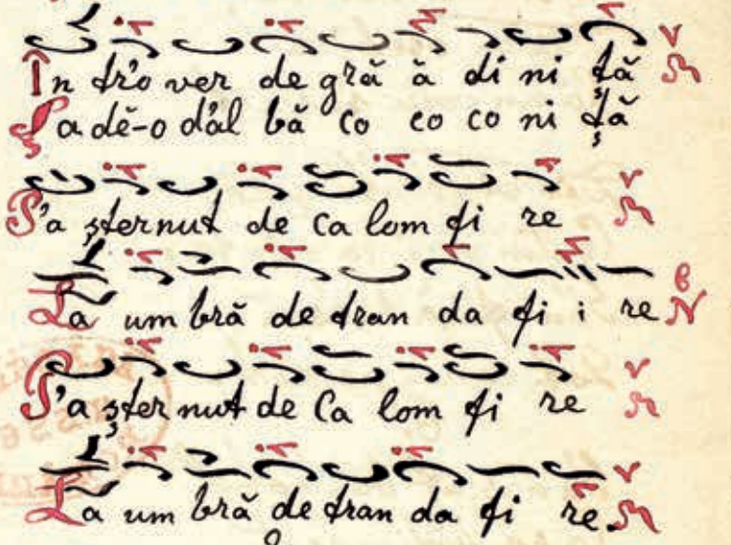
ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

—1082.—

Ca bărbat iubitana;
Dar m'am înșelat.

Cântul SSS. M. de Hi. T.

Prima vedere a Tincuții.

2

Trece un voinic în grabă
Și cu suspin o întrebă,
Spunem dragă Coconiță
Cu singura ta guriță, } bis.

—1083.—

Ce eşti ? Nevastă or fată ?
Or Zână din Cer picata ?
Zise d'alba Coconiţă } bis.
Cu singura ei Guriţă: }

4.

Nu sânt Nevastă nici Fată,
Nici Zână din Cer picată ;
Ci sânt flóre Garofiţă } bis.
Răsărită'n Grădiniţă ; }

5.

Dar tu voĭnicele spune
De eşti însurat or june ?
Şi răspunse voĭnicelul: } bis.
(a) Eu sânt dragă ! Brumărelul:

6

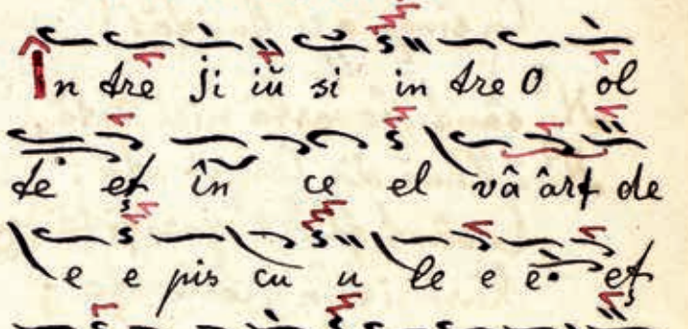
Care séra pe răcóre
Unde cad stric or ce flóre,
Mă culc după scăpătare, } bis.
Mă scol Sóre când răsare }

1843. A. P.

(a) Luna lui Octomvrie.

—1084.—

Cântul 556. Oltenesc.
Aria: "Alba de la munte
Modul 5 Ma. T.

Nuculeţul măĭşor
Abĭa 'n frunzit răĭşor
Şi cucĭi cânt se omor :
Iar 'n maĭ jos pe ramurea
Cântă si o Furturea
Şi cu altă păsărea :

—1085.— 549

Iar în Vale prin Zăvoiu
Cântă și un Știgoiu,
Strângeți voi să mâncăm noi;
Iar pe vârf de putregaiu
Aurjiu și un Cucuvaiu
Și de morte mântuitoriu!

Că din gură îmi zicea,
Îmi zicea și îmi prorocea,
Ca când par'că mă bocea.

Cântul 557. M. Gh. Ț.

In tro zi de di i mi
nea dă pe la ră văr
sa a a at de zori a mo o
ru ul schim ba a a at la

—1086.—

fa a fă ca a a a un co
o pil strâ în gea a flo o
ori ca a a a un co
o pil strâ în gea a flori

Și strângând zicea în sine,
Vai cel ce va primi
Aceste flori dela mine,
Căci sine se va răni.

Zori de zio se răvarsă
Și cu ochii n'am închis,
Cum săi închiz când ei varsă
Șoare de foc ne stins!

Drept e soro ca să verse
Pentru sine nencetat,
Atâtea lacrămi de dese

—1087.—

Si să fiu tot desperat.

Ah Copilă! blândă zână!
Tu cunosti cum pătimesc,
Întinde-ți gingașa mână,
L'aceste-cete jeluesc.

Cântul 558.

Ca Melodia "Tu mi-ziceai odată."

Îmi aduc aminte
Când m'aveai în brațe
Ce făgăduințe
Pururea îmi dai
Cum că până la mórte
~~Dragostea cea multă~~
Si credința tótă
Mie mi-vei păstra.

ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

—1088.—

Îmi aduc aminte
Când îmi țineai mâna
Si strânsă la pieptu-ți
Cu lacrămi zi-ceai:
Dronia din ceruri
Negresit voește
Inima sămi lege
La un loc cu-ea.

Îmi aduc aminte
Cum ziceai odată
Cum că: far' de tine
Nu voiu mai trăi;
Mă uitași pe mine,
Ai iubit pe alta
Oh! ce răutate
Nu pociu suferi!

Așa sânt barbații
N'au statornicie

551

—1089.—

Cu delicatețe
Vorba ne-amăgi:
Astăzi juraĭ mie,
Mane juriĭ la alta,
Zic, că: ne-aŭ la mână
Și a se lăuda;
Dar' nu le stă bine
Făr de character.

Te rog dar' noróce
Fără răsplatire
Cum lisĕ cuvine
Și cum socotești'!
Și de o potrivă
Să'mi'i pedepsești,
Să se înfrâneze
Dacă tu dreptești;

Însă pe acela
Ce eŭ 'l am ĭubit
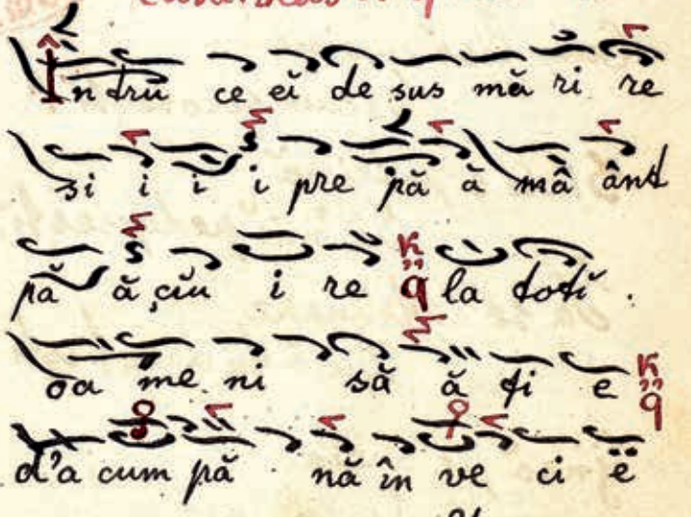
ACADEMIA RSSG ROMÂNĂ

—1090.—

Crezând jurământul
Ce mă înșelat
Te rog de să póte
Mórtea sĕĭ trimiți'!
Sau trimite-o mie
Ca să nu l mai văz.

Cântul 5° 59.

Acesta este Cântarea îngerului la intrarea Trozilor în casă. Glas 5. 99 πα. †.

Ucenescu.

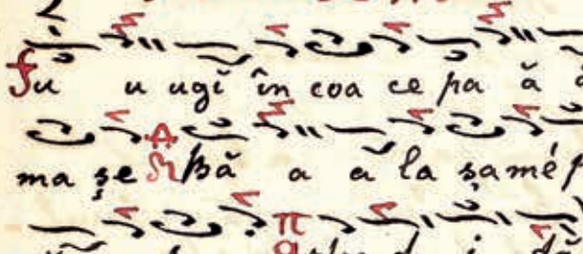
— 1091. —

552

Cântul 560.

Compusă în Sóte de Ucenescu.

Modul Ni. T.

Dacă ai venit a strânge,
Trandafiri, care împunge,
Rabdă putintel, nu plânge!
Légăți mâna cea cu sânge.
Țară Bâla zise, iată
Mâna mea cea sângerată!
Că s'au grăbit prea d'o dată
La flórea cea căștigată,

— 1092. —

Că Trandafirul se ține
Cu păzitori ca și mine,
Ca să mě păzască bine
Ascuțitul mărăcine.
Flórea mea e ca Rubinul
Și înflorește ca Crinul
Și am păzitori ca Spinul
Să nu 'mi-o rupă vecinul.
De Virtute sânt păzită,
De mărăcini îngrădită
Și nu mă tem de ispită
Frumos fiind înflorită.
Nu las să se pipăéscă
De vro mână omenéscă
Ca să nu se veștejéscă
Ci frumos să înflorésca.
Când va veni curiosul
Celuĭ ce să dă Goloșul —
Atunci săși afle mirosul
Cel curat, ca credincosul, —
Așa și tu, Trandafire!
Ești vrednic de mirosire

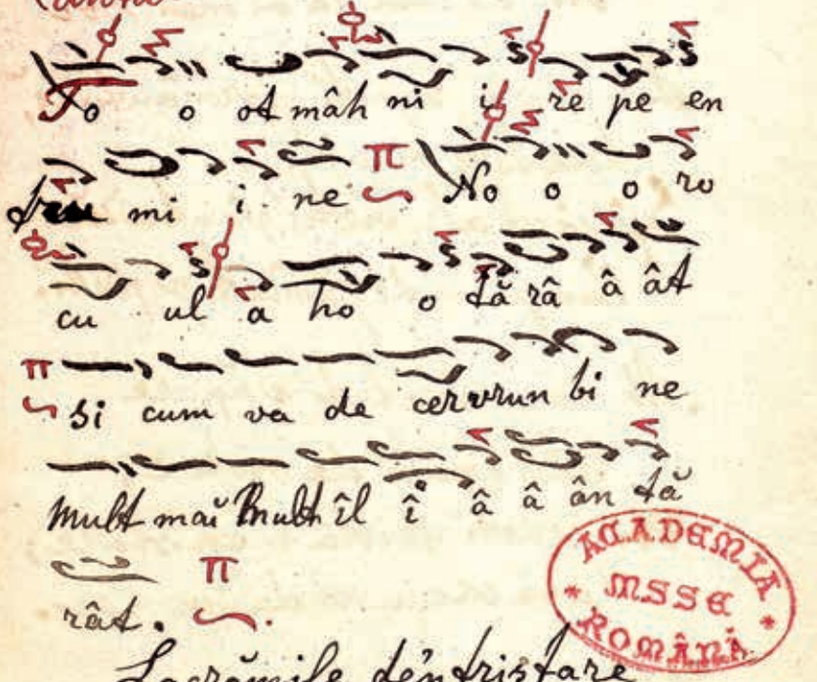
553

—1093.—

Și cu spinul cel subțire
Sânteți vrednici de iubire;
Dar' ce'mi ați făcut ?că iată.
Mâna mea e sângerată !

ucenescu.

Cântul 561. Modul IIa. A.

Lacrămile de'ntristare
Ce din ochi'mi nu să sterg

—1094.—

Trecere, credință n'are
Nicăiri or unde-a lerg,
Ah simțirea este fire
Și de stă în ajutor,
Ah, nu e tămăduire
Nic de cum la al meu Dor

La voi viu, semeți mormânturi,
Care tóte biruiți
Șfârșind ale vieții vânturi
Cu pumn de pământ popriți.

Ah voi ce sânteți scăpare
Celor goniți de noroc,
Voi vedeți trista mea stare;
Casă scap, voi dați loc.

Dela voi eu voiu pricepe
Al meu bine și noroc,

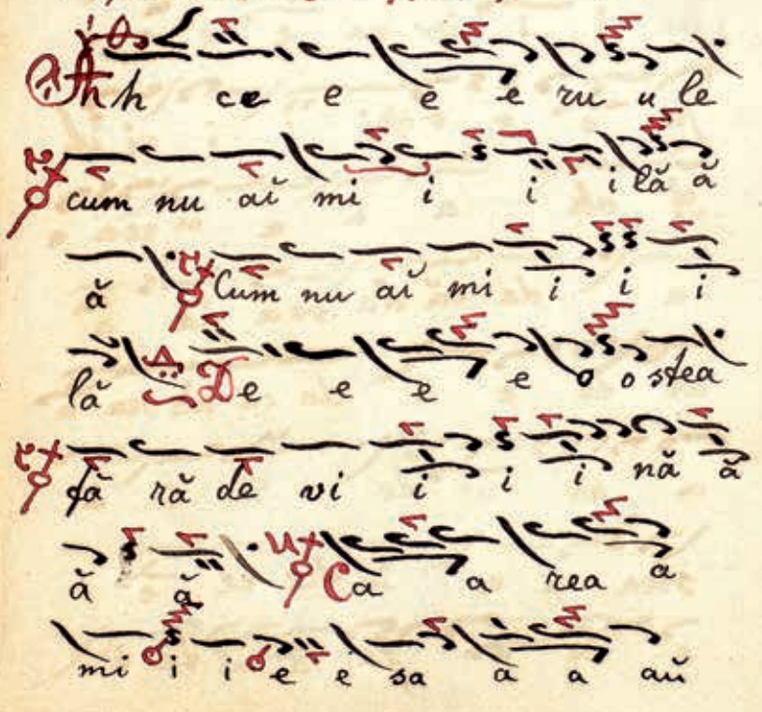
— 1095. —

554

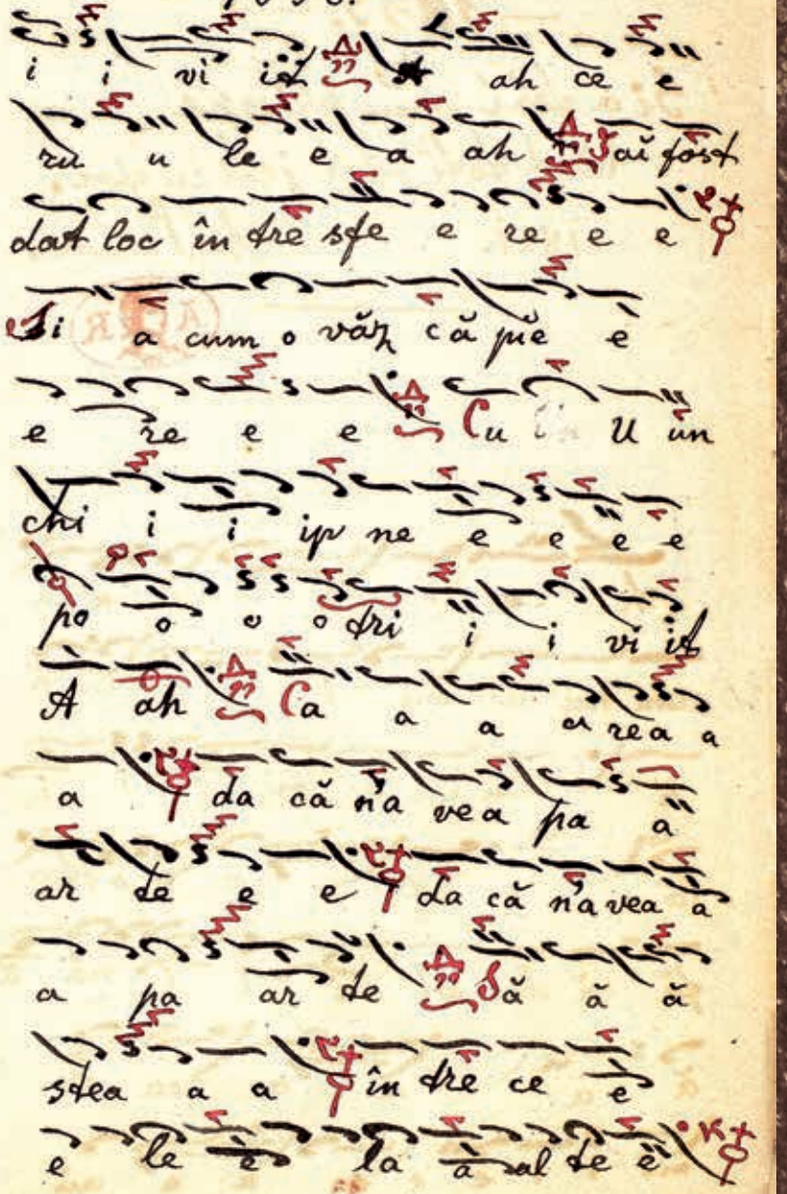
Și a țărei vom prinde
Când toți mor jeli cu foc.
1821. A. Pann.

Cântul 562.

Imitație după Maneaoa turcéscă, Modul [illegible] Hi. T.

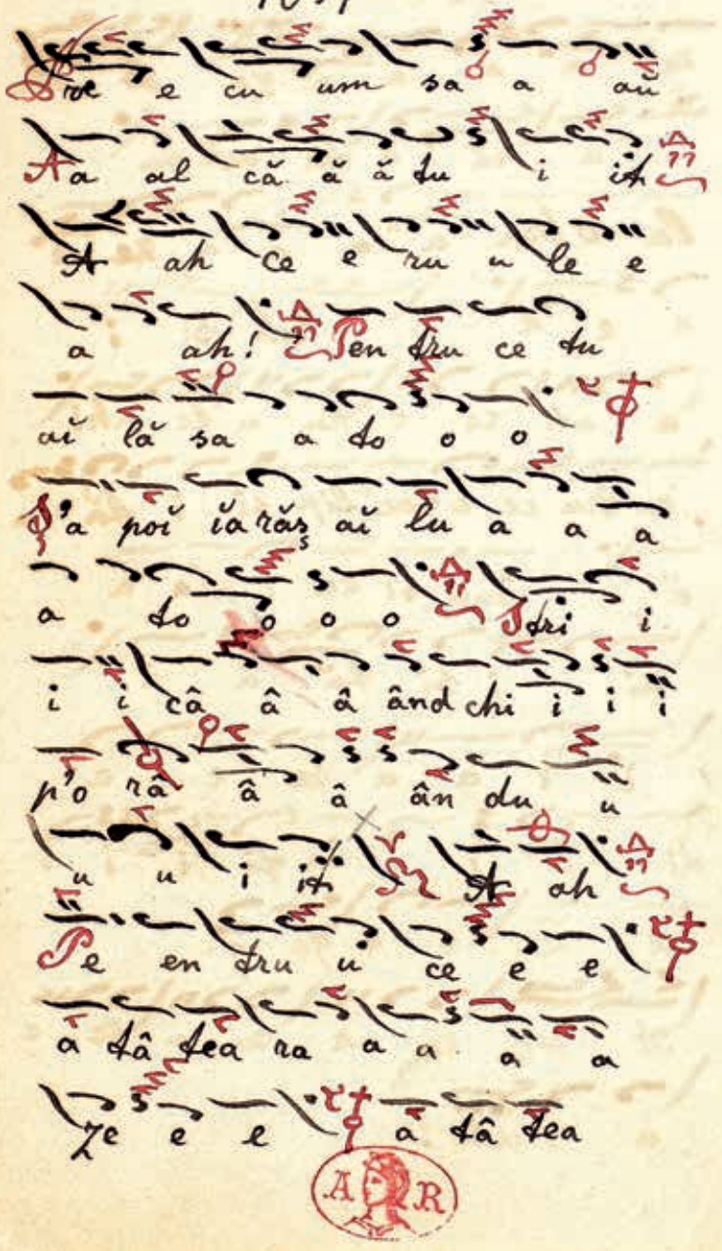

— 1096. —

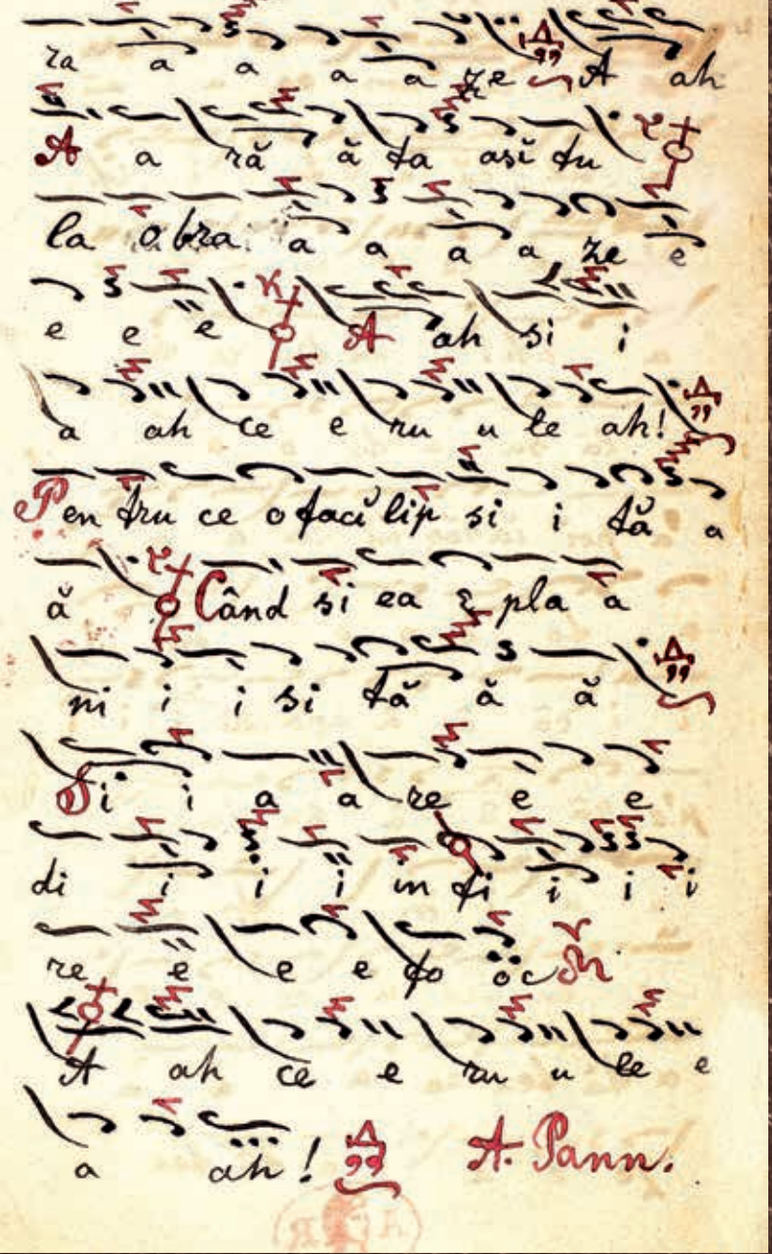

555

—1097.—

—1098.—

A. Pann.

—1099.—

Iată și versul dela Manéoa turcéscă:

Ah Cerule! cum nu ai milă,
De o Stea fără de vină
Carea mie șaŭ ivit?
Ĭaŭ fost dat loc între sfere
Și acum o văz că piere
Cu un chip ne potrivit.

Carea dacă n'avea parte
Să stea între celelalde
Pre cum șaŭ alcătuit.
Pentru ce tu ai lăsato
Ș'apoĭ ĭarăși ai luato,
Stricând Chipul rânduit?

Pentru ce atâtea raze
Arătași tu la obraze
Ah Cerule! ah!

ACADEMIA RSS ROMÂNĂ

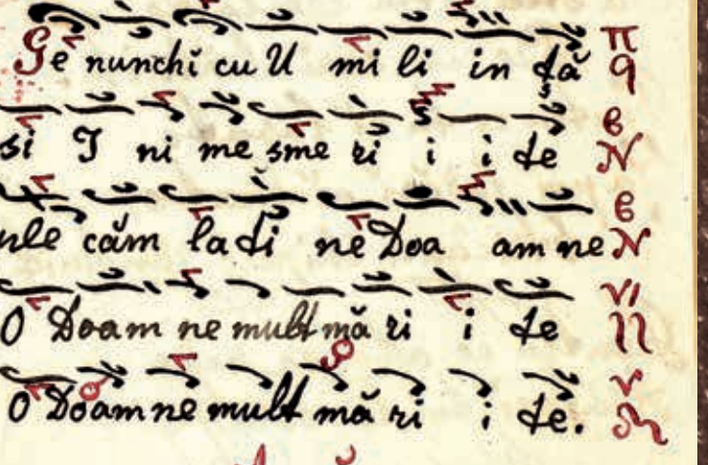
—1100.—

Pentru ce o faci lipsită,
Când și ea e planisită
Și ade din fire foc?

(Mai departe șaŭ pierdut.)

Cântul 563.

Imnŭ cântat înaintea înaltprea Sfințitului părinte Mitropolit, de seminariști, la anul nou, 1853. Melodia Modul 2 Ni. T. Andante.

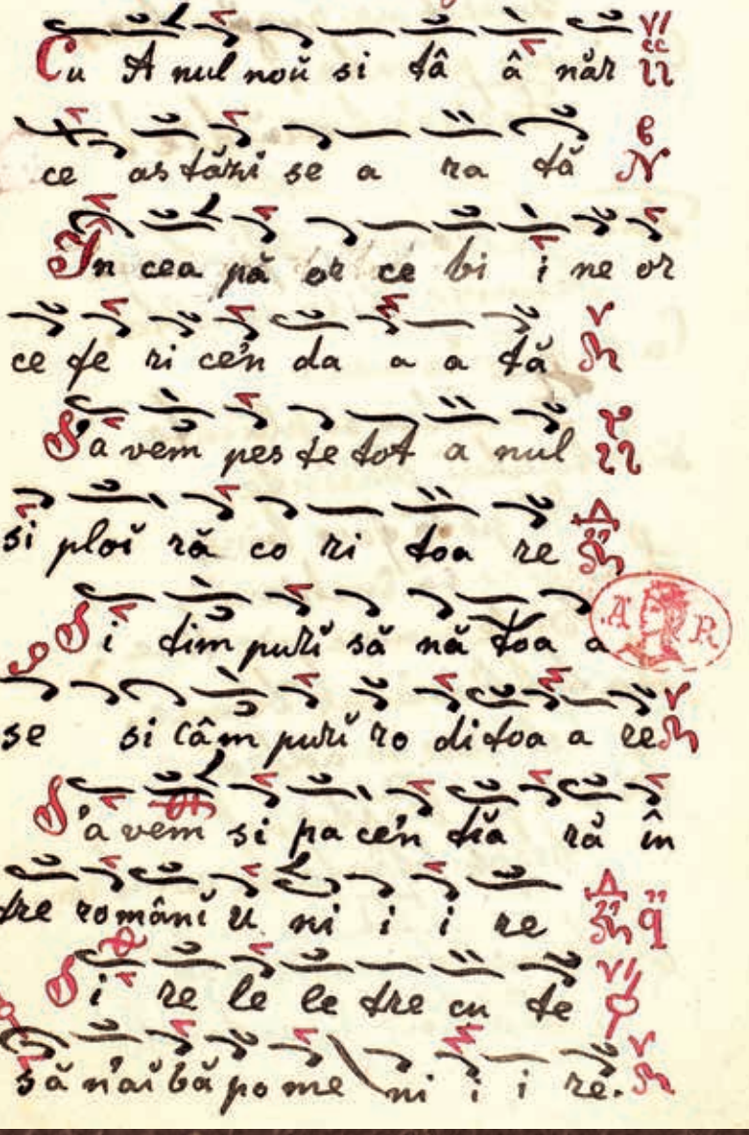

Apoĭ:

557

—1101.—

Horul. T. Alegro.

—1102.—

II.

Cu toții cerem Dómne,
Smerit ne rugăm Ție,
Cu inime plecate,
Fericén țiară fie!

Trimite Dómne, Sfinte,
Trimite zile multe,
Ca si până acuma
Frumóse si plăcute,
Păstorului Părinte,
Să pótă face bine
La ceĭ ce să închină
Si te cunosc pre tine;
La tot Românul Dómne,
Cel care te adóră
Si are pe Păstorul
Drept sfânta ta comóră.

III.

Patrunsi de umilință
La tine Creatorul

—1103.—

Genunchi plecam si inimi,
Trăiască-ne Păstorul!

Fereşte si pe Prinţul,
Ce tu mi l'ai dat Sfinte,
In multi ani de fericе,
Ca pe un bun Părinte,
Să bicue păcatul,
Răpirea, ne dreptatea;
Să apere Virtutea,
Să sprijine Dreptatea.
Guvernul său să fie
De tot d'auna paçnic
Si numele rămaeĭ
In tot Românul vecnic!

IV.

Cu sufletе duioase,
Uniti cădem tot omul
La tine o prea Sfinte,
Trăiască-ne si Domnul!

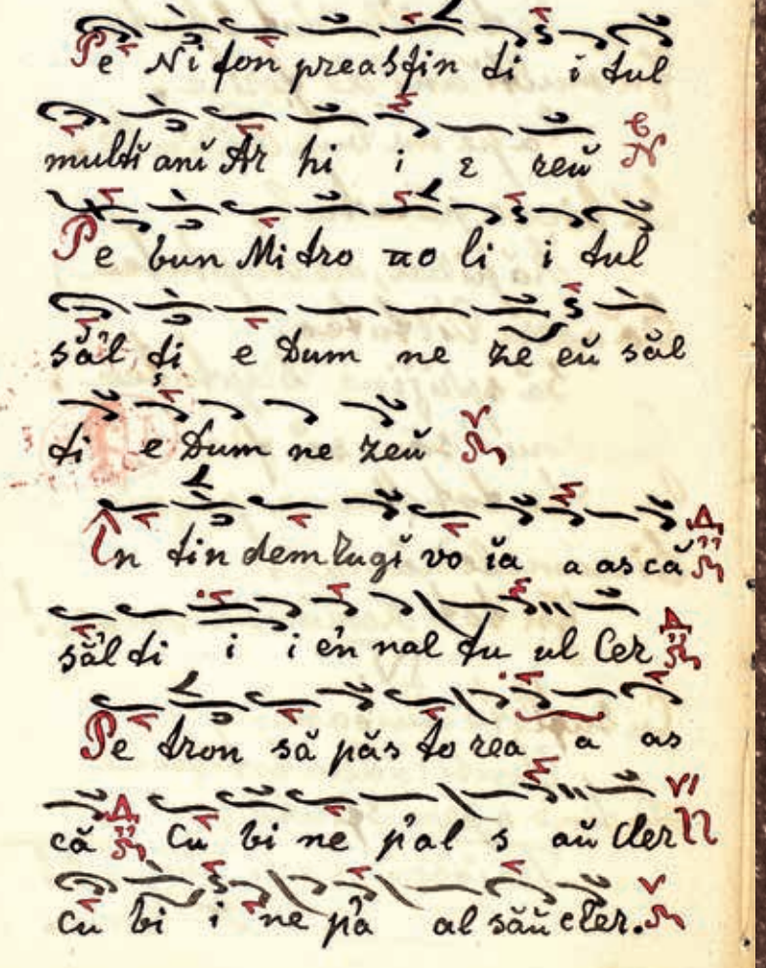
A. Pann.

—1104.—

Cântul 564.

Imn Cântat la anul nou 1852.

Modul cu Hi. Andante

559

—1105.—

II.

Săĭ dea zile senine
Și anĭ îndelungațĭ,
Să góță face bine
La ții adeptațĭ.

Biserĭca să 'nfloréscă
Cu cântul sfânt Sion,
Ție Cer să 'l strălucéscă,
Precum și Solomon.

III.

Ați Ungro-vlahia
Maritém viitor,
Precum Capadochia,
Cu bunul ei Pastor.

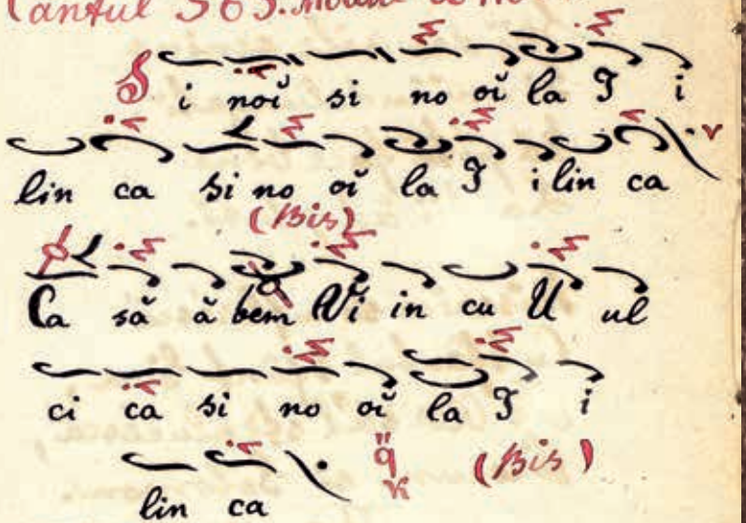
Și numele săĭ fie
Cu ceĭ mai marĭ bărbațĭ
Pastrat în veșnicie
În secolĭ ne uitațĭ!

A. Pann.

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

—1106.—

Cântul 565. Modul 2 ni. T.

Hora Vinuluĭ.

Și noĭ, și noĭ la Ilinca,
Și noĭ la Ilinca,
Ca să bem Vin cu Ulcica;
Și noĭ la Ilinca.

Scóte, scóte la ocale,
Când la plată nuĭ parale;
Băgaŭ mânăn punga Chingiĭ

560

—1107—

Găsiiŭ aţa mamaligiĭ;

Băgaiŭ mânaň buzunare,
Găsiiŭ Cremenĭ amânare;

Băgaiŭ mâĭnĭ până în cóte,
Nicĭ un Ort nu putuiŭ scóte;

Când am zis maĭ ado, tórnă,
Ne luo cu cani'n góná.

A. Pann

ACADEMIA MSSC ROMÂNĂ

Cântul 566.

Tu eşti lumea, tu eşti viaţa,
Tu eşti or ce scump al meu,
Tóte-acestea fără tine
Numĭ pot face de cât rău.
Nemurire, veşnicie,
Şi or ce despretuesc,

—1108—

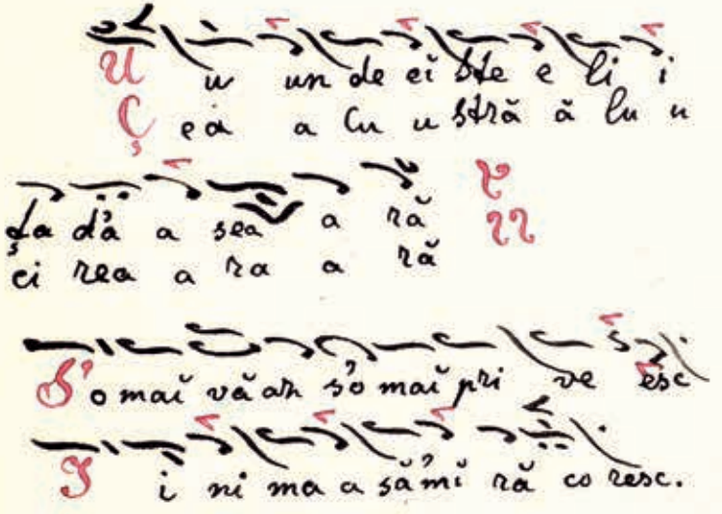
Caci fericiré'n tóte-aceste
Fără tine nu primesc.
De eşti înger sau un Demon
Nu ştiu ce să hotărăsc,
Că tot bunul si tot răul
Eŭ în tine îl găsăsc.
Tu mĕ apropiĭ de tine,
Tu mĭ inspiri foc de amor,
Tu mĕ împingi din naintéţi
Cu un chip defăimător.
Eŭ mĕ sfarşesc pentru tine,
Te ador ca pe un Dĕŭ,
Şi tu'n loc d'a recunóşte
Numĭ plateşti de cât cu rău.

G. C.

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

561

Cantul 567. Modul ♀ πa. ♩.

Undeĭ Luna luminósă,
Undeĭ mândra mea frumósă?
Că de dorŭ mĕ usuc
Şi sunt mut ca un Butuc

ACADEMIA
MSSR
ROMÂNĂ

PROIECT CO-FINANȚAT DE
Administrația Fondului Cultural Național

ISMN 979-0-807104-22-3